

Giới thiệu Tây Du Tăng Hoạt Convert

Vương Mẫu: "Cái này Bàn Đào người nào cũng không cho động, đó là lưu cho ta hảo nữ tể Đường Tăng."

Quan Âm: "Y Đệ, xem ta ngày hôm nay y phục đẹp không?"

Bát Giới: "Su phụ, gặp Ôn hầu tử lại bị yêu quái bắt đi!"

Trần Y nhỏ ra trong miệng xương gà đạo: "Làm tăng là môn kỹ thuật làm việc, không phải ai cũng đều chơi tốt!"

.

Sản phẩm mới Tiên Hiệp chọt cười hoa cúc làm, không nhìn hỡi Đoạn Trường!

Câu vote 10 cuối mỗi chương.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Làm tăng là môn kỹ thuật làm việc

Quyển sách tương đối phá vỡ, cười ngạo không đèn mạng. Nếu như xem hai ba Chương liền khí thư, xem như là ven đường chơi gái ~ khách; nếu như xem 10 chương khí thư, xem như là ngẫu nhiên gặp gỡ; nếu như xem chương hai mươi khí thư, đó chính là sa mạc trách nhiệm; nếu như chương hai mươi sau khi còn tiếp tục, thỉnh thêm vào kho truyện đi, định sẽ không làm người thất vọng!

~~~~~

Đông Thổ Đại Đường, kinh đô Trường An, kim bích huy hoàng Phật Đường đại điện Thiên trên đài, mặc một đồ thẩm cà sa Trần Y đã lần thứ ba mươi sáu nhìn về phía ngoài cửa.

Lúc này đang giữa trưa, vốn nên đến dùng bữa thời gian, nhưng cả sảnh đường Hòa Thượng Đầu Trọc, không có người nào dám nói ăn, chỉ có thể cố nén đói bụng, nghe Cao Tăng truyền đạt kinh điển Nho Gia.

Ngay cả người mặc long bào Đại Đường Đế Vương, chính là ân cần lắng nghe, tìm hiểu, đói cũng không mở miệng.

Mà Chúng Tăng cùng Đường Vương tôn kính nhất Cao Tăng Trần Y, còn lại là không yên lòng lắm bám trong đầu Phật Kinh, cùng đợi chờ đợi thời khắc đến.

Phật Đường trong đại điện mọi người chỗ nào biết được, kim quang Tự Cao Tăng Huyền Trang, đã ở hai canh giờ trước, bị xuyên qua mà đến Trần Y linh hồn cho đoạt xá, trở thành một người khác.

Thật, Trần Y cũng không nguyện ý như vậy, hấn đường đường thế kỷ mới Tây Du viện nghiên cứu cao cấp chuyên gia, lương một năm trăm vạn, vừa có một cái mỹ nữ bằng hữu, thiên tài cam tâm tình nguyện xuyên qua để làm cái hòa thượng a.

Nhưng không vui cũng không có cách nào đang ở Trần Y đang vui đầu gian khổ làm ra ba ngày ba đêm, khóa đề lập tức sẽ có tân đột phá lúc, cứ như vậy mơ mơ màng màng linh hồn thoát xác, xuyên qua đến Tây Du thế giới, trở thành Đại Đường Cao Tăng Trần Huyền Trang, còn cùng tên vì Trần Y.

Bởi vì là hoàn mỹ đoạt xá, cũng không có bất kỳ Di Tượng phát sinh, còn thu được Huyền Trang sở hữu ký ức. Vì vậy, cũng không có người phát hiện cái gì chỗ không ổn.

Còn như vì sao phải liên tục hướng ngoài cửa nhìn xung quanh, Trần Y tự nhiên có bản thân dự định. Dựa theo Tây Du Ký tình tiết, nên Nam Hải quan thế âm bồ tát tới tìm người đi lấy kinh thời điểm.

Mặc dù biết lấy kinh nghiệm đường từng bước gian nan, không cẩn thận còn muốn bị yêu quái ăn tươi. Nhưng Trần Y vẫn là vô cùng hy vọng sớm đi xuất phát, ly khai Đại Đường Trường An.

Thứ nhất, ở cái này dưới chân thiên tử, nghĩ đến cái hòa thượng tán gái cái gì, căn bản là không thể thực hiện được. Thứ hai, lấy kinh nghiệm trên đường không phải có nhiều như vậy nữ yêu quái sao? Còn có một Nữ Nhi Quốc, đơn giản là nam nhân hạnh phúc đường bằng phẳng.

Còn như những cái này hung ác độc địa yêu quái, có Tôn Hầu Tử ở, còn sợ cái gì? Như vậy tiêu dao đi công tác, không được làm chính là người ngu!

"Quan Âm a, người làm sao còn chưa tới? Ta thể nhưng chịu đựng đói bụng chờ người a, nhanh lên xuất hiện đi!"

Trần Y ở trong lòng liên tục hô hoán, hai mắt lại độ nhìn về phía ngoài cửa, đã là thứ ba mươi bảy lần .

Cũng liền vào lúc này, Thiên Tượng đột nhiên dị biến . Một đoàn kim quang từ trên chín tầng trời rớt xuống, có thể dùng toàn bộ thành Trường An đều đắm chìm trong cái này chói mắt giữa kim quang .

Phút chốc, cái này một dạng kim quang gần sát Trần Y chỗ Phật Đường, chứng kiến trong một nam một nữ hai người .

"Thần tiên! Có thần tiên hạ phàm!"

Phật Đường ngoài điện, không biết là người nào kinh hô 1 tiếng, lập tức, những hoàng gia đó bọn thị vệ đều quỳ xuống đất phủ phục, trong miệng hô to: "Nương a! Thần tiên! Ta thấy thần tiên!"

Đằng đằng đằng ...

Trần Y hai mắt sáng ngời, đứng dậy cũng nhanh bước xông ra, đám đông đều bỏ lại đằng sau . Điều này làm cho Đường Vương về mặt mộng bức, còn hàm có một chút không vui .

Ước đoán, Đường Vương tâm lý đang suy nghĩ: Tốt người một cái Trần Huyền Trang, dĩ nhiên chạy đến trăm phía trước, quá cuồng vọng!

Nhưng bây giờ không phải là lý luận những khi này, Đường Vương cũng là theo chân chạy đến, nhìn Bồ Tát bộ dạng dài ngắn thế nào .

Giữa kim quang, trên đài sen, đứng thẳng một vị bạch sam nữ tử, xuân xanh không biết bao nhiêu . Nhưng da thịt bạch trắn, sáng bóng tron, ngẫm lại co dân nên là không tệ .

Tiêm cảm nhon phía trên, đôi môi không được điểm mà chu, mũi cao thẳng, hai có thể nói mắt to, cũng thật là mê người . Mái tóc dài đơn giản bó buộc cách đỉnh đầu, khoác lên trên vai thom, đón gió mà Phiêu .

Tay trái thành chưởng dựng thẳng với trước ngực, tay phải kéo một con cấm chi khiết bình sứ trắng, thực sự là tiên tư hiên ngang, thần thánh không gì sánh được .

"Đệ tử Huyền Trang, gặp qua Quan Âm Bồ Tát ."

Trần Y nhảy tới trước một bước, chấp hai tay, theo Quan Âm cúi đầu một cái . Khóe mắt còn không ngừng liếc, trong lòng gọi thẳng xinh xắn!

Một bên Đường Vương thật muốn bay lên một cước, đem điều này đầu trục chết tiết đá văng ra . Thăng nhải này động tác quá nhanh, bản thân còn chưa kịp lễ bái, đã bị hấn đoạt cái trước tiên, tức chết người vậy!

Còn nữa, Huyền Trang thăng nhải này sao biết được, trước mắt thần tiên chính là Quan Âm Bồ Tát ? Lễ nào, bái Phật tụng kinh, thật có thể nhìn thấy không trung Tiên Nhân ? Xem ra, còn phải nhiều hơn lễ Phật mới được a, không sở trường sự tình cũng làm cho hòa thượng này giành trước cơ .

"Đệ tử khấu kiến Quan Âm Bồ Tát ." Đường Vương nhanh lên quỳ xuống, thái độ khởi nói có bao nhiêu thành kính .

Quan Âm Bồ Tát khẽ gật đầu, đôi môi khẽ nhúc nhích: "Sáng nay Bồn Tọa đến đây, là phụng Ngã Phật Như Lai ý chỉ, với Đông Thổ Đại Đường tìm một vị lấy kinh nghiệm người, đi trước Tây Thiên thu được Tam Tạng Chân Kinh, độ Đông Thổ vạn dân . Chư vị, có thể có nguyện ý đi trước giả ?"

"Đệ tử nguyện ý đi trước!" Trần Y lập tức nhấc tay, sợ bị người khác đoạt ghế .

Quan Âm Bồ Tát xem Trần Y liếc mắt, không khỏi nao nao, trong lòng cũng đã có định số . Nhưng vẫn là mở miệng báo cho: "Lấy kinh nghiệm đường xa xôi, lại giống có rất nhiều ..."

"Quan Âm tỷ tỷ yên tâm đi ." Trần Y tìm đường chết cắt đứt Quan Âm Bồ Tát: "Cho dù có cách xa vạn dặm, cho dù trên đường có yêu ma quỷ quái, đệ tử cũng quyết tâm đi trước, thu được Chân Kinh, tạo phúc ta Đông Thổ vạn linh ."

Quan Âm đầu tiên là không vui, lập tức vừa khiếp sợ . Nghĩ thầm thật không hổ là Kim Thiên Tử chuyển thế, một cái hầy nói ra con đường xa, còn biết được trên đường sẽ có yêu ma quỷ quái, quả thật tốt nhất nhân tuyển .

Riêng là 1 tiếng Quan Âm tỷ tỷ làm cho thật là thân thiết, còn không mang nửa phần mới lạ, nghe rất là làm người ta sung sướng .

Mà Đường Vương còn lại là về mặt mộng bức, liên tục loạng choạng đầu lớn, tâm tư mất trật tự . Huyền Trang thăng nhải này, thực sự là không biết sống chết, dám xưng Quan Âm Bồ Tát vị tỷ tỷ, xem ra muốn đại họa lâm đầu .

Chỉ tiếc, Đường Vương chứng kiến không phải Trần Y bị phạt, mà là chứng kiến Quan Âm Bồ Tát càng nụ cười vui vẻ, nơi nào đến tức giận đáng đáp ? Điều này làm cho hắn càng là mất trật tự .

Quan Âm Bồ Tát tiếp tục mỉm cười nói: "Huyền Trang một lòng cầu kinh, Phật Tâm kiên cố, Bồn Tọa liền nổi người vì lấy kinh nghiệm người, đi trước Tây Thiên cầu lấy Chân Kinh, tu thành chính quả . Cũng ban thưởng người bảo vật ba cái, gần cầm lan cà sa, cứu hoàn Tích Trọng, Từ Kim Bình Bát."

Tiếng nói vừa dứt, đứng ở Quan Âm Bồ Tát bên cạnh Huệ Ngạn Hành Giả, liền cầm trong tay ba cái bảo vật ném đầu mà xuống, từ từ phiêu hướng Trần Y.

Trần Y cấp bách vội vươn tay tiếp được, vui sướng mà tạ ơn: "Đa tạ tỷ tỷ ban ân, đệ tử định không phụ tỷ tỷ và Phật Tổ phó thác, đi trước Tây Thiên cầu được Chân Kinh."

Quan Âm Bồ Tát gật đầu nói: "liền chuẩn bị một chút, liền lên đường đi. Bốn Tọa cũng trở về đi về phía Phật Tổ phục mệnh, hy vọng sớm ngày sẽ cùng Huyền Trang gặp lại."

Dứt lời, Quan Âm Bồ Tát một tay phát lên, mang theo Huệ Ngạn Hành Giả đáp mây bay đi, rất nhanh biến mất ở trong bầu trời.

Nhìn vẫn là vẻ mặt mừng bức Đại Đường Hoàng Đế, Trần Y không khỏi cười trộm, trong lòng khỏi nói có bao nhiêu đắc ý. Cái này làm hòa thượng cũng phải chú ý nghệ thuật, không phải ai đều có thể ngoạn chuyển cửa này kỹ thuật.

Huống chi, Trần Y có một cực kỳ lớn mật kế hoạch, đó chính là: Ngâm nước Quan Âm cô em này!

Nghĩ đến sớm ngày tái kiến Quan Âm, Trần Y đã không nhẫn nại được, nhúng tay vào Đường Vương đầu vai đạo: "Đừng lo lắng, chuẩn bị cho ta trên đường cần vật phẩm đi."

Cử động như vậy, một mạch Thấy vậy mọi người hết hồn. Ngay cả này cận thân thị vệ cùng thái giám, cũng đều quên quất bảo ngưng lại.

Đường Vương bị như thế vỗ, cũng từ trong ngượng ngừng khôi phục lại, mặt mang sắc mặt giận dữ đạo: "Người nói cái gì?"

Trần Y phát hiện mình có chút gan quá lớn, nhân châu - xoay động vội vàng nói: "Bệ Hạ Bệ Hạ, bản tằng thỉnh Bệ Hạ ban tặng lấy kinh nghiệm trên đường cần vật phẩm, cũng có thể sớm ngày ra đi, sớm ngày thu được Chân Kinh trở về."

Đường Vương là rộng lượng người, thêm nữa Trần Y là Đại Đường đệ nhất Cao Tăng, lại có cái Siêu Ngu B Quan Âm tỷ tỷ, cho nên, Đường Vương không có lại tính toán, vung tay lên liền cao giọng phân phó.

"Người đâu! Chuẩn bị hương án, trẫm muốn cùng Huyền Trang huynh đệ kết nghĩa, tự mình làm Ngu Đệ tiễn đưa!"

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Một đường hướng tây

Có lý hiểu rõ trong, Trần Y cảm thấy Kết Bái chính là đốt nén hương, dập đầu đầu, uống chén rượu, sau đó người kêu một tiếng huynh đệ, ta kêu một tiếng đại ca, đơn giản như vậy.

Nhưng sự thực cũng không phải là như vậy, dĩ nhiên khóa trái đặc không muốn không muốn.

Đầu tiên là Tế Thiên, sau đó là tế thần, tiếp tục còn Tế Địa, lại sau đó là Tế Tổ, khiến Thiên Địa Nhân Thần nhất nỗ, nhân chứng cái này trang nghiêm Kết Bái nghi thức.

Những thứ này trọn vẹn trình tự đi hết, đã đến lúc mặt trời lặn, cả vùng, đều bị ánh nắng chiều chiếu một mảnh đỏ bừng.

Trần Y bội cảm đau đầu, nhưng đối phương là Đại Đường Đế Vương, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn nổi. Thẳng đến lại cùng Đường Vương dùng xong bữa tối sau đó, mới có thể thoát thân, trở lại Phật Đường phía sau sương phòng nghỉ ngơi.

Bất quá, Trần Y cũng không có lập tức đi vào giấc ngủ, mà là xuất ra văn chương trang giấy, dựa theo bản thân trí nhớ kiếp trước, vẽ Đường Tăng Tây Hành lấy kinh nghiệm đường nhỏ, cũng không định quay vòng ra bộ vị trọng yếu.

"Nơi này là Ngũ Chỉ Sơn, thu Tôn Hầu Từ làm người hầu. Nơi này là Cao Lão Trang, Trư Bát Giới cha vợ gia. Nơi này là Lưu Sa Hà, Lão Sa ở đây Quy Y Ngã Phật..."

Trần Y dùng Chu Sa vẽ từng bước từng bước vòng tròn nhỏ, trong miệng liên tục đọc lên những cái này địa phương sở chuyện phát sinh.

Chưa phát giác ra, cả đêm thời gian cứ như thế trôi qua, Húc Dương Đông Thăng, ánh bình minh đầy trời.

Trần Y thả ra trong tay chỉ bút, cầm chắc tự chế địa đồ cất trong ngực . Duỗi người một cái sau khi, liền đẩy cửa đi ra ngoài .

Hô hấp không gì sánh được không khí mát mẻ, Trần Y không khỏi cảm thán: "Cổ đại chính là tốt, không có ô nhiễm, hết thảy đều là tinh khiết thiên nhiên, ngay cả không khí đều là hương . Như vậy, cổ đại nữ tử vậy là cái gì mùi vị đây? Còn có Quan Âm Bồ Tát ..."

Trần Y lại nhìn không được ở trong lòng ảo tưởng các loại khoái hoạt thời khắc, cái bộ vị có rất lớn phản ứng . Nếu không phải tăng bào tương đối rộng lớn, ước đoán có thể chứng kiến rất rõ ràng lều nhỏ .

"Bái kiến Thánh Tăng!"

Một vị ẩn mặc nhất phẩm quan phục lão giả bước nhanh đến đây, hướng Trần Y cúi người chào nói: "Thánh Tăng, Bệ Hạ đã ở cửa tây chờ, thỉnh Thánh Tăng cùng ta đi trước ."

Cửa tây chờ ?

Trần Y có chút mất trật tự, kịch tính dường như không đúng . Rõ ràng là tại Triều Đình bên trên uống tổng biệt rượu, sau đó mới ra khỏi thành . Làm sao người hoàng đế kia lão nhì, trực tiếp chạy đến cửa tây đi ?

Bất quá mất trật tự về mất trật tự, Trần Y vẫn là không có chậm trễ, theo vị này nhất phẩm đại quan, cùng nhau đi tới cửa tây .

"Thần Đế Huyền Trang, bái kiến bệ hạ ." Trần Y nhìn thấy Đường lui về phía sau, chứa rất chính kinh cúi đầu một cái . Không có cách nào bắt người ta tay ngắn a .

Đường Vương bước nhanh đi lên, nâng lên Trần Y hai tay, sang sảng cười nói: "Ngự Đế không cần đa lễ, đến đến, trầm tư lấy rượu nhạt một ly, vì Ngự Đế thực tiễn ."

Vừa nói, liền khiến Hoàng Hậu tự mình bưng tới uống rượu chay, cho Trần Y tiễn đưa .

Trần Y không khỏi miểu người hoàng hậu kia liếc mắt, cái này liếc một cái, chỉ kém một chút như vậy sẽ ngã quỵ .

Ta tích cái WOW! Loại nữ nhân này cũng xuống đất thủ, thật là bao lớn dũng khí ? Cái này Đường Vương, khẩu vị xác thực là trọng a!

Người hoàng hậu kia, tuy là lau yên lau phấn, vẫn như trước là xấu sắc rồi tính rồi mùi, ngũ quan cũng không quá quan tâm đối xứng . Xấu cũng liền thôi, còn đặc biệt sao toàn thân lớn thịt béo, đi nổi đường tới, toàn thân đều run rẩy động, gọi người có chút hoa mắt .

Bất quá nghĩ lại, Trần Y cũng liền lý giải . Đại Đường dùng béo là đẹp, chỉ cần là em béo, đều gọi chung mỹ nhân . Hoàng Đế có tất cả, tự nhiên có nhất mậ nữ tử .

Chịu đựng muốn ói không khỏe, Trần Y tiếp nhận Hoàng Hậu đưa qua Ngự Tửu, ngửa đầu liền uống một hơi cạn sạch, không cho Đường Vương có hướng trong rượu vứt bỏ bùn đất cơ hội .

Nhấc tay đang muốn trào thổ Đường Vương, đưa tay ngừng giữa không trung, vẻ mặt mộng bức nhìn Trần Y, muốn nói cái gì, nhưng lại cái gì đều không nói được .

Trần Y mỉm cười, ở một vị cung nữ trong tay đưa qua khăn lụa, ngay tại chỗ túi một đồng đất khô, đoán vào trong ngực . Sau đó nhìn về phía Đường Vương, cười cười nói: "Bệ Hạ, Thần Đế thả muốn gia hương một đồng thổ, không được tham nước hấn vạn lượng kim ."

Đường Vương không khỏi giật mình một cái, sững sờ nhìn Trần Y, thật là nhớ thật là nhớ đưa hấn xem cái thông thấu . Cái này chết con lừa ngốc, chuyện gì sự tình đều có thể giành trước ? Ngay cả hấn vị hoàng đế này phải nói, cũng đoạt lấy đi, giờ trò quỷ gì ?

Bất quá, Đường Vương thủy chung là Đường Vương, hai giây sau khi lại khôi phục lại, cười ha ha một tiếng đạo: "Được ! Có Ngự Đế những lời này, trầm cũng yên lòng ."

"Bồ Tát nói có Chân Kinh Tam Tạng, Ngự Đế đi trước cầu lấy, trầm liền ban thưởng người quốc danh làm họ, Tam Tạng vì danh, là Đường Tam Tạng là vậy. Đối với Ngự Đế, này đi thù kinh, khi nào phản hồi ?"

Trần Y dùng đầu ngón tay văng ra đỉnh vào cả sa bên trên một cây lông tơ, nhân nhát mở miệng: "Tạ ơn Bệ Hạ ban tên cho, Tam Tạng bái lĩnh . Còn như khi nào phản hồi, nhanh thì bảy tám niên, chậm thì hơn mười năm . Hoặc giả hứa, sẽ chết ở đường xá trên, quả thật không còn cách nào cho Bệ Hạ trả lời thuyết phục ."

Đường Vương vội vàng khoát tay nói: "Ngự Đế đừng vội nói lung tung, tuyệt sẽ không mệnh tang trên đường, trầm chờ Ngự Đế sớm ngày thu được Chân Kinh trở về, tạo phúc ta Đại Đường vạn dân ."

Trần Y lại khom lưng thi lễ một cái: "Đa tạ Bệ Hạ chúc lành, Thần Đế nên xuất phát ."

"Được, đi sớm về sớm ." Đường Vương gật đầu, bắt chuyện hai cái võ tướng qua đây, phân phó nói: "Bọn người dẫn dắt một trăm tùy tùng, hộ tống Ngự Đế Tây Hành lấy kinh nghiệm, thiết mặc ra cái gì đường rẽ ."

"Tuần chỉ!"

Hai người võ tướng lĩnh chỉ, dắt tới một to lớn Bạch Mã, đem Trần Y nâng đỡ lưng, kêu lên một trăm tùy tùng, hạo hạo đăng đăng, ra Trường An cửa tây .

Giờ này khắc này Đường Vương, trong lòng tràn ngập chờ mong, hy vọng Trần Y có thể sớm đi lấy kinh nghiệm trở về . Mà Trần Y lúc này, còn lại là không gì sánh được vui sướng, muốn cuồng tiếu tâm đều có .

Đoạn đường này hướng tây, đem sẽ có rất nhiều chơi thật khá sự tình phát sinh . Riêng là những cái này vóc người siêu bông nữ yêu quái, nếu như bóp bên trên một bả, lại ba bên trên một cái, cuối cùng đè tới ...

"Ồ! Phật Tổ, xin tha thứ xao động, ta là thật tâm đi cầu lấy Đại Thừa Như Lai Chân Kinh . Ven đường tu hành, ta nhất định sẽ làm rất khá, quang Đại Phật Môn lực ảnh hưởng ."

Trần Y nhỏ giọng tự nói, mặt mang Đào Hoa cười, còn nghiêm trang chấp hai tay thì thầm: "Sờ người đầu hủ! Sơn trại, sơn trại!"

Ra thành Trường An không lâu sau, chính là vậy không chân rộng ba mét đường cái, nhân xưng Quan Đò đại đạo . Trần Y không khỏi lắc đầu, nghĩ thầm cái này cũng có thể gọi đại đạo ? Cũng đều là đường đất, thật không biết những người cổ đại này, đều là như thế nào lý giải cái này lớn tự .

Quan này đạo hai bên, tất cả đều là xanh um tươi tốt đại thụ che trời, cỏ đại rậm rạp, còn có chút không biết tên hoa dại, dưới tàng cây đón gió rung di, trông rất đẹp mắt .

Người chim giương cánh bay lượn, vui sướng kêu to, đang tìm kiếm trong lý tưởng phối ngẫu .

Thấy vậy, Trần Y lại không khỏi nhớ tới đẹp đến đã xảy ra là không thể ngăn cản Quan Âm, tìm đập rộn lên cũng chưa từng phát giác .

Đời trước, Trần Y biết Quan Âm thành Thần trước là một không chọn không giữ nam nhân, nhưng thành Thần sau khi đến tột cùng là nam hay nữ, không có người nào có thể nói ra mạnh mẽ chứng cứ .

Nhưng là ngày hôm qua nhìn thấy sau đó, Trần Y dám trăm phần trăm khẳng định, Quan Âm chính là một vượt tiêu chuẩn mỹ nữ . Bởi vì, thẳng nhãi này chứng kiến bộ vị trọng yếu, chứng kiến viên kia nhuận lờng ngọn núi lớn, cứ như vậy ngượng ngừng trốn ở bạch sam trong, quả thực không nên quá rõ ràng .

"Bước nhanh hơn, sớm ngày đến Tây Thiên thu được Chân Kinh!"

Nghĩ mau mau tái kiến Quan Âm, Trần Y vung tay lên, phân phó mọi người đuổi theo sát .

Gia roi giục ngựa, thẳng đến Tây Phương .

.....

Cảm tạ tiên hữu hiệu đến, sa mạc vô cùng cảm kích . Lại cầu Tiên hữu hiệu ủng hộ nhiều hơn, cất dấu, đề cử, bình luận sách các loại, mang đến tràn ngập không khí phấn khởi a!

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Kịch tình không đúng

Đã phong trần phó phó Trần Y, bây giờ mới biết cái gì gọi là màn ảnh xuống thời gian .

Đời trước, Trần Y xem không biết bao nhiêu cái phiên bản Tây Du Ký phim bộ, nhưng vô luận là cái gì đó phiên bản, màn ảnh nhoáng lên, chính là chừng mấy ngày, thậm chí hơn mấy chục thiên liên đi qua, chuyên thiêu trọng điểm kịch tình tới quay .

Nhưng bây giờ thực tế làm, cũng không phải như thật .

Đã một tuần, trọn đi một tuần, vẫn là thái dương không có mọc lên liên xuất phát, ánh trăng treo lên đến mới ngừng kinh doanh, chưa từng có bất luận cái

gi đình lại, một ngày đêm hành trình hơn tám mươi dặm.

Có thể đi cái này hơn năm trăm dặm lộ, trừ những Dịch Quán đó chỗ nhóm người bên ngoài, tóc cũng không thấy đến một cây, chớ đừng nói gì yêu mà quý quái, lên đường bình an.

"Cái này kịch tình, thật tình không đúng!" Trần Y ở trong lòng trực đả cổ, càng đi càng cảm thấy không thích hợp. Không phải nói tốt có rất nhiều Sài Lang Hồ Báo sao? Nhưng ngay cả thỏ đều nhìn không thấy một con, giờ trò quý gì!

Dựa theo địa đồ đến xem, ngày mai sẽ phải ra Đại Đường quốc giới, đến Tôn Hầu Tử bị áp Ngũ Chi Sơn. Nếu như còn như vậy phát triển tiếp nói, có thể nhìn thấy hầu tử? Ước đoán quá.

Trần Y ngẩng đầu nhìn Thiên Không Minh Nguyệt, bất đắc dĩ thở dài, liền phân phó mọi người lắng xuống, ngay tại chỗ thăng oa nổi bếp, lần thứ hai lộ túc sơn lâm.

Mặc dù coi như có chút keo kiệt, nhưng cũng không phải là thấy qua bi thảm. Có nhiều người như vậy hầu hạ, Trần Y cũng không có cảm thấy có bao nhiêu gian khổ.

Qua loa ăn một chén mì cán bằng tay sau khi, Trần Y tiến nhập bản thân trưởng bông, ngủ trước khi liên tục cầu khẩn, khiến tình thế dựa theo kịch tình quy thuận qua đây.

Liên tục một tuần bốn ba, làm cho Trần Y rất là uể oải, nằm xuống không bao lâu, liền ngủ thật say, còn phát sinh không nhỏ tiếng ngáy.

"Rống ~~~ "

1 tiếng rống to, đem trong ngủ mê Trần Y đánh thức, nhanh lên đứng dậy xóc lên trưởng bông.

Lúc này không biết làm sao Thần, gió đêm vù vù thổi, làm cho sài lên tới ngọn lửa liên tục lắc lư, cháy hừng hực.

hai gã võ tướng cùng các tùy tùng sớm đã thức dậy, trình viên hình vây quanh Trần Y trưởng bông, đưa hấn bảo hộ ở chính giữa. Những người này từng cái tay phải giờ cây đuốc, bên phải tay cầm gậy gộc đao kiếm, vẻ mặt khảm trương, nhất tề nhìn về phía cùng một nơi.

Trần Y theo những người này ánh mắt nhìn, không khỏi đặt mộng ngồi sập xuống đất, vẻ mặt hoảng sợ.

Cách đó không xa trong rừng rậm, một con sặc sỡ treo nhân mãnh hổ liệt bốn máu miệng rộng, liên tục phun ra bạch khí. Dài đến nửa thước răng nanh, ở ánh trắng cùng trong ánh lửa lóe kinh người hàn mạng.

hai bày đặt lục quang mắt to, chính là chăm chú nhìn mọi người, trực khiêu toàn thân người rét run. Xem đầu, so với Đông Bắc Hồ còn muốn lớn hơn gấp hai, tựa như cùng một đầu Phi Châu trâu vậy.

"Rống ~~~ "

Đại Hồ ngửa đầu rít gào, uy chấn sơn lâm.

"Thánh Tăng đừng có đi ra!"

Một vị võ tướng thấy ngồi dưới đất Trần Y, lập tức hô to đứng lên, cũng tung người qua đây đem Trần Y nâng dậy, cao giọng phân phó mọi người: "Bảo hộ Thánh Tăng, không thể khiến súc sinh kia tới gần!"

"Phải!"

Mọi người cao giọng trả lời, muốn đem khí thế đề thăng, lần át mãnh hổ.

Mãnh hổ kia cũng biết quả bất địch chúng, cũng không có lập tức phát động công kích, chỉ ở nơi đó tiếp tục rít gào, cũng không lui lại.

Song phương cứ như vậy giằng co, ai cũng không dám tùy tiện tiến công, nhưng là tuyệt không nhượng bộ, liền xem ai có thể kháng kháng giữ đến cuối cùng.

Bị võ tướng đỡ dậy Trần Y, trong lòng vừa cao hứng lại là sốt ruột. Vui vẻ là, kịch tình rốt cục trở về, cũng không có chênh lệch đặc quá bất hợp lý.

Sốt ruột là, những người này có thể ngăn cản hay không ở đây con mãnh hổ, khiến nó biết khó mà lui.

Nhưng sự tình cũng không giống Trần Y suy nghĩ như vậy phát triển, hơn nữa phản còn chưa phải là nhỏ tí tẹo.

Làm giằng co không đến mười phút sau, bốn phía đột nhiên có rất lớn động tĩnh. chạy trốn tiếng bước chân, làm cho mặt đất đều đi theo đang khê run, vĩ đại gầm rú đồng thời vang vọng đất trời.

"Rống ~~~ "

"Rống ~~~ "

Tiếng kêu càng ngày càng gần, vền vền hai phút thời gian, liền tới đến Trần Y chung quanh bọn họ .

"Ừ... Là gan bàn tay .. Bầy hổ!" Một vị tùy tùng kêu to lên, toàn thân liên tục run, dưng quần đều đã ướt đầm .

Nghe vậy, Trần Y nhanh lên đưa mắt nhìn bốn phía . Cái này vừa nhìn, đầu khớp xương đều nhanh sợ tán .

Tất cả sắc sở mãnh hổ đứng trong rừng, đem đám người bọn họ mang đến vây đánh . Số lượng nhiều hơn thập, hơn nữa đều cực kỳ hung ác độc địa .

Đờ Trần Y cái kia võ tướng là trưởng quan, hấn thấy thế sau khi tuy là cũng sợ hãi như vậy, nhưng như trước mạnh mẽ làm mình lãnh tĩnh, tức khắc hạ lệnh: "Tất cả nhân viên nghe lệnh! Toàn bộ tập trung lại, theo một cái phương hướng đột phá vòng vây, bảo hộ Thánh Tăng ly khai!"

Mọi người không dám chậm trễ chút nào, lập tức dựa theo phân phó hành động, tập trung lại, đem Trần Y che chở ở chính giữa, hướng về một phương hướng hò hét trùng kích .

"Giết!"

"Súc sinh, nạp mạng đi!"

Trong lúc nhất thời, đao quang kiếm ảnh tăng vọt, còn như là thác nước, cuộn sạch về phía trước mấy con mãnh hổ .

Giờ này khắc này, tất cả mọi người vô cùng rõ ràng, hôm nay mạng sống tỷ lệ hầu như là số không . Muốn muốn chạy trốn lấy mạng, những thứ này mãnh hổ thể nhưng không đáp ứng . Như vậy, liền liều mình bảo hộ Ngự Đệ Thánh Tăng đi, còn có thể xem như là công đức nhất kiện .

"Rống ~~~ "

Trước hết đến con mãnh hổ ngửa đầu điên cuồng hét lên, đã ở hạ đạt tiến công mệnh lệnh . Bầy hổ lập tức hành động, cũng theo đoàn người nhào tới .

Chỉ một thoáng, song phương giao đánh nhau, có người bị mãnh hổ nanh vuốt xé nát, phần còn lại của chân tay đã bị cụt ném sái đến khắp nơi đều là . Cũng có mãnh hổ bị loài người vũ khí Trảm Sát, da lông bay đầy trời .

Kiểu dưới ánh trăng, trong rừng núi, người cùng hổ chém giết càng diễn ra càng mãnh liệt, xác chết khắp nơi, máu chảy thành sông .

"Thánh Tăng chạy mau! Chạy mau!"

Người cầm đầu kia võ tướng đột xuất vòng vây, hô to đem Trần Y phóng tới trên lưng ngựa, khiến hấn dẫn đầu đào tẩu . Mà chính hấn, thì ngăn cản ở phía sau, không cho mãnh hổ truy đuổi Trần Y .

"Rống ~~~ "

Rít lên một tiếng, con kia Hổ Vương cũng ly khai quần chiến nhảy ra, muốn cùng tên này võ tướng đánh đơn độc đầu, kéo ra một hồi Tương đối Tương, Binh đối với binh sơn dã đại tác chiến .

Dẫn đầu trốn chạy đến Trần Y, tuy là trong lòng rất là khổ sở, nhưng hấn không hề giống thật Đường Tăng giống nhau vờ ngớ ngẩn chạy về . Hấn biết, những người này là không sống được, bản thân không được chạy mau, cũng chính là nhiều miệng hùm xuống Vong Linh mà thôi .

Nhưng mãnh hổ vẫn chưa khiến Trần Y tâm tưởng sự thành, con kia Hổ Vương ở kết liễu đối thủ sau khi, liền hướng Trần Y chạy như bay đến, tốc độ cực nhanh làm người ta lú lỏi .

"Ngọa tào đkm ... Không đúng, Lão Tử không gọi là cạp mẹ ."

Trần Y há mồm mắng to, dùng sức đánh con ngựa, hận không thể bề trên một hai cánh, hoặc là con ngựa có tám cái chân .

"Rống ~~~ "

Hổ Vương rít gào 1 tiếng, nhảy lên, lẳng không đánh về phía Trần Y .

"Be be hiên ngang!"

Con ngựa ngửa đầu hí, bốn vó nhảy về phía trước, mang theo Trần Y cùng nhau rơi xuống vách núi .

"Hết xong, cái này thật hết!"

Trần Y lớn tiếng quát lên, trong đầu hỗn loạn không chịu nổi . Nhưng hấn vẫn biết, như vậy rơi vào cái này sâu không gặp dưới vách núi phương, vách đá dựng đứng là chết đến mức không thể chết thêm kết cục, thậm chí ngay cả cái hoàn chỉnh thi thể cũng không chiếm được .

Bạch!

Trong lúc bất chợt, Trần Y giảm xuống thân thể bị trên vách núi trúc hoa ngăn trở cản lại, sau đó lại bị đẩy lùi dựng lên, trùng điệp quảng ở một cái đột xuất trên bình đài, đập đến bụi đất tung bay .

"Đkm! Đau chết Lão Tử, ta lão thất lưng a!"

Trần Y toét miệng, xoa eo, về mặt đau đớn . Nhưng hai mắt hay là đang nhìn khắp bốn phía, nhìn mình tới thân ở dạng gì phương .

Dưới ánh trăng, một cái hòm sắt nhỏ Tinh Tinh nằm ở ngôi cao ở giữa nhất một bên, thoát nhìn là có không ít thời đại, rỉ sét loang lổ .

Trần Y hai mắt sáng ngời, cảm giác đau đớn nhất thời đi hơn phân nửa, nhanh lên đứng lên, đi hướng rương sắt .

Dựa theo trí nhớ kiếp trước, trong tiểu thuyết đều là như thế này viết, ở đại nạn không chết dưới tình huống, nhất định sẽ có rất lớn phúc duyên . Nói không chừng, cái này tầm thường trong rương sắt nhỏ, liền trang bị tuyệt thế thần công .

Hiện tại, Trần Y mặc kệ kịch tình đúng hay không, xem trước một chút bản thân nhất được bảo bối gì rồi hãy nói .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Nhấn khí thôn tham

Cái này rỉ sét loang lổ hộp sắt nhỏ một dạng vẫn chưa khóa lại, Trần Y phi thường có thể đã đem mở ra, cũng không có giống trong tiểu thuyết viết như vậy, phải làm những gì động tác các loại mới được .

Cái hộp này chia làm hai tầng, tầng thứ nhất, bày đặt một quyển giống Thiết Phiến trở thành sách . Cũng không biết là làm bằng vật liệu gì, ở dưới ánh trăng hiện lên nhàn nhạt Lam Quang, cũng không có nửa điểm rỉ sắt .

Trên trang sách, điêu khắc từng hàng Phạm Văn, lóe sáng sủa kim quang .

Hoàn hảo Trần Y tồn tại Đường Tam Tạng sở hữu ký ức, nhận thức những thứ này xiêu xiêu vẹo vẹo Phạm Văn . Phía trước tương đương với bài tựa, đại ý là như vậy:

"Ngô Nãi Đẩu Bí, tam giới vạn linh tôn xưng Tuyên Cổ Phụ Thần . Từng trải ba vạn 9860 kiếp, tồn thế năm mươi một ức 6585 vạn 6000 năm ."

"Mà ở một lần cuối cùng khi độ kiếp, không cẩn thận phát tay bẻ gãy nam căn nguyên, không mặt mũi nào sống thêm hậu thế, liền tự bạo tiêu hao . Nguyên Thần hóa thành Tuyên Cổ Tâm Kinh di thể, đợi người hữu duyên lấy."

Nhìn đến đây, Trần Y thực sự nhìn không được bật cười: "Em gái nguoi! Thật đúng là một đùa bức a, khi độ kiếp sau khi chơi tự thiến, chính là không có người nào! Vậy nếu là học cái này tâm kinh, có thể hay không cũng bản thân diệt "tiểu đệ đệ"? Rất nguy hiểm a!"

Tuy là nói như vậy, Trần Y vẫn là tiếp tục tiếp tục nhìn xuống: "Này tâm kinh là ngô suốt đời sở ngộ tinh hoa, tổng cộng chia làm Thượng Trung Hạ 3 quyển, mỗi quyển ba mươi sáu thiên . Tập được 108 thiên giả, định Pháp Lực Vô Biên, nhất thống Chư Thiên Vạn Giới ."

"Coi như Nhục Thân phàm thai cũng có thể tu hành, nhưng cần thời gian khá lâu, phương pháp tu hành cũng rất đau khổ . Phải Du Lịch thiên hạ, trừng phạt ác trừ gian, Trảm Sát yêu ma, giết chết tất cả bất lợi địch người ."

"Người hữu duyên nếu là Tiên Thể, nhưng trực tiếp tu luyện, nếu là phàm thai, cần kêu to tam thanh ta yêu Đẩu Bí hậu phương nhưng tu hành, tự có không tưởng được công hiệu ."

Nhìn xong sách này bài tựa, Trần Y xấu hổ . Lão gia hỏa này đặc có bao nhiêu buồn chán ? Còn muốn lớn hơn kêu tam thanh ta yêu Đẩu Bí mới có thể tu hành, vãi cái ý tứ ?

"Tê đại đần, mặc kệ, ngược lại nơi đây không ai, kêu cũng không sợ bị chê cười, Quan Âm tỷ tỷ cũng sẽ không hiểu được ."

Trần Y phi thường tự sướng an ủi bản thân, sau đó ho khan vài tiếng, hướng về phía dưới vách núi phương căng giọng hô ta đây yêu Đẩu Bí khẩu lệnh .

Bạch!

Tam thanh hô xong, Trần Y trong tay sách liền hóa thành một đạo Tử Mang, trong nháy mắt không có vào hán Quang Đầu trong, sợ đến hán suất nữa trượt chân rơi xuống vách núi .

Như bài tựa từng nói, không tưởng được sự tình phát sinh .

Trần Y chỉ cảm thấy trong đầu một trận phiền giang đảo hải, khiến hán phi thường khó chịu, bụng Quang Đầu nhếch miệng cố nén, mồ hôi lớn chùng hạt đậu liên tục lăn xuống, ẩm ướt một mảnh lớn tầng bào .

Hoàn hảo, quá trình này vẹn vẹn duy trì liên tục ba mươi giây chỉ phối, liền lắng xuống, tất cả lại khôi phục như lúc ban đầu . Bất quá, Trần Y trong đầu, lại bao nhiêu một quyền nổi lờ lững sách, chính là hóa thành Tử Mang Tuyên Cổ Tâm Kinh Nhất Thư .

Không chỉ có như vậy, còn nghe được một người nam nhân ngôn ngữ ở vang lên bên tai: "Chúc mừng các hạ, trở thành Đấu Bí truyền nhân . Từ giờ trở đi, là được tu hành tâm kinh, bước trên nhất thống Chư Thiên hành trình ."

"Ngô là Thư Linh, sẽ dùng người tu hành giết địch số lượng, chất lượng, phẩm loại các loại, tính toán điểm công đức . Làm điểm công đức đạt được các loại yêu cầu lúc, người tu hành liền có thể được tương ứng thưởng cho ."

"Hiện nay, người tu hành vì phạm thai, điểm công đức là số không, không cái gì pháp lực cùng kỹ năng ."

Lần này, Trần Y là triệt mạng bức, một vạn đề đầu đàn Đà ở trong lòng băng đẳng mà qua . Bản thân ở một cái trên vách đá Tiểu trên bình đài, trên dưới đều là trống trơn như, hoàn toàn có chết đói khả năng, làm sao còn tu hành ?

"Thư Linh đi ra cho ta!" Trần Y kêu to lên, không phải một điểm nửa điểm phiền não .

"Người tu hành, còn có chuyện gì ?" Thư Linh cũng rất phối hợp, không phải thuộc về cao lãnh hình .

Trần Y kèm chế trong lòng không vui, làm vài cái hít sâu sau khi đạo: "Ta ở chỗ này trên không ra trên dưới không ra dưới, gọi như thế nào tu hành ?"

Thư Linh thở dài nói: "Có câu nói là, không có điều tra liền không quyền lên tiếng, cái kia trong hòm báu vật phẩm, người đều lấy hết sao?"

Nghe vậy, Trần Y mới nhớ, cái rương còn có một tầng không có mở ra . Vì vậy, liền lập tức mở ra Đệ Nhị Tầng, nhìn lại là bảo bối gì ngoạn ý .

Nhưng vừa nhìn phía dưới, Trần Y mau tức bạo nổ . Bên trong liền nằm một gốc cây so với chiếc đĩa còn nhỏ nhân sâm, hơn nữa còn là mốc meo, ở đâu là bảo bối gì ?

Đường đường Tuyên Cổ Phụ Thần, nghèo tới mức như thế, quả thực không lời chống đỡ .

Trần Y lần thứ hai cố nén không có bạo phát, cầm lấy tiểu nhân tham hai bên trái phải một mảnh thiết quyền, đọc lên mặt trên tự: "Hỗn Độn sơ khai dựng dựng Linh Tham, Tiên Thể sau khi dùng nhưng tăng vạn năm pháp lực, phạm thai sau khi dùng nhưng tăng cường thể trạng, tay không leo mỏm đá không còn là mộng ."

"Đại gia người a! Làm sao khu đừng như vậy lớn ?" Trần Y bội cảm bất công, thanh âm gần như kêu rên .

Nhưng cái này thì có biện pháp gì a, ai bảo hán chỉ là một phạm thai, không phải Tiên Thể đây? Còn nữa, muốn tu luyện bao lâu mới có thể trở thành Tiên Thể ? Không thể đem ra tiến hành đối lập .

Nghĩ tới đây, Trần Y trong lòng cũng liền cân bằng . Cầm lấy cái này châu tâm thường Linh Tham, liền hướng trong miệng tiến .

"Chửi thề một tiếng ! Đây là mùi gì!"

Trần Y lại kêu to lên, vội vàng đem Linh Tham lấy ra, ý vị xuy khí .

Khó nghe, thực sự quá khó khăn nghe thấy, so với thân ở trong nhà xí phân lặn tiềm ngâm còn muốn bá đạo, như thế nào nuốt trôi ? Cũng không ăn nói, tự vô pháp ly khai cái địa phương quý quái này, không có cách nào khác tu hành, không có cách nào khác tái kiến Quan Âm tỷ tỷ .

"Đặc biệt sao, cho nhà ta Quan Âm, là đồng phân Lão Từ cũng thôn!"

Trần Y làm vĩ đại quyết định, dùng sức hấp khẩu sau khi nín, lần thứ hai đem Linh Tham hướng trong miệng tiến, mang đến nhẩn khí thôn tham .

Linh Tham mới vừa vào khẩu, liền lập tức hóa thành một luồng khí lưu tiến nhập bụng, hơn nữa còn là không gì sánh được mùi thơm ngát, so với vừa mới thành thực thiếu nữ mùi vị không thua bao nhiêu .

Lập tức, Trần Y cảm thấy trong cơ thể phát sinh biến hóa lớn, làm cho hán cảm thấy toàn thân đều tràn đầy khí lực . Không chỉ có như vậy, còn có thể nghe được đầu khớp xương ở khanh khách rung động, nghe được huyết dịch ở róc rách chảy xuôi .

Mà chút biến đổi lớn, cũng không có khiến Trần Y cảm thấy có cái gì không khỏe, phản mà phi thường thoải mái, rất muốn trở lại một phát .

Dần dần, trong cơ thể biến đổi lớn chậm rãi biến mất, không đến một giờ, liền hoàn toàn tiêu thất .

"Oh ôi ôi ôi!"

Trần Y duỗi người một cái, phát sinh phi thường đáng tiếng kêu, làm cho giấu trong đầu Thụ Linh cũng không nhận được lạnh run .

Lúc này, Đông Phương đã trở nên trắng, đến ngày thứ hai ánh bình minh .

Trần Y cố nén không để cho mình ngẩng đầu, rất sợ nhìn không thấy vách núi đỉnh, để cho mình mất đi ý chí chiến đấu . Trực tiếp liền triển khai tay chân, bắt đầu đời này lần đầu leo mỏm đá vận động .

Hoàn hảo, ngôi cao cách đỉnh núi không phải cao đến thái quá trình độ . Trần Y dùng hơn một giờ, liền đến đỉnh . Bất quá chính là mệt đến ngất ngư, tăng bào đều bị mồ hôi ướt nhẹp, đầu khớp xương suýt nữa sẽ thành mảnh nhỏ .

Hiện tại hành lễ cùng tùy tùng cũng không có, hết thảy đều phải dựa vào chính mình . Hoàn hảo tam bảo cùng tự chế địa đồ mang theo người, cũng không thể xem như là hai bàn tay trắng .

Nằm trên mặt đất nghỉ ngơi không sai biệt lắm một giờ, Trần Y liền đứng dậy đi về phía trước, hướng về Ngũ Chi Sơn phương hướng xuất phát .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Giải cứu Mỹ Hầu Vương

Trần Y biết, cái này Tây Du, bởi vì mình đến mà thay đổi, hơn nữa biến hóa vẫn còn lớn . Bất quá cũng tốt, có thể chơi hần cái thiên hôn địa ám .

Đương nhiên, Kinh vẫn phải lấy, nếu không... Không có nhiều như vậy yêu quái giết, nơi nào đến điểm công đức ? Quan trọng hơn là, Quan Âm tỷ tỷ ước đoán sẽ tức giận, làm sao còn ngấm nước ?

Ác hơn điểm, nhân gia một mảnh điệp đập tới, sẽ đánh cho người thất điên bát đảo, đầu heo khuôn mặt cũng không thể tránh được . Nếu như chính ra hai cái Bát Giới đến, khả năng liền không dễ chơi .

Nhưng bây giờ Trần Y rất là quần quýt, Đường Vương cho thông quan văn điệp cũng vứt bỏ, lấy cái gì đi cùng đường nhỏ quốc gia đạo đổi lại ? Coi như đạt tới Đại Lô Âm Tự, béo Như Lai sẽ chìm người ?

"Tê đại đàn, thực sự là để cho người nhưc đầu a!" Trần Y vỗ Quang Đầu đạo: "Hiện tại không có khả năng trở lại tìm, lúc đó bị bảy hồ xé nát . Càng không thể nào quay trở lại một lần nữa muốn, mắt mặt không nói, nếu như Đường Vương tên kia thay đổi nhân tuyển, liền thiệt thòi lớn ."

Trần Y cau mày, không gì sánh được đau đầu nhưc .

"Sư phụ dừng chân!"

Theo hô to một tiếng, liền thấy một cái cầm Cương Xoa thợ săn đi nhanh đến, vừa đi vừa kêu: "Sư phụ dừng chân, không thể tiếp tục đi lên phía trước!"

Trần Y xoay người, thấy là một vị bốn năm mươi tuổi hán tử trung niên, biết lại xuất hiện chính kịch . Mím cười, chấp hai tay nói ra: "Xin chào trấn sơn Thái Bảo ."

"Người ... Người biết ta ?" Lưu Bá Khâm hai mắt lớn trừng, về mặt bất khả tư nghị . Hần trong ấn tượng, nhưng cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua cái này tể bì nộn nhục hòa thượng mà, làm sao vừa thấy mặt đã có thể đạo ra bản thân danh xưng ?

Trần Y gật đầu: "Thái Bảo không biết bản tăng, nhưng bản tăng lại nhận thức Thái Bảo, còn biết Thái Bảo gọi lại bản tăng, là muốn nói phía trước có mãnh hồ xuất nhập, khiến bản tăng không được đi về phía trước, có phải thế không ?"

"Đứng đứng đứng!" Lưu Bá Khâm dùng sức gật đầu, nhưng lập tức lại đem đầu nhưng tinh thần phe phẩy: "Không được không được không được, mãnh hồ đã bị ta một xiên cho giết, sư phụ không cần lo lắng mãnh hồ ."

Trần Y không hiểu nói: " lại đang làm gì vậy ? Chẳng lẽ còn có Sài Lang sao?"

Lưu Bá Khâm đạo: "Không phải, đều không phải là, vậy cũng so với Sài Lang Hồ Báo đáng sợ nhiều, ngay cả ta cái này trấn sơn Thái Bảo, cũng cũng không dám đi trêu chọc . Nghe các lão nhân nói, đó là một cái yêu quái, một cái đáng sợ yêu quái, còn có thể tiếng người, sư phụ hay là trở về đi thôi ."

Nghe lời này, Trần Y ngược lại cười rộ lên: "Không có gì đáng ngại không có gì đáng ngại, ta biết yêu quái kia là ai . Bần tăng lần này đi, chính là muốn đem người kia phóng xuất ..."

"À?" Lưu Bá Khâm suất nửa không có đứng vững, nuốt nước miếng đạo: "Sư phụ, người là nói, muốn đi đem yêu quái phóng xuất ? Người một cái người xuất gia, sao có thể làm như thế trợ Trụ vi ngược việc ?"

Trần Y hơi lắc lắc đầu nói: "Sờ người đầu hủ! Thái Bảo lời ấy sai rồi . Ta xin hỏi người, núi kia có hay không tên là Lưỡng Giới Sơn ? Các người dân bản xứ gọi là Ngũ Hành Sơn ."

"Dạ dạ dạ, chính là Ngũ Hành Sơn ." Lưu Bá Khâm lần thứ hai gật đầu .

Trần Y tiếp tục nói: "Núi kia chính là Ngã Phật Như Lai trấn áp Tề Thiên Đại Thánh vật, với năm trăm năm trước sinh thành . Hiện năm trăm năm tội phạt đã qua, bần tăng chính là đến Tương Na hầu tử phóng xuất, thu làm đồ đệ, hộ tống ta đi Tây Thiên Thủ Kinh ."

Giờ này khắc này, Lưu Bá Khâm đã là nghe được như lọt vào trong sương mù, tư duy đều không thuộc về mình, cứ như vậy chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ, giống như một bức tượng điêu khắc .

Trần Y đi tới, mỉm cười nói: "Thái Bảo, có thể hay không tùy bần tăng một đạo, đi cứu ta đồ nhi đi ra ?"

"Cái này ... Được rồi, ta đây liền tùy sư phụ đi một lần ." Lưu Bá Khâm dùng sức lắc đầu, cũng không biết có phải hay không muốn nhìn một chút vị này hòa thượng trong miệng Tề Thiên Đại Thánh, liền đi theo Trần Y đi trước Ngũ Hành Sơn .

Đi chừng một canh giờ, rốt cục đến Ngũ Hành Sơn xuống . Bất quá Trần Y tâm lý nhưng ở nói thầm: "Ai! Như Lai nhất định là chưa từng học qua Mỹ Thuật, chính ra tòa sơn tới cũng không được hình tượng, rõ ràng là Nhất Trụ Kinh Thiên mà, nơi đó có năm ngón tay đầu ?"

"Sư phụ! Sư phụ cứu ta!"

Nhưng vào lúc này, chân núi truyền đến 1 tiếng kêu to . Nhưng không giống đời trước trong ti vi như vậy, the thé giọng, mà là rất giàu có từ tính giọng nam, rất là dễ nghe .

Bất quá Trần Y cũng không nhìn thấy hầu tử đâu, không khỏi nhìn chung quanh .

"Ai nha sư phụ, ta ở chỗ này a! Viên kia vùng núi quả nhỏ xuống, đứng đứng đứng, chính là chỗ này! Sư phụ người nhanh ..."

Trần Y phát tay cắt đứt Tôn Ngộ Không nói: "Biệt Hâm, ta cũng không phải người mù, sớm liền thấy người ."

Vừa nói, Trần Y liền dẫn nom nóp lo sợ Lưu Bá Khâm cùng nhau đi tới Tôn Ngộ Không trước mặt, nhúng tay đem trên đầu hắc rêu xanh các loại đồ đạc nhất nhất biến mất, lộ ra tướng mạo sẵn có .

Khoan hãy nói, nhân gia được xưng Mỹ Hầu Vương, đó cũng không phải là thôi . Trừ đây người lông khỉ, chỗ nào còn có hầu tử dạng ? Cơ bản cùng người bình thường không khác nhau gì cả, thậm chí so với rất nhiều nam nhân còn soái .

"Sư phụ, ngài cũng đừng chỉ lo cho đệ tử thanh lý, vẫn là nhanh đến đỉnh núi đi, đem đạo bùa kia vạch trần đi. Như vậy, đệ tử có thể phá núi ra ." Tôn Ngộ Không nhanh lên thúc giục, thực sự là khoảnh khắc cũng không muốn lại bị áp .

Trần Y cho Tôn Ngộ Không một cái khẩu đầu: "Người con khỉ này, không thấy vì sư đều nhanh một thành chó sao? Chỗ nào còn có thể bò cao như vậy vùng núi ? Người lại chờ, vì sư tự do biện pháp, đừng luôn luôn Hầu cấp bách Hầu cấp bách ."

Vừa nói, Trần Y liền đứng thẳng lên, lui hơn 10m sau khi, giữa đầu nhìn đỉnh núi đạo: "Cái kia gì, bần tăng đã tới, người liền đem Phù lấy đi, đi về phía Phật Tổ phục mệnh đi."

Đang nói vừa mới hạ xuống, đỉnh núi liền sáng lên một vệt kim quang, rất nhanh liền biến mất ở phía chân trời trong .

Trần Y cười đắc ý, kêu lên Lưu Bá Khâm cùng mình xa xa thối lui, theo Tôn Ngộ Không hô lớn: "Ngộ Không, người ra đi, nhưng động tĩnh không nên làm đắc quá lớn, sẽ hù dọa chu vi cư dân ."

"Biết sư phụ, đệ tử cái này đi ra!"

Tôn Ngộ Không thật đúng là nghe lời, cũng không có ném đi cả ngọn núi, mà là dùng Kim Cô Bông đem bốn phía đào cái động, rất bình tĩnh bò ra ngoài, cho Trần Y gỡ ba khẩu đầu .

Trần Y rất là hưởng thụ, Tề Thiên Đại Thánh cho mình đập đầu, quả thực không nên quá thích ý .

Đem Tôn Ngộ Không đỡ dậy sau khi, Trần Y nhìn về phía Lưu Bá Khâm đạo: "Thái Bảo, cái này người tin tưởng đi, con khỉ này không phải yêu quái, các người không công sợ trọn năm trăm năm a . Trở lại nói cho các hương thân, nơi đây vô cùng an toàn, mau đi đi ."

"Đa tạ sư phụ!" Lưu Bá Khâm cúi người chào nói tạ ơn, ôm không gì sánh được hưng phấn cáo từ .

Tôn Ngộ Không lật lộn mấy vòng sau khi, về mặt lấy lòng nói: "Sư phụ, ngài trước tiên nghỉ ngơi một hồi, ta đi cấp ngài lụng ăn chút gì đó, sau đó sẽ ra đi ."

Trần Y cười hắc hắc nói: "Ngộ Không a, nghe nói người Hoa Quả Sơn phong cảnh tốt, còn có rất nhiều ăn ngon, làm sao lại không mang theo vì sư đi xem lướt qua một phen, thuận tiện mang chút ăn lộ đây?"

"Cái này ..." Tôn Ngộ Không gãi đầu một cái đạo: "Thế nhưng sư phụ, Bồ Tát nói, khiến đệ tử hộ tống người Tây Thiên Thủ Kinh, chưa nói muốn phản hồi Hoa Quả Sơn a ."

"Bồ Tát có không có nói cho người biết, đi ra thời điểm không được kiếm được cả ngọn núi đây?" Trần Y lại cho Tôn Ngộ Không một cái khẩu đầu .

Tôn Ngộ Không lắc đầu nói: "Cái này còn thật không có ."

"Đó không phải là a ." Trần Y nghiêm túc nói: "Bồ Tát chưa cân nhắc chu toàn, vì sư tiến hành bổ sung, người chẳng lẽ còn không nghe vì sư ?"

"Không dám không dám! Đệ tử đều nghe sư phụ ." Tôn Ngộ Không vội vàng nói: "Sư phụ, chúng ta đây nhanh lên đáp mây bay đi đi, cũng không cần bao lâu thời gian, là được đặt tới ta đây Lão Tôn Hoa Quả Sơn ."

"chờ một chút!" Trần Y quát bảo ngưng lại ở Tôn Ngộ Không: "Ngộ Không a, vì sư muốn nhìn người một chút là có hay không có chút bản lĩnh, liền từ người nâng vì sư đi Hoa Quả Sơn đi. Còn nữa, đi trước phía trước trong núi rừng lấy ít đồ, lại đi Hoa Quả Sơn ."

Dứt lời, Trần Y liền trực tiếp nhảy đến Tôn Ngộ Không trên lưng, Thiên Trượng vung lên: "Mục tiêu, phía trước hai mươi dặm sơn lâm, người đi!"

.....

10 ngàn chữ, cảm tạ mọi người quan tâm, sa mạc cúi đầu! Đồng thời, xin mọi người ủng hộ nhiều hơn, cất dấu, đề cử đi nổi, để cho chúng ta đi xem, Hoa Quả Sơn đến có cái gì tốt ăn .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Buồn bực Ngộ Không

Hai mươi dặm lộ trình, người bình thường... ít nhất ... Lấy đi hai giờ, nhưng đối với Tôn Ngộ Không mà nói, bất quá là đi hai bước a.

Trần Y chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, tiếng gió bên tai cùng nhau, liền tới đến tới hôm qua bị bầy hổ vây công địa phương . Đương nhiên, có một tí tẹo như thế sai lệch, vượt qua chừng ba trăm mét .

Lần này, Trần Y không biết là nên khen bản thân tính ra tính chuẩn đây, hay là nên vấn Tôn Hầu Tử có hay không mang theo GPS máy xác định vị trí .

Đêm qua không đủ ánh sáng, nhìn không thấy chiến đấu đến khốc liệt đến mức nào . Nhưng bây giờ phản hồi một nhìn, thật tình là vô cùng thâm . 102 vị tùy tùng, không ai sống sót, cũng đều đều bị moi tim móc bần, ăn sạch sẽ, chỉ để lại đồng đồng bạch cốt .

Mà cũng có hơn hai mươi con sắc sỡ mãnh hổ bị Trảm Sát, thi thể lung tung, chết khốn khiếp dữ tợn, vừa nhìn phía dưới, khiến người ta không khỏi trong lòng run sợ .

Quyển kia là cỏ xanh thành ẩm, hoa mùi thơm khắp nơi tự nhiên Sơn Dã, Kinh đêm qua đánh một trận, đập hư đặc không còn hình dáng . Đã khô cạn máu người cùng Hồ Huyết, đem mảnh đất này nhuộm thành hồng sắc, phát ra trận trận mùi hôi thối , khiến cho người buồn nôn .

Trần Y không phải là cái gì người tốt, nhưng cũng không phải là không có lương tâm Bạch Nhân Lang . Những người này đều là bảo hộ hần mà chết, về tình về lý, đều phải làm điểm cái gì mới không có trở ngại .

Vì vậy, Trần Y liền phân phó Tôn Ngộ Không đem các loại bạch cốt thu tập, đào hầm lấp đất, để cho bọn họ không hề bại lộ hoang dã . Mà bản thân của hần, thì ngồi xếp bằng, làm cho này chút các tùy tùng niệm kinh Siêu Độ, hi vọng bọn họ sớm đăng Thế Giới Cực Lạc .

Hoàn thành những thứ này sau khi, Trần Y liền tìm được hành lễ trọng trách, tìm ra thông quan văn điệp, bỏ vào trong ngực, hấn, liền ở tại chỗ này, làm bạn này chết đi tùy tùng.

"Rống!"

"Rống!"

Liền vào lúc này, lại vang lên rất nhiều tiếng hổ gầm, rất nhanh, hơn ba mươi con sắc sỡ mãnh hổ chạy tới, lại đem Trần Y cùng Tôn Ngộ Không vây vào giữa. Nhếch miệng múa trào, hung ác độc địa dị thường.

Nguyên nhân tới hôm qua suýt nữa bỏ mạng miệng hùm, Trần Y nói không sợ đó là gạt người, di chứng nha

"Sư phụ chớ sợ, những súc sinh này không làm gì được chúng ta." Tôn Ngộ Không nhảy cả tung đi tới Trần Y bên cạnh thân, trào đầu cào tai, có vẻ được kêu là một cái ung dung.

Trần Y lúc này mới khử trừ sợ hổ di chứng, cười nhạt một cái nói: "Có người con khi này ở, vì sư còn sợ cái quá mức?"

Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói: "Sư phụ, người xem, những thứ này Tiểu loài bò sát muốn xử trí như thế nào mới tốt? Con cần sư phụ một câu nói, ta đây Lão Tôn tức khắc hành động."

Trần Y ngửa đầu nhìn một bên đại thụ, đối với Tôn Ngộ Không đạo: "Hầu tử, người sẽ vì sư đưa đến trên cây đi, người tái hành động cũng không trễ. Bàng không, có hấn mãnh hổ qua đây, vì sư đối phó ra sao đặc?"

"À?" Tôn Ngộ Không vẻ mặt kinh ngạc nhìn Trần Y: "Sư phụ a, lão nhân gia không dám muốn nói cho Lão Tôn, người pháp thuật gì cũng sẽ không đi."

Trần Y giả vờ cả giận nói: "Người con khi này, ngạc nhiên cái gì? Vì sư hiện nay pháp thuật bị Như Lai thu, muốn cho vì sư từng bước lần thứ hai tu hành, vì vậy mới có lấy kinh nghiệm vừa nói. Minh bạch chưa?"

"Không rõ!" Tôn Ngộ Không lắc đầu nói: "Bất quá, Như Lai tên kia chuyện gì đều làm được. Đã như vậy, lão kia Tôn trước đem sư phụ thả thỏa đáng, lại thu thập những thứ này Tiểu loài bò sát."

Dứt lời, Tôn Ngộ Không liền một nắm tay Trần Y, sư một cái nhảy lên, đem Trần Y đặt ở trên nhánh cây, vẫn không quên căn dặn phải cẩn thận chút, đừng ngã xuống.

Tôn Ngộ Không trở xuống mặt đất, ngẩng đầu vấn: "Sư phụ, người còn chưa nói, muốn xử trí như thế nào những thứ này Tiểu loài bò sát đây."

"Giết!" Trần Y đơn giản rõ ràng.

Cái này đơn giản hai chữ, khiến Tôn Ngộ Không không khỏi ngần ra, gãi gãi lỗ tai đạo: "Giết... Giết? Sư phụ, Bồ Tát nói với Lão Tôn, vừa vào Sa Môn, phải Tu Thân Dưỡng Tính, không được có thêm Sát Tâm, không thể..."

"Vì sư biết." Trần Y cắt đứt Tôn Ngộ Không nói: "Thế nhưng những súc sinh này tổn thương nhiều người như vậy tính mệnh, vốn là nên đã bị nghiêm phạt. Người đưa chúng nó giết, là ở vì nhiều người hơn an toàn nghĩ, cũng không phải là tự dưng giết chóc. Đi thôi, đừng vội nhiều lời."

Tôn Ngộ Không lại gãi gãi lỗ tai đạo: "Sư phụ, thật giết?"

Trần Y rất là căm tức, trực tiếp rầy đứng lên: "Người con khi này, cái nào là như thế nói nhảm nhiều? Gọi người giết, người liền giết, ma ma tức tức cái gì?"

Lần này, Tôn Ngộ Không buồn bực. Nhân gia Bồ Tát rõ ràng là nhiều lần căn dặn, không nên giết sinh, không nên giết sinh. Cái này khen ngược, sư phụ muốn cho giết hổ, vẫn là quần sát, đến có muốn hay không giết?

Thấy Tôn Ngộ Không không có có động tác gì, Trần Y thúc giục: "Hầu tử, người còn lo lắng làm chi? Bồ Tát không có nói cho người biết, để cho người đều nghe vì sư sao?"

"Từng có từng có, Bồ Tát còn nói nhiều lần đây." Tôn Ngộ Không nhanh lên gạt đầu.

Trần Y nghiêm mặt nói: "Vậy người còn không mau động thủ, nên vì sư ở chỗ này trên cây bao nhiêu thổi chút lạnh gió, người cái này đầu khi tài cao hưng thịnh?"

"Không được không được không được, sư phụ, đệ tử lập tức làm, lập tức làm." Tôn Ngộ Không vội vàng trả lời, nhưng sau đó xoay người chỉ vào này bày hổ, cười cười nói: "Các người nhưng cũng nghe được, không phải ta đây Lão Tôn muốn giết các người, là sư phụ ta lão nhân gia ông ta muốn giết các người. Nếu như muốn cáo trạng, đã nói là Đường Tăng, chớ đem ta đây Lão Tôn cũng mang theo."

Lời tuy nói như thế, thật Tôn Ngộ Không đã sớm tay ngựa giây. Bị Như Lai đặt ở Ngũ Hành Sơn xuống năm trăm năm, động cũng không cách nào động, đã sớm muốn tìm một coi tiền như rác đến đánh cho một trận.

Hiện tại, có người khiến hấn đánh, lại có sao mà không làm đây?

Kết quả là, Tôn Ngộ Không liền gầm nhẹ 1 tiếng, bạo khiếu dựng lên, vọt thẳng vào bầy hổ đầu võ .

Bên trái một cái câu quyền, đem một con mãnh hổ đánh bay . Bên phải một cái Trục Quyền, lại đem vằn mãnh hổ đánh đuối . Tiếp tục lại là Phi chân bạo khởi, bị đá từng cái mãnh hổ ngã trái ngã phải, hãy cùng chơi giống nhau .

Trần Y ở trong lòng không thể không bội phục, cái này Tôn Hầu Tử, thật tình là lợi hại . Này mãnh hổ, ít nói cũng phải một nghìn cân, người kia đúng là không được phí khí lực gì, muốn bóp thế nào thì bóp thế đó, Tề Thiên Đại Thánh, danh bất hư truyền a!

Thế nhưng, Trần Y còn có chút khó chịu, con khi này chơi tâm quá nặng, căn bản không có một điểm muốn giết hổ ý tứ . Nếu để cho những thứ này hổ đều cho chạy trốn, chẳng phải là uổng phí hết kiếm lấy điểm công đức cơ hội ?

Nghĩ cho tới này, Trần Y kêu to lên: "Ngộ Không, đừng đùa, nhanh lên xuất ra ngươi Khốc Tang Bồng . . . A không được, là lấy ra ngươi Như Ý Kim Cô Bồng đến, đánh nhanh thắng nhanh!"

"Tuân lệnh!"

Tôn Ngộ Không cũng chơi được không sai biệt lắm, nhưng tay sờ mó, trong miệng niệm động vài cái, trong tay liền bao nhiêu một cây dài hai thước gãy gộc, lóc rất đẹp kim quang .

Cái này Như Ý Kim Cô Bồng, không giống Trần Y đòi trước ở trong kịch ti vi chứng kiến giống nhau . Cái gì hai đầu đại trung gian Tiểu, hoặc là hai đầu kim sắc, trung gian hắc sắc các loại, vậy cũng là mờ mịt!

Cái này cây gãy, cả vật thể đều là kim sắc, vẫn là thổ hào hiện giờ là loại, cao lớn vô cùng bên trên . Hơn nữa không có bất kỳ hoa văn, chính là tron mượt một cây gãy . Múa động, được kêu là một cái vàng chói lọi, chói mắt không gì sánh được .

"Ai nha ta Tào! Chết hầu tử ngươi chậm một chút, chậm một chút!" Trần Y một bên sốt ruột bảo trụ đại thụ, một bên cao giọng quát lên .

Nguyên nhân Tôn Ngộ Không vũ động cây gãy quá nhanh, cuộn cuộn nổi lên gió to, suýt nữa đem Trần Y thổi lật, nếu không phải là hấn tay mất lạnh lẽ, ước đoán đã ngã xuống .

Tôn Ngộ Không vội vàng dừng lại, nhưng tay che miệng, vẻ mặt xin lỗi . Mới nhớ lại, trong tay mình gãy gộc nặng bao nhiêu, mười ba ngàn năm trăm cân a, đùa giỡn đứng lên, Long Cung đều phải lay động, cuộn cuộn nổi lên gió to vậy dĩ nhiên không nói chơi .

Liền ngay cả này trọng đại hơn một ngàn cân mãnh hổ, cũng không nhin được thổi, đều quay đầu chạy .

"Chạy đi đâu!"

Lần này, không cần Trần Y hạ lệnh, Tôn Ngộ Không liền kêu to đuổi theo, chọn gãy gộc liền đập, nhất thời đất rung núi chuyển .

Mỗi một cơn xuống phía dưới, thì có một đám mưa máu bốc lên . Này mãnh hổ căn bản ngay cả hừ cũng không kịp hừ, liền đi đòi nhà ma .

Ngắn ngủi ba phút, Tôn Ngộ Không đã đem sở hữu mãnh hổ đập chết, đem Trần Y đỡ xuống cây đến, chuẩn bị đi trước Hoa Quả Sơn . Có thể lập gần bị Trần Y kéo: "Ngộ Không a, ngươi sẽ cùng vi sư cùng nhau đi tới Tây Thiên, người trần trường không được, hay là đi đặt này da hổ, làm chút xiêm y đi."

"À?" Tôn Ngộ Không kinh ngạc đến ngây người, trừng lớn hai mắt: "Sư phụ, giết không tính là, còn muốn lột da ? Chuyện này... Chuyện này... Đây cũng quá tàn nhẫn đi."

Trần Y cho Tôn Ngộ Không một cái khẩu đầu: "Chớ có tranh luận, bằng không ta nói cho Bồ Tát, ngươi không nghe lời ta, lại để cho Như Lai áp ngươi năm trăm năm ."

"Không được a sư phụ! Ta lột da, ta lột da vẫn không được sao ? Đề thêm năm trăm năm, Lão Tôn không chết cũng tàn phế nha ."

Tôn Ngộ Không kêu thảm, nhanh lên dựa theo Trần Y chỉ lệnh cướp da hổ . Giờ khắc này, nội tâm hấn là tan vỡ, làm sao cũng nghĩ không thông, một cái người xuất gia, sao như vậy Bạo Lệ .

Mà giờ khắc này, Trần Y trong lòng là bức nào sáng khoái . Bởi vì hấn nghe Thư Linh nói, lần này Trảm Sát ba mươi sáu con đối địch mãnh hổ, mỗi con thu được 10 cái điểm công đức, Hồ Vương khác thêm 10 cái, cộng lại 370 cái điểm công đức .

Đồng thời còn được biết, làm điểm công đức đạt được 500 cái, là được mở ra trên người hấn tam bảo trong tùy tiện nhất kiện ấn dấu công năng .

"Cái này tốt cái này tốt! Vậy hãy để cho yêu ma quỷ quái tới mãnh liệt hơn chút đi!"

Trần Y nghĩ như vậy, nhìn về phía Lam Lam Thiên Không, mặc sức tưởng tượng mỹ hảo tương lai .

.....

tân một tuần đã tới, sa mạc ở đây mong ước thân môn khoái trá vô biên! Đồng thời cũng xin mọi người ủng hộ nhiều hơn a, cắt dấu, đề cử, đập ta đi!

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hoa Quả Sơn bí mật

Pháp thuật thứ này chính là dùng tốt, còn người nào đều muốn có nó . Vèn vèn từ cướp da hổ điểm này đến xem, cũng biết là bức nào mê người .

Nếu như là người thường, cho dù là cái Võ Lâm Cao Thủ, muốn đem cái này cùng nhau sáu mươi con mãnh hổ da toàn bộ lột ra đến, đoán chừng phải cần hai ngày . Dù sao, một con đặc cần thời gian nghỉ ngơi không phải .

Nhưng mà, Tôn Hầu Tử hơi sử dụng pháp thuật, vèn vèn hoa không đến mười phút, liền tất cả giải quyết, còn không có tổn hại, hơn nữa vết máu đều loại trừ đặc sạch sẽ, sao một cái hoàn mỹ.

Trần Y đem Tôn Ngộ Không chiều qua đây: "Hầu tử, người nhanh đi Hoa Quả Sơn đi, sau đó tìm mấy con Mẫu Hầu một dạng, đem các loại da hổ đều làm thành y phục, cho dù tuyết rơi cũng không sợ lạnh . Nếu không..., đưa người khuôn mặt công đến cùng cái miệng giống nhau Hồng, vì sư đau lòng a ."

Nghe lời này, Tôn Ngộ Không được kêu là một cái cảm động đến rơi nước mắt . Bao nhiêu năm, từ xưa tới nay chưa từng có ai đối với hắn quan tâm như vậy, thật sự là quá ấm lòng . Tốt như vậy sư phụ, người không cần lo đối đãi, vẫn là không thể làm gì khác hơn là hầu tử sao?

Tôn Ngộ Không biến mất cảm động nước mắt, đem da hổ bỏ vào một cái rương hành lý trong, liền dẫn theo rương hành lý, vác Trần Y, đáp mây bay đi trước Hoa Quả Sơn .

Tuy nói Ngũ Hành Sơn cùng Hoa Quả Sơn cách xa nhau khá xa, nhưng đó cũng là so với người thường mà nói . Đối với Tôn Ngộ Không mà nói, cái này không coi vào đâu khoảng cách .

Đương nhiên, cũng không còn giống tiểu thuyết trên viết khoa trương như vậy, một cái bỏ nhào liền cách xa vạn dặm . Bất quá thật tình rất nhanh, không đợi được ăn cơm trưa, liền đáp xuống Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động bên cạnh .

"Các con! Ta trở về! Nhanh ra nghênh tiếp các người đại vương, còn có Bản Đại Vương sư phụ ."

Mới vừa vừa hạ xuống đất, Tôn Ngộ Không liền căng giọng nhưng tinh thần kêu, được kêu là một cái thích ý . Đồng thời, cũng có một loại kẻ lãng tử trở về nhà lòng chua xót .

"Đại vương trở về! Mọi người nhanh lên nghênh tiếp a!"

Theo hét lớn một tiếng truyền đến, từ trong núi rừng, phía sau thác nước, rất nhanh nhảy ra một đám một bầy khi . Bất quá bọn hắn cũng không phải là phổ thông hầu tử, đều là thành tinh, sẽ tiếng người .

Những thứ này vẫn không tính là, mỗi một người đều hiểu được cái gì là xấu hổ, đều lộng nhanh nội khổ, ngăn trở bộ vị trọng yếu .

Trần Y chụp được Tôn Ngộ Không đầu đạo: "Ngộ Không, thấy không ? Tất cả mọi người mặc quần áo, duy chỉ có người cái này làm Đại Vương không có mặc, xấu hổ cùng không được xấu hổ ? Nếu không phải trường năm trăm năm tóc, hiện tại nên làm thế nào cho phải ."

Tôn Ngộ Không náo xuống lỗ tai, khuôn mặt đỏ lên nói: "Sư phụ, là đồ nhi nghĩ đến không chu đáo, tất cả nghe sư phụ liền vâng."

Vừa nói, Tôn Ngộ Không liền đem rương hành lý giao cho một cái Mẫu Hầu một dạng, để cho nàng tổ chức nhân thủ, chiếu Trần Y y phục hình thức, nhanh lên chế tác da hổ y phục .

Sau đó, liền lôi kéo Trần Y cùng nhau, tung người đến cao hơn, lớn tiếng nói: "Các con đừng có ầm ĩ, lại hãy nghe ta nói đến! Cái này vị cao tăng, chính là Bản Đại Vương sư phụ, bọn người phải nghe sư phụ, nhưng nghe hiểu ?"

"Minh bạch!" Nhóm Hầu cao giọng trả lời, cũng toàn thể quỳ lạy, thành kính hô to: "Đại vương muôn năm! Sư phụ cũng muôn năm!"

Mấy vạn con hầu tử đồng thời kêu gọi, tiếng này thể không thể bảo là không lớn, xông thẳng tới chân trời, chấn đặc cây cối cành lá liên tục lắc lư .

Trần Y rất là hưởng thụ, nghĩ thầm nếu như thống trị Chư Thiên, vạn linh đều cùng nhau quỳ lạy, như vậy là bức nào đồ sộ ? Bất quá, bây giờ nói này còn

có chút sớm, ngay cả Tiên Thê đều không phải là, người nào chim người a .

Đội nhóm Hầu sau khi đứng dậy, Trần Y đối với Tôn Ngô Không đạo: "Ngô Không a, còn không mời làm sư đi người Thủy Liêm Động ngồi một chút ?"

"Sư phụ thứ lỗi, sư phụ thứ lỗi a . Lão Tôn trở lại Hoa Quả Sơn quá kích động, lão nhân gia người đừng có trách cứ đồ nhi, cái này mang người vào động ."

Tôn Ngô Không lúc này đã đem Trần Y trở thành tôn kính nhất người, vì vậy người khiến hắn cảm động . Cho dù liền một câu như vậy thật không phải quan tâm nói, cũng về sau tâm .

Đang khi nói chuyện, chỉ thấy Tôn Ngô Không một tay phát lên, liền đem từ đỉnh núi băng đẳng mà đến thác nước một phân thành hai, lộ ra tốt lớn một cái cửa động .

Tôn Ngô Không nâng lên Trần Y, hai chân hơi dùng sức, liền sư một cái tiến nhập trong động . Lập tức, thác nước lại phân mà hợp chi, tiếng nước rung trời .

Những con khi kia cũng đều nhảy vào đến, cảm cảm hương tiêu, chuyển chuyển quả đào . Chỉ chốc lát, các loại hoa quả tươi chong chất tại Trần Y cùng Tôn Ngô Không trước mặt, giống như núi nhỏ, hương khí bốn phía .

Trần Y cũng không khách khí, tùy tiện bắt được cái gì liền ăn cái gì . Mà vô luận ăn được cái gì, đều vô cùng hương vị ngọt ngào, so với hắn trong trí nhớ bất luận một loại nào hoa quả đều còn mỹ vị hơn gấp trăm lần .

Giờ này khắc này, Trần Y càng kiên định hơn ý nghĩ của mình . Nhưng tay cầm tới một người quả đào, đối với Tôn Ngô Không đạo: "Ngô Không, sư phụ hỏi người nói, người có bằng lòng hay không thành thật trả lời ?"

"Nguyên ý, đương nhiên nguyên ý, sư phụ mời nói ." Tôn Ngô Không ý vị gạt đầu, nơi nào sẽ có không muốn lý lẽ ?

Trần Y gạt đầu nói: "Như vậy cũng tốt, vậy vì sư hỏi người, người cái này Hoa Quả Sơn, có thể có cái gì người khác không biết bí mật ?"

"Bí mật ?" Tôn Ngô Không nháy con mắt, gãi gãi lỗ tai đạo: "Không có a, sư phụ, Hoa Quả Sơn thật không có gì bí mật a . Sư phụ tại sao lại hỏi như thế ?"

Trần Y lại chụp được Tôn Ngô Không đầu: "Người con khi này, còn không cho vì sư nói thật ra ? Ta đây hỏi lại người, năm trăm năm trước người Đại Náo Thiên Cung, được phong Tề Thiên Đại Thánh, còn trong coi Bàn Đào viên, đập Bàn Đào Hội, đầu Thái Thượng Lão Quân Kim Đan ."

"Cuối cùng bị Nhị Lang Thần nắm, ở Thái Thượng Lão Quân trong lò lửa luyện thành Hóa Nhân Kim Tinh, còn muốn cho Ngọc Đế cho người thoái vị, lúc này mới bị Như Lai trấn áp . Có phải thế không ?"

Tôn Ngô Không cái này thật đúng là khiếp sợ, miệng há to, ngay cả tròng mắt cũng sẽ không chuyển . Qua trọn sau năm phút, mới dùng sức lắc đầu khôi phục lại .

"Sư phụ, người . . . Người làm sao sẽ biết được những thứ này ? Có phải hay không Bồ Tát nói với người ?"

Trần Y lắc đầu: "Bồ Tát chưa từng cùng vì sư nói qua những thứ này, nhưng vì sư chính là biết . Những thứ này tạm thời không đề cập tới, ta liền hỏi người, khuấy Bàn Đào lớn sau này sẽ, người cảm rất nhiều ngày đình dưa và trái cây Hạ Giới phân cho bầy vượn, cũng không có lưu nổi một ít ?"

"Không có a sư phụ, ta đều phân cho các con, Lão Tôn một cái đều không có để lại . Sư phụ nếu như không tin nói, đồ nhi nguyện mang sư phụ tìm khắp Hoa Quả Sơn mỗi một cái góc . . ."

Trần Y xoa tay cắt đứt Tôn Ngô Không nói: "Hầu tử, còn không cho vì sư nói thật ? Hiện tại, nhanh lên mang vì sư đi xem chính người Tiểu Bàn Đào viên, vì sư cũng muốn ném bên trên hắn vài cái!"

"Ồi sư phụ a! Ngài . . . Người làm sao chuyện gì đều biết a!" Tôn Ngô Không liên tục nện hai chân, lại là kinh ngạc, lại là bất đắc dĩ . Lợi hại như vậy sư phụ, bản thân sau này còn có thể hay không thể hảo hảo chơi đùa nha!

Bất đắc dĩ, đều bị thẳng thùng như vậy nói ra, Tôn Ngô Không cũng chỉ có thể mang theo Trần Y đi bản thân Tiểu Bàn Đào viên, mở rộng Hoa Quả Sơn điểm nhỏ này bí mật .

Hắn nguyên tưởng rằng, mình làm đắc thần không biết quý không hay, Thâu Thiên đình thổ nhượng, lại đem Bàn Đào hội đào trồng lên, thả trên mặt đất trở xuống, lại dùng bảo bối thu thập ánh mặt trời chiếu, khiến bầy vượn thời đại đều có thể ăn được Bàn Đào .

Cái nào hiểu được, mấy ngày liền đình đều không nhỏ sự tình, sư phụ dĩ nhiên biết, quả thực không biết nói cái gì cho phải .

Thật, Trần Y cũng chỉ là một suy đoán . Ngắm lại con khi này bức nào giả dối, cũng sẽ không chỉ lo thỏa đáng lúc ăn, chắc chắn vì sau đó làm suy nghĩ . Quả nhiên, thật đúng là bị gạt đi ra .

"Như vậy kế tiếp . . ."

Trần Y không khỏi lộ ra làm người ta thán phục hoảng cười xấu xa .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Khiến vi sư hoạt động một chút

tân một tháng bắt đầu, mong ước thân môn ở tân trong một tháng, mọi chuyện hài lòng! Đồng thời, sa mạc cầu các thư hữu ủng hộ nhiều hơn, cất dấu đề cử đều đặn tới a, đi đầu bài tạ!

Hoa Quả Sơn Bàn Đào viên, thật là có thể là Bàn Đào vùng núi đều . Tôn Ngộ Không năm đó, đem một ngọn núi mọc sạch, cũng từ đất đào xong mấy cái rộng lớn thông đạo, làm thông khí chỉ dụng .

Mà Thông Tí Viên, thì trở thành Bàn Đào viên người quản lý, mỗi ngày phụ trách dùng Tôn Ngộ Không cho tụ ánh sáng bình thu thập ánh mặt trời, chiếu xạ những thứ này trong lòng núi Bàn Đào Thụ .

Ban đầu, Tôn Ngộ Không sở trông đều là 9000 năm một thực lớn Bàn Đào . Đến bây giờ mới hơn 500 năm, ngay cả khai tồn đều còn kém xa lắm, nên chút Tiểu Thụ Miêu .

Nhưng chẳng biết tại sao, nơi đây cây đào đáng đáp phi thường thật nhanh, quả thực chính là nghịch thiên . Nó đó là trắng nhọt mùa màng đại thụ, một trăm năm nở hoa, một trăm năm kết quả, một trăm năm dài rộng, một trăm năm thành thực, một trăm năm quả rơi vào .

Nói cách khác, từ trồng đến thành thực, chỉ cần năm trăm năm, rút ngắn tiếp cận gấp hai mươi!

Hiện tại, vừa lúc là Bàn Đào có thể ngắt lấy thời gian, Trần Y phải cảm thán, bản thân vận khí thật đặc biệt sao quá tốt . Cái này Bàn Đào, ăn một cái liền có thể Dữ Thiên Địa Đồng Thọ, muốn chết đều chết không được, quả thực yếu nhân khẩu tràn lan tiết tấu .

Thả mắt nhìn đi, tràn đầy nhất sơn cái bụng đều là cây đào, mặt trên treo đầy trong trắng lộ hồng lớn Bàn Đào, làm cho Trần Y liên tục nuốt nước bọt, thanh âm vẫn còn lớn .

Tôn Ngộ Không chính là vẻ mặt kinh ngạc, hẳn chẳng thể nghĩ tới, mới ngắn ngủi năm trăm năm, những thứ này quả đào liền hoàn toàn chín muồi, hơn nữa xem ra, so với Vương Mẫu Nương Nương nơi nào còn muốn màu mỡ, đầu cũng lớn hơn một vòng .

"Xem ra, tiếp địa khí chính là không bình thường a!" Trần Y nhìn không được cảm thán .

Tôn Ngộ Không vỗ ót một cái đạo: "Đúng đúng đúng! Sư phụ nói đúng, tiếp địa khí, tiếp địa khí chính là tốt ha ha ha! Sư phụ, ngươi lại nghỉ ngơi, đệ từ cho ngươi trích đào đi!"

Vừa dứt lời xuống, Tôn Ngộ Không liền nhảy lên, ở trong đào nguyên rất nhanh dò xét một lần, sau đó trích hai cái lớn nhất tốt nhất phản hồi, đem một cái đưa cho Trần Y: "Sư phụ, ăn!"

Trần Y nhìn đó cùng đầu hẳn không xê xích bao nhiêu Bàn Đào, nghĩ thầm cái này đặc biệt sao cũng quá khoa trương, một người làm sao ăn hết ? Coi như là Dạ Dầy lớn, cũng chỉ có thể giết chết bên cạnh .

Bất quá, nếu đều đã tiến đưa tới tay, không ăn nói, vậy quá không để cho hầu từ mặt mũi . Kết quả là, Trần Y cũng há to mồm, dùng sức cắn .

Kết!

Nhất thanh thúy hương, tốt một khối to Bàn Đào bị cắn xuống đến, tiến nhập Trần Y trong miệng . đào nước theo miệng nha liên tục toát ra, tích lặc đầy đất .

Giờ này khắc này, Trần Y chỉ có một cảm giác, đó chính là quá đặc biệt sao hương vị ngọt ngào! Đòi trước này hoa quả, cùng lúc này trong tay đang cầm Bàn Đào so với, quả thực chính là rầm!

Kết!

Trần Y lại cắn một hóp lớn, cộp cộp nhai, vậy ăn bộ dạng, so với đối ba ngày heo còn dã man, tự nhiên cũng liền cùng lịch sự xa không hơn nửa điểm quan hệ .

Trần Y mới chẳng muốn đi quân nhiều như vậy, cùng lắm, bị nói thành là kẻ tham ăn chứ sao. Có thể thưởng thức ngon như vậy Tiên Đào, làm kẻ tham ăn lại ngại gì ?

Két! Két! Két . . .

Tùng tiếng giòn vang truyền ra, nhạ một cái lớn Bàn Đào, cứ như vậy bị Trần Y tái vào bụng trong, làm cho hắn không khỏi kinh hô bản thân sức ăn, đồng thời liên tục ợ một cái .

Tôn Ngộ Không cũng ăn xong bản thân một cái, cào xuống lỗ tai đạo: "Sur phụ, hay không còn cần đệ tử sẽ cho ngươi trích một cái đến ?"

"Không cần, không cần!" Trần Y ý vị xua tay, bị chống đỡ nói chuyện đều có chút lao lực .

Tôn Ngộ Không cũng theo ợ một cái đạo: "Sur phụ, chúng ta đây liền lên đường đi, Tây Thiên Thủ Kinh còn xa lắm ."

Trần Y gật đầu: "Được, đi, chúng ta đi . . . Vân vân!"

Trong lúc bắt chọt, Trần Y lớn tiếng hô ngừng, sau đó nhìn về phía Đào Lâm đạo: "Ngộ Không, nhiều như vậy quả đào, tiểu hầu tử hiểu cũng không ăn hết, quả rụng quá đáng tiếc . Ngươi đi tìm cái túi đến, trích một ít mang theo, chúng ta trên đường ăn ."

"Được." Tôn Ngộ Không cũng không keo kiệt, lập tức xoay người đi tìm lọ .

Trần Y tựa hồ lại nghĩ đến cái gì, cao giọng hô to: "Ngộ Không a, tìm một lớn một chút!"

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không liền tìm đến một con túi lớn, trích tràn đầy một túi Bàn Đào . Cáo biệt bầy vượn sau khi, vác Trần Y ly khai Hoa Quả Sơn, đáp xuống Ngũ Hành Sơn trước .

Lúc này sắc trời đã tối, Trần Y khiến Tôn Ngộ Không ngay tại chỗ dựng một trướng bông, lưỡng thầy trò lại mỗi người giết chết một cái Bàn Đào sau khi, liền song song đi vào giấc ngủ .

Ngày thứ hai thiên không sáng, Tôn Ngộ Không liền đem Trần Y đánh thức, nói là nhanh hơn chút gấp rút lên đường . Điều này làm cho chính ở trong mơ cùng Quan Âm tỷ tỷ nhưng sức đánh ba Trần Y rất là không vui .

Tề đại đàn, Lão Tử hảo hảo mộng đẹp cứ như vậy bị ngươi cái này con khi cho quấy rối . Nếu như cho thêm mười phút, nhất định có thể ở trong mơ cùng Quan Âm tỷ tỷ tiến nhập chính đề, sâu một bước câu thông . Chi tiếc . . .

Trần Y tuy là trong lòng rất khó chịu, nhưng cũng không có nói ra, dù sao, nhân gia hầu tử cũng không biết ngươi ở đây làm cái loại này mộng a .

"Đi thôi ." Trần Y vung tay lên, đem Thiên Trượng cũng ném cho Tôn Ngộ Không, trực tiếp phóng người lên ngựa, ngáp đạo: "Ngộ Không, hảo hảo dẫn ngựa, khiến vi sư ngủ một hồi nữa."

Dứt lời, Trần Y liền ghé vào trên lưng ngựa, đi lên một cái hồi lưng giác, hy vọng có thể tiếp nối vừa rồi trong mộng tình tiết .

Tôn Ngộ Không cái này mộng quay vòng, thật chẳng lẽ là mình làm cho quá sớm sao? Thế nhưng, rõ ràng Đông Phương đã trắng bạch, là nhanh hừng đông nha . Xem ra, sư phụ chính là sư phụ, ngay cả buồn ngủ đều kéo tới trên lưng ngựa đến .

Hầu tử rất là cẩn thận tỉ mỉ, rất sợ đi nhanh con ngựa quá xóc nảy, đem Trần Y quăng xuống lưng đến . Liền lấy hành lý cùng Thiên Trượng, nắm Bạch Mã từ từ đi về phía trước . . .

"Đứng lại!"

Đột nhiên, Trần Y bị 1 tiếng quát lớn giật mình tỉnh giấc, lau miệng đến sừng chảy nước miếng, theo tiếng nhìn lại, khóe miệng không khỏi hất lên .

Phía trước không đến 50 mét chỗ, một đám ăn mặc không phải rất chú ý hán tử ngăn lại lối đi . Trong một người tay cầm hai cái thiết chùy, đáng vẻ bề vẻ rất là kiêu ngạo, nhất định là đám người kia đầu lĩnh .

"Sờ ngươi đầu hủ!" Trần Y chấp hai tay, vẻ mặt quen mặt đạo: "Xin hỏi các vị thí chủ, các ngươi ngăn lại bản tăng tây đi thủ kinh đường nhỏ, cái này là vì sao đây?"

"Ha ha ha!" dẫn đầu thiết chùy Ca, cười ha hả: "Hòa thượng này, chẳng lẽ là dọa sợ đi. Xem chúng ta như vậy, còn hỏi chặn đường là vì gì, đầu bị mã đá ? Hãy bớt sàm ngôn đi, đem hành lý ngựa lưu lại, sau đó cút đi!"

Tôn Ngộ Không giận, lật lăn lộn mấy vòng sau khi chỉ vào thiết chùy Ca, đạo: "Các ngươi hại dân hại nước, lại dám ngăn trở sư phụ ta lối đi, mau mau đưa đầu qua đây, ăn ta đây Lão Tôn một gậy . . ."

"Ngộ Không, Mạc muốn động thủ ." Trần Y gọi lại Tôn Ngộ Không, sau đó nhảy xuống ngựa lưng, hướng phía trước đi vài bước,

Lần này, Tôn Ngộ Không lại mông quay vòng, không nghĩ ra sự phụ là như thế nào nghĩ, chẳng lẽ là muốn cùng những cường đạo này tụng kinh, để cho bọn họ cảm động rồi đi? Khả năng sao?

Trần Y nhìn về mặt mộng bức Tôn Ngộ Không, thở dài, đưa qua cửa hoàn Tích Trọng đạo: "Chưa tỉnh ngủ phải đi mị một hồi, khiến vì sự hoạt động một chút gân cốt. Đã lâu không có đánh lộn, tay thật là có chút ngứa."

Vừa nói, Trần Y quay đầu nhìn về phía những sơn tặc kia đạo: "Một đám tiểu thí hài, cũng dám ngăn bản hòa thượng lối đi, đơn giản là không biết sống chết! Tất cả đều cho ta bỏ qua đến, cầu ta giết các ngươi!"

"Ngươi... Ngươi nói gì ngoạn ý?" Thiết chùy Ca, quát lớn đạo: "Thôi con lừa ngược, Lão Từ chặt ngươi, xem chùy!"

Lời còn chưa dứt, thiết chùy Ca, đã quơ Đại Chùy, theo Trần Y đập tương quá đến.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Hòa thượng không phải ăn chay tích

Nói thật, Trần Y nhìn hai cái đập tới đại thiết chùy lúc, trong lòng là rất hối hận. Vô luận kiếp trước hay là kiếp này, hắn cũng không có chân chính đánh nhau, đứng ra bãi khóa, không thể nghĩ ngờ chính là muốn giả bộ một bức mà thôi.

Cái nào hiểu được, liền vền vền một câu nói, cái này Mãng Hán liền phát lớn như vậy tính tình, trực tiếp chọn cây búa liền đập, thoát nhìn dường như rất đáng sợ xu thế.

Mà thiết chùy Ca, phía sau thủ hạ, vừa thấy lão đại động thủ, chính là đều hò hét trợ uy đứng lên.

"Đại ca giết chết hắn!"

"Đại ca uy vũ, đập bể thối con lừa ngược đầu, khiến hắn đầu thai cũng thay đổi thành kẻ ngu si!"

"Giết hòa thượng này..."

Nghe những thứ này hò hét, Trần Y lửa giận cũng từ trong lòng dâng lên, nam tử hán khí khái hoa lập lập đi lên xuyên. Nghĩ thầm, Lão Từ vền vền giả bộ một bức mà thôi, các ngươi sẽ vào chỗ chết cả, thật khi dễ và trên là ăn chay?

Ăn hai cái Bàn Đào Trần Y, thể chất giữa đêm phát sinh biến hóa long trời lở đất, cảm giác toàn thân đều tràn đầy khí lực, trong tay Cửu Long Tích Trọng, tựa hồ cũng thay đổi khinh rất nhiều.

Không chỉ có như vậy, cảm giác lực cũng nhận được tăng lên trên diện rộng, ngay cả thị giác độ bén nhạy, cũng không có người thường có thể bằng. Rõ ràng tráng hán kia tốc độ công kích rất nhanh, nhưng ở trong mắt Trần Y, vẫn là mang động tác chậm.

Đương nhiên, những thứ này Trần Y cũng không biết, hắn bây giờ có thể nhất định là, mình nhất định có thể tránh được đối phương cây búa, hơn nữa còn là rất nhẹ nhàng cái loại này.

Cho nên hắn tuy là trong lòng có chút Tiểu sợ, nhưng như trước nghiêng người tránh được đối phương công kích, khiến thiết chùy Ca, uống công vô ích. Còn không không chế được thân hình, chạy vọt về phía trước chạy sáu bảy bước mới dừng lại.

Một kích không trúng, này hò hét gia hỏa cũng cùng trong đình chỉ trợ uy, về mặt bất khả tư nghị, sững sờ nhìn Trần Y, tâm lý có hơn một trăm loại ngờ vực vô căn cứ.

xuất thủ tráng hán cũng không nghĩ tới, như vậy một cái béo trắng, tể bì nộn nhục hòa thượng, lại cũng có như vậy thân thủ, ung dung tránh được công kích mình. Xem ra, nên có có chút tài năng.

Bất quá, tráng hán kia chính là không tin Tà, cũng có thể nói, hắn đối với mình tin tưởng vô cùng. Vừa rồi một kích không trúng, là bởi vì mình thấy qua Tiểu nhìn đối phương, không phải là bởi vì đối phương có chỗ gì hơn người.

Hiện tại chỉ cần trở lại một cái, cũng không tin còn đánh nữa thôi trong.

"Hòa thượng, ăn nữa Lão Tử một bữa . . ."

"Dừng lại cho ta!" Trần Y rống to, lại khiến tráng hán đình chỉ công kích, cũng cười cười nói: "Thí chủ, ngươi ta kiếp trước không oán kiếp này không thù, vì sao phải lấy đầu cái ngươi chết ta sống đây?"

Tráng hán kia cái này càng xác định, hòa thượng này nhất định là vận khí cho phép, mới có thể tránh khai vừa rồi một kích . Hiện tại tất nhiên bị bản thân uy vũ sợ mất mật, cấp bách vội mở miệng cầu xin tha thứ, chỗ nào còn dám đón thêm chiêu ?

Nghĩ cho tới này, tráng hán kia cười lên ha hả: "Con lừa ngốc, nghe kỹ cho ta! Muốn Lão Tử không giết các ngươi cũng được, ngoan ngoãn đem hành lý cùng ngựa dâng, nhưng tha tính mạng các ngươi ."

Trần Y thờ dãi nói ra: "Thí chủ, cái này cần gì phải làm khó dễ bản tăng đây?"

"Làm khó dễ ngươi thì như thế nào ?" Tráng hán kia rất là kiêu ngạo: "Hòa thượng ngươi hãy nghe cho kỹ, đại gia ta kiên trì không được, nếu không nhanh lên giao ra hành lý ngựa, ta cho các ngươi chết ở chỗ này!"

Trần Y lần thứ hai lắc đầu, không trả lời tráng hán kia nói, mà là hai tay hợp, hướng về phía Thiên Không đạo: "Quan Âm tỷ tỷ, ngươi cũng chứng kiến đi, không phải ta thích đánh nhau, là bọn hán khinh người quá đáng, ngươi cũng đừng trách ta a ."

Thấy Trần Y hướng không trung nhắc tới, tráng hán kia lại cười lên ha hả: "Nhìn! Các ngươi nhìn! Chết đã đến nơi, hòa thượng này còn muốn cầu thần bái Phật . Lẽ nào, thật là có Bồ Tát giúp ngươi hay sao?"

Trần Y buông hai tay, quay đầu nhìn về phía tráng hán kia đạo: "Thí chủ ngươi sai, bản tăng không phải thỉnh cầu Bồ Tát hỗ trợ, mà là nói cho nàng biết, các ngươi những người này tội ác tày trời, toàn bộ đều nên đi chết."

"Cái gì ?" Tráng hán kia lửa giận lần thứ hai châm lửa, trừng mắt Trần Y quát lớn: "Thối con lừa ngốc, ngươi đã rượu mồi không uống chỉ thích uống rượu phạt, đại gia ta sẽ thanh toán ngươi, tiễn ngươi xuống Địa ngục, chết đi cho ta!"

Tráng hán lần thứ hai chọn thiết chùy đập tới, hơn nữa so với lần trước phải nghiêm túc rất nhiều . Hắn cũng không muốn lại để cho Trần Y tránh được, có thể dùng hắn ở trước mặt thù hạ mắt mặt .

Trần Y cũng không muốn lãng phí thời gian nữa, dẫn theo Cửu Long Tích Trọng nghênh đón, trong miệng quát khê: "Lớn mật hại dân hại nước, lại còn coi hòa thượng ăn chay hay sao? Giết chết ngươi nha!"

Khanh!

Trong chớp mắt, Cửu Long Tích Trọng cùng thiết chùy kia đụng vào nhau, phát sinh chói tai âm thanh, tựa hồ còn có một chút hoa lửa vẩy ra .

Đằng đằng đằng . . .

Song phương đều bị lực phản chấn đẩy lui hết mấy bước, hướng bộ dạng phương hướng ngược lại liên tiếp lui về phía sau .

Lần này, những sơn tặc kia càng kinh ngạc, miệng há lớn đến có thể nuốt vào một cái trứng ngỗng . Ngốc lăng tại chỗ, đầu trống rỗng .

Ngay cả đầu lĩnh kia tráng hán, chính là giết mình không nhỏ, không hiểu đến tại sao sẽ như vậy . Đã biết một kích, rõ ràng sử dụng toàn lực, chính là muốn làm được giải quyết dứt khoát, đem hòa thượng này đánh thành nhục binh .

Thế nhưng hòa thượng kia chẳng những không có tuyển chọn chạy trốn, còn giơ Thiên Trọng phản công lại, cùng mình chính diện giao phong . Hơn nữa, dưới một kích này, hai người là thế lực ngang nhau, ai cũng thảo không tiện nghĩ .

"Ngươi . . . Ngươi biết võ công ?" Tráng hán kia dẫn đầu mở miệng trước, phán định Trần Y là một vị Vô Tăng .

Trần Y đậm đậm nhất tiếu, vỗ vỗ cà sa đạo: "Võ công thứ này, cũng không phải nhà ngươi xin độc quyền, vì sao ngươi có thể tập được, người khác tập không được ?"

Vừa nói, Trần Y sầm mặt lại, lạnh lùng nói: "Ngươi đã công kích hai chiêu, tiếp đó, cũng nên là bản tăng xuất thủ, nhìn ngươi là có hay không đỡ được!"

Vừa rồi một kích kia, Trần Y mới sử dụng năm phần lực, cho nên hắn dám khẳng định, cái này thiết chùy Ca, nhất định không phải là mình đối thủ . Hơn nữa đối phương động tác quá chậm trễ, hoàn toàn không cần lo lắng sẽ bị đánh trúng .

"Ăn ta một Trọng!"

Trần Y chính là hét lớn một tiếng, giơ lên Thiên Trọng liền nhắm phía đối phương .

Tráng hán kia vừa thấy Trần Y chủ động công kích, hơn nữa tốc độ còn phi thường nhanh, nào dám đại ý nửa phần ? Vội vàng giơ lên thiết chùy liền chào đón, chuẩn bị sẽ cùng đáng chết này hòa thượng tới một lần cứng rắn đầu cứng rắn .

Chỉ tiếc, Trần Y không muốn liều mạng. Lâm Thiên Trọng cùng thiết chùy sắp đánh lên lúc, Trần Y lập tức thu chiêu, nghiêng người nhoáng lên, vung tay phải lên, ở tránh được đồng thời, tinh chuẩn đánh trúng trán hán kia phía sau lưng, phân ra nặng nề tiếng.

"chờ một chút!"

Tráng hán kia cũng mau kêu đình: "Sáng nay chưa từng ăn cơm, hiện tại đã đói bụng, chờ ta ăn no sẽ cùng ngươi đại chiến ba trăm hiệp!"

"Ta chờ ngươi đại gia!" Trần Y sao sẽ bỏ qua thu hoạch điểm công đức cơ hội? Đó chính là cùng mình quá không qua được. Vì vậy liền lần thứ hai phát động công kích, liên tục rút ra tráng hán kia thân thể.

Àm! Âm! Phan. . .

Tráng hán kia tổng cộng ai vài chục cái, đầu khớp xương đều kém chút bị đánh tan, té trốn qua một bên, nằm trên mặt đất vội vàng bắt chuyện thủ hạ: "Cùng tiến lên, đem hòa thượng này cho ta diệt! Khoái thượng!"

Những người đó tuy bị Trần Y hù dọa, nhưng cũng không dám chống lại lão đại mệnh lệnh, chỉ có thể kiên trì công tới, căng giọng hô to, coi đây là bản thân trợ uy.

"Muốn chính là cái này hiệu quả, ta đánh! Ta lại đánh! Ta còn đánh. . ."

Trần Y quơ Thiên Trọng, ở trong đám người xuyên toa, tránh né trong tay đối phương binh khí. Cũng ở thích hợp thời gian, tìm đúng cơ hội cùng đối tượng, một Trọng Trọng nện xuống, đánh cho những sơn tặc này được kêu là một cái đau nhức tự, liên tục oa oa kêu to.

Khoảng chừng mười phút sau, Trần Y dừng lại, dừng nói có bao nhiêu đắc ý. Đem Thiên Trọng ném cho Tôn Ngộ Không sau khi, chỉ vào té trên mặt đất liên tục gọi Sơn Tặc đạo: "Nhớ kỹ, hòa thượng cũng không phải ăn chay!"

Dứt lời, Trần Y chậm chậm đi trở về đi, đối với Tôn Ngộ Không đạo: "Ngộ Không, đi, giết bọn hán, một cái cũng không cho để cho chạy."

"À?" Tôn Ngộ Không suất nữa trông cây chuối, có loại không dám nhìn thẳng Trần Y cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Bát ăn cơm tầm quan trọng

Tôn Ngộ Không làm sao cũng không nghĩ tới, sự phụ đến thời khắc tối hậu, vẫn phải khiến tự mình động thủ, hơn nữa còn là làm cái này cùng Phật gia bộ dạng vi phạm Sát Sinh hoạt động.

Như vậy thị sát như mạng hòa thượng, thật là đến từ Đông Thổ Đại Đường Cao Tăng? Là Bồ Tát tuyển định đến Tây Thiên thu được Tam Tạng Chân Kinh người đi lấy kinh? Mặc dù là, người này còn cần bản thân bảo hộ sao?

"Ngộ Không, ngươi vừa sững sờ trứ tác quá mức? Không nghe được vì sư nói sao?" Trần Y mở miệng thúc giục, hán rất muốn mau mau biết, giết chết cái này mười sáu tên sơn tặc sau khi, có thể được bao nhiêu điểm công đức.

Nói lên cái này điểm công đức ba chữ, Trần Y thật cũng có chút say. Rõ ràng chính là đại khai sát giới phải đến đồ đặc, trả thế nào nói là điểm công đức? Lẽ nào, hệ thống là hầu tử phái tới? Nhưng rõ ràng hầu tử là đồ đệ mình a!

"Mặc kệ nhiều như vậy, chính là một xưng hô mà thôi, không cần thiết lưu ý những chi tiết kia." Trần Y nghĩ như vậy, lên tiếng lần nữa thúc giục: "Hầu tử, ngươi là đang buộc ta nói cho Bồ Tát, ngươi không nghe lời sao?"

Tôn Ngộ Không không từ cái rùng mình, vội vàng trả lời: "Sư phụ, đệ tử cái này đi làm ngay, cái này đi làm ngay."

Dứt lời, Tôn Ngộ Không liền đi Hướng Na chút đã bị Trần Y đánh thành tàn phế, nằm trên mặt đất không có cách nào khác nhúc nhích Sơn Tặc. Bát quá hán cũng không có cảm ra bản thân Như Ý Kim Cô Bông, mà là vận dụng Trần Y Cửu Long Tích Trọng.

"Sát nhân là hòa thượng chủ ý, binh khí là hòa thượng Thiên Trọng, cùng ta đây Lão Tôn không quan hệ, Lão Tôn là vô tội."

Tôn Ngộ Không ở trong miệng nhỏ giọng tự nói, chọn Trần Y Cửu Long Tích Trọng, rất nhanh đập về phía này về mặt tuyệt vọng Sơn Tặc.

Rầm rầm rầm . . .

Tay nâng Trọng rơi vào, huyết vụ tràn ngập, từng viên một đầu như bị giã tòi một dạng, liên tục vỡ vụn, huyết nhục ném sái tứ phương, trong không khí tràn ngập một cỗ lâm người ta buồn nôn mùi máu tươi .

Tôn Ngộ Không không hề được xưng Tề Thiên Đại Thánh, cái này hiệu suất làm việc tất nhiên không cần phải nói . Không đến nửa phút, mười sáu cái đầu toàn bộ bị đảo thành bã vụn, óc bay ngang .

"Sur phụ, đệ tử đã đem những mâu tặc này giết, thỉnh sư phụ lên ngựa, chúng ta tiếp tục gấp rút lên đường ."

Tôn Ngộ Không đi tới, đem Cửu Long Tích Trọng trả lại cho Trần Y, nắm Bạch Mã về phía tây mà đi .

Trần Y tiếp nhận Cửu Long Tích Trọng, nhìn mặt trên đỉnh sừng sệt óc cùng huyết nhục, cau mày một cái đạo: "Ngộ Không, đây chính là Bồ Tát đưa cho vì sư bảo bối, ngươi sao có thể dùng để sát nhân ? Ngươi Khốc Tang Bồng đây?"

Vừa nghe là Bồ Tát tiền bảo bối, Tôn Ngộ Không há hốc mồm: "Sư phụ, ngươi vì sao không nói sớm ? Cái này Bồ Tát muốn trách tội xuống, nên làm thế nào cho phải ?"

"Không có gì đáng ngại, tẩy trừ một cái là được, lần sau đừng ... nữa như vậy là được." Trần Y thấy Tôn Ngộ Không có chút sợ hãi, lộ ra nụ cười đắc ý, sau đó lầm bầm: "Tắm một cái tốt, tắm một cái khỏe mạnh hơn ."

Tôn Ngộ Không nghe không rõ Trần Y trong lời nói ý tứ, cũng liền không tái phát vấn, dắt ngựa tiếp tục gấp rút lên đường .

Mà cười ở trên lưng ngựa Trần Y, còn lại là nhanh lên dùng thần thức cùng Thư Linh câu thông: "Thư Linh, hiện tại ta có bao nhiêu điểm công đức ?"

Thư Linh rất là phối hợp, lập tức cho ra đáp án: "Người tu hành lúc mới tiêu diệt mười sáu cái địch đối với nhân loại, mỗi một vị thưởng cho 8 cái điểm công đức, tiểu kế 144 cái điểm công đức . Hiện nay, người tu hành cùng sở hữu 514 cái điểm công đức, nhưng mở ra nhất kiện bảo bối ấn dấu công năng ."

"Mở ra mở ra!" Trần Y tất nhiên khẩn cấp: "Mở cho ta khám Cửu Long Tích Trọng ấn dấu công năng ."

Đang ở Trần Y đợi Cửu Long Tích Trọng ấn dấu công năng đây là cái gì lúc, Thư Linh lại biểu thị: "Không còn cách nào chỉ định mở ra bảo bối, chỉ có thể ngẫu nhiên tuyển chọn . Lần này tuyển chọn vì Tử Kim Bát, mở ra bát ăn cơm quang mạng công năng ."

"Nên công năng có ba đại tác dụng, một là nhưng có biết trong phạm vi mười dặm nhưng ăn đồ ăn, hai là có thể nhường cho để xuống Tử Kim Bát trong thức ăn có thuộc tính đặc biệt, ba là nhưng phun ra cơm nắm, địch nhân công kích ."

Lần này, Trần Y chính là kinh ngạc đến ngây người .

Đầu tiên là, giết chết những sơn tặc kia, thưởng cho điểm công đức tự nhiên không có này mãnh hổ sức sinh nhiều. Bất quá ngẫm lại, Trần Y cũng liền thoải mái . Có người, đúng là ngay cả sức sinh cũng không bằng, tự nhiên thưởng cho cũng sẽ không nhiều .

Sau đó, chính là Tử Kim Bát bát ăn cơm quang mạng cái này công năng, quá đặc biệt sao cường đại có hay không . Liền lấy đệ nhất điểm tới nói, có thể biết bên trong phương viên mười dặm có thể ăn đồ ăn, quả thực chính là cái kẻ tham ăn chuẩn bị Thần Khí .

Mà điểm thứ hai, vậy cũng càng Ngưu! Có thể để cho thả ở bên trong thức ăn có thuộc tính đặc biệt, nhiều tinh thần ? Nếu có thể xuất hiện cái gì tăng pháp lực a, khiến phạm thai thay đổi Tiên Thể a những thuộc tính này, chẳng phải là sáng khoái ?

Còn có điểm thứ ba, liền càng không cần phải nói . Phun ra cơm nắm đi địch nhân công kích, gì khái niệm ? Ngẫm lại, cũng một mạch dạy người thoải mái lật . Ai dám đối địch, liền mời người ăn cái cơm nắm, cỡ nào có ái luận bàn ?

Bát ăn cơm tầm quan trọng, còn thật không phải nhỏ tí tẹo a!

Trần Y ở vào vô hạn trong ảo tưởng, tâm lý khỏi nói có bao nhiêu đắc ý . Mặc dù mặc Việt Thành hòa thượng có điểm bị kích, nhưng cũng nhận được cơ duyên lớn, trở thành đầu tỷ truyền nhân, tất cả lại trở nên tuyệt vời như vậy .

Dựa theo Thư Linh từng nói, chỉ cần mình sát phạt cũng đủ, điểm công đức quá nhiều, liền có thể tu luyện tới khiến Chư Thiên vạn linh kính ngưỡng cảnh giới, trở thành thần tiên thần tiên, thống lĩnh vạn giới .

Coi như không thể đạt được độ cao đó,... ít nhất ... Cũng có thể bỏ đi phạm thai, thành tựu Tiên Thể, Phi Thăng thành Thần . Đến lúc đó, ngũ Quan Âm, ngâm nước tiên nữ, đùa giỡn Nữ Oa . . . Emma! Làm sao lại như vậy thoải mái đây?

"Sư phụ, ngươi là làm cái gì mộng đẹp sao?"

Đang ở nhắm mắt huyền tưởng Trần Y, bị Tôn Ngộ Không câu hỏi cắt đứt, cái này mới về đến trong hiện thực đến, lắc đầu nói: "Nơi nào sẽ làm mộng đẹp ? Không có chuyện ."

"Há, sự phụ kia nhất định là dói, lưu nhiều như vậy nước bọt ." Tôn Ngộ Không thoáng chút dăm chiêu, dừng lại: "Sự phụ, người tạm thời ở chỗ này nghỉ ngơi, đồ nhí cái này đi cho người Hóa chút cơm bổ thí đến, chúng quy ăn Bàn Đào cũng không tiện ."

Nghe Tôn Ngộ Không vừa nói như thế, Trần Y cũng cảm thấy cái bụng có chút dói, liền dừng lại, từ trong rương hành lý lấy ra Từ Kim Bát, nhìn cơm này bát có thể hay không thật có thần kỳ như vậy .

Làm Trần Y tay tiếp xúc được Từ Kim Bát lúc, liền tiếp tin tức tràn vào trong đầu trong: "Bên trong phương viên mười dặm, có gần trăm loại có thể ăn đồ ăn . Nakano quả nhiều hơn 20 loại, động vật hơn sáu mươi loại, nông gia cơm nước mười nơi ."

"Trái cây rừng núi rừng bốn phía trong rất nhiều, động vật lại giống là như thế . Mà nông gia cơm, ở Tây Phương chỗ năm dặm Quách gia trang ."

Trần Y kém chút nhịn không được bật cười, nguyên lai những thứ này đều là thật!

Nguyên bản, Trần Y muốn cho Tôn Ngộ Không đi đánh viết món ăn thôn quê đến nếm thử, mập một mập cỗ thân thể này ruột . Nhưng thứ nhất không chiếm được cái gì điểm công đức, thứ hai sắc trời đã tối, nên tìm một chỗ nghỉ chân một chút .

Thật nhiều ngày không có tắm, Trần Y đều có thể ngủ được trên người mình mùi thúi . Đắc lòng điểm nước nóng, hảo hảo tẩy trừ tẩy trừ, thuận tiện hảo hảo ngủ một giấc .

Mà muốn thực hiện những thứ này, chỉ có thể tìm người ta tìm nơi ngủ trọ, trong núi sâu là không có khả năng thực hiện .

Cho nên, Trần Y lập tức làm ra quyết định, tuyển chọn đi Quách gia trang: "Hầu tử, vì sự chứng kiến phía trước cách đó không xa có khói bếp mọc lên, định là có người gia nhà, chúng ta qua xem một chút đi ."

Tôn Ngộ Không dùng sức xoa xoa hai mắt, theo Trần Y ánh mắt phương hướng nhìn lại . Nhưng trừ kéo dài sơn lâm, nơi đó có cái gì khói bếp ?

"Lẽ nào, ta Hòa Nhân Kim Tinh mất đi hiệu lực sao?"

Tôn Ngộ Không rất là uể oải, ngay cả bước đi tâm cũng không có . Nếu không phải chứng kiến Trần Y dói bụng đến phải chảy nước miếng, hẳn rất muốn đi tìm một yêu quái đến, nghiệm chứng nghiệm chứng bản thân con mắt .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Tình tiết vỡ kịch lại không đúng

sách đã ký hợp đồng, ở đi theo quy trình, xin yên tâm cùng . Nếu như người cười, nếu như cảm thấy hợp khẩu vị, thỉnh thêm vào kho truyện đi, sau đó tình tiết sẽ càng thêm đặc sắc! Đồng thời cầu nhiều hơn mở rộng, nhiều hơn bỏ phiếu đề cử, cảm ơn mọi người!

Năm dặm khoảng cách, nếu như vào ngày thường trong, một giờ đều dùng không được . Nhưng hôm nay, bởi vì Tôn Ngộ Không tâm tình không tốt, dẫn ngựa không quá ra sức, cho nên tốc độ chậm rất nhiều . Ước chừng dùng một giờ lại ba mươi phút, mới đi tới tên này gọi Quách gia trang thôn nhỏ trong .

Lúc này, sắc trời đã đen thui, từng nhà đều đốt lên ngọn đèn .

Cái này Quách gia trang xây ở trong khe núi, quy mô tự nhiên rất nhỏ, cũng liền hai ba chục gia đình . Hơn nữa phải là một nghèo khó Thôn, phòng ốc đều là bùn tường, có tranh che, cũng đều rất thấp Tiểu, cũng rất cổ xưa, nên có không ít thời đại .

Giờ này khác này, Trần Y đối với Tôn Ngộ Không biểu hiện mặc dù có một chút không vui, nhưng biết con khi này nhất định là có chút nhỏ tâm tình, hơn nữa là bởi vì mình . Cho nên, Trần Y không nói gì thêm, cũng không còn đi hỏi, để tránh khỏi Tôn Hầu Tử nói nói liền phát hỏa .

Hiện tại Trần Y tu vi còn thấp, có thể nói là không có gì tu vi, chọc giận Tôn Hầu Tử, hẳn cây gậy kia cũng không phải là ai ngờ chơi liền chơi được chuyển .

Vào thôn sau đó, Trần Y liền xuống lưng ngựa, theo gần nhất một nhà nông trại đi tới, rất có lễ phép đập ba cái môn .

"Đến!"

1 tiếng già nua đáp lời từ trong phòng truyền đến, lập tức liền nghe được tiếng bước chân tới gần, rất nhanh đi tới cửa .

"Kéo kẹt!"

Cổ xưa phòng cửa bị mở ra, một vị thoát nhìn sáu bảy chục tuổi lão già xuất hiện ở Trần Y trước mặt, khuôn mặt rất là ôn hoà .

Thấy Trần Y này đây vì ăn mặc tăng bào hòa thượng, lão nhân kia lập tức thì lễ một cái đạo: "Xin hỏi trưởng lão, có chuyện gì ?"

"A di đà phật!" Trần Y chấp hai tay đạo: "Lão thí chủ, bản tăng là Đông Thổ Đại Đường Bệ Hạ kém đi tây thiên bá Phật cầu Kinh khâm sai, nơi đây đi ngang qua Bảo Địa . Thấy sắc trời đã tối, chuyên tới để tá túc một đêm, không biết đúng hay không thuận tiện ?"

"Thuận tiện thuận tiện!" Lão đầu vẻ mặt mỉm cười: "Nguyên lai là Trung Quốc Thượng Quốc Thánh Tăng, chúng ta có thể tiếp đãi, thật là có may mắn được khấn . Thánh Tăng, mau mời vào!"

Vừa nói, lão đầu liền nghiêng người, khiến Trần Y vào nhà . Bất quá, Trần Y cũng không có lập tức đi vào, mà là mở miệng nói: "Lão thí chủ, bản tăng còn có một người hầu đồ đệ, đáng đáp có điểm đặc biệt, xin hãy lão thí chủ Mạc muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt, chớ dọa người ."

Lão đầu khẽ mỉm cười nói: "Thánh Tăng chuyện này, mau mời cao đồ cùng nhau vào nhà đi, bên ngoài trời lạnh ."

"Lão Tôn đến!"

Không đợi Trần Y bắt chuyện, Tôn Ngộ Không liền một cái nhảy ra, gãi gãi lỗ tai, theo lão nhân kia ngốc cười khúc khích .

Lão nhân kia cũng nhìn Tôn Ngộ Không, chừng mười giây sau gật đầu đạo: "Là đáng đáp có chút đặc biệt, nhiều lông chút, bất quá rất tuấn lãng, không hổ là Thánh Tăng cao đồ, mau mời vào nhà đi."

Thấy lão nhân này không có chút nào sợ, Trần Y cùng Tôn Ngộ Không đều có chút mừng . Riêng là Trần Y, đây đầu đều là dấu chấm hỏi . Không phải nói tốt những người này đều phi thường sợ yêu quái sao? Hãy nhìn đến cái này Tôn Hầu Tử, chẳng những không có không có nửa điểm khiếp sợ, ngược lại còn khen hân tuấn lãng, cái này tình tiết vô kịch người lại không đúng ni ?

Bất quá, bây giờ không phải là suy nghĩ vấn đề này thời điểm, trước tiên cần phải đem cái bụng lấp đầy, mới có sức lực đi suy nghĩ vấn đề . Vì vậy, Trần Y liền dẫn Tôn Ngộ Không, theo lão đầu vào nhà .

Đạp vào mi mắt, là bốn đạo treo trong rèm môn, chắc là trù phòng cùng ba ngựa thất, ba phòng một phòng khách, một bếp không có Vê, ngược lại cũng thiết kế hợp lý .

"Lão bà tử, nhanh nhanh lên làm một ít cơm bố thí đến, Đại Đường Cao Tăng đến nhà của chúng ta đến!"

Vừa vào nhà, lão nhân kia liền cao giọng kêu la, đồng thời cho Trần Y hai người bọn họ thầy trò ngược lại đến nóng hầm hập nước trà: "Thánh Tăng thỉnh từ từ dùng, cơm bố thí lập tức tốt."

"Bao nhiêu Tạ lão thí chủ ." Trần Y tiếp nhận nước trà, thành tâm cảm kích .

"Đa tạ đa tạ!" Tôn Ngộ Không chính là nói cảm ơn liên tục, mang nước trà nhảy đến trên ghế gỗ, nói chuyện chính là một hơi nuốt vào, như là mấy trăm năm không có uống qua trà. . . Không đúng, con khi này vốn chính là hơn 500 năm không có uống qua nước trà .

Trần Y đành chỉ thổi trà động tác, sững sờ nhìn Tôn Ngộ Không, hơn nửa ngày mới mở miệng nói: "Hầu tử, người . . . Người không sợ nóng ?"

"Chớ sợ chớ sợ! Lão Tôn còn chê nó không đủ nhiệt đây!" Tôn Ngộ Không khoát tay lia lịa, vẻ mặt đắc ý, rốt cuộc tìm được một ít tồn tại cảm giác, rất là Khai Tâm .

Trần Y hơi gật đầu, tiếp tục theo nước trà trúng gió, khiến nó lạnh nhanh hơn chút . Trong lòng cũng suy nghĩ cẩn thận, Thái Thượng Lão Quân Tam Vị Chân Hóa chưa từng chết cháy con khi này, Tiểu Tiểu nước trà, làm sao có thể làm gì được hán ?

"Lan nhi, mau ra đây kêu gọi Thánh Tăng, cha đi hỗ trợ mẹ ngươi lộng cơm bố thí ." Lão đầu theo bên trái bên trong phòng kêu một tiếng, sau đó liền để bình trà xuống, đến trù phòng hỗ trợ đi .

Khoảng chừng chừng hai mươi giây sau, bên trong phòng màn bị xóc lên, một vị ăn mặc vải thô quần áo tuổi thanh xuân nữ tử đi tới, nhìn qua, định không dám vượt qua mười tám tuổi . Tuy là da thịt tương đối đen, nhưng tuyệt không ảnh hưởng nàng mỹ lệ .

hai lớn mắt to rất là thủy linh, bày tỏ, cô nương này tương đối thông tuệ . Cao thẳng dưới sống mũi, một trương Ân Đào cái miệng nhỏ nhắn không được điểm mà chu, thật là mê người . Tiêu chuẩn mặt trái xoan, lại hợp với tiêm cằm nhọn, thật có thể nói là là hết cực kỳ xinh đẹp .

Vóc người cũng khá vô cùng, tổ mã cũng rất đúng chỗ, nên thật to, nên tinh tế, quả thực chính là lý tưởng mỹ nữ tiêu phối .

Thấy hai cái này hòa thượng đều hai mắt không nhảy mắt nhìn mình, Lan nhi hai má một cái đỏ lên, xấu hổ rất là động lòng người . Bất quá nàng không có

quên mình là tới làm cái gì, cầm bình trà lên, hướng Tôn Ngộ Không đang cầm trong bát châm trà .

"Đa tạ đa tạ!" Tôn Ngộ Không vội vàng nói tạ ơn, hai mắt khi chung quy lại là không ly khai con gái người ta, chuyển cũng không mang muốn chuyển xuống.

Trần Y thấy thế, hoàn toàn mừng bức . Con khi này ý gì ? Xem ánh mắt kia, nhìn nữa biểu tình kia, rõ ràng cho thấy tư xuân a! Đến lúc đó đang nháo loại nào ? Nói, đây sẽ không là con sắc hầu đi. Nếu thật như vậy, sau này vẫn không thể cùng mình đoạt nữ nhân, đoạt nữ yêu quái, đoạt tiền nữ này ? Còn có thể hay không thể khoái trá lấy kinh nghiệm nha!

Vì nghiệm chứng ý tưởng, Trần Y quyết định áp dụng hành động, nhả nóng rất nhanh uống trà, khiến Lan nhi vì mình tăng .

"Rầm!"

Một bên Tôn Ngộ Không lại là một hơi nuốt trọn nóng trà, đem Lan nhi đoạt lấy đi .

"Đkm!" Trần Y ở trong lòng kêu rên, cảm thấy một vụn dê đầu đàn Đà chạy như bay qua, đưa hấn tâm đều đập nát .

Quả nhiên là con sắc hầu một dạng!

Trần Y tính ra cuối cùng kết luận, có loại muốn một Thiên Trượng bay qua xung động, nhưng từ đầu đến cuối không có trả hành trình động . Thứ nhất là bản thân còn không làm hơn chết hầu tử, không thể chọc giận hấn . Thứ hai, cũng chính là một cái thôn cô mà thôi, để cho hấn tốt bản thân mục tiêu, thế nhưng Quan Âm tỷ tỷ đây. Lượng con khi này lại sắc, cũng không dám nói chủ ý đánh tới Quan Âm trên đầu đi .

Thứ ba, xem Lan nhi biểu tình kia, tựa hồ đối với hầu tử cảm thấy hứng thú hơn một ít . Từ nàng trong ánh mắt, rõ ràng có thể cảm thấy khác biệt lớn .

"Rõ ràng ta đẹp trai như vậy, người còn không có hầu tử bị người thích a, vì loại nào đây?"

Trần Y đang suy tư vấn đề này, cuối cùng rốt cuộc ra đáp án, đó chính là: Lan nhi thích nhiều lông!

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Trên đường đi gặp Cự Vô Phách

Tuy là quyết định bất hòa Tôn Ngộ Không tranh đoạt Lan nhi, nhưng Trần Y vẫn là một vụn cái không muốn, chứng kiến bọn họ ở trước mặt mình mất đi mây lại . Nếu như không phải muốn ăn bỗng nhiên com tẻ, hấn nhất định sẽ ôm cái Bàn Đào chạy đi ra bên ngoài trùng gió .

Hoàn hảo, lão già kia cùng bạn già động tác không chậm, sau mười mấy phút liền chuẩn bị cho tốt com bó thí, bung lên bàn đến, thỉnh Trần Y thầy trò hai người hưởng dụng . Tuy là không có thịt, cũng không có nửa điểm nước luộc, nhưng ăn với com quân cú .

Bất quá, Trần Y cũng không có dùng người nhà này bát, mà là đem ra Từ Kim Bát, đem com nước đều chứa vào, nói là dùng quen bản thân bát ăn com, thật cũng không khiến đoàn người đem lòng sinh nghi .

Làm com đồ ăn tiến nhập Từ Kim Bát sau khi, Trần Y hưng phấn kém chút ngửa mặt lên trời cười to . Từ Kim Bát truyền vào Trần Y đại não tin tức biểu hiện, trong bát thức ăn, đều biến thành siêu cấp bảo bối .

Vậy đơn giản thủy nấu cái trắng, lại có bọt khí công năng . Ăn cái này cái trắng sau khi, trong cơ thể liền sẽ cất dấu thần bí bọt khí . Làm rơi xuống trong nước, hoặc là bị hóa hoạn bao phủ lúc, có thể đem bọt khí sẽ kích thích ra, bảo hộ người chủ không bị thương tổn .

Mà phổ thông com tẻ, cũng biến thành không được tái phổ thông, nó có cự lực thuộc tính . Ăn đi sau khi, có thể khiến người ta thể trạng phát sinh biến hóa lớn, có sức của chín trâu hai hổ .

Trần Y chỗ nào còn chờ đắc ? Ước gì miệng há lớn hơn một chút, lớn hơn chút nữa, có thể một hơi đem Từ Kim Bát trong đồ đặc nuốt vào, liền hoàn mỹ .

Nhìn nữa Tôn Ngộ Không, thẳng nhai này giả bộ tương đương nhả nhả, toàn bộ ăn quá trình đều là nhai kỹ nuốt chậm, còn vừa ăn, một bên cho Lan nhi một nhà nói cùng với chính mình Huy Hoàng trước đây, bất quá tình lược ở Như Lai trong tay đi tiểu một chút chỉ tiết kia .

Tự cổ mỹ nữ kính anh hùng, nghe Tôn Ngộ Không như vậy nguơu xoa, Lan nhi tự nhiên là hoan hỉ được ngay, phương tâm đại động, liên tục cho Tôn Ngộ Không gấp thức ăn, khiến hắn ăn nhiều chút .

Đây hết thầy đều xem ở hai trong đôi mắt già nua, khiến cho bọn họ lại là hoan hỉ lại là xấu hổ .

Nữ nhi nếu như có thể tìm được như vậy một cái có thể lên trời xuống đất Như Ý lang quân, là bọn hắn tám đời đã tu luyện có phúc . Thế nhưng, đó là một cái hộ tống Đại Đường Cao Tăng tây đi thủ kinh tiểu hòa thượng, thì như thế nào làm cho bọn họ con rể ?

Lan nhi cha nàng trái lo phải nghĩ, cuối cùng thỉnh Trần Y đến một bên đi, nhỏ giọng nói: "Thánh Tăng, ta có một chuyện muốn nhờ, không biết Thánh Tăng có thể đáp ứng không ?"

Trần Y vừa nghe cũng biết, người nhà này đang đánh Tôn Hầu Tử chủ ý . Bất quá, hắn vẫn giả vờ không biết, cười cười nói: "Lão thí chủ, có chuyện mau mời nói, bản tăng cũng tốt tự định giá tự định giá ."

"Cảm tạ Thánh Tăng ." Lan nhi cha nàng thi lễ một cái đạo: "Thánh Tăng, ta quan tiểu nữ cùng cao đồ trò chuyện với nhau thật vui, nhất định là Thượng Thiên an bài nhân duyên, không biết Thánh Tăng có thể hay không đem cao đồ mọn cùng ta làm con rể ?"

Nghe vậy, Trần Y thạch hóa . Đem Tôn Hầu Tử cho người mượn gia làm con rể, vài cái ý tứ ? Chẳng lẽ nói, người còn có thể trả lại ? Rồi hãy nói, hiện tại tình huống này, không có hậu tử, đừng tới yêu quái khẳng định không làm hơn, vách đá đừng đứng không thể mượn .

Thế nhưng, phải nên làm như thế nào từ chối mới tốt ?

Xem hai người kia thân thân ta ta dằng dấp, còn có lão giả này khăn cầu biểu tình, nói thẳng không được, thật tình không mở khẩu .

Trần Y nhanh lên vận quay đầu, khiến từng tế bào não đều hoạt động, cuối cùng hai mắt sáng ngời, có biện pháp . Liền khiến lão giả này trước tiên chờ một lát, lôi kéo Tôn Ngộ Không đi tới ngoài phòng .

"Ngộ Không, người là con Thạch Hầu đúng không, Thạch Hầu là không thể . . ."

"Thế nhưng ta thích nàng ." Tôn Ngộ Không cũng biết Trần Y muốn nói cái gì, lập tức ngắt lời nói .

Trần Y nhìn không được một cái tát vung tới, trùng điệp đánh vào Tôn Ngộ Không trên đầu, mặt mang hơi giận nói: "Người là hầu tử! Là một con Thạch Hầu một dạng! Hầu tử tại sao có thể cùng người nói về hôn nhân đây?"

"Thế nhưng ta thích nàng ." Tôn Ngộ Không vẫn là cái này đơn giản sáu tự .

Lần này, suýt nữa không có đem Trần Y khí phun lên huyết . Nếu không phải là suy nghĩ đến mình làm bất quá con khi này, Trần Y đã sớm tuyên chiến . Mụ trái trứng, Lão Tử cũng thích nàng đây, người thấy Lão Tử đi nói sao ?

Muốn là nghĩ như vậy, nhưng lúc nói chuyện, Trần Y vẫn là rất lý trí: "Ngộ Không a, người thích nàng không có sai, lưu lại làm con rể cũng có thể . Mấu chốt là, Như Lai thấy người không có hộ tống ta đi Tây Thiên, đề thêm người một cái năm trăm một ngàn năm, như thế nào cho phải ?"

Tôn Ngộ Không hô một cái từ trong lỗ tai rút ra Kim Cô Bông, nhếch miệng cười nói: "Vậy hãy để cho Như Lai, ném thử ta đây Lão Tôn Kim Cô Bông tư vị!"

Trần Y tiếp tục chịu thâm nghĩ: "Rồi hãy nói, người thế nhưng Yêu Tiên, Thọ Dữ Thiên Tề . Mà Lan nhi là một phạm nhân, có thể sống mấy năm ?"

"Ta lại đi chuyển Diêm Vương nơi đó, đem Lan nhi tên hoa rơi, cũng để cho nàng trường sinh bất tử ." Tôn Ngộ Không cười đến rất đắc ý .

Kể từ đó, Trần Y phát hiện mình chỉ số IQ thiếu phí, người ngay cả con khi đều nói không lại ? Muốn tiếp tục như vậy, ngày mai ra đi cũng chỉ có bản thân một người .

Giờ này khắc này, Trần Y cỡ nào muốn thấy được Quan Âm xuất hiện, sau đó hướng Tôn Ngộ Không trên đầu đập cái Kim Cô Chùy, xem cái này hồ tôn còn dám hay không tranh luận .

Chỉ tiếc, Quan Âm căn bản không có xuất hiện, cũng không khả năng xuất hiện, tất cả, chỉ có thể dựa vào bản thân .

Cuối cùng, bất đắc dĩ trong Trần Y chỉ có thể dùng một chiêu cuối cùng . Nếu như vẫn là không nhạy, cũng chỉ có thể tự nhận không may, đập một cánh không nên đập môn .

Làm vài cái hít sâu sau khi, Trần Y mở miệng nói: "Ngộ Không, con đường đi tới này, nhìn thấy không ít người gia đón dâu, cũng không có thiếu con người mới qua cuộc sống hạnh phúc . Nhưng người không giống với, không thể làm như vậy."

"Cái này là vì sao ?" Tôn Ngộ Không rất nghiêm túc nhìn Trần Y .

Trần Y thờ dãi nói: "Bọn họ là có thể nối dõi tông đường, kéo dài hương hỏa . Nhưng người một con trong kẻ đá đừng tới hầu tử, làm sao nối dõi tông đường ? Nếu như người ở đây động phòng lúc đưa tới Lan nhi chết đi, nên lại có bao nhiêu người thương tâm ?"

"Lạc~~~~"

Tôn Ngộ Không nhếch miệng mình, liên tục gãi nổi đầu đầy lông khi, có vẻ rất là thống khổ, khó có thể quyết định .

Hắn hẳn đều có thể không để bụng, có thể dùng Như Ý Kim Cô Bông giải quyết . Nhưng đêm đông phòng hoa chúc dùng không phải Kim Cô Bông, cần đến khác một cây gậy mới có thể . Nhưng hắn cây gậy kia có điểm to lớn, Lan nhi tuyệt đối không thể chịu đựng, chỉ có một con đường chết .

Cái này tuyệt đối không phải Tôn Ngộ Không muốn kết quả, hắn không có khả năng đi thương tổn Lan nhi, càng chưa nói Từ Vong . Cho nên, Tôn Ngộ Không cuối cùng tuyên chọn buông tay, cho dù hắn biết Lan nhi cũng giống như mình rất đau lòng .

Trần Y tâm lý cũng không tốt hơn, nhưng hắn phải như vậy, mới có thể khiến Tôn Ngộ Không cùng lên đường, vì mình tạo thành cản trở, tăng điểm công đức.

Còn như Lan nhi, thời gian dài chắc chắn quên Tôn Ngộ Không, dù sao mới nhận thức nhanh như vậy . Nếu như nàng vẫn nhớ kỹ, vẫn chờ, đợi bản thân tu thành Tuyên Cổ Tâm Kinh sau khi, thì sẽ để cho bọn họ cùng một chỗ .

Coi như khi đó Lan nhi đầu thai rất nhiều thế, cũng có thể đưa nàng tìm được, hoàn thành đoạn nhân duyên này .

Ngày thứ hai, Lan nhi chưa có tới tiền đưa, Tôn Ngộ Không cũng không còn đi cùng nàng nói lời từ biệt, lẫn nhau không gặp, có lẽ sẽ tốt hơn rất nhiều .

Sau lại dọc theo đường đi, Tôn Ngộ Không rất táo bạo, không cần Trần Y phân phó, nhìn thấy mãnh thú cùng cường đạo liền trực tiếp đánh giết, làm cho Kim Cô Bông bên trên vết máu chưa bao giờ trải qua .

Kể từ đó, cho Trần Y lại kiếm không ít điểm công đức, rất nhanh thì có thể đạt được 500 cái . Mà hắn đem thức ăn đi qua Từ Kim Bát chuyển hoá, thân thể cũng nhận được rất lớn cải thiện, đã có một chút thần lực, nhưng ung dung đánh ngã một con mãnh hổ .

Nhưng là chỉ là có khả năng lật mãnh hổ mà thôi, đối mặt lúc này Cự Vô Phách, Trần Y chỉ có thể tuyên chọn tránh xa, đem nan đề giao cho Tôn Ngộ Không .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bạch Mã vận mệnh

tân một tuần bắt đầu, các lộ Đại Tiên hãy nhìn thoải mái ? Nếu như là, thỉnh thêm vào kho truyện đi, thuận tiện vứt bỏ viết phiếu đề cử, lưu cái nói cái gì, sa mạc đại biểu Trần Y cảm tạ!

Che ở Trần Y bọn họ phía trước, là một con phi thường đáng sợ đại ngac cá . Nhìn ra phía dưới, chính thể trường độ không dưới mười thước, thể chiều rộng cũng có chừng ba thước, thể cao gần hai mét . Nằm ở chỗ này, đem duy nhất lối đi phá hỏng .

Loại này đại ngac cá, Trần Y đời trước có tham quan qua, là cá sấu trong lớn nhất giống, là Loan Ngac, sức chiến đấu đó là gạch thẳng đánh dấu tích, Hải Quy xác đều không nhận được nó một hơi .

Hiện tại, có ba ngày lộ có thể cung cấp Trần Y tuyên chọn, một là dẹp đường hồi phủ, hai là bỏ qua tùy tiện một bên vách núi vách đá dựng đứng, ba là giết chết cái này Cự Vô Phách, tiếp tục đi tới .

Trần Y có Tôn Ngộ Không ở, tự nhiên là tuyên chọn con đường thứ ba . Hắn leo đến một khối thật cao trên tảng đá ngồi vững vàng sau khi, liền mở miệng đạo: "Hầu từ, là ngươi bày ra thực lực thời điểm, ngàn vạn lần chớ kinh sợ ."

Tôn Ngộ Không lấy xuống lỗ tai, nhếch miệng cười nói: "Su phụ, liền trước mắt cái này đẳng hóa sắc, xứng sao khảo nghiệm ta đây Lão Tôn thực lực ?"

Vừa nói, Tôn Ngộ Không nhúng tay từ trong lỗ tai móc ra Kim Cô Bông, chỉ phía trước một cái đại ngac cá đạo: "Tiểu loài bò sát, thấy ngươi Tôn gia gia ở đây, còn không mau nhường đường, muốn không chết được ?"

"Nói nhiều nói nhiều nói nhiều . . ."

Loan Ngạc hiển nhiên rất tức giận, toàn thân chấn động, làm cho mặt đất đều đi theo hơi run run. dài từng hàng lóe hàn quang hàm răng Cự Chủy, liên tục phun bạch khí, hai mắt chờ Tôn Ngộ Không.

Có thể cái này Loan Ngạc đang nghĩ, Lão Tử đuôi đều so với người người đây hầu từ lớn, cũng dám gọi Lão Tử Tiểu loài bò sát, quả thực không biết chết sống!

Thấy kia Loan Ngạc không đi, còn đối với mình bật hơi, Tôn Ngộ Không chính là nộ, trào cùi đầu quát to: "Súc sinh, hôm nay nhà người Tôn gia gia để người ném thử Kim Cô Bồng tư vị, xem đánh!"

Dứt lời, Tôn Ngộ Không liền chọn trong tay Kim Cô Bồng, hướng lớn Loan Ngạc đầu đập đem xuống phía dưới, bị bảm một trận gió vang.

"LÙ...!"

Lớn Loan Ngạc rõ ràng cảm thấy nguy hiểm kéo tới, cao kêu một tiếng, không lùi mà tiến tới, một cái xông trước 10 mấy thước, khiến Tôn Ngộ Không một gây thất bại, đập đến trên mặt đất xuất hiện một cái hố to, bầm thây bay đầy trời.

"Ai nha ta Tào!" Trần Y vội vàng né tránh nỗi bay tới toái thạch, hét lớn: "Hầu tử, người hạ thủ nhẹ một chút, đừng ngộ thương vì sự."

"Biết!"

Tôn Ngộ Không trả lời một câu, lần thứ hai chọn gây gộc đánh đuổi Loan Ngạc. Nhưng Loan Ngạc cũng không ngốc, biết Tôn Ngộ Không gây gây lợi hại, cũng không có tuyến chọn chọi cứng, liên tục né tránh, luôn luôn khiến Tôn Ngộ Không lần lượt thất bại.

Không chỉ có như vậy, Loan Ngạc còn phi thường thông minh lợi dụng địa hình, đuôi to liên tục quét ngang, đập nổi rất nhiều hòn đá, phách về phía đuổi kịp mà đến Tôn Ngộ Không.

Cạch cạch cạch cạch . . .

Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bồng kén thành một cái vòng tròn, ngăn trở bay vút mà đến hòn đá, phát sinh thanh thúy va chạm tiếng.

Trần Y thấy thế, có chút trách cứ đạo: "Hầu tử, người không phải Đồng Bì Thiết Cốt sao? Còn sợ những thứ này hòn đá nhỏ làm cái gì? Lại tôn thương không được người, trực tiếp đi tới đem cái này cá sấu thu phục, còn có thể làm da cá sấu giày đây."

"Lão Tôn là Tề Thiên Đại Thánh, bên trên đánh qua Ngọc Đế, xuống đánh qua Diêm Vương, sao khiến như vậy một cái nhỏ loài bò sát bắn trúng?" Tôn Ngộ Không vừa nói, vừa tiếp tục xoay vòng gây gộc, chính là không cho hòn đá gần người.

Loan Ngạc biết, mình không phải là Tôn Ngộ Không đối thủ, nếu không triệt chắc chắn mất mạng, vì vậy liền quát to một tiếng, mau trốn chạy. Khi đi ngang qua Bạch Mã bên người lúc, trực tiếp một hơi trước đây.

Răng rắc!

Bạch Mã còn phản ứng không kịp nữa, đầu đã bị Loan Ngạc cắn, huyết phun như trụ, trùng điệp mới ngã xuống.

"Em gái người!" Trần Y hô một cái nhảy dựng lên: "Còn chưa tới thu phục Tiểu Bạch Long địa phương, người đặc biệt sao giết ta con ngựa cần gì phải? Lão Tử muốn giết người!"

Tôn Ngộ Không chính là vẻ mặt tức giận, ngã nhào một cái lật qua, ngăn lại Loan Ngạc lối đi: "Nghiệt Súc! Người giết sư phụ ta con ngựa, Lão Tôn cái này diệt người, ăn ta một gây!"

Loan Ngạc không còn cách nào tránh thoát một chiêu này, chỉ có thể mở miệng rộng, cắn về phía Kim Cô Bồng.

Bạch!

Kim Cô Bồng lóe chói mắt kim quang nện xuống.

Ken két két . . .

Cây gây tuy là đã bị không nhỏ trở lực, nhưng vẫn là có đáng sợ lực đạo, trực tiếp đem Loan Ngạc hàm răng toàn bộ đánh rớt, một viên không dư thừa.

Không chỉ có như vậy, còn nghĩ Loan Ngạc một gây quất bay, đập về phía một cây cỏ thụ.

Ầm!

Loan Ngạc thân thể không lồ đánh lên cỏ thụ, phát sinh nhất thanh muện hưởng, làm cho cỏ thụ liên tục lay động, sợ bay một đám người chim. Còn có một cái ổ chim bị rung mà rụng xuống, trúng chim toái đầy đất.

"Cho người Tôn gia gia chết đi!" Tôn Ngộ Không lần thứ hai nhảy lên thật cao, Kim Cô Bồng hướng miệng đầy là huyết, lại khó mà rất nhanh chạy trốn Loan Ngạc đầu ném tới.

"Ngộ Không dừng tay!"

Trần Y vội vàng quát bảo ngưng lại, từ trên tảng đá nhảy xuống, che ở Loan Ngạc phía trước .

Suru!

Tôn Ngộ Không giữa không trung một cái sau khi lật, cái này mới thu hồi cây gậy, nhìn Trần Y đạo: "Sư phụ, ngươi cái này là vì sao ? Đối với lần này Nghiệt Súc còn liều mình cứu giúp . Nếu như Lão Tôn không thu tay lại được, chẳng phải là muốn sư phụ tính mệnh ?"

"Sờ ngươi đầu hủ!" Trần Y nhắc tới một câu, xoay người nhìn Loan Ngạc đạo: "Xem dung mạo ngươi không dở như vậy, sắp thành tinh đi, phải có không sai trí tuệ, nhưng nghe hiểu được tiếng người ?"

Loan Ngạc không còn cách nào nói, chỉ có thể gật đầu, biểu thị nghe được rõ ràng .

Trần Y trong lòng tự nhiên là đại hỉ, chụp được Loan Ngạc cái trán: "Đã như vậy, bản tăng muốn ngươi làm thay đi bộ tọa kỵ, tới phía trước năm mươi dặm Ứng Sơn Giải sau khi, sẽ trả ngươi tự do, ngươi có bằng lòng hay không ?"

Loan Ngạc lại lần nữa gật đầu, tuy là phi thường không vui khiến một nhân loại kỵ ở trên người mình . Nhưng hầu tử Khốc Tang Bồng thực sự quá lợi hại, không đáp ứng chỉ có chết . Cho nên, chỉ có thể tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục .

Bất quá, Trần Y cũng không có lập tức nhảy lên Loan Ngạc trên lưng, mà là xoay người đi tới Bạch Mã thi thể chỗ, chấp hai tay: "Sờ ngươi đầu hủ! Con ngựa a con ngựa, ngươi hư thối cũng lạ đáng tiếc, để bản tăng giải giải sảm đi, đã lâu không ăn thịt ."

Vừa nói, Trần Y nhìn về phía Tôn Ngộ Không đạo: "Ngộ Không, mau tìm chút củi lửa đến, chúng ta nướng thịt ngựa xuyên . Đúng thuận tiện đi ra sau thôn trang làm một ít muối và bột tiêu cay, nhớ kỹ chớ quên lên giá tiêu ."

Thấy Trần Y giơ tay chém xuống, cắt lấy một đại đồng mã tiên, Tôn Ngộ Không bị hù dọa . Nghĩ thầm, cái này thật vẫn còn cái hòa thượng ? Phá Sát giới không nói, còn muốn phá huân giới, Phật Tổ còn có thể cho hấn Chân Kinh sao?

"Sư . . . Sư phụ . ." Tôn Ngộ Không xa xa đạo: "Người xuất gia không phải thực làm sao, sư phụ làm sao . . ."

Trần Y rung trong tay vung vẩy cái kia lớn mã tiên, cười hắc hắc nói: "Rượu thịt xuyên tràng qua, Phật Tổ trong lòng lưu . Một đường lấy kinh nghiệm bao nhiêu buồn khổ, ven đường thuận tiện ngâm nước mỹ nữ . Trần Y đệ đệ xin hãy cởi áo ra mang, Quan Âm tỷ tỷ ngủ đầu giường đặt gần lò sưởi . Những thứ này, ngươi nhưng mình bạch ?"

Tôn Ngộ Không lắc đầu liên tục: "Không rõ ."

"Ừ, không rõ liền đứng." Trần Y xuất ra siêu, một bên tẩy trừ mã tiên, vừa nói: "Nếu như ngươi có thể mình bạch, là chính là . Đi thôi, dựa theo vì sư đi nói làm ."

Tôn Ngộ Không nhìn Trần Y động tác, không từ cái rùng mình, vội vàng lật bỏ nhào ly khai, trong lòng suy nghĩ, sư phụ như vậy thích ăn roi, nếu như ngày nào đó đột nhiên nghĩ muốn ăn Hầu roi, kia...

Tôn Ngộ Không cảm thấy phía sau lưng từng đợt cảm giác mát kéo tới, càng nghĩ càng sợ, lại có đánh giết Trần Y ý tưởng .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Có điểm không đúng

Tuy là cảm ơn Trần Y đem chính mình từ Ngũ Hành Sơn xuống cứu ra, cảm tạ hấn dọc theo đường đi rất nhiều giáo dục cùng quan tâm . Nhưng Tôn Ngộ Không vẫn là quyết định muốn tiêu diệt Trần Y, phải bảo trụ bản thân roi!

Bất quá, Tôn Ngộ Không hay là trước đi trong thôn trang muốn chút muối, cây ớt ngọt, còn có hoa tiêu phần . Hấn muốn cho Trần Y ăn no lại đánh giết, miễn cho làm quỷ chết đói, coi như là một loại báo đáp .

Tôn Ngộ Không tốc độ không phải che, tới tới lui lui cũng chính là nửa phút sự tình . Làm Trần Y đem ngựa roi tắm xong, mới cắt hai chuối lúc, Tôn Ngộ

Không liền trở về .

"Sư phụ, Lão Tôn đã đem người muốn cái gì tìm khắp đến ." Tôn Ngộ Không đem mấy thứ một vừa tung ra .

Trần Y rất là thoả mãn, nhanh hơn động tác trên tay, không được một hồi cũng toàn bộ cất gọn, cùng sử dụng cây nhỏ chỉ mặc xuyên, để lên Tôn Ngộ Không làm đến gia vị, thoát nhìn còn thực là không tồi .

Khiến Tôn Ngộ Không làm ra chút cùi khô sau khi, Trần Y liền bắc giá gỗ nhỏ, châm lửa nướng roi .

Khoảng chừng ba phút trôi qua, từng đợt mùi thịt xông vào mũi, làm cho vậy không có miệng đầy hàm răng Loan Ngạc, cũng không nhin được nuốt nước bọt .

Trần Y xem Loan Ngạc, chỉ vào Bạch Mã thì thể đạo: "Cái kia liền thưởng cho người đi, ăn no tốt hơn lộ ."

Loan Ngạc từ là cao hứng phi thường, chỗ nào còn quản được miệng có đau hay không, rất nhanh bỏ qua, nói chuyện liền cần . Cũng không có hàm răng, như thế nào nuốt trôi ? Chỉ có thể hi vọng thịt than thử .

Tôn Ngộ Không thắng thần người tốt làm được, đem Kim Cô Bồng biến thành Đại Khảm Dao, đem Bạch Mã thì thể băm thành miếng nhỏ, khiến Loan Ngạc háo hức hưởng thụ một bữa . Còn thần kỳ dài ra răng mới răng, xem ra sẽ không bị tui sống chết đói .

Trần Y cầm lấy một chuỗi mã tiên đưa cho Tôn Ngộ Không đạo: "Hầu tử, ăn thịt không được ?"

Tôn Ngộ Không nhanh lên lắc đầu: "Đệ tử người ăn chay từ khi mới đẻ, sư phụ người ăn cho giỏi ."

"Người mới ăn liền, cả nhà người đều ăn liền!" Trần Y mắng to một trận, cũng lười quản Tôn Ngộ Không, một người đem nướng mã tiên toàn bộ nuốt vào, về mặt say sưa .

Mà đang ở Trần Y nhắm mắt dư vị lúc, Tôn Ngộ Không đã xuất ra Kim Cô Bồng lặng lẽ tới gần, hướng Trần Y đầu nện xuống .

"Ngộ Không dừng tay!"

1 tiếng khê kêu từ Thiên Không truyền đến, lập tức liền thấy Quan Âm Bồ Tát ngồi Liên Thai chậm rãi tới gần, về mặt không vui nhìn Tôn Ngộ Không đạo: "Người cái này đầu khê, ý muốn như thế nào ?"

Tôn Ngộ Không trào cùi đầu, nhún châu - xoay động, vội vàng đem Kim Cô Bồng biến thành một bả ô, nhếch miệng cười nói: "Bồ Tát, Lão Tôn thấy sư phụ ở dưới thái dương nghỉ ngơi, cho hấn đương đương quang đây."

Trần Y nghe được Quan Âm Bồ Tát thanh âm sau khi, chính là vội vàng đứng lên, biến mất khoe miệng quần áo dính dầu mỡ sau khi, chấp hai tay đạo: "Đệ tử gặp qua tỷ tỷ, tỷ tỷ hôm nay làm sao có rảnh rồi đến thăm đệ tử ?"

Quan Âm khê lắc đầu nói: "Trần Huyền Trang, người như thế chẳng biết phòng bị, thì như thế nào có thể đến Tây Thiên cầu lấy Chân Kinh ? Hôm nay, Bốn Tọa liền ban cho người nhất kiện bảo bối, dùng cái này khắc chế đầu khê ."

Vừa nói, Quan Âm liền xuất ra một cái lóe tia sáng thép quay vòng, ngẩng đầu nhìn lại, tựa hồ rất đẹp mắt xu thế .

Tôn Ngộ Không biết đó là Quan Âm Bồ Tát cần để ước thúc bản thân pháp bảo, tâm lý một vụn cái không muốn . Thế nhưng hấn biết đánh không lại Quan Âm, chỉ có thể cầu khẩn Trần Y không được thích đi nữa ăn roi .

Trần Y ngẩng đầu nhìn Quan Âm, chấp hai tay đạo: "Tỷ tỷ, Thiên Không thái dương vô cùng nóng bỏng, đối với da thịt không được, tỷ tỷ hay là trước thành công ngồi thừa lương đi, tỷ tỷ đều xuất mồ hôi ."

Quan Âm kém chút không có từ trên đài sen chèn ngã xuống, nghĩ thầm cái này Kim Thiền Tử, làm sao trở nên như vậy lè mè ? Bất quá đã đầu thai mười lần, tâm tính biến hóa cũng đương nhiên .

Còn nữa, hấn nói cũng là sự thật, nọ vậy đáng chết thái dương thật tốt nóng bỏng, nếu không phải là trước khi ra cửa lau điểm chống nắng lộ, ước đoán da thịt đã biến thành đen .

Nghĩ cho tới này, Quan Âm thật đúng là đánh xuống đụn mây, đến tới mặt đất trong núi rừng, biết vậy nên một trận mát mẻ kéo tới, thật không thoải mái! Nguyên lai, nhân gian cũng có người gian chỗ tốt a .

Trần Y cho Quan Âm ngược lại chút thủy đưa tới: "Tỷ tỷ trước tiên giải khát một chút, trong núi này Tuyền Thủy nhưng ngọt ."

Quan Âm không tiện cự tuyệt Trần Y hảo ý, tiếp nhận Từ Kim Bát, làm bộ làm tịch uống một chút . Nhưng cũng liền một hớp này hạ đồ, để cho nàng không gì sánh được kinh ngạc . Cái này Phật Tổ tiền ăn mỳ bát thật đúng là bảo bối, dĩ nhiên có thể đem tuổi trở nên có chứa thuộc tính, uống rất thoải mái .

"Rầm! Rầm! Rầm . . ."

Quan Âm một hơi thở đem Tuyền Thủy toàn bộ uống xong, nhất thời càng là tươi cười rạng rỡ, toàn thân đều mát mẻ không gì sánh được, lại không nửa điểm nóng bức cảm giác .

Đem Từ Kim Bát trả lại cho Trần Y sau khi, Quan Âm ý bảo Tôn Ngộ Không trước đây, đem điều khắc hương tiêu, đưa hầu các loại dưa và trái cây hình dạng thép quay vòng lấy ra, nghiêm mật nói: "Vật ấy danh viết siết chặt, đội về phía sau liền sẽ mọc rễ, không cách nào nữa gờ xuống, khắc chế nguoi cái này đầu khi, đến, nhanh đeo nó lên ."

Tôn Ngộ Không trong lòng nhất thời có một vụn dè đầu đàn Đà băng đẳng mà qua, đáng tiếc lại băng đẳng, còn phải muốn đi vào khuôn khổ, ai bảo hán đánh không lại Quan Âm đây? Càng chưa nói Tiểu Lý Tàng Dao Như Lai .

Trần Y cũng sợ Tôn Ngộ Không ngày nào đó phản bội, cũng ở một bên đạo: "Ngộ Không, nguoi cũng nhanh đội đi, đội bộ mới an toàn a ."

Tôn Ngộ Không không có cách, chỉ có thể đem thép cái trồng ở trên đầu . Vừa mới đội, liền cảm thấy phi thường khó chịu, nhanh lên nhúng tay đi trích, đáng tiếc trích bất động, đã rơi vào sinh lần đầu cây .

Quan Âm lại ý bảo Trần Y trước đây, đưa lỗ tai truyền thụ Kim Cô Chú .

Trần Y cười hắc hắc, bắt đầu thí nghiệm cái này siết chặt hiệu quả, liền niệm lên Kim Cô Chú .

"A!"

Tôn Ngộ Không quát to một tiếng, ôm đầu liên tục ngã lộn nhào, đụng gậy không ít đại thụ, cũng đụng nát không ít nham thạch . Ngay cả trên mặt đất, cũng bị hán xô ra mấy cái hố to .

"Sư phụ Mặc niệm, sư phụ Mặc niệm a!" Tôn Ngộ Không ôm đầu đón khó nhện đầu, liên tục cho Trần Y đập đầu, biểu tình kia, phải nhiều thống khổ thì có bao nhiêu thống khổ .

Thấy hiệu quả quả không sai, Trần Y cũng đình chỉ niệm chú, khiến Tôn Ngộ Không giải trừ thống khổ, chuyển chữ to nằm trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở hỗn hển .

Trần Y không có đi quản Tôn Ngộ Không, mà là quay đầu nhìn Quan Âm đạo: "Tỷ tỷ, vì sao không dưới đất nghỉ tạm đây? Luôn luôn ngồi ở trên đài sen, rất thoải mái sao?"

Quan Âm khẽ mỉm cười nói: "Bổn Tọa liền là ưa thích tọa liên đài ."

Trần Y không điểm dứt đầu: "Ân ân ân, Quan Âm ách tọa cái kia Liên mà, chiều này tốt chiều này tốt."

Quan Âm không giải thích được nhìn Trần Y, không rõ thẳng nhai này nói lời này là có ý gì, bất quá cũng không còn mở miệng hỏi .

Trần Y âm thầm tự hỉ, xem ra Bồ Tát cũng sẽ rơi cái hố mà, nhân châu - xoay động lại nói: "Tỷ tỷ, nếu như ta và nguoi . . . Cái kia ách . . . Có cần hay không mang đồ bảo hộ ?"

"Không cần ." Quan Âm không hề nghĩ ngợi phải trả lời: "Bổn Tọa sao cảm giác nguoi không an toàn ? Không cần mang . . . Bộ ."

"Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, mang không tốt lắm ? Vẫn là trực lai trực khứ thoải mái ." Trần Y thành công đào hầm, tâm lý khỏi nói có bao nhiêu đắc ý .

Quan Âm đã hoàn thành chuyện hôm nay, liền đáp mây bay tái khởi, đối với Trần Y đạo: "Huyền Trang, lần này đi đường xá xa xôi, trắc trở trùng điệp, râu cần thận một chút mới là, Bổn Tọa sẽ chờ nguoi đến lấy kinh nghiệm ."

"Rất tốt" Trần Y âm hiểm cười nói: "Tỷ tỷ đi thông thả, đệ tử nhất định sẽ sớm ngày đến cùng tỷ tỷ lấy . . . Tinh!"

Quan Âm không được trả lời nữa, đáp mây bay đi, nhưng trong lòng luôn cảm thấy, chỗ nào có cái gì không đúng, nhưng càng nghĩ, lại không biết là là lạ ở chỗ nào .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Hòa thượng cũng muốn cao phong phạm

Năm mươi dặm, đối với người bình thường mà nói, từ không tính là gần, phải cần nửa ngày . Nhưng đối với có lớn Loan Ngạc làm thú cưỡi Trần Y mà nói, đương nhiên không tính là cái gì khoảng cách, một giờ không đến liền đến Ứng Sâu Giản .

Dọc theo con đường này, Trần Y thật là phi thường hưởng thụ . Loan Ngạc trên lưng không có miếng vải, còn rất rộng lớn, thẳng ở phía trên, mềm, còn rất có co giãn, sao một cái thoải mái tự đắc!

Đến Ứng Sâu Giản sau khi, Trần Y biết, là Tiểu Bạch Long nên lúc xuất hiện . Vì vậy liền nhảy xuống Loan Ngạc lưng, phát tay đạn đạn cà sa, hướng chỗ cao vừa đứng, đối với Tôn Ngộ Không đạo: "Hầu từ, phương diện này có con rồng nhỏ, đi cho vì sư làm ra làm Mã Kỳ ."

"Ồ?" Tôn Ngộ Không vừa nghe, cũng là đến hứng thú, lấy xuống lỗ tai đạo: "Sư phụ, người làm sao sẽ biết được nơi đây có Rồng? Như vậy khe núi, không biết là cái Tiểu Nê Thu đi."

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Người con khi này, vì sư biết bận rộn đi . Tỷ như biết, dạy người pháp thuật là, Tây Ngưu Hạ Châu Linh Thai Phương Thốn Sơn Tà Nguyệt Tam Tinh Động Bồ Đề lão tổ . . ."

"Sư phụ!" Tôn Ngộ Không kinh hãi, cấp bách vội mở miệng đạo: "Sư phụ chớ nói, sư phụ chớ nói a!"

Mặc dù có 72 loại biến hóa thần thông, nhưng Tôn Ngộ Không biết, hẳn lại Ngưu, cũng Ngưu bắt quả Bồ Đề lão tổ . Mà Bồ Đề lão tổ thể nhưng không cho hắn đề cập học nghệ nửa chữ, nếu không sẽ bị chết rất thảm rất thảm .

Cho nên, vừa nghe Trần Y nói ra Bồ Đề lão tổ bốn chữ này, Tôn Ngộ Không sợ đến run rẩy .

Trần Y khoát tay một cái nói: "Không cần kinh hoảng, cũng không phải người nói, Bồ Đề lão quỷ sẽ không biết . Ta chỉ là muốn đề cho người con khi này biết, vì sư biết rất nhiều chuyện, nói nơi này có Long, vậy thì có Long . Đi thôi, cho vì sư chop tới làm Mã Kỳ . . ."

"Gào!"

Đột nhiên, một tiếng rồng gầm từ Ứng Sâu Giản trong truyền đến, vang vọng đất trời . Lập tức, Giản trong Thủy Lăng cuộn trào mãnh liệt, một cái cả vật thể trắng phao Cự Long vọt ra khỏi mặt nước, mở miệng rộng, nhắm phía Trần Y .

"Sư phụ cẩn thận!"

Tôn Ngộ Không tay mất lạnh lẽ, lật cái té ngã qua đây, một bả dẫn theo Trần Y, trong nháy mắt rút lui nghìn mét, khiến Bạch Long uổng công vô ích .

"Gào!"

Bạch Long lại rống 1 tiếng, đầy miệng đem hai bên trái phải run lên Loan Ngạc nuốt vào, nổi bông bênh giữa không trung, trợn lên giận dữ nhìn nổi Trần Y hai người .

Trần Y con người đảo một vòng, có đánh nhau lý do, chỉ vào Bạch Long quát to: "Con rắn thẳng nhai con, người vì sao không phân tốt xấu, liền đem bản tăng tọa kỵ cho thôn ? Theo ta!"

Có thể hướng về phía Bạch Long rống to hơn, Trần Y chính là ý vào trí nhớ kiếp trước, nếu không..., chứng kiến một cái như vậy thần thánh đại gia hỏa, có thể đứng vững liền rất tốt .

Đồng thời, Trần Y ở nói thầm trong lòng: "Nãi nãi cái chân, như thế cái đại đồng tây, tại sao gọi nhân gia Tiểu Bạch Long ? Trong nơi này Tiểu ?"

Bạch Long xác thực không nhỏ, xác thực xác thực mà nói, rất là to lớn . Thân dài ít nói cũng có 50 mét . Ngay cả trên mép hai cái thịt thịt chòm râu, cũng tuyệt đối vượt qua năm thước . Không được khoa trương nói, nhân gia một ngón tay Giáp che, liền so với hẳn Trần Y còn muốn lớn hơn không ít .

Tôn Ngộ Không càng là hưng phấn bên trên bật xuống nhảy, liên tục gãi lông khi, cuối cùng là tìm được cái có thể buông tay chân ra làm một trận lớn đối thủ, ngày hôm nay vận khí thật không sai!

"Gào!"

Bạch Long lại rống 1 tiếng, dẫn đầu phát động công kích, theo Trần Y lần thứ hai công tới .

Đừng xem thân thể hẳn không lồ như vậy, nhưng tuyệt không ảnh hưởng tốc độ nó . Vền vẹn thời gian nháy con mắt, liền vượt qua cái này nghìn mét khoảng cách, hơn nữa đáng người vận vẹo rất ưu mỹ .

"Ngộ Không, đánh ngã nó!" Trần Y vội vàng phát hào mệnh lệnh, khiến Tôn Ngộ Không nghe chiến . Hẳn cũng không muốn vận nhất có cái sơ xuất gì, mạng nhỏ mắt là tiểu, ngâm nước không được Quan Âm, vậy thiệt thòi lớn .

Đánh lộn là Tôn Ngộ Không thích nhất sự tình, vừa nghe Trần Y lên tiếng, lập tức vồ đến Bạch Long, Kim Cô Bồng đùa bốn gió tiếng nổ lớn, được kêu là một cái tiêu sái .

"Tiểu Nê Thu, ăn ta đây Lão Tôn một gậy!"

Tôn Ngộ Không chọn Kim Cô Bồng, hướng Bạch Long đầu đập tương quá đi .

"Gào!"

Bạch Long từ không dám đem một con con khi ốm để vào mắt, gầm nhẹ 1 tiếng, miệng rộng trực tiếp cắn về phía Tôn Ngộ Không, muốn đem hẳn ngay cả gậy gộc cùng nhau nuốt vào .

"Ai nha ta Tào! Cái này đã thành thiếu nha Long ." Trần Y thấy thế, không khỏi tiếc cho .

Khanh!

Long Nha cùng Kim Cô Bồng chạm vào nhau, phát sinh chói tai âm thanh . vĩ đại lực phản chấn, làm cho Bạch Long cùng Tôn Ngộ Không đều nhanh tốc độ lui về phía sau ra trăm mét, không ít đám mây bị đánh tan .

Ngay cả trên mặt đất Trần Y, cũng bị cái này dư âm thổi lật, trên mặt đất lăn tằm vài vòng mới dừng lại, xu thế rất là chặt vật .

Bất quá, Long Nha thủy chung là Long Nha, không phải như vậy mà đơn giản đã bị đánh rơi . Cho dù là nặng đến mười ba ngàn năm trăm cân Kim Cô Bồng, cũng không còn một cái liền đập rơi, như trước hào hào đứng ở long chùy trong . Đương nhiên, cũng có buông lỏng .

Bạch Long cái này không dám lại tùy tiện tiến công, bất khả tư nghị nhìn Tôn Ngộ Không . Nó làm sao cũng không nghĩ tới, cái này gậy không sót mấy tiểu hầu tử, lại có thủ đoạn như vậy . Riêng là cây gậy kia, kém chút đánh được bản thân rằng rơi đầy đất .

Tôn Ngộ Không cũng sững sờ nhìn Bạch Long, lấy xuống lỗ tai, toét miệng nói: "Tiểu Nê Thu, không nghĩ tới ngươi còn thật sự có tài, để cho ngươi Tôn gia gia rất vui vẻ . Đến đến, ăn nữa gia gia ngươi một gậy!"

Vừa dứt lời, Tôn Ngộ Không liền giơ lên Kim Cô Bồng lần thứ hai nhằm phía Bạch Long, phải thật tốt đại chiến ba vạn hiệp .

"Gào!"

Bạch Long chính là nộ, nó đường đường Long Tộc, cánh bị một con khi ốm làm Tôn Tử, thủy có thể nhịn, Long không thể nhịn!

Suru suru suru . . .

Một con rồng một khi, ở trên trời rất nhanh bốc lên, người công ta ngăn cản, đánh cho được kêu là một cái kịch liệt, đem nhiều đóa Bạch Vân xoắn nát, ở trong gió rất nhanh tiêu tán .

Trần Y ở phía dưới quan chiến, không khỏi tự nói đứng lên: "Xem ra, trong sách viết chính là xuất nhập rất lớn a! Cái này Tiểu Bạch Long, chiến lực nhưng không bình thường, tựa hồ cùng hầu tử thế lực ngang nhau nha "

Trên bầu trời, Tôn Ngộ Không cùng Bạch Long đã giao thủ trăm nghìn chiêu, như trước bất phân thắng phụ .

Tôn Ngộ Không có Kim Cô Bồng, Bạch Long có Cự Trảo, càng đầu đó là kinh thiên động địa, Quỷ Khốc Thần Hào .

"Ta đánh!"

Trong lúc bất chợt, chỉ nghe Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, tốc độ đột nhiên nhanh hơn mấy lần, chỉ thấy nhàn nhạt hư ảnh .

Ầm!

Kim Cô Bồng hạ xuống, đập trúng Bạch Long phía sau lưng, phát sinh vĩ đại buồn bực, dâng rồi rãnh khí đều vận vẹo .

"Gào!"

Bạch Long bị đau, tru lớn 1 tiếng sau khi lập tức đánh xuống đám mây, phù phù 1 tiếng chui vào trong nước, trốn đi .

"Đkm! Con khi này hạ thủ ngoan độc a!" Trần Y không khỏi run run một cái, một cơn đổ một dạng xuống phía dưới, nhìn đều đau nhức .

Suru!

Tôn Ngộ Không ngã nhào một cái xoay người mà xuống, đứng ở Trần Y bên người, vẩy một cái cái trán lông khi, nhếch miệng cười nói: "Sur phụ, cá chạch rất Kinh đánh, Lão Tôn mới đánh một gậy, nó liền tránh vào trong nước không dám ra đến, ha ha ha . . ."

Ba!

Trần Y dương tay chính là một cái khẩu đầu, đánh cho Tôn Ngộ Không vẻ mặt mòng bức, không hiểu nổi tình huống gì .

"Người con khi này, vì sư để cho người bắt nó làm cái tọa kỵ, người khen ngược, chỉ lo khoe khoang võ nghệ, sẽ vì sư nói toàn bộ vào tai này ra tai kia . Cái này Bạch Long ắt núp không được, vì sư tại sao tọa kỵ ? Bước đi một mội như vậy, người không biết sao ?"

Tôn Ngộ Không rất là khó chịu, nghĩ thầm người nào không biết bước đi một ? Đường như đi xa như vậy, đều là ta đây Lão Tôn ở dẫn ngựa bước đi, người hòa thượng này chưa từng hạ mã qua ?

Nhưng tướng quy tướng, Tôn Ngộ Không cũng không dám tranh luận, trên đầu nhưng mang theo nợ vậy đáng chết siết chặt đây. Vì vậy, chỉ có thể cười xòa nói: "Sư phụ, thực sự là Tiểu Nê Thu không lịch sự đánh nha Lão Tôn cái nào hiểu được, mới đánh một gậy nó cũng không dám đi ra nha ."

Vừa nói, Tôn Ngộ Không nhún châu - xoay động đạo: "Sư phụ, ta xem cái này trong khe núi định có không ít Đại Ô Quy các loại, Lão Tôn đi cho người trao một con đến, như thế nào ?"

Ba!

Lại là một cái khẩu đầu lần ắt đến, Tôn Ngộ Không lần thứ hai mống bức, không giải thích được nhìn Trần Y .

Trần Y suy ngẫm cả sa, ho khan mấy tiếng nói: "Vi sư đẹp trai như vậy, há có thể cười Ô Quy đi Tây Thiên ? Hầu từ người nhớ kỹ, chúng ta mặc dù là hòa thượng, nhưng chúng ta không phải bình thường hòa thượng . Làm hòa thượng, cũng phải đề ý cao phong phạm, người nhưng mình bạch ?"

"Không rõ ." Tôn Ngộ Không lúc này cảm thấy, bản thân đầy đầu đều là tương hồ .

Trần Y lắc đầu thờ dãi: "Tĩnh, hay là cho người tới cái thực chiến giáo trình đi. Vì sư hôm nay để người nhìn một cái, cái gì gọi là Đại Thần Thông, cái gì là cao phong phạm!"

Vừa nói, Trần Y liền đề cập Cửu Long Tích Trọng, cất bước theo Ứng Sầu Gian đi tới .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Muốn khóc Tiểu Bạch Long

Vừa nghe Trần Y muốn bày ra Đại Thần Thông, Tôn Ngộ Không vội vàng đuổi kịp . Hắn vẫn luôn cảm thấy, hòa thượng này không bình thường, nếu không... Làm sao có thể sẽ bị Như Lai lựa, còn quản Quan Âm gọi tỷ tỷ ?

Hiện tại, 1000m đối với Trần Y mà nói chính là một bữa ăn sáng, không có mấy phút liền lại đi tới Ứng Sầu Gian bên .

Chỉ thấy hắn đem Thiên Trọng phốc 1 tiếng cắm vào trong đất, sau đó gãy dựa kích thước lưng áo, bên trái đến ba vòng, bên phải đến ba vòng, lại thay phiên cánh tay sứt vài cái, cuối cùng hai tay chống nặng, theo trong nước quất lên .

"Ngao Liệt, người đi lấy kinh ở đây, còn không mau đi ra bá kiến vì sư, còn đợi khi nào ?"

Xôn xao!

Khe núi bọt nước đại tác phẩm, Bạch Long lần hai vọt ra khỏi mặt nước .

Thấy thế, Tôn Ngộ Không lập tức nhào tới: "Tiểu Nê Thu, ăn nữa Lão Tôn một gậy!"

"Dừng tay!"

Trần Y quát bảo ngưng lại ở Tôn Ngộ Không: "Lăn con bê! Thu hồi người Khóc Tang Bồng, một bên hóng mát đi!"

Tôn Ngộ Không ý chí chiến đấu đứng lên, nơi nào sẽ nghe Trần Y ? Trước tiên đánh nhau kịch liệt một phen rồi hãy nói . Vì vậy liền giơ lên Kim Cô Bồng, đánh phía Bạch Long .

Chỉ tiếc, con khi này trong lúc nhất thời chỉ muốn cùng Bạch Long đánh lộn, quên trên đầu còn mang theo cái bộ, cho nên bị kịch .

Trần Y mặc niệm Kim Cô Chú: "Bộ khăn một ít, lại bộ khăn một ít . . ."

Hiệu quả dựng sào thấy bóng . Tôn Ngộ Không lập tức bỏ lại Kim Cô Bồng, ôm đầu kêu rên, trực diện từ giữa không trung ngã quỵ mà xuống, đập ra một cái hố to .

"Đau nhức! Đau quá a!" Tôn Ngộ Không một bên liên tục cuộn cuộn, một bên cầu xin tha thứ: "Sư phụ Mạc niệm, sư phụ Mạc niệm a, đồ nhi biết sai, van cầu sư phụ Mạc niệm!"

Nhìn Tôn Ngộ Không thống khổ như vậy, không trung Tiểu Bạch Long chính là há hốc mồm . Nó nhưng lĩnh giáo qua Tôn Ngộ Không lợi hại, nếu như không phải con khi này ham chơi, bản thân ước đoán năm mươi chiêu đều không tiếp nổi .

Nhưng lợi hại như vậy gia hỏa, ở hòa thượng này trước mặt, cũng phải liên tục cầu xin tha thứ, xem ra, đặc thay đổi quan niệm, không thể lại nói nhân loại nhỏ bé .

Trần Y dừng lại niệm chú, Tôn Ngộ Không mới chậm khẩu khí, vội vàng rút ra hơn nửa đoạn cắm vào trong đất Kim Cô Bồng, đập đầu cảm tạ: "Cảm tạ sư phụ, cảm tạ sư phụ ."

"Cái này hiểu được lợi hại ?" Trần Y nhìn Tôn Ngộ Không đạo: "Hầu tử nguoi nhớ kỹ, sau này vì sư nói cái gì nguoi liền nghe theo, bằng không Lão Từ niệm chết nguoi nha, nghe hiểu không có?"

"Mê mê, đệ tử hiểu!" Tôn Ngộ Không nào dám nói nửa câu ngỗ nghịch nói ? Vậy muốn mệnh đau nhức, hẳn thật không muốn có thêm, thực sự là gọi Hầu muốn sống không được, muốn chết không xong, quá bá đạo .

Trần Y không để ý tới nữa Tôn Ngộ Không, ngẩng đầu nhìn không trung Tiểu Bạch Long, nghiêm mặt nói: "Ngao Liệt, nguoi còn ở phía trên làm cái gì, chẳng lẽ muốn ta đi tới mời thành công hay sao?"

Tiểu Bạch Long bị Trần Y vừa nói như vậy, thân thể không lồ đều không khỏi run rẩy vài cái, bị hù dọa . Bất quá nó dầu gì cũng là Long Tộc, là cao quý Tam thái tử, không có khả năng cứ như vậy héo .

Cho nên, Tiểu Bạch Long há to miệng, phun ra tiếng nguoi: "Xin hỏi Cao Tăng, vì sao biết được Bản Thái Tử tục danh ?"

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Ta chẳng những biết nguoi tên là Ngao Liệt, còn biết nguoi là bởi vì phóng hỏa đốt nhĩ lão từ gia sản, mới bị phạt đến nơi đây vì yêu . Còn biết nguoi một mực chờ đợi ta, cùng ta cùng đi Tây Thiên Thủ Kinh ."

"Nguoi là . . . Nguoi đi lấy kinh ?" Tiểu Bạch Long hai mắt mở to .

"Từ ta, còn có ai xứng làm nguoi đi lấy kinh ?" Trần Y vung càn sa đạo: "Thấy vì sư, còn không mau thành công, ở chùa giỡn uy phong sao?"

"Đệ tử không dám ." Tiểu Bạch Long vội vàng đánh xuống đám mây, hóa thân hình nguoi, quỳ lạy Trần Y: "Sư phụ ở trên, xin nhận Ngao Liệt ba lễ bái sư ."

"Ha ha ha! Không tệ không tệ!" Trần Y tâm tình rất là sung sướng, cái này xuyên qua ăn mặc tốt! Người khác coi như mặc Hoàng Đế thì như thế nào ? Có thể để cho Tề Thiên Đại Thánh cùng Cự Long đập đầu bái sư ? Có thể ngâm nước Quan Âm tỷ tỷ ? Hòa thượng này, dám an nhàn được ngay!

Trần Y tiến lên, đem Tiểu Bạch Long đỡ dậy, một bên quan sát một bên tán thán: "Thật tình không sai! Nhìn gương mặt này nhi bao nhiêu tuổi, nhìn cái này da thịt bao nhiêu phủ có sáng bóng . Nếu như ở cái thế giới kia, vách đá dựng đứng tiểu bạch kiểm a! Phủ bà khẳng định muốn cướp ."

Thấy Tôn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long đều vẻ mặt không giải thích được, Trần Y cười ha ha một tiếng đạo: "Các nguoi không cần nhìn như vậy vì sư, các nguoi con phải nhớ kỹ, vì sư rất lợi hại là được."

Vừa nói, Trần Y đưa mắt phóng tới Tiểu Bạch Long trên người: "Tiểu Bạch Long, Bồ Tát là như thế nào ăn nói nguoi ?"

Tiểu Bạch Long vội vàng trả lời: "Hồi bẩm sư phụ, Bồ Tát nói, khiến đệ tử chờ đợi ở đây nguoi đi lấy kinh, làm hấn đồ đệ, hộ tống hấn đi trước Tây Thiên cầu lấy Chân Kinh . Thế nhưng sư phụ, ngài . . . Ngài thật cần chúng ta bảo hộ sao?"

Vấn đề này, Tôn Ngộ Không đều ở đây thường thường nghĩ, hòa thượng lợi hại như vậy, biết được kiếp trước hậu thế, bọn họ hộ tống cái gì tinh thần ?

Trần Y thở dài nói: "Đây là Phật Tổ muốn khảo nghiệm chúng ta, để cho chúng ta làm đến nơi đến chốn, từng bước một đi tới, mới được cái kia Tam Tạng Chân Kinh . . ."

"Huyền Trang nói không sai ."

Nhưng vào lúc này, Thiên Không truyền đến Quan Âm Bồ Tát thanh âm, lại thấy nàng thánh khiết thêm thướt tha đáng nguoi .

"Đệ tử khấu kiến Bồ Tát!"

Tiểu Bạch Long nhanh lên quỳ xuống đất lễ bái, rất là thành kính .

Trần Y chấp hai tay: "Xin chào tỷ tỷ, sờ nguoi đầu hủ!"

Quan Âm theo Trần Y hơi gật đầu, nhìn về phía Tiểu Bạch Long đạo: "Ngao Liệt, hôm nay ngươi đã Quy Y Ngã Phật, chỉ bằng trung tâm hộ tống Đường Tăng tây đi thù kình, sớm ngày trả hết nợ nghiệp khoản nợ, tu thành chính quả, độ người Kim Thân."

"Đệ tử cần tuân Pháp Chỉ." Tiểu Bạch Long lần thứ hai dập đầu.

Quan Âm gật đầu nói: "Ta Quan Đường tăng tọa kỵ đã bị ngươi ngộ sát nuốt chửng, liền nổi ngươi cùng Đường Tăng làm sức của đôi bàn chân tọa kỵ, ngươi có bằng lòng hay không?"

"Đệ tử..." Tiểu Bạch Long tâm lý có chút bức bối, nhưng ngẫm lại vẫn là tính hòa thượng này có thể gọi Bồ Tát tỷ tỷ, định không phải người bình thường. Đà liền Đà đi.

Vì vậy, Tiểu Bạch Long liền gật đầu nói: "Đệ tử nguyện ý."

Quan Âm không thêm nói (nhắc) lại, từ Tịnh Bình trong rút ra cái, nhẹ nhàng run lên, một giọt nước rơi vào Tiểu Bạch Long trên người. Lập tức kim quang đại tác phẩm, đem Tiểu Bạch Long hóa thành một con ngựa trắng.

"Tỷ tỷ chờ!" Thấy Quan Âm muốn ly khai, Trần Y vội vàng gọi lại: "Tỷ tỷ, Tiểu Bạch Long coi như lại sai, hấn là như vậy một cái Chân Long, sao có thể biến thành phổ thông ngựa đáng đáp? Đệ tử thỉnh tỷ tỷ, đưa nó thay đổi cái uy phong điểm, được không?"

Quan Âm ngẫm lại cũng đúng, nhưng nàng không biết thay đổi cái gì tốt liền hỏi Trần Y: "Huyền Trang, có thể có vật gì tham chiếu?"

Trần Y vội vàng thúc đẩy đại não, ngẫm lại muốn lộng gì tọa kỵ mới phong cách. Cuối cùng, hấn nghĩ tới Độc Giác Thú, lại cao quý phong cách, lại sẽ không thái quá đường hoàng, khá vô cùng.

Làm Quan Âm nghe Trần Y miêu tả sau khi, chính là vẻ mặt làm khó dễ. Nàng thật tình chưa thấy qua loại này sinh vật, rất khó tưởng tượng. Bất quá không nhận được Trần Y mồm miệng khéo léo hoàng lười, chỉ có thể thử biến hóa. Như vậy, Tiểu Bạch Long muốn khóc tâm đều có.

Một hồi, biến thành không có lỗ tai chỉ có Giác Mã thất, một hồi, lại biến thành ba cái lỗ tai quái vật...

"Không đúng không đúng, không phải như vậy... Cũng không phải như vậy..." Trần Y ở một bên cũng rất gấp, nghĩ thầm Quan Âm a Quan Âm, ngươi mỗi ngày rảnh rỗi như vậy, cũng không thể được học thêm học Mỹ Thuật? Thay đổi đồ chơi gì a.

Cuối cùng, ngay cả Quan Âm cũng không có kiên trì, trực tiếp đem Tịnh Bình đưa cho Trần Y: "Ngươi tự đi, Bồn Tọa thực sự không biết ngươi nói là cái bộ dáng gì."

Trần Y tiếp nhận Quan Âm Tịnh Bình, nhất thời ngửi được một cỗ di nhân thơm, nữ nhân này gia đồ đặc chính là không giống với, ngay cả cái chai đều thơm như vậy, nếu như chần lón cùng ngủ nói...

"Khái khái!" Trần Y vội vàng đem tâm tư thu hồi, theo Quan Âm cười nói: "Tỷ tỷ, phải như thế nào mới có thể thay đổi? Ta không biết dùng a."

"Ngươi nghĩ muốn đem Bạch Long biến thành bộ dáng gì nữa, sau đó như vậy niệm động khẩu quyết..." Quan Âm lại gần truyền thụ khẩu quyết, một lọn tóc theo gió mà phát động, lướt qua Trần Y khuôn mặt.

Cái kia tư lạ, cái kia nhu thuận, cái kia mùi thơm ngát... Làm cho Trần Y kém chút không có khống chế được, trực tiếp muốn theo Quan Âm nhào qua. Nhưng hấn vẫn nhịn xuống, loại sự tình này không gấp được, còn nhiều thời gian a!

Vì vậy, dựa theo Quan Âm dạy, chỉ nhoáng lên, bọt nước hạ xuống, Tiểu Bạch Long thì trở thành tiêu chuẩn Độc Giác Thú, làm cho Quan Âm đều không khỏi sợ hãi than: "Khá lắm Độc Giác Thú, thật là Thần Thú vậy!"

Chỉ là, Tiểu Bạch Long rất buồn khổ, rõ ràng nhân gia là một đôi sừng, làm sao lại biến thành một cây châm một vật a! Không được, để cho ta trước tiên khóc một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Sơn lâm đội săn ảnh

Tổng biệt Quan Âm, Trần Y thầy trò lần thứ hai ra đi. Nhưng dọc theo con đường này, đừng nói là yêu ma quỷ quái, hung cầm mãnh thú, ngay cả tiểu động vật cũng thấy không, trái cây rừng cũng không tìm được một cái. Có, chỉ là xanh um tươi tốt rừng rậm.

Hoàn hảo, Trần Y trước khi khiến Tôn Ngộ Không mang không ít Hoa Quả Sơn Bàn Đào, cái này mới không còn đói bụng. Nhưng Tiểu Bạch Long khẩu vị khá lớn, một ngày đêm muốn ăn 4 5 cái, cho nên nửa tháng trôi qua, thức ăn cũng tuyên bố thấy.

Nhưng này mịt mờ rừng rậm còn không thấy được đầu, không biết ngày nào mới có thể đi ra ngoài, làm cho Trần Y cau mày, có loại muốn khiến Tôn Ngộ Không đi Thiên Đình đi dạo một vòng xung động.

Một ngày này, đem cuối cùng vài cái Bàn Đào sau khi ăn xong, Trần Y phải sớm làm tính toán. Vì vậy, liền đem Tôn Ngộ Không kêu đến phân phó: "Hầu tử, chúng ta đã không có ăn, ngươi xem một chút..."

"Gâu! Gâu gâu gâu..."

Đúng vào lúc này, trong núi rừng truyền đến một trận tiếng chó sủa, khiến Trần Y giữa chân mày vui vẻ, cười ha ha nói: "Thực sự là muốn ngủ thời điểm đã có người tiến gỏi đầu a, cái này không cần lo lắng sẽ chịu đói..."

Đang khi nói chuyện, tiếng chó sủa càng ngày càng gần, hơn nữa cũng nghe đến tiếng bước chân, số lượng còn không ít.

Không đến năm phút đồng hồ, ở Trần Y bọn họ bốn phía, xuất hiện một đoàn Hắc Cầu, hơn nữa đầu đều không nhỏ, so với Tàng Ngao còn muốn lớn hơn vài vòng, nên có bốn năm trăm cân nặng như vậy.

"Ta Tào! Đội săn ảnh?" Trần Y nhìn không được mở miệng: "Nói, các ngươi mang cameras không có?"

Tôn Ngộ Không lấy xuống lỗ tai đạo: "Sư phụ, như thế nào đội săn ảnh? Cameras lại là vật gì?"

"Cái này..." Trần Y không biết nên trả lời như thế nào, suy nghĩ một chút nói: "Vì sư bây giờ nói ngươi cũng vô pháp lĩnh hội, sau này chậm rãi nói với ngươi. Hiện tại muốn làm là, đem các loại cầu giết, thấy bọn nó xu thế, nhất định là muốn ăn chúng ta..."

Nếu như chỉ là Trần Y bản thân một người, hẳn tuyệt đối tuyển chọn lên cây. Cầu số lượng nhiều lắm, nhìn ra không ít hơn 200 con. Hơn nữa nhìn xu thế đều rất hung mãnh, hơn tấc trường răng nanh, lóe làm người ta cảm thấy hàn quang.

Tôn Ngộ Không xoát một cái móc ra Như Ý Kim Cô Bông, hướng trên mặt đất trùng điệp giẫm một cái, liếc những thứ này cầu nhóm đạo: "Chỉ các ngươi những vật nhỏ này, cũng dám ở nhà ngươi Tôn gia gia trước mặt kêu gào? Cút cho ta!"

Ban đầu, Tôn Ngộ Không là rất thích động gây gộc, thế nhưng hắn biết, chỉ cần mình động thủ, những thứ này cầu căn bản cũng không khả năng trải qua ở đánh, lại muốn Phá Sát giới.

Trần Y biết, cái này Tôn Hầu Tử cùng mình sở xem trong kịch ti vì đều không giống với, không thích Sát Sinh, chỉ thích tán gái. Muốn cho hắn động thủ giết cầu, phải áp dụng chút thủ đoạn.

Hiện tại, Trần Y cũng sẽ không là cái kia ngay cả kẻ cũng không dám giết Trần Huyền Trang, cũng không phải chỉ biết niệm kinh hòa thượng. Hắn ăn nhiều như vậy lớn Bàn Đào, ăn Từ Kim Bát chuyển hóa thức ăn, sớm đã có cường đại vũ lực, không dám lại tùy ý mãnh thú xâm lược.

Trần Y nhân châu - xoay động, chọn Cửu Long Tích Trượng liền theo cầu nhóm phóng đi, trong miệng chính là hét lớn: "Bọn chó săn, Phật gia ta hôm nay sẽ Siêu Độ các ngươi, chết đi cho ta!"

Cầu nhóm vốn không có nhanh như vậy công kích, nhưng thấy Trần Y vọt tới sau khi, cũng đều không nhẫn nại được, điên cuồng la theo Trần Y nhào tới.

"Sư phụ cẩn thận!"

Tôn Ngộ Không vừa thấy cầu nhóm vây công Trần Y một người, lại cố kỵ chẳng phải nhiều, đề cập Kim Cô Bông liền ngã lộn nhào đến đây trợ giúp.

Trần Y thật đúng là thật sự có tài, vừa mới tiến lên, liền dùng Cửu Long Tích Trượng thu hoạch ba cái mạng chó, cũng đều là trực tiếp bẻ đầu cái loại này, rất là tàn bạo.

Cạch cạch cạch...

Cửu Long Tích Trượng mặt trên vòng treo liên tục va chạm, phát sinh tiếng vang dòn giã, đập hướng bốn phía cầu nhóm. Mỗi một Trượng nện xuống, cũng có thể làm rơi một con chó, đều có thể đánh nổi một đám mưa máu.

Mà chạy tới trợ giúp Tôn Ngộ Không chính là sát tính nổi lên, Kim Cô Bông kén rất là có thứ tự, không chỉ có đem cầu đánh chết, cũng không thiếu trực tiếp bị một gậy đánh bay, không biết rơi vào ở phương nào.

Thấy Trần Y cùng Tôn Ngộ Không đều tại nơi đó giết được thống khoái, Tiểu Bạch Long cũng không chịu nổi tịch mịch, gầm nhẹ 1 tiếng, bốn vó cuộn cuộn, tích tích lộc lộc cộc nhảy vào cầu nhóm, dùng trên đầu Độc Giác, một kế tiếp, đem cầu thân gai cái đối xuyên.

Chỉ chốc lát, Trần Y tăng bảo bị cầu máu nhuộm đỏ, Cửu Long Tích Trọng bên trên, cũng đang không ngừng tích lạc nổi tiền huyết, làm cho hấn Uyên Như một cái địa ngục Ma Đầu, giết cầu không nháy mắt .

"Đến đây đi các đồ nhi, chúng ta giết cầu trận đấu, nhìn người nào sát đa, vì sư cho hấn nhớ đầu công ." Trần Y hiện tại thực sự là hưng phấn không được, bởi vì hấn đạt được Thư Linh gợi ý, mỗi giết một con chó, lại tăng 2 0 cái điểm công đức !

Bảo hộ Đường Tăng lấy kinh nghiệm, vốn là một loại tu hành, công lao cao thấp, toàn bằng Trần Y nói tính . Cho nên vừa nghe nhớ đầu công, Tôn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long giống như là đánh máu gà một dạng, điên cuồng giết chóc .

Trong lúc nhất thời, tiếng kêu cùng tiếng chó sủa liên tiếp, vang vọng toàn bộ sơn lâm . Từng cái Dã Cầu, ngã vào trong vũng máu, lung tung, chết khốn khiếp dữ tợn .

Cầu nhóm số lượng ở kịch liệt giảm thiểu, hơn hai trăm cái to lớn quần thể, vùn vụt thập mấy phút, liền bị giết chết tuyệt đại bộ phận, chỉ còn lại không tới năm mươi cái .

Trong rừng núi, máu chảy thành sông, mang theo nồng đậm mùi máu tươi, theo gió mà Phiêu .

Trần Y giết được một chết đi, lại không nghỉ ngơi, ước đoán chết liền là chính bản thân hấn . Vì vậy, liền phân phó nói: "Các ngươi tiếp tục, khiến vì sư nghỉ một lát ."

Tôn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long vì tranh đoạt đầu công, chỗ nào đậu thành công ? Ước gì Trần Y bao nhiêu cho bọn hấn lưu chút .

Ong ong ong . . .

Kim Cô Bồng mang theo hô khiếu chi thanh, kim quang đại tác phẩm, lại thu gặt hơn mười con chó mệnh .

Phốc phốc phốc . . .

Đầy hình đỉnh ốc Độc Giác cũng không cam chịu lạc hậu, liên tục đâm thủng Dã Cầu thân thể, cũng biết chết hơn mười cái .

Cuối cùng còn lại chừng hai mươi cái, biết hôm nay đụng tới ngành tra, lại tất cả đi xuống, tất cả đều phải chết . Vì vậy liền vừa đánh vừa lui, muốn chạy trốn .

"Trốn chỗ nào!"

Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, một cái bỏ nhào xoay người trước đây, che ở Dã Cầu phía trước, giờ lên Kim Cô Bồng liền đập .

Tiểu Bạch Long cũng bốn vó cuộn cuộn, ở phía sau đánh chết .

"Ồ ~~~ "

Đột nhiên, 1 tiếng quái khiếu từ xa phương truyền đến, nương theo mà đến, còn có trùng điệp tiếng bước chân, làm cho sơn lâm đều đang khê run, nhất định là có đại động tây xuất hiện .

"Ồ ~~~ "

Lại là 1 tiếng quái khiếu, nhưng so với tiếng thứ nhất lúc, lại gần rất nhiều, tiếng bước chân cũng lớn hơn, sơn lâm run run càng sâu .

Ầm!

Phốc!

Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng cùng Tiểu Bạch Long Độc Giác, gần như cùng lúc đó giải quyết người cuối cùng đối thủ, làm cho cầu nhóm toàn quân bị diệt .

Ken két két . . .

Theo từng viên một cỏ thụ tan vỡ sụp đổ, đại động tây xuất hiện ở Trần Y bọn họ phía trước chừng ba trăm mét chi địa . Chợt nhìn , khiến cho người mao cốt từng nhiên .

"Được. . . Tốt một đầu lớn cầu!" Trần Y thật bị sợ ở, nói đều có chút nói lắp .

Con chó này không phải bình thường lớn, đứng ở nơi đó, tựa như cùng một tòa núi nhỏ,... ít nhất ... Có cao ba mươi mét . bốn cái to lớn chân chó, tốt nấy người vây kín mới có thể ôm ở .

Một cái đầu cực kỳ lớn, há to mồm, liền giống như một thôn phệ sinh mệnh sơn động . Hơn trượng dài răng nanh, mới có thể cắn cản nó tất cả .

thật dài Hắc Mao mặt một bả chiếu sáng, mỗi một cái đều có ngón chân mẫu vậy phẩm chất, cũng đều phi thường sắc bén, như vô số lưỡi dao sắc bén

khoác lên người, đem nơi đi qua tất cả căn nát .

"Tiểu Bạch Long, mau dẫn sư phụ đi!" Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy trước có không có áp lực, khiến Tiểu Bạch Long nhanh lên mạng Trần Y rồi đi trước .

"Giết ta nhiều như vậy Tôn nhi còn muốn đi ? Các ngươi một cái đều chạy không được!"

cự cầu lại mở miệng nhân ngôn, vô cùng băng lãnh, trong mắt phụt ra nổi vô cùng sát ý, tựa hồ, còn có một chút tham lam .

"Chỉ có ngươi sẽ lớn sao? Ta thay đổi!" Tôn Ngộ Không chợt quát một tiếng, thân thể nhanh chóng thành lớn, vền vẹn một cái hô hấp, liền vừa được cùng cự cầu một kích cỡ tương đương, tay cầm Như Ý Kim Cô Bông, giống như Thiên Thần phủ xuống .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Thịt chó cần xuyên

gấp trở về, khôi phục đôi mới, mỗi ngày hai chương . Hy vọng thân môn có thể thích, có thể ủng hộ nhiều hơn, sa mạc bái tạ mọi người!

.....

Nhìn trước mắt hai cái này Cự Vô Phách, Trần Y thật tình bị sợ ngây người . Tuy là đời trước ở trong kịch ti vì xem qua, rất nhiều quái vật đều rất to lớn, cũng xem qua Tôn Ngộ Không bọn họ thành lớn, nhưng không nghĩ tới sẽ lớn như vậy , khiến cho người thẩm đắc hoảng .

Ngay cả Tiểu Bạch Long, chính là sợ phải mau dất Trần Y trốn được xa xa, để tránh khỏi bị hai cái này đại gia hóa chiến đấu lan đến . Hắn mặc dù là Long, là bách thú Chí Tôn, thật có chút yêu quái bản lĩnh quá lớn, hắn cũng không dám trêu chọc .

Tôn Ngộ Không kén trong tay Kim Cô Bông, trừng mắt cái kia cự Đại Hắc Cầu đạo: "Vô tri Cầu nhi, biết nhà ngươi Tôn gia gia là ai chẳng ? Cũng dám ở ta đây Lão Tôn trước mặt kêu gào, còn không dập đầu cầu xin tha thứ ?"

"Ha ha ha!" cự Đại Hắc Cầu lại cười ha ha: "Tôn Hầu Tử, không phải là cái kia Bát Mã Ôn sao? Ở nhà ngươi cầu trước mặt gia gia còn dám khẩu xuất cuồng ngôn, năm trăm năm trước, còn không có bị nhà ngươi Cầu gia gia cắn sợ sao?"

Vừa nghe lời ấy, Tôn Ngộ Không tự nhiên là Hâu cấp bách, chỉ một ngón tay quát lớn đạo: "Ngươi đến là phương nào súc sinh, sao nhận được ta đây Lão Tôn ? Nói mau! Đồ phải Lão Tôn động gậy gộc!"

"Ai!" Trần Y thờ dài nói: "Ngộ Không, này cầu nói năm trăm năm trước cắn qua ngươi, tất nhiên là Dương Tiễn Hao Thiên Khuyển mà, lẽ nào ngươi bị rất nhiều chó cắn qua ?"

cự Đại Hắc Cầu xem Trần Y một cái nói: "Đường Tăng chính là Đường Tăng, tuy là nhục nhằn phạm thai, cũng nhận thức bản Hao Thiên Khuyển . Xem ra truyền thuyết là thật, ăn một miếng thịt Đường Tăng, là được trường sinh bất tử, còn có thể hóa thành hình người, siêu thoát tam giới Ngũ Hành, tiêu dao khoái hoạt ."

"Ta Tào!" Trần Y kêu to lên: "Ngươi đặc biệt sao nghe ai nói mò ? Cho ta gọi ra, Lão Tử giết chết hắn!"

Hao Thiên Khuyển không trả lời Trần Y nói, mà là tiếp tục nói ra: "Mặc dù ta chưa hóa thành hình người, nhưng cũng có thể điều động người khác cái cái nội tạng, hảo hảo hưởng thụ một phen ."

Trần Y nộ, Lão Tử đường đường Đệ nhất Cao Tăng, hạ thấp tư thái đến cùng ngươi một con chó nói chuyện, ngươi nha còn không lý do người, tức giận đến tóc đều rụng nữa muốn mọc ra, làm sao có thể nhẫn ?

Nhưng giờ này khắc này, người này lớn như vậy, coi như là Tôn Ngộ Không có bản lĩnh ngất trời, cũng khó mà bảo đảm thủ thắng . Huống chi, năm trăm năm trước bị chó này cắn qua, ước đoán hầu từ tâm lý có rất lớn bóng ma diện tích, có dám hay không động thủ còn khó nói .

Cho nên, Trần Y lại không thể nhẫn nhịn cũng phải nhịn, hắn còn không dám cùng Hao Thiên Khuyển chính diện chống lại, đem thịt đưa đến miệng chó bên đi .

Trần Y muốn không sai, làm Tôn Ngộ Không nghe được cái này to con là năm trăm năm trước truy cùng với chính mình cắn Hao Thiên Khuyển lúc, về

mặt kiêu ngạo lập tức liền biến mất, ngay cả cầm Kim Cô Bồng tay đều ở đây hơi run, ký ức rất sâu .

Hao Thiên Khuyển tựa hồ cũng xem chỗ Tôn Ngộ Không tâm lý, có vẻ càng ngạo mạn, mở miệng nói: "Bật Mã Ôn, không muốn bị gia gia đuổi nữa nổi chạy, liền cút sang một bên, cố gắng, còn có thể phân người một khối thịt Đường Tăng ăn ."

Đặng!

Tôn Ngộ Không không khỏi sau khi lùi một bước, mặt đất đều đi theo lay động, trên cây cành khô lá rách hoa lạp lạp mất không ít, bay xuống đầy đất .

Trần Y biết, tiếp tục như vậy nữa, Tôn Ngộ Không chắc chắn bất chiến mà bại, kết quả chính là mình bị Hao Thiên Khuyển ăn tươi, đi hết cái này xuyên qua suốt đời .

Vì vậy, Trần Y liền đứng ra nói: "Hao Thiên Khuyển, người trước chờ một lát, ta và hầu tử ăn nói một ít chuyện ."

Hao Thiên Khuyển cũng không còn cường công, biết Trần Y nhất định là chạy không thoát, đáp lại Trần Y nói: "Cũng được cũng được, để người ăn nói ăn nói hậu sự, cho dù là đi Ngọc Đế lão nhi nơi đó cáo trạng, Cầu gia gia cũng sẽ không chột dạ ."

Trần Y nói ngắn gọn, để sát vào Tôn Ngộ Không lỗ tai đạo: "Ngộ Không, người không phải sợ người kia, nó đây là đang hù người, thật hấn căn bản không phải đối thủ của người . Một hồi người chưa muốn lui lại, sau đó tới cái đột nhiên tập kích, khiến nó ném thừ Tề Thiên Đại Thánh lợi hại ."

Hầu tử thích nghe người ta thổi phồng, Tôn Ngộ Không tự nhiên cũng không ngoại lệ . Nghe Trần Y mấy câu nói sau khi, cũng hiểu được là Hao Thiên Khuyển đang hù dọa bản thân . Hấn đường đường Tề Thiên Đại Thánh, làm sao sẽ sợ một con chó ?

Vì vậy, Tôn Ngộ Không lần thứ hai thành lớn, cùng Hao Thiên Khuyển sánh vai, mở miệng nói: "Hao Thiên Khuyển, hôm nay ta đây Lão Tôn không muốn cùng người tranh đấu ở đây, muốn làm chuyện gì người tự tiện . Nhưng nếu như muốn ăn thịt Đường Tăng, phải phân ta đây Lão Tôn một phần ."

"Đâu có không dám !" Hao Thiên Khuyển cũng rất sung sướng, liền lập tức đáp ứng, đối với né người qua Tôn Ngộ Không không có đề phòng, bay thẳng đến Trần Y đi tới .

Lúc này, Trần Y trong lòng là tâm thần bất định, hấn không dám hứa chắc Tôn Ngộ Không không dám lâm thời phản chiến, thật đem chính mình đưa cho này Hắc Cầu . Không khỏi liên tiếp lui về phía sau, mồ hôi hột cuộn cuộn mà rơi .

Một bên Tiểu Bạch Long nhưng thật ra chuẩn bị sẵn sàng, nếu như cái này Hao Thiên Khuyển thật muốn ăn Đường Tăng, nó cho dù chết, cũng muốn đứng ra đại chiến một phen .

Đặng! Đặng! Đặng . . .

Hao Thiên Khuyển từng bước theo Trần Y tới gần, trong mắt tham lam hiện ra hết, tựa hồ đang ảo tưởng, ăn thịt Đường Tăng sau khi, bản thân Hóa thành hình người tiêu dao sinh hoạt .

Huru!

Trong lúc bắt chột, Tôn Ngộ Không bay vút mà đến, Kim Cô Bồng một mạch đập không hề chuẩn bị Hao Thiên Khuyển đầu, lại một kích tức trúng .

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, xen lẫn tiếng xương vỡ vụn, truyện tới viễn phương . Cùng lúc, Hao Thiên Khuyển vĩ đại đầu chó huyết phun như chú thích, da tróc thịt bong, óc sái hướng bốn phía .

"Bật . . . Mã . . . Ôn, người . . ."

Ầm!

Một câu lời còn chưa dứt, Hao Thiên Khuyển liền tuyên bố tắt thở, cực đại thân thể thật cao nện xuống, không ít đại thụ trực tiếp bị đập đoạn, làm cho cành lá bay ngang, bụi bặm khắp bầu trời, mặt đất run .

Đội bụi bặm sau khi rơi xuống, Hao Thiên Khuyển thân thể cũng ở vút nhỏ lại, không đến mười giây đồng hồ, giống như phổ thông Lang Cầu một kích cỡ tương đương, chết đến mức không thể chết thêm .

Tôn Ngộ Không khôi phục hình dáng cũ, một cước đem Hao Thiên Khuyển thi thể đá bay, xông vào mây trời, làm cho Trần Y không gì sánh được đau lòng, sẽ tức miệng mắng to .

Cũng liền vào lúc này, Thiên Không truyền đến tiếng cười còi mở . Ngay sau đó, tầng mây tán ra, một vị Thiên Thần dẫn theo Hao Thiên Khuyển thi thể từ từ rơi xuống, đứng ở Trần Y trước người bọn họ ba mét chỗ .

Từ người này trên trán cái kia chỗ rách đến xem, cũng biết nhất định là Nhị Lang Thần Dương Tỉn . Chỉ là không biết, hấn làm sao dẫn theo Hao Thiên Khuyển thi thể, còn cười đến như vậy thoải mái .

Tôn Ngộ Không liếc mắt liền nhận ra Dương Tiễn, tiến lên phía trước nói: "Nhị Lang Thần, Lão Tôn hạ thủ trọng chút, đưa người cầu đánh chết, xin lỗi, xin lỗi."

"Ha ha ha!" Dương Tiễn cười to nói: "Đại Thánh chuyện này? Giết thật tốt, giết thật tốt a!"

Lần này, ngay cả Trần Y đều có chút, Dương Tiễn hàng này không phải rất che chở hấn cầu sao, bây giờ bị Tôn Ngộ Không một gây đánh giết, hấn trả thế nào nói giết thật tốt đây? Lẽ nào lúc ra cửa, đầu bị kẹp?

Dương Tiễn tựa hồ nhìn ra Trần Y bọn họ hoang mang, mở miệng nói: "Chư vị không cần hoang mang, súc sinh này xác thực đáng chết. Bản quân đã sớm muốn đánh nhau giết với nó, chỉ là xuống không được tay. Hôm nay Đại Thánh xuất thủ, bản quân cảm tạ còn không kịp đây."

"Nhị Lang chân quân, người đây là..." Trần Y vẫn còn có chút không nghĩ ra.

Dương Tiễn đạo: "Thánh Tăng có chỗ không biết, súc sinh này lại động phạm tâm, trộm hạ phạm gian muốn đi thâu hoan. Hôm nay thấy Thánh Tăng, liền muốn muốn Thánh Tăng..."

"Dừng một chút dừng lại!" Trần Y cấp bách vội vàng cắt đứt Dương Tiễn nói: "Nó là muốn ăn thịt Đường Tăng, không phải muốn trộm vui mừng. Rồi hãy nói, bản tăng là thật nam nhân, không có động cho nó chui, chân quân cũng đừng nói lộn xộn số."

Dương Tiễn có vẻ có chút ngượng ngùng, cào xuống cái ót đạo: "Thánh Tăng hiểu lầm bản quân, bản quân nói là, súc sinh này ở đây Chiêm Sơn Vi Vương, chung quanh cường đoạt Mầu Cầu cùng nó đi chuyện cầu thả, huyền bản quân ở thiên đình không hề mặt mũi, đã sớm muốn đánh nhau giết, chỉ là xuống không được tay."

"Hôm nay Đại Thánh đánh giết với nó, cũng tiết kiệm bản quân rất nhiều sự vụ, chuyên tới để nói lời cảm tạ. Như không có hấn sự tình, bản quân liền cáo từ, đi nướng súc sinh này."

"Sờ người đầu hũ, son trại, son trại!" Trần Y vẻ mặt thành thật nói: "Chân quân có chỗ không biết, thịt chó, muốn đùa cợt ăn mới mỹ vị, tục xưng lẩu thịt cây."

"Lẩu thịt cây?" Dương Tiễn vẻ mặt không giải thích được, nhìn Trần Y, chờ hấn bên dưới.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Đây là cái gì tiết tấu

Thấy Dương Tiễn vụt sáng vụt sáng ánh mắt, Trần Y liệu định, thàng nhai này tất nhiên chính là một cái kẻ tham ăn. Thàng nếu như thế, là được lợi dụng, cũng không thể thua thiệt bản thân dạ dày.

Vì vậy, Trần Y giả vờ thần bí nói: "Chân quân, lẩu thịt cây chính là ta Đồng Thổ dân gian mỹ vị món ngon, ăn một lần, đáng tin người hiểu được vô cùng, ngày đêm Tư Niệm."

"Ồ?" Dương Tiễn hai mắt càng là sáng, bất quá vẫn là có chút không tin, mở miệng nói: "Thánh Tăng Nãi Phật môn người, sao biết được những thứ này?"

"Sờ người đầu hũ!" Trần Y chấp hai tay đạo: "Ngã Phật hữu vân, rượu thịt bản không sai, không ăn là lỗi. Chi cần trong lòng có Phật, tất cả đều vì hình thức a. Chính là có chính là không, không cũng là có, ăn chính là không, không chính là ăn. Nhưng mình bạch?"

Dương Tiễn nghe được không hiểu ra sao, lắc đầu liên tục cảm thán: "Bản quân mặc dù không biết Thánh Tăng sở vân ý, nhưng luôn cảm thấy rất là cao thâm khó dò, thật là làm bản quân bội phục."

Đừng nói là Dương Tiễn về mặt không giải thích được, liền liền đi theo Trần Y đã nhiều ngày Tôn Ngộ Không, chính là đầy đầu tương hồ, căn bản lý giải không được ý trong lời nói, chỉ có thể cảm giác than mình tu vi quá thấp.

Dương Tiễn nhưng thật ra cũng quang côn, không nghĩ ra liền không suy nghĩ thêm nữa. Hấn hiện tại muốn, chính là một trận mỹ thực, nếu như là bản thân chưa từng ăn qua, vậy dĩ nhiên là tốt hơn.

Vì vậy, Dương Tiễn nhân tiện nói: "Thánh Tăng, không biết lẩu thịt cây phải như thế nào nấu nướng mới tốt? Mong rằng Thánh Tăng chỉ điểm."

Trần Y khẽ gật đầu: "Thật không khó, nhưng làm thức ăn vật càng ngon ngon miệng, cần nguyên liệu nấu ăn khá nhiều, lại khó có thể ở chỗ này Phàm Trần làm cho đều. Nếu thật quả có thể đến Thiên Đình yêu cầu một ít, tự nhiên không còn gì tốt hơn nhất."

"Thỉnh Thánh Tăng công khai, đều cần cái nào nguyên liệu nấu ăn."

Trần Y vừa nhìn Dương Tiễn vào cái hồ, lập tức cho ra cần nguyên liệu nấu ăn: "Hồi Hương, Đường Quy, cây quế, rượu gạo, làm cây ớt, xương gà tinh tủy, muối, cây ớt nước tương, đường cát, dầu mỡ heo, hành, gừng, tỏi."

Dương Tiễn một bên nghe, vừa đem mấy thứ này nhớ trong đầu, sau đó liền bỏ lại Hao Thiên Khuyển thi thể, đáp mây bay chạy tới Thiên Cung cầm nguyên liệu nấu ăn.

Thật, Trần Y cũng không rõ ràng lắm, tự mình nói mấy thứ này, Thiên Đình có hay không. Coi như là có, không biết tên cùng mình nói nhất trí không được.

Mà Dương Tiễn phản hồi Thiên Đình sau khi, trực tiếp tìm được Vương Mẫu Nương Nương, để cho nàng tìm cho mình những nguyên liệu nấu ăn này, nói là mình muốn nghiên cứu chế tạo một ít tân thức ăn, đến lúc đó hiến cho Ngọc Đế cùng Vương Mẫu.

Vương Mẫu Nương Nương cũng không suy nghĩ nhiều, liền phái người mang Dương Tiễn bỏ lấy, còn nói rất muốn sớm đi nếm được cháu ngoại trai tay nghề.

Hoàn hảo, Thiên Đình có thể nhảy qua vượt thời không, Trần Y sờ lái ra ra, ở thiên đình đều có thể tìm tới. Không chỉ có như vậy, Dương Tiễn còn nhiều hơn mang một vật, đó chính là tương du. Hắn cảm thấy, vật này phải hữu dụng.

Thấy Dương Tiễn đem tất cả mọi thứ chuẩn bị đầy đủ hết, Trần Y chính là về mặt kinh ngạc. Hắn thật không nghĩ tới, Thiên Đình vật gì vậy đều có, ngay cả tương du cũng không thiếu, vẫn là lão rút ra.

Trần Y phân phó Tiểu Bạch Long đi tẩy trừ Hao Thiên Khuyển, cũng cắt thành lát cắt. Đồng thời, lại phân phó Tôn Ngộ Không dùng Kim Cô Bổng biến thành oa, tìm đến hòn đá chống đỡ, nhìn cái này Kim Cô Bổng làm được lẩu thịt cây, có thể hay không có một phong vị khác.

Tôn Ngộ Không thật rất là đau đầu nhức, phi thường không muốn đem chính mình Kim Cô Bổng đem ra làm oa đốt. Nhưng sư phụ hạ lệnh, hắn chỉ có thể nghe theo, nếu không... Kim Cô Chú niệm ra, hắn nhưng chịu không được.

Châm lửa, thả dầu...

Từng đạo trình tự ở Trần Y trong tay hoàn thành, mùi hương vị theo gió mà Phiêu, làm cho Dương Tiễn liên tục nuốt nước miếng, hai mắt trực diện nhìn trong nồi thức ăn, đầu lưỡi liên tục liếm môi, con sâu thèm ăn đã ăn mòn toàn thân hắn.

Ngay cả được xưng người ăn chay từ khi mới đẻ Tôn Ngộ Không, cũng chống lại không được cái này thơm ngào ngọt mùi vị, có loại muốn Phá Giới xung động.

Chỉ có thể thương Tiểu Bạch Long, chỉ có thể nghe mỹ vị giương mắt nhìn, ở một bên gào khóc mình, hình xoắn ốc Độc Giác liên tục chia vào những cây to kia, rất là đau đớn đáng đáp. Nhưng nó còn không có lại biến thành hình người bản lĩnh, chỉ có lo lắng suông.

"Thánh Tăng, còn bao lâu mới có thể ăn?" Dương Tiễn đã sắp không nhịn nổi.

Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Mau mau, chỉ chốc lát liền có thể dùng ăn, chân quân không cần nóng ruột, mỹ vị, là cần thời gian để hoàn thành."

Dương Tiễn chỉ có thể đẩy, ở trong lòng hô mau mau, mau nữa chút.

Mà Trần Y, còn lại là một mình đi tới một bên, cùng Thư Linh câu thông đứng lên: "Ta hiện tại có bao nhiêu điểm công đức?"

Thư Linh rất là phối hợp, lập tức trả lời: "Tu Luyện Giả hạ lệnh Trảm Sát tạp giao Hao Thiên Khuyển 230 cái, mỗi cái thu được điểm công đức 20 cái, cộng lại 4600 cái. Giết chết Hao Thiên Khuyển bản thể, thu được điểm công đức 10000 cái."

"Hiện nay, Tu Luyện Giả cùng nhau có công đức điểm 14614 cái, nhưng mở ra Cửu Long Tích Trượng cùng cầm lan cà sa ấn dấu thuộc tính, xin hỏi Tu Luyện Giả có mở ra hay không?"

"Mở ra mở ra!" Trần Y không cần suy nghĩ, lập tức tuyên chọn mở ra, nhìn hai cái này bảo bối ấn dấu thuộc tính vậy là cái gì.

Thư Linh hiệu suất làm việc từ không cần phải nói, không đến ba giây, liền đem Cửu Long Tích Trượng cùng cầm lan cà sa ấn dấu thức tỉnh mở ra. Trong, Cửu Long Tích Trượng mở ra là Hàng Long mười tám Trượng thuộc tính, cầm lan cà sa mở ra là ấn thân thuộc tính.

Tuy là lần này mở ra thuộc tính chỉ một, nhưng là phi thường thực dụng, Trần Y tự nhiên thoả mãn. Lần này, có thể có trang bức tiền vốn, đánh lộn còn có thể sợ người nào?

Bất quá cái này còn không là hưng phấn nhất, kế tiếp Thư Linh nói, càng làm cho Trần Y thư thái.

"Tam bảo đệ nhất thuộc tính toàn bộ mở ra, Tu Luyện Giả nhưng dùng công đức điểm hối đoái phi hành kỹ năng, tức là Tuyên Cổ Tâm Kinh phần đầu tiên phi hành, cần điểm công đức 1000 0 cái. Xin hỏi Tu Luyện Giả, có hay không hối đoái?"

"Phi... Phi hành?" Trần Y kèm chế tâm tình kích động, vội vàng vấn: "Là thật phi hành vẫn có thể nhảy cao một chút? Cười mây đạp gió cũng không thể được?"

Thư Linh đáp lại: "Chân đạp Tường Vân, vượt qua phạm thai, Bán Tiên Chi Cảnh."

"Hối đoái!" Trần Y mau chon chon, do dự nữa nói, đầu khẳng định bị Tiểu Bạch Long đá. Phi hành a, cao lớn bao nhiêu bên trên kỹ năng? Còn có thể Thoát Phạm thai, trở thành Bán Tiên, kẻ ngu si cũng phải đổi lại a.

Xoát!

Trần Y vừa dứt lời, liền cảm thấy có cỗ lực lượng từ bầu trời quán xuống, từ đỉnh đầu không có vào bên trong cơ thể, rất nhanh vận chuyển, cái biến thể chất. Hơn nữa tốc độ rất nhanh, vền vẹn mấy hơi thở, liền thuận lợi hoàn thành, làm cho Trần Y biết vậy nên người nhẹ như Yến, lực lượng nhộn nhịp.

Bất quá Trần Y cũng không có bị đột nhiên tới hạnh phúc làm cho hôn mê, nhanh lên hỏi lại: "Thư Linh, ta còn thừa lại 361 4 cái điểm công đức, người mới vừa nói mở ra tam bảo đệ nhất thuộc tính, hẳn còn có đi, nhanh mở cho ta khai."

Thư Linh nhân nhật mở miệng: "Mở ra tam bảo đệ nhị thuộc tính, cần điểm công đức 500 0 cái mới có thể, tu hành Tuyên Cổ Tâm Kinh Đệ Nhị Trọng, cần điểm công đức 1000 0 0 cái. Cứ thế mà suy ra, mỗi cấp lật gấp mười lần."

"Ta... Chửi thề một tiếng!" Trần Y nghe lời này sau đó, lập tức liền héo, đồng thời trong lòng cũng oa lạnh oa lạnh. Cứ tính toán như thế đến, phải học Tuyên Cổ Tâm Kinh 108 thiên, đặc giết bao nhiêu yêu quái mới đủ? Thực sự là viết cả mập miệng tiết tấu!

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Ta và Vương Mẫu có một ước định

Có phi hành kỹ năng sau khi, Trần Y nhìn không được muốn thử nghiệm một phen. Thi triển kỹ năng, liền chân đạp Tường Vân, bay về phía Tôn Ngộ Không bọn họ phương hướng. Tăng bào ở trong gió từ từ phiêu động, rất thích ý.

Chỉ tiếc, vận sự khởi đầu nan. Trần Y còn không có nắm giữ tốt vận dụng kỹ xảo, liền muốn biểu diễn thân thủ, vì vậy, trang bức không được, suýt nữa thành rơi vào Thang Hòa còn.

Ở đến mất lúc, căn bản là không dừng được, bay thẳng đến nóng hổi lẩu thịt cây trong rót xuống.

"Đkm!"

Trần Y thâm mắng trong lòng 1 tiếng, vội vàng hướng Tôn Ngộ Không cầu viện: "Ngộ Không, nhanh tiếp được vi sư!"

Suru!

Tôn Ngộ Không tay mát lạnh, lách mình qua đây, một cái đem Trần Y từ giữa không trung gạt, tránh cho bị kịch phát sinh. Nhưng vẫn là đem Trần Y sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, suy nghĩ một chút cũng phải sợ không thôi.

Xem ra, trang bức không nhất định sẽ bị sét đánh, nhưng phải có đầy đủ tư bản, bằng không, làm sao chết cũng không biết.

Dương Tiễn không giải thích được nhìn Trần Y đạo: "Thánh Tăng, sao theo trong nôi rót xuống?"

"Ây... ." Trần Y sờ một bả Quang Đầu, đi dạo con người đạo: "Pháp thuật vừa mới khôi phục một chút, có chút mới lạ, khiến chân quân cười bị ối."

Dương Tiễn chính là thành thật, vội vàng xoa tay: "Nếu không..., nếu không..., bản quân không có pha trò ý, Thánh Tăng đừng có để bụng. Đối với Thánh Tăng, cái này lẩu thịt cây, khi nào mới có thể dùng ăn?"

Trần Y không trả lời ngay, dùng cành cây trở thành chiếc đũa, kẹp một khối thịt chó bỏ vào trong miệng ăn thử, sau đó nói: "Hiện tại có thể, chân quân thỉnh dùng."

Nghe lời này một cái, đã sớm nuốt thật nhiều nước bọt Dương Tiễn tự nhiên là khẩn cấp, nhưng tay trên không trung về một quay vòng, liền ở trong bàn tay xuất hiện tam đôi đĩa bạc một dạng, phân biệt đưa cho Trần Y cùng Tôn Ngộ Không một đôi .

Sau đó, liền lập tức động thủ kẹp thịt chó hương trong miệng tiễn, còn một lần kẹp vài khối, căn bản không quản nóng không được nóng, cay không được cay, ăn được kêu là một cái nhanh, tựa như sợ bị Trần Y bọn họ ăn xong.

Tôn Ngộ Không tuy là tiếp nhận chiếc đĩa, tuy là bị mê người hương vị chộc cho nước bọt chảy ròng, nhưng hắn vẫn là vô cùng do dự, có muốn hay không theo trong nỗi động đĩa .

Không phải Tôn Ngộ Không Phật Tính thật rất cao, mà là cái này mấy trăm năm trong thời gian, hắn một điểm thịt tinh đều chưa từng ăn qua, trong lòng có chút tâm thần bất định, không biết ăn thịt có thể hay không nhiễm bệnh cái gì .

Trần Y hiện tại cũng lười đi để ý tới Tôn Ngộ Không, ăn mau thịt mới trọng yếu nhất . Cũng không thể khiến Dương Tiễn một người ăn, lúc đó khóc mù .

Chỉ bất quá, Trần Y lại quên kiện chuyện trọng yếu . Hắn hiện tại vẫn chưa có hoàn toàn bỏ đi phàm thai, thân thể các phương diện cơ năng không phải tốt như vậy, sao có thể giống Dương Tiễn vậy, một tia ý thức hương trong miệng tiễn mà không có chuyện gì ?

"Ai nha!"

Đột nhiên 1 tiếng kêu rên, Trần Y vội vàng nhổ ra vào miệng ba mảnh thịt chó, ý vị hương trong miệng quạt gió, còn nghĩ bị nóng ra nhiều cái lớn ngâm nước le lưỡi ra giải nhiệt .

Một bên Tôn Ngộ Không nhẫn không ngừng cười trộm đứng lên, chớp mắt khi, vẻ mặt nhìn có chút hả hê .

Trần Y hiện ở nào có ở không đi quản những thứ này, cho dù có nghĩ thầm muốn đọc một chút Kim Cô Chú, cũng là không thể thực hiện, đầu lưỡi quá đau, không thể phát lực .

Dương Tiễn coi như phúc hậu, thấy Trần Y bị nóng sau khi, liền lấy ra một viên thuốc đưa tới: "Thánh Tăng mau mời ăn vào viên thuốc này ."

Trần Y cũng biết Dương Tiễn không có lòng xấu xa, lập tức bắt tới liền một hơi nuốt vào . Nhất thời, một cổ dị thường thoải mái cảm giác mát ở trong miệng tản ra, nóng bỏng cảm giác tức khắc tiêu tán, bị bị phỏng địa phương cũng nhanh chóng khép lại, khôi phục như lúc ban đầu .

"Thần tiên đan được quả nhiên bất phàm, quả thực chính là ở nhà lữ hành Thần Khí!" Trần Y nghĩ như vậy, ở trong lòng nổi lên một cái cực kỳ lớn mật kế hoạch, không khỏi miếu lại đang lang thôn hồ yết Dương Tiễn liếc mắt .

Từ nay về sau, Trần Y không dám lại lỗ mãng, mang tới Từ Kim Bát, thịnh bên trên một cân chi phối thịt chó, mỗi người qua một bên chậm rãi hưởng dụng . Mà nên phải đến Từ Kim Bát truyền đến tin tức lúc, Trần Y một mạch chữ mình mới vừa rồi là cái ngu xuẩn .

Bởi vì mỹ thực mê hoặc, lại trong lúc nhất thời quên Từ Kim Bát cái này Thần Khí, còn bị nóng quá, đáng đời a!

Hiện tại, thịt chó bỏ vào Từ Kim Bát sau khi, không chỉ có là mỹ vị món ngon, vẫn là mang thuộc tính bảo bối . Hơn nữa thuộc tính này tốt, ăn sau khi bất úy giá lạnh, không sợ hè nóng bức, trong cơ thể tự động điều tiết, tùy ý nó từ quý biến thiên .

Khoảng chừng qua nửa giờ, Dương Tiễn cũng lấp đầy bụng da, vẻ mặt thoải mái, lại xuất ra cây tăm, rất ưu nhã loại bỏ nha .

Trong nồi còn dư lại không ít thịt chó, đồ sạch phi thường đáng tiếc . Vì vậy, Dương Tiễn liền đưa ra: "Thánh Tăng, có thể hay không khiến bản quân mang chút đi Thiên Đình, khiến Vương Mẫu cũng nếm thử như thế mỹ vị ?"

Trần Y vô cùng đại độ, vung tay lên nói: "Có gì không thể ? Chân quân lấy đi liền vâng."

"Quyền kia quân liền không khách khí ." Dương Tiễn rất là lưu loát, lớn giọng tay lên một cái, lấy ra một chậu sứ, lấy đi sở hữu thịt chó, cùng tồn tại gần xin cáo lui, đáp mây bay chạy tới Thiên Đình, nghỉ tại Vương Mẫu trước mặt khoe khoang khoe khoang .

Chỉ tiếc hắn đánh giá thấp Vương Mẫu nhạy cảm, khoe khoang không được, còn bị giáo huấn một trận, khiến hắn rất là tích . Chỉ tiếc Vương Mẫu là hắn mợ, chỉ có thể nhịn .

Mà ở Phàm Trần, thấy Dương Tiễn đem sở hữu thịt chó mang đi sau khi, Tôn Ngộ Không có chút hối hận, nhịn không được vấn Trần Y: "Sư phụ, lâu thịt cày ăn ngon sao?"

Trần Y nghiêm túc nói: "Vi sư không có trả lời ngươi vấn đề, cái này, chỉ có tự thân thể nghiệm, mới biết trong thần bí . Hầu từ ngươi nhớ kỹ, thức ăn chay từng đáng quý, thịt huân cang là tốt nếu là tu hành cố, hai người cũng phải kiểm ."

"Đây là . . ." Tôn Ngộ Không vẻ mặt mộng bức, nhìn Trần Y, trong mắt tất cả đều là tò mò: "Sư phụ, đệ tử ngu dốt, không được minh bạch sư phụ theo như lời là ý gì, xin hãy sư phụ giáo dục một ... hai ... ."

"Ai!" Trần Y thờ dài nói: "Cái này có gì không rõ ? Chính là để cho ngươi đừng mỗi ngày chỉ muốn ăn chay, cũng muốn chịu chút thịt, không được khiến cho dinh dưỡng không đầy đủ, thành con khỉ xác ướp!"

"Xác ướp lại vì vật gì?" Tôn Ngộ Không vội vàng truy vấn, hết sức chăm chú.

Trần Y biết vậy nên vô lực, lần thứ hai thở dài nói: "Sau này vì sự chậm rãi giáo dục người, cũng đừng vắn, lòng hiếu kỳ sẽ hại chết Hầu."

Tôn Ngộ Không nga 1 tiếng, đem Kim Cô Bồng biến trở về đền, nắm Tiểu Bạch Long tiếp tục lên đường, trong đầu vẫn muốn ăn thịt đến có được hay không, cùng với xác ướp là vật gì vẫn đề.

Đang lúc bọn hán mới vừa đi ra ba mươi dặm lúc, Dương Tiễn xuất hiện lần nữa. Nhìn hán xu thế, tựa hồ tâm tình không phải quá mỹ hảo.

Trần Y tiến lên, chấp hai tay đạo: "Chân quân lại là vì chuyện gì mà đến?"

Dương Tiễn không trả lời, trực tiếp lấy ra một tờ lá vàng đưa cho Trần Y, khiến chính hán xem.

Trần Y lập tức mở ra lá vàng, đọc: "Ngộ là Vương Mẫu, đối với Thánh Tăng chế thức ăn thật là cam tâm tình nguyện, cũng ngóng trông lại thực Thánh Tăng mỹ thực. Nhược có thể, mong rằng Thánh Tăng nhiều hơn chế tác, bán cho Thiên Đình. Nhị Lang chân quân chính là Thánh Tăng cùng ta truyền lời người, Thánh Tăng nhưng nói điều kiện trao đổi, khiến Nhị Lang chân quân nhấn nhủ với ta."

Nhìn vàng này bạc, Trần Y trong nháy mắt cảm giác mình muốn cắt cánh. Vương Mẫu Nương Nương tự mình thu cầu mỹ thực, quả thực chính là văn sở vị văn a. Nắm cơ hội này, hảo hảo vét lên một bả.

Đồng thời, Trần Y còn kết luận, này cao cao tại thượng các thần tiên, ước đoán đều đặc biệt sao là một đồng kẻ tham ăn. Nếu có thể phá được bọn họ dạ dày, bản thân đồ thiết yếu cho tu luyện tài nguyên còn có thể thiếu hở? Tu Hành Chi Lộ còn có thể tịch mịch hở?

Đương nhiên, hết thảy đều trước phải từ Vương Mẫu nơi đây hạ thủ, mang đến ước định hiệp nghị.

Nghĩ cho tới này, Trần Y nhìn không được lên tiếng hát lên: "Ta và Vương Mẫu có một ước định, phải thiên thần kia đến theo ta hử, lại thêm cái này ba tác xảo hoàng lữ, tiên gia muội tử cũng muốn giải quyết..."

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Lần đầu lên thiên đình

đã Chương 21; nếu như tiên hữu nhìn đến đây vẫn còn tiếp tục, liền thỉnh thêm vào kho truyện đi, lui về phía sau cố sự sẽ càng thêm đặc sắc. Mượn cơ hội này, lại cầu một lớp chống đỡ, phiếu đề cử, khen thưởng các loại, bao nhiêu tùy ý hắc. Ngoài ra, xin mọi người sinh động sinh động chỗ bình luận truyện, đừng làm cho sa mạc Offline a, xin nhờ xin nhờ!

.....

Xen vào là Vương Mẫu chủ động liên lạc, Trần Y đương nhiên sẽ không khách khí, trực tiếp đem chính mình rất nhiều yêu cầu ăn nói cho Dương Tiễn, khiến hán chuyển đạt cho Vương Mẫu.

Làm Dương Tiễn nói ra Trần Y yêu cầu sau khi, Vương Mẫu chính là há hốc mồm, lẩm bẩm nói: "Cái này Đường Tăng, sao đưa ra nhiều như vậy yêu cầu? Hán nhưng có biết, rất nhiều hạng mục công việc đều vượt qua ta quyền hạn, như thế nào làm được?"

"Vậy cũng để ý tới hán!" Dương Tiễn đề nghị: "Hòa thượng này bất quá là một lần phạm phụ tục tử, mà là rượu thịt Bát Giới mỡ mận hòa thượng, đó là cái gì Thánh Tăng? Cửu Mầu không cần để ý người này."

Wang Miao thở dài nói: "Chỉ là, cái này phạm tăng thật có tinh xảo tay nghề, so với kia Trù Thần cường rất nhiều, thật là khiến người không thể quên a! Nếu có thể mỗi ngày đều đắc mỹ thực hạ đồ, khởi bất khoái tai?"

Thật, cũng không phải là Vương Mẫu cái bụng không bỏ xuống được, Dương Tiễn so với nàng càng sâu. Chỉ là, khiến hán đường đường Thiên Thần làm truyền lời người, tâm lý rất là biệt khuất, nói chút nói lấy a.

Đương nhiên, nếu như Vương Mẫu không để ý tới, hán Dương Tiễn cũng sẽ hạ phạm tạm biệt Trần Y, lén lút kết giao, độc hưởng mỹ thực, còn không dùng làm Thiên Thượng Nhân Gian chân chạy, thật tốt?

Chỉ tiếc, Vương Mẫu đối với mỹ thực phi thường cuồng nhiệt, nơi nào sẽ dễ dàng buông tha. Suy nghĩ sau khi, đối với Dương Tiễn đạo: "Nhị Lang, ngươi xuống lần nữa giới đi một chuyến, thỉnh Đường Tăng đến nơi này của ta, ta muốn đích thân cùng hắn nói chuyện."

"Cái gì?" Dương Tiễn vẻ mặt kinh ngạc: "Cửu Mẫu, Thiên Đình quy định, không có tiên Tịch chúng sinh, không thể tự tiện tiến nhập Thiên Đình. Đường Tăng là một cái phàm tăng, như thế nào mời được?"

Wang Mu khoát tay nói: "Không có gì đáng ngại, ngươi trước đi mời Đường Tăng, ta thì sẽ khiến hắn tiến nhập Thiên Đình."

Dương Tiễn muốn nói cái gì nữa, nhưng chứng kiến Vương Mẫu vẻ mặt kiên quyết sau khi, liền không được nhiều lời nữa, đánh xuống đụn mây, lần thứ hai tìm được một đường hướng tây Trần Y đám người.

Thấy Dương Tiễn xuất hiện ở trước mắt, Trần Y liền lập tức mở miệng hỏi: "Chân quân, Vương Mẫu Nương Nương nói như thế nào?"

Dương Tiễn cũng không giấu diếm, nói thẳng: "Wang Mu Nương Nương hy vọng Thánh Tăng có thể Thiên Đình một chuyến, nàng muốn đích thân cùng Thánh Tăng một tự."

"Được a!" Tôn Ngộ Không vừa đưa ra tinh thần, lật vài cái bồ nhào kêu to lên: "Sư phụ muốn đi Thiên Đình, ta đây Lão Tôn lại có thể tìm Na Tra bọn họ chơi! Sư phụ, chúng ta mau dậy thân đi, khiến Vương Mẫu sốt ruột chờ cũng không tốt."

Ba!

Trần Y dương tay liền cho Tôn Ngộ Không một cái khẩu đầu: "Ngươi con khi này, ta còn không biết trong lòng ngươi muốn gì? Tìm Na Tra những người kia một, lại muốn đi ăn vụng Kim Đan đi."

Tôn Ngộ Không gãi gãi lông khi, vẻ mặt lúng túng nói: "Sư phụ, đệ tử thật là muốn cho sư phụ lộng điểm Kim Đan, làm cho sư phụ sớm ngày bỏ đi phạm thai, thành tựu Tiên Thể nha."

Trần Y nghiêm mặt nói: "Hầu từ ngươi hãy nghe cho kỹ, lên thiên đình đi không hứa quấy rối, bằng không ta liền niệm một vạn lần Kim Cô Chú."

Nghe lời này một cái, Tôn Ngộ Không nhất thời héo, ngồi chồm hóm dưới đất đạo: "Lão kia Tôn hay là không đi, ở chỗ này xem trọng hành lễ, chiếu Cổ Tiêu Bạch Long, chờ sư phụ trở về liền vâng."

"Nói chuyện cũng tốt."

Trần Y gật đầu, đồng ý Tôn Ngộ Không thuyết pháp, liền khiến Dương Tiễn mang theo, bước trên lần đầu lên Thiên đường đường.

Đời trước, Trần Y gọi qua nhanh nhất phương tiện giao thông chính là máy bay. Nhưng này cây nhân gia Thiên Thần tốc độ so sánh với, quả thực chính là cái rầm! Trước khi cất cánh còn muốn chạy tốt mấy phút thậm chí vài chục phút, thò ép một cái.

Xem xem người ta Thiên Thần, nói Phi liền Phi, suu một cái liền xuyên đến trong tầng mây, tốc độ nhanh rồi tinh rồi mù.

Hoàn hảo Trần Y không có say xe say máy bay tập quán, hơn nữa còn là ngoài trời phi hành, cho nên con cảm thấy có chút chóng váng đầu, cũng không có muốn cảm giác nôn mửa thấy. Chỉ là gió có chút lớn, thổi trúng con mắt khó có thể bình thường mở.

Hoàn hảo Trần Y đã Bán Tiên Chi Thể, còn dùng ẩn lại Tử Kim Bát gia công qua Hao Thiên Khuyển thịt chó, không sợ trên cao giá lạnh. Nếu không... Còn chưa tới Thiên Đình, ước đoán thì trở thành băng thi.

Ào ào ào...

Tiếng gió bên tai đại tác phẩm, cảnh sắc trước mắt rất nhanh cái biến.

Dựa theo Trần Y lý giải, bọn họ đã sớm vượt qua tầng khí quyển, hẳn không có không khí mới đúng. Thế nhưng chẳng biết tại sao, dọc theo đường đi đều có thể vui sướng hô hấp, không có nửa điểm không khô, tựa như trên mặt đất giống nhau.

Vén vén nửa gờ, thì đến Thiên Đình sở tại, cũng chính là mọi người đều biết được 33 Trọng thiên Cửu Trọng Thiên.

Tới chỗ này, có loại nhúng tay là được Trích Tinh, là được Lâm Nguyệt cảm giác. phiêu phù ở Tinh Tế gian cung điện phi thường đồ sộ, cũng rất xa hoa, cho dù là quan sát từ đằng xa, cũng sẽ làm người ta nhìn mà than thở.

Riêng là Trần Y cùng Dương Tiễn đặt chân cái này Lăng Tiêu Bảo Điện, càng là đồ sộ trong đồ sộ. Chỉ là đạo này Nam Thiên Môn, liền khắp nơi chương hiển khí phách, trang nghiêm không gì sánh được.

Tám Thiên Binh chia làm hai hàng đứng ở Nam Thiên Môn bên ngoài, diện vô biểu tình, vẫn không nhúc nhích, như là Điều Khắc. Mà đứng ở trong cửa bộ Thiên Vương, trong tay cầm một thanh Cự Kiếm, nhân thần vụt sáng, làm hết phận sự trấn thủ.

Thấy Dương Tiễn rót xuống, trời cao Vương vội vàng chào hỏi: "Chân quân lại ra ngoài làm việc? Khó cực!"

Dương Tiễn khẽ gật đầu, xem như là đáp lễ, sau đó liền cho Trần Y giới thiệu: "Thánh Tăng, vị này chính là..."

"Ai nha nha! Đây không phải là Tăng Trường Thiên Vương sao, chào người chào người!" Không đợi Dương Tiễn giới thiệu, Trần Y liền đi lên, cùng Tăng Trường Thiên Vương Ma Lễ Thanh chào hỏi, như là lão bằng hữu giống nhau.

Điều này làm cho Ma Lễ Thanh cùng Dương Tiễn đều là vẻ mặt mừng rỡ, cũng sờ nhìn trước mắt tên đầu trọc này.

Trần Y cười ha ha một tiếng đạo: "Tự giới thiệu mình một chút, bản tăng là Đông Thổ Đại Đường Bệ Hạ kém hướng Tây Thiên Thủ Kinh hòa thượng, tất cả mọi người gọi Đường Tăng. Đối với Tăng Trường Thiên Vương, người hẳn còn nhớ Tôn Ngộ Không đi, hẳn là ta Đại Đồ Đệ."

"Người nói cái gì?" Ma Lễ Thanh vội vàng nhảy ra ba thước, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Trần Y, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, đồng thời mở miệng nói: "Tôn Ngộ Không là người Đại Đồ Đệ? Vậy người chẳng phải là..."

"Sờ người đầu hũ!" Trần Y chấp hai tay đạo: "Thiên Vương Mạc kinh hoàng hơn, bản tăng không phải đến gây sự tình, là Vương Mẫu thỉnh bản tăng ngày nửa đình có việc thương lượng, xin hãy Thiên Vương tạo thuận lợi."

Ma Lễ Thanh mặc dù có chút khần trương, nhưng vẫn là nghiêm mật nói: "Ngọc Đế có chỉ, vì ghi âm tiên tịch người, không thể tự tiện tiến nhập Thiên Đình, người vì phạm Sát Vô Xá!"

"Chửi thề một tiếng!" Trần Y cao giọng nói: "Người óc heo a! Vương Mẫu là Ngọc Đế lão bà, nàng mời ta đến, còn có Nhị Lang chân quân ở đây dẫn đường, người nha còn muốn ngăn cản, đổ nước vào não?"

Ma Lễ Thanh vốn lại ít gân, chỗ nào quán nhiều như vậy? Không cho vào, chính là không cho vào, tính toán có Dương Tiễn cùng đi, giống nhau không nể mặt mũi.

Trần Y tức giận đến lỗ mũi bốc khói, chỉ vào Ma Lễ Thanh rống to hơn: "Người cái này ngu xuẩn! Chính là một cây đầu não tui, còn năm đó có bị Ngộ Không quán ầu. Người không cho vào đúng không, Lão Tử còn không lạ gì người khiến!"

Vừa nói, Trần Y liền làm bộ xoay người rời đi, làm cho Dương Tiễn có chút thế khó xử, vội vàng đi khuyên bảo Ma Lễ Thanh.

Nhưng đang lúc bọn hắn lúc nói chuyện, Trần Y liền khởi động cảm lan cả sa ấn thân công năng, công khai tiến nhập Nam Thiên Môn, hơn nữa, còn hung hăng đá Ma Lễ Thanh một cước, khiến hàng này ngã cái tiêu chuẩn cầu ăn Cheung, còn đến nơi nhìn, cao giọng hỏi là ai đánh lên.

Dương Tiễn chính là sốt ruột vạn phần, vội vàng chạy đi hướng Vương Mẫu Nương Nương hội báo. Nhưng khi thấy ngồi ở Vương Mẫu Nương Nương đối diện Trần Y lúc, làm cho hắn dừng sức dụi mắt, thiếu chút nữa muốn động dùng Thiên Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Ta chỉ là tới làm giao dịch

Ngồi ở Vương Mẫu Nương Nương một bên, còn có Thiên Đình Nhất Hào người hoà giải, Thái Bạch Kim Tinh. Mặc dù chỉ là cái bóng lưng, nhưng Dương Tiễn liếc mắt liền có thể nhận ra lão gia hỏa này người nào người nào.

Bất quá, tuy là tâm lý đối với Thái Bạch Kim Tinh rất khó chịu, nhưng Thiên Đình rất nhiều người cũng không dám đắc tội hắn, bao quát Dương Tiễn ở bên trong. Làm không cẩn thận, bị hàng này ở Ngọc Đế nơi đó tấu lên một bản vạch tội, cũng không phải là chơi thật khá.

Vì vậy, Dương Tiễn liền đành hoàng đi ra phía trước, theo Vương Mẫu Nương Nương thi lễ một cái, lại tượng trưng cùng Thái Bạch Kim Tinh chấp tay chào hỏi. Sau đó nhìn Trần Y đạo: "Thánh Tăng là như thế nào tiến đến, lại là như thế nào nhận được nơi này?"

Vấn đề này, thật Vương Mẫu Nương Nương cùng Thái Bạch Kim Tinh đều rất muốn biết, chỉ là không tiện mở miệng vấn a. Hiện tại Dương Tiễn nói ra, bọn họ chính là đều nhìn Trần Y, trong mắt ý không cần nói cũng biết.

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Bản tăng thấy chân quân cùng Tăng Trường Thiên Vương Thuyết Bất Đắc tình, liền khiến cho chút ít thủ đoạn nhỏ tiến đến. Còn như vì sao nhận được Vương Mẫu Dao Trì chỗ, tự nhiên là toàn dựa vào địa đồ."

"Địa đồ?"

ba vị thần tiên đồng thời đặt câu hỏi, vẻ mặt không giải thích được, nhìn ra được bọn họ chưa từng nghe qua cái này Tân Tiên từ.

Trần Y song thập tạo thành chữ thập đạo: "Địa đồ, thật cũng chính là một tên gọi tắt, nó toàn bộ xưng là vị trí địa lý đồ . Cũng chính là tiêu chuẩn có các vị trí địa lý sách nhỏ, nhằm thăm viếng ."

Vương Mẫu Nương Nương tuy là sống không nhiều năm tháng, nhưng lòng hiếu kỳ như trước rất mạnh, vội vàng nói: "Thánh Tăng có thể hay không đem địa đồ lấy ra, để cho ta các loại cũng nhìn trúng nhìn lên ?"

Thật, Trần Y cũng không có gì địa đồ, hắn có thể thuận lợi đi tới Dao Trì, chỉ do vừa khớp . Vừa lúc đụng tới đến đây hướng Vương Mẫu Nương Nương hội báo công tác Thái Bạch Kim Tinh, cho nên liền theo tới .

Còn như Thái Bạch Kim Tinh vì sao không có phát hiện Trần Y, vậy dĩ nhiên là bởi vì tồn tại cảm lan cả sa ẩn thân thuộc tính, khiến hắn thành công giả vờ ép một cái .

Nhưng còn bây giờ thì sao ? Nhân gia muốn xem của ngươi đồ, đi đâu làm đi ?

Trần Y sờ sờ Quang Đầu, nhãn châu - xoay động liền tới chú ý: "Người xuất gia không nói dối, địa đồ là là một vị không muốn tiết lộ thân phận cao người tặng cho, lại trực tiếp in vào bản tăng não hải, không còn cách nào lấy ra a ."

Nghe vậy, ba vị thần tiên chính là không có cách, người không có khả năng đem người ta đầu phá vỡ, đến nhìn bản đồ đi. Coi như là phá vỡ, thì như thế nào có thể thấy rõ đến ? Cho nên, chỉ có thể thu hồi lòng hiếu kỳ .

Trải qua chuyện này, Trần Y cảm thấy phải vẽ một trương Thiên Đình đồ, nhằm sau đó hành tẩu . Không có khả năng mỗi lần đều có thể có vận khí tốt như vậy, muốn đi nơi nào, đã có người dẫn đường .

Bất quá, Trần Y hiện tại muốn làm, là muốn cùng Vương Mẫu nói chuyện làm ăn, nhìn cái này Mụ già đạt được kẻ tham ăn cấp bậc gì, có thể khai ra cái dạng gì lợi thế .

"Vương Mẫu Nương Nương, không biết ngươi thỉnh bản tăng đến đây, vì chuyện gì ?" Trần Y mở miệng liền tiến vào chủ đề, không để cho Vương Mẫu phân phát người bên ngoài cơ hội . Ở đây càng nhiều người, với hắn mà nói càng tốt .

Vương Mẫu không nghĩ tới Trần Y há miệng liền trực tiếp vấn vấn đề này, bất quá nàng thủy chung là Vương Mẫu Nương Nương, hơi sững sờ nửa giây sau liền khôi phục lại, cười cười nói: "Hôm nay thỉnh Thánh Tăng đến đây, tất nhiên có chuyện quan trọng thương lượng . Bất quá cũng không nóng nảy, thêm nữa Thánh Tăng ven đường mệt nhọc, nghỉ ngơi một chút rồi hãy nói cũng không sao ."

"Giáo hoạt Mụ già!" Trần Y ở trong lòng chửi một câu, lại tiếp tục cười nói: "Đọc theo đường đi đều nhận được Nhị Lang chân quân chiếu cố, bản tăng cũng không mệt . Còn nữa, bản tăng còn phải không có thời gian đi trước Tây Thiên Thủ Kinh, không được trễ nãi ."

Ở hai người đối thoại gian, Vương Mẫu nhưng tinh thần ý bảo Thái Bạch Kim Tinh cùng Dương Tiễn ly khai, nhưng hai người này tựa như không thấy được giống nhau, dĩ nhiên đồ thừa không đi, khiến Vương Mẫu nộ không phát ra được .

Thái Bạch Kim Tinh là hòa sự lão, đồng thời cũng là chuyện tốt người . Sở hữu tin đồn hắn đều muốn nghe được, sau đó dùng đến cùng này không biết Thiên Thần hiệu khoác lác, đề thăng bản thân tồn tại cảm giác . Đồng thời cũng đề cho bị bắt được cái đuôi nhỏ Thiên Thần kiêng kỵ, không được dám đắc tội hắn .

Còn như Dương Tiễn, hắn đương nhiên sẽ không ly khai . Việc này hắn cũng có phần, phải nghe cái rõ ràng ràng, nếu không... Phía sau bị cái hồ còn không biết là chuyện gì xảy ra .

Thấy hai người này không có nửa điểm ly khai ý tứ, Vương Mẫu cũng chỉ có thể buông tha, nghĩ thầm các loại việc này qua, tìm một cơ hội dọn dẹp một chút hai người này!

Trần Y muốn chính là cái này hiệu quả, có người khác ở, Vương Mẫu cũng không khả năng quá hẹp hòi, rơi vào mặt mũi . Hơn nữa đem lấy kinh nghiệm một chuyện mạng ra đến, khiến Vương Mẫu phải lập tức trao đổi .

Quả nhiên, Vương Mẫu ở trong lòng mừng Thái Bạch Kim Tinh cùng Dương Tiễn một triệu lần sau đó, nhìn về phía Trần Y, mỉm cười nói: "Thánh Tăng lấy kinh nghiệm là đại sự hạng nhất, tự nhiên không được trễ nãi . Ta liền nói ngắn gọn, không dám kéo dài Thánh Tăng lấy kinh nghiệm thời gian ."

"Nương nương mời nói ." Trần Y giả bộ phi thường thân sĩ .

Vương Mẫu gật đầu nói: "Nói đến không sợ Thánh Tăng chê cười, ở ăn Thánh Tăng chế lẩu thịt cày sau khi, liền cảm giác Thiên Đình sở hữu thức ăn lại không mùi vị . Vì vậy, muốn mời Thánh Tăng nhiều hơn chế tác mỹ thực, bán cho Thiên Đình, không biết Thánh Tăng ý như thế nào ?"

"Rầm!"

1 tiếng cực kỳ không hài hòa nuốt âm thanh từ Thái Bạch Kim Tinh trong cổ họng phát sinh, làm cho lão gia hỏa này mặt già đỏ lên, xấu hổ vạn phần . Cấp bách vội vàng quay mặt đi, không dám cùng người khác đối diện .

Cái này thật không thể trách Thái Bạch Kim Tinh, hắn nhưng vô cùng rõ ràng, Vương Mẫu miệng có bao nhiêu gian xảo, một dạng thức ăn, nàng căn bản ngay cả nhìn cũng không nhìn liếc mắt . Có thể làm cho nàng lưu luyến quên về thức ăn, đây chẳng phải là mỹ vị tốt cùng ?

Thêm nữa Thái Bạch Kim Tinh cũng là một nỗi danh kẻ tham ăn, đang nghe có quan hệ mỹ thực trọng tâm câu chuyện sau khi, con sâu thèm ăn đã sớm bắt mất toàn thân, không được nuốt nước miếng liền kỳ quái .

Trần Y hiện tại càng thêm xác định, Thiên Đình người, cơ bản đều là kẻ tham ăn, mỗi ngày rồi rãnh dần đau nhức, liền muốn ăn . Bất quá cứ như vậy, bản thân kế hoạch liền có thể thuận lợi đẩy mạnh, nói không chừng so với chính mình tưởng tượng còn thuận lợi hơn .

Nghĩ cho tới này, Trần Y sáng khoái nói: "Nương nương hợp kim có vàng khâu, bản tăng từ không dám thôi ừ . Nhưng không biết, nương nương phải lấy loại nào giá cả thu mua bản tăng thức ăn đây? Tựa như lẩu thịt cây phẩm chất, một cân có thể trị giá bao nhiêu tiền ? Hoặc là dùng vật phẩm hối đoái cũng thành ."

Vừa nghe đạo lẩu thịt cây bốn chữ này, Vương Mẫu cũng suất nửa nhin không được muốn nuốt nước miếng . Mùi vị đó, chiếc kia cảm giác . . . Thật sự là tuyệt vời đến mức tận cùng, ăn còn muốn ăn .

Vương Mẫu còn nhớ rõ Trần Y khiến Dương Tiễn nhăn nhu nói, yêu cầu đó nhưng không phải bình thường cao . Đừng nói là nàng, coi như là Ngọc Đế, ước đoán cũng khó mà thỏa mãn .

Cho nên, hôm nay khiến Trần Y đi lên, chính là muốn cùng một loại phương thức khác mượn hơi .

Vương Mẫu mỉm cười nói: "Thánh Tăng, ta Thiên Đình mặc dù có vô số Trân Bảo, nhưng đều không pháp cùng Thánh Tăng mỹ thực so sánh với . Vì vậy, bốn hậu muốn mời Thánh Tăng tạm giữ chức Thiên Đình Ngự trù, hưởng thụ nhất phẩm Thiên Vương bổng lộc . Mỗi ngày chỉ cần cung cấp mười người phân lượng món ngon là được, như thế nào ?"

"Ta chỉ là tới làm giao dịch ." Trần Y một nói từ chối Vương Mẫu, không có nửa điểm chừa chỗ thương lượng .

Đùa gì thế, đường đường Đẩu Bí truyền nhân, chính là người Thiên Đình có thể cam kết ? Còn mỗi ngày cho các người nấu ăn, thật muốn nhiều a . Không được treo chân các người khâu vị, có thể được càng nhiều đồ ? Thần tiên nhất đặc biệt sao keo kiệt, người nào không biết a .

"Kia mà người phương nào, lại dám cùng Vương Mẫu nói giao dịch . Cái này trong tam giới, trẫm muốn vật gì, ai dám không theo ?"

Đang ở Vương Mẫu không biết như thế nào cho phải lúc, bên ngoài truyền đến Ngọc Đế đang nói, làm cho Vương Mẫu không biết là vui vẻ tốt vẫn là khản trương tốt. Dù sao, đây chính là công lão công làm giao dịch, nói không thông a .

Trần Y còn lại là chau mày, tự lẩm bẩm: "Mẹ con chim, lão bắt tử kia thật đúng là cùng trong kịch ti vì một cái dạng quái gì, cảm giác mình trên đầu trường trướng, muốn viết thiên!"

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Kinh ngạc Ngọc Đế

Thoạt âm rơi xuống không lâu sau, Ngọc Đế liền từ ngoài cửa chậm chậm mà tới. Toàn thân kim sắc Long Bào cùng Hoàng Quan, thoạt nhìn thật đúng là có nhiều như vậy uy nghiêm . Vóc người cũng không kém, nên tính là lão đầu trong suất ca .

Dài năm tác chòm râu theo bộ pháp lay động, tiên phong đạo cốt hiện ra hết thái . Hơn nữa không giống Thái Bạch Kim Tinh như vậy, là trắng bóng râu mép, mà là màu đen tuyền, cùng hán hai ức tuổi có điểm không được phối hợp .

Thấy Ngọc Đế đi tới, trừ Trần Y ở ngoài người khác, đều vội vàng đứng dậy hành lễ, rất là kính nể .

Ngọc Đế khẽ gật đầu, ánh mắt tập trung đang tiếp tục ngồi Trần Y trên người, biểu tình nói cho mọi người, lão nhân này lúc này đối với Trần Y rất khó chịu, ước đoán muốn nổi hỏa .

Quả nhiên, Ngọc Đế lập tức liền mở miệng hỏi: "Vật này là nhân hay là yêu ? Đến từ nơi nào ? Sao tiến nhập ta Thiên Đình mà không người hướng trẫm bẩm báo ?"

"Cái này . . ."

ba vị thần tiên rất là khản trương, không biết nên trả lời như thế nào . Cho dù là một điểm trách nhiệm cũng không có Thái Bạch Kim Tinh, cũng không

đám nói là Vương Mẫu mới tới lấy kinh nghiệm hòa thượng, dù sao nhân gia là vợ chồng mà, đắc tội người nào cũng không tốt, chỉ có thể né tránh .

Mà Trần Y bản thân, đang nghe Ngọc Đế nói sau khi, trong lòng tương đương tích . Cái này Lão Táp Mao, hảo hảo nói không nói, còn nghĩ hần Đệ nhất Cao Tăng nói thành là vật ấy, quả thực buồn cười!

Nhìn lão già kia khối kia sắc mặt, cũng biết năm trăm năm trước tại sao phải bị Tôn Ngộ Không đánh . Cao cao tại thượng, không coi ai ra gì, nói giống như sét rấm, thật không biết, cái này hai ức niên, có phải hay không sống đến câu trên người .

Càng nghĩ càng không đề ép được lửa giận trong lòng, Trần Y quyết định, ngày hôm nay phải thật tốt giáo huấn một chút lão già này, cùng lắm, lại để cho hầu tử đến lần Đại Náo Thiên Cung!

Hô!

Trần Y một cái đứng lên, trợn lên giận dữ nhìn nỏ Ngọc Đế đạo: "Người lại là cái nào căn thông ? Đừng tưởng rằng trên miệng trường mấy cây lông, liền cạy già lên mặt, Lão Từ không để mình bị đẩy vòng vòng!"

"Thánh Tăng, không thể nói lung tung được a!" Thái Bạch Kim Tinh vội vàng qua đây kéo Trần Y, chuẩn bị bắt đầu hòa sự lão bản chức .

Ngọc Đế thấy một cái liên Tiên Thế đều không phải là phạm nhân, lại dám như thế nói chuyện với mình, tức giận đến chồm râu đều nhếch lên đến, đem thanh âm nói cao hơn nhiều: "Lớn mật phạm nhân, dám bắt kính bản Ngọc Đế, xúc phạm thiên uy, tội đáng chết vạn lần!"

"Thiên uy ?" Trần Y lạnh lùng nói: "Chỉ người con chim này dạng, xứng sao nói thiên uy ? Nga đứng người chính là Ngọc Đế lão nhi đúng không, đáng đáp còn nhân mô cầu dạng, chính là nói chuyện như thói lắm, còn sẽ bị đồ nhi ta rút ra bàn tay, đáng đời!"

Vừa nói, Trần Y khí thế dâng lên, chính là đem âm điệu cao vút nhiều cái ê-xi-ben: "Thanh tịnh năm trăm năm, người nha lại ngứa da ngứa phải không ? Có tin hay không, Lão Từ khiến Tôn Hầu Từ trở lại đưa người nơi đây đánh hi bà lạn ?"

"Người nói cái gì ?" Ngọc Đế vừa nghe đến Tôn Hầu Từ ba chữ này, liền cảm thấy một trận đau đầu, năm trăm năm trước cảnh tượng hiện lên trước mắt, chột dạ đắc không được .

hầu tử Pháp Lực Vô Biên, Thiên Đình căn bản là không người có thể địch, nếu như trở lại làm âm ỉ, nên làm thế nào cho phải ? Lẽ nào, có muốn đi thỉnh Như Lai hay sao? Thế nhưng, không phải nói hầu tử hộ tống Đại Đường Cao Tăng đi thủ kinh sao, làm sao . . .

Ngọc Đế càng nghĩ càng không đúng tinh thần, lại nhìn Trần Y tên đầu trọc này, tựa hồ mình bạch chút gì, vội vàng nói: "Lẽ nào, người chính là cái kia . . ."

"Không sai!" Trần Y cắt đứt Ngọc Đế nói: "Ta chính là Đông Thổ Đại Đường đi trước Tây Thiên Đại Lôi Âm Tự, hướng Phật Tổ cầu lấy Chân Kinh Đường Tăng . Đánh người cái kia Tôn Ngộ Không, chính là ta Đại Đồ Đệ . Thế nào, sợ không có?"

"Hừ!" Ngọc Đế mạnh mẽ trang bức: "Chính là một cái Hạ Giới Yêu Hầu, Bản Đế há lại có sợ hãi lý lẽ ? Còn nữa, người không được phụng chỉ đi trước Tây Thiên Thủ Kinh, đến ta Thiên Đình làm gì ?"

Trần Y nhàn nhạt mở miệng: "Trong lòng vốn là sợ, trong miệng cũng không dám thừa nhận, thần tiên đều là như thế lừa mình dối người sao?"

Ngọc Đế lại là lạnh rên một tiếng, đạo: "Bản Đế có gì sợ ? Người phạm phụ tục từ một cái, có tư cách gì nói Bản Đế ?"

"Thật không ?" Trần Y cười lạnh nói: "Xem ra, người thật đúng là lòng tự tin nhộn nhịp a . Tốt lắm, người nói cho ta nghe một chút đi, người cái nào phương diện mạnh hơn ta đây?"

Nghe lời này, Ngọc Đế lập tức cất tiếng cười to, như vậy, kiêu ngạo trong mang theo khinh bỉ .

Thật, đừng nói là hạ nhất tự cho là đúng Ngọc Đế, ngay cả Vương Mẫu dám người, nghe Trần Y nói sau khi, cũng hiểu được phi thường buồn cười . Một cái phạm nhân hạ giới, lại muốn vãn Ngọc Đế nơi đó mạnh hơn hần, trong óc đến suy nghĩ cái gì ?

Ngọc Đế cuồng tiếu sắp tới một phút đồng hồ sau mới dừng lại, nhìn Trần Y đạo: "Nghe kỹ, Bản Đế thống trị tam giới, là Thiên Địa Chí Tôn, uy nghiêm vô biên . . ."

"Thế nhưng người bị hầu tử đánh qua ." Trần Y nhàn nhạt mở miệng .

Ngọc Đế kém chút quy người xuống đất, cái này đkm quá cách ứng người a có hay không . Ngay cả Vương Mẫu chờ hần ba vị thần tiên, chính là mặt xạm lại .

Bất quá, Ngọc Đế còn không cam tâm, ho khan hai tiếng tiếp tục nói: "Bản Đế có thiên binh thiên tướng vô số, phát tay là được trọng chinh thiên địa trật tự . . ."

"Nhưng người bị hầu tử đánh qua ." Trần Y còn là như thế phong khinh vân đạm .

Ngọc Đế lòng buồn bức dị thường, nhưng vẫn như cũ không phục, tiếp tục tranh luận: "Ta có Vương Hậu nữ nhân!"

Trần Y: "Người bị hầu tử đánh qua ."

Ngọc Đế: "Ta sống hơn hai ức tuổi!"

Trần Y: "Người bị hầu tử đánh qua ."

Ngọc Đế đã hai mắt phỉm hồng, giọt nước mắt sắp tràn mi ra, nức nở nói: "Ta . . . Ta có thể không nói hầu tử sao?"

Trần Y khẽ gạt đầu, như trước đậm thanh mở miệng: "Em gái người bị phạm nhân ngủ ."

Ngọc Đế: "Ta . . ."

Trần Y: "Con gái người cũng bị phạm nhân ngủ ."

Ngọc Đế: ". . ."

Trần Y: "Người ngoại sinh nữ vẫn bị phạm nhân ngủ ."

Ngọc Đế khóc: "Người . . . Người có thể không nói những thứ này sao?"

Trần Y: "Người bị hầu tử đánh qua!"

"Phốc ~~~ "

Ngọc Đế cảm thấy ngực bị hung hăng đập một búa, miệng ngòn ngọt, một hơi lão huyết phun được kêu là một cái đồ sộ . Sau đó, lại là hai mắt tối sầm lại, trực tiếp đã hôn mê, trùng điệp mới ngã xuống đất .

"Bệ Hạ!"

Vương Mẫu đám người kinh hô 1 tiếng, vội vàng tiến lên, nhưng tinh thần loạn choạng Ngọc Đế thân thể . Lại là bóp cái trán, lại là ấn huyết nhân trung - giữa mũi và miệng . Nhưng làm sao làm, chính là không gặp Ngọc Đế tỉnh lại .

"Chuyện này... Không dám thật ợ ra rầm đi." Trần Y cũng là không thể tin được, không phải là đối với nói mấy câu mà, cứ như vậy tại chỗ phún huyết mà chết ? Không đến mức đi.

Nhưng như bây giờ một dạng, chân tướng là chết. Nguyên bản hồng nhuận sắc mặt, rất nhanh bị tái nhợt thay thế . Miệng kia bên trên đen thùi lùi râu dài, đã ở trong chớp mắt biến trắng . Cả người thoát nhìn, đã là sinh khí hoàn toàn không có .

Từng trải mười bảy ngàn năm trăm kiếp Ngọc Hoàng Đại Đế, cứ như vậy kiêu chân, nói ra ai tin ?

Trần Y bây giờ là thật hoảng, tuy là Ngọc Đế chết hẳn không quan tâm chút nào, thậm chí còn ở trong lòng nói bị chết tốt. Thế nhưng hẳn ở nhân gia trên địa bàn, đem người ta tươi sống tức chết, còn có thể đi đắc niệm ? Cho dù có cả sa ấn thân, cũng không phải kể lâu dài a .

"A di đà phật!"

Đúng lúc này, Quan Âm Bồ Tát ngồi Liên Hoa Thai mà tới. Chứng kiến Trần Y lúc đầu tiên là ngã ra, sau đó lại khôi phục bình thường, hướng Vương Mẫu đám người đạo: "Bọn người không râu lo lắng, còn đây là Ngọc Đế tránh không thể tránh một kiếp . Bồn Tọa lần này đến đây, chính là vì thế ."

Vừa nói, Quan Âm ý bảo mấy người tránh ra, sau đó phát tay hiện ra một viên Thất Thái Lộ Châu, tích lạc đến Ngọc Đế trên trán, lập tức không có vào Ngọc Đế trong cơ thể .

Một lát sau, Ngọc Đế chòm râu biến thành đen, sắc mặt cũng khôi phục bình thường . Ở trường thờ ra một hơi sau khi, mở hai mắt ra, từ từ đứng lên .

Lúc này, Trần Y cảm giác có dừng khí, ngọc này Đế lão nhĩ, tựa hồ có hơi không bình thường .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Quan Âm cùng lão bà bánh

Ngọc Đế chậm rãi đi tới Quan Âm trước mặt, chắp hai tay, làm một áp đạo: "Đa tạ Quan Âm Bồ Tát xuất thủ cứu giúp."

Quan Âm khẽ mỉm cười nói: "Bồn Tọa cũng chỉ là phụng Ngã Phật ý chỉ thôi, Ngọc Đế không cần cảm ơn. Đây cũng là mạng người một kiếp, vạn không vừa ý sinh oán hận."

"Không có." Ngọc Đế khoát tay lia lịa, mà sau đó xoay người nhìn về phía Trần Y đạo: "Thánh Tăng buổi nói chuyện, khiến Bản Đế minh bạch rất nhiều đạo lý, xin nhận Bản Đế cúi đầu."

Vừa nói, thật đúng là theo Trần Y cúi đầu một cái, rất là chân thành.

"Ai nha ta Tào!" Cái này Luân Đáo Trần Y kinh ngạc, đường đường Ngọc Đế, tam giới Chúa tể, hướng mình cúi đầu đáp tạ, chuyện này... Cái này có phải hay không có điểm quá khoa trương?

Lúc này, Quan Âm mới đi xuống Liên Thai, theo Trần Y đi tới, ngón ngọt cười đạo: "Không nghĩ tới, Ngọc Đế kiếp nạn này, đúng là từ người để hoàn thành, ngay cả Phật Tổ đều đẩy không tính ra, tạo hóa a."

Trần Y nghe từ trên người Quan Âm bay tới nhàn nhạt mùi thơm ngát, không khỏi thật sâu hút mấy cái, sau đó mới hồi đáp: "Tỷ tỷ như vậy khách lễ, đệ từ sợ hãi."

"Tỷ tỷ?"

Bốn vị thần tiên đều là vẻ mặt mộng bức, không hiểu phương hướng. Trước mắt cái này Bán Tiên hòa thượng, lại thành Quan Âm làm tỷ tỷ, bọn họ quan hệ thế nào? Chưa từng nghe nói qua, Quan Âm còn có một đệ đệ a.

Thật, ngay cả Quan Âm đều có chút buồn bức, cái này Đường Tăng vì sao vừa thấy mặt đã gọi tỷ tỷ mình. Tuy là trước đây là Kim Thiền Tử, vậy cũng chưa bao giờ như vậy kêu lên mà, sao qua mười đời, ngược lại làm cho như vậy có thứ tự đây?

Bất quá, Quan Âm đối với tiếng xưng hô này vẫn là rất thoả mãn. Ở thành Phật trước khi, bản thân tuy là thân nam nhi, nhưng trong lòng vẫn muốn làm cô gái, ngay cả làm việc, cũng đều giống như nữ hài.

Thành Phật sau đó, mặc dù thành tựu Vô Thượng Pháp Lực, nhưng nam nhưng nữ nhân, nhưng chung quy không phải chân chánh thân con gái. Vì vậy, liền đi phỏng vấn Chư Thiên Vạn Giới, tìm được Kỳ Dục Linh Tuyền, triệt biến thành thân con gái, hoàn thành tâm nguyện.

Nhưng thành chân chính thân con gái sau khi, không biết bao nhiêu năm tháng trước đây, chính là không có một người gọi tỷ tỷ mình, đều chỉ xưng mình là Bồ Tát, không có coi mình là chân chính nữ nhân.

Hiện tại, có người vừa mở miệng liền trực tiếp gọi tỷ tỷ mình, còn không mang nửa điểm mới lạ, tự nhiên là vui vẻ tiếp thu.

Quan Âm thấy Chúng Tiên đều muốn biết đáp án, ngón ngọt cười đạo: "Chư vị không biết, Đường Tăng là Ngã Phật Như Lai ngồi xuống Nhị Đệ Tử Kim Thiền Tử chuyển thế, cùng ta là cố nhân, tự nhiên gọi đặc Bồn Tọa một tiếng chị tỷ."

Thì ra là thế!

Chúng Tiên mới chợt hiểu ra, đồng thời, nhìn về phía Trần Y nhân thần cũng nhiều mấy phần tôn kính. Hiện tại hẳn mặc dù chỉ là Bán Tiên hòa thượng, nhưng nhân gia là Kim Thiền Tử chuyển thế, là Phật Tổ muốn bồi dưỡng người, có thể không tôn kính hở?

Trần Y cảm thán, vô luận người như thế nào xuyên qua, cũng không luận thân người chỗ thế giới nào, quan hệ vật này, người cũng không thể thoát khỏi. Người là như thế, thần là như thế, Phật cũng là như vậy.

Bất quá tốt là tốt rồi ở, hẳn Trần Y cũng là một có bối cảnh có quan hệ người, không giống đời trước, làm cái gì đều gian nan như vậy, cho dù có điểm thành tựu, cũng chỉ có thể tại nơi một cái Tiểu khu vực nhỏ bên trong. Bước ra đi, giống nhau bị người thái.

Ngọc Đế thấy mọi người tựa hồ cũng không có lời gì để nói, vì vậy liền mở miệng đánh vỡ cục diện này: "Ồ đúng mới từ Bản Đế vào trước khi tới, nghe nói Thánh Tăng muốn cùng Vương Mẫu làm giao dịch, có thể hay không nói một chút là cái gì chứ?"

"Giao dịch?" Quan Âm vẻ mặt không giải thích được nhìn về phía Trần Y, cũng minh bạch, hẳn tại sao lại xuất hiện ở Thiên Đình.

Trần Y mò xuống Quang Đầu, cười hắc hắc nói: "Thật mà, cũng chính là một chuyện nhỏ. Bởi vì bản tăng làm chút thức ăn, Nhị Lang chân quân hiếu kính Vương Mẫu Nương Nương sau khi, nương nương cảm thấy ngon miệng, liền khiến bản tăng đến đây, thương thảo xuống phương diện này sự tình."

Nếu như đổi lại ngày khác, Ngọc Đế tất nhiên sẽ lệnh cưỡng chế Trần Y đáp lại Vương Mẫu mọi yêu cầu. Nhưng bây giờ, hẳn hiểu được, có rất nhiều chuyện, không phải hẳn cái này Ngọc Hoàng Đại Đế nói tính.

Vì vậy, Ngọc Đế khẽ mỉm cười nói: "Ngay cả Vương Mẫu đều gọi khen thức ăn, vậy nhất định là tam giới mỹ vị. Không biết, Thánh Tăng có thể hay không để cho ta các loại cũng ném bên trên thử một cái?"

"Đứng đứng đứng, Thánh Tăng đã đến đó, còn có Quan Âm Bồ Tát ở đây, sao không triển khai bộc lộ tài năng, cũng để cho Quan Âm Bồ Tát nếm thử, người người em trai này tuyệt thế tay nghề?" Thái Bạch Kim Tinh cái này kẻ tham ăn nhanh lên tiếp lời, còn không ngừng nuốt nước bọt.

Quan Âm tựa hồ cũng đang có ý này, nhìn về phía Trần Y trong ánh mắt, hết thấy đều đã bao hàm.

Trần Y nghĩ thầm, những thứ này thần tiên là kẻ tham ăn có thể lý giải, bọn họ đều rồi rãnh dần đau nhức. Khả quan thanh âm tỷ tỷ, mỗi ngày muốn Cứu Khổ Cứu Nan, bận rộn không muốn không muốn, chẳng lẽ chính là kẻ tham ăn?

Quan trọng hơn một điểm là, đẹp như thế nữ nhân, sẽ không sợ béo lên? Hơn nữa, mình thích ăn thịt, cái này làm được đồ đặc cơ bản đều là món ăn mặn, tỷ tỷ người có thể ngoạn ăn?

Nhưng những lời này cũng chỉ có thể là ngẫm lại, hẳn không có khả năng nói ra. Một là nhiều loạn mọi người hứng thú, hai là đối với mình cũng không có chỗ tốt gì.

Không phải là bộc lộ tài năng mà, không có vấn đề gì. Hơn nữa, phải thật tốt bộc lộ tài năng, khiến bọn người kia đều không thể thoát khỏi bản thân mỹ thực, sau đó, tất cả tất cả cũng rất tốt xem triển khai.

Vì vậy, Trần Y sang sảng đáp ứng: "Cũng được cũng được, hôm nay, bản tăng liền miễn phí cho đoàn người làm một bữa, khiến tỷ tỷ cũng nếm thử tiểu đệ tay nghề."

Nói làm liền làm, Trần Y lập tức khiến lão kẻ tham ăn Thái Bạch Kim Tinh mang giấy bút tới, viết xuống muốn làm Menu cùng cần nguyên liệu nấu ăn, cùng với phối liệu, khiến Thái Bạch Kim Tinh cùng Dương Tiễn đi chuẩn bị.

Ngày hôm nay, Trần Y muốn làm, thật cũng rất phổ thông, chính là hoa thức vệt nướng, gọi hoa am thuần, cửu vũ heo eo, rau trộn tôm hùm, Mãn Hán mì Dương Xuân, nước trong nấu cải trắng, cùng với một người vợ bánh.

Tuy là món ăn không nhiều lắm, nhưng tài liệu cần thiết vẫn tương đối phức tạp. Hơn nữa, Trần Y muốn làm, là hẳn độc nhất vô nhị nghiên cứu chế tạo kiểu mới cách làm, tăng không ít tân ngoạn ý.

Nếu như ở đời trước, chỉ có Tinh Cấp bên trong quán rượu, mới có thể có những thứ này đầy đủ hết đồ đặc. Mà bây giờ là ở thiên đình, hẳn là càng không là vấn đề mới đúng. Huống hồ, kẻ tham ăn năng lượng, đó là không thể đo lường.

Quả nhiên, không đến một giờ, Dương Tiễn cùng Thái Bạch Kim Tinh đã đem sở hữu tài liệu toàn bộ chuẩn bị đầy đủ hết, giao cho Trần Y, cũng gọi người đến đây, ngay tại chỗ bắc lò bếp, tất cả dùng Trần Y thuận tiện làm chủ.

Trần Y cũng không dài dòng, lập tức liền vui đầu vào mỹ thực chế tác ở giữa, còn mặc vào chuyên nghiệp trang phục, thỏa thỏa một người đầu bếp đáng đáp.

Bao quát Quan Âm ở bên trong, tất cả mọi người vây quanh ở Trần Y chu vi, cảm thấy hẳn mỗi một cái động tác, đều cụ có vô cùng mỹ lực, khiến cho bọn họ không khỏi không chế muốn vây xem.

Từng đạo trình tự làm việc ở Trần Y trong tay hoàn thành, từng đạo mỹ thực được bưng lên bàn ăn, từng cỗ một vô cùng mê hoặc Phiêu Hương tràn ngập, làm cho tất cả mọi người nước bọt chảy ròng, chỉ thiếu chút nữa nhìn không được nhào tới cướp giật.

Đang lúc mọi người chờ đợi phía dưới, Trần Y rốt cục hoàn thành lần này tay nghề biểu diễn, khiến mọi người thúc đẩy.

Phản phật!

Ngay cả Ngọc Đế lão đầu tử này, chính là không để ý Đế Vương hình tượng, chạy so với ai khác đều nhanh, người thứ nhất xông tới trước bàn ăn, đề cập chiếc đĩa liền mở ra. Vậy ăn bộ dạng, quả thực muốn rất khó coi liền có bao nhiêu khó khăn xem.

Vương Mẫu mấy người cũng là nhanh bước xông lên, xốc lên mỹ thực liền hướng trong miệng tiến. Một hơi còn không có nuốt vào, lại nhanh lên đưa vào, rất sợ chậm khoảnh khắc, đã bị người khác ăn xong.

Chỉ có Quan Âm coi như rụt rè, nhưng cũng là bởi vì một bàn cơ bản cũng là thịt thực, không phải nằng đồ ăn. Chỉ có chén kia cải trắng, hợp nàng khẩu vị.

Không đến nửa khắc đồng hồ, sở hữu thức ăn đều bị đánh ngã, Thang đều uống một giọt không dư thừa. Điều này làm cho Trần Y phải thần phục, bọn người kia sức ăn lớn đến kinh người.

Cuối cùng, Trần Y chậm rãi đi tới Quan Âm trước mặt, đưa lên duy nhất một lão bà bánh, hàm tình mạch mạch đạo: "Tỷ tỷ, đây là ta đặc biệt vì người làm, tên là lão bà bánh. Chỉ có người, mới xứng ăn nó."

Quan Âm rất là cảm động, tiếp nhận Trần Y đưa qua lão bà bánh, mở đôi môi, nhẹ nhàng cắn, chậm rãi nhắm nuốt, nuốt vào bụng. Nhất thời, nằng nếm ra khác mùi vị, nếm ra Trần Y dụng tâm, làm cho nằng không biết nên làm thế nào cho phải.

Tuy là sống không nhiều năm tháng, nhưng loại chuyện này vẫn là lần đầu tiên đụng tới, hơn nữa còn là dùng loại này không gì sánh được đặc biệt hình

thức, làm cho Quan Âm tâm loạn như ma, tựa hồ có con nai con ở trong lòng nhảy về phía trước .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Chỉ lần này một nhà không còn chi nhánh

Quan Âm ăn một miếng, cũng đã ném ra Trần Y dụng ý, vốn nên dừng lại, để cho mình lãnh tỉnh, cũng để cho Trần Y lãnh tỉnh . Dù sao, nàng là Phật, không được có thể động tâm . Trần Y cũng phải cần chứng đạo người, há có thể bởi vì như thế, mà tất cả đều là hủy ?

Thế nhưng, bà lão này bánh chân thực ở ăn quá ngon, mùi vị đó căn bản là không còn cách nào cự tuyệt . Cho dù là Phật, cũng ở loại thức ăn ngon này trước mặt chỉ có thể chịu thua, căn bản liền không dừng được .

Kết quả là, Quan Âm ở cực kỳ mâu thuẫn phía dưới, từng câu từng câu, chậm rãi đem trọn cái lão bà bánh đều ăn xuống, hơn nữa, còn có loại tiếp tục ăn xuống phía dưới xung động . Đồng thời, tâm lý ám áp, một loại không hiểu cảm giác, chiếm cứ nàng toàn bộ não hải .

Mà Ngọc Đế đám người, thấy Quan Âm ăn như vậy say sưa, thì biết rõ, cái tên này gọi lão bà bánh đồ đặc, nhất định là giữa thiên địa vị ngon nhất đồ đặc . Chi tiếc, chỉ có Quan Âm có thể hưởng thụ, bọn họ chỉ có thể nuốt nước miếng .

Bất quá bọn hắn cũng minh bạch, có ít thứ, không phải là mình, liền vĩnh viễn cũng đừng suy nghĩ, ngược lại muốn cũng vô dụng . Hơn nữa, có thể ăn được mới từ một trận mỹ vị món ngon, đã là Mạc Đại Tạo Hóa .

Tự nhiên, bất kể là nhân hay là thần tiên, đều không thể chống cự ăn ngon mỹ thực . Vụ là bọn hắn những thứ này rồi rãnh đau nhức đại thân, càng là suốt ngày nghĩ ha ha ăn .

Nhìn nữa Quan Âm, nàng vẫn luôn khép hờ đôi mắt đẹp, trở về chỗ lão bà bánh mùi vị, đồng thời cũng đang suy nghĩ nổi, sau này thời gian, phải như thế nào cùng Trần Y ở chung mới tốt .

Trần Y cũng biết, Quan Âm ăn ra bản thân ý tứ, đang ở quán quýt trong . Vì vậy cũng không đã quấy rầy nàng, xoay người đi hướng Ngọc Đế bọn họ, khẽ mỉm cười nói: "Chư vị, còn thỏa mãn ?"

"Thoả mãn thoả mãn, rất hài lòng!"

Ngọc Đế bọn họ liên tục gật đầu, căn bản cũng không giả suy tư .

Trần Y ừ 1 tiếng, sau đó lại nói: "Bất quá, vật như vậy, trong thiên địa trừ bản tăng ở ngoài, không người có thể làm . Nói cách khác, chỉ lần này một nhà, không còn chi nhánh . Vô luận đi tới nơi nào, cũng không thể lại tìm được . Đương nhiên, các người có thể không tin ."

"Thư!" Ngọc Đế nhanh lên mở miệng: "Thánh Tăng từng nói, bọn ta tin tưởng vững chắc không nghi ngờ . Thánh Tăng tay nghề, trong tam giới, tuyệt đối là số một, không người có thể địch . Chỉ là, không biết Thánh Tăng có thể hay không thường cho ta Thiên Đình cung ứng đây?"

Vấn đề này, Vương Mẫu bọn họ chính là cấp thiết muốn biết, mỗi một người đều trọn to hai mắt, chờ mong Trần Y đáp án . Ánh mắt kia đã viết, bọn họ là hy vọng đường nào Trần Y có thể gật đầu đáp lại .

Trần Y lại nhìn lên Quan Âm liếc mắt, thấy nàng vẫn còn ở nhắm mắt sau khi tự hỏi, lại mới phản ứng Ngọc Đế bọn họ: "Ta nói, hôm nay ta là tới nói chuyện làm ăn, chỉ cần các người khai ra làm ta thoả mãn giá cả, tự nhiên không là vấn đề ."

Ngọc Đế vừa nghe hấp dẫn, vội vàng truy vấn: "Thánh Tăng mời nói, chỉ cần là tam giới bên trong đồ đặc hoặc là tiền tài, Bản Đế đều tuyệt đối có thể thỏa mãn ."

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Ngọc Đế, lời cũng không thể nói xong như vậy tuyệt đối, trước tiên hãy nghe ta nói người đang bảo đảm cũng không trễ . Ta điều kiện là, vô luận làm thức ăn gì, tất cả hao tài đều do các người tới ra, ta chỉ phụ trách gia công ."

"Hơn nữa, làm được đồ đặc, phải từ ta lưu lại một bộ phận hưởng dụng . Mà mỗi cho các người gia công giống nhau thức ăn, các người đều phải tiền trả ta một viên Kim đan, hơn nữa muốn Cừu Chuyển Kim Đan . Ngọc Đế, cái này người có thể bảo đảm sao?"

"Cái này . . ." Ngọc Đế lập tức đầu (chỗ này), nửa ngày không còn cách nào trả lời đi lên .

Mặc dù nói hần là Ngọc Hoàng Đại Đế, là tam giới Chúa tể, nhưng có ít thứ, không phải hần nói cảm thì cảm. Nói thí dụ như Trần Y mỹ thực, nói thí dụ như Thái Thượng Lão Quân Kim Đan vân vân.

Hiện tại, Trần Y muốn hần dùng Thái Thượng Lão Quân Cửu Chuyển Kim Đan để làm giao dịch, hơn nữa còn là không có làm giống nhau phải một viên, số lượng lớn đặc kinh người. Dùng nói là hần, coi như là Thái Thượng Lão Quân bản thân, ước đoán cũng không dám đáp lại.

Nan đề mở ở trước mặt bọn họ, sẽ liền và mỹ thực nói cúi chào, ngoan ngoãn ăn Thiên Đình vùng Trung Đông tây. Sẽ liền đáp ứng, dùng Cửu Chuyển Kim Đan đến trao đổi.

Thế nhưng, hai điểm này bọn họ đều làm không được đến.

Bọn họ đều sống bao nhiêu năm tháng, Thiên Đình đồ đặc sớm không biết khi nào đều chán ghét. Thật vất vả có thể ăn được ngon như vậy món ngon, làm sao có thể sẽ dễ dàng buông tha?

Thế nhưng, trao đổi nói, bọn họ vừa không có thực lực này, cho dù là Thái Thượng Lão Quân, cũng không khả năng mỗi ngày đều có thể luyện chế ra bao nhiêu Cửu Chuyển Kim Đan đến.

Càng nghĩ sau khi, Ngọc Đế vẫn là quyết định, muốn cùng Trần Y cò kè mặc cả một phen, vì vậy cười cười nói: "Thánh Tăng, người sở nói ra điều kiện, quả thực không có chút nào quá phận. Chỉ là, chúng ta thật không có nhiều như vậy Cửu Chuyển Kim Đan, người xem có thể không xem ở Bản Đế phân thượng, làm sơ điều chỉnh điều chỉnh?"

"Đúng đúng đúng, xin hãy Thánh Tăng giúp một tay." Vương Mẫu cũng vội vàng mở miệng, cùng nhau biện hộ cho.

Thật, bọn họ không nói Trần Y cũng vô cùng rõ ràng, bản thân sở đề yêu cầu bọn họ căn bản là thỏa mãn không được. Sở dĩ muốn như vậy đưa ra, liền là muốn cho bọn người kia ăn ít một chút, mỗi ngày đều tâm cúi cúi, đó mới càng hữu hiệu quả.

Không thể mỗi ngày đều đưa bọn họ cho ăn no, vậy sau này muốn làm điểm hần, hoặc là cần chút đồ đặc, khả năng sẽ không có dễ dàng như vậy.

Có chút điều kiện, không thể thả chiều rộng thì là không thể phóng khoán, không thể tự kiểm chế đoạn bản thân đường lui. Cho nên, Trần Y cự tuyệt Ngọc Đế bọn họ thương thảo, lắc đầu nói: "Đây là bản tăng thấp nhất điều kiện, các người có thể cân nhắc kỹ sau khi trả lời nữa."

Vừa nói, Trần Y lại mắt nhìn Quan Âm. Mà cũng đúng lúc này, Quan Âm đồng thời tron mắt, theo Trần Y nhìn qua. Hai người nhãn thần đụng nhau, như hai cô điện lưu, khiến cho bọn họ đều không khỏi khẽ run xuống.

"Chuyện này... Tại sao có thể có loại cảm giác này?" Quan Âm lúc này càng là tâm ý quấy rầy, hai má đều hồng thông thông, có không nên có thiếu nữ xấu hổ.

Trần Y nhưng thật ra trong lòng cực kỳ vui sướng, hần có thể cảm giác được, Quan Âm đối với hần, tựa hồ cũng không bài xích, thậm chí, còn có một chút như vậy ý tứ, thực sự là quá thoải mái!

Đương nhiên, cái này chỉ là trong nháy mắt sự tình, cũng chỉ có hai người bọn họ đương sự có thể cảm thụ được ra. Ngọc Đế bọn họ những lão gia hỏa này, tự nhiên không thể nhận ra thấy.

Nhìn thấy Quan Âm mờ mắt, Vương Mẫu cấp bách vội vàng đi tới kéo Quan Âm cánh tay: "Bồ Tát, người đại từ đại bi, giúp chúng ta cùng Thánh Tăng nói một chút được chứ?"

Quan Âm tuy là vẫn nhắm mắt suy nghĩ, nhưng vẫn là có thể nghe được bọn họ nói tới, cho nên minh bạch Vương Mẫu nói đây là cái gì. Đồng thời cũng biết, Trần Y đưa ra loại yêu cầu này ý tứ.

Nhưng nàng đúng là một từ bi người, không thể gặp người khác khổ não, vì vậy liền hướng Trần Y đi tới, cố giả bộ trấn định nói: "Đường Tăng, người có thể hay không..."

"Tỷ tỷ, có thể hay không gọi Y đệ?" Trần Y mở miệng cắt đứt Quan Âm nói, để cho nàng lại lâm vào làm khó dễ trong.

Bất quá, Vương Mẫu nhanh lên phụ họa: "Đúng đúng đúng, Thánh Tăng đề nghị này rất tốt, Bồ Tát xưng Thánh Tăng vì Y đệ, nghe càng là thân thiết như vậy. Bệ Hạ, người nói là cùng phải không?"

"Dạ dạ dạ!" Ngọc Đế nơi nào sẽ nói ngược lại? Tài cán vì Trần Y nói, kẻ ngu si mới có thể bỏ qua cơ hội đây.

Quan Âm minh bạch Trần Y ý tứ, thật nàng cũng rất vui lòng, chỉ là không biết vì sao, chính là rất xấu hổ, bao nhiêu năm tháng đều chưa từng từng có xấu hổ. Cho nên không muốn biết không nên đáp ứng Trần Y,... ít nhất ..., không muốn biết không được lập tức đáp lại.

Hiện tại tốt có Ngọc Đế phụ thê nói như vậy, liền không là vấn đề. Cho nên, Quan Âm liền khẽ gật đầu, nhỏ giọng mở miệng: "Y... Y đệ."

Trần Y quả là nhanh muốn hưng phấn lẫn lộn đầy đất, thậm chí có loại muốn chạy tới ôm Quan Âm cuồng ba một trận xung động. Điều này đại biểu cái gì? Đại biểu cho, ngâm nước nữ thần kế hoạch đã thành công một nửa, có thể bắt hưng phấn?

Bất quá, Trần Y ở hưng phấn đồng thời, cũng có chút Tiểu Tiểu quán quýt. Nếu như Quan Âm tỷ tỷ vì Ngọc Đế bọn họ cầu tình, mình là đáp ứng chứ,

còn không đáp lại ?

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Chư Thiên Thánh Tôn

Mặc dù nói, Quan Âm là từ thiện hóa thân, là cứu người cực khổ Bồ Tát, nhưng đó cũng là ở dưới bình thường tình huống . Hiện tại, nàng thế nhưng ăn Trần Y lão bà bánh người, là kích phát thiếu nữ cảm thấy khó xử, trong lòng tự nhiên cũng phải vì nhà nàng Y đệ suy nghĩ một chút .

Vì vậy, liền ở trong lòng có một điều hoà biện pháp .

Lần thứ hai bước lên trước, Quan Âm liền đứng ở chúng trong đám người, nhìn Trần Y đạo: "Y đệ, theo tỷ tỷ biết, Thiên Đình bên trong Cửu Chuyển Kim Đan số lượng quả thực không nhiều lắm, mỗi ngày xuất ra nhiều như vậy đến quả thật có tắc trở . Người xem, có thể hay không ít một chút ?"

Nghe vậy, Ngọc Đế đơn giản là cao hứng không muốn không muốn, có loại muốn cúi đầu quy liêm xung động . Bồ Tát! Đây mới thực sự là tốt Bồ Tát a!

Quan Âm tự nhiên còn có nói sau, tiếp tục mở miệng đạo: "Bất quá, Y đệ chế tác thức ăn cũng đúng là tam giới chỉ có, sở tốn hao tinh lực tất nhiên khá lớn . Vì vậy, Ngọc Đế cũng nên có thích hợp bồi thường mới được."

Ngọc Đế vội vàng tiếp lời đề đến: "Đây là tự nhiên, xin hãy Bồ Tát công khai, như thế nào bồi thường Thánh Tăng ."

"Như vậy đi, ta nói nói ý nghĩ của mình ." Quan Âm đạo: "Y đệ mỗi chế tác một ngày thức ăn, Thiên Đình cung cấp một viên Cửu Chuyển Kim Đan trao đổi . Nhưng mỗi ngày thức ăn nhiều nhất chỉ có thể năm loại, mỗi loại không được vượt qua hai mươi phần ."

"Mà Thiên Đình, đặc tướng Y đệ lập tức ghi vào tiên tịch, Tịnh Phong hần chức quan, kiến tạo biệt thự, hưởng thụ Thiên Đình bổng lộc . Đồng thời, không thể phái nhiệm vụ, không thể làm lỡ Y đệ tây đi thù địch ."

Vừa nói, Quan Âm nhìn chung quanh mọi người liếc mắt, lại nói: "Đây là Bản Tọa điều hoà phương pháp, Ngọc Đế nhưng tự định giá tự định giá, Y đệ, người cũng châm chước châm chước ."

Trần Y thật tình không nghĩ tới, Quan Âm tỷ tỷ sẽ như thế điều hoà . Bề ngoài, bản thân giảm rất nhiều Cửu Chuyển Kim Đan, nhưng trên thực tế, cũng không biết bao nhiêu tổn thất . Tự do tự tại, còn có thể hưởng thụ Thiên Đình bổng lộc, so với năm đó Tôn Ngộ Không mạnh hơn .

Ngọc Đế tự nhiên cũng sẽ không phản đối, ngược lại trong Thiên Đình mặt đại thể đều là chức quan nhàn tản, nhiều cũng không có cái gì . Chỉ cần có thể mỗi ngày đều ăn được ăn ngon mỹ thực, khai một phần bổng lộc thì như thế nào ?

Vì vậy, Ngọc Đế dẫn đầu tỏ thái độ: "Bản Đế không có bất kỳ ý kiến, tất cả dựa theo Bồ Tát theo như lời làm ."

Trần Y chính là người sáng khoái, gật đầu nói: "Tỷ tỷ đều như vậy nói, đệ đệ nghe theo liền vâng."

"Được !"

Ngọc Đế quát to một tiếng, sau đó phát tay nói: "Đi, tùy Bản Đế sẽ Lăng Tiêu Bảo Điện, lập tức vì Thánh Tăng ghi âm tiên tịch, phong quan chức ."

Quan Âm còn lại là mỉm cười cự tuyệt mời: "Đã như vậy, quyền kia tọa liền đi trước, còn có tha sự vụ cần Bản Tọa xử lý ."

Dứt lời, Quan Âm liền bước trên Liên Thai, đáp mây bay đi .

Trần Y vội vàng chạy đến, theo Quan Âm phát tay nói: "Tỷ tỷ đi thông thả, các loại việc này xong xuôi, định đến Nam Hải tìm tỷ tỷ lại tự ."

"Được, tùy thời hoan nghênh Y đệ ."

Quan Âm nói xong câu này sau khi, pháp lực thôi động, tốc độ nhanh hơn, suu một cái liền nhắm phía viễn phương, biến mất .

Ngọc Đế thấy Quan Âm đi xa, liền khẩn cấp đạo: "Thánh Tăng, mời theo Bản Đế đến ."

Vừa dứt lời xuống, Ngọc Đế đã đi ở đi trước dẫn đường, theo Lăng Tiêu Bảo Điện phương hướng đi .

Nhắc tới cũng là kỳ quái, dưới chân thật căn bản cũng không có là ai, tất cả đều là Tinh Tế không gian . Nhưng đi ở phía trên giống như là thái trên mặt đất một dạng, không có nửa điểm cảm giác trống rỗng, khiến Trần Y ở trong lòng cảm thán không thôi .

Lăng Tiêu Bảo Điện cách Dao Trì không tính là quá xa, thậm chí có thể nói chính là mấy bước xa, có thể thấy rõ đối phương kiến trúc . Cho nên vô dụng mấy phút, liền đi tới nơi này tọa Thiên Đình trung xu đại điện .

Đời trước, Trần Y cũng xem không Thiếu tăng lớn, các loại tràng cảnh đều gặp . Nhưng chân chính chứng kiến cái này Lăng Tiêu Bảo Điện sau khi, mới biết được, này trong đại phiên mặt tràng cảnh, căn bản là cái rắm!

Hắn không nói, liền chỉ là nhân gia đại điện sân rộng, liền mệnh mông được khó có thể phụ gia, không biết có bao nhiêu vạn bình phương . Ngược lại thập vạn thiên bình đứng ở nơi đó, còn không có dùng đi 1% diện tích .

Nhìn nữa trong đại điện, một cây cột đều phải mười mấy người vây kín mới có thể ôm ở, chiều rộng làm cho người khác không thể tin được .

Bất quá, Trần Y cũng không có lập tức đi vào, mà là đang Ngọc Đế bên tai nói một trận, trước hết để cho Ngọc Đế cùng Vương Mẫu đám người vào điện, hắn chờ ở bên ngoài .

Ngọc Đế nghe Trần Y nói sau khi liên tục gật đầu, mang theo Vương Mẫu đám người vào điện, ngồi vào chỉ thuộc về hắn trên ghế . Nhìn quét phía dưới một vòng sau khi, Ngọc Đế mở miệng nói: "Hôm nay, trăm có thần bí người muốn phong quan, cũng còn có này ghế trống ?"

Phụ trách Thiên Cung nhân khẩu cùng chức vị Vũ Khúc Tinh Quân mau tới trước: "Khởi bẩm Ngọc Đế, hiện nay, Thiên Cung các bộ đều không có chỗ trống, ngay cả Ngự Mã Giám Bật Mã Ôn chức vụ, đã ở hai trăm năm trước có người đảm nhiệm, bây giờ không có chức quan nha ."

"Ồ?" Ngọc Đế không khỏi hai mắt sáng ngời, tròn mắt chuyển động, lập tức đến chú ý: "Đã như vậy, quyền kia Đế liền lại thêm một cái chức quan đi, tên là Chư Thiên Thánh Tôn, chúng khanh gia nghĩ như thế nào à?"

Nghe vậy, Chúng Thần đều là không khỏi cả kinh . Tưởng tượng năm đó, bìa một cái Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không, đó là bị buộc bắt đắc dĩ . Hiện tại lại muốn làm ra cái Chư Thiên Thánh Tôn đi ra, lẽ nào, lại có cường giả đến nháo thiên Cung sao?

Nhưng mấy ngày này thần, cũng liền chỉ là ở trầm nghĩ trong lòng thôi, không dám nói ra trước mặt mọi người đến . Bọn họ không biết, Ngọc Đế là muốn phong người một nhà, dùng cái này vượt trên Tôn Ngô Không, hay là thật có lợi hại người bức bách .

Nhưng bất kể là tình huống gì, bọn họ đều không trêu chọc được, tuyển chọn cảm miệng là lựa chọn tốt nhất .

Ngọc Đế cau mày, không khỏi thầm than nỗi nuôi một đống không dùng cái gì . Căn bản cũng không biết, cái gì gọi là thay Đế Vương phân ưu . Hoàn hảo lần này là Đường Tăng, nếu tới cái giống như Tôn Ngô Không gia hỏa, Thiên Đình chẳng phải là lại phải gặp hại ?

Bất quá Ngọc Đế cũng thật cao hứng... này thùng com,... ít nhất ... Không dám nháo sự, tự mình nghĩ làm sao phong, liền làm sao phong, khiến Đường Tăng vui vẻ, sau đó mới có thứ tốt ăn .

Thật, ngay từ đầu, Trần Y cho Ngọc Đế muốn chức quan là thông thiên mỹ thực gia. Nhưng Ngọc Đế cảm thấy, vậy còn không đủ thô bạo, đồ đệ đều là Tề Thiên Đại Thánh, sự phụ có thể không uy phong ?

Vì vậy, liền muốn ra cái này Chư Thiên Thánh Tôn chức vụ đi ra, khiến Trần Y so với Tôn Ngô Không càng trâu bò, càng uy vũ .

Thấy không có người phản đối, Ngọc Đế liền trực tiếp đánh nhịp: "Chúng khanh gia không dị nghị, cứ như vậy định, cho mời Thánh Tăng!"

Thật đại điện này lại không đóng cửa, Ngọc Đế nói Trần Y nghe được nhất thanh nhị sở, biết lão gia hỏa này dụng tâm . Bất quá nghe rất tốt, rất khí phách . Ngọc Đế cũng thật có thể hạt bài, vì ăn, làm việc căn bản không hạn cuối .

Vì vậy, liền cất bước đi vào, cũng học Tôn Ngô Không giống nhau, không cần mắt nhìn thẳng người nào, trực tiếp đứng ở trong đại điện gian .

Ngọc Đế thấy Trần Y tiến đến, lập tức cao giọng nói: "Vũ Khúc Tinh Quân, còn đây là tân phong Chư Thiên Thánh Tôn Đường Huyền Trang, nổi người lập tức đem Thiên Tôn ghi vào tiên tịch, không được sai lầm ."

"Tiểu thần tuân mệnh!"

Vũ Khúc Tinh Quân lĩnh chỉ đi .

Mà Chúng Thần thì nhỏ giọng thảo luận, cảm thấy hòa thượng này dung mạo không sâu sắc, người cũng sẽ bị phong làm Chư Thiên Thánh Tôn đây? Làm cho người rất không phục .

Riêng là hòa bạo tính tình Thác Tháp Lý Thiên Vương, lập tức đứng ra, cao giọng nói: "Bệ Hạ, thần muốn biết, người này thần thánh phương nào, có bản lĩnh gì, có thể thu được Bệ Hạ phong này chức quan!"

"Thánh Tăng là . . ."

"Ta tự mình tới nói đi ." Trần Y cắt đứt Ngọc Đế nói, nhìn Lý Tịnh, miễn cưỡng mở miệng: "Ngươi chính là Lý Tịnh đi."

"Làm càn!" Lý Tịnh quát lớn đạo: "Lớn mặt hòa thượng, dám gọi thẳng bản thiên vương tục danh, muốn không chết được ?"

Trần Y theo Lý Tịnh đầu đi tỷ thí nhãn thần: "Ôi ôi ôi, làm cái Tiểu Tiểu Thiên Vương liên vô pháp vô thiên đúng không . Còn cả ngày nâng cái tháp đồ nát khoe khoang, cảm giác mình rất phong cách ? Ta xem ngươi là đầu óc có bệnh, còn bệnh không nhẹ, phải trị!"

Lý Tịnh tức giận đến cả người run, hận không thể một cước đem điều này đầu trục chết tiệt thái thành thịt nát .

"Làm sao, tức giận ?" Trần Y lần thứ hai khinh bỉ: "Nói ngươi có bệnh là vì muốn tốt cho ngươi, nhanh đi khai Đại Phu đi. . ."

"A! A! A!"

Lý Tịnh ngửa đầu điên cuồng gào thét, đã tới nhần nại cực hạn, bạo phát đã thành tất nhiên .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Không phục Thực Thần

Ngửa mặt lên trời Cuồng Khiếu Thiên Vương Lý Tịnh, ai cũng biết, sau một khắc, nhất định là hấn lúc bộc phát sau khi, hơn nữa còn là Toàn Lực Nhất Kích, Thiên Đình khó có người có thể tiếp được .

Trần Y cũng tự nhiên biết, cái này bạo tính tình vũ lực không sai, ngay cả Ngọc Đế, đối với hấn cũng muốn lễ nhượng ba phần . Cho nên, không thể để cho hàng này bạo phát, bằng không làm sao chết cũng không biết .

Kết quả là, Trần Y liền tiên phát chế nhân, chính là nộ uống: "Rống lên sơi a rống! Ngươi nha so với lớn tiếng thật sao? Cảm miệng cho ta! Muốn khóc về nhà tìm mẹ đi! Mắt mặt không được mắt mặt ?"

Đừng nói, một chiêu này thật đúng là dùng được, lập tức khiến Lý Tịnh câm miệng, còn về mặt mộng bức nhìn Trần Y, không hiểu nổi cái này đến là tình huống gì .

Không chỉ là Lý Tịnh, tất cả mọi người tại chỗ đều là không hiểu rõ nghiêm ngặt . Hòa thượng này là ai a, khiến Ngọc Đế sắc phong như vậy thái quá chức quan không nói, còn vừa hô liên chấn trụ Lý Tịnh, thật là thế gian ít có .

Ngay cả Ngọc Đế, cũng đều mộng, cái này Đường Tăng, thật là quá gan lớn . Lý Tịnh bảo nổi đứng lên, ngay cả hấn cái này Ngọc Đế đều có chút chột dạ . Nhưng Đường Tăng đây? Ngược lại nộ xịch, không được a không được!

Mấu chốt nhất là, hấn vẫn nửa Tiên Phạm người, nếu như Lý Tịnh một quyền đập tới, ước đoán phải thịt nát xương tan, thậm chí ngay cả Nguyên Thần cũng phải đánh tan, đầu thai cũng không thể .

Trần Y không để cho Lý Tịnh hoàn hồn cơ hội, tiếp tục quát to: "Gọi tên ngươi người ? Mẹ ngươi lấy cho ngươi tên, không được là dùng để kêu ? Còn nữa, đồ kị Lão Tử chức quan cao hơn ngươi, vậy ngươi rống Ngọc Đế đi, ngươi đặc biệt sao có gan này sao?"

Cuối cùng một câu nói này hàm kim lượng tối cao, lập tức đem Lý Tịnh cho làm khó . Hấn ở Ngưu, cũng chỉ là một Thiên Vương mà thôi, là Ngọc Đế thủ hạ, làm sao dám chống đối ? Bất quá, hòa thượng này quá kiêu ngạo, phải biết rõ ràng là gì nguyên nhân mới được . Nếu như là không có bối cảnh, ngày khác ôn hòa vào chỗ chết cả!

Nghĩ cho tới này, Lý Tịnh lại theo Ngọc Đế thi lễ một cái đạo: "Bệ Hạ, người này so với năm trăm năm trước Bát Hủ càng kiêu ngạo vô lễ, xin hãy Bệ Hạ báo cho ta biết các loại, hòa thượng này đến là người phương nào, có bản lãnh gì ."

Trần Y lại đoạt mở miệng trước: "Muốn điều tra ta có hay không bối cảnh thật không ? Không cần điều tra, ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết, Tôn Ngộ Không là đồ nhi ta, nghe hiểu không có? Còn như có bản lãnh gì, ngươi phải đi nghĩ đi ."

Vừa nghe Tôn Ngộ Không là hòa thượng này đồ đệ, Chúng Thần liền cảm kích . Bọn họ thế nhưng tận mắt thấy qua Tôn Ngộ Không lợi hại, Thiên Đình căn bản không ai bằng . Người này là Tôn Ngộ Không sư phụ, vậy càng là lợi hại đến không có biên, trêu chọc, chính là tự tìm đường chết .

Ngay cả Lý Tịnh bản thân, cũng không dám xằng bậy, trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được .

Trần Y mò xuống Quang Đầu, cười hắc hắc nói: "Bất quá, bản tăng còn có một thứ lợi hại tài nghệ, đó chính là nấu nướng, tam giới trong ngũ hành lợi hại nhất nấu nướng . . ."

"Oa ha ha ha!"

Cười to một tiếng truyền đến, lập tức, liền thấy một cái mạng theo mũ cao gia hỏa từ trong đám người đi tới . Bất quá nhìn đức hạnh, thật có điểm rất xin lỗi khán giả .

Người này thân cao tới đa cũng liền 1m5, hơn nữa da thịt còn rất đen, dáng dấp vừa cay sả xấu . Ở thêm cao tăng bốc, cùng thật dài đầu bếp phục, thấy thế nào làm sao không được tự nhiên .

Trần Y buồn bực, cái này đkm là vài cái ý tứ ? Liền cái này thức, chính là Thiên Đình Thực Thần ? Còn những thần kia tiên mỗi một người đều giống điên giống nhau cường nỷ thực, xem ra thật là có xuất xứ a .

Hắn không nói, đó là phụ mẫu cho không thể trách hắn . Thế nhưng như thế cái Tiểu Ái cái, hắn chức nghiệp không chọn, hết lần này tới lần khác tuyển chọn để làm đầu bếp, là ở nào loại nào ? Nói, cái này một dạng, có lò bếp cao sao?

Trần Y nhin xuống không có bật cười, cúi đầu nhìn Trù Thần đạo: "Tiểu Bất Điểm, ngươi chính là Thực Thần ?"

"Hừ! Coi như ngươi có điểm nhãn quang!" Thực Thần rất là ngạo mạn: "Lão phu chính là phụ trách Chúng Thần mỹ thực Thực Thần, là tam giới đệ nhất đầu bếp . Chỉ ngươi cái này Hòa Thượng Đầu Trọc, cũng dám lừa bịp Bệ Hạ, quả thực cũng không biết chiều cao!"

"Phốc!"

Trần Y rốt cục nhìn không được, vẫn là phun Thực Thần về mặt, cười to nói: "Thật không biết người nào cho ngươi dũng khí, tại làm sao bao nhiêu người cao to trước mặt nói chiều cao . Nói, ngươi mang cái này mũ, chính là vì tăng thân cao đi, làm sao không phải lực ?"

Thực Thần như trước ngạo mạn: "Người nào nói không có nón xanh ? Trừ cái này, lão phu mỗi ngày vợ ngoại tình!"

"Khái khái ho khan!" Trần Y suýt nữa bị bản thân nước bọt sặc chết, đối với Thực Thần giơ ngón tay cái lên: "Thật có dũng khí, trong tam giới, Lão Từ liền phục ngươi!"

"Oa ha ha ha . . ."

Chúng Thần chính là nhìn không được cười ha ha, ngay cả Ngọc Đế, chính là cười kém chút từ trên ghế ngã xuống, chỉ vào Thực Thần đạo: "Thực Thần a, ngươi thật hảo tâm lớn, phụ nhân ngươi mua cho ngươi nhiều như vậy nón xanh, cũng không biết vì sao ?"

"Chính phải chính phải ." Lại một vị Thiên Thần đạo: "Chỉ ngươi bộ dáng này, sinh ra con trai làm sao sẽ lại cao lại Bạch lại soái ? Làm sao sẽ giống như vậy ta . . . Khái khái! Là ta chưa nói ."

Vị thiên thần này tựa hồ phát hiện mình bại lộ cái gì, mau ngậm miệng, hơn nữa nói dối có việc, vội vàng ly khai đại điện .

Đến lúc này, Thực Thần lại ngu xuẩn cũng biết là chuyện gì xảy ra, quả thực tức giận đến bạo khiếu, nếu muốn giết thần . Nhưng người ta đều nhanh như chớp chạy, hắn chỗ nào đi tìm ? Coi như tìm được, cũng đánh không lại nhân gia a .

Duy nhất có thể hết giận, chính là cái này chết hòa thượng, bởi vì ai đều có thể nhìn ra được, tên trọc đầu này chỉ là một Bán Tiên, áp căn bản không hề pháp thuật, bóp hắn chính là vung tay lên sự tình . Cũng không hiểu, Lý Tịnh vì chậm chạp không có động thủ .

Bất quá bây giờ, Thực Thần suy nghĩ không phải Lý Tịnh vì sao không động thủ, hắn muốn, là tìm người hết giận . Vì vậy, liền hướng Ngọc Đế hành lễ quất to: "Bệ Hạ, ta muốn một mình đầu, ta muốn cùng hòa thượng này một mình đầu! Người nào cũng không cho ngăn ta!"

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Tiểu Bất Điểm, ngươi ngón tay là phương diện kia một mình đầu ? Là đánh lộn, vẫn là nấu nướng ?"

"Đều phải!" Thực Thần quất to: "Ta đánh trước cho ngươi không thể làm cơm . . . Không được, là đánh cho ngươi không có thể ăn cơm! Hòa thượng, nhận của ta một đòn!"

Nói đánh là đánh, xem ra cái này vóc dáng thấp Thực Thần bị tức không nhẹ .

Trần Y không dám ngهنh tiếp, hắn biết, dùng hiện ở thực lực của chính mình mà nói, bất kỳ một cái nào chân thần, đều có thể nửa phút chơi ngược bản thân, bao quát cái này Tiểu Ái cái cũng giống như vậy .

Cho nên, Trần Y khởi động cảm lan cả sa ấn thân thuộc tính, cuống quýt né tránh, lập tức biến mất, làm cho Thực Thần mất đi mục tiêu công kích . Ngay cả Ngọc Đế đám người, cũng đều là cau mày, về mặt nghiêm túc .

Riêng là Lý Tịnh, càng là cảm thấy có chút phía sau lưng lạnh cả người .

Rõ ràng có thể cảm thấy người này vẫn còn, cũng không biết ở địa phương nào, đây mới là điểm chết người . Căn bản sẽ không tìm được đối thủ lại

phương vị gì, người làm sao còn đánh ?

Thực Thần lại là kinh hoàng lại là tức giận, quát to: "Hòa thượng người đi ra cho ta, ta cam đoan không đánh chết người!"

"Thật không ?"

Trần Y nhàn nhạt mở miệng, đóng cửa lan cà sa ân thân thuộc tính, xuất hiện ở Thực Thần trước mặt ba mét chỗ, nhếch miệng lên, vẻ mặt cười xấu xa .
Đồng thời, giờ lên cái kia người xin cơm bát .

"Ta mời người ăn cơm!" Trần Y nói thêm câu nữa, sau đó khởi động Từ Kim Bát cơm nắm công kích thuộc tính, nhìn đến bao lớn uy lực .

Ba!

Nhất thanh thủy hưởng, Từ Kim Bát trong bay ra một đại đồng cơm nắm, so với Thực Thần đầu còn muốn liên lụy hai vòng . Hơn nữa tốc độ cực nhanh, ở Thực Thần còn không có chiếu phim qua đây là, đã đập trúng hần mặt trán .

Ầm!

Muộn hưởng truyền lại, Thực Thần ngã xuống đất, mũi bị đập nghiêng qua một bên, vẻ mặt đau đớn . Muốn gọi, đáng tiếc trong miệng nhồi vào cơm tẻ, không còn cách nào ngôn ngữ .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Đại chiến Lý Thiên Vương

Chúng Thần nhìn bị đập lật trên mặt đất, hồi lâu cũng không có nhúc nhích Thực Thần, cũng không nhịn được nhỏ giọng thảo luận, cảm thấy cái này Thiên Đình bận rộn nhất, lại nhất bị thăm Tiểu Ái một dạng, ngày hôm nay ước đoán cũng bị cơm nắm nghiền chết .

Ngay cả Trần Y bản thân, cũng là như thế này cho là, tâm lý thật là có chút băn khoăn . Hần tuy là không phải là cái gì người tốt, nhưng cũng không phải ác ôn . Nhân gia đều là ở nón xanh dưới bóng tối sinh hoạt, còn bị bản thân một cái cơm nắm đập chết, có điểm quá tàn nhẫn .

"Oa trò đùa! Ăn ngon!"

Trong lúc bất chợt, Thực Thần rầm một cái đem cơm nắm nuốt vào trong bụng, lập tức kêu to lên . Trên mặt sắc mặt vui mừng nói cho mọi người, hàng này đã quên, trên đầu còn chia vào một mảnh lực .

Thực Thần cười ha ha nổi, ý vị khích lệ: "Được ! Thật sự là quá tốt ăn! Có gạo cơm Cam Điền, có bách hoa mùi thơm ngát, có rượu ngon nùng thuần, có thịt tươi non mềm, có . . ."

Vừa nói, Thực Thần còn một bên nhắm mắt mặc sức tưởng tượng nổi, tựa hồ thân ở trong trăm đóa hoa, uống rượu ngon, thưởng thức thịt tươi, ăn cơm tẻ, còn có một cặp mỹ nữ vừa múa vừa hát, rất thích ý .

Nghe Thực Thần ca ngợi, nhìn cái kia không gì sánh được say sưa biểu tình, Chúng Thần đều là vẻ mặt không giải thích được . Nghĩ thâm, người này có phải hay không bị kích thích quá lớn, điên ?

Bất quá, Ngọc Đế, Vương Mẫu, Dương Tiễn, cùng với Thái Bạch Kim Tinh mấy người bọn họ, cũng không cho là như vậy, bọn họ hoàn toàn tin tưởng, Thực Thần nói là thật .

Trần Y cũng là có chút không nghĩ ra, không phải nói tốt cơm nắm là dùng để công kích sao? Làm sao biến thành như vậy ? Lẽ nào . . .

Nghĩ đến Từ Kim Bát đặc thù công năng, Trần Y lập tức hiểu được, đồng thời cũng cảm thấy rất đau đầu nhức . Cái này nếu thật là cùng địch nhân đánh lộn, làm cho đối phương ăn mang thuộc tính cơm nắm, không phải là mình khiêng đá đầu đập chân mình ?

Nghĩ cho tới này, Trần Y vội vàng đem Từ Kim Bát lật lại, chứng kiến miệng chén bên trên còn có mấy viên cơm tẻ, liền bốc lên lui tới trong miệng tiễn . Nhất thời, liền minh bạch Thực Thần khác thường, cũng lập tức đem hạt cơm nhổ ra .

"Chết Ái Tử, người đặc biệt sao kém chút hại chết Lão Tử! Trớ chú người một ngày đem vợ ngoại tình mười lần!" Trần Y ở trong lòng dùng sức vẽ nên

các vòng tròn trở chú Thực Thần .

Nguyên lai, công kích này đi ra ngoài com nắm có chứa huyền tường thuộc tính, khiến người bị công kích sản sinh ảo giác, say sưa trong . Bất quá tác dụng hiệu quả không dài, vùn vụt vì hai phút .

Bất quá cái này cũng cũng đủ, cao thủ so chiêu, đừng nói là hai phút, cho dù là một giây, cũng đủ để cải biến toàn bộ tình hình chiến đấu .

"Lysa, thật là nguoi sao? Đến đến, ca ca ôm một cái . . ." Nằm ở trong ảo tường Thực Thần, đó là vẻ mặt nhan sắc, Tịnh Tương Lý Tịnh trở thành trong miệng hân Lysa, ôm Lý Tịnh chân, mân mê miệng, sẽ theo cái mộng hôn tới .

Ba!

Lý Tịnh phát tay chính là một lỗ tai, muốn Thực Thần quát bay . Cũng chưa từng nghĩ, Thực Thần ôm rất chặt, chẳng những không có bị quát bay, hơn nữa động tác còn tiếp tục vẫn duy trì .

Bất quá, một tát này xuống phía dưới sau khi, Thực Thần từ trong ảo tường khôi phục lại . Thấy mình ôm lấy Lý Tịnh chân, miệng cách cái mộng người ta vùn vụt Hữu Lưỡng ba cm, liền nhanh lên lui về phía sau nhảy đánh, xa rồi đi xa Lý Tịnh, đồng thời lớn uống .

"Lý Tịnh! Chúng Thần đều là ở, nguoi sao có thể như vậy ?"

Chúng Thần không khỏi sửng sò, vẻ mặt nghi hoặc, cái này cùng Lý Tịnh có nửa xu quan hệ ?

Bất quá, Trần Y nhưng nhìn ra một ít mảnh khoe, cái này Thực Thần biểu tình không đúng . Tuy là mặt đỏ, nhưng đó không phải là xấu hổ, mà là không có ý tứ, đây là đang nào loại nào ?

Lý Tịnh chính là vẻ mặt mộng bức, không hiểu nổi phương hướng . Nói, bản thiên vương đứng ở chỗ này hảo hảo, nguoi nha như điên liền nhào tới ôm bấp đầu, còn thân hơn bản thiên vương cái mộng . Bị đánh sau khi, vẫn bản thiên vương tại sao có thể như vậy, nguoi cái này Ái Từ còn có lý do ?

Kết quả là, Lý Tịnh lớn uống: "Nguoi cái này không biết xấu hổ đồ đặc, không biết mình làm chuyện gì ? Cút! Nếu không... Ta hôm nay liền diệt nguoi!"

"Ô ô ô!" Thực Thần khóc lên, vẻ mặt ủy khuất nói: "Nguoi tại sao có thể như vậy rống nhân gia ? Nguoi lớn tiếng như thế, không biết sẽ làm sợ nhân gia sao? Nguoi thật là xấu, nguoi thật tốt hư thật xấu! Ô ô ô . . ."

Trần Y suốt nửa một đầu mới ngã xuống, một triệu đề đầu đàn Đà từ tâm lý lao nhanh qua, không hiểu tình trạng .

Vừa rồi ở trong ảo tường, còn kêu một người tên là Lysa tên, vừa nghe là biết đạo là một phụ nữ, chứng minh cái này Ái Từ là một Tiểu sắc nam . Nhưng sau khi tỉnh lại, lại nói với Lý Tịnh lời nói này, vài cái ý tứ a đến, nam nữ thông cật ? Cái gì thuộc tính a đây là .

Cái này đkm vẫn là Thực Thần, làm được đồ đặc, mùi vị không trách mới có ma!

Bất quá, Trần Y cũng không phải quan tâm cái này, phản chính tự mình lại không ăn . Thừa cơ hội này, hảo hảo trêu cợt một cái Lý Tịnh, khiến người kia quét khuôn mặt quét khuôn mặt mới là chính kinh .

Vì vậy, Trần Y hư cười đều, nhìn về phía Lý Tịnh đạo: "Lý Thiên Vương, bản tăng chúc mừng nguoi, tìm một tốt đồng bọn a!"

"Chớ có nói bậy!" Lý Tịnh hỏn hển, giận chỉ Trần Y: "Hạ Giới Yêu Tăng, tẩn thổ ô uế chi ngữ, bản thiên vương hôm nay hãy thu nguoi!"

Dứt lời, Lý Tịnh liền vung tay lên, Bảo Tháp ném mạnh ra, cũng trong nháy mắt thành lớn, chụp vào Trần Y . Ngay cả Ngọc Đế Vương Mẫu đám nguoi, cũng căn bản không kịp ngăn cản .

Trần Y trong lòng cũng là kinh hãi, vội vàng giơ lên Cửu Long Tích Trọng chống lại, thôi động Hàng Long mười tám Trọng công năng .

"Gào ~~~ "

Long Ngâm rung trời, uy hiếp Chúng Thần .

Chín cái Thất Thái Long Thân đồng thời từ Thiên Trọng trong đằng nhảy ra, Ngũ Trảo huy động, từ phương hướng khác nhau theo Bảo Tháp chụp tới .

Đoàng đoàng đoàng đoàng . . .

Thất Thái chi Long lợi trảo lực đạo kinh nguoi, ở nặng nề tiếng đánh trong, ngành sinh sinh đem Lý Tịnh Bảo Tháp đẩy lui, làm cho không còn cách nào bao lại Trần Y .

Ầm!

Bảo Tháp rơi xuống đất, tạo nên vĩ đại khí lãng, đem mây mù đánh xơ xác, dư âm làm cho Trần Y đứng không vững, liền tiếp lui về phía sau .

Mà chín cái Thất Thái chi Long, đã ở sau một kích này, một cái tiếp một cái tiêu tán, rất nhanh liền không có có thân ảnh .

Trần Y biết, bởi vì mình chỉ là một cái Bán Tiên, pháp lực không đủ, có thể thôi động một lần Hàng Long mười tám Trọng kỹ năng đã tính may mắn, không có khả năng thời gian dài duy trì Long Thân .

Bất quá, lúc này đây cũng sắp Chúng Thần đều chấn trụ, mục trùng khẩu ngọc nhìn Trần Y . Bọn họ đều có thể nhìn ra được, Trần Y vẫn là một cái Bán Tiên, thực tế pháp lực thật là ít ỏi, bọn họ ai cũng có thể ung dung chiến thắng .

Nhưng chuỗi này Thiên Trọng cũng là Vô Thượng Pháp Bảo, ngay cả Lý Tịnh Bảo Tháp cũng có thể đơn giản đẩy lùi . Nếu như là bọn họ chống lại, đoán chừng phải bị đáng sợ kia Thất Thái chi Long xé thành mảnh nhỏ .

Ngọc Đế chính là không khỏi kinh hãi, hô đứng lên, bất khả tư nghị nhìn Trần Y, trong mắt có rất nhiều nghi vấn .

Quản lý tam giới rất nhiều năm, Ngọc Đế vật gì vậy chưa thấy qua ? Chân Long, hẳn là như vậy hô cái tức đến, đuổi cái tức đi . Nhưng mới rồi chín cái, rõ ràng không thuộc về tam giới vật, so với Tứ Hải Long Vương, không biết phải mạnh hơn gấp bao nhiêu lần .

Hòa thượng này, đến là thần thánh phương nào ? Hẳn thật chỉ là Như Lai Nhị Độ Tử chuyển thế sao?

Ngọc Đế nghĩ như vậy, tâm lý trực đã cổ . Hoàn hảo không có có đắc tội hòa thượng này, bằng không, Thiên Đình lại đem thù bằng ngày .

Lý Tịnh mặc dù là một hỏa bạo người, nhưng tâm tư cũng rất kín đáo . Liền vừa rồi một kích kia, hẳn cảm thấy Trần Y bất phàm . Hiện tại chỉ là một Bán Tiên liền như thế, nếu như lớn lên, đem như thế nào được ?

Mà Lý Tịnh bản thân, cũng là ngay từ đầu liền làm khó dễ với hòa thượng này, đợi hòa thượng này ngày lớn lên sau khi, chắc chắn tìm hấn tính sổ, như vậy lấy cái gì để ngăn cản ?

"Hôm nay phải giết hấn, vĩnh cửu trừ hậu họa!"

Lý Tịnh hạ quyết tâm, trong mắt lóe lên một đạo hàn mang .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Trúng chiêu Lý Tịnh

Nhất chiêu đẩy lùi Lý Tịnh công kích, nhưng Trần Y căn bản không dám khinh thường chút nào, hoàn toàn chính là vận khí . Phải nói thực lực, Lý Tịnh phát tay liền có thể đưa hấn hủy diệt vô số lần . Cho nên, thời khắc chú ý Lý Tịnh cử động .

Khi thấy Lý Tịnh trong mắt lóe lên đạo hàn mang sau đó, Trần Y thì biết rõ, lão gia hỏa này muốn đối với mình thống hạ sát thủ . Vì vậy, liền lập tức khởi động cảm lan cả sa ẩn thân công năng, để cho mình ẩn núp, đồng thời rất nhanh chạy cách nguyên lai phương .

"Giết!"

Lý Tịnh chợt quát một tiếng, phát tay điều động Bảo Tháp, phóng đại đến vừa rồi gấp hai còn nhiều hơn, hướng Trần Y vừa rồi sở tại phương đập đem xuống phía dưới . Hẳn tuy là nhìn không thấy Trần Y, nhưng hẳn xác định, cái này phạm tăng khẳng định chạy không xa, còn có thể cảm nhận được hấn tồn tại .

Àm!

Lại là một tiếng vang thật lớn, Bảo Tháp lần thứ hai đánh phía mặt đất, làm cho toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện đều run rẩy theo vài cái . Những này Thiên Thần, đều là nhanh lên lần tránh xa xa, rất sợ lọt vào lan đến .

Mặc dù nói, cái này Bảo Tháp sở tạo nên dư âm không đủ để đối với bọn họ mấy ngày này Thần Tạo thành tổn thương gì . Thế nhưng, cái kia ở đang tức giận Lý Tịnh, cũng không phải là bọn họ có thể trêu chọc . Làm không cẩn thận, phải tự rước lấy họa .

Ở vào dưới trạng thái ẩn thân Trần Y, thật tuyệt không ung dung . Vội vàng thi triển phi hành kỹ năng, trốn tránh vậy cũng ác Đại Bảo tháp, trong lòng khổ không thể tả . Nếu để cho người chứng kiến, cũng biết Trần Y lúc này có bao nhiêu chật vật .

Cảm thụ được Trần Y còn như trước sống, Chúng Thần đều không khỏi cau mày . Nghĩ thâm, cái này Bán Tiên hòa thượng, đến người mang bao nhiêu

bảo bối a, như vậy cũng còn đập bắt tử hắc, thực sự là đủ tà môn .

Lý Tĩnh đương nhiên sẽ không lúc đó bỏ qua, chọn Bảo Tháp lại là một trận đập mạnh, nhưng lại thi triển pháp thuật che lại đại diện xuất khẩu . Hắc cũng không tin, hòa thượng này có thể chạy thoát!

Rầm rầm rầm . . .

Bảo Tháp dày đặc nện xuống, trừ những này Thiên Thần nơi ở, hầu như toàn bộ đại diện đều bị đập một lần, Lăng Tiêu Bảo Điện liên tục lay động, làm cho Chúng Thần đều đi theo lắc qua lắc lại, thiếu chút nữa thì không còn cách nào đứng vững .

"Thiên Vương xin dừng tay!"

Ngọc Đế vội vàng cao giọng quát bảo ngưng lại, muốn khiến Lý Tĩnh đình chỉ công kích . Thứ nhất, hắc không muốn để cho Trần Y liên chết đi như vậy, hắc còn nghĩ sau này mỗi ngày đều có thể ăn được trong tam giới đẹp nhất thức ăn .

Thứ hai, hắc cũng có lo lắng, cái này Đường Tăng tuyệt đối bất phàm, không thể đơn giản trên chọc . Hắc không nói, mượn là Như Lai Nhị Độ Từ chuyển thể cái thân phận này, đã đủ Thiên Đình uống một bầu .

Coi như Như Lai không tiện ra mặt, còn có một cái Tôn Hầu Tử đây. Nếu như hầu tử biết tình huống, lần thứ hai đánh đem đi lên, Thiên Đình có ai có thể ngăn cản ? Cái này Lý Tĩnh, cũng là không đủ xem .

Đáng tiếc, Lý Tĩnh đã là lửa giận ngút trời, căn bản là không dừng được, đương nhiên sẽ không nghe Ngọc Đế quát bảo ngưng lại . Vừa tiếp tục chọn Bảo Tháp đập, vừa nói: "Bệ Hạ, còn đây là Hạ Giới Yêu Tăng, đến ta Thiên Đình tà thuyết mê hoặc người khác, thần hôm nay phải tương diệt giết, dùng kiểm chứng Bệ Hạ thiên uy!"

Vẫn liên tục trốn tránh Trần Y, tâm lý sao một cái chữ khổ. Đáng chết này Lý Tĩnh, ngay cả Ngọc Đế nói cũng không nghe . Như vậy xuống phía dưới, bản thân không bị đập chết cũng phải bị một chết .

Không được, được nghĩ biện pháp mới là, nếu không... Nói, cái này cái mạng nhỏ, hôm nay phải chi trả .

Nghĩ cho tới này, Trần Y liền tới cái bí quá hoá liều, bay thẳng đến Lý Tĩnh trước mặt . Mặc dù đang địch nhân bên cạnh thân nguy hiểm nhất, nhưng không phải nói, nguy hiểm nhất địa phương, liền an toàn nhất sao?

Hơn nữa, cũng không tin lão gia hỏa này, còn nghĩ Bảo Tháp đập hướng mình .

Lý Tĩnh cũng cảm thụ được Trần Y ba động ở bên cạnh mình, là tốt nhất Trảm Sát thời điểm . Thế nhưng, hắc nhìn không thấy a, làm sao động thủ ? Không có khả năng điều động Bảo Tháp, ngay cả mình cùng nhau đập chết đi.

"Lão Tử phun nguoi về mặt!"

Trong lúc bất chợt, Trần Y chợt quát một tiếng, phát động Từ Kim Bát com nắm công kích thuộc tính .

Nhất thời, chỉ thấy một đoàn một dạng trắng bóng gạo com đột nhiên xuất hiện, đập về phía Lý Tĩnh . Hơn nữa com nắm phát sinh phương vị đang không ngừng biến hóa, không có bất kỳ quy luật, làm cho không người nào có thể phán đoán sau một khắc sẽ ở nơi nào .

Đối với cái này Tiểu Tiểu com nắm công kích, Lý Tĩnh đương nhiên sẽ không lưu ý, vung tay lên, kích khởi tầng tầng khí lãng, đem com nắm toàn bộ chấn vỡ, tán lạc đầy đất .

Khả trần y công kích cũng không phải là chỉ có một lớp, cũng không chỉ là mấy đợt, mà là liên tục không ngừng công kích . Cũng không biết, cái này Từ Kim Bát là ngay cả Thông nơi nào, lại có như thế bao nhiêu com nắm .

"Ghê tởm hòa thượng!" Lý Tĩnh lúc này tức giận hơn, lớn uống: "Yêu Tăng! Như vậy trốn trốn tránh tránh có gì tài ba, hiện thân đi ra, có thể tiếp được bản thiên vương nhất chiêu, liền tha cho nguoi khỏi chết!"

"Lười khó!"

Trần Y không để ý tới Lý Tĩnh, lạnh lùng phun ra hai chữ sau khi, tiếp tục khởi xướng công kích mãnh liệt . một đoàn một dạng com tẻ, từ khác nhau góc độ phát sinh, đánh trúng tấn công về phía Lý Tĩnh, làm cho hắc phải thôi động pháp lực, ngăn cản những thứ này ác tâm com nắm .

Khả trần y phát động công kích phi thường dày đặc, căn bản là không ngừng không nghỉ, làm cho Lý Tĩnh liên tục quát lớn, trên mặt gân xanh đều giãn đến gò lên đến . Hai tay chính là liên tục huy động, ngăn cản những thứ này com nắm .

Trần Y biết, cái này là mình cơ hội duy nhất, không thể ngừng dừng, bằng không sẽ không còn cơ hội phản kháng . Cho nên, mặc kệ công kích có hữu hiệu hay không, không ngừng chính là vương đạo . Chỉ cần có một đoàn công kích được Lý Tĩnh, liền có cơ hội chuyển bại thành thắng .

Chúng Thần đều ngừng thở, trừng lớn đôi mắt thấy quỷ dị này hình ảnh, phía sau lưng từng đợt lạnh cả người . Riêng là cái kia Thực Thần, càng là liên tục run . Ước đoán sau này, hắc cũng sẽ không bao giờ ăn gạo com

Càng về sau, Lý Tĩnh đã là tâm phù khí tảo, hơn nữa bắt đầu trở nên không có chương pháp gì, chỉ là bản năng huy động hai tay, ngăn cản cơn nắm công kích .

Như vậy liền cho Trần Y cơ hội, rất nhanh khỏi xướng một đợt công kích sau khi, lập tức bay đến Lý Tĩnh phía sau, cùng hấn hẩu như dính vào cùng nhau . Đồng thời, giờ lên hấn ăn mảy bát, trên mặt lộ ra cười gian .

Ba!

Nhất thanh thủy hưởng, thật lớn một đồng com nắm phụt ra ra, trực kích Lý Tĩnh cái ọt .

Không được!

Lý Tĩnh cảm thấy uy hiếp tới gần, trong lòng thầm kêu không xong, đồng thời làm ra phản ứng, cấp tốc xoay người, phát tay ngăn cản . Chỉ tiếc, khoảng cách thực sự gần quá, căn bản là ngăn cản không được . Vì vậy, bị kích phát sinh .

Ầm!

Trắng bóng com nắm đập vừa vắn, mệnh trung vừa vắn nghiêng người qua đây Lý Tĩnh mặt trán . Com nắm đánh xơ xác, roi đầy đất . Mà Lý Tĩnh, chính là bị đánh một trận choáng, trong mắt tất cả đều là lóe sáng tiêu tinh tinh, mũi nghiêng qua một bên, liên tục chảy máu .

Bất quá, Lý Tĩnh cũng không có nửa điểm đau đớn đáng đáp, ngược lại là cao hứng bùng bùng, vẻ mặt nụ cười rực rỡ, hai mắt nhìn chăm chăm Ngọc Đế hai bên trái phải Vương Mẫu, cười hắc hắc nói: "Nương nương, nương nương người rốt cục tới tìm ta a, người để cho ta nghĩ thật tốt đau khổ a!"

Xoát!

Chúng Thần ánh mắt một cái tập trung đến Vương Mẫu trên người, đều là vẻ mặt nghi vấn . Bao quát Ngọc Đế ở bên trong, cũng đều muốn nghe Vương Mẫu nói một chút, cái này đến là chuyện gì xảy ra .

Wang Mẫu chính là vẻ mặt hoang mang, cái này Lý Tĩnh, đến đang nói cái gì ?

Trần Y thu hồi cảm lan cả sa ẩn thân thuộc tính, đứng ở to như vậy trên đất trống, cười ha ha một tiếng đạo: "Ai nha nha! Lý Thiên Vương không hổ là Lý Thiên Vương, lại ở trong lòng âm thầm thích Vương Mẫu Nương Nương, thực có can đảm muốn a!"

Ầm!

Ngọc Đế một quyền đem trước người bàn đánh nát, chồm râu tức giận đến đứng lên, quát lớn đạo: "Người đâu ! Đem Lý Tĩnh trói, tiễn Trảm Tiên Thai!"

Sưu!

Một cái Khôn Tiên Thăng bay vút mà đến, đem vẫn còn ở trong ảo tưởng Lý Tĩnh vững vàng trói lại, theo Trảm Tiên Thai phương hướng thổi đi .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Thiên Đình người hầu một dạng

Bị Khôn Tiên Thăng trói chặt Lý Tĩnh, rất nhanh liền khôi phục lại . Phát hiện mình bị trói sau khi, vừa giãy giụa một bên hét lớn: "Bệ Hạ, vì sao phải như vậy đối với thần ? Nhất định là Yêu Tăng đầu độc, Bệ Hạ không nên bị mắc lừa . . ."

"Câm miệng!"

Ngọc Đế nổi trận lôi đình, quát lớn đạo: "Tốt người một cái Lý Tĩnh, lại dám như thế đại nghịch bất đạo . Hôm nay Bản Đế không được Trảm Sát người, như thế nào chính ta thiên quy ? Kéo xuống!"

"Bệ Hạ!" Bị lap xả Lý Tĩnh liên tục hét lớn: "Bệ Hạ! Thần không biết tội gì, thỉnh Bệ Hạ công khai!"

"Như vậy phản nghịch đồ, có gì đâu có ? Trảm cho ta lập tức hành quyết!" Ngọc Đế làm sao có thể còn có thể cho Lý Tĩnh công khai ? Vạn chúng nhìn trừng trừng, còn cần công khai cái gì . Như không được chém cái này Lý Tĩnh, hấn cái này Ngọc Hoàng Đại Đế sau này còn hỗn cái rắm!

Chúng Thần trong lòng đều ở đây vì Lý Tĩnh tiếc hận, nhưng ai cũng không dám tiến lên cầu tình. Dám đem tâm tư đánh tới Vương Mẫu trên người, đây không phải là tự tìm đường chết đây là cái gì? Đòi lại cùng với chính mình là Ngọc Đế, có thần tử như vậy, không giết còn giữ cho mình vợ ngoại tình?

"Ai!" Lý Tĩnh ngửa đầu điên cuồng gào thét: "Ta không phục! Ta không cam lòng!"

"Trảm cho ta!" Ngọc Đế chỗ nào quân Lý Tĩnh như thế nào kêu, đưa lệnh bài hô ném.

Suru!

Trần Y vội vàng thi triển phi hành kỹ năng, một cái đem sắp rơi xuống đất lệnh bài tiếp được, còn dài hơn trường hô khẩu khí, tựa hồ rất khẩn trương xu thế.

Ngọc Đế không giải thích được nhìn Trần Y: "Thánh Tăng, ngươi đây là..."

"Sờ ngươi đầu hủ!" Trần Y chấp hai tay đạo: "Ngọc Đế, sát nhân bắt quá đầu điểm đất, răng rắc xuống một đao liền xong việc. Nhưng ngươi là Tam Giới Chi Chủ, muốn uy nghiêm, cũng phải chúng sinh tín phục. Cho nên, để Lý Thiên Vương minh bạch là chuyện gì xảy ra đi."

Chúng Thần đều là gât đầu, cảm thấy Trần Y nói rất có đạo lý, hy vọng Ngọc Đế cũng làm cho Lý Tĩnh có thể chết được rõ ràng.

Lý Tĩnh trợn lên giận dữ nhìn nôi Trần Y, phần nộ quát: "Yêu Tăng! Bản thiên vương không cần ở nơi này giả từ bí! Hại tính mạng của ta, đợi Na Tra ban sai trở về, chắc chắn đưa ngươi tóa cốt dương hồi, đánh hạ mười tám tầng Địa Ngục, trọn đời thoát thân không được!"

"Ai!" Trần Y thờ dãi nói: "Lý Tĩnh, bản tăng cùng ngươi không oán không cừ, tại sao hại ngươi vừa nói? Ngươi tự suy nghĩ một chút, vừa rồi ngươi đều nghĩ cái gì, đều nói cái gì đó, có thể trách ta?"

"Vừa rồi?" Lý Tĩnh quát lên: "Vừa rồi bản thiên vương chính là muốn đưa ngươi cái này Yêu Tăng Trảm Sát, dùng chính thiên uy. Cái nào Hiểu ngươi cái này Yêu Tăng không biết lấy ở đâu bảo vật, lại tránh thoát bản thiên vương công kích. Sau đó lại thi triển Yêu Thuật, khiến bản thiên vương..."

Nói đến đây, Lý Tĩnh tựa hồ nhớ tới cái gì, liền lập tức im miệng, không được xuống chút nữa nói. Quay mặt đi, không dám cùng Ngọc Đế đàm người đối diện. Nhưng vẫn là len lén, thỉnh thoảng liếc một cái Vương Mẫu, trong lòng cảm thán hàng vạn hàng nghìn.

Trần Y xấu xa cười nói: "Sau đó thì sao? Thiên Vương làm sao không được nói tiếp?"

Lý Tĩnh biết, bản thân hôm nay là chắc chắn phải chết, chỉ là bị chết phi thường không cam lòng. Hắn là thâm mến Vương Mẫu thật nhiều năm, thậm chí mộng Vương Mẫu mấy vạn lần, khiến hắn thật là nhớ ngủ một giấc mấy ức năm.

Nhưng thủy chung chỉ là một mộng, cho dù tuy mỹ hảo, cho dù khi tỉnh lại phát hiện chân là ẩm ướt, đó cũng chỉ là một giấc mộng, hơn nữa còn là một cái mãi mãi cũng không còn cách nào thực hiện mộng.

Trong hiện thực, hắn đối với Vương Mẫu rất là tôn kính, cho tới bây giờ không dám vượt qua giới hạn. Không nghĩ tới, hôm nay bị cái này Yêu Tăng thi triển đáng sợ Yêu Thuật, đem suy nghĩ trong lòng nói ra, phạm tử tội.

Chết không đáng sợ, nhưng Lý Tĩnh thật phi thường không cam lòng liền chết đi như thế. Hắn cỡ nào nghĩ, kéo lôi kéo Vương Mẫu tay nhỏ bé, hôn vừa hôn Vương Mẫu môi đỏ mộng. Nếu là có thể xuân tiêu một khắc, để hắn chết một vạn lần cũng cam tâm. Chỉ tiếc, tất cả, đều là Phù Vân.

Ngọc Đế ngừng lại trước sau năm trăm năm, cũng đã minh bạch, muốn chúng sinh thật đối với mình kính nể, muốn không chỉ là như lời đình thủ đoạn cường chế, còn cần khiến chúng sinh tâm phục khẩu phục ý chí.

Vì vậy, Ngọc Đế nhìn về phía Lý Tĩnh đạo: "Lý Tĩnh, ngươi có lời gì muốn nói sao?"

Lý Tĩnh lắc lắc đầu nói: "Tội thần không lời nào để nói, thẹn với Bệ Hạ."

"Vậy, ngươi liền an tâm đi thôi." Ngọc Đế cũng không muốn lại nói nhảm nhiều, thủy chung trong lòng có một vương mắc. Hơn nữa, nhìn Chúng Thần đều có chút khó chịu, còn không biết, những người này ở giữa, còn có bao nhiêu cùng Lý Tĩnh là kẻ giống nhau.

Trần Y lần thứ hai đứng ra: "Ngọc Đế chậm đã!"

"Thánh Tăng còn có chuyện gì muốn nói?" Ngọc Đế thật đã rất không nhịn được, nhưng vì sau này khẩu phục, vẫn là nhịn xuống.

Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Thế gian chúng sinh, lại có ai không được sẽ mắc sai lầm đây? Không được nếu nói đến ai khác, liền Ngọc Đế chính ngươi, cái này hơn hai trăm triệu năm đến, thật không có làm sai bất cứ chuyện gì sao? Nếu như ngươi không phải tam giới Chúa tể, nếu như chúng sinh không được tha thứ, có thể hay không sống đến hôm nay?"

"Mượn năm trăm năm trước mà nói, nếu như không phải Ngọc Đế ngươi đánh tâm lý coi thường Tôn Ngộ Không, như thế nào lại có hắn Đại Náo Thiên Cung chuyện như thế phát sinh? Hiện tại, Lý Tĩnh là muốn pháp bản thiêu, nhưng chưa gây thành sai lầm lớn, làm sao không thể cho hắn một cơ hội đây?"

" Bao nhiêu năm tháng, Thiên Đình từng trải bao nhiêu nguy cơ, Lý Tĩnh lập được công lao hân mã, Ngọc Đế hắn là đều nhớ đi. Nếu như lúc đó giết,

Thiên Đình có thêm nguy nan lúc, ai có thể thể thân Lý Thiên Vương, bảo vệ Thiên Đình ?"

Ngọc Đế cũng biết, Trần Y nói những thứ này đều là sự thực, nhưng hần thủy chung khó có thể vượt qua trong lòng Cam . Vì vậy, mở miệng nói: "Thánh Tăng từng nói, tự có một phen đạo lý . Nhưng nếu hôm nay tha Lý Tĩnh, thiên uy ở đâu ?"

"Chửi thề một tiếng !" Trần Y lớn tiếng: "Thiên uy thiên uy, ngươi nha trừ thiên uy còn biết cái gì ? Nếu là không có nhiều ngày như vậy thần giữ gìn, Thiên Đình sớm đã không còn . Nếu ngay cả chỗ dung thân đều bị người chiếm, còn nói cái rắm thiên uy! Đầu ngươi bị lừa đấy ?"

Vừa nói, Trần Y khí thế hồ đi lên vừa xông, nghiêm mặt nói: "Hôm nay tha Lý Tĩnh, ta cam đoan sau này hần không dám tái phạm bực này lệch lạc . Nếu như Ngọc Đế ngươi không phải muốn giết hần, ta chỉ nói cho ngươi, Lý Tĩnh đầu người sau khi hạ xuống, ta liền khiến hầu tử gây nỡ Thiên Cung một lần!"

"Ngươi là đang uy hiếp Bản Đế ?" Ngọc Đế tựa hồ cũng rất không cao hứng .

"Uy hiếp ngươi lại trách tích!" Trần Y lừa tính tình vừa lên đến, chính là không ai có thể kéo . Bất quá không có người biết, hần làm như vậy thật có hần ý tưởng . Hần muốn ở Thiên Đình này trong, dùng mỹ thực cùng khua môi múa mép thu nạp lòng người, khiến mấy ngày này thần, trở thành hần người hầu tiểu đệ .

"Đường Tăng ngươi . . ." Ngọc Đế hô đứng lên, đến bạo phát sát biên giới .

Trần Y khí thế lại tăng lên nữa: "Ta làm sao ? Ta chính là muốn nói cho ngươi, hầu tử gây gộc không phải dưa chuột . . . Chửi thề một tiếng ! Ta nói cái gì đó ?"

Vừa nghe Trần Y há mồm một con khi, ngậm miệng một con khi, chúng Thiên Thần đều cảm thấy phía sau lưng lạnh lẽo . Bát Hầu nếu thật là đánh đem đi lên, bọn họ ai cũng đâu không được .

Vì vậy, Chúng Thần liền đều hướng Ngọc Đế cầu tình, thỉnh Ngọc Đế tha Lý Tĩnh lúc này đây, khiến hần mang công chuộc tội, thủ vệ Thiên Đình yên ổn .

Ngọc Đế đối với Tôn Ngộ Không chính là bội cảm đau đầu, chỉ là không bỏ xuống được mặt mũi mà thôi . Hiện tại, có Chúng Thần cầu tình, hần cũng tìm được dưới bậc thang . Vì vậy, liền thuận Trần Y ý, tha Lý Tĩnh, thờ phỉ phản hồi Lăng Tiêu Bảo Điện .

Lý Tĩnh tuy là tâm tồn cảm kích, nhưng là không có hướng Trần Y nói lời cảm tạ 1 tiếng . Hần từ đầu đến cuối đều cảm thấy, tự có này một khó, chính là bái cái này đầu trục chết tiết ban tặng .

Trần Y cũng không để ý, có bước đầu tiên này, sau này lộ còn sợ không trôi chảy ? Chỉ cần lại đơn giản chút thủ đoạn, Thiên Đình người hầu một dạng tự nhiên không khó thành lập . Mà Lý Tĩnh cái này quật cường lừa, chính là Trần Y dự định Đoàn Trường .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Na Tra không nhỏ

Lần này giải cứu Lý Tĩnh, tuy là bề ngoài không có có được chỗ tốt gì, thậm chí còn cùng Ngọc Đế lão nhi có điểm va chạm . Nhưng trên thực tế, Trần Y thu hoạch phong phú .

Lý Tĩnh cũng minh bạch, tuy là trong Trần Y Yêu Thuật, khiến được bản thân suýt nữa bỏ mạng . Nhưng trên thực tế, hần cũng biết, bản thân thực sự là yêu say đắm nôi Vương Mẫu, hơn nữa đã duy trì liên tục thật nhiều thật nhiều năm .

Cho nên, từ loại trên ý nghĩa mà nói, thật trách không được cái kia nên đầu trục chết tiết lão . Hơn nữa, đi qua sau chuyện này, Lý Tĩnh minh bạch cái đạo lý, có một số việc có thể lớn mật đi làm, mà có một số việc, liên tưởng cũng không thể suy nghĩ . Trong lòng vương mắc lúc đó mở ra, không hề đi mê luyến Vương Mẫu .

Như vậy, Lý Tĩnh vốn nên muốn đi gặp Trần Y nói lời cảm tạ, nhưng hần chính là đầu quật cường lừa, vẫn là đầu phi thường sĩ diện quật cường lừa . Vì vậy không bỏ xuống được bộ mặt, chỉ chờ sau này tìm cơ hội .

Mà hần Thiên Thần nhưng không giống với, trải qua Trần Y lần này làm âm ỉ, ước đoán Thiên Đình chút già cỗi quy củ, sẽ ở mọi người tiềm di mặc hóa (thay đổi một cách vô tri vô giác hiệu quả) trong bị phế trừ, để cho bọn họ có thể buông tay chân ra, làm một ít trước đây không thể làm sự tình .

Đương nhiên, bọn họ cũng không dám trực tiếp đi chống đối Ngọc Đế Bệ Hạ, chỉ có dựa vào Trần Y cái này không sợ trời không sợ đất, lại vừa có rất nhiều đạo lý hòa thượng, đến cùng Ngọc Đế gọi nhíp, cho bọn hắn mang đến ngày lành .

Cho nên, mấy ngày này thần đều đối với Trần Y phi thường tốt, mỗi một người đều muốn kết giao, cũng xum xoe, cùng Trần Y tạo nên quan hệ .

Đây là Trần Y muốn, nhưng hắn vẫn biểu hiện rất là cao lãnh, đối với mấy cái này Thiên Thần không gần không xa, khiến cho bọn họ vừa kính vừa sợ, thành công tạo uy vọng .

Cũng liền như thế, Trần Y liền cáo biệt chúng Thiên Thần, đơn độc đi Ngọc Hoàng Đại Đế tâm cung tiếp, cũng cẩn thận tỉ mỉ chế tác một bản phong phú mỹ thực, dùng cái này an ủi một chút Ngọc Đế thụ thương tâm linh .

Đồng thời cũng giảng giải cái này hơn hai ức tuổi Lão Bất Tử, nói cho hắn biết, Vương Giả chi đạo không phải bắt người đó liền giết, như vậy là Bạo Quân hành vi, là muốn bị phủ định . Chỉ có thích lịch cùng nhân ái đều xem trọng, mới có thể giang sơn vĩnh cửu cổ .

Ngọc Đế thật cũng chính là tâm lý khó chịu, cũng không phải thật sự là tức giận . Hắn từ bị Trần Y mắng to một lần kia sau khi, từ từ cảm nhận được Vương Giả chi đạo, không được giống như trước nữa giống nhau, người nào không nghe lời liền trực tiếp giết chết .

Đương nhiên, Ngọc Đế trong lòng cũng vẫn còn có chút vướng mắc, dù sao, cái kia Lý Tĩnh là một nhân tài, hơn nữa tuổi trẻ, ở chút phương diện thật đúng là rất có uy hiếp . Bất quá đã có Trần Y cam đoan, Ngọc Đế cũng liền tiêu trừ không nhỏ cổ kị .

Huống chi, có một bản mỹ thực bồi tội, người còn muốn người ? Lẽ nào, thật muốn khiến Bất Hủ trở lại Đại Náo Thiên Cung a .

Vì vậy, Ngọc Đế cũng liền vui vẻ tiếp thu, mượn Trần Y mỹ thực, vì Trần Y tiền đưa .

Ở thiên đình làm âm ỉ thời gian dài như vậy, Trần Y cũng biết, nên lúc rời đi sau khi . Rất nhiều chuyện, một vừa hai phải, được tiến hành theo chất lượng, nóng ruột sờ không tốt đâu hử .

Tiếp tục từ Dương Tiễn dẫn đường, Trần Y phản hồi mặt đất . Thấy Tôn Ngộ Không đang hoảng đợi chờ ở nơi đó sau khi, tâm lý đối với con khỉ này xem trọng vài phần . Không nghĩ tới, hầu tử cũng có yên tĩnh thời điểm .

Chứng kiến Trần Y trở về, Tôn Ngộ Không phản phật một cái nhào lộn qua đây: "Sư phụ, thế nào, cùng Vương Mẫu làm được vui mừng không vui ?"

Trần Y ba một cái khẩu đầu vung tới: "Có thể hay không tiếng người nói ? Vì sư trẻ tuổi như vậy đẹp trai, sao cùng Vương Mẫu làm ? Phải đi nói chuyện làm ăn, hiểu không được ?"

Tôn Ngộ Không gãi gãi lỗ tai đạo: "Kia... Sư phụ, sinh ý nói được như thế nào ?"

"Coi như thông thuận, hết thầy đều đang sư phụ trong không chế . Đi thôi, ta môn tiếp tục gấp rút lên đường, cũng nhanh đến Quan Âm Thiền Viện ." Trần Y vừa nói, liền tung người đến Độc Giác Thú trên lưng, Thiên Trượng vung lên: "Xuất phát, Độc Giác Thú!"

Tôn Ngộ Không ban đầu muốn hỏi được cụ thể một điểm, nhưng lại vang lên Trần Y câu kia lòng hiếu kỳ sẽ hại chết Hầu nói, cũng liền không hề nhánh âm thanh, yên lặng nghiêng hành lễ, đi theo Trần Y phía sau, tiếp tục Tây Hành .

Nhưng bọn họ mới vừa đi không đến năm mươi dặm, liền nghe được 1 tiếng gọi hàng từ Thiên Không truyền đến: "Thánh Tăng xin dừng bước!"

Lập tức, một đoàn hồng quang phá vỡ tầng mây, đôi chân đạp Phong Hỏa Luân tiểu Na Tra vội vã chạy tới . Nhìn thấy Tôn Ngộ Không sau khi, tiểu Na Tra kinh hô: "Tôn Hầu Tử, người thật cái tà quy chính, cùng Thánh Tăng đi thủ kinh nha, không tệ lắm ."

Trần Y nhìn tiểu Na Tra, con người đều nhanh tràn mi ra . Miệng há to, vẻ mặt bất khả tư nghị .

Mặc dù nói, tiểu Na Tra là chân đạp Phong Hỏa Luân, vai khoá Càn Khôn Quyền, tay cầm Hỏa Tiêm Thương, người khoác Hổ Thiên Lăng, nhưng cùng đời trước trên TV sở hữu phiên bản rất bất đồng, hơn nữa khác nhau rất lớn .

Trần Y nhớ kỹ, bất kể là một cái phiên bản Tây Du Ký, bên trong tiểu Na Tra đều là đầu trên đỉnh lông hai cái tóc giả đồng, giống như hai cái sừng giống nhau, rất là đặc biệt .

Nhưng bây giờ thấy cái này tiểu Na Tra đây? Hoàn toàn không phải như thế cái trang phục . Tóc dài khoác ủng hộ hay phản đối tâm, dùng một cây ngân sắc sợi tơ nhẹ nhàng khoác ở, tùy gió nhẹ nhàng bay, còn mang đến một cỗ nhai nhai mùi thơm ngát .

Cái này Na Tra xem ra giống như là mười sáu bảy tuổi đáng yêu, vẻ mặt đều là ôn nhu, đầy người đều là thanh tú . Một Trương Viên Viên trướng ngỗng khuôn mặt, tròn mắt tối như mực, hai má ửng đỏ, quanh thân lộ ra một cỗ thanh xuân hoạt bát khí tức .

Quan trọng hơn là, người xuyên là cái màu xanh nhạt quần dài, chỉ có bên hông một tuần là liên hoa hình . Mà quần dài cổ áo phía dưới hai thốn chỗ, là thật cao lương ngọn núi lớn, rất là êm dịu . Heo đều có thể nhìn ra được, đó là một mỹ đỉnh nữ hài a!

Nói, đều gọi nhân gia tiểu Na Tra, đây là nơi nào Tiểu, còn là nơi nào Tiểu ?

Trần Y suy nghĩ nửa không có bị Na Tra sáng mù 32K vàng ròng nhãn, lần thứ hai nhưng tinh thần xoa xoa, sau đó mới mở miệng nói: "Xin hỏi, người chính

là Na Tra ba . . . Thái tử ?"

"Hi hi!" Na Tra ngòn ngọt cười, nhưng tay phách Tôn Ngộ Không đầu một cái, cái này mới nhìn Trần Y đạo: "Thánh Tăng, người có phải hay không con mắt không dễ xài ? Người xem người xem, ta là thái tử sao? Nhân gia là Na Tra Tam Công Chúa á!"

"Phốc!"

Mới vừa uống xong suối Trần Y phun ra ngoài, hơi nước chiếu ra mỹ lệ thái hồng . Thế giới này là sung sao? Na Tra là công chúa, vẫn cùng con này sắc hầu một dạng quen thuộc như vậy, giữa bọn họ thật không có điểm cái gì ?

"Sự phụ chậm một chút, đừng ghen ." Tôn Ngộ Không nhanh lên qua đây, cho Trần Y đầm lưng, còn lảm bảm nói: "Sự phụ nhất định là ở thiên đình khát hư, đợi không rảnh, ta đây Lão Tôn liền đi tìm Ngọc Đế lão nhi lý luận lý luận ."

Na Tra chính là vẻ mặt buồn bực, không phải là uống nước sao, cũng có thể sắc mặt đỏ tía tai, phạm nhân thực sự là quá yếu . Bất quá, nàng không có quên bản thân sứ mệnh, nhìn Trần Y đạo: "Thánh Tăng, phụ vương ta phải ta đến đây, cố ý hướng Thánh Tăng nói lời cảm tạ, cũng đưa lên một viên Thoát Phàm đan làm tạ lễ, xin hãy Thánh Tăng đừng có ghét bỏ ."

Vừa nói, Na Tra liền giương tay một cái, đem một viên đỏ rực đan dược đan bắn tới .

Trần Y bản năng nhưng tay tiếp được, đang muốn mở miệng nói cái gì đó . Nhưng người ta Na Tra căn bản cũng không để ý tới hắn, cánh tay duỗi một cái, trực tiếp liền ôm Tôn Ngộ Không cái cổ, cúi nôi đi về phía trước .

Động tác như thế, Na Tra ngực Đại Sơn, cứ như vậy đặt ở Tôn Ngộ Không trên người, tựa hồ còn có một chút biến hình .

"Rầm!"

Trần Y không khỏi nuốt nước bọt, hai con mắt Thấy vậy lục . Trong lòng ở điên cuồng hét lên, cái này đến là thể đạo gì, vì sao cô em xinh đẹp đều bị Hầu cho cùng!

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tôn Hầu Tử Logic

Na Tra đương nhiên sẽ không đi quản Trần Y có ý kiến gì không, lại không biết lưu ý hòa thượng này có ý kiến gì . Nàng này đến chính yếu mục đích không phải hướng Trần Y nói lời cảm tạ, mà là muốn gặp một lần con này chết hầu tử .

Trần Y chỉ có thể yên lặng nhìn, yên lặng ước ao đồ kị nôi . Cười Tiểu Bạch Long, chậm rì rì đi theo Tôn Ngộ Không cùng Na Tra phía sau, nhìn hai người này, có thể hay không làm chút khác người sự tình .

Tôn Ngộ Không tựa hồ rất sợ Na Tra Tam Công Chúa, nhân gia làm sao nhào nặn bóp thế nào, hắn đều chỉ có thể thừa nhận, hơn nữa có thể nhìn ra được, người này có chút ngại ngùng, dường như rất không có ý tứ xu thế .

Nhưng thật ra Na Tra, căn bản cũng không có nửa điểm cố kỵ, trực tiếp ôm Tôn Ngộ Không, phải nhiều thân mật thì có hôn nhiều mật . Chỉ nghe nàng mở miệng liền vấn: "Hầu tử, cái này năm trăm năm đến, người ở đây Ngũ Hành Sơn xuống có thể có hỏi cái ý ?"

"Có có có!" Tôn Ngộ Không vội vàng trả lời: "Ổ Ngũ Hành Sơn xuống cái này năm trăm năm, Lão Tôn ngày nhớ đêm mong, nhìn mình tới sai ở nơi nào . Rốt cục có một ngày, Lão Tôn nghĩ đến bản thân lệch lạc, cũng quyết định cái chính, tất cả một lần nữa trở lại qua ."

Na Tra hi hi cười nói: "Thật ? Vậy người nói một chút, người dự định làm sao làm lại lần nữa đây?"

Lúc nói chuyện, Na Tra chớp hai như nước trong veo mắt to, vẻ mặt chờ mong, chờ Tôn Ngộ Không trả lời .

Tôn Ngộ Không nghiêm túc nói: "Ta biết, bản thân không nên xúc động như vậy, như vật hiếu chiến, ý vào cùng với chính mình pháp thuật cao cường, thấy không quen người nào liền đánh người đó . Vậy căn bản liền không thể thực hiện được, được giảng đạo lý.. ."

"Dừng một chút dừng lại!"

Na Tra kêu to, đem Tôn Ngộ Không nói cắt đứt . Sau đó tiến lên một bước, đứng ở Tôn Ngộ Không phía trước, đôi mắt đẹp trừng, đôi môi mở ra: "Chết hầu tử, ta vẫn không phải cái này . Ta là hỡi người, giữa chúng ta sự tình!"

"Tê . . ." Tôn Ngộ Không ngược lại hít một hơi lạnh, nhưng tinh thần gãi nổi trên đầu lông khi, có vẻ rất là bất đắc dĩ, rõ ràng là không muốn trả lời thẳng Na Tra vấn đề .

Mà lúc này, phía sau Trần Y cảm thấy một trận không hiểu đau lòng . Dùng cái này đến xem, con này sắc hầu một dạng cùng Na Tra chính giữa, không có chuyện gì, quý đều không tin!

Như vậy, vấn đề đến, Tôn Hầu Tử đến đối với Na Tra làm được gì đây ?

Trần Y trực tiếp xuống Độc Giác Thú, tìm một chỗ ngồi xuống, chờ thưởng thức sắp diễn ra trò hay . Mặc dù nói, chứng kiến cô em xinh đẹp theo Tôn Ngộ Không yêu thương nhưng nhớ có điểm đau lòng, nhưng phi thủy bất lưu ngoại nhân điền, dầu gì cũng là đồ đệ mình đắc tiện nghi, cũng không tệ .

"Nói mau a, người làm sao vẫn cùng năm trăm năm trước giống nhau, chỉ biết là trào tọc ?" Na Tra có chút không kịp đợi, liên tục thúc giục Tôn Ngộ Không . Nàng rất muốn biết, năm trăm năm sau khi, Tôn Ngộ Không đối với mình đến lúc đó cái dạng gì thái độ .

"Ta nói . . ." Tôn Ngộ Không rốt cục trả lời thẳng vấn đề này, bất quá chẳng biết tại sao, hàng này đúng là vẻ mặt lạnh lùng, thanh âm cũng không có một chút ôn độ: "Na Tra, ta đây là đệ 9999 lần nói cho người biết, hai chúng ta, không có khả năng!"

"Vi sao!" Na Tra có chút kích động, đương nhiên, cũng rất là đáng thương , khiến cho người xem liền muốn ôm thoải mái một phen .

Tôn Ngộ Không cười ha ha một tiếng đạo: "Vi sao ? Cái này còn cần hỏi sao? Bởi vì, ta không thích người!"

"Người nói sao!" Na Tra vành mắt hồng hồng, nước mắt liền suýt nữa muốn rơi ra ngoài, bất quá nàng vẫn là nhẫn trở lại, ép buộc bản thân tỉnh táo lại . Hôm nay, nàng phải thật tốt cùng cái này chết hầu tử nói một chút, vô luận kết quả thế nào, đều phải nói rõ .

Hơn nữa, Na Tra tin tưởng vững chắc, Tôn Ngộ Không là tâm vui mừng bản thân, nếu không... Năm đó cũng sẽ không vì mình làm công việc bẻ bộn như vậy . Nhưng cũng không biết vì sao, con khi này thủy chung không tiếp nhận bản thân, sau lại còn khắp nơi ẩn mình , khiến cho nàng rất là thương tâm, rất là buồn bực .

Năm trăm năm trước đây, Tôn Ngộ Không vẫn bị đặt ở Ngũ Hành Sơn xuống, sẽ phải tỉ mỉ ngắm lại đi. Mặc dù không có thể một mình trước tới thăm, nhưng Na Tra một lòng, cho tới bây giờ liền không hề rời đi qua con này đáng ghét hầu tử .

Hôm nay, lại có cơ hội tái kiến, nàng nhất định phải đem hầu tử nắm . Coi như thật không có cách nắm, cũng muốn lộng hấn biết, tại sao mình không được gặp hầu tử thích .

Tôn Ngộ Không xoát một cái rút ra Kim Cô Bồng, ở trong tay đùa giỡn vài cái sau khi, thả trên vai khiêng, nhìn về phía Na Tra đạo: "Người hãy nghe cho kỹ, ta không có nói sáo, ta nói đều là lời nói thật, ta không thích người, thật không thích người ."

"Ta không tin!" Na Tra hét rầm lên: "Người không thích ta, tại sao muốn vì đùa ta Khai Tâm, không tiếc thả chạy sở hữu Thiên Mã ? Tại sao muốn cho ta có thể Hạ Giới chơi đùa, cùng phụ vương ta gây chiến ? Tại sao muốn cho ta tổn thương, trực tiếp cùng Thái Thượng Lão Quân vung tay ? Tại sao muốn cho ta . . ."

"Người câm miệng cho ta!" Tôn Ngộ Không quát lớn 1 tiếng, sau đó cười hắc hắc nói: "Na Tra, đó là bởi vì ta đây Lão Tôn ở thiên đình buồn chán, tìm một tiểu thí hài vui đùa một chút a. Hiện tại, ta là người đi lấy kinh đồ đệ, là Phật Môn Đệ Tử, người không được trở lại phiền ta!"

Nghe lời này, Trần Y kém chút nhện không được muốn một Thiên Trượng đập tới . Mụ trái trứng đàn, người cái này Bát Hầu dám nói ra những lời này, cũng không sợ gió lớn thổi đầu lười ?

Còn Phật Môn Đệ Tử, hồ lộng ai vậy! Khi nhìn đến nhân gia Lan nhi lúc, người đặc biệt sao người không được nói mình là Phật Môn Đệ Tử ? Thật là một tâm khẩu bất nhất sắc hầu! Thế nhưng, vì sao đối mặt so với Lan nhi xinh đẹp hơn Na Tra, hàng này lại trở nên như vậy đây?

Trần Y biểu thị, phi thường đau đầu, không hiểu nổi Tôn Ngộ Không đến là dạng gì Logic .

Na Tra chính là bất cứ giá nào: "Vậy người hoàn tục, không được làm hòa thượng . Ta cũng không làm cái gì Thiên Thần, hai chúng ta người nào cũng không cần đi quán, đến một cái con có chúng ta lưỡng địa phương, tiêu dao độ nhật ."

"Không thể không thể ." Tôn Ngộ Không lại đùa giỡn một cái Kim Cô Bồng đạo: "Na Tra, chúng ta là không có khả năng, người nghe hiểu sao? Là tuyệt đối, tuyệt đối không có khả năng!"

"Vi sao!" Na Tra rống to, rốt cục rơi xuống Trần Y chứng kiến đệ một hạt nước mắt . Theo gò má chậm rãi chảy xuống, là như vậy óng ánh trong suốt, là như vậy làm lòng người đau nhức .

"Bởi vì . . ." Tôn Ngộ Không vẫy một cái cái trán lông dài, chân thành nói: "Bởi vì chúng ta không thể cùng một chỗ, coi như cùng một chỗ, cũng làm không được cái gì . Người là liên hoa, ta là Thạch Đầu, ta sẽ đập hư người hoa tâm ."

"Ta không sợ!" Na Tra rất là kiên nghị: "Chỉ cần có thể cùng với người, ta chết cũng đáng giá! Ta còn muốn vì người sinh một cái nhỏ hầu tử . . . A không

được, là một đồng tiểu hầu tử!"

"Ồ! Thương Thiên!" Tôn Ngộ Không kêu rên một tiếng nói: "Na Tra, ngươi là muốn sinh liên hoa Hào sao? Tuy là nhớ tới tương đối thú vị, nhưng đó là tuyệt đối không có khả năng, ngươi chính là chết cái ý niệm này đi, đừng ... nữa đến phiền ta."

Vừa nói, Tôn Ngộ Không tựa hồ nghĩ đến cái gì, đột nhiên chỉ vào Trần Y, đối với Na Tra đạo: "Ngươi muốn tìm, tìm sư phụ ta đi. Ngươi xem hấn ánh mắt kia, nhất định là rất thích ngươi. Sư phụ, ngươi nói đúng đi."

"Đúng đúng đúng, vì sư . . ." Trần Y vội vàng gạt đầu, có thể lập gần đình chỉ, hô một cái đứng lên, giờ lên Thiên Trượng, trợn lên giận dữ nhìn nỏ Tôn Ngộ Không mắng: "Ngươi cái này Bát Hào, dám cho vì sư hạ sáo, xem ta không hút chết ngươi!"

Bất quá, Trần Y cũng chỉ là tạo dáng thôi, cũng không có thật muốn đánh. Còn dùng khoe mắt đi liếc một cái Na Tra, nhìn cô nàng này là biểu tình gì. Thật có thể nói, thu cũng không phải là cái gì chuyện xấu.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Đến Quan Âm Thiền Viện

Có câu nói là, chỉ bằng tình chàng ý thiếp có ý định, mới có thể thành tựu 1 cộc chuyện đẹp. Vì vậy, chỉ có Na Tra một người cố tình, nàng cùng Tôn Ngộ Không cũng chỉ có thể đã định trước hữu duyên vô phận.

Lại trái lại Trần Y, hấn tử là ưa thích Na Tra cô em này, đáng tiếc nhân gia đối với hấn không có cảm giác chút nào. Cho nên, cũng không khả năng ở phương diện này tạo nên bất luận cái gì rung động, chỉ có thể hi vọng mà cảm thán.

Na Tra tựa hồ cũng đã rõ ràng, vô luận bản thân nói như thế nào, Tôn Ngộ Không là không có khả năng cùng với chính mình. Cho nên, cũng sẽ không cường cầu nữa, mang theo vậy cũng cực kỳ thụ thương tâm, phản hồi Thiên Đình, dùng bận rộn tới, hòa tan trong lòng vậy không cam đau đớn.

Việc này cuối cùng cũng có một kết thúc, Trần Y bọn họ tiếp tục đi về phía tây.

Ở trên đường, Trần Y thỉnh thoảng cảm Tôn Ngộ Không trêu đùa: "Hầu tử, Na Tra là bao nhiêu giỏi một cái muội tử, vì ngươi đau khổ chờ trọn năm trăm năm, ngươi nha thực sự là ý chí sắt đá a. Nếu như ngày nào đó nàng gả người khác, vì sư cũng không có đã hối hận cho ngươi ăn."

Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói: "Sư phụ, sẽ có hay không có một ngày đêm, Na Tra trở thành thầy ta nương đây?"

"Lăn con bê!" Trần Y một Thiên Trượng đập vào Tôn Ngộ Không trên đầu: "Lại pha trò vì sư, một vạn lần Kim Cô Chú hầu hạ!"

Tôn Ngộ Không sờ sờ đầu, le lưỡi, vẻ mặt nghịch ngợm dạng. Bất quá cũng không dám nói nữa thủ tiêu Trần Y, Kim Cô Chú tư vị, hấn cũng không muốn thừa nhận.

Bất tri bất giác, bọn họ thấy trò lại đi hai ngày lộ. Hơn nữa, còn ở trên đường tiêu diệt mấy con mãnh thú, còn làm lật hai tốp Sơn Tặc, đoạt không ít ngân lượng. Như vậy, Trần Y lại đạt được 1200 cái điểm công đức.

Một ngày này, Trần Y bọn họ rốt cục đi tới một ngôi chùa sò tại, dựa theo tự chế địa đồ, Trần Y biết, bọn họ đã đến trong truyền thuyết Quan Âm Thiền Viện, rốt cuộc phải chứng kiến tham lam lão hòa thượng.

Trần Y không được là trong tiểu thuyết Đường Tăng, không dám khắp nơi thu liễm, để tránh khỏi khiến cho người khác tham lam. Phần chi, người này muốn chính là khoe khoang, cảm lan cả sa vẫn luôn ăn mặc, sáng mù bao nhiêu mất chó.

Đây cũng là, bọn họ dọc theo đường đi thường thường đụng tới Sơn Tặc nguyên nhân. Một người mặc phục trang đẹp để cả sa hòa thượng, nhất định là kẻ có tiền, không được đoạt người đoạt người nào? Bất quá, kết cục cuối cùng, là Sơn Tặc bị cướp ngược, còn phơi thầy hoang dã.

Bất quá, Trần Y nhưng bây giờ có chút khác thường, đem cảm lan cả sa cởi ra để vào rương hành lý, thay Đường Vương ngự tứ tăng bào, dẫn theo Cừ Long Tích Trượng, gõ Quan Âm Thiền Viện cửa miếu.

Đồng đồng đồng!

Đập ba cái, nhưng không có nghe được có động tĩnh gì, làm cho Trần Y không khỏi cau mày. Nghĩ thầm, chẳng lẽ mình đến không phải lúc, những thứ

này hòa thượng cũng không ở ? Hoặc là, đều trực tiếp tán hàng, về nhà cưới lão bà đi ?

Tôn Ngộ Không vẫn luôn là người nóng tính, thấy Trần Y gõ cửa không có phản ứng, một mạch tiếp nối hay dùng chân đoán, khiến cho động tĩnh rất lớn, suýt nữa sẽ đem người ta cửa miếu đá phá .

Trần Y ngừng Tôn Ngộ Không: "Hầu tử người chớ có vô lễ, đá hư cái này cửa miếu, được bồi nhân gia bạc, người rất có tiền ?"

Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói: "Hai ngày trước, sư phụ không phải đoạt nhiều như vậy ngân lượng sao, thường nổi, thường nổi ."

Ba!

Trần Y phải liền cho Tôn Ngộ Không một cái khẩu đầu, nghiêm mặt nói: "Hạt bài! Người trọn to mắt khi thấy rõ ràng, vì sư là cái loại này cướp giật người khác tiền tài người sao ? Những sơn tặc kia tâm tính dơ bẩn, hành vi Bạo Lệ, vì sư là Siêu Độ bọn họ, là ở vì bọn họ làm lễ cúng ."

"Làm lễ cúng người hiểu không ? Đó là phải hao phí vì sư rất nhiều tinh lực, tự nhiên muốn thu một chút phí dụng, nếu không..., bọn họ coi như tới địa phủ, cũng sẽ bất an trong lòng ."

Tôn Ngộ Không nghe được được kêu là một cái đầu đau nhức, tâm lý không thể không bội phục, sư phụ vô liêm sỉ, đã đến không ai bằng tình trạng, tam giới số một!

Đồng đồng đồng!

Trần Y lại lần nữa gõ cửa miếu, hơn nữa dùng sức đạo rất nhiều, thanh âm tự nhiên vang dội không ít .

Rốt cục, lúc này đây có một chút động tĩnh, nghe được từ giữa mà bên ngoài tiếng bước chân . Đồng thời, còn truyền đến rất có mị lực giọng nam trung: "Đến, người phương nào như vậy Hầu cấp bách ?"

"Ngộ Không, nhân gia ở nói người đó ." Trần Y cười đều nhìn về phía Tôn Ngộ Không .

"Ta . . ." Tôn Ngộ Không nằm cũng trúng đạn, trực cảm đến một trận bất đắc dĩ, trong lòng thật nhiều thật nhiều dê Đà đang lao nhanh .

Thật, Trần Y lần đầu tiên gõ cửa miếu lúc, bên trong tăng người đã nghe được, chỉ là, bọn họ đang ở ăn nướng toàn bộ dê, không thể lập tức tới ngay, phải mau dọn dẹp một chút, để tránh khỏi bị gặp được .

Kêu kẹt!

Cửa miếu rốt cục mở ra, lộ ra một cái lóe sáng Quang Đầu đến, chừng ba mươi tuổi xu thế . hai muốn con mắt tắc thiêm tắc thiêm, vừa nhìn liền không được là hàng tốt gì, nếu như nhìn thấy mỹ nữ, chắc chắn phần đầu quên mình nhào tới .

Thấy gõ cửa là một cái đồng môn, trung niên này hòa thượng đầu tiên là hiện lên một tia không vui, nhưng ngay lúc đó lại chấp hai tay đạo: "A di đà phật, không biết đại sư vì chuyện gì, gõ ta cửa miếu ?"

Trần Y nhướn mày, vội vàng lui lại hết mấy bước, ý vị quạt gió . Tâm lý một mạch mẫn: Đkm! Tốt nùng một cô dê tao vị, muốn ăn thịt dê, cũng phải chuyên nghiệp một điểm a, thực sự là viết câu .

Bất quá, theo lễ phép, Trần Y hay là trở về lễ đạo: "Bần tăng là Đông Thổ Đại Đường kém hướng Tây Thiên Thủ Kinh hòa thượng, đường nhỏ bảo tự, chuyển tới để mượn đất chỗ nghỉ chân một chút, thảo bát cơm bố thí ăn ."

"Đông Thổ Đại Đường Cao Tăng ?" Hòa thượng kia mặc dù trong miệng công bố Cao Tăng, nhưng lại - lộ ra đầy vẻ khinh bỉ . Nghĩ thầm, đầu năm nay sư đi chân đất cũng quá đặc biệt sao không biết xấu hổ, vì kiếm cơm, cái quỷ gì nói đều nói được .

Phải biết rằng, Đông Thổ Đại Đường cách nơi này đất đâu chỉ vạn dặm, lại không có đường liền và thông nhau, trên đường cách xa nhau bao nhiêu nước từ trên núi chảy xuống, tồn tại bao nhiêu hung cầm mãnh thú, yêu ma quỷ quái . Liền một cái mặt trắng hòa thượng, có thể bình an đến nơi này ? Kẻ ngu si cũng không tin!

Trần Y tự nhiên có thể đoán được, hòa thượng này trong lòng nghĩ cái gì . Cũng không nói gì, đậm đậm nhất tiếu sau khi, xoay người nhìn Tôn Ngộ Không đạo: "Đồ nhi, cho cái này vị cao tăng bọc lộ tài năng ."

"Yes Sir~!"

Tôn Ngộ Không cũng có thể nhìn ra được, cái này mắt mù con lừa ngốc, nhất định là coi thường bọn họ thầy trò, đã sớm muốn một cái tát vung tới . Hiện tại, sư phụ lên tiếng, vậy còn chờ gì ? Lộ bên trên thủ đoạn, khiến cái này con lừa ngốc khai mở nhãn giới .

"Hòa thượng, người hãy nhìn tốt."

Vừa dứt lời, Tôn Ngộ Không liền hai chân chia xuống đất, trực tiếp hướng về sau đến vài cái lộn mèo;, tư thế ưu mỹ, động tác hào hiệp, làm cho hòa thượng kia xem trông mắt đều nhanh rơi ra ngoài .

Suru!

Vừa xuống đất Tôn Ngộ Không lại là một cái lắc mình, lập tức hóa thành tàn ảnh xuất hiện ở hòa thượng kia trước mắt, cười hắc hắc nói: "Thế nào a, còn hoài nghi thân phận chúng ta sao?"

"Không dám không dám!" Hòa thượng kia vội vàng lắc đầu, lập tức nghiêng người khiến Trần Y bọn họ đi vào: "Cao Tăng mời vào bên trong, Hầu trưởng lão cũng mau mời vào bên trong."

Tôn Ngộ Không kêu: "Người hòa thượng này nói như thế nào? Trưởng lão chính là trưởng lão, vì sao còn phải thêm một cái Hầu tự? Nói cho người biết, ta đây Lão Tôn cũng là có tên, gọi Tôn Ngộ Không, nhớ kỹ sao?"

"Nhớ kỹ, nhớ kỹ, Tôn trưởng lão chớ trách, nhanh mời vào bên trong!" Hòa thượng kia vội vàng bồi tội, nào dám đi trêu chọc cái này mặt lông Lôi Công Chùy gia hỏa? Bất quá, trong lòng cũng ở nói thầm: "Người vốn chính là một con khỉ mà, ta lại nói không sai."

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Trang bức không được bị đánh khuôn mặt

Đem Trần Y cùng Tôn Ngộ Không dần xếp đến một chỗ biệt viện sau khi, trung niên kia hòa thượng liền kiểm có lý khai, vội vàng đi về phía Lão Viện Chủ hội báo tình huống. Dù sao Đại Đường là thượng bang nước lớn, không thể chậm trễ.

Lão Viện Chủ vừa nghe là Đông Thổ Đại Đường Cao Tăng đến đây, chính là có vẻ cực kỳ Khai Tâm, phân phó hạ nhân vội vàng cho Trần Y lường thầy trò chuẩn bị cơm bố thí. Chính hắn cũng thu thập xong một hồi, mới đến đây cùng Trần Y hội ngộ.

Nhưng khi nhìn thấy Trần Y sau khi, cái này Lão Viện Chủ rõ ràng khó chịu. Nghĩ thầm Đại Đường làm sao sẽ nghèo tới mức như thế, ngay cả Bộ Hạ khâm sai hòa thượng, cũng ăn mặc như vậy keo kiệt, xem ra, Đại Đường cũng bất quá như vậy thôi.

Không tới đầu đến, hắn cũng không tiện lập tức xoay người rời đi, liền ở Trần Y đối diện ngồi xuống đến, chứa rất khách khí, chấp hai tay đạo: "Ta đây Thiên Viện xa xôi nghèo kiệt hủ lậu, có gì chiêu đãi không chu toàn chỗ, mong rằng Cao Tăng chớ trách."

Trần Y đã sớm nhìn ra, lão già này khẩu thị tâm phi, cực kỳ bợ đỡ, cùng trong kịch ti vi một cái dạng quái gì. Bất quá, Trần Y cũng là đứng chưa phát giác ra, đáp lễ đạo: "Lão Viện Chủ quá khách khí, bản tăng vô cùng cảm kích."

Lão hòa thượng kia đậm đậm nhất tiểu, khoát tay một cái nói: "Cao Tăng không cần khách khí, muốn Đại Đường là hơn bang quốc gia, Cao Tăng lại vì Đường Vương Bộ Hạ khâm sai, nhất định là mạng không ít bảo bối đi."

Đến!

Trần Y biết, tình tiết vở kịch lại trở về, như vậy, để lão gia hỏa này hảo hảo trang bức, sau đó bản thân nhưng sức đánh khuôn mặt, mang đến sung sướng Tây Du lấy kinh nghiệm cuộc hành trình.

Kết quả là, Trần Y khiêm tốn nói: "Lão Viện Chủ cười bi ối, bản tăng tuy là vua ta khâm sai, nhưng một đường Tây Hành, cũng không tiện mang theo quá nhiều hành lý, một đường hoá duyên, cũng là một loại tu hành."

Tôn Ngộ Không một con không có nhánh âm thanh, ở bên cạnh chỉ lo ăn, thỉnh thoảng nhìn Trần Y. Hắn liền muốn nhìn một chút, sư phụ có thể chịu được tới khi nào, mới đề lại đám này điệu bộ hòa thượng. Ngược lại hắn biết, sư phụ người này, chắc chắn sẽ không lúc đó nhường nhịn.

Lão hòa thượng kia Việt trò chuyện hèn là có cảm giác về sự ưu việt, cười nhạt một cái nói: "Cao Tăng thực sự là chúng ta mẫu, lão nạp vạn phần bội phục. Bất quá, này đi thủ kinh đường xa xa xôi, nơi đi qua tự miếu Phật Tháp rất nhiều, Cao Tăng chắc chắn có không ít cà sa đồ lại xuyên lễ Phật đi."

"Oa người tỷ lệ phát sinh cao!" Trần Y lần thứ hai khiêm tốn nói: "Lão Viện Chủ lại cười bi ối, bản tăng xấu hổ, gần có một việc cà sa mà thôi. Nói như thế, Lão Viện Chủ nhất định là có thật nhiều cà sa đi."

Không đợi lão hòa thượng kia mở miệng, vừa rồi trước đi mở cửa trung niên hòa thượng liền đẩy về khinh bỉ đạo: "Khỏi nói chúng ta Thái Sư Tổ, coi như là bản tăng, cũng có một ba chục năm chục kiện."

"Chính phải chính phải!" Lại một người trung niên hòa thượng tiếp lời nói: "Chúng ta Thái Sư Tổ cà sa, không tính là cùng loại kiểu dáng... ít nhất ... Cũng

có một bốn năm trăm kiện!"

Lão hòa thượng kia phát tay ý bảo Chúng Tăng an tĩnh, sau đó cười nhạt một cái nói: "Trong ngày thường gọi các người bao nhiêu học tập nhiều, chính là không nghe, ngay cả cơ bản chữ số đều không nhớ được. Lão nạp cả sa phải không nhiều, cũng chính là bảy tám trăm kiện a."

"Oa! Thật là khiến bản tăng bái phục a!" Trần Y giả vờ kinh ngạc nói: "Nói như thế, Lão Viện Chủ đều có thể khai cả sa giám định và thưởng thức đại hội. Nói vậy, Lão Viện Trưởng chính là trăm tuổi tuổi đi."

"Ha ha ha!" Lại là cái kia ánh mắt gian tà trung niên hòa thượng mở miệng trước: "Chúng ta Thái Sư Tổ, đã 273 tuổi, trăm tuổi, thì như thế nào xứng đôi chúng ta Thái Sư Tổ?"

"Hừ! Hơn hai trăm tuổi tính là gì?" Tôn Ngộ Không vẫn là dẫn đầu thiếu niên nhẫn, hô một cái nhảy đến trên bàn, một gỡ cái trán lông dài đạo: "Điểm ấy điểm niên kỷ, cho ta đây Lão Tôn làm chất trai, Lão Tôn còn chê bé đây."

"Ngộ Không, chớ có vô lễ." Trần Y ngăn lại Tôn Ngộ Không, theo lão hòa thượng kia cười nói: "Lão Viện Chủ xin đừng trách, ta đây ngoan đồ nói quá không được trải qua suy nghĩ. Tuy là sống ngàn năm, vẫn là như vậy không hiểu chuyện, quả thật bản tăng chỉ qua a."

"Cái gì?"

Lão hòa thượng kia hô một cái đứng lên, liên tục đánh giá Tôn Ngộ Không, vẻ mặt bất khả tư nghị. Hắn đánh chết cũng không tin, cái này đầu khi, so với niên kỷ của hắn còn lớn hơn. Dù sao, không thể không người có thể may mắn như vậy, có thể có đạo hữu tu hành, đạt được Trưởng Thọ.

Hắn và còn càng là không tin, cảm thấy Trần Y là đang khoác lác, hơn nữa căn bản cũng không có đả thảo cáo. Từng cái, đều lộ ra cực kỳ hèn mọn nhân thân.

Trần Y cũng không ở tư, tiếp tục mỉm cười đạo: "Vừa rồi, nghe Lão Viện Chủ nói, có bảy tám trăm kiện cả sa, làm cho bản tăng sinh lòng chiêm ngưỡng ý. Không biết Lão Viện Chủ có thể hay không mời ra cả sa, khiến bản tăng khai mở nhãn giới?"

Nghe lời này, Tôn Ngộ Không biết, sư phụ người này muốn bắt đầu phản công, trò hay tức khắc trình diễn, rất là chờ mong.

Lão hòa thượng kia rất là thần nhiên, phát tay phân phó nói: "Hai người các người, đi ta Thiện Phòng, tùy tiện mang ra một rương, khiến Đại Đường Cao Tăng đánh giá đánh giá, nhìn lão nạp cất dấu cả sa, có hay không vào khoai Cao Tăng pháp nhãn."

hai cái tiểu hòa thượng vội vàng lĩnh mệnh đi, rất nhanh liền mang một cái hòm gỗ lớn đến đây, đặt ở bên ngoài thiện phòng, mở ra che, thỉnh Trần Y đi vào xem xét.

Trần Y cũng không khách khí, đi tới rương gỗ trước, cầm lấy những cả sa đó tùy ý coi trọng vài lần. Bất quá, trong miệng còn không đình tán thưởng: "Thực là không tồi cả sa a, Lão Viện Chủ thật là có phúc, thu tập được nhiều như vậy tốt cả sa, khiến bản tăng thật là ước ao."

"Đâu có đâu có." Lão hòa thượng kia cười đến rất là vui sướng, lòng hư vinh đạt được cực đại thỏa mãn, khoát tay nói: "Thánh Tăng quá khen, lão nạp thật sự là xấu hổ a."

Trần Y cầm trong tay cả sa ném vào rương gỗ, gật gật đầu nói: "Quả thực, Lão Viện Chủ là hèn là xấu hổ mới được."

Một câu nói, làm cho Chúng Tăng không có cách nào khác dư vị qua đây, đều là về mặt mặt mũi, sừng sờ nhìn Trần Y, không biết cái này nghèo kiệt hủ lậu hòa thượng, đến đang nói chút gì.

Trần Y khe khẽ thở dài đạo: "Sống 273 niên, thu thập một rương lớn đồ cả sa, còn tưởng là thành là bảo bối dùng để khoe khoang, người không hổ thẹn, người nào xấu hổ?"

"Người... Người nói cái gì?" Lão hòa thượng kia rất là kích động, chỉ vào Trần Y đạo: "Người nói, lão nạp cất dấu những thứ này, đều là đồ cả sa? Chẳng lẽ nói, người có thể cảm ra so với lão nạp những thứ này tốt hơn cả sa?"

Trần Y mò xuống Quang Đầu đạo: "Làm sao có thể đem ta cả sa cùng người đồ ngoạn ý so sánh với? là hướng ta cả sa một loại cực đại vũ nhục. Đi, gặp các người kinh sợ dạng, liền cho các người nhìn, cái gì mới là chân chính bảo bối! Ngộ Không, làm việc!"

"Tuân lệnh!"

Tôn Ngộ Không động tác cực nhanh, suu một cái đằng phóng qua, đem cầm lan cả sa lấy ra, giao cho Trần Y trong tay. Tầm kia mặt khi, chính là cười đến cực kỳ âm hiểm.

Trần Y lười lại nói, trực tiếp đem cầm lan cả sa mở ra, hướng hòm gỗ lớn bên trên một cửa hàng, động tác hành văn liền mạch lưu loát, được kêu là một cái soái, được kêu là một cái khốc!

Xoát!

Chúng Tăng ánh mắt một cái tập trung qua đây, chăm chú nhìn dưới ánh mặt trời chiếu lấp lánh cầm lan cả sa, vẻ mặt bất khả tư nghị. Hai chân cũng không nghe sai khiến, nhanh lên theo cầm lan cả sa đến gần, Thấy vậy ngây người.

"Bảo bối tốt! Thực sự là bảo bối tốt a!"

"Ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy bảo bối cả sa, hôm nay nhìn trổng nhìn lên, chính là không uống công cuộc đời này!"

Chúng Tăng một bên xem, một bên phát ra từ phé phù tán thưởng nổi, vây quanh cầm lan cả sa xoay quanh, Thấy vậy được kêu là một cái mê li . Thậm chí, trực tiếp lưu lại kích động nước mắt .

Trần Y cùng Tôn Ngộ Không liếc nhau, cùng lộ ra xấu xa nụ cười . Tựa hồ, bọn họ nghe được đùng đùng về mặt âm thanh .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Một chiêu này có điểm tuyệt

"Ai nha nha nha!"

Lão hòa thượng kia đột nhiên bùng mắt kêu rên lên, cũng rất nhanh thối lui, làm cho thượng thức cả sa Chúng Tăng đều dừng lại, vội vàng tiến lên hỏi nguyên do .

Cái kia mở cửa trung niên hòa thượng lên tiếng trước nhất: "Thái Sư Tổ, ngài cái này là thế nào ?"

"Ô ô ô!" Lão hòa thượng kia một cái khóc lên, một bả nước mũi một bả lệ nói ra: "Lão nạp tức nước, lão nạp thật sự là tức nước a! Như vậy bảo bối cả sa, nhìn liền cũng không thể hảo hảo xem một chút, thực sự là tức nước a!"

Lời này vừa nói ra, Chúng Tăng nhất thời động bức . Cả sa không là tốt rồi tốt để ở nơi đó sao, người nghĩ thế nào xem liền thấy thế nào, người còn nói lời như vậy đây?

Lão hòa thượng tiếp tục khóc nói đạo: "Lão nạp tuổi già, chịu không được bảo bối cả sa sáng, không còn cách nào hảo hảo xem xét, thật sự là lão nạp không có có phúc a!"

Nghe vậy, mở cửa hòa thượng lập tức chạy đến Trần Y trước mặt, chấp hai tay đạo: "Thánh Tăng, ta Thái Sư Tổ không thể chịu đựng bảo bối cả sa dưới ánh mặt trời sáng, có thể hay không đem cả sa mời vào trong thiền phòng, để cho ta Thái Sư Tổ xem thật kỹ một chút ?"

Trần Y khòe miệng giương lên, nhìn cổ làm ra vẻ lão hòa thượng đạo: "Lão Viện Chủ, nếu như bản tăng đem cả sa mời vào Thiền Phòng, người có phải hay không muốn nói ban ngày hay là sáng quá, sắp tối bên trên nương ánh sáng - nên mới có thể hảo hảo xem xét ? Còn phải xem bên trên một đêm, chết cũng không hối tiếc ?"

"Đứng đứng đứng!" Lão hòa thượng lập tức lộ tẩy, nhưng vẫn là nhanh lên bù đắp: "Lão nạp quả thực không thể chịu đựng bảo bối cả sa cường quang, thật sự là quá tức nước . Nếu như Thánh Tăng nhưng mượn lão nạp xem xét một đêm, lão nạp cuộc đời này vô cùng cảm kích ."

"Xin hãy Thánh Tăng thành toàn!" Chúng Tăng cùng kêu lên mở miệng, xem ra đối với Lão Viện Chủ rất là quan tâm .

Bất quá, Trần Y không giống trong ti vi Đường Tăng vậy, khiến lão gia hòa này đem cả sa cầm, sau đó bị hãm hại Hùng Quái trộm đi . Vạn nhất làm không cẩn thận, giấu đen kia không lạ giống trong ti vi như vậy, ngược lại đem cả sa giấu khắp nơi, muốn khóc cũng không kịp .

Cho nên, Trần Y cũng không có đáp lại lão hòa thượng kia, cười nhạt một cái nói: "Đã như vậy, bản tăng cũng chỉ có thể nói tiếng xin lỗi . Muốn xem ngay bây giờ xem, lại qua một canh giờ, bản tăng liền sẽ thu hồi ."

"Ô ô ô . . ." Lão hòa thượng kia lại lần nữa gào khóc đứng lên, vẫn nói cùng với chính mình không có có phúc, ngay cả đến trước mắt bảo bối đều không thể thưởng thức, thực sự là sống uống phí cái này hơn hai trăm năm .

"Sư phụ ." Tôn Ngộ Không lật cái té ngã qua đây, chớp mắt khi, nhìn Trần Y đạo: "Sư phụ, cho hấn mượn nhìn có cái gì không được ? Lẽ nào hấn còn có thể không trả ? Coi như hấn muốn chiếm làm của mình, ta đây Lão Tôn cũng từ có biện pháp khiến hấn cảm không được."

Trần Y trừng Tôn Ngộ Không liếc mắt, lạnh lùng nói: "Muốn người lẩm miệng ? Là người là sư phụ, hay là ta sư phụ ? Cho bọn hấn nhìn một chút cũng không tệ, còn muốn một buổi tối ? Quả thực chính là nằm mơ!"

Tôn Ngộ Không không nói gì, rất muốn nói thêm gì nữa, nhưng chứng kiến Trần Y ánh mắt kiên định sau khi, cũng chỉ có thể tuyền chọn câm miệng . Cái này đầu trục chết tiết, quá có chủ kiến, muốn là mình cùng hấn tranh cãi, Kim Cô Chủ nhưng lại muốn xuất khẩu .

Cùng nhau đi tới, Tôn Ngộ Không học được một cái đạo lý, đó chính là, ở tên đầu trục này trước mặt, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, ngàn vạn lần chớ tranh cãi, đỡ phải Na Na Trương tiện miệng lại niệm chú .

Thấy Trần Y không hề buông lỏng, lão hòa thượng kia cũng biết, mình coi như khóc chết, cũng không khả năng cầm đến cà sa . Vì vậy, liền nói dối thân thể không khỏe, khiến tiểu hòa thượng hiểu đỡ trở về hấn Thiện Phòng đi .

Trần Y tự nhiên là nói được thì làm được, sau hai giờ, liền khiến Tôn Ngộ Không thu hồi cà sa, thả lại trong rương hành lý, nếu không lấy ra xem xét . Đồng thời, ở trong lòng có một rất tuyệt kế hoạch .

Lão hòa thượng kia trở lại Thiện Phòng sau khi, lại tiếp tục trình diễn gào khóc đại hí, làm cho một loại nhà sư không có biện pháp chút nào, không biết như thế nào làm mới tốt, gấp đến độ giống như trên chảo nóng con kiến, liên tục cầm lấy Quang Đầu .

Lão hòa thượng càng khóc càng hăng say, nói là nếu không thể nhìn nữa bên trên cà sa liếc mắt, chết cũng sẽ không nhắm mắt .

Cuối cùng, Chúng Tăng thương lượng ra giết hết cướp hàng biện pháp, quyết định ở buổi tối động thủ, ở trong thức ăn thả thuốc, độc chết Trần Y lưỡng thầy trò, sau đó đem bảo bối cà sa làm của riêng .

Kết quả này, tự nhiên là Trần Y không có cách nào khác nghĩ đến . Hấn cảm thấy, hiện tại tình tiết vở kịch cũng sẽ không thay đổi, những thứ này nhà sư sẽ ở buổi tối đến phóng hỏa, đưa hấn cùng Tôn Ngộ Không biến thành heo quay .

Cho nên, Trần Y sẽ chờ đêm tối phủ xuống, sau đó tới một phen chơi thật khá sự tình .

Tôn Ngộ Không đến không hề suy nghĩ bất cứ điều gì, ngược lại vô luận những thứ này hòa thượng làm thế nào, đều căn bản suy giảm tới không được hấn nửa cái lông khi . Mà làm Bán Tiên Chi Thể Trần Y, cũng cũng có thể ứng phó các loại nguy hiểm .

...

Giờ cơm tối rốt cục đến, cái kia mở ra cửa miếu trung niên hòa thượng tự mình đưa tới cơm bố thí, khiến Trần Y thầy trò chậm rãi hưởng dụng, cũng rất nhanh rồi đi, chuẩn bị công tác kế tiếp .

Hiện tại, Trần Y tập quán dùng Tử Kim Bát trang hảo thức ăn sau khi mới mở ăn, để cho mình các hạng thuộc tính đều được đề thăng, sớm ngày bỏ đi phạm thai, thành là chân chính thần tiên .

Cũng vừa may là như thế này, mới tránh cho bị kịch phát sinh .

Làm Trần Y đem thức ăn để vào Tử Kim Bát sau khi, liền thu được Tử Kim Bát cảnh cáo, nói là trong thức ăn có độc, không có thể ăn . Bằng không nói, ngay cả Thái Thượng Lão Quân cũng không cách nào cứu sống .

"Ngộ Không, những thức ăn này có độc, không thể hạ đồ ." Trần Y vội vàng nhắc nhở Tôn Ngộ Không, khiến hấn cũng dừng ăn .

Nhưng Tôn Ngộ Không người này nơi nào sẽ nghe ? Đem trong miệng thức ăn nuốt vào sau khi, cười hắc hắc nói: "Sư phụ người yên tâm đi, một điểm nhỏ độc, không làm gì được ta đây Lão Tôn ."

Vừa nói, con khi này lại bắt đầu ăn ngồm ngoàm, tốt không sung sướng .

Trần Y biết, Tôn Ngộ Không pháp lực cường đại, quả thực một dạng độc không làm gì được hấn . Cho nên, cũng lười đi quản, tùy con khi này muốn trách trách .

Bất quá, Trần Y cũng không được là không hề làm gì, nhãn châu - xoay động, lại tới nhất kế .

Chỉ thấy hấn đem thức ăn đều để vào Tử Kim Bát, sau đó bung đến một bên, cầm lấy một cây côn gỗ liền đảo, đem thức ăn toàn bộ đập nát, đập được không ít dịch thể .

"Muốn độc chết Lão Tử ? Liền cho các người ném thử, cái gì gọi là dùng đạo của người trả lại cho người tư vị . Những thứ này, hấn đủ các người uống một bầu đi."

Dứt lời, Trần Y liền ăn nói Tôn Ngộ Không hảo hảo đợi ở trong thiện phòng không cho phép đi ra, bằng không niệm một vạn lần Kim Cô Chú .

Tôn Ngộ Không cảm thấy từng đợt đau nhức, nhưng lại không có biện pháp gì, chỉ có thể dựa theo Trần Y ăn nói làm, trực tiếp lên giường, trước tiên ngủ một giấc rồi hãy nói .

Trần Y mở ra rương hành lý, lấy ra cầm lan cà sa mặc vào, cũng mở ra cà sa ẩn thân thuộc tính, mang theo Tử Kim Bát đẩy cửa đi ra ngoài, nghênh ngang ra vào các Thiện Phòng, đem nọc độc thần không biết quỷ không hay để vào Chúng Tăng trong chén .

Trần Y không thích sát nhân, nhưng chỉ cần có người muốn hấn chết, hấn nhất định sẽ làm cho đối phương chết trước . Phía trước có Sơn Tặc mãnh thú

muốn hại hán, cuối cùng đều thành Trần Y điểm công đức thu thập đối tượng .

Mà bây giờ, những thứ này hòa thượng muốn độc chết hán và Tôn Ngộ Không, như vậy, hán nhất định sẽ đem bọn người kia độc chết, hơn nữa dùng chính bọn nó chế tác độc được .

Làm xong đầu độc việc sau khi, Trần Y lại trở về Thiện Phòng, ngã đầu liền ngủ, rất nhanh thì tiến nhập mộng đẹp, đi cùng nhà hán Quan Âm tỷ tỷ tâm tình nhân sinh đi .

Cũng không biết thăng nhải này ở trong mơ làm những gì, dưới ánh nến, chỉ thấy hán biểu tình hèn mọn được không được, chân kia chính giữa tăng bào, chính là dựng lên rõ ràng lều nhỏ .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Mở ra đệ nhị thuộc tính

Một đêm gió êm sóng lặng, làm cho Tôn Ngộ Không phi thường buồn bực . Xem những hòa thượng kia sắc mặt, không giống như là không được gây sự người nà, làm sao có thể một buổi tối đều không có bất kỳ hành động đây? Nhưng lại cho bọn hán thầy trò hạ độc, điều này sao có thể ?

Lúc này, đã là trời sáng choang . Tôn Ngộ Không thấy Trần Y vẫn chưa có tỉnh lại, liền nhẹ nhàng xoay người rời giường, muốn đi xem rõ ngọn ngành, cái nào Cổ được cái gì tốt quan tâm hại chết người nào .

"Hầu tử, dậy sớm như thế làm cái gì ? Phải đi nấu bữa sáng sao?"

Tôn Ngộ Không vừa mới đứng dậy, liền nghe được Trần Y đang nói truyền đến, làm cho hán lại tọa biết, cào xuống lông khi đạo: "Su phụ, người không được cảm thấy kỳ quái sao? Những hòa thượng kia ..."

"Há, người nói cái này Thiện Viện trong đầu trọc a ." Trần Y vừa nói, một bên ngồi dậy, với cái thật dài vuron người sau khi đạm thanh đạo: "Bọn họ hán là chết hết đi ."

"Chết... Chết ?" Tôn Ngộ Không vẻ mặt kinh ngạc, lấy xuống lỗ tai đạo: "Chưa từng nghe đến bất kỳ âm thanh, sao liền tất cả đều chết đây? Su phụ, người đừng có lừa đệ từ a ."

Trần Y mạn điều tư lý nói: "Hồng một con khi, có ý nghĩa sao? Rồi hãy nói, sát nhân cần động đao động thương mới được ? Thả cái độc cái gì, không thì ung dung giải quyết sao ."

Tôn Ngộ Không hai mắt mở to, có điểm sợ . Hòa thượng này, chuyện gì đều có thể làm được, chỗ nào như là Phật Môn người ? Quả thực chính là một cái đến từ mười tám tầng Địa Ngục Mạnh Quỷ La Sát!

"Oa ken két két!" Trần Y lập tức cười ha hả, đem Tôn Ngộ Không dọa sợ không nhẹ, suýt nữa mới ngã xuống đất, không giải thích được nhìn cuồng tiếu trong Trần Y .

Trần Y một bên cười, vừa lên tiếng nói: "Những thứ này con lừa ngốc, không nghĩ tới cho lão từ mạng là như thế bao nhiêu điểm công đức . Bất quá, dường như có điểm không đúng Kinh xu thế, cái lão già đó thường cho không nên cũng như vậy Thiếu a ."

Trần Y mò xuống đầu trọc, vung tay lên nói: "Hầu tử, ta đi xem lão hòa thượng kia chết không, ngàn vạn lần chớ khiến hán cho Đào Thoát, đây chính là vì sự điểm công đức a!"

Tôn Ngộ Không mặc dù nghe không rõ Trần Y trong miệng điểm công đức là vật gì, nhưng chắc là Trần Y muốn bảo bói tốt . Vì vậy liền rất nghe lời theo Trần Y xuất môn, theo Lão Viện Chủ Thiện Phòng đi tới .

Àm!

Trần Y giơ lên một cước, liền đem cửa phòng đá bay, hô một cái vọt vào, giống như thổ phi vào thôn một dạng, phải nhiều đã man thì có bao nhiêu đã man, làm cho Tôn Ngộ Không lần thứ hai hoài nghi, mình là không phải cùng lắm người .

Quả nhiên, giống như Trần Y suy nghĩ giống nhau, lão hòa thượng kia còn chưa chết, như trước sống . Bất quá, chính là mềm nằm trên mặt đất, hai tay bụng cái bụng, biểu tình cực kỳ đau đớn . Môi biến thành màu đen, hộc nhất khẩu huyết bọt mép, chính là cách cái chết không xa .

Thấy Trần Y cùng Tôn Ngộ Không tiến đến, lão hòa thượng giống như nhìn thấy rom rạ cứu mạng, cấp bách vội mở miệng: "Cứu ... Cứu ta! Cứu ta!"

"Cứu người?" Trần Y cất bước đi tới, cười lạnh một tiếng đạo: "Người chưa nghe nói qua, tự mình làm bậy thì không thể sống được sao? Lại dám hạ độc Ngươi hại thầy trò chúng ta hai người, dùng cướp đoạt cà sa, quả thực chính là phát rồ!"

Vừa nói, Trần Y sắc mặt trầm xuống, băng lãnh thoải âm rơi xuống: "Nghĩ ai đã giết ta, ta liền phải giết người nào, đây chính là nhân quả báo ứng! Hiện tại, ta liền tiễn người một đoạn đường, cho rằng chuyện tốt."

"Không được, ta ..."

Àm!

Không đợi lão hòa thượng kia nói xong, Trần Y liền một Thiền Trọng đập đem xuống phía dưới, lập tức phún lên một đám mưa máu, lúc đó chung kết lão hòa thượng hơn 270 năm sinh mệnh.

Cái này cũng chưa tính, Trần Y lại bay lên một cước, đem lão hòa thượng thi thể ném Thiện Phòng, phơi khô ở nhật quang trong.

Lập tức, Trần Y lại hưng phấn kêu to lên: "Ai nha ta Tào! Đây là muốn quá độ a!"

Tôn Ngộ Không lần thứ hai buồn bực, sư phụ lẽ nào được mất tâm bệnh, hồ ngôn loạn ngữ? Không phải là giết mười mấy hòa thượng sao, vừa không có cướp đoạt đến cái gì tài bảo, phát cái gì phát?

Hắn nào biết đâu rằng, Trần Y một Thiền Trọng xuống phía dưới sau khi, liền lập tức bao nhiêu 1000 0 0 cái điểm công đức, tương đương với trong nháy mắt tiêu diệt một cái đỉnh núi tiểu quái, làm sao có thể bất hưng phấn?

Thêm hơn vài chục cái tiểu hòa thượng cống hiến mấy ngàn cái điểm công đức, hiện tại, Trần Y tồn dư 1065 16 cái điểm công đức, là một món tiền của khổng lồ. Đối với hiện giai đoạn Trần Y mà nói, thật là lớn phát.

Bất quá, Trần Y vẫn không thể lập tức liền tiến hành hồi đoái, đắc tướng Tôn Ngộ Không đẩy ra mới được. Vì vậy, liền chấp hai tay đạo: "Sờ người đầu hũ, mặc dù là một đám Ác Tăng, nhưng là vì Phật Môn người. Ngộ Không, người liền đưa bọn họ đều chôn đi, vì sư cũng vì bọn họ niệm kinh Siêu Độ Siêu Độ, hi vọng bọn họ kiếp sau có thể bao nhiêu làm việc thiện sự tình, bù đắp kiếp này chi qua."

Tôn Ngộ Không tuy là nghe lệnh làm theo, nhưng tâm lý thủy chung có chút nhỏ tâm tình. Cái này đến ai mới là Ác Tăng? Cùng nhau đi tới, có bao nhiêu sinh mệnh tiêu hao ở tên trọc đầu này trong tay? Chỉ cần một lời không hợp, sẽ đại khai sát giới, so với hắn cái này Yêu Hầu còn muốn tàn bạo.

Đội Tôn Ngộ Không dẫn theo lão hòa thượng thi thể sau khi rời khỏi, Trần Y lập tức gọi ra Thư Linh: "Mau mau nhanh, đem tam bảo đệ nhị thuộc tính đều toàn bộ mở ra."

Thư Linh đậm thanh đạo: "Mở ra đệ nhị thuộc tính, mỗi kiện bảo vật cần 500 0 cái điểm công đức, cùng nhau tiêu hao 1500 0 cái điểm công đức. Đệ nhị thuộc tính đã mở ra, Tu Luyện Giả tự hành kiểm tra. Hiện tại, Tu Luyện Giả còn tồn dư 9 1516 cái điểm công đức."

Trần Y không có chú ý nghe Thư Linh nói chút gì, mà là nhanh đi dò thám biết tam bảo đệ nhị thuộc tính.

Cầm lan cà sa: Đã bị mở ra thuộc tính hai cái, đệ nhất thuộc tính vì ẩn thân công năng, đệ nhị thuộc tính vì bản ngược công năng. Làm mở ra ẩn thân công năng lúc, vô luận người nào phương nào sinh linh, đều không thể nhìn Tu Hành Giả chỗ.

Làm khởi động bản ngược công năng lúc, nhưng bản ngược bất cứ thương tổn gì công kích. Lực bản ngược độ, dựa theo Tu Luyện Giả cảnh giới mà định ra. Tới cao nhưng bản ngược 50% thương tổn. Hiện nay, Tu Luyện Giả vì Bán Tiên cảnh giới, nhưng bản ngược 15% thương tổn. Tiếp theo cấp, cần Tu Luyện Giả là thật Tiên Cảnh giới, nhưng bản ngược 2 0% thương tổn.

Cửu Long Tích Trọng: Đã bị mở ra thuộc tính hai cái, đệ nhất thuộc tính vì Hàng Long Thập Bát Trọng công năng, đệ nhị thuộc tính vì Cửu Long Hợp Thể công năng. Làm thi triển đệ nhị thuộc tính lúc, phóng xuất ra hai cái hợp thể chi Long, hợp thể chi Long Uy lực vì Cửu Long hợp lực gấp ba.

Từ Kim Bát: Đã bị mở ra thuộc tính hai cái, đệ nhất thuộc tính làm thức ăn vật tăng cường cùng cơm nắm công kích công năng, đệ nhị thuộc tính vì phục chế công năng, nhưng phục chế sở hữu để xuống trong vật thể, số lượng nguyên nhân Tu Luyện Giả cảnh giới mà định ra.

Nhìn cái này treo nổ thiên thuộc tính, Trần Y có loại ngứa mắt lên trời cuồng tiểu xung động. Giỏi thật! Cái này quả thực quá trâu bò. Công kích và phòng ngự đồng thời gồm nhiều mặt, quả thực chính là đánh lộn đánh người Thần Khí!

Ban đầu, hiện tại Trần Y còn lại điểm công đức còn có thể lại mở ra một món bảo vật đệ tam thuộc tính, nhưng hắn vẫn nhìn xuống không có mở ra. Bởi vì hắn muốn đem điểm công đức lưu lại, làm tràn đầy 1000 0 0 cái sau đó, mở ra Tuyền Cổ Tâm Kinh thiên thứ hai.

Trần Y rõ ràng, vô luận người có bao nhiêu bảo bối tốt, nhưng nhất định phải bản thân trong cảnh giới về phía sau, mới có thể càng số may mắn. Hơn nữa, đụng tới lợi hại quái vật, còn phải dùng thực lực bản thân nói, bảo bối chỉ có thể là cái phụ trợ.

Bất quá, lui về phía sau tiêu hao điểm công đức càng ngày sẽ càng nhiều, phải dựa vào giết một ít rồi rồi, căn bản là không có cách thỏa mãn nhu cầu. Vì vậy, Trần Y có một lớn mặt kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Công ý tưởng

Căn cứ cái này Tuyên Cổ Tâm Kinh miêu tả, Chư Thiên các giới trong, cùng sở hữu phạm nhân, Quỷ Ma, yêu quái, Nguyên Linh, thần tiên, năm loại sinh linh. Trong, phạm nhân nhỏ yếu nhất, thần tiên cường đại nhất.

Bất quá, phạm nhân sau khi chết, có thể biến đổi vì Quỷ Ma, ở Minh Giới sinh hoạt, thỉnh thoảng đến nhân gian hành hung. Phạm nhân cũng có thể đi qua tu luyện, trở thành tăng trên nhất thần tiên, Phi Thăng trên chín tầng trời, ngạo thị chúng sinh.

Mà hần động vật hoặc thực vật, cũng có thể đi qua hấp thu Thiên Địa linh khí, hoặc là dựa vào bảo vật, tu luyện thành yêu quái, thu được pháp lực, thậm chí Hóa là thân người, thành tựu Yêu Tiên. Nhược đạt được Tiên Giới tán thành, cũng liền đứng hàng Tiên ban.

Còn có một loại, đó chính là Nguyên Linh, các loại nguyên tố ở dưới cơ duyên xảo hợp, có thể được Linh Thức, tìm hiểu đại đạo, luyện được thực thể, thành tựu Nguyên Linh. Nhưng chúng nó cũng giống như Quỷ Ma, không còn cách nào thu được Tiên Giới tán thành.

Mà làm tăng trên nhất thần tiên, vô luận là Thiên Giới vẫn là Phật Giới, đều chia làm Bán Tiên (nửa Phật), Chân Tiên (Chân Phật), Kim Tiên (nửa bước Phật Tổ), Đại La Kim Tiên (Phật Tổ), Bán Thánh, Chân Thánh, tổng cộng sáu cảnh giới.

Như vậy tính ra, Tuyên Cổ Tâm Kinh tổng cộng 6 quyển 108 thiên, mỗi một quyển đối ứng một cảnh giới, mỗi một cảnh giới có mười tám cái văn chương. Mà mỗi đề thăng một cái văn chương, cần điểm công đức là bên trên nhất thiên gấp mười lần. Muốn bao nhiêu điểm công đức, mới có thể trở thành là Chân Thánh? Quả thực không dám tưởng tượng.

Cho nên, vì nhanh hơn thu được điểm công đức, Trần Y phải làm lớn đám kế hoạch, để cho mình rất nhanh đề thăng.

Kết quả là, Trần Y ho khan vài cái, nhìn đang bận rộn Tôn Ngộ Không, nói với Thư Linh: "Gi đó, nếu như ta khoanh khắc hầu tử, có thể hay không đạt được rất nhiều rất nhiều điểm công đức?"

Thư Linh tựa hồ bị Trần Y cái ý nghĩ này dọa cho ở, không trả lời ngay. Bất quá, Trầm Mặc thời gian cũng không dài, không đến 10 giây liền mở miệng đạo: "Nếu như hần đối địch với người, giết sau khi cũng có thể được điểm công đức. Dựa theo Tôn Ngộ Không cấp bậc, Trảm Sát sau khi có thể được 100 triệu cái điểm công đức."

"Nhiều... Bao nhiêu?" Trần Y có chút nói lắp, nuốt nước miếng đạo: "Người là nói, giết hầu tử, có thể được 100 triệu cái điểm công đức? Đây là bút lớn buồn bán a!"

"Người không dám thật muốn đi giết Tôn Ngộ Không đi." Thư Linh có chút không dám tin tưởng, có điểm hoài nghi, hòa thượng này có phải hay không điên.

Trần Y sờ một cái đầu trọc, cười hắc hắc nói: "Cái này có gì không thể? Nhiều như vậy điểm công đức, kẻ ngu si mới không muốn đây."

Thư Linh thờ dài nói: "Thế nhưng người giết không chết hần,... ít nhất ... Người bây giờ không có cái năng lực kia. Nếu như người bây giờ trên chọc Tôn Ngộ Không, cho dù vận dụng Kim Cô Chú, cũng tất nhiên sẽ táng thân tại hần Kim Cô Bồng phía dưới."

"Ngạch..." Trần Y về mặt xấu hổ, bất quá không thừa nhận cũng không được, Thư Linh nói là sự thực, hần hiện tại quá đồ ăn, lấy cái gì đi cùng Tôn Ngộ Không chống lại? Hầu tử một gây mùa thành công, bản thân thì phải chết ngay cả cận bã không còn sót lại một chút cận.

Bất quá, Trần Y lại có ý nghĩ mới, cười hắc hắc nói: "Thư Linh, ta tu luyện được cần điểm công đức đúng không, như thế nào điểm công đức đây? Trừ tiêu diệt địch nhân, phải làm chút tích công đức việc, cũng có thể thu được đi, người cảm thấy thế nào?"

"Cái này..." Thư Linh tựa như đang tự hỏi cái gì, sau đó mới nói: "Người nói tựa hồ cũng có chút đạo lý, chỉ là Đầu Bí tiên bối không có phương diện này thiết định. Nếu Tu Luyện Giả có thể thuyết phục Thư Linh, là được tăng tích công đức hạng nhất."

Ba!

Trần Y gõ ngón tay, không gì sánh được đắc ý, tiếp tục nói: "Như vậy, trợ giúp chịu khổ chịu khổ sinh linh thoát ly khổ hải, xem như là công đức đi."

"Tính..." Thư Linh trả lời rất khẳng định.

Trần Y nhún châu - xoay động, lại nói: "Trùng phạt Ác đương cao Thiện cử động, cũng coi như tích công đức đi."

Thư Linh còn không dùng suy nghĩ phải trả lời: "Tĩnh."

Trần Y khõe miệng giương lên, cười gian tiếp tục nói: "Trợ giúp tịch mạch sinh linh thoát khỏi lâu dài cô độc, thu được không gì sánh được vui sướng, cũng coi như công đức đi."

Thư Linh cũng giống vậy là thẳng thắn trả lời: "Tĩnh."

Trần Y cười ha ha đứng lên, quả là nhanh nếu cao hứng được chết rồi, vội vàng vấn Thư Linh: "Như vậy, nếu như, ta nói là nếu như. Nếu như ta trợ giúp Quan Âm Bồ Tát thoát khỏi lâu dài tịch mạch, để cho nàng mỗi ngày đều sinh hoạt được mỹ mỹ, có thể được bao nhiêu điểm công đức?"

Thư Linh không có cảm giác đi ra, Trần Y trong lời này có chứa nòng đậm hèn mọn vị, vẫn là sáng khoái cho ra đáp án: "Quan Âm Bồ Tát chính là nửa bước Phật Tổ cảnh giới, nhục ở trên người nàng đóng công đức, có thể được điểm công đức 50 ức cái."

Đùng!

Trần Y thực sự không có đứng vững, trực tiếp đặt mông tọa ở trên sàn nhà, lảm bảm nói: "Ta tích cái WOW! Đây là muốn hù chết người tiết tấu sao? Ngủ nữ thần còn có thể được 50 ức cái điểm công đức, so với tiểu bạch kiểm còn có thể kiếm a! Làm ăn này, phải nắm chặt làm!"

Tuy là Trần Y nói rất nhỏ giọng, có thể nói chỉ có hần mình có thể nghe được. Phần ngoại lệ linh ở trong đầu hần, tự nhiên chính là nghe được nhất thanh nhị sở, rốt cuộc mình bạch hòa thượng này tâm lý ý tưởng chân thật đây là cái gì.

Đồng thời, Thư Linh cũng bị Trần Y những thứ này công ý tưởng dọa cho ở, ngay cả Quan Âm đều muốn ngủ, người đặc biệt sao thật đúng là dám a! Người nha chính là một Bán Tiên, nhân gia là nửa bước Phật Tổ, chính giữa chênh lệch, so với thiên còn lớn hơn, có thể đi thông?

Còn nữa, Quan Âm là người trong Phật môn, sớm đã là lục căn thanh tịnh. Biến thành nữ tử, đó cũng là người cuối cùng tâm nguyện. Nhân gia hiện tại một lòng liền muốn Cứu Khổ Cứu Nan, sao cùng người tên trọc đầu này đàm luận chuyện nam nữ? Quả thực chính là ý nghĩ kỳ lạ!

Bất quá, Trần Y chỗ nào trông coi sách linh nghĩ như thế nào, hần muốn làm, chính là nhanh hơn truy cầu Quan Âm bước tiến, sớm ngày ôm nữ thần về. Nói không chính xác, còn có thể sinh một đồng Tiểu Thần Tiên đây.

Trần Y cắt đứt cùng Thư Linh chính giữa liên hệ, lảm bảm tịch khoanh chân niệm kinh, còn rất hưởng chuyện như vậy.

"Sư phụ, đệ tử đã án người phân phó, đem những hòa thượng kia đều chôn." Tôn Ngộ Không đi tới, vừa nói một bên cầm lấy trên bàn ấm trà liền cuồng ẩm, một chút cũng không nhìn ra, hần người sư phụ này, là ở lảm bảm tịch.

"Một chết Lão Tôn!" Tôn Ngộ Không trực tiếp nằm lên bàn, vừa thở dốc vừa nói: "Sư phụ, đừng niệm, bọn họ đều đã đi Diêm Vương nơi đó đưa tin, không cần lão nhân gia Siêu Độ."

Trần Y thuận thế dừng lại, từ từ đứng dậy, nhìn Tôn Ngộ Không đạo: "Người cái này đầu khi, Đại Náo Thiên Cung đều phản chán tinh thần, mới chôn mười mấy hòa thượng, liền đem người một chết? Bất quá, vì sư vẫn sẽ cho người ký thượng một công."

Phản phạt!

Tôn Ngộ Không lập tức nhảy dựng lên, hai mắt sáng lên nói: "Thật? Cảm tạ sư phụ, cảm tạ sư phụ!"

Trần Y rất là cao lãnh, dẫn theo Thiên Trượng xuất môn, đậm thanh mở miệng: "Vi sư nói phải làm, đi tất quả, từ không nói dối. Hầu tử, cầm lên đồ đạc, người tiếp tục gấp rút lên đường."

Vừa nghe Trần Y muốn cho mình ký thượng một công, Tôn Ngộ Không tự nhiên là hoan hỉ có phải hay không, làm bắt đầu cuộc sống, có lực nhiều. Thủ đoạn khiêu trưng hành lý, một nắm tay Tiểu Bạch Long, ngâm nga không biết tên Hầu bài hát, lại về phía tây phương đi.

Trần Y nằm thẳng ở Tiểu Bạch Long sau lưng đeo, suy tính rất nhanh mà hữu hiệu truy nã đại pháp. Trong lúc bất chợt, hần tựa hồ nhớ tới chút gì, hô ngồi thẳng lên, đưa tay vào trong ngực, lấy ra Na Tra đưa tới viên kia Thoát Phàm đan.

"Có thứ tốt không cần, thật là ngu về đến nhà!"

Tự giễu 1 tiếng sau khi, Trần Y liền há mồm nuốt vào Thoát Phàm đan. Nhắm mắt, cùng đội thành Tiên một khắc kia đến.

Chương 38: Đây là đang nào loại nào

Nguyên bản, Trần Y không muốn đề ý tới gấu đen kia quái, lãng phí bản thân suy nghĩ vấn đề không nói, sợ rằng còn phải kinh động Quan Âm tỷ tỷ, đến Trương Na cái vật đen mang đi, đi làm cái gì trần son đại thần .

Sau này mình và Quan Âm tỷ tỷ cùng một chỗ, còn muốn đi trên núi vui đùa một chút vùng núi chốn cái gì . Có một Hắc gia hỏa ở nơi nào, làm sao còn chơi ?

Thế nhưng, lão thiên tựa hồ không muốn để cho Trần Y thỏa mãn, hết lần này tới lần khác muốn cho hắn và Hùng Quái đụng với một mặt . Có thể, đây là Tây Du lấy kinh nghiệm tất qua tình tiết vở kịch, người nghĩ bỏ cũng không xong .

Hơn nữa, sự tình liên phát sinh ở Trần Y nuốt vào Thoát Phàm đan vừa mới một phút đồng hồ sau . Cũng chính là hắn mới vừa cảm thấy thân thể phát sinh biến hóa lớn, muốn bỏ đi phàm thai lúc, Hắc Hùng quái liền chạy tới . Không sai, là chạy tới .

"Lớn mặt hòa thượng, cho ta đây đứng lại!"

"Nhanh đứng lại, khiến ta đây phách người mấy bàn tay!"

Phía sau đồng thời truyền đến hai tiếng rống to hơn, làm cho Trần Y rất là kỳ quái, không khỏi dừng lại, xoay người nhìn sang . Cái này vừa nhìn, suýt nữa từ trên người Tiểu Bạch Long rơi xuống, về mặt mê man .

Xa xa, hai béo Hùng chạy như điên tới, vừa chạy, một bên lớn tiếng la lên, trên người thịt béo theo cước bộ liên tục run run . Hơn nữa không phải là cái gì Hắc Hùng quái, mà là một con nâu đỏ sắc, một con Thổ Hoàng ~ sắc . Tựa hồ, đã gặp qua ở nơi nào .

Xoát!

Tôn Ngộ Không rất nhanh từ trong lỗ tai rút ra Kim Cô Bổng, đi phía trước vừa đứng, trừng mắt chạy tới hai mập Hùng, làm tốt tùy thời chuẩn bị chiến đấu .

Đừng xem hai béo Hùng thân hình mập mạp, nhưng động tác cũng là rất nhanh chóng, tốc độ cũng rất nhanh . Vài trăm thước khoảng cách, mấy hơi thở liền vượt qua mà qua, đi tới Trần Y bọn họ trước mặt không đủ mười thước chỗ .

Không đợi Trần Y phản ứng kịp, con kia nâu đỏ sắc béo Hùng liền khoát tay, chỉ vào Trần Y đạo: "Nói cho ta đây, người chính là cái kia giết Quan Âm Thiên Viện Chúng Tăng ác hòa thượng!"

"Đứng đứng đứng!" Con kia Thổ Hoàng ~ sắc béo Hùng liên tục gật đầu: "Ta đây vừa nhìn hòa thượng này đáng đáp, cũng biết là giết người hảo bằng hữu gia hỏa ."

"Lạc~ ~~~" Tôn Ngộ Không nhếch miệng bật hơi, biểu thị rất không cao hứng, Kim Cô Bổng đưa giỡn vài vòng sau khi đạo: "Nơi nào đến ngu xuẩn Hùng, lại dám cùng sư phụ ta nói như thế, muốn ném thử ta đây Lão Tôn gây gộc tư vị hay sao? Cút!"

"Ồ!" Thổ Hoàng ~ sắc mập Hùng nhìn một chút Tôn Ngộ Không, dùng vai đụng đụng một con khác mập Hùng, đạo: "Nhìn, con khi này có phải hay không có chút quen thuộc ? Ta đây dường như đã gặp qua ở nơi nào ."

"Dừng một chút dừng lại! Dừng lại cho ta!" Trần Y cao giọng quát bảo ngưng lại, nhìn hai mập Hùng đạo: "Các người ... Có phải hay không hai huynh đệ ? Có phải hay không gọi Hùng đại hòa Hùng hai ?"

"Oa nga!" Hùng hai hưng phấn vỗ tay nói: "Hùng lớn, người xem hòa thượng này thật thông minh, ngay cả tên chúng ta đều biết ư!"

Nghe vậy, Trần Y trực tiếp một té ngã chèn ngã xuống, quả thực không nên quá kinh ngạc, ngỡ người bức nhìn Hùng đại hòa Hùng hai, cảm giác thế giới này quá hoang đường .

Hùng đại hòa Hùng hai, là lão hòa thượng kia hảo bằng hữu, cái này đến lúc đó đang làm loại nào ? Nói, Tây Du bên trong, cũng có Hùng thường lui tới cố sự ? Như vậy, lão hòa thượng kia, tên nên gọi đầu trọc cường đi.

Còn nữa, Hùng hai nói tựa hồ gặp qua Tôn Ngộ Không, chẳng lẽ nói, con khi này, phải gọi Gigi mới đúng?

"Ồ! Mua cát! Tại sao có thể như vậy loạn à?" Trần Y kêu rên 1 tiếng, không hiểu mình tới là xuyên qua đến trong Tây Du kí, vẫn là xuyên qua đến Hùng thường lui tới . Chỉ cảm thấy từng trận đầu đau nhức, còn có trong lòng chưa tính toán gì đề Đà đang nhanh chóng chạy chồm .

Hùng đại tài lười quản Trần Y có cái gì khác thường, lớn tiếng nói: "Biết bọn ta tên thì như thế nào ? Giết bọn ta hảo bằng hữu, các người phải đền mạng! Hùng hai, động thủ!"

Nói động thủ liền động thủ, hơn nữa động tác phi thường linh mãnh, phối hợp rất là ăn ý, phân biệt đánh về phía Trần Y cùng Tôn Ngộ Không .

Tôn Ngộ Không tự nhiên không có gì áp lực, hơn nữa căn bản không cần sử dụng Kim Cô Bổng . Bằng công phu quyền cước, cũng có thể thắng dễ dàng mặt Hùng, nhưng lại rất nhẹ nhàng, tựa như chơi giống nhau .

Khả Trần Y thì bất đồng, hấn chính đang tiêu hóa Thoát Phàm đan dược hiệu, nằm ở Bán Tiên Hưởng Chân tiên quá trình lột xác . Cho nên căn bản không cách nào động thủ, chỉ có thể ý vị né tránh, thoát nhìn chặt vật tốt cùng .

"Thối Cầu Hùng, người đặc biệt sao truy ta làm cái gì ? Cõi lão tử là trái hồng mềm ? Có bản lĩnh, đi cùng hầu tử đánh a!" Trần Y một bên cố gắng né tránh, một bên căng giọng hô to, mồ hôi ào ào lăn xuống .

Tiểu Bạch Long tựa hồ nhìn ra Trần Y gặp nguy hiểm, cũng không quản lý mình có phải hay không Hùng lớn đối thủ, gầm nhẹ 1 tiếng, bốn vó cuộn cuộn, theo Hùng đại xung đi .

Hùng cảm thấy đến nguy hiểm bách cận, cũng không dám khinh thường, trước bỏ qua truy sát Trần Y, xoay người lại, nghênh hướng Tiểu Bạch Long, chớp mắt liền giao chiến đến cùng nhau, đánh cho khó bỏ khó phân .

Như vậy, Trần Y rốt cục có thời cơ cơ hội, vội vàng bò lên trên một khối thật cao nhám thạch, lúc này mới có tí mi tiêu hóa Thoát Phàm đan .

Có lẽ là bởi vì vừa rồi vận động dữ dội, làm cho Thoát Phàm đan dược hiệu nhanh hơn không ít, gia tốc vì Trần Y cải biến thân thể, hướng Chân Tiên thuế biến .

Khoảng chừng mười phút sau, dược hiệu hoàn toàn bị hấp thu . Trần Y cũng vào thời khắc này cảm thấy trong cơ thể biến hóa long trời lở đất . Không chỉ có người nhẹ như hồng mao, hơn nữa tinh thần sự dư thừa, còn có vô cùng cường đại năng lượng .

"Cái này, chính là Chân Tiên cảm giác sao?" Trần Y xoè ra xuống toàn thân gân cốt, không gì sánh được thích ý . Dẫn theo Thiên Trượng đứng lên, nhìn phía dưới chiến đấu, khóe miệng treo lên xấu xa nụ cười: "Liên bắt các người cái này hai Bôn Hùng, đi thử một chút Chân Tiên sâu cạn, ta ..."

Một câu lời còn chưa nói hết, Trần Y lập tức cảm miệng, lại về mặt khăn trương . Hấn cảm giác được, có loại lực lượng đáng sợ tập trung bản thân, coi như hấn chạy, cũng căn bản là không có cách thoát khỏi .

Ừng ừng ...

Đột nhiên, trên trời cao truyền đến nặng nề Lôi Minh, hơn nữa không giống sét đánh trời mưa cái loại này . Cũng càng ngày càng gần, càng ngày càng dày đặc, làm cho tầng mây liên tục cuộn cuộn, nhường ra một cái cự đường hầm lớn .

Tôn Ngộ Không bọn họ chiến đấu cũng tự hành đình chỉ, đều ngừng đầu nhìn về phía Thương Khung, đều là về mặt kinh ngạc . Riêng là Tôn Ngộ Không, lấy xuống lỗ tai bấm: "Năm trăm năm không gặp, Lôi Công Điện Mẫu pháp lực, sao sẽ trở nên đáng sợ như thế ?"

"Đúng đúng đúng, thật đáng sợ!" Hùng hai liên tục gật đầu: "Ta đây từ trước tới nay chưa từng gặp qua đáng sợ như thế Lôi Điện, đều nhanh sợ phá Hùng Đám ."

Ừng ừng ...

Lại một âm thanh sấm rền truyền đến, Thiên Không xuất hiện Di Tượng, một mảnh vĩ đại đám mây đè xuống, hơn nữa nhan sắc đỏ tươi, như hừng hực thiêu đốt hóa điểm .

"Là Thánh Tăng thiên đạo lôi kiếp! Đại Thánh, các người mau rời đi, nhanh!"

Thổ địa phản phật một cái chui ra ngoài, theo Tôn Ngộ Không đám người rống to hơn, chính là về mặt khăn trương .

Tuy là chưa từng nghe nói qua cái gì thiên đạo lôi kiếp, nhưng Tôn Ngộ Không bọn họ cũng không dám thờ ơ, vội vàng đi theo thổ địa đảng vãn bỏ chạy, đứng ở cách Trần Y ngoài ngàn mét trên đỉnh núi .

Tôn Ngộ Không mở miệng hỏi: "Thổ địa, đạo trời là gì Lôi Kiếp ? Lão Tôn sao không biết ?"

Thổ địa đáp: "Đại Thánh là bỏ thiên thạch dựng dục mà sống, tự nhiên đạt được thiên đạo tán thành, thành Thần thành Phật, cũng sẽ không đưa tới thiên đạo lôi kiếp . Nhưng Thánh Tăng là phạm thai tu luyện, Nhục Thân thành Tiên, thiên đạo từ không dám có thể liên tán thành . Cho nên đánh xuống Lôi Kiếp, ngăn cản Thánh Tăng ."

"..." Tôn Ngộ Không nhìn Thiên Không Hồng Vân hỏi lại: "Đây là Lôi Công Điện Mẫu đánh xuống sao? Có thể hay không đem sự phụ ta trực tiếp đánh chết ? Đợi ta đây Lão Tôn đi tới, để cho bọn họ hạ thủ coi thường ta ."

"Tuyệt đối không thể!" Thổ địa vội vàng ngăn lại Tôn Ngộ Không: "Còn đây là thiên đạo lôi kiếp, không phải Lôi Công Điện Mẫu gây nên . Đại Thánh, chú ý, này Lôi Kiếp không giống bình thường, lại nghe Tiểu thần tinh tế nói tới."

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Thiên đạo lỗi kiếp

Tôn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long tuy là lo lắng Trần Y, nhưng bọn hắn cũng cảm thấy lực lượng đáng sợ. Nếu như bọn họ mạo muội trước đây, không chỉ có cứu không được Trần Y, ngay cả hai người bọn họ, cũng phải nhập vào.

Cho nên, chỉ có thể đợi trên đỉnh núi này, nhìn mảnh nhỏ đáng sợ Hồng Vân, nghe thổ địa giải thích đạo trời là gì Lôi Kiếp.

Hùng đại hòa Hùng hai tự nhiên càng không dám tới gần, bọn họ là muốn vì hảo bằng hữu báo thù, nhưng cũng không phải ngốc đến muốn không công đi chịu chết tình trạng. lực lượng đáng sợ, đừng nói bọn họ là yêu quái, coi như là Chân Tiên, đi tới qua đi cũng phải quy.

Thổ địa ngược lại không gấp, tìm khối cao điểm nham thạch ngồi xuống, để cho mình có thể cùng Tôn Ngộ Không bọn họ một dạng cao. Sau đó, mới chậm rãi mở miệng: "Cái gọi là thiên đạo lỗi kiếp, chính là Thiên Đạo vì ngăn cản phạm nhân thành Tiên thủ đoạn."

"Mọi người đều biết, trong tam giới, Ngọc Đế là Chí Tôn, Ngọc Đế chính là thiên, nhưng thực tế cũng không phải là như vậy. Sở hữu Thần Phật, bao quát Như Lai Phật Tổ, cũng đều Ở trên Thiên đạo quản không phía dưới, phục tùng Thiên Đạo Pháp Tắc."

"Mà phạm nhân tu luyện, vốn là vi phạm thiên đạo chỉ ý, là nghịch thiên. Cho nên, thiên đạo không dám cho phép, phạm nhân muốn thành tiên, sẽ đưa tới thiên đạo lỗi kiếp. Mà Lôi Kiếp, người bên ngoài không thể phá giải, chỉ có người độ kiếp mới được."

"Đại Thánh nhúc nhích đi vào, Lôi Kiếp uy lực sẽ gia tăng, Thánh Tăng càng thêm khó có thể chịu đựng. Cho nên, thành công hay không, cũng chỉ có thể xem Thánh Tăng cá nhân tạo hóa."

Nói đến đây, thổ địa đình một hồi, uống một hớp Tuyền Thủy sau khi vừa tiếp tục nói: "Mà thiên đạo lỗi kiếp, cũng chia làm nhiều loại, là người tu tiên đều biết thường thức. Cũng chính là Thập Lục Tự Quyết, gần Bạch Vân vô hiểm, Thanh Vân đạo thừa, Tử Vân hàng tai, Hồng Vân Thiên Sát."

"Thổ địa, cái này Thập Lục Tự Quyết lại là ý gì?" Tôn Ngộ Không rất là tò mò, cũng tới hứng thú.

Thổ địa cười nhạt một cái nói: "Cái gọi là Bạch Vân vô hiểm, nói đúng là, thiên đạo đánh xuống Bạch Vân Lôi Kiếp, gay bản không có nguy hiểm gì, người độ kiếp chỉ cần không phải quá yếu, đều có thể bình an vượt qua, thành tựu Tiên Thê."

"Thanh Vân đạo thừa, ý tứ cũng không kém, cũng chính là đạt được thiên đạo thừa nhận, cận vi khảo nghiệm a. Mà Tử Vân hàng tai cũng không giống nhau, Lôi Kiếp uy lực vĩ đại, người bình thường khó có thể vượt qua, ở trong lôi kiếp tan tành mây khói."

"Còn như Hồng Vân Thiên Sát nha" thổ địa bỗng nhiên dừng lại đạo: "Vừa nghe liền biết, đó là người độ kiếp vận khí vô cùng nghịch thiên, khiến thiên đạo đều đỏ mặt tức chết. Cho nên đánh xuống hung nhất Lôi Kiếp, không cho phép người độ kiếp thành công."

Nghe lời này, Tôn Ngộ Không kêu to lên: "Đó là ý nói, thiên đạo đỏ mặt tức chết, muốn đem hắn hủy diệt? Đây là cái gì thiên đạo? So với Ngọc Đế lão nhi còn muốn ghê tởm!"

"Đại Thánh đừng vội nói lung tung a!" Thổ địa vội vàng ngăn lại: "Đại Thánh, Thiên Đạo Tại Thượng, không thể mạo phạm. Nếu là người lời này khiến thiên đạo nghe qua, sẽ làm Lôi Kiếp uy lực gấp bội, chẳng phải là hại Thánh Tăng?"

Tôn Ngộ Không cấp bách vội vàng che miệng, nhìn về phía Trần Y đạo: "Sư phụ a, người nhưng nhất định phải đứng vững. Bằng không, ta đây Lão Tôn lại được trở về Hoa Quả Sơn, không có nhân sẽ dạy đạo ta đây Lão Tôn."

Giờ này khắc này, Hồng Vân càng phát ra trầm thấp, đem Trần Y chỗ cả ngọn núi bao phủ. Nơi đó sở có sinh linh, trừ không có chân không thể chạy, hẳn tất cả đều chạy trốn tới nơi khác, để tránh khỏi lọt vào trí mạng lan đến.

Trần Y vừa rồi cũng nghe đến thổ địa nói, biết cái này là mình tránh cũng không thể tránh thành Tiên Lôi Kiếp, là thiên đạo gây nên, căn bản không người có thể hỗ trợ. Chỉ có, chính là mình ngạnh kháng.

Nhưng này cổ đáng sợ uy áp, thật khiến cho người ta khó mà chống đỡ được. Bất quá, Trần Y cũng là một lửa tính tình, cũng không tin bản thân chống đỡ không nổi đi. Ngay cả Quan Âm tỷ tỷ cũng dám đi ngâm nước, còn sợ người một cái thiên đạo lỗi kiếp?

Hiện tại, đạt được Thoát Phàm đan dược hiệu Gia Trì, Trần Y trong cơ thể tồn tích bằng bạc lực lượng, khiến hắn càng một cách tự tin. Bất quá vì lý do an toàn, Trần Y nhịn đau, quyết định mở ra cấm lan cá sa đệ tam thuộc tính. Dù sao, bảo mệnh mới là tối trọng yếu.

"Thư Linh, mở cho ta khai cả sa đê tam thuộc tính!"

Trần Y hét lớn một tiếng, làm đánh bạc . Dựa theo trước khi lệ cũ, Cửu Long Tích Trọng là công đánh thuộc tính, cầm lan cả sa là phòng ngự thuộc tính, Tử Kim Bát là phụ trợ thuộc tính .

Dùng cái này lúc năng lực mình đến xem, Trần Y lại tự đại, cũng biết không có khả năng cùng trời đào chống lại . Duy nhất có thể dùng dựa vào, chính là cường đại phòng ngự . Cho nên, hắn tuyên chọn mở ra cầm lan cả sa đê tam thuộc tính, nhìn có thể không đạt được thỏa mãn đồ đạc .

Thư Linh cũng cảm thấy cái này nhưng lo sự tình, lập tức Gia Trì Trần Y điểm công đức: "Người tu hành Nhục Thân thành Tiên, khả tạo phúc tứ phương sinh linh, cũng công đức nhất kiện . Tương đương với hoàn thành Bán Tiên cấp nhiệm vụ, thưởng cho điểm công đức 50 vạn cái ."

Không đợi Trần Y mở miệng, thủy linh lại nói: "Căn cứ Tu Hành Giả tình huống trước mắt, Thư Linh tự hành phân phối điểm công đức . Kích hoạt tam bảo đê tam thuộc tính, kích hoạt Tuyên Cổ Tâm Kinh thiên thứ hai tiên gia khí hải bí tịch, hồi đoái Đẩu Bí linh đan một viên ."

Thư Linh tiếng nói vừa dứt, sở hữu thao tác cũng theo đó hoàn thành . Trần Y cũng lập tức đem Đẩu Bí linh đan một hơi ăn vào, lập tức mở ra tiên gia khí hải bí tịch .

Đẩu Bí linh đan hóa thành không gì sánh được bằng bạc linh khí, ở trong người rất nhanh chạy, tụ tập, đem ngũ tạng lục phủ trong bọc, hình thành một đạo rắn chắc ô dù .

Mà ở cái này bằng bạc linh khí dưới sự trợ giúp, tiên gia khí hải công pháp cũng mau tốc độ thấy hiệu quả, ở mi tâm chỗ mở mệnh môn tồn trữ không gian, đem trước đây Thoát Phàm đan hình thành năng lượng tụ tập, giống như một mảnh nhỏ xanh thẫm hải dương .

Nhìn nửa tam bảo, Cửu Long Tích Trọng mở ra đê tam thuộc tính là Thần Long Ngao Thiên công năng . Dem trước đây hai cái hợp thể chi Long lần thứ hai dung hợp, trở thành một con thần long, uy lực thì hợp thể chi Long gấp mười lần .

Mà Tử Kim Bát mở ra đê tam thuộc tính là thu nạp công năng, sau khi khởi động, có thể thu nạp trong thiên địa linh khí, cũng tự động truyền vào sở hữu giả trong cơ thể, bổ sung trong cơ thể linh khí .

Cầm lan cả sa mở ra đê tam thuộc tính là Kim Cương Hộ Thể công năng, nhưng đang sử dụng giả thân thể bốn phía, hình thành một đạo Hộ Thể khí tường, hấp thu thương tổn .

Trần Y đối với tam bảo đê tam thuộc tính phi thường hài lòng, càng là cảm tạ Thư Linh Nhân Tính Hóa . Nhưng bây giờ, hắn đã không có thời gian cùng Thư Linh tán gẫu, hắn cảm giác được, Lôi Kiếp lập tức phải phù xuống .

Hồ!

Trần Y bỗng nhiên đứng lên, điều động trong khí hải linh khí, đem tam bảo thuộc tính toàn bộ mở ra, chẳng muốn đi chọn hữu dụng vẫn là vô dụng . Sau đó, tay phải nhắc một cái, Cửu Long Tích Trọng chỉ hướng Thương Khung, quát to: "Đến đây đi! Lão Tử không sợ ngươi!"

Ừng ừng...

Lại là 1 tiếng vĩ đại Lôi Minh truyền đến, có thể dùng thiên địa đều run rẩy theo . hồng sắc Kiếp Vân cũng là nhanh bắt đầu khởi động, xuất hiện rất nhiều tia chớp màu tím, lại đều tụ tập .

Ba ba ba ...

Chói tai âm thanh từ Thương Khung đánh xuống, phối hợp nặng nề Lôi Minh, còn có cuộn cuộn Hồng Vân cùng tia chớp màu tím, giống như mặt thể đã tới , khiến cho người không dám lớn tiếng hô hấp .

"Muốn tới thì tới, còn làm cái gì thanh thế, hù dọa ai vậy!" Trần Y giờ Thiên Trọng quát to, trợn lên giận dữ nhìn nổi đỉnh đầu Lôi Kiếp .

Ba!

Theo một tiếng vang thật lớn, tụ tập tia chớp màu tím áp súc tới tay cánh tay một kích cỡ tương đương, độ sáng vượt qua nhật quang, như một cái khủng bố Rất không lồ, hướng Trần Y rất nhanh nhào tới .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sinh tử một đường

"Đây là ... Thiên đạo lôi kiếp ?"

Một đạo bóng trắng từ phía nam phía chân trời bay tới, chính là ngồi ở trên đài sen Quan Âm .

Nàng hôm nay thôi toán ra, Trần Y sẽ đụng phải Hùng Đại Hùng hai, chuyên tới để đem hai cái này béo Hùng thu phục, đi làm trấn sơn đại thần . Lại không nghĩ rằng, dĩ nhiên đụng tới có người ở độ Lôi Kiếp . Mà cái này nhân loại, vẫn là nàng quen thuộc Trần Y!

"Hong Vân ?" Quan Âm ngừng đầu nhìn một chút trên trời cao, không khỏi hoạt kê . Nàng biết điều này đại biểu cái gì, biết cái này Hồng Vân thiên đạo lôi kiếp, đáng sợ đến cỡ nào uy lực .

Mà Trần Y, dĩ nhiên đưa tới lọt vào lão thiên đố kỳ hồng sắc Kiếp Lôi, nói rõ người này đến tột cùng có gì yêu nghiệt .

Nhắc tới cũng còn, Trần Y trước một đêm còn chỉ là Bán Tiên cấp bậc, khả năng liền cái này trong một đêm thoát thai hoán cốt, dĩ nhiên một hơi thờ đột phá đến Chân Tiên, đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi thân thoại, còn sẽ gặp thiên đạo đố kỳ tức chết .

Tám vạn năm trước, Tán Tu Kinh Thiên lão tổ, thiên tư trác việt, đứng ngạo nghễ quần hùng, trong thời gian ngắn quét khởi, Âm Huyết vô số, với Chân Tiên khi độ kiếp tạo ngộ Hồng Vân kiếp, ở Lôi Kiếp xuống tan tành mây khói .

Ba vạn năm trước, vẫn là một lần tán nghị là Đào hạo Tôn Giả, ba mươi Xuân Thu đến cảnh giới Kim Tiên, gặp được Hồng Vân Lôi Kiếp, đồng dạng hóa thành tro tàn, tiêu hao trong thiên địa ...

Quan Âm phát hiện, mười vạn năm đến điển tịch sở ghi lại vài lần Hồng Vân Lôi Kiếp xuất hiện kết quả, cơ bản đều là làm cho Tu Tiên Giả vẫn lạc, chỉ có một người trừ hàng thành công, nhưng cũng là chung thân tàn phế .

Nói cách khác, một trăm ngàn này trong thời kỳ, chưa bao giờ có người thành công vượt qua loại này Hồng Vân Lôi Kiếp . Nếu nói là Từ Vân Lôi Kiếp tượng trưng cho hủy diệt, sao, cái này Hồng Vân Lôi Kiếp chính là ý nghĩa vẫn lạc, đều không ngoại lệ .

Bất quá, Quan Âm đồng dạng phát hiện, trong lịch sử xuất hiện qua vài lần Hồng Vân Lôi Kiếp, chỉ ít đều là ở cảnh giới Kim Tiên lúc phủ xuống . Hôm nay, Trần Y vẹn vẹn muốn độ Chân Tiên cảnh giới, làm sao lại xuất hiện cái này đáng sợ Hồng Vân đây?

Có thể, lời như vậy, Hồng Vân Lôi Kiếp uy lực tương ngộ đối với yếu kém . Khả quan thanh âm tâm lý không có, dù sao, từ chưa có người có thể thành công vượt qua như vậy thiên đạo chỉ kiếp .

Lúc này, Tôn Ngộ Không mấy người cũng nhận thấy được hồng sắc Kiếp Vân đáng sợ, trong sát na mỗi người hoảng sợ thất sắc, vô cùng khiếp sợ, sắc mặt bá đất tái nhợt .

"Sao lại thế..." Tiểu Bạch Long trong giây lát cảm giác, cuối cùng có năng lực hóa thành hình người, đôi mắt không khỏi đỏ bừng nội tâm rơi xuống tới cốc, ngửa đầu nhìn chăm chăm phía trên Hồng Vân: "Thiên đạo, sự phụ không có phạm sai lầm, vì sao phải như thế nghiêm phạt hán ? Vì sao!"

Nhưng đáp lại hán, là từng đợt càn phát ra uy áp kinh khủng bao phủ, cái này Hồng Vân Kiếp Lôi uy áp cực kỳ khủng bố , khiến cho người hít thở không thông .

Giờ này khắc này, toàn trường là bình tĩnh nhất, duy chỉ có Trần Y một người . Cái này Hồng Vân Lôi Kiếp là châm hán mà đến, không có nhân so với hán càng thêm thâm thiết cảm thụ được trận này uy áp khủng bố .

Trần Y cũng không biết Hồng Vân Lôi Kiếp lai lịch, hán con cảm thụ được, quý dị này Lôi Kiếp uy lực phi thường cường đại . Vì vậy liền từ từ đất giờ lên Cửu Long Tích Trọng, thi triển phi hành kỹ năng, thân ảnh lẳng không di chuyển lập, nhân thân kiên định bình tĩnh .

Mặc kệ Lôi Kiếp mạnh mẽ đến mức nào, toàn lực ứng phó là được . Nếu là kiếp, cho dù là Cửu Tử Nhất Sinh, cũng sẽ có một chút hi vọng sống . Trần Y tự tin, mình có thể nắm một tia sinh hy vọng .

Hồng sắc Kiếp Lôi rút xuống, như sấm xà vẩy đột nhiên xuất kích . Trần Y chột Dương kiếm, điều động cả người linh khí . Thân ảnh trong giây lát cấp trụ, cỗ uy áp kinh khủng trong khoảnh khắc cọ rửa rót trào hán cả người các nơi kinh mạch, thoả thích tàn sát bừa bãi .

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, Trần Y hai chân rơi vào ở trên một tảng đá lớn, khoảng cách đá lớn vỡ tan, Trần Y thân ảnh sụp đổ đi vào, ngực một trận huyết thủy cuộn cuộn, phốc đất phun ra một ngụm máu tươi .

"Sur phụ!"

"Thánh Tăng!"

"Y đệ!"

Tất cả mọi người triệt kinh sợ, đây chính là Hồng Vân Thiên Sát uy lực . Đạo thứ nhất sét cũng đã khiến Trần Y thổ huyết . Ai cũng biết, thiên đạo lỗi kiếp Cung có chín đạo, mỗi một đạo uy lực đều hơn xa với trước một đạo .

Giờ khắc này, tất cả mọi người thần sắc kinh hoàng, không dám nhìn kế tiếp hình ảnh, càng thêm không dám nghĩ tới .

"Y đệ, nhất định phải kiên trì lên a!" Quan Âm liên tục lăm bằm mở miệng, cầu nguyện .

Trần Y quỳ một chân trên đất, cắn chặt răng khăng khăng giữ, đơn tay nắm chặt Thiên Trọng, chống đất, cánh tay một trận run . Hắn nhịn không được hít một hơi lãnh khí, lúc này khóe miệng vết máu cũng không kịp xóa đi, não hải hồi tưởng vừa mới hồng sắc Kiếp Lôi đánh rớt ngay lập tức .

Về này dường như muốn đem thế gian tất cả lực lượng hủy diệt, vọt thẳng hướng linh hồn hắn, kinh sợ phá hư . Bằng bạc lực lượng dọc theo Thiên Trọng lan tràn đi ra ngoài, rớt trào Trần Y cả người, suýt nữa tạo thành bị thương nặng .

Mà, chỉ là đạo kiếp lồi thứ nhất!

Trần Y thật nhanh điều tức, thần sắc thêm vào một ngưng trọng, giương mắt lúc, lại là một đạo Kiếp Lôi bổ xuống .

"Kim Cương Bất Bại!"

Trần Y lại hét lớn một tiếng trong thôi động cảm lan cả sa đê tam thuộc tính, trong sát na kim quang như mặt trời chói chang nổ rộ, đem chính hắn phòng ngự đề thăng vài cái tầng thứ . Trần Y thân ảnh lần thứ hai cấp trụ, rơi đập ra một cái nhân hình cái động khẩu .

Ho ra tiên huyết sau khi, Trần Y cảm rớt xuống Thiên Trọng, lúc này, đạo thứ ba Kiếp Lôi đã đứng hạn tới .

Trần Y căn bản không kịp lần thứ hai huy động Thiên Trọng, chỉ có chỉ một thoáng triệu tập trong cơ thể linh khí, trong giây lát khắp nơi vài nhảy lên với bên ngoài thân thể vậy, thừa nhận đạo thứ ba Kiếp Lôi oanh áp .

Ầm! Ầm! Oanh ...

Ở Lôi Kiếp liên tục đánh xuống, Trần Y chính là một hơi liên tiếp phun một ngụm máu tươi trào ra .

Trong nháy, thất đạo lỗi kiếp trước đây, mà thành ý, đã trở thành một Huyết Nhân vậy, lao đảo đất đứng lên, cả người đã gặp bị thương nặng, thế nhưng khí tức lại không giảm chút nào .

Trần Y tóc rối tung rãi, đôi mắt lại lợi hại không gì sánh được, chia thẳng vào Thương Thiên, ẩn chứa kiêu căng khó thuần, kiên cường khí tức .

"Thật ngoan cường sinh mệnh lực!" Chỗ tối, Quan Âm con người không cảm địa toát ra hiện lên về kinh sợ, Trần Y có thể liên tục chịu đựng nỗi cái này bảy đạo khủng bố Lôi Kiếp oai, tuyệt đối đã coi như là kinh thế hãi tục .

Mà Trần Y bản thân, hầu như vận dụng sở hữu thủ đoạn phòng ngự . đạo thứ tám Kiếp Lôi, chính nằm trong quá trình chuẩn bị . Trần Y lúc này đã đạt được dầu hết đèn tắt lúc, sợ rằng khó hơn nữa chịu đựng nỗi một cái so với phía trước bảy đạo Kiếp Lôi còn kinh khủng hơn công kích .

Quan Âm nhãn thần xuất hiện một trận do dự, nửa ngày khề cần môi đỏ mọng, thừa dịp Kiếp Lôi không có rớt xuống trước khi, bạch y thân ảnh tung bay ra, rơi vào Trần Y trước người .

Một tích tắc này, người khác ánh mắt đều tụ lại qua đây .

Quan Âm ngọc thủ ném đi, một viên đỏ như máu đan dược xẹt qua một đạo quỹ tích rơi vào Trần Y trong tay .

"Ăn vào nó ." Đang nói rơi vào thôi, Quan Âm thân ảnh cực nhanh lui nhanh .

Lúc này, Trần Y phía trên đỉnh đầu, đạo thứ tám Kiếp Lôi đã đập chém hạ xuống, không có thời gian lại để cho hắn đi suy nghĩ . Bằng vào cuối cùng một cổ cứng cỏi khí độ đang chống đỡ, trong cơ thể đã nằm ở dầu hết đèn tắt lúc .

Đem Quan Âm cho đan dược trực tiếp một hơi nuốt vào, Trần Y trong sát na Triệt Địa cảm thụ được viên này đan dược bất phàm . Ăn vào trong nháy mắt, trong giây lát ở bên trong bản trong nổ tung, một cỗ hồn hậu tới cực điểm năng lượng trong khoảnh khắc bao vây lấy cả người Kỳ Kinh Bát Mạch .

Thế nhưng, cỗ năng lượng này cũng không chịu Trần Y cả nhân không chế .

Ba!

Làm đạo thứ tám Kiếp Lôi oanh tạc lúc rơi xuống sau khi, từ bên ngoài nhìn qua, trực tiếp xỏ xuyên qua Trần Y đầu, có này, ngoài ngàn mét trên đỉnh núi, vang lên trận trận trùy tâm tiếng kinh hô thanh âm .

Trần Y vô lực lại chống lại, hai chân khoanh lại, chọi cứng đạo thứ tám Kiếp Lôi, cái này không thể nghi ngờ hình đồng ý với muốn chết hành vi . Bất quá, Trần Y nội tâm lại vô cùng rung động .

Quan Âm tỷ tỷ cho ta đến là linh đan gì ? Dĩ nhiên ngay lập tức ở trong cơ thể ta hình thành một cỗ phòng ngự, ngăn cản Kiếp Lôi đại bộ phận công kích

Kiếp Lôi phá không linh đan hình thành phòng ngự, bị thương nặng Trần Y, khiến hấn lần thứ hai búng máu tươi lớn phun mạnh ra đến, thân ảnh nhỏ té trên mặt đất .

Linh đan con có thể giúp hấn sống quá một đạo lôi kiếp, cuối cùng một đạo tôi luyện Tâm Lôi, liền nhìn Trần Y bản thân tạo hóa .

Quan Âm Phiêu lập ở phía xa, con ngươi nhìn lúc này giống như có lẽ đã tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc Trần Y, Mi hơi cau lại, thế nhưng đã không có biện pháp chút nào, đồng thời, trong lòng cũng không khỏi mọc lên một trận chờ mong .

"Cái này hoặc giả ... Hấn sẽ là người thứ nhất thành công vượt qua Hồng Vân Kiếp Lôi người!"

Cuối cùng một đạo Kiếp Lôi đột nhiên chính giữa đánh rớt, trong giây lát đem Trần Y thân thể bao phủ lại, Hồng quang tràn ngập . Không người biết Trần Y sinh tử, chỉ có một bên lặng lẽ cùng đợi .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Hòa thượng này có điểm treo

Tất cả mọi người ngừng thở, hai mắt đều là trừng tròn xoe, không nháy một cái nhìn viễn phương trên đỉnh núi, bị thiên đạo lôi kiếp bao vây lấy Trần Y, dòm ngó không dò ra đến, hấn đến sống hay chết .

Bất quá, tất cả mọi người hy vọng Trần Y có thể còn sống, trở thành mười vạn năm đến đệ nhất nhân . Ngay cả một lòng muốn cho hảo bằng hữu báo thù Hùng đại hòa Hùng hai, cũng đều cảm thấy, Trần Y hấn là phải sống sót mới tốt .

Coi như là Quan Âm Bồ Tát đến, cũng không có ai đi bái kiến . Mà Quan Âm bản thân, cũng không có tâm tư đi để cho bọn họ bái kiến . Từng cái, đều đem ánh mắt tập trung tại nơi một đạo Lôi Mang trong .

Tôn Ngộ Không đám người không biết thiên đạo lôi kiếp lai lịch cùng uy lực, nhưng Quan Âm cùng thổ địa cũng là rất rõ ràng . Phía trước tám đạo, là đúng thân thể tôi luyện, mà cuối cùng một đạo, còn lại là đối với tâm tình khảo nghiệm .

Có thể vượt qua đến, hết thấy đều tốt, trong thiên địa lại một vị Chân Tiên . Nhược thì không cách nào vượt qua đạo này Tâm Lôi, giống nhau sẽ ở trong lôi kiếp tiêu hao, Nguyên Thần đều trốn không thoát .

Mà ở vào Tâm Lôi trong Trần Y bản thân, còn lại là cảm giác mình ngược lại thế giới kia, một cái hoàn toàn xa lạ thế giới . Nơi đây mỹ lệ phi thường, phi thường thanh tịnh, là một Tu Thân Đường Tĩnh địa phương tốt .

Nhưng liền là một cái địa phương như vậy, cũng là khắp nơi đều cất giấu đáng sợ sát cơ . Chỉ cần bước sai một bước, liền sẽ gặp phải bốn phương tám hướng oanh kích, để cho người trong khoảnh khắc tiêu tan thành mây khói .

Đột nhiên, một thanh âm ở Trần Y vang lên bên tai: "Nói cho ta biết, vì sao phải Tu Tiên ? Khi người đứng hàng Tiên ban sau khi, lại đem làm chút chuyện gì ? Làm một cái tiêu dao khoái hoạt phạm nhân, không phải tốt hơn sao ?"

Trần Y tuy là cảm giác đây hết thấy là chân thật như vậy, thế nhưng hấn biết, mình là ở trong ảo cảnh . Cái thanh âm này, nhất định là cao cao tại thượng thiên đạo từng nói, là đang khảo nghiệm bản thân tâm tình .

Cho nên, phải là tâm lý nghĩ như thế nào, phải nói như thế nào đi ra . Nếu như nói sáo, chắc chắn bị thiên đạo khám phá . Do đó, đánh xuống đáng sợ Hủy Diệt Chi Lực, trong nháy mắt đem chính mình hóa thành bụi bặm .

Trần Y không có đi tìm thiên đạo ở phương nào, hấn rõ ràng, vô luận bản thân như thế nào tìm, cũng không thể xem tới được thiên đạo chỗ . Vì vậy liền trực tiếp trả lời thiên đạo vấn đề, ngược nhất trí .

"Tu Tiên, liền là muốn cho năng lực mình trở nên cường đại, có thể làm cho tánh mạng mình có thể lâu dài, có thể đi làm tự mình nghĩ làm việc . Nếu như đứng hàng Tiên ban, ta phải làm việc, chính là ta muốn muốn đi làm ."

"Mà người nói phạm nhân tiêu dao khoái hoạt, điểm này ta không ủng hộ . Phạm nhân thoát nhìn quả thực tiêu dao, vô câu vô thúc, nhưng càng nhiều là bất đắc dĩ cùng thống khổ . Như vậy, ta vì sao phải làm một phạm nhân ?"

"Ta nhược vẫn luôn chỉ là một phàm nhân, thì như thế nào có thể cùng Quan Âm tỷ tỷ cùng một chỗ ? Thì như thế nào có thể ở lấy kinh nghiệm trên đường cùng này mỹ lệ nữ yêu quái khanh khanh ta ta ? Mà chút, mới là ta muốn sung sướng!"

Nghe Trần Y nói, thiên đạo Trầm Mặc một hồi, lại nói: "Người nhược đã đứng hàng Tiên ban, lại vì sao còn phải đi thủ kinh ? chẳng qua là bao nhiêu đi một đoạn đường vòng mà thôi ."

Trần Y cười ha ha một tiếng đạo: "Như thế nào tiêu dao ? Như thế nào khoái hoạt ? Ta muốn làm cái gì thì làm cái đó, đây mới là ta bản tâm!"

Àm!

Đang ở Trần Y những lời này lúc rơi xuống, bao phủ ở trên người hắc Lôi Kiếp một cái phá thành mảnh nhỏ, biến mất không Án vô tung . Mà Trần Y bản thân, cũng từ trong hoàn cảnh trở lại thế giới hiện thật .

Giờ này khắc này, Trần Y quanh thân tán phát ra đạo đạo nhọt nhọt kim quang, thần thánh không gì sánh được . Hơn nữa, hắn cũng cảm thấy trước đó chưa từng có thư thích, còn có lớn đến quá phận lực lượng .

Đến tận đây, Chân Tiên, thành!

Sưu!

Trần Y thi triển ra phi thân kỹ năng, hóa thành một đạo tàn ảnh, cấp tốc theo Tôn Ngộ Không đám người chỗ đỉnh núi bay tới . Hắn cảm thấy, bản thân tiên gia trong khí hải, tồn tại đại lượng linh khí đang dừng động, tạo nên vĩ đại sóng biển .

"Sư phụ!" Tôn Ngộ Không vội vàng đi tới, cào xuống lông khi đạo: "Chúc mừng sư phụ, thành tựu Chân Tiên cảnh giới, ta đây Lão Tôn cũng không cần lo lắng, sau này không có ai giáo dục ."

Tiểu Bạch Long chính là tiến lên một bước: "Chúc mừng sư phụ thành tựu Chân Tiên thân ."

"Cùng vui cùng vui!" Trần Y tâm tình thật tốt, bất quá vẫn là có chút không giải thích được nhìn Tiểu Bạch Long đạo: "Tiểu Bạch Long, người không phải là không có năng lực bản thân Hóa trở về nhân thân sao, làm sao . . ."

Tiểu Bạch Long hồi đáp: "Cái này còn phải cảm tạ sư phụ, nguyên nhân sư phụ Độ Kiếp, đệ tử mới có sở tìm hiểu, khôi phục pháp lực, liền có thể tự hành Hóa là thân người, đa tạ sư phụ!"

"Không tệ không tệ ." Trần Y gật đầu, sau đó nhìn về phía Quan Âm vị trí đạo: "Đa tạ tỷ tỷ đan dược, tỷ tỷ vì sao chính ở chỗ này, không đến cùng tiểu đệ một tự đây?"

Lúc này, người khác mới nhớ, vừa rồi Quan Âm Bồ Tát đã tới, còn tới Trần Y nơi đó dừng lại chốc lát .

Quan Âm người nhẹ nhàng qua đây, nhìn Trần Y khẽ gật đầu cười: "Chúc mừng Y đệ thành tựu Chân Tiên Chi Cảnh, tỷ tỷ vì người cảm thấy vui vẻ . Bất quá, Tây Hành lấy kinh nghiệm việc chưa, Y đệ còn phải tiếp tục đi trước ."

"Phải!" Trần Y gõ ngón tay, mò xuống đầu trục đạo: "Tỷ tỷ trước tiên nghỉ ngơi một chút, chờ ta giải quyết một chút chuyện nhỏ sau khi, tái hảo hảo cùng tỷ tỷ một tự ."

Vừa nói, Trần Y liền quay đầu nhìn về phía Hùng đại hòa Hùng hai hai huynh đệ, cười hắc hắc nói: "Giờ đó, hai người các người không phải mới vừa còn rất ngu sao . Hiện tại chúng ta tiếp tục, các người là từng bước từng bước đến, vẫn là cùng tiến lên ?"

"À?" Hùng hai quát to một tiếng đạo: "Hòa thượng, người cho rằng trở thành Chân Tiên sau khi, bọn ta sẽ sợ người ? Muốn đánh lộn, ta đây Hùng hai chưa từng có sợ qua người nào, đến . . ."

Ba!

Hùng lớn một cái tát cắt đứt Hùng hai lời: "Nhìn người hùng dạng, còn muốn cùng Chân Tiên một mình đấu ? Người cho là mình da dày a ."

Vừa nói, Hùng xem trọng hướng Trần Y đạo: "Hòa thượng, nhìn người đã Chân Tiên, bọn ta cũng sẽ không truy cứu người . Bất quá người đừng tưởng rằng bọn ta là sợ người, thật đánh nhau, bọn ta hai huynh đệ cũng không thật sự tiền kém!"

"Nói thật giống như thật giống nhau ." Trần Y cười nhạt một cái nói: "Nói cái gì đều là hư, không được đánh qua, làm sao biết ? Đến đến, ăn ta một ý vào!"

Dứt lời, Trần Y nói đánh là đánh, chọn Cửu Long Tích Trọng liền theo Hùng đầu lớn đập đem xuống phía dưới, bị bầm tiếng xé gió vang .

Sưu!

Hùng năm thứ nhất đại học xuống nhảy lên lui lại, động tác phi thường linh mẫn, đồng thời cũng lấy ra bản thân giấu đi Đại Khảm Đạo, điên cuồng gào thét 1 tiếng phản nhào tới, Hùng tính tình cũng không nhỏ .

"Ta đây cũng muốn chơi!" Hùng hai không cam lòng lạc hậu, hô to một tiếng sau khi cũng lấy ra vòng tròn lớn chùy, vù vù quơ, từ một hướng khác theo Trần Y đập tới .

Quan Âm ban đầu muốn ngăn cản, nhưng song phương đã vung tay, coi như lên tiếng cũng không làm nên chuyện gì, chỉ có thể tuyển chọn quan chiến, chờ bọn hắn đánh mệt tự nhiên sẽ thu tay lại, chỉ cần không được để cho bọn họ có nguy hiểm tánh mạng là được .

"Hàng Long Thập Bát Trọng!"

Trần Y gầm nhẹ 1 tiếng, thôi động Cửu Long Tích Trọng kỹ năng . Chỉ một thoáng, chín cái Thất Thái chi Long gào thét ra, xông đến Hùng đại hòa Hùng hai luống cuống tay chân, cấp thiết lui lại .

"Ngừng!"

Hùng hai hét lớn một tiếng, biểu thị hừ chiến . Sau đó nhìn Hùng đại đạo: "Hùng lớn, bọn ta xem ra không phải là đối thủ, hòa thượng này có điểm treo, đánh không lại a ."

Hùng lớn gật đầu: "Là có chút treo, bọn ta đừng đánh đi, ngược lại lão hòa thượng kia chết đều chết, bọn ta làm đáng một chút là được, đừng mất mạng, khả năng liên tính không ra ."

Hai huynh đệ hình thành nhất trí ý kiến sau khi, Hùng đại tiện nhìn về phía Trần Y đạo: "Không được đánh, bọn ta không báo thù ."

Ông!

Trần Y Thiền Trọng vừa thu lại, mò xuống đầu trục đạo: "Biết lợi hại ? Vậy lưu lại ít tiền tiền cái gì, chạy trở về các nguoi tổ gấu đi!"

Hùng Đại Hùng hai chỗ nào còn dám nói cái gì, lập tức làm theo, bỏ lại vài đỉnh hoàng kim sau khi, liền xoay người rời đi .

"Chậm đã!"

Quan Âm hợp thời mở miệng, làm cho Hùng đại hòa Hùng hai trong nháy mắt mộng bức, đứng ở nơi đó, vẻ mặt khờ dại .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Nhất định là kịch bản sai

Trần Y thấy Quan Âm gọi lại Hùng đại hòa Hùng hai, tâm lý không khỏi hơi hồi hộp một chút đồ đạc hoảng . Hắn biết, tình tiết vở kịch lại trở về, Quan Âm tỷ tỷ muốn đem cái này hai béo Hùng, thu đi làm trấn sơn đại thần .

Thế nhưng . . . Sau này vùng núi chắn làm sao bây giờ ?

Kết quả là, Trần Y cấp bách vội mở miệng: "Tỷ tỷ, cái này hai Bồn Hùng nhìn liền tức lên, khiến chúng nó cút đi, để tránh khỏi ô nhiễm tỷ tỷ con mắt ."

Quan Âm mỉm cười, đôi môi mở ra: "Y đệ, vạn vật đều có định số, sao có thể nguyên nhân tướng mạo mà định ra luận ? Cái này hai Hùng Quái tuy là mạo vô cùng xấu, nhưng là không phải chúng nó sai lầm ."

"Đúng đúng đúng!" Hùng hai vội vàng gật đầu đạo: "Vẫn là Bồ Tát từ bi, không giống hòa thượng kia, hai tay dính đầy Huyết tính ."

Trần Y tức giận tới mức cắn răng, nghĩ thầm, Lão Từ không giết người, sẽ bị người giết, còn từ bi len sợi a! Rồi hãy nói, không giết nhiều như vậy hòa thượng, lại nơi nào đến nhiều như vậy điểm công đức ?

Quan Âm đương nhiên không biết Trần Y tình hình cụ thể và tỉ mỉ, như trước mỉm cười nói: "Cái này hai Hùng Quái tu luyện không dễ, lại cũng không làm bất luận cái gì thương thiên hại lý việc . Tỷ tỷ hôm nay đến đây, chính là muốn thu chúng nó, đi cùng ta làm trấn sơn đại thần ."

Trấn sơn, vùng núi chắn .

Trần Y cảm thấy cái gì cũng không mỹ hảo, đồng thời cũng biết, hết thấy đều không thể nghịch chuyển, không có khả năng nói với Quan Âm ra bản thân

ý tưởng chân thật đi.

Nhưng Trần Y còn không hết hy vọng, ho khan mấy tiếng nói: "Bên cạnh tỷ tỷ có không ít đồng tử, sao muốn cái này hai Bồn Hùng trấn sơn?"

Quan Âm hồi đáp: "Y đệ có chỗ không biết, tỷ tỷ thu chúng nó, cũng không phải là ở lại Nam Hải Thần Sơn, mà là muốn đem nó hiểu đưa tới chỗ hấn trấn thủ sơn lâm. Người nơi nào không bảo vệ môi trường, chặt cây vô độ, vụ là một vị không có tóc thợ đồn củi, càng là phá hư cực đại. Tỷ tỷ lại không thể nhúng tay Phàm Trần việc, cho nên, từ cái này hai Hùng Quái đi trấn thủ, tất nhiên tốt nhất."

Không có tóc thợ đồn củi, đầu trọc cường?

Trần Y kém chút không có đứng vững, không hiểu cái này đến là trạng huống gì. Bất quá, kể từ đó, Hùng đại hòa Hùng hai không dám ở Nam Hải Thần Sơn trấn thủ, sau này cũng đã quấy rầy không được mình và Quan Âm tỷ tỷ các loại hải, cũng liền thoái mái.

Quan Âm thấy Trần Y không nói chuyện, liền quay đầu xem muốn Hùng đại hòa Hùng hai: "Bồn Tọa muốn đem người hai huynh đệ phái đi trấn thủ sơn lâm, các người có phải hay không nguyện ý?"

"Nguyện ý nguyện ý, phi thường nguyện ý!" Hùng hai liên tục gật đầu.

Có thể đã bị Bồ Tát phái, đi trấn thủ sơn lâm, đó là bao nhiêu Đại Tạo Hóa a, không muốn chính là Bồn Hùng. Nói không chừng làm tốt lắm, còn có thể tu thành chính quả, đạt được Kim Thân, thành Thần thành Phật, chẳng phải tốt thay?

Bất quá, Hùng hai tựa hồ nghĩ đến chút gì, cười hắc hắc, nhìn Quan Âm đạo: "Bồ Tát, trong rừng núi, có thể có ăn ngon mật?"

"Đi liền biết." Quan Âm cũng không nói nhiều, lấy ra một bình nhỏ, đem Hùng đại hòa Hùng hai bỏ vào, liền cùng Trần Y cáo từ, giả Khởi Vân đóa, chân đạp Liên Thai, rất nhanh biến mất ở phía chân trời trong.

Đến lúc này, thổ địa mới tìm được mở miệng cơ hội: "Thánh Tăng, tiểu thần là..."

"Người là nơi đây thổ địa đi, có việc gì thế?" Trần Y vừa thấy thổ địa Dấu hiệu tính đáng lùn, cũng biết người này là ai.

Thổ địa vội vàng gật đầu nịnh hót: "Thánh Tăng pháp nhãn, tiểu thần chính là nơi đây thổ địa. Cũng không tha sự, chính là báo cho biết Thánh Tăng, lần này đi không xa, có một thánh nhân đang đợi người đi lấy kinh, hẳn là tăng tăng ngài."

"Thánh nhân?"

Trần Y không dám định, cười ha ha đứng lên: "Người nói là Cao Lão Trang Trư Ngộ Năng đi, liền đầu kia ngày người heo, cũng có thể bị gọi thánh nhân? Thực sự là cười ngạo ta."

Nghe lời này, thổ địa triệt mộng. Nghĩ thâm, hòa thượng này đến là thần thánh phương nào, lại biết được phía trước việc, nhưng lại là kiến thức nửa vơi, đến tốt cùng có gì??

Tồn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long chính là không giải thích được, bất quá đối với Trần Y rất là bội phục, dĩ nhiên biết được có người ở chờ hấn, còn biết nhân gia tên gọi là gì. Một cái Tiểu Tiểu Chân Tiên, lại có bản lĩnh như thế?

Trần Y bất kể bọn họ thấy thế nào, khoát tay một cái nói: "Thôi thôi, chúng ta lên đường đi, cũng nên là đến mở rộng đội ngũ thời điểm. Tiểu Bạch Long, còn không biến về đến, không muốn để cho vì sự kỳ?"

Tiểu Bạch Long nào dám, tức khắc biến trở về Độc Giác Thú, vác Trần Y tiếp tục gấp rút lên đường. Chỉ để lại tiếp tục mộng ngày người thổ địa, đứng ở đỉnh núi lãnh trong gió.

Trần Y nhóm, hướng Cao Lão Trang xuất phát. Có thể đi ba ngày, vẫn là không có chứng kiến nửa điểm thành trấn thôn trang cái bóng, làm cho Trần Y không khỏi mở miệng chửi má nó: "Đkm! Cái kia đáng chết thổ địa không phải nói không xa sao? Điều hơn hai trăm dặm, còn gọi không xa? Bầy cha Ái Tử!"

Thật, nếu như chỉ là lộ trình xa điểm, Trần Y cũng sẽ không tức giận như vậy, chủ yếu là, dọc theo con đường này, không có đụng tới cái gì cường đạo Sơn Tặc các loại, một cái điểm công đức cũng không có kiếm được, điều này làm cho Trần Y phi thường khó chịu.

Ở độ thiên đạo lời kiếp lúc, nguyên nhân sự tình ra khẩn cấp, Thư Linh lập tức đem sở có công đức điểm đều dùng xong. Hiện tại, Trần Y tựa như một cái người không có đồng nào nghèo bức, hơn nữa còn là một cái phải dùng rất nhiều rất nhiều tiền nghèo bức, hẳn có thể vui về?

Trần Y nghĩ thâm, sớm biết không yêu quái gì Sơn Tặc các loại, cũng không cần lãng phí nhiều thời gian như vậy bộ hành, trực tiếp sưu một cái bay đến Cao Lão Trang, bao nhiêu bớt việc a.

Đoạn đường này Tây Hành, vì chính là giết quái kiếm điểm công đức, tu thành chính quả những lời này, cứ xa chừng nào tốt chừng nấy, Trần Y nửa điểm cũng không thêm khát.

"Ngộ Không, người bay lên bỏ nhào đi xem, đến Cao Lão Trang có còn xa lắm không. Thuận tiện nhìn, dọc theo con đường này, có không có thể giết đồ đặc, bao quát ác nhân."

"Ây. . ." Tôn Ngộ Không hoạt kê, bắt quá vắn là tuân mệnh đi . Một bên tầng trời thấp phi hành, vừa muốn, hòa thượng này có phải hay không Sát Sinh thành ghien a, mới ba ngày không có động thủ liền không nhận được, tuyệt đối Ác Tăng một cái .

Mới mấy hơi thở, Tôn Ngộ Không liền trở về hội báo, nói là phía trước hai mươi dặm chính là Cao Lão Trang, rất nhanh thì có thể đến, cũng không có cái gì ác nhân yêu quái các loại, làm cho Trần Y phi thường không cam lòng .

Hơn hai trăm dặm đất, một cái điểm công đức cũng không có kiếm được, quá không bình thường . Lẽ nào, đám yêu quái đều giống như Trư Bát Giới, đi cho người ta làm con rể tới nhà đi ?

"Tính, đi trước thu Trư Bát Giới rồi hãy nói ."

Hạ quyết tâm sau khi, Trần Y liền khiến Tôn Ngộ Không mở đường, theo Cao Lão Trang đi . Không đến một giờ, sẽ đến Cao Lão Trang ngoại vi . Cũng chứng kiến, Trang Từ trên tường rào dán nổi một trương bố cáo, tụ tập rất nhiều người nghỉ chân tham quan .

Trần Y hai mắt sáng ngời, phỏng đoán, tất nhiên là Cao lão đầu dán, phải tìm có thể Hàng Yêu người, đi cho hắn bắt cái kia đầu heo con rể .

"Tránh ra tránh ra!" Tôn Ngộ Không cho tới bây giờ đều là như thế, quần hần người phản ứng gì, trực tiếp đẩy ra đoàn người, cho Trần Y khai ra một con đường đến .

Bất quá Trần Y kỳ quái là, những người này nhìn Tôn Ngộ Không đáng đáp, cũng không có nửa điểm sợ, có, chỉ là một tí tẹo như thế không vui . Dù sao, người nào cũng không muốn bị người đẩy như thế .

Trần Y cũng không nói gì, tung người xuống đất, trực tiếp đi tới bố cáo phía trước, một bên xem, một bên đọc ra: "Trư thánh nhân vào khoảng buổi trưa ở sân rộng khai đàn giảng đạo, các gia chỉ có thể phái một người trình diện, nghiêm cấm nữ hài tham gia . . ."

Niệm đến đây, Trần Y niệm không đi xuống, văng đầu núc ních, không hiểu nổi cái này đến là chuyện gì xảy ra .

Trư Bát Giới khai đàn giảng đạo ? Cái này đkm lại là diễn cái nào một ra a! Kịch bản là người nào viết ? Lăn ra đây, Lão Từ cam đoan chỉ đem hắn đặt thành chung thân tàn phế!

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tiêu chuẩn bạch phú mỹ

Lúc này, cách chính ngọ còn có chừng một canh giờ thời gian . Nhưng Cao Lão Trang trung tâm nhất trên quảng trường, sớm đã là nhân đầu róc rách, phi thường náo nhiệt . Có bán trang, cũng có Tonomura . Từng cái đều đang đợi, giảng đạo Trư thánh nhân đến .

Nhìn những thứ này nhiệt tình tăng vọt đoàn người, Trần Y trong lòng chạy như điên mấy vạn con dê Đà . Hắn đã không làm - rõ được, nhưng thật ra tình tiết vở kịch không đúng ni, còn là mình xuyên qua phương thức không đúng.

Bất quá, nếu đều đã như vậy, liền thuận tự nhiên đi.

"Ngộ Không, chúng ta đi trước tìm một nghỉ chân địa phương, sau đó rồi đến quảng trường này đến xem, Trư thánh nhân đến phải nói đây là cái gì đạo, tụng cái gì Kinh ."

Tôn Ngộ Không tự nhiên đều nghe Trần Y, nắm Độc Giác Thú, dẫn theo rương hành lý, cùng sau lưng Trần Y . Cũng vừa đi vừa quay đầu lại nhìn những đám người kia, lòng hiểu kỳ rất nhanh bành trướng .

Trần Y không muốn lãng phí thời gian, trực tiếp tìm một người qua đường, dò thăm Cao Thái Công gia chỗ, đi thẳng tới cửa viện, nhúng tay gõ đại môn .

"Là ai vậy!"

Một cô gái thanh âm đi ra, đồng thời còn có càng ngày càng gần tiếng bước chân . Không đến nửa phút, phòng cửa bị mở ra, lộ ra một cái mười ba bốn tuổi tiểu cô nương khuôn mặt đến . Nhìn ăn mặc, chắc là một cái tiểu nha hoàn .

Thấy Trần Y là một hòa thượng, còn mang theo Tôn Ngộ Không cái này Lôi Công khuôn mặt người hầu, cái này tiểu nha hoàn lớn chớp mắt đạo: "Các

ngươi là chạy tới nghe Trư thánh nhân giảng đạo đi, tại sao không đi sâu rộng, tới nơi này làm gì?"

"Cái này . . ." Trần Y ngừng lại đạo: "Xin hãy đi báo cho biết nhà các ngươi Cao Thái Công, nói là có Đông Thổ Đại Đường đi vào Tây Thiên Thủ Kinh hòa thượng, muốn ở chỗ này mượn Bảo Địa nghỉ chân một chút ."

"Lấy kinh nghiệm hòa thượng?" Tiểu nha hoàn chu chu mỏ, sau đó gật đầu nói: "Được rồi, các ngươi trước tiên chờ, ta đây phải đi bẩm báo lão gia nhà chúng ta ."

Dứt lời, liền tiểu bảo trở lại, ngay cả cửa phòng cũng không có quan . Bất quá, Trần Y cũng không có đi vào, đứng ở cửa chờ . Hắn mặc dù có chút khốn nạn, nhưng lễ phép cơ bản vẫn là hiểu .

Chỉ chớp lát, một ông lão cùng một cái Lão Ấu, mới vừa rồi tiểu nha hoàn dưới sự hướng dẫn, từ bên trong đi tới, cũng khiến tiểu nha hoàn đem cửa phòng mở lại lớn hơn một chút .

"Ta Tào! Thật đúng là cao a!"

Trần Y ở trong lòng kinh hô, có chút không tin mình con mắt .

Cái này Cao Thái Công, thoạt nhìn tuy là sáu bảy chục tuổi, tóc cùng chòm râu đều Bạch, thể nhưng cũng không có vì vậy mà héo rút . Nhìn ra phía dưới, phải có hai thước trên dưới thân cao, so với Trần Y cao hơn một cái đầu .

Đừng nói là cái này Cao Thái Công, ngay cả bà lão kia, cũng cùng Trần Y thân cao xấp xỉ, 1m8 chỉ có nhiều.

Nghĩ như thế, bọn họ sở sanh con, chữ cũng sẽ không thấp . Mặc dù là nữ nhi gia,... ít nhất ... Chính là 1m8 đánh . Nếu như kế thừa tốt đẹp huyết thống, đoán chừng phải 1m9 đi lên tính .

Cao Thái Công vừa thấy Trần Y đúng là một hòa thượng, hơn nữa dáng dấp như vậy quen mặt, chính là rất có hảo cảm . Hơn nữa, còn có Tôn Ngộ Không tên tay sai này ở, càng là hảo cảm đi lên nữa đề thăng một đoạn .

"Xin hỏi trưởng lão, người chính là nha hoàn từng nói, từ Đông Thổ Đại Đường đi trước Tây Thiên Thủ Kinh Cao Tăng?" Cao Thái Công chấp hai tay, thoạt nhìn cũng là một lễ Phật người .

Trần Y chính là chấp hai tay hoàn lễ: "A di đà phật, thực sự là bản tăng . Không biết, Cao Thái Công quý phù nhưng có rãnh hay không, để cho ta thầy trò hai người nghỉ chân một chút, Hóa chút cơm bô thí ăn?"

"Trưởng lão chuyện này, nhanh mời vào bên trong ." Cao Thái Công rất là nhiệt tình, một bên thỉnh Trần Y cùng Tôn Ngộ Không tiến nhập trạch viện, một bên khiến đưa ở chiếu Cổ Tiểu Bạch Long .

Rất nhanh, Cao Thái Công lại khiến người ta cho Trần Y lưỡng thầy trò chuẩn bị Thiện Phòng, tự mình mang của bọn hắn đi vào . Điều này làm cho Trần Y rất khó đi tin tưởng, một cái ham tiền như mạng lão quý, chính là người tin phật ? Có điểm nói không thông a .

Sau đó, đã phát sinh sự tình, chứng thực Trần Y ý tưởng là đúng . Một cái tham lam người, như thế nào lại đối đãi một cái hòa thượng nhiệt tình như vậy ?

Đội Trần Y cùng Tôn Ngộ Không nghỉ ngơi sau khi, cùng sử dụng một ít cơm bô thí sau khi, Cao Thái Công liền mở miệng đạo: "Không biết Cao Tăng đi đến Tây Thiên Thủ Kinh, vì là cái nào vậy?"

"Cầu lấy Chân Kinh, độ ta Đông Thổ vạn linh ." Trần Y vẫn nhớ trước đây mình nói qua nói .

Cao Thái Công cười ha ha một tiếng đạo: " Cao Tăng làm sao đau khổ lận lợi đường xa, đi chỗ đó Tây Thiên Thủ Kinh ? Đường xá xa xôi không nói, còn có rất nhiều trắc trở, ngạt nhân cùng yêu ma quỷ quái cũng không ít, mất mạng sẽ không tốt."

Trần Y không nói gì, cũng ý bảo Tôn Ngộ Không không nên mở miệng, chờ cái này Cao Thái Công tiếp tục đi xuống .

Quả nhiên, Cao Thái Công lại lên tiếng lần nữa: "Chúng ta nơi đây, nhiều năm trước đến một vị Trư thánh nhân, đạo hạnh thâm hậu, cười mây đạp gió, thay đổi thất thường . Còn mỗi tháng hai lần khai đàn giảng đạo, độ bọn ta phạm nhân ."

"Hôm nay quá mức xáo, chính là Trư thánh nhân khai đàn giảng đạo thời gian, Cao Tăng sao không như bái Trư thánh nhân vì sư, cầu được đạo pháp kinh sách, cũng tiết kiệm rất nhiều hành trình ."

Trần Y cười nhạt một cái nói: " Trư thánh nhân vì thần thánh phương nào ? Hắn nói, vậy là cái gì Kinh?"

"Cái này há, lão phu sẽ không hiểu ." Cao Thái Công suy ngẫm chòm râu đạo: "Lão phu không phải bọn ngươi một loại người, tất nhiên nghe không rõ, cũng không có lòng nghe . . ."

Đặng đặng đặng đặng . . .

Đang ở Cao Thái Công đang khi nói chuyện, một trận hỗn độn mà rất nhanh tiếng bước chân truyền đến, từ xa đến gần, chỉ chớp lát liền tới đến Thiên

ngoài cửa phòng . Tức khắc liền thấy mấy cái bóng người lác minh tiến đến, đứng cách Trần Y thầy trò ba mét chỗ, ngoe đầu quan sát bọn họ .

"Ta X!" Trần Y bị hù dọa, thật bị hù dọa . Con cá này quán mà vào, là ba cái trẻ tuổi xinh đẹp nữ hài, phân biệt ăn mặc Tử Sắc, lục sắc, hồng nhạt, tam sắc quần dài .

Nhìn ba người này, thuộc về phỏng đoán, nhất định là Cao Thái Công ba cô con gái, cao hương Lan, Cao Ngọc Lan, cùng với Cao Thúy Lan . Chỉ là không biết, các nàng làm sao đồng thời xuất hiện ở nơi này . Không phải nói tốt chỉ có tiểu nữ nhi Cao Thúy Lan có ở nhà không?

Cao Thái Công cũng không vì chúng nữ nhi đột nhiên đến mà quá lớn, ngược lại là đắc ý cười rộ lên, chỉ vào bọn nhỏ, cho Trần Y giới thiệu: "Cao Tăng còn đây là lão phu ba nữ nhân . Đây là Đại Nữ Nhi cao . . ."

Trần Y chấp tay một cái, cắt đứt Cao Thái Công nói, nhìn về phía ba nữ tử đạo: "Bản tăng gặp qua hương Lan tiểu thư, ngọc Lan tiểu thư, thủy Lan tiểu thư ."

"Ta gặp qua hòa thượng ca ca ."

Ba cô gái đồng thời hành lễ, ôn nhu bắt chuyện, còn đều mang nụ cười vui vẻ . Bộ dáng kia , khiến cho người thật muốn phẫn phật một cái nhào tới, đưa các nàng lần lượt gục .

Nhìn nàng một cái hiểu ba da thịt, được kêu là một cái Bạch! Xem xem người ta khuôn mặt ngũ quan cùng có lỗi có lồm vồm người, được kêu là một cái mỹ! Xem xem người ta thân thể, được kêu là một cái phú!

Ba tiêu chuẩn bạch phú mỹ hướng người cười ngọt ngào, là thần mã cảm giác ? Ngược lại Trần Y cảm thấy, bản thân tựa hồ có một loại không hiểu xung động, chỉ là bị hấn dùng sức khắc chế .

Ngay cả một bên Tôn Ngộ Không, cũng đều quên nuốt vào trong miệng nước trà, khiến chúng nó từ khóe miệng chảy xuống, còn một điểm cảm giác cũng không có .

"Phốc phốc!"

Ba mỹ nữ chứng kiến Tôn Ngộ Không biểu tình, nhin không được che miệng mà cười, càng là mê người được không được . Bất quá cũng bởi vì cái này mê người cười, làm cho phía sau sự tình, phát sinh biến hóa long trời lở đất .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Lão Trư gặt hái

Có câu nói là, giai nhân hé miệng cười, khuynh thành lại khuynh quốc, có thể thấy được mỹ nhân Diễm Diễm nụ cười, cụ bao lớn uy lực .

Hiện tại, vẫn là ba Tuyệt Thế Giai Nhân cùng nhau cười, càng là không được a không được. Nhưng kỳ quái là, hiệu quả không phải khuynh thành lại khuynh quốc, mà là khiến Tôn Ngộ Không cảm thấy từng đợt cảm giác mát kéo tới, nhin không được run đến mấy lần .

Mà Trần Y, còn lại là trong lòng oa lạnh oa lạnh . Hấn chứng kiến, cái này ba mỹ nữ, giống như có lẽ đã đem lực chú ý đều đánh trúng đến Tôn Ngộ Không trên người, đưa hấn không nhìn thẳng .

Giờ này khắc này Trần Y, trong đầu không phải đề Đà đang chạy vội, mà là Phi châu trâu ở cuộn cuộn! Hấn không nghĩ ra, đã biết sao soái, làm sao mỗi lần đều phải bại bởi con khi kia đây? Lê nào, thật cũng là bởi vì tên kia nhiều lông, có vẻ gọi cảm ?

Bất quá, Trần Y không biết là, Tôn Ngộ Không hoàn toàn không có nửa điểm tâm tư của em gái một dạng . Cái kia Hòa Nhân Kim Tinh chứng kiến, không phải ba đại mỹ nữ, mà là ba . . . A không được, là ba con, là ba con Đại Tinh Tinh, nhưng lại đều là mẫu .

Điều này làm cho Tôn Ngộ Không phi thường buồn bực, bởi vì Cao Thái Công cùng hấn phu nhân là chân chính người, làm sao có thể sẽ sanh ra ba con Đại Tinh Tinh đến đây?

"Lê nào . . ." Tôn Ngộ Không gãi gãi lỗ tai, cảm thấy trong lúc này nhất định có chuyện, ước đoán, chân chính Cao gia ba tỷ muội, đã chết cực kỳ lâu . Chỉ tiếc, Cao Thái Công bọn họ, vẫn còn mông tại chỗ lí không biết chuyện .

Ban đầu Tôn Ngộ Không muốn lúc đó buôn bán một phen, nhưng lại cảm thấy muốn điều tra điều tra, muốn biết rõ ràng, cái này ba con yêu quái cuối cùng mục đích đây là cái gì. Hôn nữa, lập tức phải đến cái gọi là Trư Thánh Nhân giảng đạo thời gian, trước tiên nhìn kỹ hẳn nói. Nói không chính xác, tên kia cùng cái này ba yêu quái là một nhóm đây.

Trần Y không muốn lại bị người như vậy coi nhẹ, thôn một miệng trà sau khi, liền đứng lên nói: "Cao Thái Công, bản tăng ở bên ngoài cũng nghe nói, có một Trư Thánh Nhân lập tức sẽ khai đàn truyền đạo, bản tăng cũng muốn đi giao lưu một dạng, ta tọa kỵ liền làm phiền chiều cổ nhiều hơn."

Cao Thái Công khoát tay nói: "Không có gì đáng ngại không có gì đáng ngại, lão hủ mặc dù không tin những thứ này, nhưng cũng không phản đối. Cao Tăng cứ việc yên tâm, hạ nhân nhất định sẽ chiều cổ tốt Độc Giác Mã. Bất quá, xin hãy mang theo ba cái nữ nhân cùng nhau, các nàng đối với tu đạo cũng rất dám hứng thú."

"Ồ?" Tôn Ngộ Không vừa đưa ra hứng thú: "Không nghĩ tới, ba vị Nữ Bồ Tát chính là tâm hướng người tu đạo, rất tốt rất tốt! Sư phụ, chúng ta đây thì mang theo ba vị này Nữ Bồ Tát đi."

Trần Y khẽ gật đầu, đứng dậy đi ở phía trước. Mặc dù không nói, nhưng tâm lý đã sớm chửi má nó: "Tê đại dân, người cái này chết hầu từ tâm tư Lão Tử còn không biết? Nhìn người sắc dạng, cũng biết người muốn làm gì bản thiêu sự tình! Nói, ba đại mỹ nữ, người đặc biệt sao thì không thể phân một ra đến? gây teo tiểu thân bản, tráo được?"

Bất quá, Trần Y lại lập tức nhớ tới cái gì, dừng lại, nhìn Cao Thái Công đạo: "Thái Công, bồ cáo bên trên không phải nói, không cho phép nữ tử tham dự sao, làm sao..."

"Ha ha ha ha!" Cao Thái Công cười ha ha: "bồ cáo vốn là lão hủ viết, bản ý chính là không cho hán nữ tử tham dự, để tránh khỏi khiến nữ nhi của ta hiểu nhiều hơn đối thủ cạnh tranh, sớm ngày cùng Trư Thánh Nhân hi kết liên lý."

Vừa nói, Cao Thái Công lại quan sát xuống Trần Y cùng Tôn Ngộ Không, đạo: "Nếu là có thể, hai người cũng có thể lưu lại, cùng Trư Thánh Nhân cùng nhau, vừa lúc phối cùng ta ba cô con gái, cùng nhau làm hôn sự, chính là rất tốt."

Trần Y không thèm nói (nhắc) lại, tiếp tục cất bước xuất môn. Nghĩ thầm, ta ngược lại thật ra có ý nghĩ này, nhưng cũng không thể làm cho người con rể tới nhà. Ta còn phải đi trăm yêu trừ ma, giết người cướp của, kiếm lấy điểm công đức. Cái này Lương Duyên, chỉ có thể là bỏ qua.

Tôn Ngộ Không suu lật cái té ngã qua đây, ở Trần Y bên tai nhẹ giọng nói: "Sư phụ, Cao Thái Công không biết, bản thân ba cô con gái đã sớm chết. Hiện tại cái này ba, là ba con mẫu Tinh Tinh, sư phụ cũng động tâm tư."

"Cái...cái gì?" Trần Y kinh ngạc đến ngây người, đồng thời toàn thân cao thấp toát ra lớn cái lớn cái nổi da gà. Trong đầu, chiếu ra một người cùng tình lại đi gi đó gi hình ảnh.

"Đkm!" Trần Y không khỏi thấp giọng kêu rên, thật tình là nghĩ mà sợ. Nếu như thật để cho hán đi cùng một con mẫu Tinh Tinh phát sinh siêu hữu nghị sự tình, ước đoán chết cũng sẽ không từ.

Đương nhiên, nếu như đối phương vẫn luôn bảo trì hiện ở loại mỹ nữ này đáng đáp, cũng không phải là không thể được.

Trần Y không giống trong sách viết Đường Tăng giống nhau, đi hoài nghi Tôn Ngộ Không Hóa Nhân Kim Tinh, con khi này nói là yêu quái, vậy khẳng định chính là yêu quái. Hôn nữa, vẫn rất có tâm kế yêu quái, xem ra, lại có công Đức điểm có thể kiếm.

Nhưng hiện giờ không phải lúc, phải đợi thu Trư Bát Giới, lại tính toán cẩn thận cộng lại.

"Sư phụ, người không tin ta đây Lão Tôn nói?" Thấy Trần Y không có trả lời, Tôn Ngộ Không cho là Trần Y không tin, cấp bách vội mở miệng, còn về mặt đang mong đợi.

"Thư, làm sao không tin?" Trần Y thấp giọng nói: "Hầu tử, người trước không được đánh răn động cỏ, vì sư tự do an bài."

Tôn Ngộ Không liền tục gật đầu đạo: "Sư phụ yên tâm, những thứ này Lão Tôn đều biết được."

Đang khi nói chuyện, bọn họ đã tới ngoài sân rộng vậy. Mà chen chúc trong đám người, đã có người chứng kiến Cao gia ba tỷ muội, lập tức liền kinh hô lên: "Mau nhìn! Đó phải là Cao Thái Công gia ba cái tỷ, các nàng làm sao tới nghe giảng?"

"Ngạc nhiên, các nàng cái nào một lần không có tới? Vừa nhìn cũng biết, tiểu tử người là một người xứ khác." Có người chẳng đáng nói.

Lập tức, lại có người đuổi kịp: "Đừng vậy, cái này ba tỷ muội chưa từng có sai qua một lần. Bất quá mọi người đều biết, các nàng căn bản không phải tới nghe đạo, mà là đến câu dẫn Trư Thánh Nhân, muốn cho Trư Thánh Nhân làm phu quân."

Nghe lời này sau khi, Trần Y dùng sức xoa lỗ tai, không thể tin được. Liền Trư Bát Giới sắc dạng, phải dùng tới nhân gia ba đại mỹ nữ đi câu dẫn? Chỉ cần đáng đáp không kém nữ tử, một ánh mắt ném qua đi, đầu heo cũng phải thí diên thí diên theo chạy.

Suu!

Đúng vào lúc này, một bóng người từ xa phương cấp tốc bay tới, dưới chân còn đạp đám mây, chính là đắc đạo người.

"Cung nghênh Trư thánh nhân truyền đạo!"

Mọi người cùng kêu lên quát to, vẻ mặt cung kính thành kính, xem ra, đối với cái này Trư thánh nhân, là thật tâm bái phục .

Làm bóng người kia rơi vào thật cao trên pháp đàn lúc, Trần Y rốt cục thấy rõ hấn đáng đáp, đồng thời kinh hô lên: "Ta Tào! Tại sao có thể so với Lão Từ soái ? Không phải nói thật là một con heo sao, mở cái gì quốc tế vui đùa ?"

Trên pháp đàn, là một vị thoát nhìn hơn ba mươi tuổi người đàn ông trung niên, mặc trường sam màu xanh lam, tóc đơn giản dùng một cái trắng khăn vải buộc, ở trong gió phiêu động .

Mà người này ngũ quan đoan chính, da thịt tốt, lại vóc người cũng vô cùng làm tiêu chuẩn, là một cái điển hình đẹp trai đại thúc . Dùng phong độ chỉ có thể hình dung, tuyệt không quá đáng .

Như vậy một vị vạn nữ nhân trong lòng vương tử, chỗ nào cùng heo cái chữ này kéo hơn nửa điểm quan hệ ?

"Chư vị mời ngồi!" Nam tử kia vung tay lên, khiến mọi người ngồi trên chiếu, sau đó nói: "Mặc dù Lão Trư đã nhiều lần khai đàn giảng đạo, nhưng mỗi lần lại giống có rất nhiều mặt lạ hoắc . Ở đây, Lão Trư trở lại tự giới thiệu một phen ."

Vừa nói, đưa mắt quét Trần Y cùng Tôn Ngộ Không liếc mắt, lại tiếp tục mở miệng đạo: "Bản thân tên là heo mới vừa liệt, là Phúc Lăng Sơn Vân Sơn Động đắc đạo thánh nhân, bọn ngươi nhưng gọi ta là Trư thánh nhân ."

Nghe lời này, Trần Y thì biết rõ, nhất định là heo này đầu vì không cho chúng người biết mình là yêu quái, cho nên mới phải trở nên như vậy đẹp trai . Hoặc giả hứa, là vì đạt được càng nhiều nữ tử phương tâm mà đại lượng tát vòng, thật là một rất có tâm cơ Trư Yêu!

Nhưng tiếp đó, Trần Y lại cảm thấy không đúng, không hiểu đến cùng là cái trạng huống gì .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Trần Y luận đạo

Nếu nói là heo mới vừa liệt là vì khắp nơi trên đất tát vòng, trọng điểm bất cá . Như vậy, ba người kia biến thành mỹ nữ mẫu Tinh Tinh vì sao đến bây giờ như trước không có thể đắc thủ thì sao ? Hơn nữa, Lão Trư vừa mở miệng giảng đạo, thật đúng là có bản có mặt, thật là có chút thần bí .

Nhìn trên pháp đàn dụng tâm giảng đạo Lão Trư, Trần Y phi thường buồn bực, hàng này đến đang đùa hoa chiêu gì .

Bất quá, Trần Y chẳng muốn đi tốn tìm kiếm đáp án, trực tiếp cất bước tiến lên, đang lúc mọi người không giải thích được lại chán ghét trong ánh mắt, đi lên Pháp Đàn, trực tiếp mở miệng cất dứt Lão Trư .

"Bát Giới, đừng nghịch ngợm, cùng vi sư lên đường đi ."

Heo mới vừa liệt ngẩng đầu, nhìn Trần Y, nhướn mày nói: "Vị trưởng lão này, ngươi vì sao đi lên ? Nơi này chỉ có ta Lão Trư một người, cũng không có lời ngươi nói Bát Giới, xin hãy trở về đi ."

Trần Y lúc này mới nhớ tới, Bát Giới tên này còn không có cho hấn đây, nhân gia bây giờ còn gọi heo mới vừa liệt, tối đa, cũng chính là Quan Âm tử ty ban tặng Trư Ngộ Năng .

"Ngươi . . ."

Trần Y vừa mới mở miệng, heo mới vừa liệt liền ngắt lời nói: "Xem ra, trưởng lão không phải tìm người mà đến, nhất định là muốn cùng ta Lão Trư luận đạo đi. Trước đây lại giống từng có việc này, Lão Trư cảm thấy vui mừng . Trưởng lão, mời ngồi ."

Nguyên bản, Trần Y muốn trực tiếp nói cho Lão Trư, nói chính mình là hấn phải đợi sau khi người đi lấy kinh, nhanh lên thu hấn sau khi, một nơi tốt đẹp đáng để đến lý do ba người kia nữ yêu quái .

Nhưng vừa nghe hàng này nếu bàn về đạo, Trần Y nhất thời đến hứng thú, nhìn con heo này sẽ nói cái gì đó ngoạn ý . Vì vậy liền khoanh chân ngồi xuống, chấp hai tay đạo: "Sở ngươi đậu hũ, nếu Trư thánh nhân có này hứng thú, bản tăng liền lãnh giáo một ... hai ... ."

"Trưởng lão là khách, xin hãy tới trước ." Lão Trư cũng không lời vô ích, liền lập tức muốn đi vào chính đề .

Trần Y gật gật đầu nói: "Xin hỏi Trư thánh nhân, như thế nào đạo ?"

Như thế nào đạo ?

Cái này đơn giản vấn đề, làm cho Lão Trư không khỏi ngần ra, bắt đầu nhìn thẳng vào này trước mắt hòa thượng này đến . Trước khi cũng không có thiếu trước người đến luận đạo, nhưng không có người nào đề cập qua này vấn đề . Ngay cả hần Lão Trư, cũng thật không có nghĩ qua, đạo vì vật gì .

Hần thật cũng không hiểu cái gì đạo, cho dù còn ở thiên đình làm Thiên Bồng Nguyên Soái lúc, cũng đều chỉ biết là điều binh khiển tướng, động sử dụng pháp thuật, chưa bao giờ đi bắt kê hần là cái gì có nói hay không . Có thể đánh ý vào, có thể đánh thẳng trận, mới là vương đạo!

Khi đó, nguyên nhân muốn học Tề Thiên Đại Thánh đi ăn vụng Bàn Đào, bị Vương Mẫu tự mình nắm . Vốn không dùng nghiêm phạt, con phải đáp ứng Vương Mẫu làm nhất kiện vui sướng sự tình là được . Nhưng Đại Nguyên Soái mặc kệ, hần cảm thấy không thể đem bản thân đưa cho một cái Mụ già đập hư .

Cho nên, bị Vương Mẫu phản cáo một hình, trở thành mạnh mẽ chưa toại tội phạm, suýt nữa bị đưa lên Trảm Tiên Thai . Hoàn hảo bình thường làm người coi như không tệ, đạt được Chúng Tiên cầu tình, mới miễn cho vẫn lạc, bị đánh xuống Phàm Trần, Nguyên Thần bám vào lộn rừng trên người, trở thành một đầu biết pháp thuật heo lang .

Vì thế, Lão Trư phát thệ, từ nay về sau không hề gần nữ sắc, để tránh khỏi bị kịch tái diễn . Khi lấy được Quan Âm Bồ Tát làm phép sau khi, càng là Tĩnh Tâm tu luyện, chờ người đi lấy kinh đến .

Nhưng chờ a chờ a, chính là không gặp Đông Thổ Đại Đường lấy kinh nghiệm hòa thượng . Cho nên, buồn chán trong Lão Trư, liền hóa thân làm hiện tại bộ dáng này, đến cho mọi người giảng đạo . Đương nhiên, là nói chính hần đạo, cũng chính là một ít tu luyện pháp môn mà thôi .

Hiện tại, bị Trần Y vừa hỏi như thế, thật mừng bức, không biết nên trả lời như thế nào mới tốt . Nhưng lại không muốn để cho mọi người dưới đài thất vọng, mất uy tín, nhanh lên chuyển động con người nghĩ biện pháp .

Một lúc lâu, Lão Trư rốt cục mở miệng: "Đạo, là Tiên Pháp căn bản, cũng tu luyện đại thành . Chính là, đắc đạo thành Tiên, đã là như thế ."

Trần Y mỉm cười, cảm thấy người này thật là có điểm ngộ tính, nói ra cái chung quy khái . Bất quá, Trần Y là tới đập phá quán, đương nhiên sẽ không chừa hạ lưu tình . Điều tra chân chính Đường Tăng ký ức, mở miệng luận đạo .

"Như thế nào đạo ? Đạo là vô hình, cũng tự nhiên . Cái gọi là vạn pháp thiên biến, không rời Bốn Nguyên, Vạn Vật Chi Linh, nguyên vụ tự nhiên . Đạo Giả, Tu Thân Dưỡng Tính, cầu trường sanh, xa thế tục, nhưng cũng không phải đại đạo ."

"Đại đạo người, dùng bác ái chi tâm bao dung thiên hạ, còn đây là tri tâm vậy . Tự nhiên chi chúng sinh trong lòng đều có linh, cũng có thể Nhập Đạo . Nói ra với tự nhiên, cũng có thể dung với tự nhiên ."

"Cổ, vạn vật đều là hàm đạo lý, linh đài thanh minh, ý Trầm trong lòng, dụng tâm, dụng tâm nghĩ, thần bí liền ở không nói lời nào . Nhóm người đạo, là trong lòng chi đạo, lại giống vì Sinh Mệnh Chi Đạo, mới có thể xưng đại đạo ."

Một hơi thở nói nhiều như vậy, làm cho Lão Trư cảm thấy một trận đầu vầng mắt hoa, nhưng lại lĩnh ngộ phong phú . Ngay cả mọi người dưới đài, chính là nghe được như si mê như say sưa, khen ngợi liên tục .

Nhưng Trần Y lại cảm thấy, bản thân thật đặc biệt sao có thể hạt bài . Cái gì cái này đạo, cái kia đạo, chính hần cũng không biết rõ là cái dạng gì từng đạo .

Lão Trư vạn phần bội phục, chấp tay nói: "Trưởng lão thật là đắc đạo Cao Tăng, Lão Trư được ích lợi không nhỏ, mong rằng Cao Tăng chỉ điểm nhiều hơn ."

Nói lời này lúc, Lão Trư là vẻ mặt chăm chú, không có nửa điểm có lệ . Thứ nhất là muốn nghe nhiều nghe đạo này pháp nói đến, để cho mình sau này có chuyện gì giết thời gian . Thứ hai, nếu như lĩnh ngộ đạo pháp, tu trở về Tiên Thể, cũng không cần khổ nữa khổ đợi sau khi lấy kinh nghiệm hòa thượng .

Phía dưới mọi người, chính là thành kính nhìn Trần Y, hy vọng hần có thể tiếp tục giảng đạo, vô luận là Trư thánh nhân, vẫn là vị này xa lạ Cao Tăng, chỉ cần có thể cho bọn hần giảng đạo, đều là trong lòng bọn họ thần .

Nhìn những thứ này mặt mũi, Trần Y thật rất muốn tiếp tục trang bức, tiếp tục khoe khoang . Nhưng trong đầu ký ức nhiều hơn nữa, hần cũng không cách nào cầu thành ngôn ngữ thuật lại, rất là đần độn nhưc .

Ngầm lại, Trần Y nhếch miệng lên, lộ ra xấu xa nụ cười . Nghĩ thầm, Lão Trư nói cái gì đạo lý quý các người cũng không hiểu, càng là chuyện phiếm, các người lại càng tin tưởng đó là đại đạo . Tốt lắm, ta sẽ hảo hảo cho các người nói một chút .

Vì vậy, Trần Y háng giọng, lại bắt đầu đàm luận hần đại đạo: "Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo, xoay quanh lại tới từng đạo đạo . Ta đến người chưa tới, xem như là người đến trễ . Ba đến lưỡng không đến, giống như làm cường đạo . . ."

Trần Y chuyện phiếm đứng lên, vậy thì thật là miệng lưỡi lưu loát . Ngôn ngữ như nước sông cuộn cuộn, liên miên bất tuyệt, đã xảy ra là không thể ngăn cản . Nói xong được kêu là một cái thiên hôn địa ám, Nhật Nguyệt Vô Quang .

Thế nhưng, cứ như vậy hồ biên hạt bài nói, làm cho mọi người nghe được như si mê như say sưa, đã đạt đến vong ngã cảnh giới . Ngay cả Tôn Ngộ Không cái này Bát Hầu, heo mới vừa liệt cái này con heo rừng, cùng với hơi có chút đạo hạnh ba con mẫu Tinh Tinh, cũng đều là bội phục không thôi .

Qua một hồi lâu, Trần Y rót cục khô miệng khô lưỡi, dừng lại . Thấy mọi người đều đắm chìm tại chính mình hạt bài trong, biết vậy nên tâm tình thật tốt, suýt nữa sẽ bật cười .

Trần Y ho khan vài tiếng, nhìn Lão Trư chân thành nói: "Trư thánh nhân, bản tăng từng nói, còn bị cho là là đạo ?"

"Bị cho là, bị cho là!" Lão Trư vội vàng gạt đầu, về mặt bội phục, cấp bách vội mở miệng: "Cao Tăng là chân nhân bất lộ tướng, Lão Trư xấu hổ . Nhược Cao Tăng bất khí, Lão Trư thỉnh Cao Tăng đến ta Động Phủ nghỉ chân mấy ngày, lại chỉ điểm nhiều hơn chỉ điểm Lão Trư ."

Trần Y gạt đầu: "Cũng được, tương phù hợp chính là duyên, bản tăng đáp lại ngời chính là . Nhưng bản tăng hành lý ngựa còn ở Cao Thái Công quý phủ, lấy được lấy ra, mới có thể ra đi ."

"Đâu có đâu có ." Lão Trư vừa nghe Trần Y đáp ứng, tất nhiên hưng phấn dị thường, vội vàng nâng dậy Trần Y, một bên bước nhanh xuống đài vừa nói: "Lão Trư cái này liền cùng Thánh Tăng đi trước, cảm hành lý mang tới . . . Oh đúng còn ngời ngựa nữa ."

"Ngời ngựa!"

Trần Y đột nhiên cao giọng gầm lên, làm cho Lão Trư cùng tất cả mọi người là sững sờ, về mặt mộng bức . Riêng là Lão Trư, thật không hiểu nổi tình trạng . Không phải ngời nói còn có hành lý ngựa sao? Làm sao nhắc tới còn ngời ngựa nữa giống như này nổi giận ?

Như vậy, đến cùng là người nào ngựa ?

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Bát Giới bắt yêu

Rốt cục, ở cực độ phiền muộn phía dưới, Lão Trư theo Trần Y đám người đi tới Cao Thái Công quý phủ, cũng đạt được Cao Thái Công một nhà nhiệt tình khoản đãi . Nhưng Lão Trư ăn được kêu là một cái không yên lòng, chung quy thường thường nhắc nhở Trần Y, nên đi hẩn Động Phủ .

Nhìn sắc trời dần tối, Lão Trư ngồi không yên, vội vàng thôi thôi Trần Y: "Cao Tăng, ngời xem sắc trời đã tối, nên lên đường . . ."

Trần Y xua tay ngừng Lão Trư đạo: "Bản tăng biết được Trư thánh nhân bức thiết chi tâm, nhưng cũng không nhất định nóng lòng một thời, đợi bản tăng xử lý tốt một vài sự vụ sau khi, liền cùng Trư thánh nhân đi vào ."

Vừa nói, Trần Y nhìn về phía Cao Thái Công cùng hẩn ba cô con gái đạo: "Đa tạ quý phủ khoản đãi, bản tăng còn có một sự tình muốn nhờ, có thể không cho thêm một chỗ tiểu viện, mượn cùng bản tăng làm chút tư nhân việc ?"

"Tự nhiên không là vấn đề ." Cao Thái Công ước gì ba người này đều lưu lại, cho hẩn làm con rể tới nhà, kéo dài bọn họ Cao gia hương hỏa . Cho nên, liền nhanh lên phân phó hạ nhân, mang theo Trần Y, Tôn Ngộ Không, còn có heo mới vừa liệt, cùng đi một chỗ u tĩnh biệt viện .

Đợi hạ nhân sau khi rời đi, Trần Y nhìn về mặt lo lắng Lão Trư, mỉm cười một chút nói: "Không cần đề thêm chế, như vậy rất khổ cực, trực tiếp biến thân đi."

"Cao Tăng ngời . . ." Lão Trư tâm lý ngăn ra, sững sờ nhìn Trần Y . Nhưng từ sắc mặt hẩn có thể nhìn ra được, giờ này khắc này, hẩn là phi thường thống khổ .

Trần Y thờ dãi nói: "Ngộ Năng a, bản tăng chính là Quan Âm Bồ Tát nói với ngời người đi lấy kinh, ở sư phụ trước mặt, ngời còn có cái gì nhưng giả vờ đây? Nhanh biến thân đi."

"Ngời . . . Ngời thật là người đi lấy kinh ?" Lão Trư có chút không tin .

Lúc này, hầu tử đi lên chính là một cái khấu đầu: "Ngời cái này đầu heo, nhược sư phụ không phải người đi lấy kinh, ta đây Lão Tôn như thế nào lại làm

hắn đồ đệ, cùng hắn cùng đi Tây Thiên Thủ Kinh ?"

"Người là . . ." Lão Trư lúc này mới chú ý tới Tôn Ngộ Không đến, nhưng mới nhìn hai mắt, lập tức liền lớn tiếng: "Oa trò đùa! Bật Mã Ôn, người chính là Bật Mã Ôn . . ."

Ba!

Tôn Ngộ Không lại là một cái đầu vung tới, quát lên: "Cái gì Bật Mã Ôn ? Ta đây Lão Tôn là Tề Thiên Đại Thánh, là bên trên đánh qua Ngọc Đế, xuống đánh qua Diêm Vương Tề Thiên Đại Thánh!"

"Uy phong cái gì ?" Lão Trư khinh thường nói: "Lợi hại hơn nữa, cũng không bị Như Lai đặt ở Ngũ Hành Sơn năm trăm năm sao ."

"Người muốn ăn đòn!" Tôn Ngộ Không phiền nhất người khác bóc thương thể hắn sọc, tâm lý rất là tức giận .

Trần Y lập tức ngăn cản nói: "Hành Hành, các người đều đừng làm rộn . Ngộ Nặng, người còn không biến thân, còn đợi khi nào ?"

Lão Trư chính là nhìn được rất khổ cực, gầm nhẹ 1 tiếng, thân thể phát sinh biến hóa lớn . nguyên bản tiêu chuẩn khí chất đại thúc, không có mấy hơi thở, thì trở thành một cái lộn rùng đáng sợ, thật đúng là cùng trên ti vi không sai biệt lắm .

"Nín chết Lão Trư!" Lão Trư trường thở phào một hơi, phiền phiền dài rộng tai lộn .

"Tốt và xấu!"

Trần Y cùng Tôn Ngộ Không đồng thời để cho đứng lên, cùng tồn tại gần rời xa Lão Trư ba mét, hiển nhiên là bị hù dọa .

Lão Trư cười hắc hắc nói: "Su phụ, Lão Trư cho lão nhân gia đập đầu!" Vừa nói, liền trực tiếp quỳ xuống, một đập đầu lạy ba cái liên tiếp .

Trần Y lần này bình tĩnh, không giống Tôn Ngộ Không cùng Tiểu Bạch Long lúc quỳ lạy hưng phấn như vậy . Nhàn nhạt gật đầu, nhìn hàm hậu Lão Trư đạo: "Như vậy, Quan Âm Bồ Tát đã ban thưởng người Pháp Danh, vậy vì sư lại ban thưởng người một cái biệt danh . Người đã Quy Y Phật Môn, các loại Giới Luật được ghi nhớ, liền gọi người Bát Giới đi."

Trư Bát Giới chấp hai tay: "Đa tạ sư phụ ." Vừa nói, Trư Bát Giới lại lạc hướng Tôn Ngộ Không, cười nói: "Xin chào đại sư huynh ."

"Hừ!" Tôn Ngộ Không rên một tiếng đạo: "Người là phương nào yêu quái, sao biết được ta đây Lão Tôn danh hào ? Mau nói đi, đỡ phải một trận muốn ăn đòn!"

Vừa nói, Tôn Ngộ Không liền giơ lên Kim Cô Bồng, làm cho Trư Bát Giới nhanh lên mở miệng: "Sư huynh bớt giận, Lão Trư là Thiên Bồng Nguyên Soái, cho người ngón tay qua đường, còn nhớ rõ sao?"

Tôn Ngộ Không ngẫm lại, thật đúng là nhớ tới, Bạch Trư Bát Giới một cái nói: "Ta ngược lại thật ra nơi nào đến lộn rùng, dĩ nhiên biết ta đây Lão Tôn danh hào, nguyên lai là Thiên Bồng Nguyên Soái a . Lão Tôn có phải hay không phải gọi người một câu, heo đại soái đây?"

"Sư huynh chuyện này, Lão Trư hiện ở cái bộ dáng này, có thể nào gọi soái đây? Đều xấu chết." Trư Bát Giới lắc lắc lỗ tai, có vẻ rất không có ý tứ .

Trần Y gật gật đầu nói: "Quả thực, là có chút quá xấu, mang đi ra ngoài sẽ làm sợ người . Bát Giới, người không phải có ba mươi sáu cách biến hóa sao, thì không thể trở nên đẹp chút ? Răng nanh xóa, khiến cho Việt giống người càng tốt ."

"Biết, sư phụ ." Trư Bát Giới rất nghe lời, lập tức triển khai biến hóa, một đoàn bạch quang từ trong cơ thể nộ phát sinh, đem toàn bộ thân hình bao lại, cũng rất nhanh chuyển động .

Phút chốc, bạch quang tiêu thất, Trư Bát Giới cũng hoàn thành biến hóa .

Lúc này Trư Bát Giới, trừ hai lỗ tai to, còn có cái nhãn hiệu tính mũi heo, cùng với như phụ nữ có thai bụng bự bên ngoài, hắn, cùng người cũng không khác nhau lớn bao nhiêu . Cừu Xi Đinh Ba, cũng xuất hiện ở trong tay .

Trư Bát Giới chuyển cái quay vòng, cười hắc hắc nói: "Sư phụ, người xem như bây giờ một dạng có thể sao ? Đây là Lão Trư lớn nhất năng lực . Nếu như dễ nhìn đi nữa, bầu trời tối đen lúc liền sẽ biến thành vừa rồi như vậy, sẽ làm sợ sư phụ ."

"Không tệ không tệ!" Không đợi Trần Y mở miệng, Tôn Ngộ Không liền nhảy cẫng tung đạo: "Bộ dáng như vậy so với vừa rồi thật nhiều, bắt quá thoát nhìn chính là khờ tui một cái, Lão Tôn sau này đã bảo người ngốc từ đi."

Trư Bát Giới về mặt ủy khuất, nhìn Trần Y đạo: "Sư phụ, người xem, hầu từ ý vào bản lĩnh cường đại, khi dễ ta Lão Trư ."

Trần Y trực tiếp tuyên chọn quên, ý bảo Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới yên tĩnh, sau đó nói: "Ngộ Không, người liền mang theo Bát Giới, tới nay đi hỏi thăm xuống ba người kia yêu quái tình huống, ngày mai thu các năng, giao cho vị sư thẩm vấn ."

"Không được trực tiếp đánh chết ?" Tôn Ngộ Không có điểm không giải thích được, sư phụ mỗi lần không được đều trực tiếp thống hạ sát thủ sao, hiện tại muốn thẩm vấn, cái này lại là có ý gì ?

Trư Bát Giới chính là phụ họa Tôn Ngộ Không, đạo: "Đúng vậy sư phụ, yêu quái nên sớm một Đinh Ba hận chết, còn thăm vắn gì ? Đúng ba người kia yêu quái ở nơi nào ? Lão Trư cái này liền đi diệt chúng nó ."

"ba yêu, chính là Cao Thái Công hiện tại ba cô con gái ." Trần Y nhàn nhạt mở miệng, cũng nhìn Trư Bát Giới có phản ứng gì . Dựa theo cái này sắc heo bản tính, nhất định là sẽ tìm một vắn cái lý do, vì ba người kia xinh xắn yêu quái khai phá .

Nhưng sự thực cũng không phải là như vậy, Trư Bát Giới cầm trong tay Đinh Ba vung lên, đạo: "Ta quan ba người đã lâu ngày, luôn cảm thấy không đúng. Nguyên lai, là ba yêu quái! Chúng nó nhất định là hại Cao Thái Công ba cô con gái, hóa thành các nàng đáng ghét, thật sự là ghê tởm!"

Vừa nói, Trư Bát Giới nghiêm mặt nói: "Sư phụ, như thế yêu quái không cần thăm vắn, Lão Trư cái này liền đi giết bọn nó, vì Cao Thái Công ba cô con gái báo thù!"

Vừa dứt lời, Trư Bát Giới liền xông ra, căn bản là không có cho Trần Y bất kỳ phản ứng nào thời gian .

Vẫn là Tôn Ngộ Không tốc độ nhanh, ngã lộn nhào, lập tức đuổi theo kịp đi .

Sưư! Sưư!

Hai bóng người ở bầu trời đêm bay vút qua, rất nhanh liền tìm được ba con mẫu Tinh Tinh chỗ tiểu viện .

Sưư!

Lại một bóng người bay tới, lập tức kéo Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới, thấp giọng nói: "Các người không thể dính vào, ngàn vạn lần chớ đánh rần động cô, khiến yêu quái chạy ."

Tôn Ngộ Không phát phát Kim Cô Bồng, một cào lố tai đạo: "Sư phụ giải sầu tốt liền ba con tiểu Tinh Tinh, chỗ nào có thể thoát khỏi ta đây Lão Tôn Kim Cô Bồng ?"

Trư Bát Giới chính là Đinh Ba khề múa đạo: "Lão Trư một bữa cào một cái, định khiến chúng nó hồn phi phách tán, sư phụ vừa nhìn là được. Sư huynh, bắt yêu đi!"

Heo này đầu nói làm liền làm, tuyệt không ướm ắt bản thiêu, làm cho Trần Y không hiểu rõ, cái này ngốc tử trong hồ lô bán cái loại thuốc gì .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Suýt nữa trúng chiêu

Àm!

Trần Y bay thẳng nổi một cước, đem một lòng bắt yêu Trư Bát Giới lẳng không đá bay, sau đó lại tiến lên, một tay bịt Bát Giới mồm heo, nghiêm mặt nói: "Người lại dám không nghe lời, Lão Từ một bả bóp chết người!"

Trư Bát Giới bị Trần Y một cước này đá mộng, chỗ nào còn nghĩ nói ? Nghĩ thâm, Bồ Tát không phải nói, muốn bán thân hảo hảo hộ tống người đi lấy kinh đi trước Tây Thiên Thủ Kinh sao, liền hòa thượng này thực lực, còn cần phải bọn họ bảo hộ ?

Một bên Tôn Ngộ Không chính là xem ngây người, sư phụ bạo lực đứng lên, so với bọn hắn những thứ này yêu quái Yêu Tiên cái gì, đáng sợ nhiều. Vừa rồi một cước kia, nếu như không phải là bởi vì Bát Giới da dày, đoán chừng phải đoạn vài thớt xương sườn .

Trần Y hiện tại cảm thấy, khiến hai người này đi hỏi thăm tình huống, dám chắc được không thông, còn được bán thân tới so sánh ỏn thỏa . Vì vậy liền đem Tôn Ngộ Không cũng kêu đến, phân phó nói: "Nghe kỹ, các người trở lại cho ta an tĩnh ngây ngô, chờ ta trở lại . Ai dám lố mắng, ta đã đem người nào cách thù! Nhưng mình bạch ?"

"Mình bạch mình bạch ." Tôn Ngộ Không nhanh lên gật đầu, ngấm lại hòa thượng này qua lại thủ đoạn, cách thù con khi cái gì, cũng không phải làm không được .

Thấy Tề Thiên Đại Thánh đều nói gì nghe nấy, Trư Bát Giới tự nhiên cũng không dám chống lại, liên tục gật đầu .

Trần Y buông tay, khôi phục Trư Bát Giới tự do, cũng để cho bọn họ nhanh đi về .

"Ngốc tử, còn lo lắng làm gì ? Cùng Lão Tôn trở về đi ." Tôn Ngộ Không vỗ Trư Bát Giới lỗ tai, suất rời đi trước . Mà Trư Bát Giới cũng là không dám nói lời nào, theo Tôn Ngộ Không trở lại .

Trần Y cũng tức khắc thôi động cảm lan cả sa ấn thân thuộc tính, đáp xuống phía dưới trong sân . Vừa hạ xuống đất, liền nghe được từng đợt tiếng cười truyền đến, chính là tới từ đèn sáng gian phòng .

Theo tiếng đi, Trần Y càng là nghe được nhiệt huyết sôi trào . Tiếng cười kia trong, tựa hồ còn kèm theo loại càn sung sướng chi âm, còn nữa, vãn giường kết kết tiếng vang .

Cách gian phòng chỉ có chừng mười thước lúc, Trần Y cuối cùng là nghe rõ . Bên trong có tiếng cười, vãn giường âm thanh, tiếng thờ dốc, đùng tiếng đánh, còn có nam nhân yêu ah yêu ah tiếng gầm nhỏ . . .

Đời trước, làm miệt mài làm nghiên cứu Trần Y mà nói, Đào Quốc quốc túy mảnh nhỏ tự nhiên là xem không ít . Bây giờ nghe những thanh âm này sau khi, thì biết rõ bên trong đang phát sinh chút gì, làm cho hấn cả người khó chịu .

Đúng lúc này, trong phòng truyền đến Cao Ngọc Lan đang nói: "Tam Muội, người động tác nhẹ một tí, vạn nhất bị lớn Đường hòa thượng không cẩn thận nghe qua, kế hoạch chúng ta sẽ thất bại ."

"Nhị tỷ người thật là xấu, nhân gia mới hoàn thành một cái người liền nói như thế, vừa rồi người và đại tỷ càng là điên cuồng, sao sẽ không sợ ? Rồi hãy nói, ta xem hòa thượng kia là một người phạm tục, sao đột phá cho chúng ta ở chung quanh nhà phòng ngự ? Trừ phi hấn bay vào được ."

Vừa nói, chỉ nghe cái này Cao Thúy Lan thờ dốc không ngớt, các loại sung sướng tiếng liên tiếp, từng đợt tiếp theo từng đợt .

Các nàng nào biết đâu rằng, Trần Y hòa thượng này vẫn thật là là bay vào được, hơn nữa, lúc này đã tới các nàng cửa, chính nghe được nồng nhiệt, cả người nóng cuộn cuộn . Tựa hồ, tay trái còn có chút muốn đưa về phía địa phương ý đồ .

Hoàn hảo, Trần Y cuối cùng không chế lại, cũng nhẹ nhàng đẩy cửa thăm dò một cái, nhìn những thứ này mẫu Tinh Tinh có chưa đóng cửa .

Có lẽ là các nàng vô cùng tự tin, hoặc giả hứa, là bởi vì từ xa xưa tới nay đều rất an toàn . Cửa phòng cũng không có khóa, chỉ là khép hờ, nhẹ nhàng đẩy liền mở .

Nhưng đám yêu quái phi thường nhạy cảm, riêng là không có môn thủ công hai cái, liền lập tức cảnh giác, cũng lách mình đến ngoài cửa, nhìn là có người hay không xông vào .

Trần Y cũng liền ở nơi này một cái trục bánh xe biến tốc, lập tức tiến vào phòng, nhìn bên trong đến đang đùa hoa dạng gì .

"Nguyên lai là gió nổi ."

Cao Ngọc Lan nhỏ giọng lời nói, lại lần nữa đóng cửa phòng lại, nhưng vẫn không có đóng lại .

Lúc này, rơi vào Trần Y trong mắt, là nhộn nhạo được không thể lại nhộn nhạo đầy nhà cảnh xuân . Ba đại mỹ nữ, cũng không có phát hiện ra các nàng bản thể, vẫn như cũ Cao gia ba tỷ muội đáng đáp, mê người được không muốn không muốn .

Tối trọng yếu một điểm là, các nàng cư nhiên cũng không mặc y phục, được kêu là một cái nhìn một cái không sót gì, làm cho Trần Y cấp bách vội vàng che mũi, để tránh khỏi không có ý chí tiến thủ chảy máu mũi .

Riêng là đang làm việc Cao Thúy Lan, càng là toàn thân lác lư, toát ra đại bạch thổ, làm cho Trần Y một trận hoa mắt, vội vàng hắt đầu một cái, mới khôi phục bình thường thị lực .

Mà tám kia dài rộng đều ở đây năm thước có hơn giường gỗ lớn bên trên, nằm sáu đồng dạng không có mặc y phục nam nhân . Nhưng trong năm, đã biến thành xác ướp, chết đến mức không thể chết thêm .

Người cuối cùng, đang cố gắng chạy về phía Từ Vong, phi thường ra sức xung thứ, trong miệng gào khóc kêu to .

Vừa nhìn tình hình này, Trần Y liền kết luận, cái này ba yêu quái, nhất định là một người gánh vác hai nam tử, hấp thu Nguyên Dương, tăng các nàng công lực .

"Tất cả đều cho ta!"

Trong lúc bất chợt, chỉ nghe Cao Thúy Lan 1 tiếng khẽ kêu, phản búng bỗng nhiên hút một cái, liền thấy nam nhân kia một trận run, như là ở trong tuyết đông lạnh mấy giờ.

Lập tức, nam nhân kia run run càng ngày càng nhỏ, thân thể rất nhanh khô cạn . Vén vén mấy hơi thở, thì trở thành da bọc xương, ở trong vui vẻ kết thúc suốt đời .

E rằng, bọn họ cũng không biết, mình là như thế nào chết. Bởi vì Trần Y phát hiện, Lục người đàn ông chính giữa đều có một tảng nhân nhạ quang mô, phạm nhân hẳn là đều nhìn không thấu, cho là cũng chỉ có bản thân một người có tội nay điểm phúc .

Hoàn thành đêm nay hành trình ba tỷ muội, càng là cười đến tiền phủ hậu ngưỡng, sáu con đại bạch thỏ nhảy về phía trước được được kêu là một cái vui vẻ, quả thực chính là nam nhân vũ khí trí mạng, người nào xem cũng phải trúng chiêu .

Ngay cả Trần Y, cũng suýt nữa không có khống chế được, muốn đi ném thử xúc cảm .

Bất quá, cái này vui cười cũng liền mấy giây sự tình, sau đó chỉ nghe Cao Hương Lan đạo: "Ai! Chỉ những thứ này phạm phu tục tử, một người Nguyên Dương gần có thể chống đỡ ba chúng ta ngày, một buổi tối nỗ lực, cũng liền có thể bảo trì sáu ngày hình người a."

Vừa nói, này Cao Hương Lan một bên cau mày, thờ dài nói: "Đáng tiếc Trư thánh nhân không vì mỹ sắc sở động, chúng ta không còn cách nào hạ thủ . Bằng không, hấp hán Nguyên Dương, định có thể khiến tỷ muội chúng ta vĩnh viễn bảo trì như vậy, không cần phải lo lắng sẽ thành lấy vốn lại thể ."

"Hi hi!" Cao Ngọc Lan lắc lắc eo thon nhỏ đạo: "Đại tỷ, hôm nay con khi kia, ta xem cũng nhất định là cái pháp lực không cạn hạng người . Hơn nữa còn là một sắc hầu một dạng, chúng ta mượn nữa Cao lão hán thủ, nhất định cảm hầu tử làm ra, đến lúc đó . . ."

Một bên Cao Thúy Lan cấp bách vội mở miệng: "Đến lúc đó, ba chúng ta tỷ muội đồng thời hấp thu hầu tử Nguyên Thần, là được vĩnh cửu đòi làm người . Nói không chừng, còn có thể thành tựu Yêu Tiên, đạt được Thiên Đình tán thành đây."

Nghe những lời này, Sở diệu không khỏi lạnh run, toàn thân con tức lập tức liền diệt . Ngấm lại chính là sợ, nếu như một cái không có khống chế được nhào tới nói, như vậy, chính là biến thành xác ướp kết cục .

ba yêu hoàn thành đêm nay hành động sau khi, không có ở căn phòng này dừng, đẩy cửa đi ra ngoài, mỗi người đi nghỉ . Trần Y tự nhiên không muốn cùng những thứ này xác ướp, cũng liền phản hồi biệt viện .

Trên đường, Trần Y muốn rất nhiều . Hắn cảm thấy, thật những thứ này yêu quái cũng chính là vì có thể bảo trì hình người mà thôi, cũng không có bao nhiêu lệch lạc . Gắng phải lý luận đứng lên, cũng là loài người không thể chịu đựng chúng nó hình thái sở trí .

Thế nhưng, lý giải sắp xếp hiểu rõ, Trần Y vẫn là quyết định diệt cái này ba con yêu quái, kiểm lấy bản thân cần điểm công đức .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Một lời không hợp liền động thủ

Trong biệt viện, Tôn Ngộ Không một mực khuyên lon Trư Bát Giới .

"Ngốc tử, ngươi nghe sư huynh không sai . Nếu như ngươi bây giờ trước đây, ta dám cam đoan, sư phụ nhất định sẽ cách thủy ngươi, còn muốn đưa ngươi heo roi cắt bỏ nướng ."

Trư Bát Giới vừa giỡn đùa vừa nói: "Bật Mã Ôn ngươi buông, sư phụ một người đối mặt ba yêu quái, sẽ bị yêu quái ăn . Bỏ Tắt để cho chúng ta hảo hảo bảo hộ sư phụ, ngươi con khi này sao liền bỏ mặc không quan tâm ?"

"Sờ ngươi đầu hủ!"

Trần Y từ không trung từ từ bay xuống, không giải thích được nhìn đây đối với sư huynh đệ, phi thường không thích ứng . Đây hoàn toàn làm phản nha có hay không, Tôn Ngộ Không khuyên Trư Bát Giới đừng xung động, là ở nào loại nào ?

"Sư phụ!" Trư Bát Giới vội vàng đã chạy tới, chính muốn nói gì lúc, đột nhiên hét lớn: "Ai nha sư phụ! Ngài thụ thương nha, trên lỗ mũi còn có vết máu . Đầu do gặp Ôn hầu tử ngăn Lão Trư, nếu không..., Lão Trư sớm phải vội vàng ."

Vừa nói, Bát Giới còn vừa lấy ra trắng nõn khăn tay, rất cẩn thận cho Trần Y lau chùi mũi .

Hai bên trái phải Tôn Ngộ Không đã vẻ mặt mừng rỡ, hắn nhìn ra được, Trần Y cũng không có thụ thương, làm sao có máu mũi đây? Chẳng lẽ là yêu quái kia quá lợi hại, đem Trần Y đánh thương, còn làm cho không người nào có thể nhìn ra ? Nhược là như thế này, liền khó làm .

Trần Y cũng không nghĩ tới, bản thân vẫn không thể nào khống chế tốt, chung quy chảy máu mũi . Bất quá hắn không có trách cứ bản thân, dù sao, là

một nam nhân bình thường, ở dưới tình huống đó, không có nhào tới liền tương đối khá, chảy chút máu mũi, không có gì .

Đương nhiên, không thể như vậy nói cho Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới . Vì vậy, Trần Y cười cười nói: "Vi sư gần nhất con tức quá vượng, chảy chút huyết hàng hàng hòa, không cần ngạc nhiên . Các người theo ta tiến đến, vì sư có việc muốn phân phó các người ."

Vừa nói, Trần Y liền dẫn đầu vào nhà, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới chính là nhanh lên theo vào đến .

Trần Y nhìn lưỡng tên học trò đạo: "Các người nghe kỹ, ba người kia yêu quái thật cũng không phải thập ác bất xá hạng người, ngày mai vì sư đưa các nàng hẹn sắp xuất hiện đến, nếu các nàng nghe khuyên đạo, cũng không nhất định đuổi tận giết tuyệt, làm cho các nàng cải tà quy chính, chính là công đức nhất kiện ."

Lời này không phải Trần Y ăn nói lung tung, hẳn vừa rồi hỏi qua Thư Linh, sắp có tội nhưng cũng không phải là thập ác bất xá vạn linh thuyết phục, cũng có thể được điểm công đức, hơn nữa so với trực tiếp giết còn nhiều hơn chút .

Ba người kia yêu quái, tuy là giết không ít người, nhưng những người đó cũng đều là chút đồ háo sắc, chết cũng xứng đáng . Chỉ cần các nàng có thể từ nay về sau một lòng hướng thiện, cũng không phải là không thể lượng giải .

Tôn Ngộ Không là không dám vi phạm Trần Y ý nguyện, hẳn sợ Kim Cô Chú . Mà Trư Bát Giới, còn lại là linh ngộ được cái gì, trong lòng cũng buông Diệt Yêu ý tưởng, tất cả nghe theo Trần Y an bài .

Thầy trò ba người còn nói sau khi, liền mỗi người ngã đầu ngủ, thẳng đến mặt trời mọc rất cao sau khi, mới chậm rì rì đứng lên .

Dùng qua cơm bữa, Trần Y liền trực tiếp nói với Cao Thái Công, muốn mời hẳn ba cô con gái đi ra ngoài một chút, khiến Cao Thái Công có thể tạo thuận lợi .

Cao Thái Công tự nhiên là hoan hỉ có phải hay không, nơi đó có nửa điểm không vui nói lý do ? Còn khiến chúng nữ nhi ăn mặc xinh xắn chút, nhất định phải đem ba người này lưu lại, cho bọn hắn Cao gia kéo dài phẩm chất cao hương hòa .

Mà ba người kia yêu quái tự nhiên cũng sẽ không từ chối, vô cùng cao hứng cùng Trần Y ly khai Cao Lão Trang, đi tới ngoài năm dặm trong rừng núi .

Các nàng mặc dù đối với Trần Y không có bao nhiêu cảm giác, nhưng vì Tôn Ngộ Không con khi kia, các nàng vẫn là tuyển chọn theo tới . Các nàng phỏng đoán nổi, nhất định là sư phụ cho đồ đệ làm mối đến .

Núi này Lâm không tính lớn, cũng chỉ chiếm vài cái đỉnh núi . Nhưng nguyên nhân cấu tạo và tính chất của đất đai tốt đại thụ che trời nhiều lần có thể thấy được, là một ước hội đất tay địa phương tốt .

Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới đã sớm chờ ở chỗ này, làm cho ba người kia yêu quái khai trong lòng có chút hoài nghi, luôn cảm thấy, có chút dự cảm không tốt ở mọc lên .

"Xin chào Trư thánh nhân, gặp qua Tôn trưởng lão ."

Ba yêu tiến lên đây, rất có lễ phép cho Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới hành lễ .

Trư Bát Giới ho khan hai tiếng đạo: "Lão Trư bây giờ không phải là cái gì Trư thánh nhân, là sư phụ ta Nhị Đệ Tử . . ."

Àm!

Lời còn chưa nói hết, Trư Bát Giới đã bị Độc Giác Thú một cước đạp bay, trên mặt đất lăn hơn mười thước mới dừng lại, thoạt nhìn lại là chặt vật, lại là khá ái .

Trư Bát Giới nhưng không quan tâm những chuyện đó, đứng lên liền theo Độc Giác Thú rống to hơn: "Người cái này sừng dài phá mã, dám đá ta, có phải hay không muốn ném thử nhà người Trư gia gia Cửu Xi Đình Ba tư vị ?"

Vừa nói, Trư Bát Giới liền vung lên Đinh Ba, chuẩn bị giáo huấn một chút ghê tởm này con ngựa . Nhưng hẳn mới vừa nhấc tay, đã bị Tôn Ngộ Không ngăn "Bát Giới Mặc xung động, người đánh giết ngựa này, người nào Đà sư phụ đi Tây Thiên ? Lễ nào người công a ."

Trư Bát Giới dùng sức rung cái đầu, không hiểu nói: "Sư huynh, giết ngựa này, Lão Trư có thể cho sư phụ tìm đến thập thất hảo mã . Người không gặp, súc sinh này đá Lão Trư, còn nhếch miệng ở cười sao?"

Tôn Ngộ Không cúi đầu, đem Tiểu Bạch Long sự tình cho nói một lần, làm cho Trư Bát Giới mục trừng khẩu ngốc, chỉ chỉ Độc Giác Thú đạo: "Đây chính là Tiểu Bạch Long thay đổi đến tọa kỵ ? Còn dám đá ta Lão Trư, các loại ngày nào đó, rất tốt dọn dẹp một chút nó!"

Trần Y nhìn ra Tiểu Bạch Long ý tứ, cười cười nói: "Tiểu Bạch Long, Bát Giới nói không sai, hẳn chính là Nhị sư huynh người, lui về phía sau còn có một cái Tam Sư Huynh . Người tuy là nhập môn sớm, nhưng chỉ làm vật để cười, không thể đứng hàng ở phía trước, mình bạch ?"

Tiểu Bạch Long tâm lý có một vụn cái khó chịu, hẳn bây giờ có thể tự do biến hóa ra nhân thân, cùng Tôn Ngộ Không bọn họ giống nhau, họ tông Trần Y Tây Thiên Thủ Kinh . Nhưng hẳn cũng không tiện nói, dù sao, đây là Quan Âm Bồ Tát Pháp Chi, không thể cãi lời .

Cho nên, Tiểu Bạch Long chỉ có thể nhìn, gật đầu .

Trần Y không muốn lãng phí thời gian nữa, trực tiếp nhìn về phía ba người kia yêu quái đạo: "Các ngươi bản thể là Tinh Tinh, bản tăng Đại Đồ Độ sớm đã nhìn ra . . . Đừng kích động đừng kích động ."

Thấy ba người kia yêu quái muốn động thủ, Trần Y ngăn cản nói: "Hôm nay hẹn các ngươi đến đó, cũng không phải là đánh lộn, mà là muốn khuyên các ngươi, không được lại làm xằng làm bậy, hảo hảo tu hành, đây mới là Quang Minh đại đạo ."

"Hừ!" Cao Hương Lan lạnh rên một tiếng đạo: "Nếu đã bị các ngươi xuyên qua, hôm nay liền cho các ngươi vĩnh viễn bảo thủ bí mật! Tỷ muội sao, giết bọn hắn!"

Suru! Suru! Suru!

Ba cái bóng người cấp tốc theo Trần Y bọn họ nhào tới, một nhân tuyến trạch một cái, đại chiến Trần Y thầy trò ba người . Còn như Tiểu Bạch Long, các nàng không để bụng, coi như là thần mã, cũng không có bao nhiêu uy hiếp .

Vừa thấy Cao Thúy Lan nhào về phía mình, Trần Y chính là buồn bực, lập tức thôi động linh lực, thi triển phi thân kỹ năng, Cửu Long Tích Trọng đồng thời huy vũ . Không lùi mà tiến tới, lao thẳng về phía cái này nhất Tiểu Yêu Quái .

Bất quá, những thứ này yêu quái năng lực đều không nhỏ, hoàn toàn có thể cùng Chân Tiên đánh đồng, thực tế chiến lực đã đạt được Yêu Tiên cảnh giới .

"Ăn ta đây Lão Tôn một côn!"

"Lão Trư một bừa cào hận chết ngươi!"

Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới lại không biết sợ đánh lộn, chọn mỗi người vũ khí, xông về phía mình địch nhân .

Xoát! Xoát! Xoát!

Ba yêu cũng lấy ra binh khí, thuận một sắc dài ba xích kiếm, thoát nhìn chắc cũng là bảo bối . Coi như trong núi rừng không có ánh mặt trời, nhưng như trước lóe kinh người hàn mang .

Huru!

Gần như cùng lúc đó, ba yêu tung người dựng lên, đánh về phía mỗi người đối thủ .

"Ta đánh bẻ ngươi Nãi!"

Trần Y gầm nhẹ 1 tiếng, chọn Thiên Trọng đón nhận, nhưng cũng không có dùng pháp thuật . Hắn muốn nhìn một chút, ở không có dùng pháp thuật dưới tình huống, Chân Tiên uy lực đến bao lớn .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Kết quả này quá ngoài ý muốn

Trong lúc nhất thời, trong núi rừng người tới ta đi, người vào ta lui, đánh cho khó khăn chia lìa, làm cho ở đây cư trú các loại tiểu động vật, đều đuổi khẩn rút lui khỏi, vạn phần hoảng sợ . Động tác chậm một chút, trực tiếp bị lan đến chí tử, rất oan uổng .

Liền ngay cả này hoa cỏ cây cối, cũng đều ở đây chiến đấu kịch liệt phía dưới, liên tục bị bẻ gãy, nghiền nát, ném sái tứ phương, khắp nơi đều là trước mắt đồng hồ độn .

Suru suru . . .

Lục cái bóng người ở trong núi rừng rất nhanh xuyên toa, vũ khí hàn mang liên tục lóe ra, tiếng đánh cũng bên tai không dứt, Việt Chiến càng ác liệt .

Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới không nghĩ tới, yêu quái này công lực thâm hậu như thế, chiến đấu mấy trăm hiệp, vẫn là khó có thể đem đối phương

đánh bại, còn có mấy lần suýt nữa bị thương .

Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh lập tức nổi, năm đó thập vạn thiên binh thiên tướng thì không phải là đối thủ của hắn, hôm nay một cái tiểu Tiểu Yêu Quái, lại để cho mình khó có thể bắt, mặt mũi để nơi nào ?

"Yêu quái, chết đi cho ta!"

Tôn Ngộ Không quát to một tiếng, chọn Kim Cô Bồng liền theo đối thủ đập tương quá đến . Bằng bạc lực cuộn cuộn nổi lên trận trận cuồng phong, áp đối phương liên tiếp lui về phía sau, về mặt kinh ngạc . Rõ ràng không nghĩ tới, cái này con khỉ ốm lại còn có đáng sợ như thế chiến lực .

Không dám liều mạng, chỉ có thể tránh mũi nhọn, cấp tốc né tránh .

Ken kết kết . . .

Từng buổi đại thụ bị Kim Cô Bồng quét gãy, ầm ầm sụp đổ, đập nổi vô số bụi bặm cùng cành gãy lá úa, bay múa đầy trời .

Trư Bát Giới thấy đại sư huynh thần uy cái thế, tự nhiên cũng không cam chịu lạc hậu, chính là bạo nổ uống, điên cuồng vũ động trong tay Cửu Xi Đình Ba, theo đối thủ chính là một trận đồ ập xuống đập mạnh, khiến là đối thủ cũng không dám tới gần, chỉ có thể tránh lui .

Mà một bên Cao Thúy Lan trong lòng cũng là kêu khổ, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, hòa thượng này như vậy khó chơi . Thoạt nhìn rõ ràng là một người phạm tục, tại sao có thể có cao như vậy chiến lực ?

Nửa canh giờ đã qua, còn không thấy hòa thượng này lại không còn chút sức lực nào hiện tượng, thực sự quá không bình thường .

Trần Y thật cũng thật không ngờ, bản thân sức chiến đấu sẽ như vậy treo, chỉ bằng Cửu Long Tích Trượng, liền có thể cùng yêu quái này chiến đấu ngang tay, chính là thỏa mãn .

Cho nên, Trần Y chính là càng chiến càng hăng, quát to nổi vung tay, Thiên Trượng vu vù huy vũ, rất có Vô Tạng phong phạm .

"Dựa dẫm vào ta!"

Cao Hương Lan hét lớn một tiếng, trường kiếm ngăn cản Kim Cô Bồng một cái, cũng dựa thể bay ngược, khiến Tôn Ngộ Không một thời cũng khó mà đắc thủ, lần thứ hai truy chạy tới .

Mà Cao Ngọc Lan cùng Cao Thúy Lan cũng dùng đồng dạng phương thức, rất nhanh liền cùng Cao Hương Lan cũng cùng một chỗ . Đồng thời, ba người mỗi mở ra, nhớ kỹ chút gì .

Bỗng nhiên, bốn phía cuồng phong gào thét, Hắc Vụ tràn ngập, làm cho tầm nhìn không đủ nửa thước .

Trong lúc nhất thời, Trần Y bọn họ là đi bản thân mục tiêu, cũng không thấy được đồng bạn mình, trong lòng áp lên một tảng đá lớn, cảm giác khẩn trương bỗng nhiên xông lên đầu .

"Rút lui ra khỏi!"

Trần Y chợt quát một tiếng, dẫn đầu hướng lên trên phương Phi vút đi, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới cũng đồng thời đi lên Phi . Nhưng cái này Hắc Vụ tựa hồ vô biên vô hạn, căn bản là khó có thể bay ra .

Không chỉ có như vậy, còn bị ba người kia yêu quái đánh lên, căn bản là khó có thể phân rõ phương hướng .

Ầm!

Trần Y trùng điệp đụng vào trên một cây đại thụ, làm cho mặt trên ổ chim đều rớt xuống, vừa vặn đè ở Trần Y trên đầu trục .

Mà cũng nhưng vào lúc này, Cao Thúy Lan công kích cũng đã đạt đến, lợi kiếm đâm thẳng Trần Y trái tim .

Nếu không phải trường kiếm quang mang quá lớn, Trần Y căn bản là không còn cách nào né tránh, chắc chắn bị yêu quái này xuyên qua tim . Hoàn hảo, kiếm kia mang lóe ra, khiến Trần Y cho né qua đi, tránh thoát một kích trí mạng này .

Cao Thúy Lan động tác rất là linh mãnh, một kích không trúng, lập tức lại xuất thủ tiếp tục công kích . Nàng hôm nay nhất định phải ở nơi này sương mù dày đặc trong trận, đem hòa thượng này Trảm Sát, lại moi tìm ăn thịt .

Thế nhưng, lần này nàng cũng mất đi mục tiêu công kích, không biết đối thủ đi phương nào, làm cho nàng vẻ mặt mê man, liên tục quét mắt bốn phía .

Mà nàng không biết, ẩn thân Trần Y, đang ở bên người nàng, còn kém như vậy một hai tấc, liền muốn cùng nàng dính vào cùng nhau .

Ầm! Ầm!

Hai tiếng muồn hưởng truyền lại, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới đồng thời trúng chiêu, bị đối thủ một quyền mệnh trung, đánh cho bọn họ há mồm

phấn huyết, thụ thương không nhẹ . Muốn là đối phương sử dụng kiếm, đoán chừng phải ngóm cù tôi .

Trư Bát Giới che ngực, nhìn cái này không biết bao lớn Hắc Vụ, có loại dự cảm bất tường từ tâm mọc lên .

Cũng liền vào lúc này, Cao Hương Lan cười ha hả, cao giọng nói: "Hầu tử đã bị ta nắm, chúng ta triệt!"

"Ta cũng nắm heo mập! Tam Muội bắt được hòa thượng kia, chúng ta hôm nay hào hào uống bỗng nhiên ăn mừng rượu!" Đây là Cao Ngọc Lan thanh âm, nghe cũng vô cùng hưng phấn .

"Các người nghĩ đến cũng quá mỹ hảo đi ."

Trần Y thanh âm đột nhiên vang lên, đang ở Cao Thúy Lan bên tai . Cũng ở nàng không có kịp phản ứng là, một cái đại thủ đã chế trụ nàng mạch máu, để cho nàng căn bản là không thể động đậy .

Ba người bị khống chế một người, sương mù dày đặc trận cũng liền tự sụp đổ, rất nhanh tán đi .

Làm ánh mắt khôi phục lúc, Trần Y rốt cục thấy rõ . Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới hai người, bị Cao Hương Lan cùng Cao Ngọc Lan cầm lấy, phân biệt đứng ở Trần Y hai bên, khoảng cách đều không cao hơn 50 mét .

Mà Cao Hương Lan cùng Cao Ngọc Lan cũng chứng kiến Trần Y trong tay Cao Thúy Lan, khiến cho các nàng cau mày, nguyên bản vui vẻ đến không được mặt mũi, phũ lên một tầng sương lạnh .

"Thả nàng!" Cao Hương Lan kiều uống: "Thôi con lừa ngốc, nhanh lên thả ta Tam Muội, bằng không . . ."

"Bằng không thì như thế nào ?" Trần Y lạnh lùng mở miệng: "Muốn nàng không khó, thả ta lưỡng tên học trò, ta tự nhiên sẽ không làm khó nàng ."

"Người . . ." Cao Hương Lan trợn lên giận dữ nhìn nổi Trần Y, giống như là muốn đem Trần Y ăn sống nuốt tươi mới cam tâm .

Mà Cao Ngọc Lan thì nhàn nhạt mở miệng: "Người thả ta Tam Muội, ta liền thả cái này heo mập ."

Trần Y sầm mặt lại, gằn từng chữ: "Ta nói, thả ta lưỡng tên học trò, người con thả một cái, có phải hay không cảm thấy ta và còn tương đối khá nói ?"

Vừa nói, Trần Y liền trên tay căng thẳng .

"A ~~~ "

Cao Thúy Lan đau đớn khó nhịn, há mồm kêu rên lên, biểu tình chính là cực kỳ đau đớn, mồ hôi từng viên lớn lăn xuống, sắc mặt một cái trở nên trắng bệch không ngớt .

"Dừng tay!" Cao Hương Lan lớn uống, càng là tức giận đến toàn thân run . Nàng không nghĩ tới, một người xuất gia, hạ thủ so với các nàng những thứ này yêu quái còn ác hơn .

Trần Y cười lạnh một tiếng đạo: "Làm sao, rất tức giận phải không ? nghe hiểu ta nói gì sao?"

Vừa nói, Trần Y khí thế bỗng nhiên một thẳng, phục dụng khiến khẩu khí đạo: "Thả lập tức hai ta tên học trò!"

Không biết là bởi vì lo lắng Cao Thúy Lan, vẫn bị Trần Y cái này đột ngột xảy ra khí thế chấn trụ, Cao Hương Lan cùng Cao Ngọc Lan đồng thời buông tay, thả Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới .

Trần Y cũng liền trong nháy mắt này phát lực, trực tiếp bóp gãy Cao Thúy Lan mạch máu, để cho nàng ở trong kêu rên đi đòi nhà ma . Đồng thời, cũng để cho Cao Hương Lan cùng Cao Ngọc Lan ngậy người ngấn người một chút .

Mà Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới, cũng ngay một khắc này động thủ, chiếu ngược hai cái này yêu quái chế trụ, mang đến tuyệt địa bán ngược, hoàn toàn chừng không chiến cuộc .

"Người . . ." Cao Hương Lan trong đôi mắt đẹp thiêu đốt trong hừng hực lửa giận, trừng mắt Trần Y, cắn răng nghiêng lợi nói: "Người để tiện! Ta muốn giết người, ta muốn đưa người thiên đao vạn quả!"

"Thật không ?" Trần Y cười lạnh một tiếng, đánh vung tay lên đạo: "Các đồ nhi, động thủ, không lưu người sống!"

Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới vốn là nghẹn nổi giận trong bụng, khi lấy được Trần Y mệnh lệnh sau khi, liền noi theo Trần Y, ken két hai tiếng trong, bóp gãy Cao Hương Lan cùng Cao Ngọc Lan mạch máu, kết thúc các nàng tính mệnh .

Xoát!

Trần Y móc ra Tử Kim Bát, mở ra phục chế công năng, khiến Tôn Ngộ Không sắp chết đi ba người thu nhỏ lại, ném vào Tử Kim Bát trong . Sau đó niệm động phục chế khẩu quyết, mang tính lựa chọn xóa tam quái ký ức, chỉ chờ trước khi chân chính Cao gia ba tỷ muội ký ức .

Lại qua khoảng chừng nửa giờ, Trần Y liền đem Tủ Kim Bát khẩu hướng xuống dưới, gầm nhẹ 1 tiếng: "Cho ta ra!"

Lập tức, ba cái bóng người bị đổ ra, cũng trên mặt đất nhanh chóng thành lớn, chỉ chốc lát liền cùng chân nhân cao thấp một dạng, lại là ba tiêu chuẩn Cao gia Công Chúa .

Trần Y mang theo mọi người phản hồi, đem ba vị công chúa giao cho Cao Thái Công, cầm lên bọc hành lý, nắm Độc Giác Thú, ở Cao Thái Công mê man nhân thân cùng vô hạn tiếc hận trong tiếng, ly khai Cao Lão Trang, tiếp tục đi về phía tây .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Tham gia Bàn Đào Hội

thật lâu không có mở miệng, hôm nay, sa mạc mặt dày lại hướng các vị tiên hữu cầu các loại chống đỡ . Nếu như cảm thấy quyền sách tạm được, đề cử, cất dấu, khen thưởng cái gì, đều đem ra đập sa mạc đi, thật không đau nhức . Còn có bình luận sách, đừng làm cho sa mạc chơi Offline a . Bala kéo, Đường thần tiên biến thân! Đánh cướp các tiên hữu, nhanh lên tích!

.....

Dọc theo đường đi, Trần Y đều chưa cùng Tôn Ngộ Không nói chuyện với Trư Bát Giới, hẳn nằm ở Độc Giác Thú trên lưng, một mình nhìn, đánh ngã ba người kia mẫu Tinh Tinh sau khi đạt được thưởng cho .

Không uống công bọn họ thầy trò ba người đại chiến một phen, thu hoạch quả thực không nhỏ . ba con yêu quái thực tế chiến lực tương đương với Yêu Tiên, lộng chết một người liền có 50 vạn điểm công đức . Ba cùng nhau, chính là một triệu rưỡi cái điểm công đức .

Hơn nữa Trần Y đi qua lớn phục chế thuật, trả lại cho Cao Thái Công ba cô con gái, lại là công đức nhất kiện, tái được 300,000 cái điểm công đức . Tổng cộng cùng nhau, một trăm tám mươi vạn điểm công đức, không thể bảo là không phải trứng mùa lớn .

Nghĩ đến sau đó phải đối phó là có thể thổi ra ba vị cuồng phong Hoàng Phong Quái, Trần Y vẫn phải làm ra chuẩn bị mới được . Tên kia không phải che, ngay cả hầu tử Hòa Nhân Kim Tinh cũng phải bị thổi mù, hẳn và Trư Bát Giới liền càng không cần phải nói .

Vì vậy, Trần Y liền tuyển chọn hời đoái rơi điểm công đức, mở ra tam bảo đệ tứ thuộc tính, một cái 50 vạn, điểm công đức cũng đủ .

"Thư Linh mau ra đây, Bản Đại Tiên muốn đối đối đồ vật ." Trần Y dùng thần thức kêu gọi Thư Linh .

Thư Linh vẫn là giống như thường ngày, lập tức liền làm ra đáp lại: "Đại Tiên ? Liên Tu Luyện Giả hiện nay thực lực, chỉ là cái mới vừa mới nhập môn Chân Tiên mà thôi, ngay cả Chân Tiên Nhị Chuyển cũng không đạt được, cũng dám tự xưng Đại Tiên ?"

"Giỏi ngoạn ý ?" Trần Y về mặt không vui: "Không phải nói tốt Chân Tiên mặt trên chính là Kim Tiên sao, ngươi hù ta ?"

Thư Linh miễn cưỡng nói: "Chân Tiên phía trên là Kim Tiên, nhưng Chân Tiên còn có cửu chuyển chi tranh . Tu Hành Giả hiện tại cận vi nhất chuyển Chân Tiên, cách này Kim Tiên, còn kém cách xa vạn dặm đây. Nói đi, muốn hỏi đối vật gì ?"

Lần này, Trần Y cảm giác cả người cũng không tốt . Nguyên tưởng rằng đi lên nửa tu luyện, liền có thể thành tựu Kim Tiên, cùng Quan Âm tỷ tỷ thực lực tương đương . Không nghĩ tới lại tới đây sao vừa ra, làm cái gì máy bay a!

Nhưng quay đầu ngẫm lại, Trần Y chính là thoải mái . Giống Tôn Ngộ Không hầu tử, chính là Chân Tiên cấp bậc, nhưng Trần Y bây giờ cùng hầu tử đánh lộn, ước đoán nửa phút phải bị gạt ngã . Đây chính là khác nhau, là chuyển số quyết định .

"Được rồi được rồi, lười cùng ngươi nét mực, nhanh cho ta hỏi đối tam bảo đệ tứ thuộc tính ." Trần Y cũng không muốn cùng Thư Linh dây dưa, ngược lại dù nói thế nào, cũng căn bản cái biến không được đau khổ bức tu luyện sự thực .

"Người nào nói cho ngươi biết nói, tam bảo còn có đệ tứ thuộc tính ?" Thư Linh lạnh lùng mở miệng, vừa nghe là biết, trong khẩu khí mang theo tràn đầy ý khinh bỉ .

"Ta . . . Đcmm!"

Trần Y cảm giác càng thêm không mỹ hảo, không có đệ tứ thuộc tính, vậy còn làm tóc ? Lấy cái gì đi theo Hoàng Mao con chuột đánh nhau a, thật

chẳng lẽ phải nhường Tôn Ngộ Không đi mượn Định Phong Châu mới được ?

Không có cách, Trần Y chỉ có thể lui mà cầu lãn: "Vậy mở cho ta khai Tuyên Cổ Tâm Kinh thiên thứ ba đi."

Lần này Thư Linh không nói gì, trực tiếp hoàn thành mở ra sau khi, liền tuyển chọn tiêu thất, lười lại để ý tới Trần Y .

Trần Y tự nhiên không để bụng Thư Linh lui lại, bởi vì hắn chứng kiến, một vốn tên là phá vũ kiếm pháp bí tịch phiêu phù ở trong đầu của chính mình, lóe kim quang nhàn nhạt .

"Mở ra mở ra!" Trần Y dụng ý niệm đem bí tịch mở ra, nhìn bên trong miêu tả, sắc mặt tràn ngập kinh ngạc .

Kiểm pháp này không hổ dám xưng là phá vũ, chỉ cần luyện đến Đại Thành, là được một kiếm phá thiên, hủy diệt Khung vũ, uy lực lớn đến không có biên .

Nhưng không có mấy phút, Trần Y đầu (chỗ này), vẻ mặt uể oải, trong lòng băng đẳng nổi rất nhiều Phi Châu Đại Thủy Ngưu .

Cái này đkm là ở nào loại nào ? Cho một bản treo Tạc Thiên Kiếm Pháp, nhưng không có bảo kiếm, lấy cái gì tu luyện ? Chẳng lẽ nói, dùng cái này Cửu Long Tích Trượng sao? Hoàn toàn không phải một cái loại hình nha

"Thánh Tăng xin dừng bước!"

Liền vào lúc này, Thiên Không truyền đến một tiếng hô to, vừa nghe là biết, là xuất từ Nhị Lang Thần miệng .

Suru!

Dương Tiễn phá vỡ tầng mây, cấp tốc bay vút mà đến, đứng ở Trần Y đoàn người phía trước vài mét chỗ .

Tôn Ngộ Không toát ra trước đây, lấy xuống lỗ tai đạo: "Tiểu Thánh, người lần này lại là vì sao mà đến ? Chẳng lẽ, lại là người miệng kia thêm, muốn ăn sư phụ ta làm mỹ thực ?"

Dương Tiễn xấu hổ cười nói: "Bản quân thật là mỗi ngày cũng nghĩ Thánh Tăng mỹ thực, nhưng lần này cũng không phải vì chuyện này ."

"Vì chuyện gì ?" Trư Bát Giới đi lên, nhìn Dương Tiễn lạnh lùng nói: "Không có việc gì liền mau để cho khai, đừng chậm trễ sư phụ ta tây đi thù kình ."

"Vị này trư ca là . . ." Dương Tiễn nhìn Trư Bát Giới, có loại muốn đem bữa sáng đều phun ra xung động .

Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Còn đây là bản tăng ở trên đường nhặt được Nhị Đồ Đệ, tên là Trư Bát Giới ."

"Sư phụ!" Trư Bát Giới ủy khuất nói: "Sư phụ a, sao có thể nói Lão Trư là nhặt được đây? Đó là Quan Âm Bồ Tát làm phép, khiến Lão Trư chờ sư phụ . . ."

"Biết biết ." Trần Y xua tay ngừng Trư Bát Giới, sau đó lại nói: "Chân quân lần này đến đây, thế nhưng Ngọc Đế cùng Vương Mẫu, thực sự quá nhớ ăn bản tăng thức ăn ?"

Dương Tiễn vội vàng lắc đầu: "Không phải vậy, bản quân lần này Hạ Giới, chính là chịu Vương Mẫu phó thác, mời Thánh Tăng trước đi tham gia Bàn Đào thịnh hội, xin hãy Thánh Tăng Mạo muốn từ chối ."

Nghe vậy, Trần Y không khỏi cười . Hắn có thể đoán ra, Vương Mẫu là dụng ý gì . Đừng nói mình mới là cái nhất chuyển Chân Tiên, cho dù là 3 chuyển Tứ Chuyển, theo lý thuyết, làm sao cho dù tới lượt không đến hắn .

Vương Mẫu phái Dương Tiễn đến thỉnh, không phải là muốn mượn Bàn Đào đại hội, vét lên một trận miễn phí mỹ thực . Nhưng Vương Mẫu nào biết đầu rằng, Hoa Quả Sơn Bàn Đào, so với nàng nơi nào còn tốt . Mà Trần Y, còn lại là ăn đều ăn dính, nhìn liền cũng không muốn xem .

Bất quá, Vương Mẫu thịnh tình, cũng không tiện chối từ, đi vẫn phải đi .

"Hầu từ qua đây, có việc làm ." Trần Y đem Tôn Ngộ Không kêu lên bên người, sau đó đưa lỗ tai ăn nói một trận .

Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười, lập tức đáp mây bay đi .

Từ nay về sau, Trần Y vừa nhìn về phía Dương Tiễn đạo: "Vương Mẫu mời, bản tăng cũng không tiện chối từ . Nhưng bản tăng có một Tiểu Tiểu điều kiện, xin hãy chân quân đi cho Vương Mẫu nói một chút ."

Vừa nói, Trần Y thả người hện xuống Độc Giác Thú phía sau lưng, sau đó nói: "Bản tăng ba tên học trò cũng phải cùng theo một lúc đi ."

"Ba ?" Dương Tiễn vẻ mặt mộng bức: "Thánh Tăng, còn có một vị cao đồ ở đâu ? Bản quân . . ."

Xoát!

Không đợi Dương Tiễn nói xong, Tiểu Bạch Long liền một cái Hóa là thân người, lạnh lùng nhìn Dương Tiễn đạo: "Bản Long ở đây, chân quân ba con mắt đều mù sao?"

"Người . . ." Dương Tiễn có chút nộ .

Tiểu Bạch Long như trước mặt mang sương lạnh: "Làm sao, muốn đánh lộn sao? Cứ tới liền vâng."

Trần Y phát tay nói: "Tốt Tiểu Bạch Long, tính tình lớn không phải là bản lãnh lớn, người bây giờ còn chưa phải là chân quân đối thủ, cũng đừng cho vì sự mất mặt, một bên hóng mát đi."

Thấy Trần Y nói như vậy, Dương Tiễn cũng không tiện thật động thủ, chỉ có thể nhìn, trùng Tiểu Bạch Long liếc mắt, sau đó nhìn Trần Y mỉm cười nói: "Vương Mẫu vốn là có giao phó, thỉnh Thánh Tăng, tự nhiên kẻ cả Chư vị cao đồ cùng nhau."

Ba!

Trần Y gõ ngón tay, hô: "Bát Giới, khiêng tốt hành lý, vì sư mang bọn người ăn quả đào đi!"

"Đại sư huynh đây?" Trư Bát Giới chính là phúc hậu, có chuyện tốt không quên đại sư huynh.

Trần Y nhàn nhạt mở miệng: "Ta khiến hắn đi bàn bạc việc nhỏ, chúng ta đi trước, một hồi ở Nam Thiên Môn hội họp . hầu từ mở auto, tốc độ nhanh."

Vừa nói, Trần Y liền trực tiếp đáp mây bay dựng lên, sư một cái xông hướng thiên không.

"Thánh Tăng, người phương hướng sai!" Dương Tiễn theo sát mà đến, phát tay cao giọng hò hét.

Trần Y biết vậy nên tốt thật mất mặt, nhưng nhăn chau - xoay động lại cười rộ lên, đạo: "Bản tăng biết được, chỉ là lên trước đến hóng gió một chút, bầu trời này gió lớn, hóng mát."

Dương Tiễn thoáng chút dăm chiêu gạt đầu, cảm thấy chỗ này gió quả thực muốn mát mẻ rất nhiều. Bất quá hắn không muốn lãng phí thời gian trúng gió, lập tức phi thân về phía trước, dẫn Trần Y nhóm, đi Bàn Đào thịnh hội.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Thái Thượng Lão Quân kinh ngạc đến ngây người

Trần Y lại đáp Nam Thiên Môn, đài ngộ cùng lần trước hoàn toàn khác nhau. Tứ Đại Thiên Vương nhất tề tiến lên nghênh tiếp, làm cho Trư Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long đều đi theo vênh vào tự đắc, rất thích ý.

Tôn Ngộ Không cũng đúng lúc chạy tới, theo Trần Y nháy mắt ra hiệu, nhếch miệng cười xấu xa.

Dương Tiễn vội vàng dẫn Trần Y nhóm tiến nhập Thiên Đình, bước nhanh theo Dao Trì đi. Hắn mặc dù là Vương Mẫu cháu ngoại trai, nhưng Bàn Đào loại này cực phẩm, không phải muốn ăn liền có thể ăn được, hắn không thể bỏ qua cơ hội lần này.

Mà Trần Y vừa đi vừa ở buồn bực, nói Bàn Đào, ít nhất cũng phải ba ngàn năm mới có thể thành thực, dài nhất muốn 9000 năm. Vừa mới qua đi năm trăm năm, người có thể khai Bàn Đào thịnh hội?

Chỉ chốc lát, Trần Y đám người đến Dao Trì. Mà lúc này, Dao Trì trong đã đầu người rách rưới, phi thường náo nhiệt. Các lộ thần tiên truyện cười liên tục, trò chuyện rất là đầu cơ.

Bất quá, Vương Mẫu nhưng chỉ là tượng trưng cùng đến đây bái kiến người đáp lễ một cái, hai mắt liên tục cửa trước bên ngoài nhìn xung quanh. Ngay cả một bên Ngọc Đế lão nhi, cũng cùng Vương Mẫu độc nhất vô nhị.

Khi bọn hắn nhìn thấy Trần Y đến sau khi, lập tức liền đứng lên, cười đến rất thoải mái. Cũng cất bước nghênh đón, làm cho mọi người đều đem ánh mắt tập trung qua đây.

Được mời Thiên Đình các lộ thần tiên, tự nhiên đều nhận được Trần Y, cũng liền chẳng có gì lạ. Nhưng Phật Giới những Bồ Tát đó hiểu, từng cái đều cau mày, biểu thị phi thường không giải thích được.

Những thứ này Bồ Tát ở giữa, có đã đạt được nửa bước Phật Tổ cảnh giới, mà hấn đại đa số, cũng đều là Lục Chuyển ở trên Chân Tiên, còn có mấy người là cửu chuyển, thực lực đều rất cường hân .

Vì vậy, bọn họ chứng kiến Trần Y chỉ là một Tiểu Tiểu nhất chuyển Chân Tiên lúc, trong lòng đều dâng lên vô số nghi vấn . Không hiểu, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu tại sao lại như vậy .

Trần Y tự nhiên có thể cảm thụ được đi ra, những thứ này Bồ Tát trong mắt không được hữu hảo . Bất quá hấn lười lưu ý, vẻ mặt mỉm cười, cùng Thiên Đình các lộ thần tiên chào hỏi . Riêng là tiểu Na Tra cái này mỹ nữ, Trần Y càng là nhìn hơn vài lần .

Chỉ tiếc, Trần Y lại biểu hiện sai tình nhân gia tiểu Na Tra căn bản chính là theo lễ phép cùng hấn chào hỏi, đối với hấn không ưa, như trước thích nhiều lông Tôn Ngộ Không .

Thế nhưng đây? hầu tử lại không cảm kích, chính là lễ phép tính cùng tiểu Na Tra chào hỏi, tựa hồ, còn muốn khác ý giấu, rất sợ Na Tra lại muốn cùng hấn dây dưa không rõ .

Lý Tịnh đem các loại nhìn ở trong mắt, chính là cau mày, căn bản là không hiểu, nữ nhi mình vì sao hết lần này tới lần khác chính là muốn thích cái này mặt lông Lôi Công Chủy hầu tử . Nhưng nữ nhân cùng lắm từ phụ, hấn cũng không có cách nào không có khả năng lại gọt xương một lần đi.

Nhưng thật ra Trư Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long, hai người cử động không giống với, ngược lại những thứ này cao cao tại thượng gia hỏa, hiện tại cũng không được biết bọn hấn là ai, chẳng muốn đi bắt chuyện, trực tiếp nhập tọa .

Ngọc Đế cùng Vương Mẫu cũng phản hồi chỗ ngồi, từ người chủ trì Vương Mẫu lên tiếng: "Chư vị Thần Phật, hôm nay Bàn Đào đại hội có hai đại chủ đề . Một là thỉnh chư vị hướng dụng chúng ta trải qua thay đổi sau khi Bàn Đào, hai là hướng mọi người giới thiệu một vị Tân Thần ."

Vừa nói, Vương Mẫu liền phân phó hạ nhân bưng tới các loại dưa và trái cây và rượu ngon, còn có trải qua bọn họ thay đổi sau khi Bàn Đào .

Nhìn bưng lên Bàn Đào, Trần Y không khỏi đập Tôn Ngộ Không một cái khẩu đầu, thấp giọng nói: "Hầu tử, ngươi có phải hay không cũng tham gia quả đào thay đổi công trình ? Nhìn những thứ này, cùng Hoa Quả Sơn rất giống, mau mau thành thật khai báo ."

Tôn Ngộ Không nhanh lên xua tay: "Không có không có, ta đây Lão Tôn sao truyện thụ cho bọn hấn bọn người kia bí thuật ? Lão Tôn cũng không hiểu, bọn họ vì sao có thể loại ra được . Bất quá, thật muốn so với, cùng Hoa Quả Sơn còn có chênh lệch không nhỏ ."

Ở tại bọn hấn đang khi nói chuyện, Chúng Thần cùng Bồ Tát hiểu, đều vội và đưa qua loại sản phẩm mới Bàn Đào ăn, còn vừa ăn, một bên liên tục ca ngợi, vẻ mặt hưởng thụ .

Wang Mẫu cùng Ngọc Đế phi thường hài lòng, rất là Khai Tâm cười . Nhưng khi bọn hấn chứng kiến Trần Y cùng Tôn Ngộ Không một cái quả đào chưa từng động sau đó, lại phi thường buồn bực .

Tôn Ngộ Không con khi này không ăn có thể còn có có thể chấp nhận, dù sao hấn ăn xong rất nhiều, mặc dù nhưng đã thay đổi qua, nhưng hầu tử không để ý tới cũng miễn cưỡng có thể giải thích Thông .

Khả trần y đây? Một người phạm tục tu luyện thành tiên, nơi đó có cơ hội ăn được Thiên Đình Bàn Đào ? Một hộp này không nhúc nhích, thực sự là không gì sánh được kỳ quái .

Ngọc Đế nhìn không được mở miệng hỏi: "Thánh Tăng, vì sao không nếm thử đây? Tuy là Thánh Tăng nấu nướng tay nghề độc nhất vô nhị, nhưng cái này Bàn Đào lại là một ... khác lần mùi vị, lại công hiệu rất tốt, có thể giúp Thánh Tăng tu luyện ."

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Cũng không phải là bàn tăng xoi mói, mà là cái này Bàn Đào, thực sự không cách nào để cho bàn tăng cảm thấy hứng thú ." Vừa nói, Trần Y liền ý bảo Tôn Ngộ Không làm việc .

Suru!

Tôn Ngộ Không một cái bồ nhào lật lại, đứng ở Dao trong ao, gãi gãi lỗ tai, nhếch miệng cười nói: "Hôm nay, liền cho các người nhìn một cái, cái gì mới là chân chính lớn Bàn Đào!"

Xoát!

Theo Tôn Ngộ Không giơ tay lên một cái, một cái túi lớn xuất hiện, phình, vừa nhìn liền biết bên trong không ít thứ . Hơn nữa, còn tản mát ra mê người hương thơm, nhất định là mỹ vị vật .

Mọi người dừng lại ăn cái gì động tác, toàn bộ ánh mắt tập trung đến Tôn Ngộ Không trong tay túi bên trên, đều muốn nhìn một chút, ở trong đó đến giả vờ đồ chơi gì . Chẳng lẽ nói, là Tôn Ngộ Không trong miệng chân chính lớn Bàn Đào ?

Tôn Ngộ Không nhếch miệng hắc hắc liên tục cười, gọi tới gọi lui, treo chân mọi người lòng hiếu kỳ, cũng để cho hấn tao bao một bả, giả vờ ép một cái . Cuối cùng mới mở túi ra, khiến bên trong Hoa Quả Sơn Bàn Đào lộ ra .

"Cho ta đi!"

Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, đơn giơ tay lên một cái, liền đem từng cái cực đại Bàn Đào cuộn cuộn nổi lên, đưa đến mọi người trước mặt, một người một cái còn có nhiều.

Nhìn Tôn Ngộ Không lấy ra lớn Bàn Đào, tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người. Đây thật là Bàn Đào sao? Một cái có chừng mười cân nặng, quả thực vượt qua nhận thức.

Bất quá, về này hương thơm làm người ta khó có thể chống cự, từng cái mở miệng liền cắn.

Kết! Kết! Kết...

Thanh thúy thanh thanh âm liên tục truyền đến, hơn nữa càng lúc càng nhanh, càng ngày càng dày đặc.

Đến cuối cùng, thần tiên cùng Bồ Tát hiểu, căn bản là bất chấp cái gì gọi là hình tượng, miệt mài một trận bỗng nhiên gặm, nước trái cây theo khỏe miệng chảy ra, ướt nhẹp tầng lớn vạt áo. Nhưng bọn hắn cũng lười quản, chỉ lo ăn quả đào.

Ngay cả Ngọc Đế cùng Vương Mẫu, chính là lộ ra kẻ tham ăn bản sắc, ôm quả đào từng câu từng câu cắn, về mặt hưởng thụ.

Không bao lâu, chừng mười cân nặng lớn Bàn Đào, cứ như vậy bỏ vào mọi người bụng. Nếu như thực sự ăn không vô, ước đoán sẽ có không ít người trở lại muốn một cái.

Thái Thượng Lão Quân biến mất khỏe miệng nước trái cây, Phát Trần vung, đứng lên nói: "Đại Thánh, có thể hay không đem này đào cho nữa cùng ta vài cái? Mang về cùng cho ta các đồ nhi nếm thử."

"Như thế không khó." Trần Y nhàn nhạt mở miệng nói: "Bất quá, bản tăng có một điều kiện, đó chính là mượn Lão Quân Cửu Chuyển Kim Đan xem một chút, còn lại Bàn Đào Vương, Lão Quân nhưng đều lấy đi."

"Thật không?" Thái Thượng Lão Quân hai mắt sáng ngời, lập tức lấy ra một viên Cửu Chuyển Kim Đan, tự mình đưa đến Trần Y trong tay.

Hắn nói là mang về cho đồ đệ nếm, thật hắn là muốn tồn bên trên một ít, sau này chậm rãi hưởng dụng. Hiện tại chẳng qua là đem Cửu Chuyển Kim Đan cho Trần Y nhìn một cái, cũng không có bất kỳ tổn thất nào.

Bất quá, Thái Thượng Lão Quân giả bộ rất là đại khí, nói thẳng: "Vậy liền đem viên thuốc này đưa cho Thánh Tăng một viên, cho rằng trao đổi đi."

Trần Y đang muốn mở miệng, trên tay không nghĩ qua là trượt ra, Cửu Chuyển Kim Đan vừa lúc rơi xuống đến Từ Kim Bát trong. Trần Y cấp bách vội vươn tay đi vào lấy ra, đồng thời mở ra phục chế cùng cái tạo công năng.

"Nghe nói Lão Quân Luyện Đan Thuật chính là tam giới Chí Tôn, hôm nay gặp mặt, cũng bất quá như vậy thôi." Trần Y vừa nói, vừa đem Cửu Chuyển Kim Đan trả lại cho Thái Thượng Lão Quân, mỉm cười trong mang theo tràn đầy khiêu khích.

Thái Thượng Lão Quân tất nhiên không vui, đạo: "Thánh Tăng Ngụ ý, lão phu Luyện Đan Thuật không kịp Thánh Tăng?"

Trần Y khoát tay một cái nói: "Bản tăng chưa có ý đó, chỉ là muốn nói, người luyện chế Cửu Chuyển Kim Đan, cũng không so với bản tăng tốt hơn chỗ nào."

Vừa nói, Trần Y nhúng tay đến Từ Kim Bát trong, một cái lấy ra hơn mười khóa, đặt lên bàn đạo: "Lão Quân mời xem, bản tăng Sở Luyện chế Cửu Chuyển Kim Đan, còn vào khỏi pháp nhãn?"

Thái Thượng Lão Quân tự nhiên không phục, nắm lên một viên liền nhìn. Nhưng mặc cho từ hắn thấy thế nào, chính là nhìn không ra nửa điểm khuyết điểm, cùng hắn luyện chế hoàn toàn tương tự. Tựa hồ, hòa thượng đan dược, còn có loại đặc biệt thuộc tính, so với hắn muốn hơn hắn một bậc.

"Làm sao có thể!"

Thái Thượng Lão Quân tự nói 1 tiếng, liền tiếp lui hết mấy bước, hai mắt trừng tròn xoe, quả thực kinh ngạc đến ngây người.

Hắn thần tiên Bồ Tát cũng đều đứng lên, trên mặt đều là tràn đầy nghi vấn. Bọn họ đi qua Thái Thượng Lão Quân biểu tình kết luận, Cửu Chuyển Kim Đan tự nhiên không được là hàng giả, tựa hồ, hẳn là so với Thái Thượng Lão Quân còn tốt hơn.

Chẳng lẽ nói, cái này trong tam giới, còn có người đang luyện đan thuật bên trên vượt qua Thái Thượng Lão Quân?

Chương 52: Tao bao Trần Y

Có câu nói là, thư Thần Tín Phật có, nhưng chính là không có thư Tà . Cho nên, có một vị gậy không sót mấy đầu trục đứng ra, muốn làm cái này chim đầu đàn .

Người này nhìn qua cơ hồ là da bọc xương, gió thổi qua sẽ ợ ra rắm xu thế . Nhưng thanh âm lại là rất lớn, nhìn như vô thần hai mắt trũng mắt Trần Y, lạnh lùng nói: "Không sợ không biết hàng, chỉ sợ hàng so với hàng . Bần tăng xem ra, người hoàn thuốc kia định là hàng giả!"

"Ồ?" Trần Y sờ một cái đầu trục, nhếch miệng cười nói: "Nói, người là cái nào căn thông ? Đáng đáp như vậy đập đầu sầm, không cố gắng bên trong động ngậy ngậy, chạy đến làm gì ? Vạn nhất hủ được tiểu hài tử, người thường nổi sao?"

"Người . . ." Hòa thượng kia bị Trần Y tức bực giận chân, suýt nữa không có khống chế được sẽ nhào tới đánh người .

Trần Y khòe miệng giương lên, lạnh rên một tiếng đạo: "Chư vị, các người nhìn, người này lớn lên là không phải quá đáng thương ? Thật không biết, trước đây mẹ của hắn vì sao không đem hắn một bả bóp chết . . ."

"Thánh Tăng đừng vội nói lung tung a!" Tiểu Na Tra vội vàng đã chạy tới, nhẹ giọng nói: "Thánh Tăng, người này là đạt được đắc đạo Chân Phật, nhân xưng Cẩm Tinh Bồ Tát, vì Bát Chuyển Chân Phật, cùng hầu tử thực lực tương đương, nhưng lại thù rất dai, Thánh Tăng ngàn vạn lần đừng muốn vùi chọc ."

Nghe vậy, Trần Y cũng là sững sờ, không khỏi bao nhiêu quan sát cái này Cẩm Tinh Bồ Tát vài lần .

Nói thật ra, Trần Y căn bản liền không nghĩ tới, như vậy một người xấu xí, tu vi lại cao như thế . Nguyên tưởng rằng, chính là một cái Lục Chuyển mà thôi . Coi như chọc giận, khiến hầu tử động thủ, chính là cũng không có vấn đề lớn lao gì .

Nhưng ai biết, nhân gia là Bát Chuyển thực lực, coi như khiến hầu tử hỗ trợ, cũng chính là một ngang tay, nói không chính xác còn phải bị thua . Dù sao, Tôn Ngộ Không không có pháp bảo, mà những người này, trong tay ai không có bảo bối tốt ?

Nhưng không đắc tội đã đắc tội, như vậy nhất định râu chét khiêng đến . Cũng không tin, một cái Phật Môn đệ tử, còn có thể trước mặt mọi người Phá Sát giới .

Vì vậy, Trần Y theo tiểu Na Tra mỉm cười, gạt đầu, cũng ý bảo nàng tạm thời đi ra . Lập tức, lại lạnh lùng nhìn Cẩm Tinh Bồ Tát đạo: "Người là nói, bần tăng Cửu Chuyển Kim Đan là giả đúng không, làm sao mà biết ?"

"Hừ!" Cẩm Tinh Bồ Tát lãnh rất một tiếng nói: "Mọi người đều biết, trong tam giới, chỉ có Lão Quân một người nhưng luyện chế Cửu Chuyển Kim Đan . Người một cái Tiểu Tiểu nhất chuyển Chân Tiên, có gì đến bản lãnh như thế ?"

Nói thế đạt được rất nhiều người nhận giống, ai cũng không phủ nhận, trừ Thái Thượng Lão Quân bên ngoài, còn có ai có thể luyện chế ra chân chính Cửu Chuyển Kim Đan đến . Dù sao, chỉ có Thái Thượng Lão Quân có Tam Vị Chân Hóa .

Trần Y thấy bọn người kia đều dùng hoài nghi ánh mắt nhìn bản thân, trong lòng cũng là phi thường khó chịu, khuôn mặt trầm xuống, nhân tóe hàn mang, trũng mắt Cẩm Tinh Bồ Tát lạnh lùng mở miệng: "Hãy bớt sàm ngôn đi, hôm nay ta liền khiến người xem một chút, cái gì mới nghiêm túc chính Cửu Chuyển Kim Đan!"

Dứt lời, Trần Y đem Cửu Long Tích Trọng ném cho Trư Bát Giới, xoay người nhìn về phía Ngọc Đế đạo: "Ngọc Đế, có thể hay không mượn bần tăng một thanh kiếm ?"

"Thánh Tăng đây là ý gì ?" Ngọc Đế không khỏi cau mày hỏi.

Không chỉ là Ngọc Đế, bao quát Tôn Ngộ Không đám người ở bên trong, đều phi thường không giải thích được . Không phải nói muốn cho Cẩm Tinh Bồ Tát xem nhìn cái gì là chân chính Cửu Chuyển Kim Đan sao, muốn kiếm có ích lợi gì ?

Trần Y biết những người này trong lòng nghĩ cái gì, liền đem nói Bạch: "Hôm nay, bần tăng hay dùng nhất chuyển Chân Tiên cảnh giới, khiêu chiến Cẩm Tinh Bồ Tát! Không biết vị này Chân Phật, có dám đem cảnh giới áp chế ở 3 chuyển bên trong ?"

Lời vừa nói ra, bốn phía kinh ngạc .

"Sư phụ, tuyệt đối không thể!" Tôn Ngộ Không vội vàng lật cái té ngã qua đây: "Sư phụ, coi như hắn đem cảnh giới áp chế ở 3 chuyển, cũng không phải sư phụ hiện tại nhưng địch nổi . Kém nhất chuyển, đều không thể thủ thắng a ."

Trần Y khí thế bỗng nhiên đề thăng, nhân nhật mở miệng: "Đó là tình hình chung, vì sư mấy ngày liền đạo lỗi kiếp còn không sợ, còn sợ cái này đập đầu sầm con lừa ngốc ? Ngọc Đế, có thể hay không mượn một thanh kiếm cùng bần tăng ?"

Việc đã đến nước này, Ngọc Đế chính là bất đắc dĩ, chỉ có thể đáp lại Trần Y, phái người bỏ lấy một thanh thượng cổ Thần Kiếm cho Trần Y .

"Thánh Tăng, kiếm này danh viết điệp Hoa, là Bản Đế ở một trăm triệu năm trước trong lúc vô ý đoạt được, chưa từng vận dụng . Hôm nay, Bản Đế liền đem kiếm này tặng cho Thánh Tăng đi."

"Đa tạ Ngọc Đế!" Trần Y tiếp nhận điệp Hoa Thần Kiếm, liền có thể cảm nhận được kiếm này cũng vật phi phàm, ẩn chứa uy năng, so với Cửu Long Tích Trọng Thần Long Ngao Thiên còn muốn bỗng nhiên .

Cạch!

Thần kiếm xuất vô, hàn mang nở rộ , khiến cho người không khỏi ngược lại hít một hơi lạnh .

"Hảo kiếm!"

Trần Y hét lớn một tiếng, đối với Ngọc Đế lão nhi lễ vật này thật là thoả mãn . Kiếm này, mới xứng tu luyện treo nỏ thiên xé trời kiếm pháp .

Trần Y tùy tiện múa vài cái, sau đó nhìn về phía Cảm Tinh Bồ Tát, lạnh lùng nói: "Hiện tại, ta liền nuốt chừng tự mình luyện chế Cửu Chuyển Kim Đan, tích súc linh lực, cùng người chiến đấu cái cao thấp!"

Vừa nói, Trần Y liền đưa qua Tử Kim Bát đến, liên tục phục chế Cửu Chuyển Kim Đan, một bả nắm lên hướng trong miệng tiễn, như cùng ăn cây đậu.

Điều này làm cho một bên Thái Thượng Lão Quân mục trừng khẩu ngọc, không tự chủ được lắc đầu cảm thán: "Kim Đan nhiều hơn nữa, cũng không thể như vậy lãng phí a, nhìn liền đau lòng ."

Không chỉ là Thái Thượng Lão Quân, tất cả mọi người tại chỗ đều ngừng thở, hai mắt trừng tròn xoe, hầu theo Trần Y động tác liên tục cuộn, phát sinh rầm rầm âm thanh .

Ngay cả Cảm Tinh Bồ Tát, cũng đều há hốc mồm, vô luận thật hay giả, đan được cũng không còn người như thế ăn xong a . Đừng nói lãng phí hay không, thuốc kia lực đi lên, một cái Tiểu Tiêu nhất chuyển Chân Tiên, có thể nhận được ?

Chỉ có Tôn Ngộ Không thần nhiên, ở một bên nhàn nhã gặm hán thích nhất hương tiêu, ngồi đợi Trần Y biến hóa long trời lở đất . Nói không chính xác, lại có một Kim Cương Bất Hoại người sinh ra đây.

Thật, Trần Y dám như thế không muốn sống nuốt chừng Cửu Chuyển Kim Đan, cũng là bởi vì có Tôn Ngộ Không thực tiễn . Biết kim đan này người ăn không chết, hơn nữa còn có nhưng có thể thu được Đại Phúc Duyên, thành tựu Kim Cương Bất Bại thân .

"Nác!"

Theo 1 tiếng bảo cách âm thanh truyền đến, Trần Y rốt cục đình chỉ điên cuồng ăn đan cử động .

Giờ này khắc này, Trần Y trong cơ thể mãnh liệt bùng nổ linh lực, coi như có tiên gia khí hải, cũng khó mà dung nạp, lập tức phải đột phá bình cảnh, nhảy vào Nhị Chuyển Chân Tiên cảnh giới .

"Ông!"

điệp Hoa Thần Kiếm tựa hồ cảm thụ được Trần Y trong cơ thể bùng nổ linh lực, còn có cát bụi xé trời kiếm pháp bí tịch, chính là phát sinh vui vẻ kêu vang, cũng hơi lay động .

Xoát!

Đột nhiên, thân kiếm quang mang tăng vọt, lấy cực nhanh tốc độ tụ tập, cũng chui vào Trần Y trong cơ thể, làm cho mọi người há to miệng, không rõ đây cũng là có gì ? .

Chỉ có Trần Y biết được, đó là điệp Hoa Thần Kiếm Kiếm Linh nhận chủ, làm cho hấn lại bằng thêm đại lượng linh lực . Hoàn hảo Kiếm Linh mình ở áp chế, bằng không, Trần Y tuyệt đối muốn trong nháy mắt đột phá .

Rốt cục, trong cơ thể linh lực bình phục lại, khiến Trần Y có thể làm tha sự .

Trần Y liền đất ngồi xếp bằng, điều tra xé trời kiếm pháp, cũng trong đầu liên tục biểu diễn, nhất chiêu, hai chiêu . . .

Khoảng chừng qua hai đến ba giờ thời gian, Trần Y từ từ mở hai mắt ra, chậm rãi đứng thẳng lên .

Giờ khắc này, mọi người đều cảm giác được, Trần Y thật phát sinh biến hóa lớn . Dù chưa nổi giận, nhưng lại có vô hình uy áp, giống như Đệ nhất Vương Giả, làm cho Ngọc Đế đều có chút tâm thần không yên .

Xoay người, Trần Y lần thứ hai nhìn Cảm Tinh Bồ Tát, bỗng nhiên giơ tay lên, Thần Kiếm chỉ phía xa Cảm Tinh Bồ Tát, lạnh lùng nói: "Con lừa ngọc, đến chiến đấu!"

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Hảo kiếm VS hảo tiện

Con lừa ngốc, đến chiến đấu!

Chỉ đơn giản như vậy bốn chữ, làm cho chẳng đáng động thủ Cẩm Tinh Bồ Tát lại cũng không cách nào bình tĩnh. Trong lòng dấy lên lửa giận, đi qua hai mắt lao tới.

Suru!

Cẩm Tinh Bồ Tát tung người ra, đứng ở Trần Y đối diện năm thước chỗ, trừng mắt Trần Y đạo: "Bản niệm đồng môn, hôm nay tha cho ngươi một lần. Sao nhớ ngươi nhiều lần xông tới, Phật cũng có hòa! Hôm nay, ta liền thay ta Phật Như Lai, giáo huấn ngươi cái này cuồng đồ!"

Đang khi nói chuyện, Cẩm Tinh Bồ Tát liền tự hành áp chế cảnh giới, biết 3 chuyển lúc mới dừng lại. Nhưng cho dù là 3 chuyển, dưới con thịnh nộ Cẩm Tinh Bồ Tát, như trước uy áp vĩ đại.

Trần Y cũng cảm thụ được ra, cái này Cẩm Tinh Bồ Tát cần uy áp để cho mình khuất phục, bất chiến mà thắng. Vì vậy, thân thể một cái, khí thế lại phồng, làm cho Cẩm Tinh Bồ Tát uy áp trong nhảy mắt tan rã.

"Cuồng đồ, cho bản Phật quy hàng, trấn áp!"

Cẩm Tinh Bồ Tát khẽ quát một tiếng, giờ bàn tay lên liền theo Trần Y đánh tới.

Trong sát na, không trung kim quang tăng mạnh, hình thành một con dài rộng đều vượt qua mười thước bàn tay to lớn, mang theo Lôi Đình Chi Thế, theo Trần Y đè xuống.

Huru!

Trần Y không dám thờ ơ, Thần Kiếm vung lên, linh lực hóa thành một đạo Vô Kiềm Bất Tội kiếm khí, chém về phía con kia bàn tay to lớn.

Choang!

Kiếm khí cùng bàn tay chạm vào nhau, phát sinh chói tai tiếng kim loại va chạm. Đồng thời, cũng để cho được song phương chiêu thứ nhất biến mất, đánh cân sức ngang tài.

"Đón thêm bản Phật một chương!"

Cẩm Tinh Bồ Tát lần thứ hai găm nhẹ, lại một cái đại thủ chương chụp được. Mà lần này, tay cỡ bàn tay gấp bội, hầu như đem trọn cái Dao Trì trung bộ đều bao trùm, thoát nhìn tương đương dọa người.

Trần Y chợt quát một tiếng, không tái phát động kiếm khí công kích bàn tay lớn màu vàng óng. Mà là trực tiếp giờ kiếm tấn công về phía Cẩm Tinh Bồ Tát.

Huru!

Kiếm Mang phá không, đâm thẳng Cẩm Tinh Bồ Tát lồng ngực. Nếu như đâm trúng, không chết cũng phải trọng thương. Làm cho Cẩm Tinh Bồ Tát vội vàng thu tay lại, cấp tốc lui lại, tránh được một kích trí mạng này.

Trần Y nơi nào sẽ đơn giản buông tha cơ hội lần này? Giờ kiếm lại công kích lần nữa tới, lại kiếm chiêu đột biến, giũ ra nhiều đóa kiếm hoa, phô thiên cái địa, đè lại Cẩm Tinh Bồ Tát.

"Phá cho ta!"

Cẩm Tinh Bồ Tát chính là chợt quát một tiếng, song chương thay thế đánh ra, hình thành xoay tròn khí lưu, cầm chút kiếm hoa toàn bộ xoắn nát, rất nhanh điều linh tiêu thất.

Bất quá, Cẩm Tinh Bồ Tát cũng nhận được một ít thương tổn, bàn tay phải xuất hiện một vết thương, tiên huyết chảy ra, khiến cho hắn bội cảm si nhục, lửa giận lần thứ hai gia tăng, trong mắt lại lộ ra hung quang, sát ý nhất thời.

"Tức giận như vậy làm gì?" Trần Y tay cầm Thần Kiếm, nhìn Cẩm Tinh Bồ Tát bàn tay, xấu xa cười nói: "Sờ người đầu hũ! Say quá, say quá! Ta không phải có ý định lộng thương người tay trái, để cho người buổi tối không tốt thao tác, xin lỗi."

"Hừ!" Cẩm Tinh Bồ Tát lạnh rên một tiếng đạo: "Ánh sáng đom đóm, sao có thể cùng nhật nguyệt tranh huy? Xem ta biến hóa!"

Thoại âm rơi xuống, liền thấy thân thể rất nhanh biến hóa. khô quắt thân thể rất nhanh bành trướng, như giống như thổi khí cầu. Vén vện mấy hơi thở, thì trở thành một cái béo hòa thượng, cùng trước đây so sánh với, chính là hai cái hoàn toàn bất đồng người.

"Ta Tào!" Trần Y không khỏi kinh hô lên: "Người là Đảo Quốc tu luyện đi, còn có thể chơi thổi phồng một chiêu này, hảo tiện a!"

Cẩm Tinh Bồ Tát vung tay lên, không biết từ chỗ nào làm ra cái bao bố một dạng, hướng Trần Y hét lớn: "Người cái này cuồng đồ, xem bản Phật hôm nay liền thu người! Cho ta đi!"

Bao bố một dạng bị ném tới giữa không trung, cũng nhanh chóng thành lớn. Miệng túi hướng xuống dưới, phát sinh vĩ đại hấp lực, làm cho Trần Y khó có thể chống cự, rất nhanh thì bị hút vào đi.

"Sư phụ!"

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, còn có Tiểu Bạch Long, ba người kêu to nhảy lên qua đây, dùng chơi đồ-mi-nô phương thức, níu lại Trần Y hai chân, không cho hắn bị hút đi.

Trần Y hiện tại cũng là phi thường nóng ruột, biết bị cái này phá bao tải hút vào sau khi, dùng không bao lâu, liền sẽ biến thành một vũng máu, hoặc là trực tiếp hóa thành hư vô.

Rất muốn giãy dụa, nhưng lại thân bất do kỷ, căn bản là thoát khỏi chẳng nhiều vĩ đại hấp lực.

Kiểm Linh cảm thụ được chủ nhân nguy hiểm, không hề áp chế, đem linh lực thả ra.

Àm!

Trần Y chỉ nghe được trong cơ thể truyền đến nhất thanh muộn hưởng, đóng chặt binh cảnh bị giải khai, đạt được Nhị Chuyển Chân Tiên cảnh giới, thực lực đột nhiên bạo tăng, cho là trước đây vài lần.

Nhưng linh lực vẫn chưa yếu bớt, như trước hướng lên trên xông, chỉ chốc lát lại lại đột phá, đi vào 3 chuyển Chân Tiên. Hơn nữa, còn đang nhanh chóng duy trì liên tục đi lên.

Àm! Âm! Oanh . . .

Cảnh giới đang kéo dài đột phá, mãi cho đến Bát Chuyển cảnh giới, mới rốt cục lắng xuống. Hơn nữa, vẫn là Bát Chuyển trạng thái tốt cùng, chỉ kém như vậy một bước, liền có thể đột phá đến cửu chuyển.

"Các người đều buông tay!"

Trần Y hét lớn một tiếng, linh lực thả ra, trực tiếp đánh văng ra Tôn Ngộ Không hai tay, đưa bọn họ đuổi về mặt đất. Mà chính hắn, thì bị hút vào trong bao bố.

"Sư phụ!"

Ba tên học trò hô to, đau lòng không gì sánh được. Riêng là Tôn Ngộ Không, một cái móc ra Kim Cô Bổng, chỉ vào Cẩm Tinh Bồ Tát hét lớn: "Thối con lừa ngốc, thả sư phụ ta, bằng không hôm nay Lão Tôn phải giết người!"

"Còn có chúng ta!"

Trư Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long chính là đi phía trước vừa đứng, sát ý tràn ngập.

Cẩm Tinh Bồ Tát cười ha ha một tiếng, rất là lớn lối nói: "Tiếp qua một thời nửa khắc, các người sư phụ liền sẽ biến thành . . ."

Răng rắc!

Không đợi Cẩm Tinh Bồ Tát một câu nói xong, bao bố một dạng đang ở 1 tiếng tiếng vỡ vụn trong tứ phân ngũ liệt, thành từng mảnh một vài rách, phiêu tán rơi rụng giữa không trung.

Trần Y giờ kiếm lơ lửng, lạnh lùng nhìn Cẩm Tinh Bồ Tát, đậm thanh đạo: "Kiếm là hảo kiếm, người chính là hảo tiện. Làm hảo kiếm đừng tới hảo tiện, Lão Tử đề người thấy kiếm ti tiện hơn khang!"

Vừa nói, Trần Y khí thế tăng vọt, uy áp cuộn sạch toàn trường .

"Tám . . . Tám . . ." Cẩm Tinh Bồ Tát bị Trần Y uy áp hù dọa, nói nói lắp không được .

Trần Y lạnh lùng nói: "Lăn con bê! Chỉ người cái này tiện dụng, xứng sao gọi Lão Tử ba ba ? Nếu có người như vậy con trai, Lão Tử tuyền chọn hướng trên tường phun!"

Thật ai cũng biết, Cẩm Tinh Bồ Tát nói là Bát Chuyển hai chữ, nhưng bởi quá quá kinh hãi, cho nên không nói rõ Bạch .

Không chỉ là Cẩm Tinh Bồ Tát, tất cả mọi người tại chỗ cũng không cách nào nghĩ đến, vèn vèn như vậy không lâu sau, Trần Y liền có thể từ nhất chuyển đột nhiên kéo lên đạo Bát Chuyển, cái này là bực nào nghịch thiên ?

Mới từ Trần Y ở trong lúc nguy nan đột phá, ai cũng không có đi chú ý, con chú ý, hấn đến có thể hay không bị hít vào trong túi . Mà bây giờ, rốt cục cảm thụ ra Trần Y cảnh giới, đơn giản là ngoác mồm kinh ngạc đầy đất .

Trần Y tay phải nhấc một cái, trường kiếm nhắm thẳng vào Cẩm Tinh Bồ Tát: "Tiểu thối phòng, còn có thủ đoạn gì nữa, liền sử hết ra đi, hôm nay, ta xử ngươi tội chết!"

"Cuồng vọng!"

Cẩm Tinh Bồ Tát hét lớn một tiếng, cảnh giới toàn bộ mở ra, chính là Bát Chuyển Đình Phong, cùng Trần Y cùng một cấp bậc . Chỉ tiếc, hấn bảo bối cái túi bị Trần Y Thần Kiếm đánh nát, đã không có có thể dùng . Duy nhất có thể sử dụng, cũng chỉ có tự thân thần thông .

"Phật Thủ che trời!"

Cẩm Tinh Bồ Tát ở quát lớn trong đánh về phía Trần Y, nhục chương trong nháy mắt thành lớn, làm nhiều việc cùng lúc, liên tục phách về phía Trần Y, muốn đem Trần Y trực tiếp lăng không đánh thành thịt nát .

Trần Y nhếch miệng lên, nhanh chóng lấy ra một bả Kim Đan liền hướng trong miệng tiễn, bổ sung đột phá tiêu hao linh lực . Sau đó giờ kiếm mà đến, nghênh hướng Cẩm Tinh Bồ Tát bàn tay to .

Ào ào ào . . .

Bàn tay huy vũ, bị bám trận trận cuồng phong .

Hưu hưu hưu . . .

Thần Kiếm phá không, hàn mang càng phát ra chói mắt .

Trong lúc nhất thời, người tới ta đi, đánh cho được kêu là một cái kịch liệt, suýt nữa sẽ đem Dao Trì lật lộn lại . Làm cho một đám Thần Phật, cũng không biết nên làm thế nào mới tốt .

Ngay cả một số ít Kim Tiên tồn tại, cũng đều là cau mày . Muốn đứng ra khuyên can, lại sợ tự rước lấy họa, khiến cho sau này phiền phức không ngừng . Không đếm xỉa đến, mừng rỡ một cái tiêu dao . Đợi nhất phương sau khi chiến bại, mang đến bổng đánh rắn gập đầu cũng không trễ .

Trong đại chiến Trần Y, còn lại là đang không ngừng tìm kiếm Cẩm Tinh Bồ Tát nhược điểm .

Rốt cục, Trần Y lộ ra ti tiện hơn cười xấu xa . Thôi động linh lực quán chú cùng Thần Kiếm trong, huy kiếm chém tới .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Uy danh rung trời đình

tân một tháng bắt đầu, sa mạc ở đây hướng thân môn đưa lên chân thành chúc phúc, mong ước các thư hữu toàn gia sung sướng, Vạn Sự Như Ý, nam tuần nữ nhân tịnh!

.....

Ở hai cái thực lực tương đương đối thủ trong tỷ đấu, muốn thủ thắng không phải chuyện dễ dàng . Sẽ được tồn tại dị thường phong phú kinh nghiệm thực chiến, ở thời khắc mấu chốt xoay càn khôn . Sẽ tâm tính cực tốt, cũng không đành làm tức giận đối thủ, khiến đối thủ lộ ra kẽ hở .

Hoặc là có cứng cỏi lực phi phạm, cũng chính là, Hiệp Lộ Tương Phùng Dừng Giả Thắng . Vô luận thân ở bức nào hiểm cảnh, đều bền gan vững chí, cho dù là vô số lần ngã xuống, cũng phải không ngừng đứng lên tái đấu, khiến đối thủ đàm chiến .

Cuối cùng, chính là nhạy cảm sức quan sát, ở trong chiến đấu nhìn ra đối thủ kẽ hở, cũng một kích mệnh trung, thu được thắng lợi .

Giờ này khắc này, Trần Y cùng Cẩm Tinh Bồ Tát, đã là như thế . Hai người cảnh giới đều là Bát Chuyển Chân Tiên Đình Phong, nếu như muốn phân ra cái thắng bại, chỉ sợ được đại chiến cái mấy ngày mấy đêm lại vừa .

Trần Y tự nhiên không thể nào cùng người kia lãng phí thời gian, sớm một chút giải quyết chiến đấu, xong đi làm chuyện hần . Cho nên, tại tiền kỳ đấu pháp trong, Trần Y vẫn luôn ở chạy, tìm kiếm Cẩm Tinh Bồ Tát nhược điểm .

Rốt cục, xuất hiện ở chiêu phá chiêu mấy trăm lần sau đó, Trần Y tìm được cũng xác định bản thân phán đoán . Đem linh lực quán chú đến Thần Kiếm trong sau khi, hướng phán định nhược điểm cấp tốc công kích đi .

Bất quá, Trần Y cũng không có đem mục tiêu công kích tiết lộ được thấy qua rõ ràng, khiến Cẩm Tinh Bồ Tát trước thời gian phòng bị . Vì vậy, sẽ cái hư chiêu, khiến Cẩm Tinh Bồ Tát lầm cho là mình muốn công kích là địa phương khác .

Huru huru . . .

Thần Kiếm phá không, lóe chói mắt hàn mang, nhiều đóa kiếm hoa bị giữ ra, chuyển một đường thẳng, lao thẳng tới Cẩm Tinh Bồ Tát bên hông .

Phản eo là cơ thể con người điểm chống đỡ, tuy là bị mệnh trung sau khi không nhất định sẽ giao hết tánh mạng, nhưng nhất định sẽ bị thương nặng . Làm không cẩn thận, cứ như vậy trở thành phế nhân, mãi mãi cũng không cách nào nữa đứng thẳng lưng lên .

Cho nên, Cẩm Tinh Bồ Tát không có khả năng không đi coi trọng Trần Y một kích này .

"Phá cho ta!"

Cẩm Tinh Bồ Tát hét lớn một tiếng, song chương đồng thời xuất kích, phách về phía Liệt Không mà đến kiếm hoa .

Huru!

Sẽ ở đó bàn tay to cùng kiếm hoa va chạm chi té, Trần Y cấp tốc biến chiêu, công hướng mình muốn công kích chân chính mục tiêu .

Không được!

Cẩm Tinh Bồ Tát trong lòng dâng lên một trận nguy cơ, biết rút lui . Nhưng hai người khoảng cách đã rất gần, căn bản là không kịp lại đi theo biến chiêu ngăn cản . Chỉ có thể hóa thủ thành công, dùng cái này đến phá vỡ Trần Y một kiếm này .

Nhưng Trần Y làm sao có thể sẽ buông tha đây tuyệt cơ hội tốt ?

Thần Kiếm thế tiến công không giảm mà lại tăng, bàng bạc linh lực cuộn trào mãnh liệt ra, quán chú đến Thần Kiếm trong, làm cho Thần Kiếm quang mang tăng mạnh, uy lực tăng vài thành .

Phốc!

Ầm!

Thần Kiếm đâm vào âm thanh cùng bàn tay đánh ra âm thanh gần như cùng lúc đó vang lên, khiến cái này song phương giao chiến vừa chạm liền tách ra, hướng bộ dạng phương hướng ngược lại cấp tốc thối đi .

"Phốc!"

Giữa không trung Trần Y nhện không được phun búng máu tươi, máu kia Vụ ở nhật quang trong chiếu ra quỷ dị thái hồng , khiến cho người không dám nhìn thẳng .

Mà Cẩm Tinh Bồ Tát, càng là bị thảm ép một cái . Mặc dù không có phún huyết, nhưng chảy máu so với Trần Y bao nhiêu rất nhiều . Hơn nữa, hay là từ cây hoa cúc nơi đó liên tục phun ra .

"A! A! A . . ."

Cẩm Tinh Bồ Tát trên không trung há mồm kêu rên, nghe tựa như cùng giết lợn một dạng, được kêu là một cái thảm tự . Hơn nữa, còn có thể chứng kiến hần ở rơi trong, thân thể rất nhanh khô quắt thành công, cách mặt còn có chừng một thước là, đã khôi phục lại vừa rồi xu thế .

Àm!

như xác ướp thân thể đập trên mặt đất, lại cũng phát sinh một tiếng vang thật lớn, tựa hồ rất giống nhau một dạng, làm cho Dao Trì mặt đất đều đi theo khẽ run .

Ngã rơi xuống mặt đất sau khi, Cảm Tính Bồ Tát cấp bách vội vươn tay che cây hoa cúc chỗ, cùng tồn tại gần lấy ra một viên Dược Hoàn nuốt vào, hy vọng có thể ngăn cản huyết dịch chảy xuôi, khiến hắn có thể tái chiến Trần Y .

Cảm Tính Bồ Tát tin tưởng, mới từ bản thân một chương kia, mặc dù nói không phải đem hết toàn lực một kích, nhưng là có chứa chín phần lực, định có thể đem Trần Y đã thương, hơn nữa còn là trọng thương .

Nhìn nữa Trần Y, chắc là tổn thương không nhẹ, khuôn mặt trắng bệch, mồ hôi hột lã xuống, còn cắn răng chọi cứng nổi, để cho mình từ từ nhẹ nhàng rớt xuống, liền ngã rơi xuống mặt đất, tạo thành lần thứ hai thương tổn .

Hiện tại, Trần Y thật đang chửi mình là kẻ ngu, thật không ngờ kết quả này . Hắn là đang xuất thủ trước, khởi động cảm lan cả sa bắn ngược cùng Kim Cương Hộ Thể hai cái thuộc tính, cũng sẽ không chịu nặng như vậy tổn thương .

Bất quá bây giờ hối hận cũng không còn gì dùng, chỉ có thể một lần báo cho bản thân, sau này trong chiến đấu, không thể lại như thế đại ý, bằng không, làm sao chết cũng không biết .

Đang! Đang! Đang . . .

Trần Y từng bước theo Cảm Tính Bồ Tát tới gần, lè lưỡi, liếm xuống vết máu môi, mặt mang sương lạnh, vừa nhìn tựa khiến người không khỏi sản sinh một cỗ lãnh ý .

Cảm Tính Bồ Tát cắn răng, nhin đau lui về phía sau lui . Hắn cảm giác được, Trần Y lúc này mang theo nồng đậm sát ý . Nếu để cho hòa thượng này tới gần, chắc chắn dùng trong tay Thần Kiếm, một cái kết thúc tánh mạng mình .

"Người . . . Người đứng lại!" Cảm Tính Bồ Tát nhanh lên mở miệng, hy vọng Trần Y không được tới nữa .

Nhưng Trần Y làm sao có thể sẽ dừng lại ? Hắn nói, hôm nay xử Cảm Tính Bồ Tát từ hình . Vậy nhất định phải làm được, muốn ở hôm nay, đem người kia lại rơi .

Trần Y tiếp tục theo Cảm Tính Bồ Tát tới gần, một bước, hai bước . . .

Bốn phía Chúng Thần Phật đều cảm thấy đến từ Trần Y trong cơ thể nồng đậm sát ý, đều biết, Cảm Tính Bồ Tát nhất định là dữ nhiều lành ít .

Ban đầu, Phật Giới người ứng với đứng ra ngăn cản Trần Y, giải cứu Cảm Tính Bồ Tát . Chỉ cần là này nửa bước Phật Tổ hoặc là cửu chuyển Chân Phật xuất thủ, nhất định đơn giản ngăn cản Trần Y . Chỉ tiếc, bọn họ cũng không có .

Cái này Cảm Tính Bồ Tát, ý vào cùng với chính mình tu luyện thiên phú tốt cũng không để bọn họ vào mắt, chống đối đó là thường có việc, còn nhiều lần khiến không ít người trước mặt mọi người kinh ngạc, mất mặt .

Có thật nhiều người muốn giáo huấn một chút cái này không biết sâu cạn gia hỏa, nhưng bởi vì đồng môn, bọn họ đều nhịn xuống .

Hiện tại, rốt cục có người có thể thay bọn họ xuất thủ, lại có sao mà không làm đây? Muốn thật diệt Cảm Tính Bồ Tát, bọn họ một điểm trách nhiệm không có không nói, còn có thể rút ra cái này cái đinh trong mắt, khiến mọi người sinh hoạt qua được tiêu dao hơn chút .

"Người . . . Người không thể giết ta, người là người trong Phật môn, không thể Phá Sát giới ." Cảm Tính Bồ Tát biết mình mệnh quá nhiều người, căn bản sẽ không có người giúp mình . Duy nhất có thể dựa vào, chính là mình bản thân .

Trần Y nhếch miệng lên, cười lạnh nói: "Người trong Phật môn ? Người đặc biệt sao còn không thấy ngại nói Phật Môn hai chữ ? Vừa rồi nếu không phải ta trường thi đột phá, dụng thần kiếm tự cứu . Sợ rằng, ta sớm thì trở thành mở ra huyết thủy đi."

Đang khi nói chuyện, Trần Y đã đi tới cách Cảm Tính Bồ Tát không đủ một thước chỗ, nhấc tay một cái, Thần Kiếm để ở Cảm Tính Bồ Tát hầu chỗ, lạnh lùng nói: "Muốn Phá Sát giới người là người, Phật Môn bại hoại là người . Cho nên, ta muốn thay Phật Tổ hảo hảo khiển trách người ."

Dứt lời, Trần Y cũng không nói thêm gì nữa, cổ tay run run, kiếm chiêu xuất kích .

Huu huu huu . . .

Kiếm Mang liên tục lóe ra, ở Cảm Tính Bồ Tát bốn phía liên tục chạy .

"A ~~~ "

Cảm Tính Bồ Tát tiếng kêu rên tái khởi, khô quắt thân thể, cũng không biết xuất hiện bao nhiêu lỗ thủng nhỏ, huyết dịch tuôn ra, nhuộm đỏ hắn tầng bảo, có không ít chảy tới trên mặt đất, tụ tập mà cháy .

"Giết . . . Giết ta, ngươi giết ta . . . A . . ."

Cảm Tinh Bồ Tát mới ngã xuống đất, vừa lật lắn một bên hô to . Giờ này khắc này, hắn thật rất muốn chết, rất muốn thống khoái chết, không được lại thu loại hành hạ này .

Trần Y rốt cục dừng lại, nhìn Cảm Tinh Bồ Tát lạnh lùng nói: "Ngươi cầu ta giết ngươi ? Ta đây không thể đáp lại, để tránh khỏi bản tay ta . Đoạn linh cây, để cho ngươi tự sinh tự diệt đi."

Thoại âm rơi xuống, Kiếm Mang lại nổi lên . Ở Cảm Tinh Bồ Tát xông tiêu trong kêu rên, chặt đứt linh căn, khiến hắn biến thành một người phạm tục .

Àm!

Trần Y bay lên một cước, đem Cảm Tinh Bồ Tát đá phải Tôn Ngộ Không trước mặt, đồng thời phân phó: "Hầu tử, đưa hắn ném giới đi!"

"Dạ, sư phụ ."

Tôn Ngộ Không lĩnh mệnh đi, đem bị thảm Cảm Tinh Bồ Tát ném Thiên Đình, còn như đầu thai làm cái gì, chẳng muốn đi quản, tức khắc trở về phục mệnh .

Trần Y nhìn quét còn đang kinh ngạc Chúng Thần Phật, nghiêm mặt nói: "Người không phạm Ta, Ta không phạm Người, người nếu phạm ta, ta không tha người! Các đồ nhi, chúng ta đi!"

Đội bọn hắn thầy trò mấy người sau khi rời đi, toàn bộ Thiên Đình đều khiếp sợ, ai cũng không ngờ tới, một cái người xuất gia, lại sẽ có như thế độc ác thù đoạn . Sau này, vẫn là bớt chọc người này là hay .

Ngay cả muốn đi Như Lai chỗ nào kiện ra một trạng các lộ Chân Phật, cũng đều bỏ đi ý niệm trong đầu, không cùng Trần Y gây thù hằn .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Chu Thiên Đại Thần Thông

"Sư phụ, ngươi diệt Cảm Tinh Bồ Tát, sẽ có hay không có người đi Như Lai nơi đó kiện ra một hình. Đối đãi bọn ta trải qua thiên tân vạn khổ đạt tới Linh Sơn sau khi, không chiếm được Chân Kinh ?"

Phản hồi Phạm Trần sau khi, Tôn Ngộ Không vẫn là không nhận được đem trong lòng vấn đề cho hỏi lên .

"Đúng vậy sư phụ, vạn nhất có người đi kiện ra một hình, nên làm thế nào cho phải ?" Trư Bát Giới đối với lần này cũng có chút lo lắng .

Trần Y nằm ở Độc Giác Thú trên lưng, thật dài đuổi người một cái sau khi, cười nhạt một cái nói: "Không cần lo lắng, ta quan những tên kia biểu tình, biết được bọn họ đều là từ quét Tuyệt trước Cửa hàng, không biết làm sự tình đặc tội vì sư . Còn nữa, Cảm Tinh Bồ Tát tựa hồ cũng không có ai duyên, ai sẽ cho hắn xuất đầu ? An tâm tốt."

Thấy Trần Y bình tĩnh như thế, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới cũng không nói cái gì nữa, nắm Độc Giác Thú, khiêng rương hành lý, tiếp tục đi tây gấp rút lên đường .

Đây cũng là Trần Y muốn kết quả, không cần đi cùng hai người này phí miệng lưỡi, chuyên tâm kiểm tra bản thân điểm công đức .

Lúc này đây kiểm tra, Trần Y thật kinh ngạc đến ngây người, hắn chẳng thể nghĩ tới, đánh ngã một cái Cảm Tinh Bồ Tát, cư nhiên thu được 100 triệu cái điểm công đức! Như vậy, là được liên tiếp hỏi đốai hai lần Tuyên Cổ Tâm Kinh.

Biết Thư Linh là một đồ lười, cho nên, ở hỏi đốai đệ tứ thiên cùng thiên thứ năm sau khi, Trần Y bản thân nghiên cứu . đệ tứ thiên tên là thu nạp, mà thiên thứ năm tên là Đại Chu Thiên biến hóa.

đệ tứ thiên tu luyện sau đó, nhưng thu nạp các giới trong sở tồn ở Nguyên Linh cho mình sử dụng . Cũng chính là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, cái này ngũ đại nguyên tố .

Mà ngũ đại nguyên tố cũng liên vì Ngũ Hành, lẫn nhau tiên sinh tương khắc . Kim khắc Mộc, Mộc khắc Thổ, Thổ khắc Thủy, Thủy khắc Hỏa, Hỏa khắc

Kim . Phần chi, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim .

Nếu có thể đem Ngũ Hành toàn bộ tu luyện đầy đủ hết, thì vạn vật đều có thể khác, lại giống đều có thể Tương Sinh, uy lực có thể dùng vô cùng hình dung .

Thiên thứ năm Đại Chu Thiên biến hóa, tức là 108 thay đổi, là Thiên Cương Địa Sát tương gia số . Nếu như có thể tu luyện đến đại thành, nhưng tùy ý biến ảo, đây là đại thần thông vô thượng .

Nhìn cái này lưỡng thiên nội dung, Trần Y mới chính thức cảm nhận được, Đẩu Bí đại thần thật Ngưu được có chút thái quá . Cái này Tuyên Cổ Tâm Kinh phía sau công pháp, lại đều sẽ bức nào uy nãnh ?

Bất quá, hiện tại Trần Y không thêm nghĩ nữa này xa xôi sự tình, nếu muốn, chính là nhanh lên tu luyện cái này lưỡng thiên, xem xem có thể hay không đối phó người Đại lão kia thứ . Dù sao, gió loại đồ vật này, nhưng không thuộc về Ngũ Hành nguyên tố .

"Ngô Không, người đến phía trước tìm hiểu một cái, nhìn tám trăm dặm Hoàng Phong Linh có còn xa lắm không, tốc tốc về đến bẩm báo ." Trần Y phân phó hầu tử đi dò đường, một lần có thể an bài bản thân thời gian .

Đối với Trần Y biết trước năng lực, Tôn Ngô Không cùng Tiểu Bạch Long như trước tập quán, cho nên, Tôn Ngô Không chỉ là đáp một tiếng, liền đáp mây bay dựng lên, dò đường đi .

Mà Trư Bát Giới lại có chút mộng bức, nhìn Trần Y không hiểu nói: "Su phụ, lão nhân gia người sao biết được, phía trước có tám trăm dặm Hoàng Phong Linh ? Trước đây, su phụ đi qua những thứ này lộ sao?"

Trần Y mỉm cười nói: "Còn đây là phía chân trời, tự nhiên không thể tiết lộ, lui về phía sau, người dĩ nhiên là tập quán . Trước tiên nghỉ ngơi một chút đi, nhìn người khiêng cái rương cũng cảm thấy mệt ."

Trư Bát Giới nghe vậy, lập tức thì đề xuống cái rương, đã chạy tới đem Trần Y đỡ xuống mã, cười hắc hắc nói: "Su phụ, thật Lão Trư sớm đã cảm thấy mệt, chỉ là su phụ vội vã gấp rút lên đường, Lão Trư cũng không tiện nói ."

"Người cái này ngốc từ!" Trần Y chụp được Trư Bát Giới lỗ tai, mỉm cười nói: "Sau này, nhờ cảm thấy mệt mỏi, khôn, liền cho vì su nói, người chậm rãi đi, không nóng nảy đến Linh Sơn . Dọc theo con đường này, vì su có rất nhiều thứ muốn dạy các người, các loại gây Lão Sa, lại tập thể huấn luyện ."

Đang khi nói chuyện, Tôn Ngô Không liền ngã lộn nhào trở về, hướng Trần Y hội báo: "Su phụ, Lão Tôn đã đánh tra rõ ràng . tám trăm dặm Hoàng Phong Linh, cách nơi này còn có năm trăm dặm . Khiến Tiểu Bạch Long bước nhanh hơn, hẳn là năm ngày là được đến ."

Trần Y khẽ gật đầu: "Hầu tử khổ cực, bất quá, người chẳng những không thêm nhanh, ngược lại muốn thả chậm cước bộ, một ngày đêm đi hẳn cái ba mươi dặm là được ."

"Cái này là vì sao ?" Tôn Ngô Không phi thường không hiểu .

Trư Bát Giới cười hắc hắc nói: "Hầu ca, vừa rồi su phụ nói, xem Lão Trư khiêng cái rương khổ cực, đau lòng Lão Trư, cho nên không cần mỗi ngày đều gấp rút lên đường, không cần như vậy Hầu cấp bách ."

"Ngốc từ!" Tôn Ngô Không thấp giọng: "Có phải là người hay không hướng su phụ tố khổ, nói cái rương này rất nặng ? Ta cho người biết, cái rương này cũng chính là hơn mười cân, so với người 5,048 cân Đỉnh Ba khinh rất nhiều, không cho phép lười biếng!"

"Su phụ, người xem người xem, lần này Ôn hầu tử lại khi dễ Lão Trư ." Trư Bát Giới vội vàng chạy đến Trần Y bên người, để tránh khỏi Tôn Ngô Không Hầu cấp bách, bắt hẳn hết giận .

Trần Y chẳng muốn đi quản cái này su giữa huynh đệ đại náo, phân phó bọn họ cho mình cảnh giới, sau đó liền tìm khối bình địa, bắt đầu bắt đầu tu luyện Tuyên Cổ Tâm Kinh công pháp .

Ngày đầu tiên, hầu như không có thu hoạch gì, nhận được Trần Y có chút hoài nghi, có phải hay không Thư Linh hồi đoái sai .

Ngày thứ hai, rốt cục thể ngộ một ít phương pháp, chậm rãi tìm được một ít cảm giác . . .

Một đường vừa đi vừa nghỉ, một đường ở thể ngộ trong tu luyện, chưa phát giác ra, đã đến ngày thứ mười sáu, trong kia tám trăm dặm Hoàng Phong Linh, gần năm mươi dặm khoảng cách .

Trong nửa tháng này, Trần Y rốt cuộc tìm được tu luyện pháp môn, cũng đều có không nhỏ thành quả tu luyện . Nhưng hẳn rõ ràng, muốn như vậy đi đối phó con kia Hoàng Mao Lão Thử, vẫn là không được . Vô luận thái lấy cái gì nguyên tố, biến thành bộ dáng gì, đều không thể chống đỡ được con chuột ba vị Thần Phong .

Cho nên, ở còn lại trong một ngày này, Trần Y muốn làm, chính là ngấm lại khác biện pháp . Trần Y thật không nghĩ, khiến Tôn Ngô Không đi mời Linh Cát Bồ Tát hỗ trợ, như vậy sẽ phi thường thật mất mặt .

Thấy Trần Y lại ngồi xếp bằng, Tôn Ngô Không đoán người còn tưởng rằng su phụ lại muốn tu luyện, liền xa nhau hộ pháp, tránh cho có cái gì trước đến quấy rầy .

Lúc này đây, Trần Y muốn thật lâu, cũng muốn hứa nhiều phương pháp, nhưng đều bị hấn một người tiếp một người phù định . Vãn đạo mặt trời lặn lúc, mới đột nhiên nhớ tới cái gì, dùng sức phách cúi đầu, nhếch miệng lên, lộ ra xấu xa cười .

Mà liền ở Trần Y thầy trò cách Hoàng Phong Lĩnh còn có tám mươi dặm lộ lúc, Hồ Tiên Phong liền nghe được tin tức, vội vàng hướng Hoàng Mao Lão Thử hội báo: "Đại vương, ít ngày nữa sắp có Đông Thổ Đại Đường Cao Tăng đi qua nơi này, đi vào Tây Thiên Thủ Kinh, thật là lớn tạo hóa a!"

Hoàng Mao Lão Thử nằm ở chiều rộng trên ghế lớn, cầm lấy hai bên trái phải một cái sứ ảm, hướng trong miệng ngược lại dầu hạt cải, thôn vài sau khi mới dừng lại, khe thờ dài: "Hồ Tiên Phong, mỗi lần ngươi đều nói Đại Tạo Hóa, nhưng mỗi lần đều làm Bản Đại Vương thất vọng, nhanh đừng khoác lác."

"Không được không được không được ." Hồ Tiên Phong vội vàng khoát tay nói: "Đại vương, lần này thiên chân vạn xác, là tiểu tặc mắt nhìn thấy, tuyệt đối không sai! Chỉ cần ăn một khối thịt Đường Tăng, liền có thể trường sinh bất lão, là Thiên Đại Tạo Hóa a đại vương!"

"Ai!" Hoàng Mao Lão Thử lần thứ hai thờ dài: "Nói bao nhiêu lần thiên chân vạn xác, nhưng cái nào một lần thật qua ? Tốt ngươi đi xuống đi, khiến Bản Đại Vương ngủ một hồi nữa ."

Dứt lời, Hoàng Mao Lão Thử không hề phản ứng Hồ Tiên Phong, trực tiếp ngã đầu đi nằm ngủ, phát sinh không nhỏ tiếng ngáy .

Hồ Tiên Phong xoay người đi ra, tự lẩm bảm: "Cư nhiên không tin bản tiên phong, quyền kia tiên phong phải đi cầm Đường Tăng chop tới, nhìn ngươi có lời gì nói!"

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đưa tới cửa thứ tốt

Có câu nói là, tâm động không bằng hành động, muốn liền mà làm theo, bằng không đó chính là đoán mò . Cho nên, Hồ Tiên Phong nói làm liền làm, ra Hoàng Phong Động sau khi liền bắt đầu hành động .

Chỉ thấy hấn mang tới toàn thân Tử Bào mặc giáp trụ, tay cầm một thanh Nguyệt Nha Đại Khảm Dao, tụ tập một đồng Tiểu Yêu Quái, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, liền hướng Trần Y thầy trò nơi ở đi tới .

Vừa nghe có khiến người trường sinh bất tử Đường Tăng thịt có thể ăn, này các tiểu yêu chính là tinh thần phấn chấn, đi nổi đường tới phá lệ có hình . Từng cái mở cái đầu, lắc mông bán, lắc cái mông, cùng sau lưng Hồ Tiên Phong, thoát nhìn mạn tượng như thật .

Năm mươi dặm khoảng cách, đối với người bình thường mà nói không tính là gần, nhưng đối với tu thành hình người đam yêu quái mà nói mà, tự nhiên không coi vào đâu . Vén vẹn dùng ba giờ, đã đến, Tịnh Tương Trần Y bọn họ vây lại .

Nhìn lập tức nhô ra nhiều như vậy yêu quái, Trư Bát Giới nói không được chột dạ đó là lừa gạt heo . Hô một cái đứng lên, hai tay nắm chặt Cửu Xi Đình Ba, về mặt cảnh giác .

Trần Y thì là phi thường lười biếng, liếc một cái những thứ này yêu quái sau khi, ánh mắt rơi vào tại cái đó Hồ Tiên Phong trên người, lạnh lùng nói: "Nhìn ngươi cái này tướng mạo, phải là cái kia tên gì Hồ Tiên Phong gia hòa đi. Trang phục nhưng thật ra uy phong, chính là đáng đáp quá hèn mọn, vừa nhìn chính là tìm kiếm đoán ."

Hồ Tiên Phong tựa hồ đầu đưa không quá linh quang, nghe không giống Trần Y trong lời nói châm chọc, tưởng đang khen bản thân . Vì vậy, liền ngửa đầu cười lên ha ha, quát to: "Ngươi hòa thượng này cũng biết bản tiên phong uy danh ? Không nghĩ tới, bản tiên phong vẫn thật nổi danh nha "

"Tiên phong uy vũ!"

"Tiên phong khí phách!"

Các tiểu yêu cũng là theo chân hò hét trợ uy, thanh âm vang dội Sơn Dã, rất khí phái .

Trần Y đậm đậm nhất tiếu, không hề phản ứng Hồ Tiên Phong, mà là đề phân phó mấy tên học trò đạo: "Bát Giới, Tiểu Bạch Long, hai người các ngươi phụ trách những vật nhỏ kia, hầu tử, ngươi phụ trách con kia Mèo Rừng . Nhớ kỹ, một cái cũng đừng buông tha, Sát Vô Xá!"

Trư Bát Giới nhanh lên mở miệng nói: "Sư phụ, yêu quái nhiều lắm, chúng ta sợ khó địch nổi, vẫn là cùng bọn họ hảo hảo nói một chút . . ."

Ba!

Trần Y trả lời Trư Bát Giới, là một cái trùng điệp khẩu đầu, cùng gầm nhẹ một tiếng: "Ngươi cái này ngốc tử, không được đánh sao biết được đánh thắng được đánh không lại ? Nếu như ngươi dám lười biếng, ngày hôm nay liền ăn nước sốt đầu heo!"

Tôn Ngộ Không lấy xuống lỗ tai, cười hắc hắc nói: "Vậy một lát ta đây Lão Tôn phải đi làm một ít đồ gia vị đến, cách thủy cái này heo mập ."

"Các ngươi nói đủ không có?" Hồ Tiên Phong thấy Trần Y dám người không để ý tới mình, nhất thời cảm thấy toàn thân khó chịu . Bị người bỏ qua cảm giác, thật tình không mỹ hảo .

Hắn lưỡng mắt thấy Trần Y, liếm môi, đối với các tiểu yêu đạo: "Tiểu hiền, hòa thượng kia chính là Đường Tăng, ăn hắn một hơi thịt, là được trường sinh bất tử . Hắn chủ động đưa tới cửa, là chúng ta tạo hóa, cho bản tiên phong lên a...!"

"Giết!"

"Giết!"

Các tiểu yêu như là đánh máu gà một dạng, reo hò, giơ đu loại kiểu dáng binh khí, theo Trần Y bọn họ nhào tới .

Giờ này khắc này, không được phép Trư Bát Giới lo lắng nữa cái gì, chỉ phải chọn Đinh Ba phản kích, bảo mệnh quan trọng hơn .

Huru!

Tiểu Bạch Long tung người dựng lên, Long Cốt kiếm phá không chặc chém, trong nháy mắt liền tiến vào trạng thái chiến đấu . Hắn biết Trần Y thích đánh nhau, hơn nữa yêu kéo bè kéo lũ đánh nhau, còn muốn đem đối thủ nghiền ép mới thoải mái . Cho nên, vừa ra tay liền đem hết toàn lực, được ở sư phụ trước mặt biểu hiện tốt một chút biểu hiện .

Mà Tôn Ngộ Không, còn lại là không chút hoang mang theo Hồ Tiên Phong đi tới . Nếu có tiểu yêu đến đây ngăn cản, cũng sẽ bị hắn một gậy đánh ngã, sống hay chết hắn cũng lười quản .

Thấy có người lợi hại đi hướng mình, Hồ Tiên Phong đầu tiên là sững sờ, lập tức liền bạo nổ uống, cảm giác mình uy nghiêm lọt vào nghiêm trọng khiêu khích, phải dùng địch mạng sống con người, mới có thể áp ở lửa giận trong lòng .

"Thối hầu tử, cho bản tiên phong chết đi!"

Hồ Tiên Phong điên cuồng gào thét 1 tiếng, quơ Nguyệt Nha Đại Khảm Đao liền đánh về phía Tôn Ngộ Không, thoạt nhìn khí thế cũng không tệ lắm, rất có thể hù dọa người bộ dáng .

Nhưng đối thủ của hắn không là người bình thường, xác thực xác thực mà nói, căn bản cũng không phải là người, mà là một con khỉ, một con ở năm trăm năm trước liền dám Đại Náo Thiên Cung hầu tử .

Cho nên, Hồ Tiên Phong rộng được lớn tiếng đến đâu, khí thế làm được rồi đến vị, vẫn là phí công .

"Tiểu loài bò sát, ném thử nhà ngươi Tôn gia gia lợi hại, xem đánh!"

Tôn Ngộ Không chính là hét lớn một tiếng, giơ lên Kim Cô Bổng nghênh hướng Hồ Tiên Phong . Trong chớp mắt, hai người liền chiến đấu đến cùng nhau .

Khanh!

Đại Khảm Đao cùng Kim Cô Bổng vừa chạm vào gần cách, phát sinh chói tai âm thanh, lau trừ tinh điểm hoa lửa, có thể thấy được hai người này, lực đạo đều không nhỏ .

Thăm dò nhất chiêu sau khi, Hồ Tiên Phong cùng Tôn Ngộ Không đều biết, đối thủ có chút bản lĩnh, không được quyết tâm, còn không tốt bắt . Kết quả là, chiêu thứ hai đến càng thêm mãnh liệt .

Suru! Suru!

Hai bóng người rất nhanh nhảy lên, binh khí trong tay liên tục huy vũ, hướng đối phương chính là một trận đập mạnh .

Trong lúc nhất thời, tiếng binh khí va chạm bên tai không dứt, văng lửa khắp nơi, đánh cho được kêu là một cái kịch liệt .

Không chỉ là Tôn Ngộ Không cùng Hồ Tiên Phong đánh cho hăng say, ngay cả Trư Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long, chính là càng chiến càng hăng, ở tiểu yêu chính giữa xuyên toa chạy, cũng hợp thời xuất thủ, một kích tức trúng .

Cái này nguyên bản tĩnh mạch trong núi hoang, trong nháy mắt trở nên phi thường náo nhiệt, tiếng chém giết liên tiếp . Mà có thể sức yếu Tiểu Yêu Quái,

cũng trong kịch chiến liên tục vẫn lạc, trở thành danh phó thật pháo hôi .

Có một tiểu yêu tương đối thông minh, biết Tôn Ngộ Không dám ba người năng lực cường đại, bọn họ những thứ này các tiểu yêu căn bản không phải đối thủ . Mà hòa thượng kia, xem ra chính là một phạm nhân, nhất dễ đối phó .

Suru!

Tiểu yêu này tốc độ rất nhanh, nương Trư Bát Giới Đinh Ba đẩy mạnh lực lượng, một cái theo Trần Y vọt tới, nhếch miệng lên, lộ ra đắc ý mỉm cười .

Nhưng hần cái này mỉm cười không có duy trì bao lâu, thì trở thành sợ hãi .

Àm!

Trần Y tung người dựng lên, một cái Phi chân ở giữa tiểu yêu ngực, như đá banh một dạng, đem tiểu yêu ném hơn mười thước, trùng điệp đập xuống đất, há mồm chính là một hơi lão huyết phun ra, trong kinh ngạc mang theo mộng bức, không hiểu đến phát sinh cái gì .

"Cùng ta chơi đánh lên ? Ngươi còn non điểm ." Trần Y chậm âm thanh mở miệng, vỗ vỗ giày, vẻ mặt ghét bỏ .

Sau đó, Trần Y lại theo các đồ đệ sau lại âm thanh: "Các ngươi chưa ăn cơm vẫn là người ? Liên những hóa sắc này, còn dùng thời gian dài như vậy, chẳng lẽ nên vì sự tự mình động thủ hay sao?"

Bị Trần Y nói như vậy, Tôn Ngộ Không trong lòng phi thường khó chịu, một cái sử xuất toàn lực, xoay vòng Kim Cô Bổng liền theo Hồ Tiên Phong đập xuống đập tương quá đi, đánh cho Hồ Tiên Phong liên tiếp lui về phía sau, kinh ngạc không gì sánh được .

Hắn không nghĩ tới, một con con khi ốm, lại có bản lĩnh như thế, hắn căn bản không phải đối thủ . Cho nên, chạy trốn chết mới là vương đạo, này tiểu yêu, sinh từ liền là do thiên mệnh .

"Trốn chỗ nào!"

Tôn Ngộ Không thấy Hồ Tiên Phong muốn muốn chạy trốn, hét lớn một tiếng liền đuổi kịp tới, Kim Cô Bổng ào ào ào Cuồng Vũ, đánh cái nào liền coi như cái nào .

Rầm rầm rầm . . .

Tiếp đập liên tục truyền đến, làm cho Hồ Tiên Phong ngay cả cầu xin tha thứ cơ hội cũng không có, trực tiếp bị một trận loạn đánh làm chết, lộ ra lão hổ bản thể . Lại đầu trực tiếp vỡ vụn, huyết nhục cùng óc hỗn cùng một chỗ , khiến cho người thăm được hoảng .

"Ngộ Không dừng tay!"

Trần Y vội vàng lên tiếng ngăn lại, người nhẹ nhàng qua đây, kéo lại Tôn Ngộ Không, khiến hắn không được lại đánh .

"Sư phụ, thằng nhãi này dám miệng phun cuồng ngôn, muốn ăn sư phụ, Lão Tôn hôm nay muốn đem đánh thành một bãi thịt nát!" Tôn Ngộ Không Chiến Ý mọc lên sau khi sẽ rất khó tiêu tan xuống phía dưới .

Trần Y lắc đầu nói: "Đưa tới cửa thứ tốt, cũng không thể bị ngươi Khốc Tang Bổng đánh hư ."

Vừa nói, Trần Y liền xuất ra từ Thiên Đình thuận đến tiểu đao, theo lão hổ thi thể dưới bụng vung lên mà qua, cắt một cái máu chảy đầm đìa Hồ Tiên .

"Sư phụ, vì sao cắt vật ấy ?"

Ngay vào lúc này, hoàn thành toàn bộ chiến đấu Trư Bát Giới đã chạy tới, nhìn Trần Y trong tay Hồ Tiên, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc .

"Ngươi tới đứng dịp ." Trần Y đem Hồ Tiên ném cho Tôn Ngộ Không, nhìn Trư Bát Giới đạo: "Lão Trư, đi cho vì sư đánh bầu rượu đến, cái này Hồ Tiên pha rượu, thế nhưng thượng thừa a . Uống sau đó, đảm bảo ngươi làm xuyên thếp tám ."

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Lặn vào Hoàng Phong Động

Tuy là mới vừa cùng Trần Y không biết bao nhiêu thời gian, nhưng từ trong khoảng thời gian này các loại sự kiện đến xem, Trư Bát Giới cũng lớn bạng châu biết được, Trần Y căn bản cũng không lý do biết cái gì Phật Môn thanh quy, làm sao thoải mái liền làm sao tới .

Lại tăng thêm Tôn Ngộ Không thường thường nhắc nhở, cho nên, Trư Bát Giới cũng không dám chống đối Trần Y, chỉ có thể ngoan ngoãn đi đánh rượu . Hắn cũng không muốn bị cách thủy, càng không muốn heo roi bị cắt .

Tuy nói từ bị Vương Mẫu cái hố sau đó, Trư Bát Giới liền phát thệ không gần nữ sắc, nhưng cái này không có nghĩa là, hắn liền không thương tiếc bản thân "tiểu đệ đệ". Hắn phát thệ, tính toán sau này thật có thể thành Phật, vậy cũng muốn cất giữ đồ chơi này, cho dù chỉ có thể nhìn, trong lòng cũng rất thoải mái .

Tôn Ngộ Không thì không cần Trần Y phân phó, cầm Hồ Tiên chính là một cái té ngã bay đi, tìm con suối chăm chú tẩy trừ, không thể để cho Trần Y nói hắn trộm gian dùng mảnh lới .

Cái này phụ cận không có nhân gia, đưa tới Trư Bát Giới rất khó tìm được rượu đến . Thăng đến đang lúc hoàng hôn, cuối cùng mới làm được một bầu rượu, trực tiếp đáp mây bay phản hồi, đem rượu đưa tới Trần Y trong tay .

Trần Y mở bầu rượu ra, để sát vào mũi ngửi một cái, hài lòng nói: "Không tệ không tệ, là thuần khiết bấp dứt, là ngâm nước Hồ Tiên rượu tuyệt thế rượu ngon ."

Vừa nói, Trần Y lại tiếp nhận Tôn Ngộ Không truyền đạt Hồ Tiên, trực tiếp cả một con bỏ vào, đắp lên che sau khi, ôm bầu rượu chính là lắc mạnh một hồi, làm cho ba tên học trò đều không hiểu rõ nghiêm ngặt .

Khoảng chừng lay động ba bốn phần đồng hồ, Trần Y mới đem rượu ầm đưa cho Trư Bát Giới, khiến hắn rất bảo quản . Sau đó đuổi người một cái, ngáp đạo: "Các người đi nhóm lửa nướng chút thịt đi, khiến vị sư trước tiên ngủ một hồi ."

Tôn Ngộ Không dám người người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, sau đó lại đều nhìn về nằm ở Tường Vân bên trên ngủ Trần Y, đều là bất đắc dĩ lắc đầu . Sau đó, bắt đầu chia công phu làm việc .

Tôn Ngộ Không tốc độ nhanh, tự nhiên là ôm đồm cắt thịt cùng tẩm thịt việc này, nhưng lại thuận tiện tìm đến một ít trái cây rừng . Dựa theo Trần Y thuyết pháp, trái cây rừng dù sao cũng hơn gia mùi trái cây, Tôn Ngộ Không chính là học được nhất chiêu .

Mà Trư Bát Giới, còn lại là phụ trách tìm củi lửa, sau đó cái đóng lửa, làm dầu bếp .

Tiểu Bạch Long là cuối cùng trình tự làm việc, đó chính là thịt quay . Dùng Tôn Ngộ Không lời nói, chính là Tiểu Bạch Long suốt ngày đều bị sư phụ ky, nhất định có thể biết đến đến sư phụ khẩu vị như thế nào, cho nên để hắn để nướng thịt, làm cho Tiểu Bạch Long có nỗi khổ không nói được .

Hoàn hảo, trong ngày thường Tiểu Bạch Long đều tương đối giỏi về quan sát, vẫn là bao nhiêu học được điểm Trần Y thịt quay tay nghề . Tuy là nướng ra đến không tính là mỹ vị, nhưng cũng không phải rất khó ăn .

Trần Y bị kêu sau khi, đương nhiên sẽ không trực tiếp liền ăn, hắn đem thịt quay để trước vào Tủ Kim Bát trong, làm một ít thuộc tính, tăng cường tăng cường tự thân khí lực .

Thấy ba tên học trò đều đang cầm bánh mì loại lớn gặm, Trần Y không khỏi lắc đầu than thở: "Ta nói ba người các người, làm sao lại chết như vậy tâm nhãn ? Thịt này thật tốt ăn a, người mỗi ngày đều ăn này làm đồ đặc ? Thực sự là không nghĩ ra ."

Ba tên học trò không ai lên tiếng, tất cả mọi người miệt mài ăn bánh . Nghĩ thầm, người khen ngược, Bò Tát đều quản người gọi Y đệ, muốn ăn gì đều có thể . Mà chúng ta đây ? Chỉ có thể giương mắt nhìn, đau khổ bức gặm bánh, uống nước trong .

Trần Y thôn khối thịt, lại uống hớp Hồ Tiên rượu, được kêu là một cái thích ý, làm cho ba tên học trò dùng sức gặm bánh, phát tiết cái này trong lòng không vui .

Ăn uống no đủ, Trần Y lại muốn ngã đầu ngủ . Nhưng bởi uống vài lượng hồ roi rượu, làm cho hắn có chút nôn nóng . Huyết dịch trong cơ thể chảy xuôi ở gia tốc, địa phương cũng không khỏi không chế gây sự, làm cho hắn tương đương khó chịu, lật qua lật lại ngủ không được .

Trần Y nghĩ thầm, nếu như hiện tại Quan Âm tỷ tỷ và bản thân chần lớn cùng ngủ, thì tốt biết bao a . Trực tiếp lật trên người chính là một trận mãnh liệt hoạt động, khó chịu ngất trời thì có quỷ .

Coi như Quan Âm tỷ tỷ không ở, tới một người mỹ lệ nữ yêu quái cũng tốt a . Chỉ tiếc, này chỉ có thể là một cái mỹ hảo nhưng không còn cách nào thực hiện mộng tưởng .

Ước chừng đây vỏ hơn nửa đêm, đợi trong cơ thể về này bỗng nhiên tinh thần xuống phía dưới sau khi, Trần Y cuối cùng mới ngủ, thăng đến ngày thứ hai mặt trời lên cao mới dậy .

"Ra đi!"

Trần Y không nói nhảm, mang theo các đồ nhi tiếp tục Tây Hành, hướng tám trăm dặm Hoàng Phong Linh xuất phát . Ở sau khi ăn cơm trưa xong, đi tới Hoàng Phong Linh trong khu vực .

"Các đồ nhi, các người dọc theo con đường này khổ cực, hôm nay, để vì sự đến dò đường đi." Trần Y nhảy xuống Độc Giác Thú phía sau lưng, khiến Tiểu Bạch Long biến ảo thành hình người, cùng Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới cùng nhau, ở trong rừng cây chờ .

Nếu là ở trước đây, Tôn Ngộ Không bọn họ tuyệt đối sẽ không khiến Trần Y một mình đi dò đường, quá nguy hiểm . Nhưng bây giờ, ngay cả Tôn Ngộ Không đều thừa nhận không phải Trần Y đối thủ, căn bản không cần lo lắng .

Nếu quả thật đụng tới ngay cả Trần Y đều đánh không lại đáng sợ yêu quái, bọn họ đi, cũng không đình dụng . Cho nên, sư huynh đệ ba người, cũng liền không nói gì, tại chỗ nói chuyện phiếm, chờ Trần Y dò đường trở về .

Thật, Trần Y chân chính mục đích không phải dò đường, mà là đi làm kiện tương đương có ý nghĩa sự tình .

Mặc dù bây giờ còn vô pháp luyện thành 108 vẩy Chu Thiên Đại Thần Thông, nhưng một dạng biến ảo, Trần Y vẫn có thể làm được . Cho nên hắn trực tiếp biến thành một con sơn ưng, ở giữa không trung bay lượn, dùng cái này tìm kiếm Hoàng Phong Động vị trí .

Đang ở Trần Y chẳng có mục đích bay lượn lúc, có một vị ở hôm qua trong đại chiến giả chết tiểu yêu chạy trở lại báo tin, làm Trần Y người dẫn đường .

Trần Y phi thân thành công, khởi động cả sa ấn thân công năng, đi theo Tiểu Yêu Quái phía sau, thuận lợi tiến nhập Hoàng Phong Động .

Lúc này, Hoàng Phong Quái đang ở hội bộ hạ: "Kèn đồng nhỏ, người xác định không phải nhìn lầm ?"

"Tuyệt đối không có nhìn lầm!" bị kêu là kèn đồng nhỏ yêu quái hỏi đáp: "Đại vương, ta tận mắt nhìn thấy, thật có mấy người hòa thượng hướng chúng ta tới nơi này, ước đoán lúc này đã vào núi . Hồ Tiên Phong theo như lời nhất định là thật, đây là đại vương tạo hóa a!"

"Tạo hóa cái rắm! Ta lại không ăn thịt . Đúng chứng kiến Hồ Tiên Phong sao? Từ hôm qua đến bây giờ . . ."

"Báo!"

Liền vào lúc này, cái kia giả chết trốn về tiểu yêu hô to, té đã chạy tới, quỳ gối Hoàng Phong Quái phía dưới, một bên dập đầu một bên hội báo: "Lớn . . . Đại vương, Hồ Tiên Phong hắc . . . Hắc chết!"

Hoàng Phong Quái chậm rãi nói: "Vội cái gì ? Đáng vẻ, phải chú ý đáng vẻ, đều từng nói với các người bao nhiêu lần ? Nhìn như người vậy, chỗ nào còn có đáng vẻ đáng nói ? Trước tiên sửa sang một chút lại hội báo ."

Đang khi nói chuyện, Hoàng Phong Quái lại đem nồi mỡ ấm uống một hớp, xem ra rất là hưởng thụ .

"Dạ dạ dạ!" tiểu yêu vội vàng đứng dậy, sửa sang lại áo quần và bộ lông, khiến mình xem soái một ít . Sau đó mới tiếp tục hội báo, đem hôm qua sự tình tuần tự nói ra .

Nghe xong hội báo, Hoàng Phong Quái khẽ gật đầu: "Ta đã nói rồi, không nên đi trêu chọc người khác, chính là không nghe . Nhìn, bây giờ bị người giết, còn ngay cả mạng cây đều được người khác pha rượu vật, khổ như thế chứ ? Vẫn là cùng Bản Đại Vương thời gian quá ngắn, không có học được để điều làm người a . Bất quá . . ."

Hoàng Phong Quái bỗng nhiên dừng lại, lại uống hớp dầu hạt cải đạo: "Hòa thượng kia nhậu nhẹt, đã phạm Phật Môn tối kỵ, không thể khiến hắn đi làm bản Linh Sơn thánh địa . Bản Đại Vương liền thay Phật Tổ trấn trấn, để cho bọn họ dừng bước tại này đi."

"Kèn đồng nhỏ, người tiếp tục đi tìm hiểu, đúng lúc hội báo hòa thượng kia hành tung . Nhớ kỹ, phải giữ vững đáng vẻ . Người khác đi xuống trước, khiến Bản Đại Vương mị một hồi ."

Dứt lời, Hoàng Phong Quái liền mang nồi mỡ ấm trở về bên trong động nghỉ ngơi, chờ kèn đồng nhỏ hồi bẩm .

Mà Trần Y, cũng lặng lẽ theo sau, cười đến được kêu là một cái tiện .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Không có gió Hoàng Phong Quái

Theo lẽ thường, con chuột buồn ngủ là ít hơn, hơn nữa coi như đi vào giấc ngủ, cũng phi thường có thể giật mình tỉnh giấc . Nhưng này cái trộm Như Lai dầu hạt cải Hoàng Mao Lão Thử cũng là không giống với, tựa hồ mỗi ngày đều có ngủ không xong thấy, buồn ngủ thường lượn quanh .

Chỉ thấy hần đem mỡ ấm bỏ qua một bên trên bàn, liền té đầu đi nằm ngủ . Không đến mười giây đồng hồ, liền phát sinh không nhỏ tiếng ngáy, ngủ được được kêu là một cái Trầm .

Trần Y xem Hoàng Phong Quái như thế đại ý, đem bảo bôi dầu hạt cải ấm tùy tiện như vậy trưng bày, tâm lý không khỏi than nhẹ, con chuột này quá lớn, cũng không sợ các tiểu yêu đến trộm .

Đời trước, xem bao nhiêu cái phiên bản Tây Du Ký, bên trong những yêu quái đó, đều là chút thận trọng gia hỏa, đối đãi mình bảo bối, là tới nay không rời tay, nơi nào sẽ như vậy tiện tay trưng bày ? Bên trong, ước đoán có cái gì mờ ám .

Cũng liền vào lúc này, đi tới một cái tiểu yêu, trên vai còn khiêng một cái mỡ lợn vai, trực tiếp đi tới bên cạnh bàn . Một bên hướng mỡ trong bầu thêm dầu hạt cải, một bên nhỏ giọng tự nói: "Cũng không biết đại vương vì sao như thế Khẩu vị nặng, liền thích uống dầu hạt cải, còn phải là loại này dầu hạt cải, nghe liền khó chịu ."

Đang khi nói chuyện, đã đem mỡ ấm rót đầy, liền khiêng mỡ vai ly khai .

Cái này cũng cho Trần Y ăn viên thuốc an thần, biết Hoàng Phong Quái không phải có cái gì tâm cơ, mà là căn bản liền không lo lắng người khác sẽ trộm bản thân dầu hạt cải, không ai thích uống đồ chơi kia .

Đội tiểu yêu này đi xa sau khi, Trần Y mới bắt đầu bắt tay chuyện mình . Đầu tiên đem mỡ ấm lấy đến trong tay, cũng trực tiếp đi ra, tìm một địa phương ẩn núp, đem bên trong dầu hạt cải ngã vào trong nước suối, liền lưu một giọt phóng tới Tử Kim Bát bên trong phục chế mùi .

Lập tức, Trần Y lại làm một loạt động tác, lúc này mới coi xong thành chuyện hôm nay, đem mỡ ấm thả lại chỗ cũ, sau đó ly khai Hoàng Phong Động, đáp mây bay phản hồi cây trong rừng .

Thấy Trần Y trở về, Tôn Ngộ Không đám người vội vàng đứng lên nghênh tiếp .

"Sư phụ, phía trước lộ thế nào a, có hay không yêu quái ?" Tôn Ngộ Không đầu tiên lên tiếng .

Trư Bát Giới theo sát mở miệng: "Đúng vậy sư phụ, yêu quái nhiều hay không, có lợi hại hay không ?"

Tiểu Bạch Long còn lại là từ tốn nói: "Xem sư phụ về mặt này, nên không có có yêu quái mới đúng ."

Trần Y vuốt tay lần mò đầu trọc, nhếch miệng cười nói: "Phía trước quả thực là Hoàng Phong Linh, hơn nữa phương viên đều là tám trăm dặm chiều rộng . Trong núi này có một Hoàng Phong Động, bên trong ở một vị Hoàng Phong lão quái cùng một đồng tiểu yêu . Hôm qua Hồ Tiên Phong, chính là một người trong ."

"À? Cái kia Hồ Tiên Phong là Hoàng Phong Quái thủ hạ, bản thân của hắn, không phải rất lợi hại sao?" Trư Bát Giới cảm thấy có điểm tâm hoảng, con đường này, không phải tốt như vậy qua .

Trần Y gật gật đầu nói: " Không sai, Hoàng Phong Quái quả thực lợi hại, vốn là bên trong Linh Sơn một cái Hoàng Mao Lão Thử, trộm Như Lai dầu hạt cải sợ nghiêm phạt, liền chạy tới nơi này vì quái . Tranh đầu bản lĩnh không bằng bọn người, nhưng cũng đem dầu hạt cải hóa thành ba vị Thần Phong, hầu tử Hóa Nhân Kim Tinh cũng phải bị thổi mù ."

"Cái gì ?"

Tôn Ngộ Không bọn người trầm miệng một lời, vẻ mặt kinh ngạc . Nếu quả thật như Trần Y từng nói, phía trước có lợi hại như vậy lão yêu quái trấn thủ, như vậy con đường này, là đi không được .

Thấy các đồ đệ như vậy biểu tình, Trần Y cười hắc hắc nói: "Làm sao, sợ ? Đừng lo lắng, vì sư đã làm sơ kỳ công tác chuẩn bị, ta cái này đi tới, gặp lại Hoàng Phong Quái . Đứng các người liền ở một bên quan chiến, hôm nay vì sư tự mình động thủ ."

Tôn Ngộ Không đám người mặc dù không biết Trần Y cái này một đi làm cái gì, nhưng nhìn hắn tự tin như vậy, cũng đều đã bị cảm hoá, đều lên tinh thần, theo Trần Y lên núi . Cùng lắm, cùng nhau vây công, không tin còn trốn không được tính mệnh .

Mà mặt khác, tên kia vì kèn đồng nhỏ tiểu yêu, thấy Trần Y thầy trò trực tiếp lên núi sau khi, liền vội vàng phái thủ hạ đi hội báo, mình thì vẫn giám thị cái này Trần Y thầy trò hành tung, tùy thời nắm nhữ tin tức cho Hoàng Phong Quái .

Bất quá, Hoàng Phong Quái cũng không có qua bao nhiêu để ý tới, vẫn luôn dùng biết ba chữ này đến ý kiến phúc đáp . Thẳng đến Trần Y thầy trò cách Hoàng Phong Động chỉ có một dặm đất lúc, mới miễn cưỡng đứng dậy, đề cập mỡ ấm đi ra cửa động, theo Trần Y thầy trò phương hướng đi .

Rất nhanh, song phương liền gặp mặt, đều đứng tại chỗ bất động, lẫn nhau cách xa nhau chừng năm mươi mét khoảng cách .

Vì có thể làm cho Hoàng Phong Quái nhớ kỹ bản thân, có thể chia được một khẩu thịt Đường Tăng ăn, các tiểu yêu đều thả ra trong tay sống, mang đến dốc toàn bộ lực lượng, đem Trần Y thầy trò bao bọc vây quanh .

Thấy yêu quái số lượng số đều đếm không hết, Trư Bát Giới lại chột dạ, nhỏ giọng nói: "Su phụ, chúng ta đây là chộc tổ ong vò vẽ a, nên làm thế nào cho phải ?"

Trần Y không trả lời Trư Bát Giới, mà là tiếp tục lập tại chỗ, biểu tình vô cùng bình tĩnh, cười nhạt một tiếng, hoàn toàn không có nửa điểm áp lực .

Hoàng Phong Quái nhúng tay gỡ xuống bộ lông, lại ưu nhã uống hớp dầu hạt cải, lúc này mới nhìn về phía Trần Y đạo: "Ngươi chính là vị đến từ Đông Thổ Đại Đường, muốn đi tây thiên bái Phật cầu tình hòa thượng ?"

"Chính vàng." Trần Y tích tỵ như kim, lưỡi cùng một con chuột lẳng phí miệng lưỡi .

Hoàng Phong Quái gật gật đầu nói: "Không tệ không tệ, đáng vẻ tốt, Bản Đại Vương rất là ưa thích . Nga đứng ngoài hôm qua có phải hay không giết ta Hồ Tiên Phong ?"

"Không sai ." Trần Y vẫn là hai chữ trả lời .

"Hắn chết thời điểm, đáng vẻ coi như tốt sao? Có hay không phi thường chặt vật ?" Hoàng Phong Quái tựa hồ không để bụng Hồ Tiên Phong chết, hần quan tâm, là có hay không bảo trì hần nhất quán nhìn trúng đáng vẻ .

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Hồ Tiên bị ta cắt tới pha rượu, thịt hồ bị ta cắt để nướng ăn, ngươi nói, đáng vẻ là tốt đây, còn không tốt ?"

"Ai! Ngươi làm được hơi quá đáng ." Hoàng Phong Quái tiếp tục thần nhiên nói: "Người xuất gia, ứng với ghi nhớ Phật Môn kiêng kỵ . Nhưng ngươi lại liên tiếp Phá Giới mấy tầng, tội nghiệt tương đương sâu nặng, Linh Sơn, ngươi là đi không được, trở về đi ."

"Nếu như ta phải lấy đi đây?" Trần Y xấu xa cười nói: "Ngươi sẽ không cần để cho thủ hạ, làm cổ kiệu đánh ta qua vùng núi đi ."

Hoàng Phong Quái cười ha ha một tiếng, lại uống hớp dầu hạt cải đạo: "Chỉ các ngươi thầy trò bốn người, cũng nghĩ tới ta đây Hoàng Phong Linh ? Hòa thượng, ngươi lại Phá Giới, ở chỗ này lừa dối ngu a ."

"Thật không ?" Trần Y lạnh lùng nói hai chữ, sau đó ý bảo Tôn Ngộ Không đám người lưu tại chỗ, bản thân mại khai bước tiến, đi hướng đối diện Hoàng Phong Quái .

Thấy Trần Y vẻ mặt thiện ý theo bản thân đi tới, Hoàng Phong Quái cũng không còn quá để ý, vẫn duy trì bản thân đáng vẻ .

40m . . . Ba mươi mét . . . Mười thước . . .

Trần Y cách Hoàng Phong Quái càng ngày càng gần, thẳng đến cùng Hoàng Phong Quái mặt đối mặt lúc, mới rốt cục dừng lại, mỉm cười nói: "Hoàng Phong Quái, ngươi rất quan tâm đáng vẻ thật không ?"

Hoàng Phong Quái lại gỡ xuống ném thử bộ lông, tao bao bỏ rơi Đầu Đạo: "Cái này tự nhiên, đi ra hỗn, chính yếu chính là bảo trì hài lòng đáng vẻ . . ."

Àm!

Không đợi Hoàng Phong Quái một câu nói xong, Trần Y liền trực tiếp động thủ, một quyền ở giữa Hoàng Phong Quái mũi, đưa hắn được liên tiếp lui về phía sau, máu mũi ào ào mà chảy .

"Lần này, ngươi cảm giác mình đáng vẻ vẫn khỏe chứ ?" Trần Y cười đến rất ti tiện .

Hoàng Phong Quái nộ, nuốt vào một viên Chi Huyết đan, lau trên mặt vết máu sau khi, trừng mắt Trần Y rống to hơn: "Hòa thượng! Ngươi chết định! Bản Đại Vương hận nhất người khác vẻ mặt, ngươi hết lần này tới lần khác làm như thế, Bản Đại Vương hôm nay liền thay Phật Tổ thu ngươi!"

Dứt lời, ngửa đầu rót một hớp lớn dầu hạt cải, hướng Trần Y liền cuồng phun . Chỉ tiếc, chỉ thấy dầu hạt cải phun, không thấy Thần Phong xuất hiện .

Trần Y tuy là làm chuẩn bị, sớm nhảy ra, nhưng cả sa bên trên vẫn bị tiền vài tích, khiến hắn phi thường đau đầu nhức .

Bất quá, càng đau nhức là Hoàng Phong Quái, trực tiếp là vẻ mặt mộng bức, không hiểu nổi xảy ra vấn đề gì . Lại ngửa đầu rầm rầm nuốt dầu hạt cải, trực tiếp uống cái hướng lên trời .

"Gió đến!"

Hoàng Phong Quái hét lớn một tiếng, lần thứ hai cuồng phun, nhưng hiệu quả vẫn là giống nhau . Đừng nói là ba vị Thần Phong, ngay cả gió nhẹ, cũng chưa từng thổi bay một tia .

Trần Y cười ha ha một tiếng đạo: "Chuột nhỏ, không có gió đi, mộng bức đi. Nhìn ngươi bây giờ cái này tóa dạng, chỗ nào còn có nửa điểm đáng vẻ đáng nói ?"

"Điều đó không có khả năng!" Hoàng Phong Quái chỗ nào còn Có được cái gì đáng vẽ không được đáng vẽ, hấn hiện tại nếu như Thần Phong!

Trư Bát Giới trong lòng cũng là buồn lòng, cười rộ lên: "Lão yêu quái, ước đoán ngươi uống dầu hạt cải đã qua kỳ, cười ngạo Lão Trư."

"Không được, hấn uống không phải dầu hạt cải." Trần Y xấu xa cười nói: "Hấn uống, là vì sư vừa rồi đi tiểu. Nói thật, cổ thân thể này trước mắt mới chỉ còn không có hư thân, đồng tử phát niệu rất tu bổ."

"A ~~~ "

Hoàng Phong Quái triệt tức giận, hét lớn: "Hòa thượng, ta muốn giết ngươi, muốn giết ngươi! Tiểu hiệp, cho Bản Đại Vương giết hòa thượng này, hôm nay Bản Đại Vương muốn liên Phá Giới ăn thịt! Giết cho ta!"

"Giết!"

Các tiểu yêu reo hò từ bốn phương tám hướng chen chúc mà đến, số lượng nhiều, đã đến làm người ta giận sôi trình độ. Một lớp phía dưới, đã đem Trần Y thầy trò bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Treo lên đánh hoàn mỹ thuyết minh

"Giết!"

"Chặt Đường Tăng làm bánh bao!"

Chỉ một thoáng, đám yêu quái kêu tiếng hò "Giết" rung trời, trong tay các loại vũ khí, ở nhật quang trong lóe chói mắt hàn mang. Liền ngay cả này không có vũ khí, cũng tùy tiện cầm nhánh cây, hoặc là nhật khối thạch đầu, chen lẫn đánh tương quá đến, rất sợ không giành được công lao.

Nhìn đầy khắp núi đồi đều là mình thủ hạ, Hoàng Phong Quái lại bắt đầu chú ý tới bản thân đáng vẽ đến. Lại xuất ra một bả xinh xắn lược cùng một khối gương đồng, chậm rãi cắt tia bản thân bộ lông, ngồi chờ tin chiến thắng.

"Thoạt nhìn, ngươi tâm tình rất không sai nha "

Trong lúc bất chợt, một câu nhàn nhạt ngôn ngữ ở Hoàng Phong Quái vang lên bên tai, sợ đến hấn vứt bỏ lược lại vứt bỏ gương đồng, chuyển động thân khu, chung quanh nhìn. Nhưng nơi nào đến người? Ngay cả Quý Ảnh Tử cũng không có cái.

Ba!

Theo nhất thanh thùy hường, Hoàng Phong Quái bùm mặt Bàng tại chỗ đảo quanh, suýt nữa sẽ ngã quy, cả mắt đều là tiểu tinh tinh.

"Người nào! Đến cùng là người nào! Cho Bản Đại Vương lăn ra đây!"

Hoàng Phong Quái rống giận, trong mắt tất cả đều là sợ hãi, một bên kêu một bên chuyển thân, hướng cái động khẩu tới gần. Hấn muốn đi trong động lấy dầu hạt cải, cần ba vị Thần Phong đem điều này hạ độc thủ gia hòa thối chết.

Chỉ tiếc, hấn điểm nhỏ này tâm tư, bị Trần Y liếc mắt xem thấu.

Ầm!

Muộn hưởng truyền lại, Hoàng Phong Quái cái mông bị hung hăng đá một cước, làm cho hấn không khống chế được thân hình, trực tiếp ngã cái tiêu chuẩn không thể lại tiêu chuẩn cầu ăn Cheung.

"Đại vương!"

Có mắt tiêm tiêu yêu nhìn thấy Hoàng Phong Quái dị thường, kêu to đã chạy tới, đem Hoàng Phong Quái nâng dậy, cảnh giác nhìn bốn phía.

Hoàng Phong Quái lúc này không gì sánh được hoảng hốt, vội vàng triệu tập tiểu yêu: "Mấy người các ngươi qua đây, hộ tống Bản Đại Vương sẽ động!"

Bản Đại Vương cần Thần Phong thổi chết bọn họ, muốn treo đánh bọn họ!"

Vài cái tiểu yêu vội vàng chạy tới, đem Hoàng Phong Quái vây vào giữa, chậm rãi rút về Động Phủ .

Trần Y làm sao có thể sẽ để cho bọn họ thực hiện được ?

Huru!

Thần kiếm xuất vô, hàn mạng phá không, lóe lên rồi biến mất . Mà bốn cái Tiểu Yêu Nhân đầu, ở nơi này trong kiếm quang ly khai cái cổ, lặn dưới đất . Bốn cái cột máu từ trong cổ phun ra ngoài, đem Hoàng Phong Quái toàn thân xối, đã trở thành một Huyết Nhân .

Cái này đột ngột xảy ra biến cố, làm cho nguyên bản rất là chiến đấu kịch liệt, lập tức liền dừng lại . Mỗi một người đều về mặt mộng bức nhìn vẫn còn tiếp tục phun huyết tứ cụ vô đầu thi, cùng ở trong thi thể Huyết Nhân Hoàng Phong Quái .

Cho dù là Tôn Ngộ Không đám ba người, tâm lý biết là Trần Y đang xuất thủ, nhưng bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, một cái Phật Môn hòa thượng, lại có tàn nhẫn như vậy . Chỉ một kiếm, liền kết thúc tứ cái tánh mạng, hơn nữa còn là trực tiếp chặt đầu .

Àm! Âm! Âm! Âm!

Huyết dịch phun xong, tứ cụ vô đầu thi liền âm âm ngã xuống đất, đập đến trên mặt đất huyết thủy bay đầy trời, như xuống nổi một trận huyết vũ .

Lúc này, Hoàng Phong Quái đã là đầu trống rỗng, căn bản cũng không minh bạch cái này đến xảy ra chuyện gì . Lại càng không hiểu, cái này đến là người phương nào ở sau lưng cùng mình không qua được .

Suru!

Đột nhiên, một sợi dây thừng đột nhiên xuất hiện, đem Hoàng Phong Quái cho trói cái rắn chắc . Lập tức, liền thấy Hoàng Phong Quái thân bắt do kỷ hướng một bên đi, tựa hồ có một cổ không thể kháng cự lực lượng, ở lạp xả hắn đây .

"Hầu tử, các ngươi còn lo lắng cần gì phải ? Các loại cơm ăn sao? Nhanh lên động thủ Diệt Yêu, một cái không cho phép lưu! Ai dám lười biếng, vì sự để hắn biến thành người thứ hai Hoàng Phong Quái!"

Trần Y âm thanh âm vang lên, làm cho Tôn Ngộ Không ba người bọn họ đều không khỏi giật mình một cái, vội vàng chọn binh khí trong tay, đem hết toàn lực đập về phía này các tiểu yêu .

"Có quý a! Chạy mau!"

"Nương a, xin nhiều cho ta hai cái chân!"

Thoáng chốc, tiểu yêu tiếng kêu rên phá tan phía chân trời, nhấc chân chạy, hận không thể có thể nhiều hơn đến hơn mười đầu chân, chỗ nào còn có nửa điểm chiến đấu ý tứ ? Lão đại đều bị trói, bọn họ những thứ này tiểu yêu không chạy còn chờ cái gì ?

Chỉ tiếc, bị hạ đạt từ mệnh lệnh Tôn Ngộ Không đám người, sẽ không tha đi một cái tiểu yêu . Người nào chạy, người nào sẽ chết nhanh nhất . Cho nên, các tiểu yêu cũng không có lựa chọn khác, chỉ có thể liều mạng chống lại .

Đại chiến, lại lần nữa dấy lên .

Mà lúc này, Trần Y cũng thu hồi cảm lan cả sa ẩn thân thuộc tính, về mặt cười gian nhìn Hoàng Phong Quái, trong tay cầm sợi dây một đầu, giống như chần trâu một dạng, lôi kéo Hoàng Phong Quái hướng bên đại thụ đi .

"Xú Hòa Thượng, ngươi buông!" Hoàng Phong Quái hô to, liên tục giãy dụa .

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Chuột nhỏ, ngươi cũng đừng giãy dụa, đây chính là đến từ Thiên Đình Khổ Tiên Thằng, ngươi một cái tiểu Tiểu Yêu Tiên, sao có thể tránh thoát được ? Ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ đi."

Vừa nói, Trần Y tiện tay bên trên dùng sức, đem Hoàng Phong Quái xả qua đây .

Suru!

Trần Y thân hình lóe lên, lôi kéo sợi dây vòng qua cành cây to nha, lại trở về mặt đất . Lập tức, lại nhanh chóng nắm kéo Khổ Tiên Thằng, đem Hoàng Phong Quái trực tiếp treo ở trên cây to .

"Chuột nhỏ, vừa rồi ngươi nói cái gì kia mà ? Muốn treo đánh chúng ta đúng không . Nói, ngươi nói treo lên đánh là có ý gì đây? Bất quá ngươi không cần trả lời, ta dùng hành động thực tế đến nói cho ngươi biết, cái gì mới là treo lên đánh ."

Đang khi nói chuyện, Trần Y cầm lấy bên người một cái cổ tay cành cây, bùm bùm vài cái biến thành một cái mộc côn . Sau đó, hướng bị treo Hoàng Phong Quái liền rút ra .

Àm! Âm! Phanh . . .

"A! A! A . . ."

Một côn một buồn bực, vừa kéo một kêu rên .

Trần Y tốc động cũng không nhanh, cơ bản bảo trì ba giây đồng hồ kén một cái, rất là tốc độ đều đặn . Hơn nữa, lực đạo cũng nắm giữ được tốt, không có nặng thêm, cũng không có giảm bớt, vừa vặn có thể đánh gãy một cái xương sườn .

Có câu nói là, cắt đứt đầu khớp xương hợp với gân, cũng ngay tại lúc này Hoàng Phong Quái tao ngộ . Cây gậy kia quất tới, một cái xương sườn liền lên tiếng trả lời mà đứt, mang theo vĩ đại đau đớn, làm cho Hoàng Phong Quái phải há mồm kêu rên, kêu được kêu là một cái thảm liệt .

Các tiểu yêu bị sợ mất mật, Hoàng Phong Quái mỗi gào một tiếng, đều có thể để cho bọn họ tâm mãnh liệt nhảy động một cái, ngay cả thân thể, cũng đều run rẩy theo . Trong lúc nhất thời, lại quên phản kháng, đang kinh ngạc trong bị Tôn Ngộ Không đám ba người tiến vào luân hồi .

Trần Y tựa hồ đánh cho hơi mệt chút, tạm thời dừng lại, cười hắc hắc nói: "Chuột nhỏ, hiện tại đã biết rõ cái gì mới là treo lên đánh sao? Đó chính là đem đối thủ treo ngược lên đánh, hiểu ?"

Hoàng Phong Quái đã hấp hối, miệng mũi đều đang không ngừng ứa máu . Rất muốn nói gì, nhưng vừa lên tiếng, có thể nhổ ra cũng chỉ có bản thân tiên huyết, chỗ nào có thể nói ra nửa chữ ?

"Yêu ah ? Miệng vẫn thật cứng rắn mà, còn không trả lời ta là đi, Lão Tử quát chết ngươi nha ."

Vừa nói, Trần Y lại chọn một côn một cái một cái rút ra, biểu tình khỏi nói có bao nhiêu đắc ý .

Các tiểu yêu đã là không cách nào nhìn thẳng, chịu không được loại hành hạ này, đều tuyền chọn tự sát .

"Kiếp sau ta không bao giờ ... nữa làm yêu quái!"

"Nếu lại kiếp sau, ta cũng muốn làm một cái thành kinh hòa thượng!"

Những thứ này bị thăm các tiểu yêu, ở tiếng hô to trong, cảm trong tay vũ khí đâm vào bản thân lồng ngực, lại kiếp này . Có, còn lại là tuyền chọn gặp trở ngại, đầu trong nháy mắt nở hoa .

Thật không chi là những thứ này yêu quái, Tôn Ngộ Không đám ba người, cũng đều bị Trần Y cử động dọa sợ . Bọn họ nằm mơ đều sẽ không nghĩ tới, Trần Y xuất thủ sẽ ác độc như vậy .

Làm các tiểu yêu đều tự sát hầu như không còn sau khi, Hoàng Phong Quái cũng rốt cục ở đau nhức chết rồi vừa đau tỉnh lại lập lại trong, bị Trần Y trong tay một côn kết thúc sinh mệnh, tươi sống bị treo đánh chết .

Trần Y cầm trong tay một côn tùy tiện ném một cái, cất bước đi tới một bên, tìm khối bình thường nham thạch ngồi xuống. Sau đó, vung tay lên phân phó nói: "Các đồ nhĩ, quét dọn một chút nơi đây, thoát nhìn quả thật có chút quá thảm ."

Tôn Ngộ Không bọn họ suýt nữa một đầu ngã quy, nói, ngươi hòa thượng này cũng sẽ cảm thấy thảm ? Đơn giản là mặt trời lặn Đông Sơn .

Bất quá tướng quy tướng, không ai dám phát biểu chống đối ngôn ngữ, cho dù ai muốn cũng không muốn làm người thứ hai Hoàng Phong Quái . Cho nên, chỉ có thể ngoan ngoãn đi quét dọn chiến trường .

Mà Trần Y bản thân, đã ở bắt đầu cùng Thư Linh thanh toán điểm công đức, nhìn hai ngày qua này, đến thu hoạch bao nhiêu .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Lão Sa về đơn vị

hôm nay thanh minh, không thể nói ngày lễ vui sướng . Vậy mong ước người lão tổ tông hiền linh, phù hộ bọn ta Vạn Sự Như Ý, muốn gì đến gì . . . Này! Cái kia người nào, người nghĩ Quan Âm tỷ tỷ làm chi ?

.....

Ban đầu, dựa theo Hoàng Phong Quái thực tế chiến lược, cũng chỉ có thể thưởng cho mười triệu cái điểm công đức . Thế nhưng, Trần Y chết sống đều phải Thư Linh thưởng cho 100 triệu cái . Lý do là, Hoàng Phong Quái có pháp bảo, có thể đơn giản đánh ngã Tôn Ngộ Không, lý nên đồng cấp bậc thưởng cho .

Thư Linh chưa thể sự, bị Trần Y lừa dối được xoay quanh, đáp ứng cho 100 triệu cái điểm công đức thưởng cho . Hơn nữa này tiểu quái cùng nhau, lúc này đây, Trần Y trực tiếp thu được ba trăm triệu cái điểm công đức, lại kiếm một món tiền lớn .

Bất quá, theo hồi đoái tiêu hao gấp mười lần phiên động, điểm ấy thưởng cho, thật cũng không coi vào đâu . Thành kinh còn chưa thắng lợi, hòa thượng nhưng cần nỗ lực .

Thầy trò nhóm, lại trải qua vào một tháng lễ trình, rốt cục đến tám trăm dặm Lư Sa Hà, đi tới Lão Sa địa bàn . Mà dọc theo con đường này, Trần Y bọn họ đó chính là phách Kinh chém gai, một đường quét ngang, kẻ ngáng đường, không có một mạng sống .

Vì vậy, lại để cho Trần Y người này kiếm không ít điểm công đức, vui sướng được không muốn không muốn .

"Lão thiên! Chuyện này... Điều này liền đến cạnh biển nha ." Trư Bát Giới nhìn ba đào hùng dũng, mệnh mệnh vô bờ Lư Sa Hà mặt, chân mày không khỏi nhíu chặt đạo: "Su phụ, chúng ta là không phải đi nhằm phương hướng ? Đại Hải ở Đông Phương a!"

Tôn Ngộ Không chính là về mặt nghi vấn, cũng không có phản đối Trư Bát Giới ý tứ .

Trần Y đậm đậm nhát tiểu, nhúng tay liền cho Trư Bát Giới một cái khẩu đầu, cũng khinh bỉ một cái nói: "Ngốc tử, nguoi sao đã nói đây là Đại Hải đây? Chúng cứ ở đâu ?"

Trư Bát Giới viên kia viên đồ da một cái, lý trực khí tráng nói: "Su phụ, không phải ta Lão Trư nói nguoi, đi ra thành kinh, làm sao có thể không có chút thưởng thức đây? Như vậy mệnh mệnh vô bờ ba đào, trừ Đại Hải còn có cái gì, chẳng lẽ còn là con sông hay sao?"

Ba!

Trần Y gõ ngón tay đạo: "Heo đoán đúng! Đây chính là một con sông, một cái tên là Lư Sa Hà Hoàng Hà . Này sông chiều rộng tám trăm dặm, lại sức nổi cực tiểu, lông ngỗng rơi đem xuống phía dưới, cũng chắc chắn Trầm, cực kỳ hung hiểm ."

Đối với Trần Y biết trước năng lực, ba tên học trò mặc dù đã tập mãi thành thói quen, nhưng Trư Bát Giới lần này chính là không tin Tà . Rộng như vậy quảng mặt nước, sao là sông ? Ngay cả trước đây Thiên Hà, cũng không có rộng như vậy a .

Vì vậy, Bát Giới mũi heo hừ một cái đạo: "Su phụ, cái này nhất định là Đại Hải, sông cái nào có như thế rộng ?"

Trần Y than thở: "Lão Trư a, đi ra hỗn, kiến thức rất trọng yếu hiểu không được . Chiều rộng chính là lớn hải ? Ngàn vạn lần chó nói ra, để tránh khỏi cho vì sự mất mặt . Nếu không tin, phải đi bờ sông tìm xem, có văn bia giới thiệu ."

Trư Bát Giới vì có thể thắng Trần Y một lần, có vẻ rất là chịu khó, đề cập Đình Ba đang ở bờ sông tìm .

Chỉ chớp lát, liền nghe được Lão Trư tiếng kêu rên: "Ai nha nha nha! Cái này thật đúng là là Lư Sa Hà a, Lão Trư lại nhìn lầm, vứt bỏ chết cá nhân a!"

Tôn Ngộ Không lập tức người nhẹ nhàng qua đây, nhìn văn bia nhớ kỹ: "800 Lư Sa giới, ba nghìn Nhược Thủy sáu . Lông ngỗng Phiêu không dậy nổi, hoa lau định Trầm ."

Lúc này, Trần Y mỉm cười cất bước đi tới, nhìn Trư Bát Giới đạo: "Thế nào a Lão Trư, đây là Đại Hải vẫn là sông ?"

"Cái này . . ." Trư Bát Giới phi thường xấu hổ, nhân châu - xoay động vội vàng đổi chủ đề: "Su phụ a, nguoi nói cái này sông ngay cả lông ngỗng đều không thể phiêu khởi, nên như thế nào không có trở ngại ? Lại không thể Phi . . ."

"Không phải là không thể Phi ." Trần Y cười nhạt một cái nói: "Mà là bây giờ làm sư còn không muốn bay qua, phương diện này, còn ở các nguoi Sa Sư Đệ đây."

Vừa nói, Trần Y lại nhảy qua trước mấy bước, hai tay chống nạnh, há mồm liền hết uống: "Sa Ngộ Tịnh, nguoi đi lấy kinh ở đây, còn không mau đi ra bái sư, còn đợi khi nào ?"

Nhưng kêu mấy lần, chính là không gặp nước sông có bất cứ dị thường nào phản ứng, càng chưa nói nhảy ra một cái râu ria xồm xoàm . Điều này làm cho Trần Y có chút buồn bực, không hiểu nổi vấn đề ở chỗ nào .

Lại hét to vài câu, vẫn là không có thấy Sa Hòa Thượng đi ra, Trần Y lửa giận lập tức liền lên đến . Bởi vì hấn chứng kiến, Trư Bát Giới chính ở một bên cười trộm đây, đoán chừng là đang cười đã biết lần nói không linh nghiệm .

"Hầu từ, qua đây!" Trần Y không có xoay người, trực tiếp phát tay triệu hoán Tôn Ngộ Không .

Tôn Ngộ Không phản phật một cái bồ nhào lật lại, lấy xuống lỗ tai đạo: "Su phụ, có gì phân phó ? Bất quá Lão Tôn nói rõ trước, trong nước sông, Lão

Tôn không sánh bằng Bát Giới, tốt nhất khiến hấn . . ."

"Ta nói rồi muốn ngươi hạ thủy sao?" Trần Y trừng Tôn Ngộ Không liếc mắt, chỉ chỉ hai bên trái phải một khối nham thạch lớn đạo: "Đi, cầm cục đá nhỏ vớt xuống giữa sông, nhìn có thể không nhắc lên một ít bọt nước ."

"Tiểu . . . Hòn đá nhỏ ?" Nhìn khối kia Đại Nham thạch, Tôn Ngộ Không không nói gì . Nhìn ra phía dưới, ít nói cũng có nặng năm, sáu ngàn cân, cái này cũng có thể đem gọi vì hòn đá nhỏ ?

Trần Y lại Bạch Tôn Ngộ Không một cái nói: "Làm sao, cái này rất lớn sao? So với ngươi Khốc Tang Bồng, có phải hay không hòn đá nhỏ ?"

Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không đứng là không lời chống đỡ, chỉ có thể ngoan ngoãn làm theo . Hết lớn một tiếng đem nham thạch giơ lên, phản phạt một cái tung người đến giữa không trung, đem trong lòng không vui, đi qua cái này nham thạch thả ra ngoài, hung hăng đập về phía hạ diện .

Ầm ầm!

Nặng mấy ngàn cân đá lớn nhập vào giữa sông, là bức nào đồ sộ . Chỉ là kích khởi thủy mặc, thì có cao mấy chục mét, tạo nên mấy thước biển, đánh về phía bờ sông .

Suru!

Trần Y vội vàng người nhẹ nhàng trốn xa, để tránh khỏi cái này Đại Lăng Đào Sa cũng đem mình cho đào đi vào .

Xôn xao!

Lại là một trận thủy mặc dâng lên, một bóng người từ giữa sông chui ra đến, đứng ở giữa không trung, trợn lên giận dữ nhìn nổi bên bờ Trần Y đám người, sát ý nhất thời, lạnh lùng nói: "Bọn ngươi người phương nào, dám náo ta Lư Sa Hà, sống đủ sao?"

"Ngộ Tĩnh, đối với vi sư vô lễ như thế, có chút thiếu sót đi ." Trần Y đạm thanh mở miệng, mỉm cười nhìn về phía Sa Hòa Thượng .

Sa Hòa Thượng vẻ mặt nghi vấn, không hiểu nói: "Hòa thượng, ngươi vì sao biết được ta Pháp Danh ?"

"Sờ ngươi đầu hủ!" Trần Y như trước mỉm cười nói: "Ngươi cái này râu ria xồm xoàm, đầu sao liền như thế chẳng linh quang đây? Ngươi cái này Pháp Danh là Quan Âm tử tử ban tặng, để cho bọn ngươi nổi vi sư đến, cùng nhau đi đến Tây Thiên Thủ Kinh, điều này có thể giả bộ ?"

"Ngươi . . . Ngươi chính là người đi lấy kinh ?" Sa Hòa Thượng người nhẹ nhàng thành công, thái độ so với vừa rồi tốt hơn nhiều, liên tục đánh giá Trần Y đám người .

Trần Y gật đầu nói: "Ngươi trả lời, ta chính là người phải đợi người đi lấy kinh, Đông Thổ Đại Đường đi trước Tây Thiên Thủ Kinh khâm sai . Còn lo lắng cần gì phải, bái sư a, nhanh lên!"

Mấy chữ cuối cùng, Trần Y âm điệu nói được có chút cao, trực tiếp đem Sa Hòa Thượng chấn trụ, vội vàng đã chạy tới quỳ lạy: "Đệ tử Sa Ngộ Tĩnh, bái kiến sư phụ ."

"Không tệ không tệ, đáng đáp không tính là đập đầu sầm, so với Bát Giới đẹp rất nhiều ." Trần Y thỏa mãn gật đầu, đem Sa Hòa Thượng đỡ dậy, cảm thấy kiếp trước trong kịch ti vi, đem người ta Lão Sa cho nói xấu .

Trừ cái này về mặt chòm râu dài bên ngoài, mặt kia hình, hấn là thuộc về tương đối soái cái loại này .

Mà một bên Trư Bát Giới, nghe Trần Y nói sau khi cũng không làm, kêu to lên: "Sư phụ! Tại sao có thể nói như thế ta Lão Trư ? Tuy là đáng đáp không bằng sư phụ đẹp, nhưng là không thể so hầu tử cùng râu quai hàm này kém, sắp xếp như thế nào cũng phải là thứ hai."

"Ta . . . Đclmm!"

Trần Y nhìn không được lại bạo nổ câu thô tục, hấn thật không biết, đầu heo là nơi nào đến dừng khí, nói ra bức này siêu cấp trái lương tâm lời, không biết xấu hổ võ thuật, đã đến cảnh giới chí cao .

Sa Hòa Thượng đứng thẳng lên sau khi, nhìn Trần Y đạo: "Sư phụ, vậy vì sao không được trực tiếp ở bờ sông kêu to đệ tử, sao gọi hầu tử nện xuống không lồ như vậy nham thạch ? Suýt nữa liền nện ở đệ tử trên đầu ."

Đề cập cái này, Trần Y lập tức giận, trừng mắt Sa Hòa Thượng đạo: "Ngươi nha còn không thấy ngại nói ? Ta đều gọi ngươi nhiều lần, ngươi chính là không trả lời, không được vớt bỏ nhanh Thạch Đầu, ngươi có thể đi ra ?"

Sa Hòa Thượng vội vàng nói: "Sư phụ bớt giận, là đệ tử sai . Nguyên nhân đêm qua uống chút rượu, cho nên ngủ quên, mong rằng sư phụ chớ trách . Đệ tử cam đoan, sau này một lòng hướng Phật, không dám lại Phá Giới ."

"Vì sao muốn kiêng rượu ?" Trần Y cười hắc hắc nói: "Ai nha nha, vi sư rốt cuộc tìm được cái bồi tửu, tốt tốt . Đến đến, các ngươi đều qua đây, hôm nay, vi sư cho các ngươi đến một Đường huấn luyện giờ học ."

Trần Y bắt chuyện Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới qua đây, còn có Tiểu Bạch Long cũng hóa thành nhân thân, thầy trò năm người, cứ như vậy khoan chân ngồi ở trên bờ sông, bắt đầu một Đường hoàn toàn mới huấn luyện .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Giáo hóa huấn luyện

Đội tứ tên học trò đều ngồi xong sau khi, Trần Y liền lấy ra năm cái ly, sau đó một người rót một ly Hồ Tiên rượu, lúc này mới bắt đầu hấn giáo hóa huấn luyện .

"Các đồ nhi, ở cho các ngươi đi học trước khi, vì sư trước tiên muốn hỏi các ngươi, lần này Tây Hành mục đích ở đâu ? Ngộ Không ngươi trước đến nói một chút ."

Tôn Ngộ Không không hề nghĩ ngợi, lập tức phải trả lời: "Tây Hành mục đích, đó chính là đến Đại Lôi Âm Tự cầu lấy Tam Tạng Chân Kinh, dùng cái này Độ Hóa Đông Thổ vạn linh ."

Trư Bát Giới tiếp tục bổ sung: "Không chỉ có như vậy, hay là ta các loại Tu Hành Chi Lộ, sẽ thành đại đạo, hóa thân làm Phật ."

Sa Hòa Thượng khờ cười một cái đạo: "Đệ tử muốn nói, đều bị hai người sư huynh cho nói, Lão Sa sở lý giải, cũng là như vậy ."

"Đệ tử suy nghĩ cũng như đại sư huynh cùng Nhị Sư Huynh." Tiểu Bạch Long nói đến phi thường chăm chú .

Trần Y khẽ gật đầu, mân khẩu rượu đạo: "Tốt, đã nói ra cái dân giáo . Như vậy vì sư lại hỏi các ngươi, trên con đường này, như thế nào mới có thể xem như là tu hành đây?"

Trư Bát Giới lần này đuối số một, cười hắc hắc nói: "Đó chính là một lòng hướng Phật, một lòng hướng thiện, làm vinh dự Ngã Phật Pháp Chi, độ nhưng độ người, dùng cái này để thăng bọn ta Phật Tính, tu thành chính quả ."

Tôn Ngộ Không vỗ tay khen ngợi: "Bát Giới nói cho cùng, không nghĩ tới, ngươi cái này ngốc tử có thể có như thế cao cổ Ngộ, sư huynh ta đều cảm thấy không bằng ... A ."

Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long chính là theo Trư Bát Giới quăng tới kính nể ánh mắt, làm cho Lão Trư có chút lảng lảng, đặc ý cười, nhìn về phía Trần Y, cùng đội Trần Y ca ngợi .

Đáng tiếc là, Trần Y cũng không có ca ngợi, mà là lại hỏi: "Vậy như thế nào độ nhưng độ người đây?"

"Cái này . . ." Trư Bát Giới cái này bị hỏi khó, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào, cái này quá cao thâm diệu .

Tôn Ngộ Không đám ba người chính là lắc đầu liên tục, biểu thị không biết .

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Tu hành, không phải cho ngươi đi làm Thánh Mẫu kỹ nữ, không phải dạy ngươi chẳng phân biệt được thiện ác . Một mặt làm việc thiện, vậy không gọi tu hành, được kêu là kẻ ba phải! Đối phương muốn giết ngươi, muốn ăn ngươi thịt, uống ngươi huyết, ngươi còn đối tốt với hấn ? Trừ phi đầu đồng thời bị một vạn con lừa đá ."

"Cho nên, các ngươi đều nhớ kỹ cho ta, chúng ta đoạn đường này tu hành, chính là đứng sấm thiên nhai, tốc hành Tây Thiên Đại Lôi Âm Tự . Ở chỗ này, vì sư có mấy người khẩu hiệu cần các ngươi phải thời khắc ghi nhớ, không thể quên . Bằng không, vì sư sẽ làm hấn phi thường hối hận ."

Vừa nói, Trần Y lại đặt một ngụm rượu, đem chính mình muốn thật lâu khẩu hiệu nói cho tứ tên học trò nghe, để cho bọn họ đều phải muốn nhớ cho kỹ, chết cũng không thể quên nhớ .

Nghe Trần Y giáo dục, tứ tên học trò biểu tình được kêu là một cái phong phú, đều là hai mắt mở to, nhìn xem bọn hấn sư phụ .

Cái này vừa nói, liền như nước sông cuộn cuộn, liên miên bất tuyệt, đã xảy ra là không thể ngăn cản . Tận tới lúc giữa trưa phân, Trần Y cuối cùng mới dừng lại, kết thúc hấn giáo hóa huấn luyện .

Bất quá, hiệu quả là hết sức rõ ràng, tứ tên học trò đều ở đây tiềm di mặc hóa (thay đổi một cách vô tri vô giác hiệu quả) trong, bị Trần Y tẩy não, tư tưởng nhất thống, hành vi nhất trí . một bầu Hồ Tiên rượu, cứ như vậy bị uống hết sạch .

Hoàn hảo, bọn họ đều là tu vi không sai người, đối với địa phương phản ứng không chế được tốt, không có tật xấu gì.

Mà ngay sau đó, Trần Y đã đem tiểu đao thay đổi kéo, cho Sa Hòa Thượng chỉnh lý hình tượng, làm cho Lão Sa tôn vinh hiện thể. Tầm kia tiêu chuẩn mặt chữ quốc, thật đúng là cụ bị soái đại thúc khí chất, sẽ phải có không ít nữ tính thích.

"Các đồ nhi, các ti chức, ta môn tiếp tục gấp rút lên đường!" Trần Y la to một tiếng, dẫn đầu đáp mây bay dựng lên, trực tiếp ở Lưu Sa Hà phía trên phi hành, mới chẳng muốn đi dùng hết cát Phật Châu làm thuyền các loại.

Tiểu Bạch Long hiện tại đã hóa thành người, cho nên, Trư Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không cũng không cần dẫn ngựa, chỉ có Lão Sa có chút việc làm, không rong hành lý, đi theo đội ngũ phía sau.

Suru suru suru . . .

Ngũ cái bóng người bay vút ở Lưu Sa Hà trên không, dưới chân đều đạp Tường Vân, thoạt nhìn coi như là một phen mỹ cảnh.

Tám trăm dặm, nếu như là chèo thuyền nói, phải cần cực kỳ lâu. Nhưng cưỡi mây đạp gió bay qua, cũng chính là nửa phút sự tình. Không có mấy phút thì đến bờ sông bên kia, đổi thành bộ hành.

Trư Bát Giới lên mau hỏi "Su phụ, chúng ta vì sao không được bay thẳng đến Linh Sơn, hướng Phật Tổ cầu kinh?"

Trần Y miêu Trư Bát Giới một cái nói: "Nói người heo, người lừa dối thật đúng là heo. Đông Thổ Đại Đường cách Đại Lôi Âm Tự rất xa? Đây chính là được xưng cách xa vạn dặm xa, nhanh như vậy liền đến Linh Sơn, Như Lai có thể không nghi ngờ? Rồi hãy nói, dọc theo con đường này có thật nhiều yêu quái hành hung, chúng ta không được trừng phạt Ác dương cao Thiện, thì như thế nào xưng là tu hành? Người heo này đầu, huấn luyện giờ học Bạch bên trên."

Trư Bát Giới kinh ngạc, mau ngậm miệng đi ra, thấp đầu heo không nói lời nào, trong lòng tương đương phiền muộn. Tính toán, nhất định phải cảm một yêu quái hoặc là ác nhân đến xả giận!

Vẫn là Tôn Ngộ Không đầu tương đối khá sử, nhảy tới nói: "Su phụ, phía trước có gì yêu quái? Ta đây Lão Tôn xưng phong."

Trần Y cười cười nói: "Chớ vội chớ vội, nên có yêu quái lúc tự nhiên sẽ có, gấp rút lên đường liền vâng."

Dựa theo nguyên nổi viết lộ tuyến, kế tiếp xuất hiện, không phải là cái gì yêu quái, mà là Lê Sơn Lão Mẫu, Quan Âm Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, Văn Thù Bồ Tát, bốn vị này Bồ Tát đến xò xết.

Đánh là khẳng định không được, đừng nói đánh không lại những thứ này Bồ Tát, coi như đánh thắng được, Trần Y cũng luyến tiếc. Bởi vì bên trong có Quan Âm tỷ tỷ ở. Không phải nói, đánh lão bà nam nhân, không phải nam nhân tốt sao? Trần Y cảm giác mình là một người đàn ông tốt.

Nhưng có đôi khi, người cảm thấy là như thế này, mà sự thực hết lần này tới lần khác liền không phải như vậy. Cái này không, gây sự tình gia hòa xuất hiện.

Đang ở Trần Y thầy trò đi tới một chỗ sơn cốc lúc, có một vị . . . Không đúng, là có một đồng yêu quái ngăn trở lối đi. Dẫn đầu là một cánh dài Điều Nhân, xem dáng dấp, phải là một con doi yêu, vẫn là con màu cam.

Ở nơi này màu cam con doi yêu hai bên, còn đứng mặt khác hai. Vừa là nâu, vừa là Tử Sắc, cũng đều là Điều Nhân dáng dấp. Xem cái này thức, chắc là tam huynh đệ.

màu cam con doi yêu nhìn Trần Y đám người, nhếch miệng cười nói, quát to: "Tiểu hiểu, chúng ta khẩu hiệu là . . ."

"Núi này là ta chèn, đường này là ta bẻ, muốn từ nơi này qua, mạng nhỏ lưu lại!"

Rậm rập các tiểu yêu gân giọng rống to hơn, thanh âm tốc hành phía chân trời, tư thế rất đủ. Tu vi như vậy không đủ người, ước đoán muốn trực tiếp bị sợ mất mật... ít nhất ..., cũng phải là run chân.

Khả trần y đoàn người hết lần này tới lần khác tu vi cũng rất cao, nhưng lại trải qua Trần Y chuyên nghiệp huấn luyện, ngay cả vẫn rất sợ phiền phức Trư Bát Giới, cũng đều không có nửa điểm lùi bước dấu hiệu.

Chờ đám yêu quái gào xong sau khi, Trần Y mò xuống đầu trục, chính là quát to: "Các đồ nhi, chúng ta khẩu hiệu là . . ."

"Kẻ chặn đường ta, giết!" Tôn Ngộ Không dẫn đầu nhảy ra, Kim Cô Bồng múa vang ong ong.

"Nghịch ta ý già, giết!" Trư Bát Giới cũng nhún nhảy qua đây, Cửu Xi Đình Ba đùa bốn rất lưu.

"Nói lung tung già, giết!" Sa Hòa Thượng lập tức người nhẹ nhàng đuổi kịp, Nguyệt Nha Sạn chính là khiến cho hồ hồ sanh phong.

"Xấu xí già, giết!" Tiểu Bạch Long nhảy lên, trong tay Long Cốt Kiếm hàn mang lóe ra.

Cái này tứ người thanh âm cũng phi thường to, một cái đã đem đối diện yêu quái chấn trụ, làm cho tam huynh đệ đều là vẻ mặt mộng bức, không hiểu là nơi nào mắc lỗi .

màu cam con doi yêu không biết muốn nói gì tốt trực tiếp liền vấn: "Kìa... Người phương nào không giết ?"

Trần Y tiến lên một bước, cười đều một cái đạo: "Lão Tử nhìn thuận mắt giả, không giết . Nhưng là các người tựa hồ không thỏa mãn, cho nên, chỉ có thể biến thành ta điểm công đức ."

"Muốn chết!" Màu cam con doi yêu rốt cục tỉnh ngộ lại, nổi giận gầm lên một tiếng đạo: "Tiểu hiệp, giết những thứ này hòa thượng, đêm nay ăn hòa thượng thịt!"

Ba!

Trần Y gõ ngón tay, vung tay lên nói: "Các đồ nhi, làm việc!"

Lưỡng Biên lão đại lên tiếng, chiến tranh tức khắc khai hỏa, tiếng kêu ở trong sơn cốc qua lại vang dội .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Đá trúng thiết bản bên trên

"Cây gây lão hồ kê!"

Tôn Ngộ Không rống một câu lời nhân nói, Kim Cô Bồng kén được ông ông tác hưởng, bị bảm thật lớn một con lóc, cuộn cuộn nổi lên bùn đất cát đá vô số, khiến không ít tu vi thấp tiểu yêu trực tiếp không mở mắt nổi, kêu to nhanh chân chạy .

Trong có lưỡng cái tiểu đội trường tu vi không sai, chính ở chỗ này chống . Một là lão hồ tinh, một là kê tinh, đáng đáp thật tình là xấu . Mà bọn họ, chính là Tôn Ngộ Không bản luân gian oanh kích đối tượng .

"Hầu tử, ăn người Hồ Gia gia một bữa!"

Hồ đội trưởng vóc người cao lớn, thoát nhìn so với trước đó vài ngày giết chết Hồ Tiên Phong còn muốn uy mãnh . Riêng là trong tay này một đôi khai sơn Cự Phủ, càng là có thêm Khai Thiên Tích Địa thế .

kê đội trưởng cũng không cam chịu lạc hậu, đề cập một bả tam đầu tiên sát tướng qua đây: "Đầu khi, ta đâm người tâm can!"

Xoát xoát xoát . . .

Hai người đồng thời quơ binh khí trong tay, nhất tề tấn công về phía Tôn Ngộ Không .

Tôn Ngộ Không đâu thèm người tới là lão hồ vẫn là kê, cũng không để ý trong tay địch nhân binh khí đây là cái gì, tiếp tục nghênh chiến . Bất quá lần này, Tôn Ngộ Không không có khinh thường, cũng không có tâm tư chơi đùa, trực tiếp hô to một chữ: "Lớn!"

Kim Cô Bồng trong nháy mắt thành lớn dài ra, trong chớp mắt liền trở thành một cây bằng thùng nước cây cột lớn, ở Tôn Ngộ Không huy động xuống, áp hướng nhảy lên mà đến hai cái đội trưởng .

"Không được!"

Hai người đồng thời kinh hô, vẻ mặt khủng hoảng, muốn chạy trốn, nhưng giữa không trung không mượn lực chỗ, chỉ có thể cấp tốc giảm xuống, hy vọng có thể tránh thoát cái này đáng sợ cây gây .

Chỉ tiếc, tốc độ bọn họ xa kém xa Kim Cô Bồng, cách mặt còn có năm sáu thước lúc, đã bị Kim Cô Bồng vượt qua, đập xuống giữa đầu đến, đưa bọn họ áp hướng mặt đất .

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, cả cái sơn cốc đều ở run rẩy theo, không ít thả lỏng thạch từ sơn gian lăn xuống, đập đến đến không kịp trốn tránh các tiểu yêu

oa oa kêu to . Có bị thôi hóa, càn là trực tiếp bị Sơn Thạch đập đến bể đầu, đi đòi nhà ma .

Mà hai cái bị Kim Cô Bồng đập trung đội trưởng, trực tiếp hãm vào sơn cốc đất, chết cũng không có một hoàn chỉnh thi thể .

Suru!

Tôn Ngộ Không bay vút lên thành công, Kim Cô Bồng biến hồi nguyên dạng, hướng trên đầu vai một khiêng, nhếch miệng cười nói: "Hầu tử không phát uy, các ngươi cho là đầu đường làm xiếc ? Cái này thỏa mãn đi."

Thấy đại sư huynh một cái giết chết lưỡng cái tiểu đội trưởng, Trư Bát Giới mấy người cũng không muốn lạc hậu nhiều lắm . Múa mỗi người binh khí, toàn lực công kích . Mặc kệ phía trước là người nào, bắt được liền trực tiếp đưa vào Diêm Vương điện .

Trong lúc nhất thời, tiếng kêu rên nổi lên bốn phía, từng cổ một huyết vụ ở yêu quần chúng cuồng phún . Trúng chiêu đám yêu quái, căn bản là không kịp hừ một cái, trực tiếp thành thi thể, lung tung chuyển ở trong sơn cốc .

Ban đầu khô cạn sơn cốc, ở vô số yêu quái tiên huyết ngâm xuống, trở nên xộp mà đỏ bưng, thoạt nhìn rất là quý dị, cũng tương đương khủng bố . Lại nương theo có làm người ta buồn nôn Huyết tinh, làm cho Trần Y phải xa xa đi ra, chau mày .

Thấy tay gỗ xuống không ngừng bị đánh ngã, con dơi tam huynh đệ chính là không gì sánh được đau lòng . Nhưng bọn hắn cảm Tôn Ngộ Không mấy người không có cách, đi tới giao thủ qua mấy lần, căn bản là không làm gì được . Làm không cẩn thận, kẻ tiếp chết, chính là mình .

"Đều ngừng cho ta!"

màu cam con dơi yêu ngấn giọng quát to một tiếng, không muốn để cho thật vất vả tụ tập liên can thủ hạ, cứ như vậy bị giết . Được nghĩ biện pháp, giải quyết hôm nay khốn cảnh .

Àm!

Tôn Ngộ Không lại sủy một gậy, lại đập chết một người tiểu yêu, lúc này mới dừng lại, khiêng Kim Cô Bồng, được nước nhìn màu cam con dơi yêu .

Trư Bát Giới đám ba người, cũng học Tôn Ngộ Không xu thế, mỗi người tái chinh chết một người, mới đình chỉ động thủ, nói cùng với chính mình binh khí đứng tại chỗ, nhìn cái này lão yêu quái muốn nói điểm gì ngoạn ý .

Mà này các tiểu yêu, còn lại là may mắn bản thân đến bây giờ còn có thể sống, từ nơi này tứ đại Sát Thần tay trong đó bảo mệnh, thật không phải chuyện dễ dàng . Cho nên, từng cái vội vàng lui lại, rời xa cái này muốn chết những tên .

Thấy chiến đấu rốt cục dừng lại, màu cam con dơi yêu cuối cùng là trường thở phào một hơi . Sau đó, nhìn viễn phương Trần Y, nhãn châu - xoay động đạo: "Hòa thượng, ta làm một phương đại vương, ngươi cũng vì một Phương lão đại . Chúng ta sẽ cái Vương Giả quyết đấu, nhưng dám đánh với ta một trận ?"

Nghe lời này, Trư Bát Giới nhin không được cười ha ha, chỉ vào màu cam con dơi Yêu Đạo: "Yêu quái, ánh mắt ngươi có phải hay không vào hạt cát nhiều lắm nha, lại muốn khiêu chiến chúng ta sư phụ, cười ngạo ta Lão Trư ."

Trần Y cất bước đủ đến, chịu đựng từng đợt xông vào mũi mũi máu tươi, ý bảo Tôn Ngộ Không bọn họ không nên nói nữa . Dùng ống tay áo che mũi, nhìn về phía màu cam con dơi Yêu Đạo: "Ngươi là ý nói, muốn cùng ta một mình đấu ?"

"Đừng, Bản Đại Vương muốn cùng ngươi một mình đấu! Có dám tiếp chiêu ?" Màu cam con dơi yêu mặc dù có thể nhìn ra Trần Y không là người bình thường, nhưng một cái thế tục hòa thượng, có thể lợi hại đi nơi nào ? Định không phải hắn cái này Đại Yêu Vương đối thủ .

Chỉ cần có thể đem hòa thượng này bắt được, liền có thể giải quyết hôm nay nan đề . Cùng lắm, hộ tống bọn họ ly khai chính là, vứt bỏ điểm mặt dù sao cũng hơn vứt bỏ một tổ sinh mệnh cường .

"Đại ca, liền hòa thượng này, không cần đại ca động thủ, tiểu đệ đi tới bắt giữ hắn!" Máu tím kia con dơi yêu cất bước đi lên xin đánh, muốn dùng Trần Y đến lập uy .

màu quýt con dơi yêu đương nhiên sẽ không không có biểu thị, cũng đứng trước một bước đạo: "Đại ca, nhị ca, bức này việc nhỏ, làm sao cần phải hai người ca ca động thủ ? Đợi tiểu đệ đi tới, sẽ cùng còn bắt liền vang."

Trần Y đậm đậm nhất tiểu, tay trái một nắm, ngón trở điểm nổi ba Dục Vương đạo: "Xem ra, các ngươi thực sự là ăn chắc ta nha, mỗi một người đều nghĩ đến lập uy . bản tăng sẽ thanh toán các ngươi, cùng lên đi, tất cả mọi người không có thời gian ."

"Cuồng vọng!"

màu quýt con dơi yêu gầm nhẹ 1 tiếng, giương cánh xông phi, quơ Đại Khảm Đao đến đánh về phía Trần Y .

Lần này, Trần Y không có tuyển chọn ẩn thân, bởi vì hắn có thể nhìn ra những thứ này yêu quái tu vi, cũng chính là tương đương với hai đường phổ Chân Tiên thực lực, căn bản cũng không đủ xem .

Suru!

Trần Y không lùi mà tiến tới, gờ lên Cửu Long Tích Trọng liền nhảy lên qua đây, trên không trung thôi phát Cửu Long hợp nhất kỹ năng, ngay cả bản ngược cùng Kim Cương Hộ Thể chưa từng mở.

"Gào ~~~ "

Một tiếng rống gầm truyền đến, quyền kia là hư ảnh Thất Thái chi Long, lúc này xem ra giống như là có thực thể, giống như một cái uy mãnh Chân Long hiện thể, một mạch dạy người run như cây sậy .

Riêng là những thứ này yêu quái, vốn là từ tâm lý kiêng kỵ Long Tộc, nghe cái này Long Ngâm, nhìn cái bá khí chi Long, từng cái ngay cả chạy trốn đều quên, không nháy một cái nhìn Thất Thái chi Long, không gì sánh được sùng bái và kính nể .

Ngay cả nhảy lên qua đây màu huyết con doi yêu, nhìn thấy Trần Y kỹ năng thả ra sau khi, cũng hiểu được là thật Long phủ xuống, ý chí chiến đấu sục sôi tâm, một cái liền héo, động liên tục đạn đều đã quên, trực diện từ giữa không trung rơi xuống .

"Gào!"

Thất Thái chi Long lại rít lên một tiếng, mở Cự Chùy đánh về phía màu huyết con doi yêu, tốc độ nhanh làm người ta lú lờ . Ở màu huyết con doi yêu chưa lúc rơi xuống đất, đã cắn một cái ở .

Kết!

Cốt nhục vỡ vụn tiếng truyền đến, màu huyết con doi yêu kết thúc như vậy tính mệnh, đến chết, biểu tình đều như trước vẫn duy trì hoảng sợ . Vốn muốn bóp quả hồng mềm, ai biết, lại đá trúng thiết bản bên trên .

Trần Y người nhẹ nhàng ở giữa không trung, nhìn màu cam con doi yêu lạnh lùng nói: "Các ngươi là cùng đi đây, còn tiếp tục từng bước từng bước chơi xa luân chiến ? Ngược lại hôm nay chớ nghĩ sống, bởi vì các ngươi quá xấu ."

"Hừ!" Màu cam con doi yêu hừ một tiếng nói: "Dựa vào pháp bảo có gì tài ba ? Có loại đừng nhúc nhích dùng pháp bảo, cùng Bản Đại Vương đại chiến ba vạn hiệp!"

"Ngươi thật lắm lời lười khô! Đi tìm chết!"

Trần Y gầm nhẹ 1 tiếng, chọn Cửu Long Tích Trọng, theo màu cam con doi nhào tới .

;

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Mang đến lớn

Thấy lão đại đã đầu nhập chiến đấu, kia Tử Sắc con doi yêu đương nhiên sẽ không còn đứng ở bên cạnh quan chiến . Từ lão tam chết, bọn họ cũng nhìn ra được, hòa thượng này, so với hầu tử đám người kia còn kinh khủng hơn . Đón đầu độc đầu nói, chết tỷ lệ rất cao .

Vì vậy, Tử Sắc con doi yêu cũng gầm nhẹ 1 tiếng, quơ một đôi đại thiết chùy liền giết tương quá đến, muốn đem Trần Y bức lui, không cho hắn uy hiếp được màu cam con doi Yêu Tinh mệnh .

"Nhị đệ, chúng ta cùng nhau diệt hòa thượng này!"

Màu cam con doi yêu không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể liên hợp huynh đệ liều mạng một lần, coi như không địch lại, cũng không thể khiến đối thủ sống khá giả . Đồng quy vu tận tự nhiên tốt nhất, thực sự bất lực, cũng phải nhường đối phương rơi lóp dả .

"Các sư đệ, giết đám này vật nhỏ!" Tôn Ngộ Không cũng không nhàn rồi, hét lớn một tiếng trong, lần thứ hai chọn Kim Cô Bồng, truy sát này hoàn toàn không có ý chí chiến đấu các tiểu yêu .

Trong sơn cốc, chiến đấu kịch liệt lại độ khai hóa . Bất quá đã nghiêng về một phía xu thế, đám yêu quái chỉ có thể kêu thảm chạy trốn chết, hy vọng

đường nào có thể có một hàm ngầm xuất hiện .

Tôn Ngộ Không đám huynh đệ bốn người, ở yêu trong bảy đầu đá lung tung, mỗi huy vũ một cái binh khí, phải làm chết vài cái tiểu yêu . Là vì Tôn Ngộ Không con khi này, Kim Cô Bồng quả thực chính là đoạt hồn lợi khí, thu cất từng cái tiên hoạt sinh mệnh .

Nhìn nữa Trần Y bên kia, hiệu quả cũng chênh lệch không bao nhiêu, cho dù là màu cam cùng Tử Sắc hai con doi yêu liên thủ, cũng căn bản không làm gì được hòa thượng này, thậm chí có chút không dám động thủ .

Bọn họ phát hiện, bản thân dùng rất lực đánh trúng hòa thượng này, bản thân sẽ bị hai phần phản chấn, căn bản là tránh cũng không thể tránh . Càng chết người là, hòa thượng này căn bản cũng không sợ đau nhức, quyền cước công kích không làm nên chuyện gì .

Mà binh khí giao phong, mỗi lần đều bị vậy cũng ác Thiên Trượng đón đỡ, căn bản liền không gặp được nhân gia góc áo .

Trần Y Phiêu đứng ở giữa không trung, được nước cười, nghĩ thầm Thái Thượng Lão Quân Cứu Chuyển Kim Đan thật tình không sai, bản thân tuy là còn chưa phải là Kim Cương Bất Bại thân, nhưng tại đồng bậc trong, ước đoán khó có người có thể tay không phá vỡ .

"Bản thể thay đổi!"

Màu cam con doi yêu dần dần biến thân, một cái phát hiện ra bản thể, chính là một con cự doi lớn . Sí triển khai ít nói cũng có 50 mét, đầu so với Phi Châu trâu còn tốt đẹp hơn vài vòng .

Ngay cả hai cái chân, cũng cùng đùi người một dạng phẩm chất . Mặt trên dài dài hơn thước lợi trảo, lóe yếu ớt lục quang, nên có bôi kịch độc . Trong miệng cũng vuren bốn viên khoảng hai tấc răng nanh, mới có thể đơn giản cắn đứt người trưởng thành kích thước lưng áo .

"Ta cũng thay đổi!"

Lại là gầm nhẹ một tiếng, kia Tử Sắc con doi yêu cũng thay đổi lấy vốn lại thể, xu thế cùng màu cam con doi yêu độc nhất vô nhị, chỉ là khổ người hơi nhỏ như vậy ném một cái vứt bỏ .

Hô! Hô! Hô . . .

Hai cặp cự đại cánh đánh ra trời cao, nhấc lên trận trận cuồng phong, cuốn bay không ít cát đá, làm cho trong sơn cốc bụi bặm tràn ngập yên chương khí, ánh mặt trời đều ngăn trở không ít .

Nhìn trước mắt hai cái này đại đồng tây, Trần Y chân mày không khỏi nhăn lại . Mặc dù nói hấn có thể chắc thắng, nhưng không muốn đối mặt ác tâm như vậy vật . Là vì con doi trong miệng phun ra mùi thú, khiến Trần Y Trải qua muốn ói .

Kết quả là, Trần Y suu một cái bay vọt đến tiểu yêu trung gian, hô to một tiếng: "Hầu từ, đào ổ chim!"

Tôn Ngộ Không sớm đã chứng kiến hai cự doi lớn quái, đang có chút tay ngứa ngáy, nghe Trần Y phân phó như thế, tự nhiên là sang sảng đáp lại: "Thu được sư phụ, ta đây Lão Tôn đi vậy!"

Lật ngã nhào một cái, Tôn Ngộ Không liền xuất hiện ở hai con doi phía trước, nhếch miệng cười nói: "Hai súc sinh lông lá, chỉ các ngươi sẽ thành lớn sao? Nhìn ngươi gia Tôn gia gia biến hóa, cho ta thay đổi!"

Xôn xao!

Hầu từ so với búp bê bom hơi tới còn nhanh hơn, trong nháy mắt liền lớn lên vô số lần, hơn nữa cũng thay đổi lấy vốn lại thể, trở thành một con có thể Đại Sơn con vuren,

"Rống!"

Tôn Ngộ Không nói chuyện điên cuồng gào thét, hai tay ở ngực rầm rầm rầm rầm, trong mắt tất cả đều là hung quang, sát ý tràn ngập tứ phương trên dưới . Từ tốt lắm mấy người mới có thể vây kín ôm lấy song chưởng xem, nhất định là cái lực lớn vô cùng đáng sợ gia hỏa .

hai con doi nguyên tưởng rằng biến trở về bản thể sau khi, cũng có thể khiến thể cự hơi có chút đổi mới . Nào biết, cái này con khi sẽ có như thể Đại Thần Thông, trở thành chuyên môn kéo đất chúng nó những thứ này cánh dài ghê tởm đồ đặc .

"Hi!"

Con doi huynh đệ cũng không để ý, phát sinh Âm U hí sau khi, rung động hai cánh, từ trái phải hai bên đối với Tôn Ngộ Không chủ động phát động công kích, Lấy tiến làm lùi, trước tới thăm dò .

"Rống!"

Tôn Ngộ Không lại hét lớn một tiếng, đôi chân và hông thân cong, lập tức mạng đến bỗng nhiên phát lực, thân thể không hề lại bắn bay dựng lên, nhắm phía hai con doi .

Con kia màu cam con doi muốn thông minh rất nhiều, thấy Tôn Ngộ Không nhảy về phía trước vọt tới, vội vàng lảng không một cái quay về, cấp tốc chuyển biến, khó khăn lắm né qua Tôn Ngộ Không bàn tay khổng lồ .

Nhưng này con Tử Sắc sẽ không vận tốt như vậy, khi nó phát hiện nguy hiểm đã tới, muốn muốn chạy trốn lúc, đã không kịp . Chỉ có thể trừng lớn hai mắt, nhìn bàn tay to lớn đập xuống .

Hô một cái, Tôn Ngộ Không buộc chặt ngón tay, đem kia Tử Sắc con doi nắm ở trong tay, mặc nó giãy giụa như thế nào đều không làm nên chuyện gì . Tôn Ngộ Không ngón tay, tựa như cùng vĩ đại xiềng xích, đưa nó chăm chú chế trụ, không còn cách nào nhúc nhích .

Tiếp đó, chỉ thấy Tôn Ngộ Không mở tấm kia có thể son động miệng rộng, cắn một cái ở Tử Sắc cánh doi, ngành sinh sinh kéo đứt, huyết vụ từ cao không phun, nhuộm đỏ nửa bầu trời .

Nhưng đây vẫn chưa kết thúc, ở Tử Sắc con doi vùng vẫy gãy chết trong, Tôn Ngộ Không lại cắn nó đầu, bàn tay khổng lồ xé ra, đầu thân tức khắc chia lìa, động mạch trong cuống phun huyết dịch, trùng khoa Sơn Thê không ít thả lông thạch .

Tôn Ngộ Không dương tay vung, đem Tử Sắc con doi thi thể đập về phía mặt đất rất nhiều tiểu yêu .

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó chính là đất rung núi chuyển, bụi bặm cát đá phi dương, trong còn có thể chứng kiến không ít tiểu yêu thân ảnh, cũng bị đập bay lên .

Trần Y đám người bị lộn được đầy bụi đất, vốn nên quát lớn Tôn Ngộ Không, nhưng còn có một con doi không có giết chết, Trần Y chỉ có thể trước tiên nhìn một chút, các thứ chuyện giải quyết sau khi, tái hảo hảo giáo dục một chút con này Thạch Hào, khiến hần sau này động tác nhẹ một tí .

Tôn Ngộ Không giết được hưng khởi, sao khiến màu cam con doi chạy thoát ? Hét lớn một tiếng liền đuổi theo, không đem con doi giết chết, liền quyết không bỏ qua .

màu cam con doi nhìn thấy huynh đệ chết thảm, đâm đầu sợ phá, vội vàng đập cánh, ý vị hướng chỗ cao phi . Nhưng bởi thân thể quá lớn, Trọng Lực làm cho nó khó có thể ung dung tăng lên, chỉ lát nữa là phải bị Tôn Ngộ Không cho bắt tại trận .

"Nơi nào đến Bát Hào, lại dám can rờ như vậy!"

Liền vào lúc này, Thiên Không truyền đến 1 tiếng trầm thấp rỗng giã, đồng thời đến, còn có một chuỗi lóe hàn mang Cuồng Xoa, làm cho Tôn Ngộ Không phải trước tiên thu tay về, khiến màu cam con doi có thể chạy trốn chết .

Giờ này khắc này, trong sơn cốc bụi bặm cát đá lạc định, khôi phục tầm nhìn . Chỉ thấy thẳng đầy đất yêu quái thi thể, cùng tụ tập thành dòng suối huyết thủy .

Sống, vền vền có bốn người, đó chính là Trần Y, Trư Bát Giới, Sa Tăng, cùng với Tiểu Bạch Long . Mà bọn họ, từng cái cũng đều bị các tiểu yêu tươi mới máu nhuộm đỏ, trở thành bốn cái Huyết Nhân .

Trần Y tùy tiện biến mất trên mặt vết máu, đáp mây bay Phi Lãng trên cao, hai mắt nhìn về phía mới từ thanh âm kia truyền đến địa phương, khoe miệng đi lên vênh lên, nhân nhạ xem khẩu đạo: "Thật đúng là mang đến lớn, chỉ tiếc, lão chút ."

Xuất hiện ở Trần Y thầy trò trong mắt, là một người mặc Tử Bào nữ nhân . . . Không đúng, chắc là nữ yêu, chính là một cái cánh dài Điều Nhân . Vóc người rất tốt, là vì ngực hai đồng thịt, thật thật rất lớn, tựa hồ cũng có thể ở trong gió lay động .

Trần Y nói đến cái lớn, ngón tay chính là hai đồng thịt .

Tử Bào nữ yêu khiến màu cam con doi biến trở về hình người, mang theo cùng nhau từ từ theo Trần Y bay tới . Tồn tại không ít nếp nhăn trên mặt, cũng là nồng đậm sát ý, tràn ngập toàn bộ Thiên Không .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Hai vầy tình huống

Nhìn trước mắt đặng đặng sát khí nữ yêu, Trần Y không khỏi lắc đầu thở dài, rất là tiếc hận xu thế .

Người nữ kia yêu, luận vóc người, thật không thể chê . Nên thật to, nên tinh tế, nói xong điểm trực bạch, đó chính là một tiêu chuẩn tỉ lệ vàng, so với Trần Y ngày nhớ đêm mong Quan Âm tỷ tỷ, chính là không thua bao nhiêu .

Thế nhưng, tướng mạo cũng không dám khen tặng . Đây mặt bộ về phía trước nhô ra, như là một cái cái dùi, là vì miệng kia, tựa như cùng một bả mỏ nhọn cái kẹp, vẫn là mang xác .

Hai con mắt lớn đến có chút thái quá, chiếm gương mặt đó một phần tư còn nhiều hơn chút diện tích . Trên lưng còn dài một đôi xích hồng sắc bán trong suốt hình lưới cánh, nhìn qua liền có thể đoán được, cái này yêu là một con Mẫu Tinh Đình .

"Người hòa thượng này, sao liền vô lễ như thế, một chỉ thấy Bản vương dung nhan, chưa thấy qua mỹ nữ sao?" Mẫu Tinh Đình mặc dù là ở quá lớn, nhưng nghe tựa hồ lại có chút không giống quá lớn .

"Oa!"

Trần Y cuối cùng không có nhịn xuống, há mồm nôn mửa liên tục, đã là ác tâm tới cực điểm . Xấu xí coi như, đi ra kẻ đáng ghét cũng có thể không nói, nhưng lại còn nói mình là mỹ nữ, ai vậy cho nó dừng khí ?

Thấy Trần Y nôn mửa thành bộ dáng như vậy, Mẫu Tinh Đình cũng rất cuộc mình bạch được là có ý gì . Nhất thời, hai con mắt to thiếu đốt lửa giận, hét rầm lên: "Hòa thượng! Hôm nay ngươi giết ta nhiều như vậy thủ hạ, Bản vương nhất định phải bọn ngươi chết một vạn lần!"

Trần Y lau miệng đến sùng đạo: "Nhìn ngươi tu vi không thấp, sao sẽ không có điểm thương thức đây? Chết một vạn lần, ngươi lắm lời chết cho lão tử nhìn! Ngươi quái dị, chưa bao giờ soi gương đi, như thế tự luyện, cách ứng người!"

"Thối con lừa ngốc! Ta muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh! A ~~~ "

Nữ nhân, cái gì đều có thể nhẫn, thì là không thể dễ dàng tha thứ người khác nói mình xấu, mặc dù là thật xấu cũng không được, là vì tại chính mình thuộc hạ trước mặt . Cho nên, Mẫu Tinh Đình tức giận hơn được khó có thể phụ gia, sát ý càng đậm .

Trần Y lắc đầu thở dài: "Tình hình chung, Bản Thánh Tôn phải không đả nữ người, có vẻ không có thân sĩ phong độ . Nhưng hôm nay, cũng là hai vậy tình huống, cho nên ngươi nhất định bị đánh . Đến đây đi, khiến ta nhìn ngươi một chút đến cùng bao nhiêu cân lượng ."

"Thối con lừa ngốc, Bản vương sẽ làm ngươi hối hận đi tới trên đời này, ăn ta một xiên!"

Mẫu Tinh Đình nộ quát một tiếng, cũng sẽ không cùng Trần Y múa mép khua môi, ngược lại nàng biết mình ở phương diện này là nhược hạng, không bằng trực tiếp dùng thực lực nói chuyện, như vậy tới trực tiếp hơn chút .

Suru!

Mẫu Tinh Đình đập cánh, tốc độ thật nhanh . Không tới hai cái hô hấp, cũng đã giết Trần Y trước mặt, giờ lên lóe hàn quang cái nữa theo Trần Y yếu hại đâm tới, muốn đem Trần Y miểu sát .

Cảm thụ được về này áp lực càng ngày càng mạnh, Trần Y có thể đoán được, cái này Mẫu Tinh Đình tu vi, là màu cam con doi yêu Đình Phong thời khắc gấp mấy lần . Hoặc có lẽ là, cùng Trần Y hiện tại đã tương xứng .

Vì vậy, Trần Y nửa điểm cũng không dám khinh thường, quơ Cửu Long Tích Trượng, nghênh hướng Mẫu Tinh Đình . Đồng thời, Âu Trung hô lớn: "Thối kỹ nữ, cho là cánh dài liền có thể vô pháp vô thiên ? Xem ta Đại Thần Thông!"

Trần Y gào to 1 tiếng, cũng thôi động linh lực, ở trong tay hình thành một cái kim sắc chói mắt quang cầu, theo Mẫu Tinh Đình liền khiến cho tinh thần đập tới, Liệt Không tiếng vù vù rung động .

Bất quá cái này như trước không phải Trần Y mục tiêu công kích chủ yếu, chỉ là một cái đánh nghi binh mà thôi . Hấn chân chính mục đích, là nữ yêu cặp kia bán trong suốt hình lưới cánh .

Mẫu Tinh Đình tự nhiên không hiểu được Trần Y thực sự là mục đích, thấy quả cầu ánh sáng màu vàng óng cấp tốc đập hướng mình bộ mặt, hú lên quái dị liền vội vàng lắc mình né tránh, lại là kinh ngạc vừa tức giận .

Nó thật không nghĩ tới, hòa thượng này có thể có thần thông như thế, lại dùng linh lực ngưng tụ thành công kích pháp bảo, hơn nữa tốc độ phi khoái, muốn phải hoàn toàn tránh được, cơ bản không có khả năng .

Bất quá, nữ nhân thích chung diện, chỉ cần có thể tránh được không cho công kích được bộ mặt, đập phải thân thể địa phương khác, tối đa cũng liền bị chút tổn thương . Hơn nữa, quang cầu này uy lực không được là rất lớn, đánh tới trên mặt có thể hủy dung, đánh vào người, hiệu quả cũng không lớn .

Cho nên, Mẫu Tinh Đình một lòng chỉ nghĩ khiến bộ mặt tránh được quang cầu công kích, địa phương khác không có chú ý .

Cái này cũng thực sự là Trần Y mong muốn hiệu quả, lập tức lắc mình qua đây .

Tại triều nổi Mầu Tinh Đình cấp trùng đồng thời, Trần Y cầm trong tay Thiên Trượng biến hóa thành một cây lớn châm, hướng về phía đôi cánh chính là một trận bồng nhiên đâm . Mỗi một cái, cũng có thể làm ra một cái đại lỗ thủng, hờ rất là nghiêm trọng .

"Ghe tòm Xú Hòa Thượng! Mau dừng tay!"

Mầu Tinh Đình lúc này biết Trần Y Chân Mục, trong lòng hối tiếc không thôi . Một lòng chỉ nghĩ tu vi đề thăng, không có nghĩ qua muốn thoát khỏi cánh độc lập phi hành, lần này, nguy hiểm!

Ở hồi hận đồng thời, liên tục thét chói tai, quay đầu lại chính là một xiên, cũng không để ý đâm tới chỗ .

"Ai nha ta Tào!" Trần Y kinh hô 1 tiếng, vội vàng xoay người tránh được, về mặt chưa tính hồn đạo: "Người nha biến thái a, sao liên âm hiểm như thế ? Chuyện đâm ta đừng quần bảo bối, muốn cho Lão Tử làm thái giám ?"

"Người . . . Ai nha nha! Biên Bức Vương nhanh tiếp được ta!"

Mầu Tinh Đình ban đầu muốn nói cái gì, nhưng cánh bị Trần Y đâm vô số cái đại lỗ thủng, đã khó có thể bay lượn, từ trên cao liên tục rơi xuống . Hơn nữa nguyên nhân lỗ thủng cái đo đếm không giống với, khiến nó nghiêm trọng mất thăng bằng, trên không trung liên tục đảo quanh, căn bản thì không thể điều khiển tự động .

màu cam con doi yêu đương nhiên sẽ không mất mở trường trường nhìn Tâm Nghi đã lâu nữ nhân lão đại rơi xuống, suu một cái phóng tới, sớm đưa hai cánh tay ra, cười đến có chút lạ .

Chỉ tiếc, Tôn Ngô Không là một mất sắc người, ngã nhào một cái trái lại, bay lên một cước, ở giữa màu cam con doi yêu ngực, đưa nó đá bay được thật xa .

"Súc sinh lông lá, không nhìn nhà người Tôn gia gia ở đây sao? Thực sự là không biết sống chết ." Tôn Ngô Không lạnh rên một tiếng, tao bao vầy vầy trên trán mấy cây lông dài, rất là được nước .

Àm!

Mầu Tinh Đình không ai tiếp được, đập ầm ầm hướng mặt đất, làm cho sơn cốc liên tục lay động, bụi mù cuộn cuộn, giống như nổi lên một trận bão cát .

Đội bụi bặm tan mất, Trần Y bọn họ mới nhìn rõ trong sơn cốc tình hình .

Mầu Tinh Đình rơi đập chỗ, trực tiếp bày biện ra một người thể hình trạng hồ to, sâu tới mấy thước . Mà vậy đối với bán trong suốt hình lưới Xích Hồng cánh, trực tiếp bị vi đại xung lượng bẻ gãy, tán lạc tại hồ to trái phải hai bên .

Mà trong hàm, Mầu Tinh Đình trực diện nằm ở nơi đó, bộ mặt hướng lên trên, trong miệng liên tục tuôn ra tiên huyết, biểu tình cực kỳ đau đớn . Rất muốn nhúc nhích, nhưng cả người xương cốt đã thành mảnh nhỏ, không còn cách nào động nửa phần .

Trần Y từ từ bay xuống, nhìn trong hàm Mầu Tinh Đình đạo: "Yêu quái, có lời gì muốn nói sao?"

"Ây . . . Ách . . . Ách . . ."

Mầu Tinh Đình tựa hồ thật nói ra suy nghĩ của mình, chỉ tiếc, nhỏ ra vô lý ngữ, mà là nhất khẩu khẩu máu đặc . Lập tức, liền nghiêng đầu một cái, cứ như vậy vẫn lạc .

"Buông, đàn heo người buông!"

Hét lớn một tiếng truyền đến từ giữa không trung, ngay sau đó, liền thấy Trư Bát Giới áp trứ màu cam con doi yêu trở về . Trư Bát Giới cười hắc hắc nói: "Sư phụ, người xem Lão Trư rất thông minh đi. Người này bị Hầu bài hát một cước đá bay, liền muốn nhân cơ hội trốn, Lão Trư đuổi theo, đưa hấn cho tróc trở về, giao cho sư phụ xử lý ."

Trần Y gật đầu, vỗ Trư Bát Giới bả vai nói: "Không tệ không tệ, tương đối thông minh, là một đầu khá ái Tiểu Kim Trư ."

Vừa nói, Trần Y một tay lấy con doi yêu kéo qua đến, cười đều một cái đạo: "Xem vừa rồi người biểu tình, rất thích con này Mầu Tinh Đình đi. Bàn Thánh Tôn liền làm người tốt, thành toàn người rồi."

Màu cam con doi yêu không giải khai nổi Trần Y, nghi ngờ nói: "Thành toàn ta ? Nàng đều đã . . ."

Hừ!

Kiểm Mang lóe lên một cái rồi biến mất, nganh sinh sinh cắt đứt màu cam con doi Yêu Hậu mặt nói, làm cho hấn bụng liên tục phún huyết cái cổ, một đầu ngã vào trong hồ lớn, vừa vụn bộ mặt hướng xuống dưới, đặt ở Mầu Tinh Đình trên người .

"Sờ người đậu hũ!"

Trần Y chấp hai tay, Kinh Ngự 1 tiếng, mà sau khi xoay người rồi đi . Hấn phải nhanh tìm một chỗ tắm, thanh trừ hết cái này đầy người Yêu Huyết,

không thể cứ như vậy đi gặp gần sẽ xuất hiện bốn vị Bồ Tát .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Cảm giác rất tốt

Nguyên nhân đáp mây bay phi hành, Trần Y thầy trò năm người rất nhanh thì tìm được một chỗ tắm địa phương tốt . Đó là ở trong núi sâu một cái hồ nhỏ, mặt nước mạo hiểm nhân nhạ vạ khí, là tinh khiết thiên nhiên ôn tuyền .

Trần Y sư một cái dẫn đầu đánh xuống đụn mây, hô lạp lạp vài cái còi y phục, phù phù 1 tiếng liền nhảy vào trong suối nước nóng .

"Ồ . . . Thoải mái!" Trần Y nhắm hai mắt nhộn nhạo rên một tiếng, vẻ mặt hưởng thụ .

Tôn Ngộ Không đám người không có ngâm nước qua ôn tuyền, ngay từ đầu thấy kia mặt nước bốc khói, còn có chút chột dạ . Nhưng xem Trần Y ở bên trong ngâm là như thế tiêu hồn, cũng liền bỏ đi cố kỵ, đều xin hãy cởi áo ra, nhảy vào ôn tuyền tắm .

"Oa! Đây là nhà ai đốt ? Càng như thế thoải mái!" Trư Bát Giới vừa chà tắm viên đồ da, một bên cười ha ha nổi, chính là tương đương thích ý .

Tôn Ngộ Không đám ba người tuy là không nói gì, nhưng từ bọn họ động tác cùng biểu tình đến xem, từng cái cũng đều là cực kỳ hưởng thụ, tựa hồ cũng không muốn ly khai .

Trần Y vừa chà tắm cùng với chính mình có thể giải quyết địa phương, một bên bắt chuyện Tiểu Bạch Long đạo: "Tiểu Bạch Long, qua đây cho vì sư chà lưng, thưởng cho Cửu Chuyển Kim Đan mười viên ."

Xôn xao!

Tiểu Bạch Long không nói hai lời, chạy so với quỷ đều còn nhanh hơn, vội vàng vì Trần Y phục vụ, cũng không đành hỏi lực đạo là có thích hợp hay không, nghiêm nhiên một cái hợp cách chà lưng Tiểu Suất Ca .

Cái này tự nhiên không thể nói Tiểu Bạch Long muốn lấy lòng Trần Y, mà là vì mười viên Cửu Chuyển Kim Đan . Đây chính là Cửu Chuyển Kim Đan a, hơn nữa còn là mười viên nhiều như vậy, ai có thể không bị mê hoặc ?

Ngay cả Tôn Ngộ Không con khi này, chính là không khỏi không chế nuốt nước miếng, trong mắt đều là mong mỏi .

Mặc dù nói, hần ăn xong rất nhiều Thái Thượng Lão Quân Kim Đan, nhưng này cũng chỉ là Kim Đan mà thôi, không phải Cửu Chuyển Kim Đan . Nếu như có thể đạt được cho dù một viên, chính là vô cùng Đại Phúc Duyên . Hiện tại khen ngược, sư phụ hất tay một cái chính là mười viên, người nào thấy không thèm ?

Trư Bát Giới vẻ mặt ủy khuất nói: "Sư phụ người bắt công, người trông mặt mà bắt hình dong, Lão Trư chà lưng tài nghệ mới là tốt nhất ."

Vì đạt được thưởng cho, Trư Bát Giới nói vớ vẩn chính là không có hạn cuối . Bất quá vẫn là đạt được Tôn Ngộ Không cùng Sa Hòa Thượng nhất trí phụ họa: "Đúng đúng đúng, chúng ta tài nghệ cũng rất tốt ."

Đang khi nói chuyện, tam huynh đệ nhãn thần một cái giao lưu, liền nhanh chóng đánh về phía Trần Y, quán hần có đồng ý hay không, dất cái nào coi như cái nào, trực tiếp liền chà .

"Người nào!" Trần Y đột nhiên kêu to lên, khuôn mặt hơi đỏ lên mắng: "Tê đại đàn! Chà lưng liền chà lưng, ai cho người hiểu tắm ta lão nhị ? Tránh ra!"

Tôn Ngộ Không gãi gãi lỗ tai, cực độ không có ý tứ đến: "Sư . . . Sư phụ, không nên tức giận, không nên tức giận . Lão Tôn tưởng Kim Cô Bồng chảy xuống, cho nên . . . Sư phụ chớ trách ."

Trần Y giết liền Hào tâm đều có, cái này đkm cũng có thể nhận lầm là Kim Cô Bồng ? Lão Từ nhà này sẽ chuyển biến, người Khốc Tang Bồng làm được hử?

Bất quá tướng quy tướng, Trần Y cũng không có nói ra, mà là khuyên bảo: "Cẩn thận một chút, đây chính là liên quan đến đến một cái tình cầu sinh mệnh đây, đừng động tay động chân ."

"Dạ dạ dạ!"

Từ tên học trò đều ý vị gật đầu, từ phương hướng khác nhau cho Trần Y tấm kỳ, khiến hàng này có loại rất tốt đất cảm giác . Nguyên lai, làm sư phụ cũng có thể như thế thoải mái .

Quá lớn khái nửa giờ sau, Trần Y mới thỏa mãn khiến các đồ đệ dừng tay, cũng để cho bọn họ rửa tăng bào cùng cả sa những vật này, lượng ở trên tăng đá phơi khô .

Hoàn thành những thứ này sau đó, từ tên học trò đều không khỏi đưa mắt tập trung đến Trần Y trên người, đều là hòa lạt lạt cảm giác .

Bị vài cái đại nam nhân như vậy nhìn, Trần Y không từ cái ve mùa đông, bảo vệ bộ vị trọng yếu quát lên: "Mấy người các ngươi nhìn cái gì vậy ? Bản thân không có sao ?"

Vẫn luôn không được nói thế nào Sa Hòa Thượng lần này đoạt cái trước tiên, chân thành nói: "Sư phụ, đệ tử rút cuộc minh bạch, những yêu quái đó vì sao đều muốn ăn ngươi . Nhìn da thịt này bao nhiêu Bạch, bao nhiêu non mịn . Nếu như Lão Sa ta yêu quái, cũng định muốn cắn một cái ."

"Ai nha nha!" Trư Bát Giới một cái kêu rên lên: "Sư phụ a! Dung mạo ngươi như vậy tuấn, càng lộ ra ta Lão Trư xấu, điều này làm cho Lão Trư làm sao còn sống a!"

Trần Y cười hắc hắc nói: "Một dạng một dạng, vũ trụ đệ tam, cũng không phải rất tuấn tú, Mạc ước ao, Mạc ước ao a . Hầu tử, bỏ lấy vì sư Tử Kim Bát cùng hai bên trái phải cái túi nhỏ đến, vì sư thưởng cho các ngươi Kim Đan ."

"Yes Sir~!"

Tôn Ngộ Không tốt không ngừng, rất nhanh bỏ lấy Tử Kim Bát, cũng len lén kiểm tra, hai cái này bảo bối bên trong đến chứa bao nhiêu Cửu Chuyển Kim Đan . Nhưng vừa nhìn phía dưới , khiến cho hán phi thường thất vọng .

Tử Kim Bát trực tiếp là bên trong rỗng tuếch, tóc cũng không có một cây, mà trong cái túi nhỏ kia, cũng liền lấp một viên . Làm cho Tôn Ngộ Không hoài nghi, sư phụ có phải hay không đang lừa dối mấy người bọn họ . Vì vậy, liền đem Tử Kim Bát đưa cho Trần Y: "Sư phụ, cho ."

Trần Y biết con khi này chắc chắn kiểm tra, cười nhạt một cái nói: "Hầu tử, đây chính là vì sư pháp bảo, hán người không thể rình trong thần bí, cho dù có Hòa Nhân Kim Tinh cũng uống công ."

Đang khi nói chuyện, Trần Y liền lấy ra trong túi Cửu Chuyển Kim Đan, để vào Tử Kim Bát trong . Sau đó khởi động phục chế công năng, cả chậm rãi một Bát kim róc rách Cửu Chuyển Kim Đan đi ra .

"Hôm nay bọn ngươi biểu hiện đều rất tốt, vì sư vui vẻ, là hơn thưởng cho các ngươi một ít đi . Đến đến, đều cầm, một người năm mươi khóa, quân ăn no ."

Tử huynh đệ nhúng tay tiếp nhận Cửu Chuyển Kim Đan, biểu tình lại hưng phấn vừa kinh ngạc . Ăn Cửu Chuyển Kim Đan quân ăn no, trong tam giới, còn có ai dám có như thế miệng lớn khí ? Ngay cả Thái Thượng Lão Quân, cũng không dám khen biến này khẩu a .

Bất quá, cũng chính là như vậy mấy giây, mỗi một người đều rất nhanh đem Cửu Chuyển Kim Đan đưa vào trong miệng, giống ăn Popcorn một dạng, nhai được kêu lộp cộp .

Trần Y đương nhiên sẽ không quên bản thân, nhưng lại tương đối thô bạo, hốt lên một nắm liền rưới vào miệng, tùy tiện nhai vài cái, liền rầm 1 tiếng nuốt vào bụng . Muốn nhìn một chút, có thể hay không cũng thành tựu Kim Cương Bất Bại thân .

Cái này một lớp tập thể thôn dân, làm cho mỗi người cũng có đáng sợ linh lực, liên tục đánh thẳng vào cảnh giới bình cảnh .

Ầm! Ầm! Oanh . . .

Một cái cá thể bên trong đều truyền đến buồn bực, cảnh giới đều đang đột phá, rõ ràng nhất, là Trư Bát Giới, Sa Hòa Thượng, Tiểu Bạch Long . Ba người bọn họ tu vi vốn đến thấp nhất, cũng chính là 3 chuyển Chân Tiên thực lực, cho nên hiệu quả tốt nhất .

Lập tức, ba người đều từ 3 chuyển Chân Tiên, một đường đột phá đến Lục Chuyển Chân Tiên, thực lực bỗng nhiên đề thăng mười mấy lần, suýt nữa liền khiến cho thiên đạo phủ xuống .

Mà Tôn Ngộ Không cùng Trần Y hai người, vền vẹn từ Bát Chuyển Đỉnh Phong đột phá đến cửu chuyển, coi như ăn nửa, cũng đã vô dụng . Cho nên chỉ có thể thôi, dừng lại .

"Nguyên lai, Cửu Chuyển Kim Đan tên là đại biểu cho tầng này ý tứ, cửu chuyển Chân Tiên trở lên, ăn nhưng cũng trùng ." Trần Y khẽ gật đầu tự nói, nhìn về phía Trư Bát Giới đám ba người .

Ban đầu muốn duy nhất để cho bọn họ cũng ăn được cửu chuyển Chân Tiên cảnh giới, nhưng Trần Y vẫn là tuyển chọn trước tiên dừng lại, bởi vì hán cảm giác được, phía trên bắt đầu sở phản ứng . Lại để cho bọn họ tiếp tục đột phá, ước đoán thiên đạo lại được đánh xuống nghiêm phạt, cái được không bù đắp đủ cái mất sự tình, ta không làm .

Ba!

Trần Y dương tay cho Trư Bát Giới một cái khẩu đầu: "Ngươi cái này đàn heo, không có cảm ứng được phía trên dị dạng sao? Còn về mặt thêm dạng, muốn điểm tâm sáng khiến vi sư cho ngươi Siêu Độ? Chết dần chết dần, ngày nào đó mới có thể lên đường a ngươi."

Bị sư phụ nói như vậy, Trư Bát Giới đám ba người lúc này mới phát hiện phía trên dị dạng, cũng liền thoải mái. Nguyên lai, không phải sư phụ keo kiệt, là đang bảo vệ bọn họ đâu, trong lòng cảm giác rất tốt đất.

"Xuất phát!"

Sau khi mặc quần áo xong, Trần Y lại là vung tay lên, mang theo đội ngũ tiếp tục tây khứ.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Liền cùng các ngươi vui đùa một chút

Dọc theo con đường này, cơ bản không có yêu quái gì, càng không có gì hung cầm mãnh thú, cường đạo các loại cũng chưa thấy một cái, vô cùng bình tĩnh, làm cho Trần Y cảm giác rất buồn chán.

Hoàn hảo, có Trư Bát Giới cái này tham ăn gia hòa ở, cũng mỗi ngày đều có như vậy một chút lạc thú. Là vì ở hướng Trần Y muốn Cửu Chuyển Kim Đan lúc, càng là đại triển làm nũng bản lĩnh.

Bất quá, Trần Y cũng không có bởi vì Trư Bát Giới làm nũng mà bao nhiêu cho bọn hắn Cửu Chuyển Kim Đan, đúng giờ định lượng, mỗi ngày đều chỉ có thể để cho bọn họ tu vi tiến bộ nhất chuyển, bao nhiêu không bàn nữa.

Rất cực, ở Trư Bát Giới đám ba người tu vi cũng đi vào cửu chuyển Chân Tiên lúc, thầy trò nhóm cuối cùng là bước vào trong truyền thuyết Tây Ngưu Hạ Châu. Cũng chính là nói, bọn họ đi tới câu chuyện này lý tây phương thế giới.

Chưa hết một ngày, Trần Y thầy trò ngũ người tới một chỗ bị dân bản xứ gọi Thanh Phong lĩnh trong rừng núi, nhìn thấy một tòa phi thường rất khác biệt trang viên, khiến cho người rất là mê mẩn. Trang viên môn đầu còn treo bên trên một tấm bảng hiệu, trên đó viết thom mát vườn ba chữ.

Nhìn trong núi này độc lập trang viên, Trần Y biết, lại muốn cùng Quan Âm tỷ tỷ gặp mặt. Nàng mang theo hắn ba vị Bồ Tát, chờ đợi ở đây, muốn khảo nghiệm bọn họ thầy trò thành kinh quyết tâm. Xác thực xác thực mà nói, là Như Lai cái kia bụng bự nghĩ kế.

Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, Trần Y muốn triển khai ngâm nước Quan Âm tỷ tỷ bước tiến. Như vậy mỹ nhân để ở nơi đó, người tùy tiện hạ thủ nói, đó là súc sinh, nhưng thời gian dài không hạ thủ, đó chính là súc sinh không bằng.

Trần Y không muốn làm súc sinh, lại càng không giống ngay cả súc sinh cũng không bằng, vì vậy, hôm nay phải bắt đầu, ngược lại chính là người quen cũ.

Trư Bát Giới thấy kia hào khí trang viên, hai mắt trong nháy mắt phát sinh tia sáng, lau ngoạm ăn thủy đạo: "Rất cực chứng kiến nhân gia nhà a, có thể ăn thật ngon một bữa cơm bổ thí. Thường thường ăn Cửu Chuyển Kim Đan, thật là có chút dính miệng."

Tôn Ngộ Không một cước nói ở Trư Bát Giới trên lưng, tức giận nói: "Ngươi một cái khờ hàng, ở tu vi chưa tới sư phụ nói cửu chuyển Chân Tiên lúc, sao liền không nghe người nói như thế? Xem ngươi chính là muốn ăn đòn."

"Sư phụ, ngươi xem lần này Ôn hầu tử lại khi dễ ta Lão Trư, ngươi nhưng thật ra quản hắn quan tâm, niệm Kim Cô Chú đau chết hắn! Nhìn hắn còn dám hay không khi dễ người thành thật." Trư Bát Giới nhanh lên tìm kiếm Trần Y trợ giúp.

Ba!

Trần Y trở tay chính là một cái khẩu đầu, đánh cho Trư Bát Giới về mặt mộng bức, sau đó nói: "Ngươi cái này ngốc tử, Ngộ Không nói chẳng lẽ còn có sai? Đang ở hôm qua, cũng không nghe ngươi nói Cửu Chuyển Kim Đan chán ngắt, thật là một muốn ăn đòn con lợn béo đáng chết."

Trư Bát Giới cảm giác cả người cũng không tốt, nhưng lại không dám nói gì nữa, hắn vốn chính là ghét bỏ Cửu Chuyển Kim Đan không thể lại để cho bọn họ tu vi tiến.

Vì đánh vỡ cái này xấu hổ, Trư Bát Giới bản thân nhanh lên tìm việc tình tổ chức, nhấc tay đạo: "Sư phụ, các người trước tiên ở chỗ này chờ, Lão Trư đi gõ cửa, cho các người Hóa chút cơm bố thí đến."

"Người còn muốn đi hù dọa người sao? Trở lại cho ta!" Trần Y gầm nhẹ 1 tiếng, ngăn lại con này heo đi gõ cửa, sau đó, khiến Tiểu Bạch Long hóa thân trở về Độc Giác Thú, người nhẹ nhàng đến sau lưng đeo, bắt chuyện qua đây Tôn Ngộ Không đạo: "Hầu tử, người đi, chú ý nói đúng mực."

Trư Bát Giới đem Cửu Xi Đình Ba hướng hai bên trái phải vừa để xuống, liền trực tiếp liền nằm xuống nghỉ ngơi, bất mãn nói: "Ta Lão Trư xấu sao? Khả ái như thế cũng không nhìn ra được, con mắt gì a đây là. Không đến liền không đi, ta Lão Trư còn không muốn chạy lộ đây."

Tôn Ngộ Không nhận được mệnh lệnh, vội vàng dùng ngón tay chải vuốt sợi xuống bộ lông, lại chỉnh lý mấy lần quần áo mũ, lúc này mới theo trang viên kia đại môn đi tới, thoạt nhìn thật đúng là nghiêm trang.

Trần Y không có đi quan hầu tử, biết tên kia chỉ cần dùng tâm đi làm, không có chuyện gì có thể lẽ nào hấn. Ở giả, đây là Quan Âm tử tử đám người đến xò xét, căn bản sẽ không bởi vì hầu tử đi, liền không mở cửa.

Cho nên, Trần Y tinh lực là đặt ở Trư Bát Giới trên người, thấy hàng này trực tiếp ngã xuống đất liền thẳng, có loại muốn quần áo xung động. Nhưng có Quan Âm tử tử các năng ở bên trong đây, cho nên giả bộ thân sĩ một ít, khiến Sa Hòa Thượng đến: "Lão Sa, khiến heo mập đừng cho vì sư mất mặt."

Sa Hòa Thượng rất là thành thực, lập tức liền theo Trư Bát Giới đi tới, không nói hai lời chính là một cước, ở giữa Trư Bát Giới da thịt, nhưng lại khờ cười rộ lên đạo: "Ai nha Nhị Sư Huynh, người cái này co dãn cũng không tệ lắm mà, không hổ khẩu vị lớn như vậy."

"Lão Sa!" Trư Bát Giới một cái bật nhảy dựng lên, trừng mắt Sa Hòa Thượng gầm nhẹ: "Người là gan so với ta Lão Trư còn mập đúng hay không? Dám đá ta, có phải hay không muốn tìm đánh?"

Sa Hòa Thượng cười hắc hắc nói: "Nhị Sư Huynh, đây không phải là ta Lão Sa ý tứ, là sư phụ ý tứ. Lão nhân gia ông ta để cho ta tới đá người, ta Lão Sa cũng không thể cãi lời sư mệnh a."

"Người..." Trư Bát Giới thật là không có triết, chỉ có thể trừng Sa Hòa Thượng liếc mắt, sau đó xoay người nhìn về phía Trần Y đạo: "Sư phụ, người béo có thể khôn, người để Lão Trư nghỉ ngơi một hồi mà, ngược lại lại không có việc gì có thể làm."

Trần Y ném cho Trư Bát Giới một cái liếc mắt: "Không có chuyện làm liền có thể tùy tiện thẳng trên mặt đất? Người cho là mình vẫn là con heo rừng a. Ngốc tử, người nhớ kỹ cho ta, sau này phải bảo trì hình tượng tốt đẹp, bằng không tiền người lại luân hồi một lần."

"Sư phụ, người đây là đang nào loại nào?" Trư Bát Giới không nói gì, cả người đều cảm giác khó chịu, vẫy vẫy ống tay áo đạo: "Tính một chút, ngược lại người là sư phụ, người nói liền là chân lý, ta Lão Trư chiếu làm là được. Thực sự là, có phiền hay không?"

Trần Y tự nhiên là nghe được Trư Bát Giới phía sau sáu tự, nhưng cũng không có cùng một con heo đi tính toán.

Cũng liền vào lúc này, Tôn Ngộ Không đi tới trang viên ngoài cửa lớn, nhúng tay vỗ nhẹ vài cái đại môn, Thanh Thanh tang ở đạo: "Có ai không? Xin hỏi bên trong có ai không?"

"Người nào nhĩ?"

Bên trong truyền đến 1 tiếng câu hỏi cùng tiếng bước chân, lập tức, đại môn liền bị mở ra, lộ ra một cái đẹp đến không muốn không muốn nữ tử hai má. Nhưng nàng kia vừa thấy Tôn Ngộ Không xu thế, liền một bên kinh hô một bên quan môn: "Ai nha! Yêu quái a!"

Bị sập cửa vào mặt Tôn Ngộ Không không có nổi giận, lại tiếp tục gõ cửa đạo: "Nữ Bồ Tát, ta không phải yêu quái, ta đây Lão Tôn là theo Đông Thổ Đại Đường Cao Tăng đi vào Tây Thiên Thủ Kinh hóa thượng, là Cao Tăng đại đệ tử Tôn Ngộ Không. Nữ Bồ Tát, mở cửa nhanh a."

Đại môn lại từ từ mở ra, vừa mới cái kia nữ tử phi thường cẩn thận ở bên trong cửa thăm hỏi nổi, nhỏ giọng vấn: "Người là theo Đại Đường Cao Tăng đi Tây Thiên Thủ Kinh đệ tử? Thật không phải yêu quái?"

"Không phải, không phải!" Tôn Ngộ Không hai tay đều liên tục lắc lư, mỉm cười nói: "Nữ Bồ Tát, ta đây Lão Tôn không phải yêu quái. Người xem một chút, nhìn, cái này tướng mạo có thể là yêu quái sao? Rồi hãy nói, yêu quái có thể giống ta đây Lão Tôn giống nhau, thật dễ nói chuyện?"

Nàng kia lại do dự một chút, sau đó mới lại đem cửa phòng lại mở ra một ít, chuyển động như nước trong veo mắt to, nhìn Tôn Ngộ Không, sau đó lại theo Trần Y bọn họ nhìn tới.

Trần Y nhìn xuống không có cười, nghĩ thầm, cái này Bồ Tát còn nghe hài hước, giả bộ giống như vậy, nếu như là thật Đường Tăng, vách đá dựng đứng sẽ bị dao động được xoay quanh.

"Các người muốn chơi đúng không, ta đây liền bởi các người cố gắng vui đùa một chút, xem xem ai có thể đem người nào chơi hư." Trần Y nghĩ như vậy, khoe miệng hơi nhếch lên, lộ ra ý nghĩa rất là phức tạp cười bi ối.

Câu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Nghĩ không ra a nghĩ không ra

"Sờ người đầu hũ, thiện tai thiện tai!"

Trần Y chấp hai tay, khiến Tiểu Bạch Long đi cùng với chính mình từ từ đi hướng trang viên đại môn, theo vậy không biết là ai thay đổi nữ tử thì lễ một cái đạo: "Vị này Nữ Thí Chủ, bản tăng là Đông Thổ Đại Đường kém hướng Tây Thiên Thủ Kinh hòa thượng, cho Nữ Thí Chủ thỉnh an."

Nhìn thấy một màn này, Trư Bát Giới lôi kéo Sa Hòa Thượng nhỏ giọng nói: "Lão Sa, có dám hay không cùng sư huynh đánh cuộc?"

"Đánh cuộc gì?" Sa Hòa Thượng về mặt nghĩ hoặc nhìn Trư Bát Giới: "Nhị Sư Huynh, người nên biết ta Lão Sa làm người, tuyệt đối không có khả năng ở trong lỗ tai thê bạc, lấy cái gì cùng người đồ?"

Trư Bát Giới cảm giác trong ngực một phát súng, đá Sa Hòa Thượng một cước nói: "Lão Sa, lời này của người có ý tứ? Ta cho người biết a Lão Sa, không có chứng cứ, cũng đừng ngậm máu phun người, ta Lão Trư nói giận lên, Ngân Hà nước đều không thể tưới tắt."

"đồ cái gì chứ?" Sa Hòa Thượng cái này lại càng không hiểu.

Trư Bát Giới lại đá Sa Hòa Thượng một cước nói: "Còn nói ta Lão Trư dần, người so với ta Lão Trư còn dần! Không có bạc cũng không thể đồ? Liên đồ uống rượu, ai thua ai không hứa uống, có dám hay không?"

Sa Hòa Thượng không có đáp lại, mà là phản vấn: "Nhị Sư Huynh, người đều còn chưa nói, lấy cái gì đến đánh đồ a."

Trư Bát Giới nhúng tay lên lên chỉ chỉ Trần Y đạo: "Thấy không, chúng ta mượn sư phụ đến đồ. Ta cá là sư phụ nhất định là coi trọng cô gái kia, nhất định sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế làm cho nhân gia tổ chức vợ hân."

"Như vậy a." Sa Hòa Thượng nhìn Trần Y, gật đầu nói: "Điểm này, ta và sư huynh người xem pháp nhất trí, không có cách nào khác đồ."

Lần này, Trư Bát Giới không nói gì, hân cho là Sa Hòa Thượng sẽ không có cùng quan điểm, ai biết, cùng mình độc nhất vô nhị. Xem ra, sư phụ thực sự là nhan sắc lộ a.

Nhìn nữa Trần Y bên kia, nàng kia chính là theo Trần Y chấp hai tay thì lễ một cái, ngón ngọt cười đạo: "Tiểu nữ từ gặp qua Đại Đường Thánh Tăng, vừa rồi có chút mạo phạm, mong rằng Thánh Tăng xin đừng trách. Thánh Tăng, nhanh mời vào bên trong."

"Đa tạ Nữ Thí Chủ." Trần Y giả bộ không phải Thường hòa thượng, chậm rãi xuống Độc Giác Thú phía sau lưng, đem Độc Giác ** cho Tôn Ngộ Không, mà hậu chiêu hô các đồ đệ: "Các đồ nhi, đều theo vì sư vào đi, động tác coi thường ta, đừng quấy nhiễu thanh tịnh."

Tôn Ngộ Không nhanh lên nắm Tiểu Bạch Long đi hướng bên kia, còn che miệng cười trộm đạo: "Tiểu Bạch Long, người xem sư phụ như vậy, giả bộ dường như thực sự là Cao Tăng giống nhau, ta đây Lão Tôn thiếu chút nữa thì nhìn không được muốn cười."

Tiểu Bạch Long chính là nhẹ giọng nói: "Hoàn hảo ta biến thành bộ dáng như vậy, cười cũng không còn người biết, nếu không..., nhất định sẽ bị sư phụ trách cứ. Đại sư huynh, người nói sư phụ có thể hay không tối nay cưới vợ?"

"Đi đi đi!" Tôn Ngộ Không đạo: "Cái gì lão bà? Đó là người sư nương."

Tiểu Bạch Long thờ dài nói: "Đại sư huynh, người sẽ không khổ sở? Hay là đang miễn cưỡng vui cười a. Đẹp như thế nữ tử, người sẽ không tâm động?"

"Ta..." Tôn Ngộ Không chính là thờ dài nói: "Nói thật ra, ta đây Lão Tôn cũng là có chút ý kiến, nhưng sư phụ coi trọng, ta cũng không dám hiểu sai a. Hân cảnh giới ở trên chúng ta, còn có rất nhiều pháp bảo, không dám nghĩ, không dám nghĩ a!"

Tiểu Bạch Long lại nói: "Đại sư huynh, người khi đó Đại Náo Thiên Cung, không hiềm thấy qua tiên nữ đi, sao liền không nghĩ tới cưới hân một cái, trở về Hoa Quả Sơn tổ chức Áp Trại Phu Nhân đây?"

Tôn Ngộ Không gãi gãi lỗ tai đạo: "Khi đó tuổi quá trẻ, một lòng chỉ nghĩ đánh lộn, lấy ở đâu tâm tư suy nghĩ tiên nữ? Ở Ngũ Hành Sơn xuống năm trăm năm, ta thực sự là hối hận chết. Bất quá đi ra là tốt rồi, sau này cơ hội còn rất nhiều. Đối với Tiểu Bạch Long, người lại vì thế nào không tìm một cái đây?"

"Ta và các ngươi không giống nhau a, khó tìm." Tiểu Bạch Long thở dài nói: "Chúng ta Long Tộc, ở động phòng lúc đều phải hóa thành bản thể lại vừa . Mà khi đó, gia hỏa quá lớn, chỉ có Long Tộc có thể thừa nhận . Mà thân phận ta lại . . . Tính một chút, lại nói tiếp về mặt đều là nước mắt ."

Tôn Ngộ Không vỗ nhẹ phách Tiểu Bạch Long, đạo: "Sau đó có cơ hội, đại sư huynh cho ngươi trao một cái Mẫu Long chính là . Hiện tại ngươi trước hết ở chỗ này nghỉ, ta đây Lão Tôn theo sư phụ đi ."

Dứt lời, Tôn Ngộ Không liền ly khai mã quay vòng, nhay cạ tung theo Trần Y nhóm đã chạy tới: "Sư phụ, con ngựa đã buộc tốt."

"Được, vì sư biết ." Trần Y khẽ gật đầu, tiếp tục cùng nữ nãi kia đi vào trong .

Trang viên này mặc dù không được là rất lớn, nhưng cùng những thôn dân kia phòng ốc so sánh với, đã là khu nhà cấp cao . Tổng cộng có ngũ chính giữa độc lập phòng ốc, thành rười ngôi sao hình dạng Lạc Thành, lẫn nhau chính giữa cách xa nhau ước là chừng năm mươi mét .

Mà bên trong trang viên, hoa cỏ cây cối chỗ nào cũng có, khiến người ta có loại tiến nhập vườn hoa nhỏ cảm giác .

"Nương, có Đại Đường Cao Tăng đến đây tá túc ."

Nàng kia hướng về phía lớn nhất một gian nhà khẽ gọi, thanh âm phi thường êm tai, khiến Trần Y vẫn cân nhắc, cái này đến là vị nào Bồ Tát thay đổi, quả thực quá hoàn mỹ .

Kết!

Theo một tiếng vang nhỏ, phòng cửa bị mở ra đến, cùng nhau đi tới ba cô gái, đều là đẹp như thế dĩnh . Tiêu chuẩn vóc người, tính lệ dung nhan, thủy nộn da thịt . . .

Đây là muốn cái gì có cái đó, so với Trần Y trong tưởng tượng còn muốn hăng hái vài phần . Hơn nữa, niên kỷ cũng không lớn, ngay cả cảm giác đầu rỗng phu nhân, thoát nhìn cũng tuổi rất trẻ, giống như là ba cô gái này tỷ tỷ, không được là mẫu thân .

Trần Y cất bước đi lên, hành cá lễ đạo: "Bần tăng gặp qua mấy Nữ Thích Chủ, đã quấy rầy quý phu thanh tịnh ."

"Thánh Tăng khách khí ." cảm ba tong phu nhân mỉm cười nói: "Đoạn đường này bên ba mệt nhọc, mấy vị trưởng lão nhất định là khổ cực tột cùng, chúng ta có thể tiếp đãi mấy vị trưởng lão, chính là Đại Phúc Duyên a . Đường Thánh Tăng, nhanh mời vào bên trong ."

Vừa nói, phu nhân rồi hướng mấy đứa con gái đạo: "Nhanh đi chuẩn bị chút cơm bố thí đi, đừng xem, một hồi có là thời gian ."

ba vị nữ tử hì hì cười, lại xem Trần Y vài lần, lúc này mới có chút lưu luyến không rời đi, chuẩn bị cơm bố thí đi .

Trần Y cũng không khách khí, mang theo ba tên đồ đệ, theo phu nhân kia bước vào trong phòng, nhất thời, một mùi thơm đập vào mặt, như đội gả thiếu nữ khuê phòng.

Mọi người ở đây muốn ngồi xuống lúc, Trần Y vội vàng bước nhanh về phía trước, ở phu nhân bên tai Khinh Ngừ: "Tỷ tỷ, gần đây bận việc sao?"

"Cũng không phải bề bộn nhiều việc, là được. . ." Nói đến chỗ này, Quan Âm biến thành phu nhân sừng sốt, ngo ngác nhìn Trần Y, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, ý bảo Trần Y đuổi kịp, cho thống khoái bước trong triều phòng đi tới .

Trần Y xoay người đối với Tôn Ngộ Không đám người nói: "Các đồ nhi, lão thích chủ có lời muốn hỏi vì sư, các ngươi lại chờ, cũng không thể hư cấp bậc lễ nghĩa, minh bạch ?"

"Minh bạch!"

Ba tên học trò gật đầu trả lời, đều là hội ý cười, khiến Trần Y không khỏi roi đầy đất nổi da gà, vội vàng cất bước ly khai .

"Y đệ, ngươi sao biết được là tỷ tỷ ?"

Mới vừa vào cửa, Quan Âm liền mở miệng hỏi, trên mặt tất cả đều là nghi vấn, không hiểu rõ, chỗ nào xảy ra vấn đề . Nàng thật là thế nào nghĩ đều không nghĩ ra, một cái đã bị Trần Y cho nhận ra .

Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Bởi vì tỷ tỷ thánh khiết khí chất, vô luận như thế nào biến hóa, Y đệ ta đều có thể cảm giác được . Hơn nữa ta còn biết, lần này tỷ tỷ là chịu Phật Tổ ý, trước đến xem xét thầy trò chúng ta thành kính quyết tâm ."

"Y đệ ngươi . . ."

"Tỷ tỷ trước tiên hãy nghe ta nói hết nha" Trần Y cất dứt Quan Âm nói, tiếp tục mỉm cười nói: "Tỷ tỷ, lần này ngươi còn mang đến Lê Sơn Lão Mẫu, Phổ Hiền Bồ Tát, cùng với Văn Thù Bồ Tát, đúng không ."

Quan Âm đậm đậm nhất tiếu, khẽ lắc đầu nói: "Y đệ, lần này ngươi đoán sai . Tỷ tỷ mang đến không phải là cái gì Bồ Tát, mà là Thất Tiên Nữ trong đại tỷ Thiên Thọ, nhị tỷ Thiên Dương, cùng Tam tỷ thiên quang vinh ."

"Cái...cái gì?"

Trần Y hai mắt trừng tròn xoe, há to miệng, thật tình không nghĩ tới sẽ là như thế này .

.....

thân môn, có ai ngờ được sẽ là giới dạng sao (cười trộm), cầu khen thưởng, cầu đề cử, cầu bình luận sách, cầu cất dấu, cầu mở rộng, càng nhiều càng tốt oa!

Cầu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Mỹ hảo bắt đầu

Nói là tình tiết vở kịch không đúng, Trần Y cảm thấy đây không chỉ là tình tiết vở kịch, tựa hồ, có rất nhiều thứ đều đang biến hóa . Chuyến này Tây Du thành kinh lộ, hẳn là so với chính mình tưởng tượng còn muốn đặc sắc .

Từ trong kinh ngạc khôi phục lại, Trần Y nhìn Quan Âm đạo: "Tỷ tỷ, chẳng lẽ không đúng Phật Tổ an bài người đến xò xét thầy trò chúng ta thành kinh quyết tâm?"

Quan Âm ngón ngọt cười, khẽ gật đầu nói: "Phật Tổ cũng không an bài, mà là tỷ tỷ muốn nhìn một chút, Y đệ rất nhiều mỹ nhân trong sẽ lựa chọn như thế nào . Bất quá đã bị người nhìn ra, không cần thử lại, phí công việc, tổ chức vô dụng ."

"Hắc hắc!" Trần Y cười lảo lỉnh nói: "Tỷ tỷ có phải hay không muốn cho ba vị tiên nữ đến câu dẫn chúng ta, xem chúng ta phản ứng?"

"Có thể hiểu như vậy, muốn nhìn các người một chút Phật Tâm có hay không vững chắc, nhìn Y đệ dọc theo con đường này có hay không đem Tôn Ngộ Không đám người giáo dục thỏa đáng ." Quan Âm cũng không phủ nhận, ngược lại nàng vốn chính là ý tưởng như vậy .

Lúc này, Trần Y cảm thấy cái này tựa hồ có chút vấn đề, nhưng đến cùng là có gì vấn đề, hẳn lại trong lúc nhất thời nói không được .

Quan Âm cũng không muốn lại tiếp tục phần diễn thôi, phản phạt một cái biến trở về nguyên trạng, chỉ là trong tay Thiếu cái kia cấm chỉ Tịnh Bình, dưới chân không có tái dẫm nôi Liên Thai, Phật quang cũng thu liễm .

"Tỷ tỷ, người thật tốt mỹ!" Trần Y xuất phát từ nội tâm ca ngợi nổi, trong mắt đều là thương thức .

Quan Âm mỹ lệ hai má lại một cái đỏ lên, chất lên thiếu nữ xấu hổ, có chút không dám nhìn thẳng Trần Y . Bất quá, ngoài miệng vẫn là không có đậu: "Tỷ tỷ có thể có này tiên nữ đẹp không?"

"Trong lòng ta, tỷ tỷ là đẹp nhất ." Trần Y chính là khốn nạn, trực tiếp triển khai tán gái Đại Kế: "Tỷ tỷ, người biết không ? Từ lần đầu tiên nhìn thấy người sau khi, đây trong đầu tất cả đều là thân người ảnh, ngay cả trong mộng, cũng đều giống nhau . . ."

"Chúng ta đi ra ngoài trước đi." Quan Âm biết Trần Y muốn nói gì, lại không biết mình nên như thế nào tiếp lời đề, cho nên, đơn giản không cho Trần Y nói, không đề cho hắn cơ hội này, trực tiếp xoay người rời đi ra bên trong phòng .

Thật, nàng nào biết đâu rằng, Trần Y nói câu nói kia thời điểm, là nổi lên bao lớn dũng khí . Người nói đi ngâm nước cái nữ yêu quái hoặc là phổ thông tiên nữ hoàn hảo, hẳn ngâm nước thế nhưng nửa bước Phật Tổ Quan Âm Bồ Tát, có thể không khăn trương ?

Nếu như nói lời này khiến Quan Âm tức giận, hậu quả kia tuyệt đối là vô cùng nghiêm trọng . Hiện tại Trần Y tu vi, đừng nói cùng Như Lai loại cấp bậc đó chống lại, chính là một cái phổ thông Kim Tiên, cũng có thể nửa phút đùa chơi chết hắn .

Hoàn hảo, Quan Âm cũng không có tức giận, chỉ là không cho hắn tiếp tục nói đi xuống cơ hội . Điều này đại biểu cái gì ?

Trần Y phát hiện, tim mình nhảy lên có chút nhanh hơn, thực sự là xuất phát từ nội tâm hưng phấn a! Quan Âm tỷ tỷ không có tức giận, đó chính là cơ sẽ cực kì có mà, là một mỹ hảo bắt đầu, phải hùng khởi!

"Bồ Tát?"

Làm Quan Âm đi tới sau khi, Tôn Ngộ Không dám người trực tiếp kinh ngạc đến ngây người, đều nhảy dựng lên . Bất quá, trời sinh tính đa nghi Lão Tôn, sững sờ mấy giây sau khi liền hô lớn: "Nơi nào đến yêu quái, dám hóa thân Bồ Tát, cho ta đây Lão Tôn chết đi!"

Nói làm liền làm, đây cũng là Tôn Ngộ Không tính tình, chọn Kim Cô Bồng liền theo Quan Âm đầu đập đem xuống phía dưới .

Ầm!

Đột nhiên một thân ảnh nhanh chóng phóng tới, một cước đem chút nào không phòng bị Tôn Ngộ Không lăng không đá văng . Lực đạo còn rất lớn, làm cho Tôn Ngộ Không đem tường đụng cái đại lỗ thủng, té được ngoài phòng đầu .

"Còn có giúp đỡ ?" Tôn Ngộ Không cào xuống lỗ tai, giờ lên Kim Cô Bồng lại xông vào: "Yêu quái, ăn Lão Tôn . . ."

Giá tao bao nói còn chưa hô xong, Tôn Ngộ Không lập tức cầm miệng, dùng sức vận vẹo kích thước lưng áo, khiến cho bản thân dừng lại Bạo Trùng thân thể, chặt vật một đầu mới ngã xuống đất, đứng lên, về mặt miệng bức đạo: "Sur . . . Sur phụ ?"

Trần Y đứng ở Quan Âm bên cạnh thân, hai mắt lạnh lùng nhìn Tôn Ngộ Không đạo: "Hầu tử, ngươi mới vừa nói cái gì kia mà ? Ăn ngươi lão Tôn gì ngoạn ý ? Nói!"

Một chữ cuối cùng cơ hồ là dùng hô lên, sợ đến Tôn Ngộ Không dám người không khỏi run xuống. Tôn Ngộ Không vội vàng thu hồi hấn Kim Cô Bồng theo Quan Âm thờ dài đạo: "Bồ Tát, vừa rồi Lão Tôn thật không nghĩ tới thực sự là Bồ Tát a, thỉnh Bồ Tát chớ trách, chớ trách a!"

Quan Âm muốn nói cái gì, nhưng bị Trần Y cho đoạt cái trước tiên: "Hầu tử, ngươi nha không phải có Hóa Nhân Kim Tinh sao? Không phải có thể công nhận yêu quái sao? Làm sao qua quyết liên động gây gổ ? Có phải hay không đã lâu không có niệm Kim Cô Chú, ngươi có điểm bành trướng ?"

Ừm ừm!

Tôn Ngộ Không vội vàng hai đầu gối quỳ xuống đất, liên tục cầu xin tha thứ: "Sur phụ không nên tức giận, sur phụ không nên tức giận a! Ta đây Lão Tôn . . . Ta đây Lão Tôn mới từ chưa từng vận dụng Hóa Nhân Kim Tinh, tưởng yêu quái biến thành Bồ Tát đáng đáp, cho nên . . ."

"Cho nên ngươi liền không phân tốt xấu, giờ lên ngươi Khốc Tang Bồng liền loạn đá ? Vì sư là dạy như thế nào ngươi ? Để cho ngươi vạn sự phải tỉnh táo, muốn phân rõ, không thể qua quyết liên động thủ . Ngươi khen ngược, sẽ vì sư nói làm gió thoảng bên tai, các loại lúc rảnh rồi tốt để thu dọn ngươi!"

Nghe lời này, Tôn Ngộ Không tâm lý có mười vạn đầu Phi Châu Đại Thủy Ngưu cuộn cuộn mà qua . Cái này đầu trục chết tiệt, vào ngày thường trong kêu đánh tiếng kêu giết là hấn, xuất thủ tàn nhẫn nhất là hấn . Mà ở Bồ Tát trước mặt, nói Tu Thân Dưỡng Tính hay là hấn, quá tiện!

Bất quá hoàn hảo, hòa thượng này không có tại chỗ động thủ, chỉ nói là sau này thu thập, đó chính là không dám thu thập nha lời này, Tôn Ngộ Không tự nhiên có thể nghe được rõ ràng .

Vì vậy, Tôn Ngộ Không liền nhanh lên thở dài: "Dạ dạ dạ, đệ tử nhất định cần tuân sư phụ giáo huấn, tạ ơn sư phụ ."

Trần Y khẽ gật đầu đến: "Biết mình lệch lạc, vẫn là không thể làm gì khác hơn là hầu tử, đứng lên đi ."

Vừa nói, Trần Y nhìn về phía Quan Âm, lập tức Âm chuyển Tinh mỉm cười nói: "Tỷ tỷ, hầu tử chính là một thời tình thế cấp bách, làm đem tỷ tỷ trở thành yêu quái, xin hãy tỷ tỷ chớ nên trách tội ."

Quan Âm không phải người ngu, đương nhiên có thể nhìn ra được cái này lưỡng thầy trò ở hát đôi, cũng lười đi miệt mài theo đuổi, cười cười nói: "Vừa là một cuộc hiểu lầm, Bồ Tọa như thế nào lại tính toán ? Ngộ Không, sau này nhiều lắm nghe sư phụ ngươi giáo huấn, đừng ... nữa lỗ mãng như thế ."

"Nhất định, nhất định, đệ tử không dám." Tôn Ngộ Không liên tục gật đầu, nghĩ thầm Bồ Tát a, ngươi bị hòa thượng kia bề ngoài cho lừa gạt nha, nhất không có nhân tính chính là hấn, không phải ta đây Lão Tôn a .

Liền vào lúc này, tam đại tiên nữ mang com bô thí đẩy cửa đi tới, vừa thấy Quan Âm lộ ra tôn vinh, đều là không khỏi sững sờ, không rõ cái này đến là chuyện gì xảy ra .

Trần Y ý bảo Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới, cùng mình đi đón qua ba vị tiên nữ trong tay com bô thí, ăn no ngậm thâm ý cười nói: "Ba vị tiên nữ, bản tăng biết được là Bồ Tát mang theo bọn ngươi đến đây, vì vậy, không cần phải ... Lại như vậy, bản thân không phải đẹp hơn ?"

"Bồ Tát, đây là . . ." Đại Tiên nữ nhân Thiên Thọ nhìn Quan Âm Bồ Tát, về mặt nghi hoặc .

Quan Âm ngòn ngọt cười đạo: "Bản tôn chính là bất đắc dĩ, cái nào Hiểu Y để lại liếc mắt liền nhận ra bản tôn, cũng biết được bọn ta ý đồ đến, còn như thế nào thi triển kế hoạch ? Biến trở về đến đây đi ."

Nghe lời này, ba vị tiên nữ chính là không có cách, chỉ có thể biến trở về ban đầu đáng đáp . Lần này, Tôn Ngộ Không lập tức liền nhận ra, nhảy qua đến hét lớn: "Oa oa oa! Thật là không có nghĩ đến, các ngươi lại là Thất Tiên Nữ trong ba vị trí đầu cái!"

"Đại Thánh gia được!"

Ba vị tiên nữ hơi khúc eo, cho Tôn Ngộ Không thi lễ một cái, sau đó chậm rãi đi tới Quan Âm bên cạnh thân .

Tôn Ngộ Không khoát tay một cái nói: "Khách khí, khách khí! Mấy trăm năm không gặp, các ngươi còn là trẻ tuổi như vậy, đẹp như thế, thực sự là dung nhan không già a!"

Lúc này, Tôn Ngộ Không cũng không muốn lại giống như năm trăm năm trước giống nhau, bỏ qua ngâm nước tiên nữ cơ hội . Nhất định phải nắm chặt thời cơ, mò được tay đến, cho mình sinh một tổ một tổ hầu tử Hầu Tôn .

Coi như sự phụ coi trọng những thứ này tiên nữ, vậy cũng phải giành giật một hồi, không thể ăn no chết một người người, chết đói nghìn vạn lần gia . Rồi hãy nói, hòa thượng kia trong ánh mắt, tràn đầy đều là Quan Âm Bồ Tát cái bóng, cũng sẽ không ngay trước Quan Âm mặt đánh vào .

"Hắc hắc! Đây là tuyệt hảo cơ hội, là ta đây Lão Tôn thời gian tốt đẹp bắt đầu!"

Tôn Ngộ Không ở trong lòng mỹ tư tư nghĩ, tựa hồ chứng kiến bản thân ôm vị tiên nữ cuộc sống hạnh phúc cảnh tượng .

Câu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Tồi nay chưa chớp mắt

Tuy nói, Trần Y cùng Tôn Ngộ Không trong lòng đều có tán gái kế hoạch, nhưng cũng không có như vậy nóng ruột, để tránh khỏi động tác quá nhanh, đem đối phương chọc giận, hoặc là hù dọa, vậy cũng là thật không tốt .

Kết quả là, liền rất nhả nhận đi ăn cơm, còn ý vị khích lệ cơm này làm tốt lắm . Là vì Tôn Ngộ Không, càng là lần đầu tiên liên tiếp ăn ba chén lớn, còn nói là bởi vì cái bụng thực sự không chứa nổi, nếu không... Còn muốn ăn nữa .

Trần Y tự nhiên biết Tôn Hầu Tử trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, cười nhạt một cái nói: "Hầu tử, sao không chiều theo, ngươi thỉnh tiên nữ cùng nhau tây khứ, mỗi ngày cũng có thể hưởng dụng như vậy mỹ thực, khỏi bắt khoái tai ?"

"Lão Tôn ước gì a!" Tôn Ngộ Không lập tức tán thành, cũng hướng ba vị tiên nữ đầu đi cổ vắn ánh mắt .

Ba vị tiên nữ bị Tôn Ngộ Không hóa lạt lạt nhãn thần Thấy vậy rất không có ý tứ, đỏ mặt đần nhĩ, đại tỷ Thiên Thọ vội vàng nói: "Thánh Tăng pha trò chúng ta, nếu nói là tam giới mỹ thực, ai có thể cùng Thánh Tăng so sánh với ?"

Quan Âm chính là gạt đầu phụ họa nói: "Nói thế không già, Y đệ tay nghề, chính là tỷ tỷ gặp qua tốt nhất . Là vì bà lão kia bánh, càng là làm người ta hiểu được vô cùng ."

"Đa tạ tỷ tỷ cùng các vị tiên nữ khích lệ, bản tăng thì không dám a ." Trần Y khiêm tốn một cái, bắt quá lập tức lại khoe khoang đứng lên: "Nếu chư vị đều nói như thế, vậy hôm nay bữa cơm, bản tăng liền làm người đầu bếp, bêu xấu bêu xấu ."

Ban đầu nghĩ một hồi đã đi, nhưng nghe Trần Y phải làm cho tốt ăn, Quan Âm cũng bỏ đi từ biệt ý niệm trong đầu . Ba người kia tiên nữ càng là chờ mong, các nàng cũng đều còn chưa từng ăn qua Trần Y mỹ thực, đã sớm mong mỗi nỗi ngày này đến .

Thấy Trần Y hòa thượng này muốn lộ tay nghề, Tôn Ngộ Không cả người cũng không tốt . Hắn cũng sẽ không làm cơm a, lấy cái gì đi so với ? Hòa thượng này tay nghề, thực sự là không trung thiên hạ cũng không có đôi, người nào ăn cũng phải nghiệm .

Làm sao bây giờ ?

Tôn Ngộ Không nhưng tinh thần cao chấp sau ót, tròng mắt quay tròn chuyển, điều động từng cái tế bào não, suy tính phải như thế nào mới có thể tiêu bọc lộ tài năng, không thể để cho Trần Y một người canh chừng đầu đầu chiếm .

Rốt cục, Tôn Ngộ Không nghĩ đến cái biện pháp tốt, biểu tình cuối cùng là buông lỏng, không lo lắng nhạc tai ăn cơm bổ thí .

Chỉ có Trư Bát Giới cùng Sa Hòa Thượng, hai người ăn chính là ăn, căn bản cũng không suy nghĩ này không thuộc về hòa thượng suy nghĩ vấn đề . Coi như là nghĩ, cũng không có bọn họ phần .

Một cái có tí khôn vặt, nhưng tướng mạo thực sự quá dập đầu sầm, một cái đầu heo, chính là ngăn cản hần ái tình đường nhất đại chương ngại . Mà một người nha, đáng đáp hơi lớn Thúc soái, nhưng tình thương là số không, chính là không có hi vọng gì .

Cho nên, bọn họ liền chẳng muốn đi nghỉ, không cần thiết để cho mình thương tâm khổ sở, ăn, đó mới là trọng điểm .

Dùng xong cơm bô thứ sau đó, cũng nên là làm cơm tối thôi điểm . Trần Y cũng không ngừng lại, chào hỏi ba tên học trò, mà bắt đầu phân công bận rộn, chuẩn bị ở các mỹ nữ trước mặt, hảo hảo khoe khoang một phen .

Lúc này đây, Trần Y chuẩn bị tương đối phong phú, có món ăn mặn cũng có thức ăn chay, thích ăn cái gì liền ăn cái gì . Nhưng lại khiến Tôn Ngộ Không đi tìm chút rượu ngon, cho ba tiên nữ chuẩn bị . Chính bọn nó, ở Quan Âm trước mặt còn phải thu liễm thu liễm .

Trải qua khoảng chừng hai giờ chuẩn bị, một bàn nóng hôi hổi đồ ăn cơm hiện ra ở trước mắt mọi người, liên tục tản mát ra vô cùng sức dụ dỗ hương vị, làm cho Quan Âm bọn người sắp có chút không kịp đợi .

Cuối cùng, Trần Y bùng tới cuối cùng một món ăn, thật chính là một chén canh, một vụn Bát Bảo Hồn Độn Thang . Mặc dù không có thả có thịt, nhưng nhìn cũng biết, tuyệt đối là thượng thừa mỹ thực .

"Khiến mọi người đợi lâu ." Trần Y cười hắc hắc, cầm lấy Quan Âm bát, một bên thịnh Thang vừa nói: "Tỷ tỷ, uống trước chén canh ấm áp dạ dày ."

"Đúng đúng đúng, phạn tiền trước uống canh, đây là đạo dưỡng sinh ." Tôn Ngộ Không cấp bách vội mở miệng, trên tay cũng không còn nghi ngại, nhanh lên cho ba vị tiên nữ giả vờ Thang, rất là ân cần, làm cho Trư Bát Giới cùng Sa Hòa Thượng, ý vị quảng ra ánh mắt khi dễ .

Trần Y đem bát đưa cho Quan Âm đạo: "Tỷ tỷ, đến uống lúc còn nóng, lạnh mùi vị sẽ không tốt như vậy ."

Quan Âm nhận lấy, cũng không nói gì nói lời cảm tạ nói, dùng cái muỗng múc một ít, chậm rãi đưa vào trong miệng . . .

"Oa! Uống quá ngon!" Tam tiên nữ thiên quang vinh một cái kêu to lên, để muỗng canh xuống, bùng lên bát trực tiếp mở ra, lộ ra kẻ tham ăn bản sắc .

Bất quá không ai nói năng, dù sao, ai cũng muốn làm như thế, chi là cố nén a.

Một bữa cơm, ăn trọn hai giờ còn nhiều hơn, một bàn mỹ thực, toàn bộ bị bãi binh . Trong lúc, Tôn Ngộ Không khiến Trư Bát Giới lộng một ít cho Tiểu Bạch Long đưa đi, không thể để cho một mình hần ở bên ngoài ăn không khí .

Lần đầu tiên ăn được ngon như vậy tam tiên nữ, cho dù là cái bụng rất no, nhưng trong ánh mắt, như trước có chưa thỏa mãn cảm giác . Nếu cho phép, các nàng thật muốn lúc đó lưu lại, hầu ở Trần Y bên cạnh bọn họ, hỗn mỹ thực ăn .

Thu thập thỏa đáng sau khi, Trần Y lập tức liền cử hành giữ lại hoạt động, khiến Tôn Ngộ Không đám người đưa đến chút cây cối tàng, đằng điều, còn có một chút sắc sở nhiều màu cục đá các loại, thời động pháp thuật, đưa bọn họ biến thành âm hưởng, Microphone, đèn màu các loại, KTV nguyên bộ phương tiện đầy đủ mọi thứ .

Nhìn những thứ này chưa từng thấy qua đồ đạc, mọi người đều là vẻ mặt nghi hoặc, cũng có nồng đậm hiếu kỳ . Đều đứng ở nơi đó, nhìn Trần Y buồn bán .

Quan Âm nhỏ giọng hỏi Tôn Ngộ Không: "Ngộ Không, sư phụ ngươi đây là đang làm gì ? Sao sinh như vậy kỳ quái nha ."

Tôn Ngộ Không chính là vẻ mặt mờ mịt, lắc đầu nói: "Chúng ta cũng chưa từng thấy qua sư phụ như vậy, cũng không biết này vì vật gì . Bất quá, nhất định là Bát Phạm Chi Vật, bằng không, sư phụ không biết làm được thật tình như thế ."

Rốt cục, Trần Y đem hết thấy đều loay hoay tốt duy nhất thiếu khuyết, cũng chỉ là giật . Vì vậy, liền tuyên nhận khiến Tôn Ngộ Không qua đây, cười hắc hắc nói: "Hầu tử, ngươi và Lôi Công Điện Mẫu không là rất tốt sao? Đi khiến Điện Mẫu làm một ít giật đến, một chút có thể, nếu không sẽ làm hư vì sư mấy thứ này ."

Tôn Ngộ Không không rõ Trần Y muốn giật làm cái gì, nhưng vẫn là nghe theo, đi Thiên Đình tìm được Điện Mẫu, đòi một ít Điện Năng, dùng cái tính chất đặc biệt cái chai chứa, trở lại giao cho Trần Y .

Xem lấy trong tay cái chai, Trần Y không gì sánh được cảm khái, nghĩ thầm, nếu như đời trước cũng có thể thu thập thiểm điện là năng nguyên, há lại sẽ khắp nơi xây dựng phát điện trạm, phá hư sinh thái, ô nhiễm môi trường ?

Trần Y cảm thụ xuống trong bình Điện Năng, phát hiện thật không, là một cái như vậy năm trăm ml không đến bình nhỏ, bên trong sở chứa Điện Năng, đủ một máy trăm vạn ki-lô-oát điện cơ liên tục vận chuyển một tháng không thôi.

Nếu như cứ như vậy dẫn xuất đến, bản thân trước khi hết thấy đều là phí công tử . Cho nên, Trần Y chỉ có thể tiêu hao đại lượng linh lực, không chế bằng bạc Điện Năng, phóng xuất một tia, thấp sáng này từ Thạch Đầu biến thành đèn màu, khiến các loại phương tiện vận chuyển bình thường .

Bất quá những thứ này tiêu hao đối với Trần Y mà nói, cũng không coi vào đâu, hần Cửu Chuyển Kim Đan bao nhiêu không phải .

Làm Quan Âm đám người nhìn thấy lóe ra đèn màu, nghe chưa từng nghe qua âm nhạc lúc, quả thực bị kinh ngạc đến ngây người . Mỗi một người đều ở

trong lòng suy nghĩ, Trần Y người này, thật chính là một thánh kinh hòa thượng ?

"Chúc mọi người buổi tối tốt lành!"

Trần Y dùng một cây biến thành Microphone mang đến mới đầu, hiệu quả phi thường hài lòng . Bất quá hẳn là thoải mái, lại đem Quan Âm đảm người dọa sợ không nhẹ . Nếu không phải người quen, Quan Âm nhất định sẽ cảm thấy Trần Y là một yêu quái, định sẽ ra tay trấn áp .

Đang lúc mọi người chưa tỉnh hồn lúc, Trần Y lại mở miệng nói: "Chư vị, bản tăng đời này có thể cùng các người quen biết làm bạn, là vinh hạnh lớn lao, cảm ơn các người . Cho nên đêm nay, bản tăng lợi dụng này làm lễ vật, đưa cho mọi người ."

Vừa nói, Trần Y đem âm điệu đề cao không ít: "Tối nay, quên mất chúng ta là người nào, buông lễ nghi phiền phức, thoải mái hoan ca! Tối nay chưa chợp mắt!"

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Ý nghĩ - yêu thương tràn đầy tình ý nùng

Nhìn Trần Y làm ra như vậy xa hoa phô trương, Tôn Ngộ Không nghe được bản thân tan nát cõi lòng thanh âm, không gì sánh được uể oải . Nguyên bản, hẳn dự định ở sau khi ăn xong đưa lên Hoa Quả Sơn lớn Bàn Đào, đến thu được tiền nữ hảo cảm, đánh hạ cơ sở, sau này thu hoạch phương tâm .

Nhưng đáng chết này lão đầu trọc, dĩ nhiên cả như thế vừa ra, khiến người ta lấy cái gì đến so với ? Nhìn mọi người một cái say sưa biểu tình, liền biết thất bại cách hẳn Lão Tôn thật là gần thật là gần .

Bất quá, Tôn Ngộ Không cũng không nói buông tha, như trước xuất ra Hoa Quả Sơn lớn Bàn Đào, đưa đến trong tay mỗi người . Mặc dù lúc này đây bị hòa thượng đánh bại, cũng muốn có vẻ đại khí một ít, sau này làm cho những thứ này tiền nữ cho mình làm mai mối .

Quả nhiên, tam tiền nữ bắt được quả đào sau khi đều là không gì sánh được kinh hi, nói cảm ơn liên tục .

Cái này không thể nói các nàng chưa từng va chạm xã hội, mà là các nàng sở sinh hoạt địa phương quy củ thực sự nhiều lắm . Bất luận cái gì yến hội, đều là dùng phẩm cấp định luận . Các nàng mặc dù là Ngọc Đế nữ nhi, nhưng cũng không có phẩm cấp gì, cho nên, chỉ có thể trích đào, không có thể ăn đào .

Bây giờ có thể đạt được lớn như vậy, nếu như này hương lớn Bàn Đào, không ngạc nhiên mừng rỡ vậy không thể nào nói nổi .

"Ăn, ăn!" Tôn Ngộ Không nhảy tung tăng đạo: "Đều nhiều hơn ăn chút, Lão Tôn nơi đây còn có thật nhiều ."

Ba vị tiền nữ cũng không khách khí, mở môi đỏ mọng liền cắn, hưởng thụ cái này rất dự đoán được, lại lại chưa bao giờ đã từng Linh Quả .

Trên đài, Trần Y lại tổ chức một chút chuẩn bị sau khi, lại mới mở miệng nói: "Chư vị, thỉnh an vị đi, bản tăng tối nay, sẽ vì các người dâng lên vài bài bài hát, hy vọng mọi người có thể thích ."

Trư Bát Giới khoát tay lớn tiếng nói: "Sư phụ a, người cũng đừng hát, liền những Phật Kinh đó tụng, ta lão tai lộn đều nghe nổi vết chai da, tỉnh lại đi ."

Trần Y trừng Trư Bát Giới liếc mắt, hỏi ngược lại: "Ngốc tử, vì sư nói qua, muốn làm là Phật Kinh tụng sao? Người thế nào chỉ tai lộn nghe được ? Ở Quan Âm tỷ tỷ trước mặt tụng Phật Kinh, người nghĩ rằng ta giống như người chết đàn ?"

Trư Bát Giới cười ha ha một tiếng, đùa vui mừng mà nói: "Ồi Uy, sư phụ bắt lễ Phật tụng kinh, không làm hòa thượng sao? Chẳng lẽ, sư phụ người muốn đi làm một người đàn ông ca cơ hay sao?"

Trần Y dùng sức khắc chế tâm tình mình, trực tiếp tuyển chọn coi nhẹ Trư Bát Giới, nhìn Quan Âm đạo: "Ca khúc thứ nhất, ta chuyên môn tiến cho tỷ tỷ, hi vọng tỷ tỷ nhận lấy . Một ca khúc tổ chức lão bà của ta có được hay không dâng, chính là tiểu đệ muốn đối với tỷ tỷ nói ."

Nói hát liền hát, lại muốn hát được xinh xắn . Trần Y phi thường mình bạch điểm này, bằng không nói, cho dù tốt bài hát, người một cái Ô Nha tiếng nói gào đi ra, không đem người hù chết coi như tích đức .

Tốt là tốt rồi ờ, cái này bị hấn đoạt hồn thân thể, nguyên nhân quanh năm đều ở đây ngâm tụng Phật Kinh, chính là luyện thành một môn tốt tiếng nói, liền nói liên tục, cũng rất có nam nhân mị lực .

Đem sử dụng pháp thuật đưa vào biến hóa mà đến công phóng cơ trong, đề xuống phím khởi động, ưu mỹ giai điệu liền ở gian phòng này trong lượn lờ đứng lên . Trần Y cũng bắt đầu lên tiếng ca xướng, biểu tình cùng ngôn ngữ tay chân phối hợp phi thường đứng chỗ .

"Đi qua bao nhiêu lộ khẫu, làm quá nhiều Thiếu mộng đẹp, người mỹ lệ dung nhan, thường tại trước mắt ta chớp động . Loại này quán quýt tâm tình, tam giới duy ngã có một, may mắn là, có thể tái kiến tỷ tỷ anh dung ."

"Có thể không thể tới gần một điểm, có thể hay không phóng khoáng một điểm, thỏa mãn trong lòng ta Tiểu Tiểu mộng động . Thật ta từng nói với người, trong lòng ta người đẹp nhất, tựa như gian khổ qua đi, không trung đạo kia thái hồng ."

"Nếu như ái tình nói người không biết nên mở miệng như thế nào, liền đáp ứng ta tỏ tình, cũng tổ chức lão bà của ta có được hay không . Ta đây tron mướt đầu troc, cũng sẽ là người âm lòng quy túc ."

"Nếu như người mệt mỏi rồi bên ngoài bốn ba tụng kinh, liền ở lại bên cạnh ta tổ chức lão bà của ta có được hay không . Ta nhất định sẽ thường xuyên nắm người ôn nhu tay nhỏ bé, cầm truyền đạt kinh điển Nho Gia cho rằng một hồi lãng mạn du ngoạn ."

"Đảm bảo ta còn có thể cho người rất nhiều kinh hi, rất nhiều vui cười, rất nhiều người ước ao hạnh phúc . Cùng người không trung, cùng người nhân gian, cùng người nhìn hết cái này vũ trụ mệnh mông . . ."

Trần Y tiếng ca to rõ, biểu tình đứng chỗ, hát được được kêu là một cái vong tình, được kêu là một cái đầu nhập . Đem tình cảm mình, dung nhập vào ca từ trong, hưởng Quan Âm truyền tông nổi kéo dài ý nghĩ - yêu thương .

"Đáp lại ta đi, mỹ lệ tỷ tỷ, Y đệ cũng cần người Cứu Khổ . Dắt tay song song du ngoạn tam giới, thời không năm tháng không bao giờ buồn . Đến tận đây sau khi, ý nghĩ - yêu thương tràn đầy tình ý nùng ."

Hát xong một câu cuối cùng, Trần Y đem âm nhạc đổi thành Cổ Tranh khê búng , khiến cho người không phải Thường Thư Tâm . Mà hấn, thì lưỡng mất thấy Quan Âm, muốn nhìn một chút nàng đến có phản ứng gì .

Thật không chỉ là Trần Y, giờ này khắc này, trừ Quan Âm bản thân, tất cả mọi người tại chỗ, đều đem ánh mắt tập trung đến trên người nàng . Người nào đều nghe được, bài hát này từ đại biểu là có ý gì . Mặc dù không biết lão bà đây là cái gì, nhưng hấn là đoán chính là cửu tám không rời thập .

Quan Âm đương nhiên cũng nghe được, trong lòng như ngũ vị bình lật úp một dạng, không biết là tư vị gì . Càng xác thực xác thực mà nói, là nàng không biết nên chọn loại nào tư vị .

Cho nên, Quan Âm chỉ có thể vẫn cúi đầu không nhìn mọi người, thiếu nữ xấu hổ đóng đầy khuôn mặt . Hoàn hảo ngọn đèn tương đối tối, nếu không..., nàng ấy hồng hồng hai má, sẽ làm mọi người kinh hô .

Ba vị tiên nữ trong, lão tam thiên quang vinh tương đối hướng ngoại, hi hi cười nói: "Bồ Tát, Thánh Tăng vấn đề, người nên trả lời như thế nào ? Cũng không thể lúc đó im lặng không lên tiếng đi, lúc đó khiến Thánh Tăng đau lòng nha."

"Đúng đúng đúng!" Đại Tiên nữ nhân Thiên Thọ liên tục gật đầu đạo: "Tam Muội nói rất có đạo lý, Bồ Tát, cũng không thể không nói nha . Nếu là có người như vậy đối với ta nói, ta sẽ lập tức liền gật đầu đáp lại . . ."

"Ta! Ta!" Tôn Ngộ Không vội vàng nhắc tay, cao đề xi ben nói ra: "Thiên Thọ, ta đây Lão Tôn đối tốt với người, một trăm đối tốt với người! Đây là thật, không có chút nào là . . ."

"Vậy người đi hát một bài đến cho ta nghe một chút đi." Thiên Thọ ngọt ngào cười, rất là chờ mong .

Mà liền một câu nói như vậy, như nghìn vạn lần đem đao nhọn, hung hăng cắm ở Tôn Hầu Tử trong lòng, khiến hấn trong nháy mắt đã bị một triệu điểm thương tổn, rất là ủy khuất nói: "Ta đây Lão Tôn . . . Ta đây Lão Tôn không biết hát ."

"Ha ha ha!" Trư Bát Giới một cái cười ha ha, cắn một cái Bàn Đào đạo: "Hầu ca, không phải ta Lão Trư nói người, chỉ người cái này Lôi Công Chùy đáng đáp, vẫn là coi vậy đi . Đánh lộn còn có thể, hát ? Thật không thích hợp người ."

Tôn Ngộ Không lại sâu sắc bị trọng thương một bả, bay thẳng nổi một cước, đem Trư Bát Giới đập phải ngoài cửa đầu, không vui nói: "Người một cái ngốc tử! Ta đây Lão Tôn không biết hát, không có nghĩa là ta đây Lão Tôn đối với người không chân tâm . Một con con lợn béo đáng chết, người hiểu cái quá mức ?"

Trư Bát Giới chẳng những không có tức giận, ngược lại cười càng vui mừng, vỗ vỗ trên người bụi bặm, cười to nói: "Ai nha Hầu ca, cái này đã nổi giận nha . Ta nói với người, thế gian khó nghe nhất nói liền là lời thật, phải học đi tiếp thu sự thực . . ."

"Người còn nói!" Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, có loại muốn giết heo xung động .

Trư Bát Giới vội vàng chạy đến Trần Y phía sau, đối với Trần Y đạo: "Su phụ, người xem gặp Ôn hầu tử, như là Lão Trư ta thiếu hấn bao nhiêu tiền giống như . Su phụ, hấn còn dám cùng su phụ đoạt nữ nhân, niệm Kim Cô Chú đau chết hấn!"

Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Đi Bát Giới, muốn ồn ào cũng phải phân trường hợp, mau ăn người quả đào đi thôi."

Vừa nói, Trần Y lại lần nữa nhìn về phía Quan Âm đạo: "Tỷ tỷ, người..."

Quan Âm cấp bách vội vàng cắt đứt Trần Y nói: "Y đệ nghĩ nếu nói nữa, tỷ tỷ cùng người đều là người trong Phật môn, há có thể có thêm nam nữ hoan ái lý lẽ? Người cần ghi nhớ, một lòng hướng Phật, sớm ngày đến Linh Sơn cầu lấy Chân Kinh, tu thành chính quả."

Đang khi nói chuyện, Quan Âm khẽ nhăn mặt hiện lên một loại không hiểu nhân thân, Hữu Vô nhin, có ủy khuất, không hề cam...

Mà lúc lên một cái rồi biến mất nhân thân, vừa vặn bị Trần Y xem vừa vặn, trong lòng bỗng nhiên chấn động, nghiêm mặt nói: "Tỷ tỷ, đến chuyện gì làm người như vậy làm khó dễ? Nói cho ta biết, để cho ta vì người..."

Quan Âm lần thứ hai cắt đứt Trần Y nói, thờ dài nói: "Y đệ, có một số việc, người không biết sẽ tốt hơn, cũng đừng vấn. Đối đãi người tu thành chính quả sau đó, tỷ tỷ thì sẽ hướng người nói rõ ràng. Tiểu Hồng, tiểu chanh, tiểu Hoàng, chúng ta đi thôi, chuyện hôm nay đã, không cần lại lưu."

Dứt lời, cũng không các loại Trần Y nói, Quan Âm liền dẫn đầu đáp mây bay dựng lên, xoát một cái liền biến mất ở trong trời đêm. Ba vị tiên nữ vội vã hướng Trần Y nói lời từ biệt 1 tiếng, cũng theo sát đi.

Nhìn sâu bầu trời đêm, Trần Y trong mắt hàn mang lúc lên, lạnh lùng nói: "Bất kể là ai, dám để cho ta người yêu ủy khuất, Lão Tử định không buông tha người!"

Tôn Ngộ Không dám người cảm thụ được Trần Y trên người nồng đậm sát ý, cũng không dám lăm miệng, Tĩnh Tĩnh đứng ở nơi nào, chờ sự phụ bước tiếp theo chỉ lệnh.

Câu đề cử truyện <http://truyenCV.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Tới không phải lúc

Tôn Ngộ Không dám người, nguyên tưởng rằng Trần Y sau đó đạt đến đánh nhau mệnh lệnh, nhưng không nghĩ tới, Trần Y chỉ là để cho bọn họ sớm đi nghỉ ngơi, mà lại nói rất chậm, đang nói cũng phi thường bình thản, không hề giống tức giận xu thế.

Bất quá bọn hắn biết, một cái động một chút là kêu đánh tiếng kêu giết người, ở biết mình thích nữ nhân có ủy khuất lúc, ngược lại bình tĩnh như vậy, đó là một cái rất nhưng lo sự tình. Làm bộc phát ra, ước đoán ngay cả trời cũng được đau nhức mà lỗ thủng.

Một đêm vô sự, sáng sớm hôm sau, Trần Y vẫn là giống thường ngày sáng sớm, nhưng đang ở hắn chuẩn bị một chút giường lúc, phát hiện Tôn Ngộ Không quỳ gối trước giường, vẻ mặt đều là nước mắt.

"Hầu tử, người đây là người? Thình an cũng không cần quỳ a, mau đứng lên." Trần Y về mặt không hiểu nói.

Tôn Ngộ Không biến mất khỏe mắt nước mắt, lại dập đầu vài cái khấu đầu mới mở miệng: "Sự phụ a, đệ tử cầu ngài, cầu ngài đang nói mơ thời điểm, đừng niệm Kim Cô Chú, ta đây Lão Tôn chịu à không!"

Trần Y trong nháy mắt thạch hóa, cái này đkm mắt mặt vút không phải bình thường lớn a, nằm mơ niệm Kim Cô Chú là tiểu, vạn nhất nói chút không nên nói, khiến các đồ đệ nghe qua, còn muốn hay không sống? Xem ra, sau này ngủ được mở ra á huyết, không thể đại ý.

Nghĩ cho tới này, Trần Y mỉm cười một cái, đem Tôn Ngộ Không đỡ dậy, vỗ vỗ bả vai hắn đạo: "Đi hầu tử, đừng khóc, vì sự cũng không phải cố ý, sau này không nói mở là được. Nhìn đôi mắt này khóc, so với cái miệng còn Hồng đây."

Lúc này, Trư Bát Giới cũng lại gần: "Sự phụ, Lão Trư cũng phải nói người hai câu, Kim Cô Chú nha, nên niệm thời điểm người không niệm, không nên niệm thời điểm, người niệm nhưng hăng say. Hầu ca đau đến oa oa gọi, ta và Lão Sa, còn có Tiểu Bạch Long, cũng không cách nào ngủ. Người xem một chút, ta đều có vành mắt đen."

Ba!

Trần Y một cái khấu đầu vung tới: "Người một cái heo mập, khi nào gọi nên niệm, khi nào lại gọi không nên niệm? Vì sự làm việc, người còn phải giáo

dục hay sao? Ngày hôm nay phạt ngươi khiêng rương hành lý!"

"Sư phụ ngươi người có thể như vậy?" Trư Bát Giới về mặt ủy khuất nói: "Lão Trư đem qua đã nói, thế gian nhất không khiến người ta đối đãi tốt với chính là lời nói thật, cùng Lão Trư ngươi đang hoàng này giống nhau, gì thế đạo a cái này vâng."

Không người để ý Trư Bát Giới nói cái gì, ngay cả biến trở về hình người Tiểu Bạch Long, cũng là theo chân Trần Y cất bước xuất môn, đem rương hành lý lưu cho Trư Bát Giới, làm cho cái này heo mập một đường cần nhằn không ngừng.

Trên đường, Tôn Ngộ Không muốn hỏi một ít lời, nhưng mới vừa nói chuyện lại áp trở lại, nhiều lần đều như vậy. Hắn luôn cảm thấy, sư phụ rất không bình thường, hắn là muốn giấu dờ mới đúng.

Trần Y nhìn ra được, Tôn Ngộ Không vì sao một hồi lại trào nhĩ đoá, một hồi lại cào cái ót, cười cười nói: "Hầu tử, vì sư biết được, ngươi lại rất nhiều lời muốn hỏi. Nhưng vì sư chỉ nói cho ngươi, muốn tổ chức thăm nghĩ làm việc, đầu tiên được để cho mình trở nên cường đại, cường đại hơn đến bất kỳ người được thần phục! Bao quát tán gái cũng là như vậy, phải có nhất nghệ tinh."

Lời này, Trần Y không phải qua quyết nói. Hắn biết rõ, ngay cả Quan Âm cũng phải ở ủy khuất trung nhẫn nổi người, nhất định là một không dậy nổi Đại Năng nhân vật. Liền mình bây giờ chút bản lĩnh này, còn chưa đủ nhân gia xem.

Muốn làm Quan Âm xuất đầu, muốn nữ nhân yêu mến không bị nửa điểm ủy khuất, vậy mình nhất định phải cường đại, phải phi thường cường đại! Cho nên, Trần Y trước tiên đem việc này chậm một chút, bao nhiêu trăm yêu trừ ma, kiếm nhiều lấy điểm công đức, tăng cường bản thân tu vị.

Tôn Ngộ Không vừa nghe liền có thể minh bạch đạo lý này, gật đầu biểu thị đã nhớ kỹ. Sau đó, lại là về mặt vô cùng nghi hoặc đạo: "Sư phụ, ngươi thường nói tán gái, ta đây Lão Tôn muốn biết, chúng ta chưa từng có bốn tám, nên như thế nào ngâm nước?"

Trần Y suy nghĩ nửa không có một đầu ngã quy, cái này đkm cái gì sức hiểu biết a, tán gái nguyên lai là cần bốn tám? Hầu tử a hầu tử, ngươi nha não động lớn đến không có biên a.

Bất quá, Trần Y cũng không có giải thích cái gì, cười nhạt một cái nói: "Thật đi, đó là một cái nói đơn giản pháp, đang thật phải nói, là chúng ta bị gái đề cua."

"Bị gái đề cua?" Tôn Ngộ Không còn không lý giải, gãi gãi lỗ tai đạo: "Sư phụ, các nàng thủy rất nhiều sao?"

Trần Y rất đứng đắn một chút đầu: "Ừ, đang làm tốt động tác căn bản sau khi, các nàng chân thủy rất nhiều. Có nữ tử đau khổ chờ nhiều năm, chính là vì chờ nàng Như Ý lang quân xuất hiện, dùng nhiều hơn cái phao."

Tôn Ngộ Không vẫn lắc đầu không giải thích được: "Sư phụ, ta đây Lão Tôn như trước không hiểu."

Trần Y gật đầu nói: "Không hiểu rất bình thường, vì sư sẽ đưa ngươi một bài về đi, sau này chậm rãi đi thể ngộ."

"Hảo hảo hảo, tạ ơn sư phụ." Tôn Ngộ Không về mặt hưng phấn, có thể học được sư phụ bị gái đề cua kỹ thuật, đây chính là kiện không khỏi sự.

Trần Y lắc đầu thoáng qua tai, đọc ra: "Nữ tử sườn núi một Thanh Lưu, mười tám năm đến vì quân thù. Không gặp vua thân đến cưới Thiếp, chỉ thấy hòa thượng đến gọi đầu."

Nói xong, Trần Y liền cất bước về phía trước, tiếp tục thỉnh kinh cuộc hành trình. Mà Tôn Ngộ Không đám người, còn lại là về mặt bội phục. Sư phụ không chỉ có tu vị tinh tiến kinh người, ngay cả ngâm thơ đối câu, chính là một tay hảo thủ, trách không được, có thể là.

"một Hành hòa thượng, cho Bản Đại Vương đứng lại!"

Đang đi trên đường Trần Y đoàn người, trong lúc bất chợt nghe được hét lớn một tiếng truyền đến, đều không khỏi theo tiếng nhìn lại. Liền thấy một bóng người đứng ở cách đó không xa trên sườn núi, ánh mắt tập trung bọn họ thấy trò mấy người.

Người này... Không đúng, phải nói là này yêu, bởi vì không ai có thể trưởng thành này tám đức hạnh. Yêu quái này rất là cao to, nhìn ra hắn là cao tới chừng ba thước, trong tay dẫn theo một bả kẻo Tử Quang cây búa, toàn thân mặc cũng đều là Tử Sắc, rất là bắt mắt.

Xem bộ dáng kia, dáng dấp cùng trước đây vị kia Mẫu Tinh Đình giống nhau đến bảy tám phần, đoán chừng nên cái công chuẩn chuẩn.

Đem Trần Y đám người dừng lại, công chuẩn chuẩn liền người nhẹ nhàng thành công, dưới chân đạp đám mây, đã không cần cánh phi hành. Xem ra, thực lực so với kia con Mẫu Tinh Đình phải mạnh hơn không ít.

Mà theo sát mà, vài cái đỉnh núi đều tuôn ra tiểu yêu, số lượng phải lấy thiên làm đơn vị tính toán. Trong, cũng không thiếu tu vị rất cao, nên đạt được Chân Tiên năm sáu chuyển xu thế.

"Ngươi chính là tên kia gọi Đường Tăng thỉnh kinh hòa thượng?" Công chuẩn chuẩn đứng ở cách Trần Y đám người 50 mét có hơn giữa không trung, trên cao nhìn xuống, mắt nhìn xuống Trần Y nhóm.

Nghe lời này, Trần Y dám khẳng định, hàng này cùng Mẫu Tinh Đình chắc chắn quan hệ mật thiết. Có lẽ là phu thê, có lẽ là huynh muội, lại có lẽ là phụ nữ... Ngược lại không giống bình thường là được.

Hơn nữa, nhất định là ngày ấy không có dọn dẹp sạch sẽ hiện trường, khiến một cái hoặc là vài cái tiểu yêu thoát đi, trước tới báo tin, lúc này mới sẽ làm công chuồn chuồn biết được, Trần Y liền là đến từ Đông Thổ thành kinh hòa thượng Đường Tăng .

Suru!

Tôn Ngộ Không lật cái té ngã, chính là người nhẹ nhàng ở công chuồn chuồn thân trước chừng 20m, lại vị trí cao hơn vài mét, mang đến phản bao quát . Kim Cô Bồng hướng trên đầu vai một khiêng, chỉ một ngón tay đạo: "Nơi nào đến yêu quái, mau mau hãy xưng tên ra!"

"Bản Đại Vương nhân xưng Từ Điện đại vương, hôm nay là tới tiền các ngươi xuống Địa ngục, vì muội muội ta báo thù ." Từ Điện đại vương chính là quang côn, tự giới thiệu .

Tôn Ngộ Không không nói hai lời, trực tiếp đầu vồ: "Tiểu Tiểu Yêu Quái, ăn ta đây Lão Tôn một con!"

"Dừng tay!"

Trần Y hét lớn một tiếng ngăn cản Tôn Ngộ Không, sau đó nhảy lên, đập thanh đạo: "Hầu tử, ngươi hãy lui ra sau, khiến vì sư đến ."

"Dạ, sư phụ ." Tôn Ngộ Không cũng không đoạt công, đập một tiếng liền xoay người phản hồi .

Trư Bát Giới mò xuống mũi, thờ dài nói: "Người này đến quá không phải lúc, ở sư phụ cực độ tức giận dưới tình huống đụng vào . Lão Trư dám kháng định, một cái này so với muội muội của hần bị chết còn thảm hơn ."

Lời này không ai phản đối, mọi người đều biết, Trần Y vẫn đề nặng lửa giận trong lòng, hiện tại vừa vắn mang đến nơi trút giận, không bi thảm nói, hòa thượng kia sẽ không gọi Đường Tăng .

Bất quá, huynh đệ bọn họ bốn người cũng không có bao nhiêu thời gian xem kịch vui, này các tiểu yêu đã lao xuống núi, một hồi ác chiến sắp khai hỏa, bọn họ cũng rất tốt ứng phó mới được, cũng không thể lại để cho người nào chạy trốn hoặc là giả chết, bằng không, hòa thượng kia ước đoán muốn nổi đóa .

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Trang bức bị sét đánh

tân một tuần bắt đầu, mong ước các thư hữu tuần này cát tường! Đồng thời, sa mạc cũng mặt dày cầu chống đỡ, phiếu đề cử, đánh giá, cất dấu, khen thưởng, bình luận sách các loại, đều đập tới đi, sa mạc không sợ đau nhức nga, đi đầu cảm ơn á..., sao sao cộc!

.....

"Có chút ý tứ ."

Từ Điện đại vương nhìn Trần Y, lên tiếng ba đạo: "Đại vương đối với đại vương, thủ hạ đối thủ hạ, là một hồi tương đối chiến đấu công bình . Bất quá, các ngươi đã định trước Từ Vong, ngày này sang năm, chính là bọn ngươi năm người ngày giỗ ."

Nhìn hàng này bản mặt nhon kia, Trần Y thì biết rõ, đụng với một cái yêu trang bức lão yêu quái . Không qua nhân gia trang bức, cũng có trang bức tư bản, tối thiểu, tu vi cảnh giới bên trên, không thể so hần Trần Y kém .

Hơn nữa trên tay người ta còn có một cái thoát nhìn không sai pháp bảo, thật cứng đối cứng nói, thắng bại khó liệu . Nhưng Trần Y cũng không lo lắng thất bại, có thể nói, hần là như vậy chắc thắng . Cùng lắm, lại ăn thân là được. Chỉ cần đối phương tu vị không cao bằng chính mình ra một cảnh giới lớn, liền không thể nhìn phá bản thân ăn thân .

Kết quả là, Trần Y khoe miệng giương lên, đập thanh mở miệng nói: "Một con chuồn chuồn mà thôi, người nào cho ngươi tự tin, dám ở Bản Thánh Tôn trước mặt trang bức ? Có thủ đoạn gì sử hết ra, cho ngươi đi tới địa phủ, cũng tốt hướng ngươi muội muội ăn nói ."

"Cuồng vọng!"

Từ Điện đại vương hét lớn một tiếng, nhìn phía dưới hô: "Tiểu môn, cầm bốn cái hòa thượng đều cho Bản Đại Vương giết, một cái đều không cho buông tha!"

"Rống!"

Mấy nghìn tiểu yêu cùng kêu lên rống to hơn, khí thế không thể bảo là không đủ, chấn đắc không khí đều nổi từng tầng một rung động .

Trần Y đương nhiên sẽ không trước khí thế bên trên bại bởi đối phương, đối với Tôn Ngộ Không dám người đạo: "Các đồ nhi, nói cho vi sư, những thứ rách rưới này ngoan ý nên xử trí như thế nào ?"

"Giết!"

Lại là rống to một tiếng phóng lên cao, hơn nữa khí thế so với vừa rồi 1 tiếng đáng sợ hơn uy lực, làm cho Từ Điện đại vương không tự chủ được nhíu mày . Nghĩ thầm, muội muội chịu khổ độc thủ, xem ra không phải ngẫu nhiên, là đối phương quá cường đại .

Bất quá, dưới tay hắn rất nhiều, so với muội muội còn nhiều hơn, còn mạnh hơn, mới có thể đem các loại hòa thượng bắt . Cùng lắm, bao nhiêu bỏ thêm vào một ít pháo hôi chính là .

Nếu như mình có thể rất nhanh một ít bắt tên đầu trọc này, như vậy, chiến đấu liền có thể rất nhanh kết thúc, thủ hạ mình cũng sẽ không tổn thất nhiều lắm .

"Hòa thượng, cho Bản Đại Vương chết đi!"

Từ Điện đại vương chợt quát một tiếng, gió lên trong tay Đại Chùy, hướng Sở diệu đầu đập tương quá đến, mang theo Liệt Không tiếng, rất có một phen Bá Vương khí khái .

"Ta đình người một cái phổi!"

Trần Y chính là gào thét lớn nghênh chiến, Cửu Long Tích Trọng múa hoa lạp lạp, trực tiếp hận hướng kia Từ Sắc Đại Chùy, trước tiên tới một người thăm dò, đang quyết định bước tiếp theo nên làm như thế nào .

Cạch!

Kim loại va chạm chói tai âm thanh truyền khắp tứ phương, mang hăng say đạo, trực tiếp đem chu vi tầng mây chấn vỡ, theo bốn phía lung lay cách đi, căn bản là không nhận được không lồ như vậy lực đánh vào .

Mà một chiều này phía dưới, Trần Y cùng Từ Điện đại vương đều mò lấy đối thủ một ít tình huống, đều là bị đối phương kinh sợ xuống. Bọn họ cũng không nghĩ tới, đối thủ sẽ cường đại tới mức như thế .

Trần Y ngay từ đầu cho rằng, con này công chuẩn chuẩn tu vị gần tại cửu chuyển Chân Tiên trung bộ, cùng mình xấp xỉ . Nhưng trên thực tế, nhân gia đạt được cửu chuyển Chân Tiên Đỉnh Phong, hẳn rất sắp đã đột phá đến cảnh giới Kim Tiên, là phi thường nhân vật đáng sợ .

Mà Từ Điện đại vương cũng đồng dạng không nghĩ tới, một cái thoát nhìn như vậy văn tĩnh trắng noãn hòa thượng, tu vị lại cao như thế . Phòng đoán cẩn thận, chính là đạt được những này Thiên Thân thực lực, cùng mình có liều mạng .

Bất quá, Từ Điện đại vương vẫn là cho là mình có thể chắc thắng, nhếch miệng cười, nhìn Trần Y đạo: "Hòa thượng, người tu vị cũng thực không tồi, khó trách ta muội muội sẽ chịu khổ độc thủ . Chi tiếc, người chỉ có kiếp sau tu luyện nữa . Hôm nay, các người chắc chắn phải chết!"

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Thiên Không gió lớn, cẩn thận thiểm đầu lưỡi . Cũng không vung vẩy ngâm nước phát niệu hảo hảo chiếu chiếu, chỉ người cái này tòa dạng, cũng dám khen như vậy hải khẩu ? Bất quá người đã muốn chết, Bản Thánh Tôn sẽ thanh toán người, tiểu người xuống phía dưới cùng muội muội người đoàn tụ!"

Hai người đồng thời khí thế nhắc tới, sát ý cuộn trào mãnh liệt ra, cuộn sạch đối phương đi, ở đụng vào nhau trong nháy mắt, cũng đều lẫn nhau bị đụng phá thành mảnh nhỏ, tan biến không còn dấu tích .

Mà bọn họ phía dưới, chiến đấu từ lâu khai hóa . Chính giữa Tôn Ngộ Không bọn họ Tứ huynh đệ, mỗi người quơ binh khí trong tay, nhảy vào đến tiểu yêu trong đám, đương tay chính là một trận chém lung tung, như chơi chém dưa hấu trò chơi.

Phốc! Phốc! Phốc . . .

Từng tiếng binh khí vào thịt âm vang truyền đến, từng cỗ một thân thể rất nhanh rồi ngã xuống, từng cỗ một huyết vụ nhưng tinh thần cuồng phún . Dùng tánh mạng cùng tiên huyết, viết Tiên Yêu đại chiến thảm liệt .

Này bị chặt giết tiểu yêu, căn bản là phản ứng không kịp nữa, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, thân thể liền lập tức trúng chiêu . Không phải là bị Kim Cô Bổng đập nát, chính là bị đỉnh bồ cào làm xuyên cừ cái lỗ thủng .

Còn nữa, trực tiếp bị Nguyệt Nha Sạn từ hông thân hoặc là nơi cổ, nhất tề chặt đứt, trở thành hai đoạn . Lại có, bị Long Cốt Kiếm gọt roi đầu, hoặc là

gai xuyên trái tim, đi đòi nhà ma .

Ngược lại bất kể là bị cái gì đập phải, đều là một con đường chết, hơn nữa ngay cả hừ cũng không kịp rên một tiếng, liền treo .

Bất quá, yêu quái số lượng rất nhiều, hơn nữa đều là không muốn sống loại, tuy là bị Tôn Ngộ Không bốn người bọn họ liên tục Trảm Sát, đã là đồng thi như núi, máu chảy thành sông . Nhưng đám yêu quái vẫn là chen chúc tới, căn bản cũng không biết chữ sợ là thế nào viết .

Lại nhìn bầu trời, Trần Y cùng Tử Điện đại vương lại đại chiến không biết bao nhiêu cái hiệp, lẫn nhau có vào có lui, có công có thủ, đánh cho sao gọi một cái kịch liệt . Rất phạm vi lớn bên trong đám mây, đều bị bọn họ xoắn nát, hoặc là trực tiếp hóa thành hư không .

Thấy chậm chạp không thể đem hòa thượng này bắt, mà bọn thủ hạ lại chết nhiều như vậy, Tử Điện đại vương lửa giận trong lòng thiêu đốt, không muốn lại như vậy lãng phí thời gian .

Cạch!

Lại là 1 tiếng kim loại tiếng va chạm truyền đến, Tử Điện đại vương nhờ vào đó cấp tốc ngược lại bay trở về, cách Trần Y chừng trăm mét . Đồng thời, hai tay giơ lên Tử Sắc Đại Chùy, quát lớn đạo: "Khấp bầu trời sấm sét!"

Bùm bùm . . .

Rầm rầm rầm . . .

Trong lúc nhất thời trong, Thiên Không sấm chớp, từng cái cánh tay vẫy phất phất tia chớp màu tím cấp tốc đánh xuống, phạm vi không nhỏ, bao phủ chu vi mấy ngàn thước khu vực, như có người muốn độ Lôi Kiếp giống nhau .

"Ai nha ta cái thảo! Ngươi nha đây là muốn đoạt Lôi Công cùng Điện Mẫu bát ăn com tiết tấu ? phá cây búa nguyên lai thật đúng là một không sai bảo bối nha" Trần Y chính là không khỏi cả kinh .

Tử Điện đại vương ha ha cười nói: "Ác Tăng, ngươi từ kỳ đến, hơn nữa ngay cả Nguyên Thần đều muốn tan tành mây khói!"

"Ồ? Ngươi nha còn không quên trang bức ? Chuẩn chuẩn quái, Lão Từ nói cho ngươi biết, chỉ ngươi chút thủ đoạn nhỏ nhen này, một vốn một lời Thánh Tôn không hề tệ! Hôm nay, Lão Từ để ngươi thể hội một chút, cái gì gọi là trang bức bị sét đánh!"

Vừa nói, Trần Y liền lấy ra cái kia tính chất đặc biệt Bảo Bình, dẫn đại lượng Điện Năng, tập trung thành một cái Quang Trụ, đánh phá Tử Điện đại vương .

"Không được!"

Tử Điện đại vương kinh hô 1 tiếng, hốt hoảng chạy đi, để tránh khỏi đã bị đã kích trí mạng . Hắn trăm triệu không nghĩ tới, cái này ác hòa thượng cũng có thể chơi Lôi Điện, hơn nữa Lôi Điện uy lực, rõ ràng lớn hơn mình rất nhiều .

"Muốn chạy ?" Trần Y cười bí ối một chút nói: "Lão Từ hôm nay phải phách ngươi không thể, nhìn ngươi còn giả vờ không trang bức!"

Trần Y một bên lớn tiếng hét to, một bên liên tục thả ra Lôi Điện công kích, làm cho Tử Điện đại vương căn bản không rảnh thao túng bản thân thả ra Lôi Điện, chỉ lo chạy trốn chết .

Kể từ đó, bị kịch phát sinh .

Cánh tay kia to thiểm điện bùm bùm công kích tới, tương đương dày đặc, căn bản là không có cách né tránh . Một ít đánh trúng Trần Y, một ít đánh trúng Tử Điện đại vương, còn có một chút, đánh trúng mặt đất chiến đấu mọi người, có thể dùng tràng diện đại loạn đứng lên .

Tôn Ngộ Không vội vàng dùng Kim Cô Bổng ở Sơn Thế ở giữa đào cái lâm thời sơn động, Tử huynh đệ phi thân mà vào, từ thủ cái động khẩu, không cho đám yêu quái tiến đến .

Mà này các tiểu yêu, còn lại là nhanh lên tìm kiếm tránh né địa phương, đem chính mình giấu đi . Chỉ tiếc, vùng này cũng không sơn động, chỉ có Nhục Thân chống lại Lôi Điện, chết hay sống, chỉ phải mặc cho số phận .

Cầu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Cố tìm đường sống trong chỗ chết

Tất cả mọi người tại chỗ cùng yêu, chỉ có Trần Y một người trải qua thiên đạo lôi kiếp, cho nên cũng chỉ có hắn, mới hiểu như thế nào chống đỡ những thứ này rậm rạp sét đánh . Huống chi, Tử Điện đại vương Lôi Điện, so với thiên đạo lôi kiếp mà nói, chính là mưa bụi .

Vì vậy, Trần Y có một lớn mật kế hoạch, đó chính là dùng những thứ này Lôi Điện, đến rèn luyện đã biết phó thân thể, để cho mình ở sau này Độ Kiếp trong, càng có thể ung dung ứng với đối với Thiên Đạo Lôi Kiếp .

Kết quả là, Trần Y căn bản cũng không đi né tránh những thứ này oanh kích xuống Lôi Điện . Không chỉ có như vậy, còn cố ý giơ lên thật cao trong tay Cửu Long Tích Trọng, dùng cái này Dẫn Lôi, khiến Lôi Điện tới mãnh liệt hơn chút .

Choảng!

Ầm!

Trong lúc nhất thời, rất nhiều thiểm điện như mọc ra mắt một dạng, từ bốn phương tám hướng tập trung qua đây, hướng Trần Y thân thể cấp tốc đánh xuống .

Thấy một màn này, Tử Điện đại vương đầu tiên là sững sờ, lập tức liền há mồm cười ha ha: "Ác Tăng! Không nghĩ tới ngươi so với kia trong động heo mập còn muốn ngu xuẩn vài lần, lại giơ lên binh khí, cái này định đưa ngươi oanh kích thành cặn bã!"

Tránh ở trong động Trư Bát Giới nằm cũng trúng đạn, mắng to lên: "Đi mẹ ngươi chết chuồn chuồn quái, Lão Trư chỗ nào đàn ? Đợi một hồi Lôi Điện đình chỉ, nhìn ngươi Trư gia gia như thế nào thu thập ngươi!"

Tử Điện đại vương vốn định chọc cười chọc cười một cái Trư Bát Giới, nhưng hắn mục tiêu chủ yếu là Trần Y, chủ phải phòng bị chính là Trần Y . Nếu như sợ ý một chút bị cột sáng kia trừng kích, chết chính là hắn .

Cho nên, Tử Điện đại vương không để ý Trư Bát Giới, một bên tránh né Trần Y thả ra Quang Trụ, một bên thao túng bản thân Lôi Điện, khiến chúng nó tập trung lại, theo Trần Y đập tương quá đi .

Trần Y muốn chính là cái này hiệu quả, đương nhiên sẽ không đi né tránh, tiếp tục dùng Thiên Trọng Dẫn Lôi, rèn luyện thân thể .

Choảng! Choảng . . .

Rầm rầm rầm . . .

Vô số Lôi Điện cấp tốc tới, trong nháy mắt liền đem Trần Y hoàn toàn bao trùm, căn bản là nhìn không thấy tình huống bên trong, công kích Quang Trụ cũng cứ thế biến mất . Điều này làm cho Tử Điện đại vương lần thứ hai cười như điên: "Thực sự là một cái đàn hòa thượng, Nguyên Thần đều bị oanh diệt đi, ha ha ha . . ."

Không chỉ có là Tử Điện đại vương, ngay cả Tôn Ngộ Không dám người, cũng đều cảm thấy, Trần Y cái này là chết nhiều, sống Thiếu . Từng cái đau lòng tội cùng, nhưng lại không dám tùy tiện lao ra son động, đi không không chịu chết .

"Yêu quái! Mau thả sư phụ ta!" Tôn Ngộ Không kêu to lên, trong mắt tất cả đều là lửa giận, toét miệng, vẻ mặt bi phẫn .

Trư Bát Giới cùng Sa Hòa Thượng dám người, chính là theo sát mà hét to, khiến Tử Điện đại vương thả bọn họ sư phụ, bằng không nói, bọn họ nhất định sẽ đánh tới yêu quái Động Phủ, diệt bọn họ .

Chỉ tiếc, những thứ này dọa người nói đúng Tử Điện đại vương căn bản liền không dính dụng, tựa hồ còn cảm thấy rất buồn cười, đẩy vẻ khinh bỉ nhìn Tôn Ngộ Không dám người son động đạo: "Đừng chờ sau này, hiện tại ra đi, Bản Đại Vương cũng tốt nhất tịnh thu thập ."

"Ghe tòm!" Tôn Ngộ Không cắn răng trừng mắt, trầm thấp đạo: "Các sư đệ, các ngươi khỏe sanh ở này ngày ngộ, ta đây Lão Tôn đi gặp lại cái này yêu quái . Nhớ kỹ, nếu như ta đây Lão Tôn cùng sư phụ đều chết, các ngươi liền tán đi."

"Hầu ca!"

Trư Bát Giới dám người phản phật một cái đứng lên, đều là ý chí chiến đấu tràn đầy, trợn lên giận dữ nhìn nổi kiêu ngạo Tử Điện đại vương . Trư Bát Giới làm làm đại biểu, mở miệng nói: "Hầu ca, đánh lộn sao có thể Thiếu chúng ta ? Đi, sư phụ báo thù đi! Huynh đệ chúng ta bốn người vậy. . ."

"Ai bảo bọn ngươi như vậy xung động ?"

Liền vào lúc này, một đoàn trong sấm sét truyền đến Trần Y ngôn ngữ, là bình tĩnh như vậy, nhưng lại là như vậy làm người ta khiếp sợ . Là vì Tử Điện đại vương, càng là vẻ mặt bất khả tư nghị .

"Đây là . . . Làm sao có thể!" Từ Điện đại vương từ phách lối một chút một dạng biến thành hoảng sợ, trực diện nhìn đoàn kia Lôi Điện .

Hắn cũng không ngốc, nghe được Trần Y bình tĩnh như vậy mở miệng, biết ý vị như thế nào . Nhưng hắn không nghĩ ra, hòa thượng kia tu vị rõ ràng không bằng bản thân, lại bị lôi điện cái bọc oanh kích, tại sao sẽ không sao ?

Tôn Ngộ Không mấy người cũng mang đến dừng ngay, ngừng xông ra ngoài bước tiến, ngẩng đầu nhìn đoàn kia Lôi Điện, hưng phấn không thôi . Tôn Ngộ Không ngay tại chỗ lật lộn mấy vòng, kêu to lên: "Sự phụ! Sự phụ ngươi không chết ?"

Trần Y không trả lời ngay Tôn Ngộ Không, mà là tiếp tục dẫn đạo Lôi Điện, rèn luyện thân thể mình . Lúc này, Trần Y có thể rõ ràng cảm giác được, bản thân tu vị đang nhanh chóng đề thăng, từ cứu chuyên Chân Tiên hậu kỳ, một đường tiêu thăng đến trạng thái tốt cùng!

Nhưng cái này cũng không kết thúc, theo Lôi Điện không ngừng dừng mãnh vào, tu vị vẫn còn tiếp tục tăng lên, liên tục đánh trúng cái kia bình cảnh .

"PHÁ...! Nhanh phá cho ta a!" Trần Y trong lòng reo hò, hy vọng có thể một lần hành động đột phá, thành tựu Kim Tiên .

Chỉ tiếc, Từ Điện đại vương Lôi Điện đã sắp khô kiệt, khó có thể lại tiếp tục, làm cho Trần Y phi thường không cam lòng . Trông mắt liên tục chuyển động, nhìn còn có cái gì có thể trợ giúp bản thân đột phá .

"Có! Tuy là nguy hiểm, nhưng phải thử một lần, cố tìm đường sống trong chỗ chết!"

Trần Y hai mắt sáng ngời, lập tức móc ra cái kia tính chất đặc biệt cái chai, đem Điện Mẫu chứa đựng đến bên trong Điện Năng một tia ý thức thả ra ngoài, dẫn đạo tiến nhập thân thể mình .

Rầm rầm rầm . . .

thuần thuần Điện Năng vào cơ thể, hiệu quả chính là không giống nhau, lập tức thì trở thành bằng bạc lực lượng, chạy Trần Y các vị trí cơ thể, đánh vào hắn các Huyệt Mạch, phát sinh trầm thấp âm thanh . Điều này làm cho Trần Y đau nhức không gì sánh được, mồ hôi chảy xuống .

Nhưng Trần Y vẫn cắn răng đỉnh, lại đau cũng không thể buông tha, được một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm xông lên .

Ầm!

Theo một tiếng vang thật lớn, bản không có nửa điểm buông lỏng bình cảnh, rốt cục ở nơi này vĩ đại lực đánh vào xuống, xuất hiện một tia vết rách .

Ầm! Ầm! Oanh . . .

Bằng bạc năng lượng lần lượt nhằm phía bình cảnh, làm cho vết rách càng lúc càng lớn, phong tỏa càng ngày càng thả lỏng .

Ầm!

Lại là nhất thanh muện hưởng, bình kia cổ rốt cục bị xông phá, tu vị tiến nhập kế tiếp giai đoạn, khiến Trần Y trở thành rất nhiều người, thậm chí rất nhiều thân tiên, dốc cả một đời đều không thể thành tựu Kim Tiên!

Giờ khắc này, Trần Y rõ ràng cảm giác được, năng lực mình thành thăng tấp tểng vọt, so với vậy thật tiên Đinh Phong, ít nhất phải mạnh hơn gấp mười lần! Nếu như muốn nói được hình tượng một điểm, đó chính là, hiện tại Trần Y phát tay, cũng có thể diệt hết Chân Tiên cường giả tối đỉnh .

Hô!

Một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua, quyền kia trở nên rất nhạt Lôi Điện quang đoàn bỗng chốc bị thổi tan, khiến người ta rốt cục thấy rõ Trần Y . Mà lúc này, mọi người phát hiện, Trần Y phát sinh biến hóa long trời lở đất . Vụ là khí chất, như có loại thượng vị giả cảm giác .

"Ngươi . . . Ngươi . . ." Từ Điện đại vương nhìn Trần Y, muốn nói cái gì, đáng tiếc vền vẹn sẽ nói một cái ngươi tự, còn nói đến phi thường nói lắp .

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Ta cái gì, có phải hay không quá tuần tú ?"

Lập tức, Trần Y cúi đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không đám người vị trí chỗ ở đạo: "Các đồ nhi, bọn ngươi lại ở ngây ngô, thiết mặc đi ra sơn động, ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ ."

Sau khi nói xong, Trần Y lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía đã bắt đầu biến động Thương Khung, khoe miệng giương lên đạo: "Lần này, ngươi lại sẽ cho ta màu gì Kiếp Vân đây?"

Từ Điện đại vương cũng phát hiện trời xanh biến hóa, nhưng cũng không biết đây tốt cùng là vì sao . Nhưng cái này tựa hồ cũng không phải hắn quan tâm trọng điểm, hắn trọng điểm vẫn như cũ Trần Y, vẫn là cái này đã không biết phải hình dung như thế nào hòa thượng .

Giờ này khắc này, Từ Điện đại vương đã không cảm giác được Trần Y cảnh giới, tựa hồ chính là một phạm nhân bình thường, vừa tựa hồ, là một cái bí hiểm Đại Năng .

Trần Y đậm đậm nhất tiếu, mắt nhìn Từ Điện đại vương đạo: "Hôm nay, ngươi tới được thật không phải lúc, cho nên, chỉ có một con đường chết một cái

. Yêu quái, chết đi!"

Suru!

Trần Y phi thân đi, đánh về phía Tử Điện đại vương, mặc dù là hư Động tác giả, nhưng khí thế cũng phi thường đứng chỗ .

Tử Điện đại vương cũng không kịp phía trên biến hóa, lần thứ hai cùng Trần Y du ngoạn đấu, cũng không định tìm cơ hội, nhằm chạy trốn .

Mà phía dưới các tiểu yêu, từng cái đều là vẻ mặt mong bức, nhìn liên tục biến hóa Thương Khung, liên tục chỉ trỏ, lại có chút mê .

Choáng!

Đột nhiên, Thiên Không một tiếng vang thật lớn truyền đến, Khung vũ nứt ra một cái lỗ, hóa hồng Kiếp Vân rất nhanh đè xuống .

"Là tai nạn, chạy mau!"

Không biết là người nào kinh hô 1 tiếng, sau đó liền thấy các tiểu yêu nhanh chân chạy, tốc độ cực nhanh .

Chỉ là, đây hết thấy đã quá muộn, Thiên Đạo Lôi Kiếp sức lực đã thành, lượng qua thái dương không lồ thiểm điện mang theo hủy diệt thế, theo mặt đất nện xuống đến .

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Chu Thiên mở ra

Nếu nói là, cái này Lôi Điện là Lôi Công cùng Điện Mẫu phát ra, Tử Điện đại vương còn có một tia khả năng chạy thoát, cho dù là trọng thương, cũng không trở thành rơi vào thân vẫn .

Chỉ tiếc, đây là thiên đạo lôi kiếp, hơn nữa còn là Kim Tiên Lôi Kiếp, cũng là đáng sợ kia Hồng Vân Lôi Kiếp! Vì vậy, chỉ cần thân ở Lôi Kiếp phạm vi bao trùm bên trong tất cả sinh mệnh, đều muốn nhất tịnh gặp trí mạng oanh kích .

Choáng!

Vì đại thiểm điện từ Thương Khung đánh xuống, lại đang gần sát mặt đất lúc, hóa thành vô số tiểu thiểm điện, đem nghìn mét phạm vi hoàn toàn bao phủ .

Rầm rầm rầm . . .

Tùng đạo thiểm điện oanh kích mà đến, đem trong phạm vi sinh mệnh khoảng cách hủy diệt . Đây hoảng sợ chạy trốn các tiểu yêu, căn bản là không kịp phát ra cái gì kêu to, liền bị một cái đánh chết, ngay cả Nguyên Thần đều không thể Đào Thoát, trở thành trong thiên địa hư vô .

Ngay cả Tử Điện đại vương, cũng liên miễn cưỡng chống đỡ một đạo thiểm điện . Nhưng đạo thứ hai đánh trúng sau khi, cũng cùng này các tiểu yêu một cái số mạng, hóa thành vô số bụi bặm .

Nhìn thấy một màn này, tránh trong sơn động Tôn Ngộ Không đám người đều là mục trừng khẩu ngốc, cả kinh nói không ra lời . Bọn họ phi thường may mắn nghe sự phụ không có đi ra ngoài, bằng không, bốn người bọn họ cũng sắp cùng Tử Điện đại vương một dạng, trở thành danh phó thật pháo hôi .

Giờ này khắc này, toàn bộ trong thiên địa, chỉ có Trần Y một người lẳng không nổi lo lắng . Dem tam bảo thuộc tính hoàn toàn mở ra, cũng thôi động trong cơ thể linh lực, khiến Kim Cương Hộ Thể càng lao cố, cuối cùng là ngăn trở cái này đạo thứ nhất Lôi Kiếp oanh kích .

Ngay sau đó, đạo thứ hai Lôi Kiếp rất nhanh tới, uy lực chính là đạo thứ nhất gấp ba .

"Thần Long Ngao Thiên!"

Trần Y há mồm hét lớn, thôi phát Thần Long Ngao Thiên kỹ năng, chủ động xuất kích, muốn ngăn cản cái này Lôi Điện rút xuống .

"Gào ~~~ "

Một tiếng rống gầm trong, liền thấy một đầu dài đạt đến trăm mét Thần Long từ Thiên Trượng trong lao ra, dương nanh múa vuốt, hướng tia chớp kia nghênh đón .

Hiện tại, Trần Y tu vị đã là Kim Tiên tu vị, thực lực tự nhiên so với trước đây cao hơn nhiều, sở thả ra ngoài Thần Long, uy lực chính là trước đây gấp mấy lần, lại có thể chứng kiến trên thân rồng dài ra miểng vảy, đã là một cái nửa hư nửa thật Long Thể .

Chớp mắt, Thần Long cùng tia chớp kia đụng vào nhau .

Ầm!

Tiếng vang cực lớn từ bầu trời truyền đến, cũng hình thành một cỗ cường đại khí lưu, làm cho chu vi đám mây đều trong nhảy mắt tiêu tán, càng có thể thấy rõ phía trên đỉnh đầu hồng sắc Kiếp Vân .

Mà cái kia nửa hư nửa thật Thần Long, thì bị lôi điện trực tiếp nổ nát, tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi . Bất quá hoàn hảo, Lôi Điện đã bị ngăn chặn, đánh ra xuống tốc độ đã bị chút ảnh hưởng, năng lượng cũng bị Thần Long tiêu hao bảy tám phần mười .

Choảng!

còn thừa lại Lôi Điện tiếp tục cấp tốc đánh xuống, đem Trần Y trên người Kim Cương Hộ Thể bắn cho toái, có thể dùng Trần Y lại không phòng hộ đáng nói, trực tiếp đối mặt Lôi Kiếp khảo nghiệm .

Mà lúc này, Trần Y đã hầu như tiêu hao hết toàn thân sở hữu linh lực, căn bản là không có cách thúc giục nửa động Kim Cương Hộ Thể kỹ năng . Bất quá lần này, Lôi Điện Chi Lực lại lần nữa bị cắt giảm, đối với Trần Y đã không tạo được vết thương trí mệnh .

Không có linh lực, vừa không có phòng hộ Trần Y, trong lòng tự nhiên rất là sốt ruột . Nhưng hắn cũng không có hoảng loạn, hắn rõ ràng, nếu như mình loạn, căn bản cũng không có nửa điểm cơ hội vượt qua lần này Lôi Kiếp . Phải tĩnh táo lại, muốn muốn đối phó ra sao .

"Ta cũng không tin, cái này Lôi Kiếp là Thập Tử Vô Sinh! Coi như là Cửu Tử Nhất Sinh, ta cũng phải tìm được cái kia Sinh Pháp môn!"

Trần Y ở trong lòng hét lớn, liên tục nghĩ biện pháp . Mà giờ khắc này, đệ nhị đến Kiếp Lôi còn dư lại dư bộ phận, đã bổ trúng thân thể hắn, chui vào trong cơ thể hắn, hướng ngũ tạng lục phủ phóng đi .

Giờ khắc này, Trần Y không khỏi hoảng . Nhân thể yếu ớt nhất khí quan, đó chính là trong cơ thể ngũ tạng lục phủ, nếu như bị kiếp này sét đánh trúng nói, đoán chừng phải lập tức vỡ vụn, khiến hắn đi đời nhà ma .

"Ta không dám lúc đó vẫn lạc, tuyệt đối sẽ không! Ta mệnh ở tay ta, mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời! Luyện hóa cho ta!"

Lần này, Trần Y cũng không phải là ở trong lòng nói, mà là trực tiếp há mồm hô lên, thôn tính xuống bó lớn Cửu Chuyển Kim Đan, khiến được bản thân có chút linh lực, để dẫn dắt kiếp Lôi chi lực, tiến nhập bản thân tiên gia khí hải .

Đây cũng là một lần đánh bạc, lại là một lần cố tìm đường sống trong chỗ chết lựa chọn . tiên gia khí hải, là người tu tiên kiêng kỵ nhất ngoại lực tiến nhập cấm địa, là mỗi cái người tu tiên phải bảo hộ địa phương .

Nếu có ngoại lực tiến nhập tiên gia trong khí hải, nhẹ thì sẽ che lại khí hải, khiến tu vị không còn cách nào tinh tiến . Nặng thì, sẽ trực tiếp làm nổ khí hải, tại chỗ chết .

Bất quá, Trần Y muốn đánh cược một lần!

Trần Y nhớ kỹ, tại nơi Tuyên Cổ Tâm Kinh trong thấy qua, có thể đem ngoại lực luyện hóa, biến thành bản thân linh lực, tăng cường thực lực của chính mình . Nếu như vận khí tốt, còn có thể trực tiếp thu được ngoại lực thuộc tính, hoàn mỹ cướp đoạt .

Tuy là chưa từng mở ra đây là ngày, nhưng Trần Y đã không kịp đợi, chỉ có thể đánh cược một lần . Thắng, còn có một chút hi vọng sống, thua, lớn không phải là một chết .

Một bả lại một đem Cửu Chuyển Kim Đan bị Trần Y nuốt vào, mặc dù đối với hắn cảnh giới không có bất kỳ trợ giúp, nhưng là có thể hóa thành không ít linh lực, bổ sung Trần Y bị móc sạch khí hải .

Trần Y dùng thần thức điều động Cửu Chuyển Kim Đan biến thành linh lực, ngăn cản kiếp Lôi chi lực . Mà kiếp Lôi chi lực nhận được trở ngại sau khi, giống như có ý thức một dạng, vô đến Trần Y linh lực .

"Tới đúng dịp!"

Trần Y không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, đang lo không biết nên như thế nào dẫn đạo kiếp Lôi chi lực đây, lại không biết, vấn đề này đã giải quyết . Điều động trong cơ thể linh lực, lại lui lại công, hướng tiên gia khí hải chỗ đi .

Lôi Kiếp lực tựa hồ muốn cái này tới quấy rối linh lực trấn áp mới bỏ qua, vẫn theo đuôi công kích, rất nhanh liền tới gần Trần Y tiên gia khí hải . Cũng

lập tức sẽ tùy cái kia linh lực nhảy vào khí hải, đầu đá lung tung, tìm kiếm cỗ linh lực kia .

Kể từ đó, làm cho Trần Y phi thường khổ sở, đầu truyền đến đau nhức, như vạn cân Đại Chùy ở gõ. Nhưng hắn cắn răng chọi cứng nổi, cũng điều động linh lực, từ bốn phương tám hướng vọt tới, cầm Lôi Kiếp lực phân tán, sau đó trấn áp, hàng phục .

Rốt cục, này cỗ không có vào bên trong cơ thể Lôi Kiếp lực trở thành Trần Y tư nhân sở hữu . Đồng thời, trong quá trình này, đã thông quá khứ Trần Y không có cách nào khác mở ra trong cơ thể Khiếu Huyết, tổng cộng đã thông ba mươi sáu chỗ, làm cho linh lực vận hành càng thông thuận, thực lực mạnh thêm .

Trần Y nhân họa đắc phúc, phát hiện kể từ đó, mình đã đạt thành Tuyên Cổ Tâm Kinh bên trên theo như lời Chu Thiên vận hành cảnh giới, hơn nữa, lập tức liền hoàn thành ba mươi sáu vòng Tiểu Chu Thiên .

Nhưng Trần Y không dám đắc ý vênh váo, hắn lại nuốt vào bó lớn bó lớn Cửu Chuyển Kim Đan, bổ sung linh lực, mà hậu vận hành chu thiên, lần thứ hai thôi động Kim Cương Bất Bại kỹ năng . Mà lúc này Kim Cương Bất Bại lồng bảo hộ, lại có nhạ màu tím nhạ, lại kèm thêm hơi Lôi Điện .

Choảng!

Đạo thứ ba Lôi Kiếp theo sát tới, hơn nữa uy lực lại là đạo thứ hai vài lần . Mang theo vĩ đại uy áp, từ Thương Khung cấp tốc hướng Trần Y nện xuống .

Hô!

Trần Y nâng cao Cửu Long Tích Trọng, nhắm thẳng vào Cửu Tiêu quát to: "Đến a! Liền chút khả năng này sao?"

Choảng . . .

Oanh . . .

Thiên đạo tựa hồ cảm thụ được Trần Y bất kính cùng khiêu khích, trong nháy mắt liên tục hàng Hạ Tam Đạo Lôi Kiếp, cũng ở trên đường tụ tập đến cùng nhau, trở thành một cái lần át thái dương vĩ đại Quang Trụ, cực nhanh nhắm phía Trần Y .

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, Trần Y sở tại phương bị đập ra một cái hố to, phương viên vài trăm thước bên trong mặt đất đều đang không ngừng lay động .

Bụi mù tràn ngập, ngăn trở ánh mắt, không người có thể chứng kiến tình huống bên trong .

;

Câu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Vương Giả chi tâm

Tôn Ngộ Không đám người trốn ở bên trong hang núi kia, trực diện nhìn bụi mù tràn ngập bị đánh chi địa, mỗi một người đều hai mắt trừng tròn xoe, há to miệng, biểu tình không gì sánh được kinh ngạc .

Một lúc lâu, Trư Bát Giới mới hồi phục tinh thần lại vấn: "Hầu ca, sư phụ hắn . . . Chết sao?"

Ba!

Tôn Ngộ Không trở tay chính là một cái trừng điệp khẩu đầu, gầm nhẹ nói: "Ngốc tử! Sư phụ Hồng Phúc Tề Thiên, được xưng Chư Thiên Thánh Tôn, sao sẽ dễ dàng như vậy vẫn lạc ? Sư phụ nhất định còn sống, hắn nhất định còn sống!"

"Đúng ! Sư phụ phúc lớn mạng lớn, nhất định không sẽ vẫn lạc ." Sa Hòa Thượng lập tức phụ họa .

Mà cuối cùng Tiểu Bạch Long, lại tìm đường chết đến một câu: "Các sư huynh, lớn như vậy oanh kích, mặt đất đều run rẩy, sư phụ hẳn đoán chừng là dữ nhiều lành ít . Chúng ta . . ."

Phía sau lời còn chưa nói ra, Tiểu Bạch Long liền mau ngậm miệng, cũng không đình lui về phía sau . Hắn phát hiện, bao quát Trư Bát Giới ở bên trong, ba vị sư huynh đều ở đây dùng một loại Sát Long ánh mắt nhìn mình chăm chăm, sợ đến hắn vội vàng câm miệng .

Tiểu Bạch Long phi thường khẳng định, nếu như mình tiếp tục nói nữa, cái này ba người sư huynh nhất định sẽ tươi sống kéo bản thân . Nhưng hắn trong lòng vẫn là cơ bản xác định, Trần Y là ngòm củ tỏi .

Thật, Tôn Ngộ Không dám người lại làm sao không biết, ở sức mạnh như thế Lôi Kiếp đánh xuống, Trần Y thì như thế nào còn sống ? Chỉ là, bọn họ không muốn đi tiếp thu sự thật này a.

Dần dần, bay múa đầy trời bụi bặm đáp xuống, ánh mắt rốt cục khôi phục . Sở kiến chỗ, đều là một mảnh hỗn độn . Đừng nói là khác sinh linh, ngay cả cỏ thụ chọc trời, chính là bị Phích được nát bấy . Thậm chí, không ít Sơn Thạch đều bị đánh nát, tàn mất khắp nơi trên đất .

"Sư phụ!"

Tôn Ngộ Không dám người lại cũng không đoán hoài nhiều như vậy, hô to lao ra sơn động, theo Trần Y vừa rời nơi ở nhảy lên đi . Nhưng đang lúc bọn hắn vừa mới nhắc lên đụn mây lúc, liền lại đều dừng lại .

Xoát!

Đột nhiên, bị kích ra hồ to bên trong, một vệt kim quang phóng lên cao, lấn át Nhật Nguyệt, tốc hành đám mây .

"Đây là . . ."

Tôn Ngộ Không dám người nhìn đạo kim quang kia, đều là vẻ mặt bất khả tư nghị .

"Ha ha ha ha . . ."

Tiếng cười to từ hồ to trong truyền đến, lập tức, liền thấy Trần Y từ trong hầm từ từ tăng lên, toàn thân bao vây lấy Từ Kim quang mang . Thăng đến hắn lại lơ lửng ở giữa không trung sau khi, kim quang kia mới rốt cục tán đi .

Trần Y quay đầu, nhìn về phía Tôn Ngộ Không dám người đạo: "Vi sư nói qua cho các người đi ra sao? Chết cho ta trở lại!"

Tôn Ngộ Không dám người vội vàng đánh xuống đụn mây, lại tránh về trong sơn động kia, trên mặt vừa mừng vừa sợ . Là vì Trư Bát Giới, trực tiếp khóc lên: "Sư phụ người thật là xấu, khiến Lão Trư lo lắng chết, không chết người không nói trước một tiếng ? Quá xấu người!"

Sa Hòa Thượng đi tới, đưa tay khoát lên Trư Bát Giới trên đầu vai đạo: "Nhị Sư Huynh, đừng nói sư phụ, nhanh lau khô nước mắt đi, người khóc lên, thật sự heo còn khó hơn thấy thế nào ."

"Lão Sa!" Trư Bát Giới hét lớn: "Người miệng này ăn gì ? Không nói lời nào đừng nói nói, vừa nói có thể ghen chết người, một bên hóng mát đi! Người nào hà cái này vàng."

Đang khi nói chuyện, Trư Bát Giới lại hướng tiến tới mấy bước, hai mắt nhìn về phía Trần Y, rất là quan tâm xu thế .

Thật, bọn họ nào biết đâu rằng, ngay mới vừa rời Lôi Kiếp oanh kích lúc, Trần Y thân thể chính là bị trực tiếp đánh nát, chỉ có Nguyên Thần còn ở, thành một gần chết người .

Hoàn hảo, mượn Lôi Kiếp giết chết Từ Điện đại vương các loại một tổ yêu quái, lại đạt được xa xỉ điểm công đức, hơn nữa trước đây tích lũy xuống, làm cho hắn một cái hồi đãi phiên diện bí tịch, còn có một khóa tái tạo thiên đan .

Đây là ngày tên là Tuyên Đế chi linh bí tịch, chính là phiên diện khiến người ta tu luyện cường đại linh lực Tâm Pháp, nhưng tu ra độc nhất vô nhị linh lực, có thể trấn áp hẳn linh lực, là Đế Vương chi linh .

Mà tái tạo thiên đan, thì là một quả có thể trọng tổ thân thể Thần Đan, vừa may thích hợp lúc này Trần Y dùng . Khiến hắn có thể trọng tổ thân thể, lại sống lại .

Không chỉ có như vậy, cái này thân thể đạt được thiên đan cải tạo, hấp thu cũng dung hợp Lôi Kiếp lực, đã có cường đại Lôi Thuộc Tính, chỉ cần dùng đến linh lực công kích, đều có chứa Lôi Điện Gia Trì, lực phá hoại tăng lên rất nhiều .

Hơn nữa, vô luận là bên ngoài thân vẫn là ngũ tạng lục phủ, đều thành chân chính Kim Cương Chi Thân, so với Tôn Ngộ Không còn muốn chịu đòn, lại sức bật rất mạnh . Toàn lực một quyền, có thể đem một tòa núi nhỏ san bằng .

Nhưng càng làm cho Trần Y kinh hi là, dung hợp Lôi Kiếp lực hắn, tu vị trong nháy mắt tăng vọt, đã đạt được Nhị Chuyển Kim Tiên Chi Cảnh . Bất quá, Trần Y cũng không có đột phá đến Nhị Chuyển, cường chế cảnh giới, bảo trì nhất chuyển .

Tuyên Đế chi linh trong nói rằng, một dạng Tu Tiên Giả, cũng rất khó mở ra Chu Thiên vận hành, chỉ có một số ít tư chất siêu quần giả mới có thể mở ra .

Nhưng lập tức liền mở ra Chu Thiên vận hành, cũng đều gần cực hạn ở ba mươi sáu vòng Tiểu Chu Thiên phạm vi .

Mà tu luyện Tuyên Đế chỉ linh sau khi, có thể đạt tới đến 108 chuyển Chư Thiên Đại Viên Mãn Chỉ Cảnh, có thể nhường cho tiên gia khí hải mở rộng đến phổ thông Tu Tiên Giả mấy lần, thậm chí mấy chục lần, thành là chân chính cùng giai vô địch .

Mà muốn đạt được Chư Thiên Đại Viên Mãn, phải ở Lục Chuyển Kim Tiên một cái, đem tiên gia khí hải mở đến cách xa vạn dặm . Nếu nổi tăng lên nhanh cảnh giới, liền cùng Chư Thiên Đại Viên Mãn vô duyên .

Cho nên, Trần Y không có gấp đột phá đến Nhị Chuyển Kim Tiên, mà là ngăn chặn cảnh giới, mở khí hải . Hôm nay hấn tiên gia khí hải chiều rộng bất quá 5000m, cùng cách xa vạn dặm, không kém là nhỏ tí tẹo .

Thân thể trọng tổ sau khi Trần Y, có một viên Vương Giả chi tâm, một viên đặt chân Đinh Phong, ngạo thị quần hùng Vương Giả chi tâm!

Còn nữa, Trần Y cũng có thể kết luận, bản thân chỉ cần đột phá đến Nhị Chuyển Kim Tiên, Thiên Đạo Lôi Kiếp uy lực chắc chắn tùy theo mà gia tăng, thành công Độ Kiếp tỷ lệ thì càng tiểu . Cho nên, phải áp chế cảnh giới, phương có thể thành công Độ Kiếp .

Cạch!

Nhất thanh thủy hưởng, điệp Hoa thần kiếm xuất vỏ, nhắm thẳng vào Thương Khung, hàn mang lóe ra .

Trần Y tay cầm Thần Kiếm, khí thể tăng vọt, hướng lên trên phương lớn uống: "Còn có cuối cùng ba đạo, cùng đi đi, để cho nguoi này thiên đạo minh bạch, ai cũng ngăn cản không Bản Thánh Tôn Vương giả bước tiến! Đến hă!"

Thiên đạo vô tình, làm sao thương tiếc Trần Y trọng tổ ? Nhận được khiêu khích sau khi, trực tiếp đem phía sau ba đạo lôi kiếp nhất tịnh đánh xuống, muốn cho Trần Y thể xác và tinh thần đồng loạt lọt vào công kích, không còn cách nào chú ý, lúc đó vẫn lạc .

Choảng!

Ầm!

Điện quang Liệt Không, tiếng sấm xé trời, nhất công kích mãnh liệt, từ Khung vũ cấp tốc đập tới .

Sưu!

Trần Y lần này không có tuyến chọn bị động chịu đòn, mà là bay vọt lên, giơ kiếm phản công . Xé trời kiếm pháp làm cho sắp xuất hiện đến, mỗi một đóa kiếm hoa đều mang băng bạc linh lực, nghênh hướng nhào tới thiểm điện .

Rầm rầm rầm . . .

Va chạm không ngừng bên tai, nhiều đóa kiếm hoa rất nhanh điều linh . Mà Lôi Kiếp thiểm điện, cũng lọt vào không nhờ trở lực, tốc độ lại chậm lại .

"Hậu Thổ Thôn Điện, Liên Hoa Phá Lôi!"

Trần Y điên cuồng gào thét huy vũ trong tay Thần Kiếm, băng bạc linh lực đổ xuống mà ra, Vương Giả làn gió vào giờ khắc này bộc lộ tài năng .

Huru huru . . .

Kiểm Mang lóe ra, hóa thành từng ngọn Thổ Sơn, cắn nuốt tia chớp kia .

Kiểm hoa trọng điệp, hình thành nhiều đóa Thái Liên, đánh vào Lôi Minh .

Trong nháy mắt, Thiên Không vỡ tan, đám mây tiêu tán, chỉ thấy Trần Y thân thể cấp tốc cuốn, trong tay Thần Kiếm liên tục huy vũ, đối kháng thiên đạo lôi kiếp .

Huru!

Thần Kiếm hàn mang lại lóe lên, tòa kia tọa thôn phệ thiểm điện Thổ Sơn, cùng với nhiều đóa đặng sét Thanh Liên, vào giờ khắc này đồng thời vỡ ra được, hóa thành hư vô .

Thiên Không khôi phục lại bình tĩnh, Lôi Kiếp không hề .

Nhìn nữa phía trên Thương Khung, hồng sắc Kiếp Vân bay đi, Thiên Không Dị Tượng tiêu trừ, mặt trời chói chang .

Trần Y, Kim Tiên, thành!

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Xem tên này nổi

Trần Y đột phá đến Kim Tiên sau khi, vô luận là thực lực hay là khí chất, đều phát sinh biến hóa long trời lở đất . Trước đây Tôn Ngộ Không dám người còn có chút tùy tiện, nhưng lúc này đối mặt Trần Y, tựa như cùng đối mặt Vương Giả, tất cung tất kính, đã là khẳng khẳng một mực .

Bọn họ bọn người kia, từng cái nhưng đều không phải là ăn chay, phi thường thông minh, lại giống có thể xem xét thời thế . Bọn họ rất rõ ràng, theo như vậy một vị Nguru hò hét sư phụ, tiền đồ tự nhiên là vô khả hạn lượng . Thịnh kinh ? Vậy phải xem sư phụ tâm tình .

"Chúc mừng sư phụ!"

Sư huynh đệ bốn người đồng thời hét lớn, chính là về mặt hưng phấn, tựa hồ so với bọn hắn đột phá là còn cao hứng hơn .

Trần Y từ từ người nhẹ nhàng rút xuống, theo Tôn Ngộ Không dám người gạt đầu, đạm thanh mở miệng: "Thu thập hành lý, tiếp tục xuất phát ."

"Phải!"

Các đồ đệ trả lời nổi, cùng sau lưng Trần Y . Mà lần này, Trư Bát Giới chủ động đoạt lấy cái rương đỡ lên, muốn ở Trần Y trước mặt biểu hiện tốt một chút một phen, sau này đạt được trọng dụng . Tối thiểu, chia đồ lúc, có thể mặt dày muốn nhiều hơn một tí tẹo như thế .

Trần Y tự nhiên sẽ hiểu Trư Bát Giới dụng ý, cũng lười đi quản hắn . Ở Trần Y tâm lý, tứ tên học trò tự nhiên đều là giống nhau, vô luận ở phương diện kia, đều là đối xử bình đẳng, tuyệt không bất công .

Đương nhiên, có đôi khi vì tìm niềm vui một phen, cũng sẽ tận lực lộng điểm yếu thiếu thân đi ra, khiến các đồ đệ không dám buồn bã như vậy .

Lại hành tẩu mấy ngày, thầy trò năm người rốt cục đến Vạn Thọ Sơn, đi tới Trấn Nguyên Tử địa bàn .

Trần Y mang theo các đồ nhi dọc theo đường đi đi, đi tới Ngũ Trang Quan . Nhìn thật rộng rãi kiến trúc, Trần Y không khỏi cảm thán, cái này lỗ mũi trâu lão đạo thật biết hưởng thụ, vền vẹn một cái đạo quan, liên tu kiến được giống như Đại Đường cung điện giống nhau, quá xa xỉ điểm .

Đương nhiên, nhân gia Trấn Nguyên Tử được xưng Dữ Thế Đồng Quân, cùng Phật ngang hàng, Dữ Thiên Địa Đồng Thọ, chỗ ở địa phương, tự nhiên không thể không khoe khoang, đó mới có thể thể hiện ra thân phận của hắn .

Huống chi, nơi đây còn trồng khiến bao nhiêu thần tiên đều chảy nước miếng Nhân Sâm Quả, phổ trương không khiến cho lớn lên, cũng khó mà chán trụ này thêm ăn đắm yêu quái .

"Bát Giới, đi gõ cửa đi, chú ý nói, cũng chớ đắc tội nhân gia ." Lần này, Trần Y khiến Trư Bát Giới đi gõ cửa, làm cho Lão Trư có chút mộng bức, sẽ không sợ bản thân làm sợ người sao?

Bất quá, nếu sư phụ phân phó như thế, Trư Bát Giới cũng là phi thường cam tâm tình nguyện, đang lo tìm không được cơ hội biểu hiện đây. Trong mấy ngày này, Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long hai người, đều nhìn ra Trư Bát Giới kiêu rương hành lý tâm tư, đều cướp kiêu, làm cho Lão Trư không còn cách nào một thân một mình biểu hiện .

Cho nên, Trư Bát Giới lập tức liền chấp hành . Nhưng ngay khi hắn vừa mới nhấc chân cất bước lúc, bị Sa Hòa Thượng một cái đã chạy tới phá khai, còn chưa kịp trách tội, nhân gia Sa Hòa Thượng cũng đã mở miệng .

"Sư phụ, ta Lão Sa ăn nói vụng về, sẽ không nói thật nghe lời, nhưng đều là tâm lý nói . Nhị Sư Huynh đáng đáp như vậy xấu xí, vạn mở cửa một cái là con nít hoặc là yếu phụ, chẳng phải là muốn đem người ta dọa hồng ? Hãy để cho Lão Sa đi thôi ."

"Lão Sa!" Trư Bát Giới điên cuồng hét lên: "Người đáng chết này Hà Yêu, chỗ nào đến phiên người nói chuyện ? Sư phụ an bài tự nhiên có sư phụ đạo lý, người đây là đang hoài nghi sư phụ trí tuệ ?"

"Ta . . ." Sa Hòa Thượng nhất thời không lời chống đỡ, gấp gáp xoay quanh, còn không ngừng dòm Trần Y, rất sợ hắn bị đầu kia con lợn béo đáng chết gây xích mích sau khi, giáng tội cho mình .

Hoàn hảo, Trần Y cũng không có tức giận, mà là khẽ mỉm cười nói: "Lão Sa, người lại một bên nghỉ ngơi đi, khiến Bát Giới đi, vì sư tự do vì sư đạo lý ."

"Dạ, sư phụ ." Sa Hòa Thượng vội vàng lui về, tim gan đều còn ở liên tục run rẩy .

Trư Bát Giới cười ha ha đứng lên, vẻ mặt ngạo mạn đạo: "Nghe được không ? Lão Sa ngươi nghe được không ? Sư phụ đó là tuệ nhãn xem người, biết ta Lão Trư là kẻ có tài, hiểu không ?"

Vừa nói, Trư Bát Giới liền ôm sừng sừng tâm tình, kiễng Cữu Xỉ Đinh Ba, bỏ roi bụng bự nạm, cất bước liền hướng Ngũ Trang Quan đại môn đi tới, làm cho Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long không ngừng hăm mộ .

Bọn họ nào biết đâu rằng, Trần Y làm như vậy, chính là muốn thăm dò thăm dò, mở cửa đồng tử có phải là thật hay không mất chó coi thường người khác . Nếu như nhân gia rất khách khí, làm sao đau khổ đi đắc tội Trần Nguyên Từ ? Minh bây giờ công lực, ước đoán vẫn không thể lay động lão già kia .

Tôn Ngộ Không nhưng thật ra không thể nói là, hần là hầu tinh hầu tinh, biết chỉ cần mình hết Thành sư phụ ăn nói sự tình, không cần tận lực đi biểu hiện, sư phụ nên cho thứ gì đó cũng sẽ không thiếu, số lượng cũng một dạng nhiều. Làm không cần thận, còn có thể khiến sư phụ khinh thường đây.

Trư Bát Giới thí diện thí diện đi tới cửa chính, đem Cữu Xỉ Đinh Ba hướng một bên buông, học Tôn Ngộ Không động tác, sửa sang lại bản thân dung nhan đáng vẻ . Cảm thấy thoải mái sau khi, lúc này mới gõ đại môn .

"Là ai ?"

Bên trong truyền đến 1 tiếng hài đồng câu hỏi, Trần Y vừa nghe là biết, phải là Trần Nguyên Từ bên cạnh nói đồng .

Lập tức, lớn cửa bị mở ra đến, ăn mặc đạo bào hai vị Đồng Nam Đồng Nữ xuất hiện, xem ra, chẳng lẽ vượt qua mười mấy tuổi . Nhưng tuổi thật bao nhiêu, vậy chỉ có chính bọn nó biết .

Hai người này dáng dấp ngược lại cũng nhu thuận, sạ nhìn qua, cũng rất khiến người ta thích .

Hoàn hảo, Đồng Nam Đồng Nữ nhìn thấy Trư Bát Giới sau khi, cũng không có bị sợ ở, ngược lại là nhìn không được che miệng cười rộ lên . Nam kia đồng dẫn đầu đình chỉ, chỉ vào Trư Bát Giới đạo: "Ngươi xem, sao liền có như thế xấu xí người ? Nếu bốn chân rơi xuống đất, chắc chắn bị nhận thức làm một đầu heo mập ."

Đồng Nữ lắc đầu liên tục nói: "Không đúng không đúng, đây vốn chính là một đầu heo mập, ngươi xem một chút đầu heo, dạ dày lợn một dạng, nơi đó có người đáng đáp ?"

Trư Bát Giới tức giận tới mức run run, nếu không phải trước mắt là hài đồng, hần ước đoán một Đinh Ba liền hận trước đây . Cố nén lửa giận, mở miệng nói: "Ta là Đồng Thổ Đại Đường tây đi thù kinh Cao Tăng đồ đệ, đường nhỏ quý chỗ, nghỉ đến tá túc một đêm, Hóa chút cơm bố thí ăn, không biết nhị vị có thể hay không . . ."

"Ngươi là thỉnh kinh hòa thượng đồ đệ ?" Nam kia đồng hai mắt mở to, có chút khó tin . Lập tức, tựa hồ lại rõ ràng chút gì giống như, gật đầu nói: "Cũng khó trách, một cái thỉnh kinh hòa thượng, có thể thu đến cái gì tốt đồ đệ ? Có đầu heo mập cũng không tệ ."

"Bát Giới, ngươi trở về ."

Đang ở Trư Bát Giới sắp nhìn không được bão nổi lúc, Trần Y đi tới, khiến Trư Bát Giới trước tiên trở lại . Sau đó, Trần Y đi tới lưỡng đạo đồng trước mặt, đạm thanh đạo: "Bọn ngươi vô lễ như thế, chẳng lẽ, Trần Nguyên Đại Tiên không có nói cho các ngươi biết, bản tăng cần tới sao?"

Nghe vậy, lưỡng hài đồng dung nhan đại biến, có vẻ rất là hoảng sợ . Xem ra, trong kịch ti vi, về nơi này kiều đoạn, lúc này cũng không có lệch khỏi quỹ đạo nhiều lắm . Trần Nguyên Từ, quả thực đi ra ngoài Du Lịch .

Nam kia đồng phản ứng mau mau, vội vàng nói: "Thánh Tăng chớ trách, hai người chúng ta chính là tới đón tiếp Thánh Tăng, Thánh Tăng mời vào bên trong ."

Trần Y cũng không khách khí, bắt chuyện các đồ nhi liền vào cửa, còn vừa đi, một bên vấn: "Đúng, còn không biết xưng hô như thế nào nhị vị đạo hữu đây, có thể hay không cho biết bản tăng ?"

Người nữ kia đồng vội vàng trả lời: "Ta gọi Thọ Thọ, hần gọi Vạn Vạn, là sư phụ tọa hạ đệ tử, đã tại này theo sư phụ tu hành nghìn năm ."

"Thú thú ?" Trần Y chính là kinh ngạc đến ngây người, đây là đang nào loại nào ? Đó không phải là đời trước trong, cái Nữ Oa danh hiệu sao? Chẳng lẽ, cái này Tây Du bên trong, cũng có vui sướng coi thường tằm ? Nhìn tên đi .

Bất quá, Trần Y lập tức lại tỉnh ngộ lại, nhân gia gọi là Thọ Thọ, một người khác tên là Vạn Vạn, chính là dùng Vạn Thọ Sơn tên tới lấy . Như vậy . . .

Trần Y xấu xa cười nói: "Có phải hay không các người còn có một vị đồng bạn, tên là vùng núi vùng núi ?"

"Thánh Tăng sao biết được chúng ta sư đệ ?" Nam kia đồng lúc này càng kinh hãi hơn, hòa thượng này không hổ là sư phụ coi trọng người, quả nhiên là không giống người thường .

Trần Y mình cũng là cảm thấy hài kịch, tùy tiện vừa nói như vậy, còn đoán đúng, thật có cái vùng núi vùng núi hả . Như vậy, tên là vùng núi sơn đạo đồng ở nơi nào chứ ? Lại sẽ là cái dạng gì tiểu gia hỏa ?

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Hòa thượng thủ đoạn

Hai vị Đạo Đồng ở phía trước dẫn đường, liên tục châu đầu ghé tai, nhỏ giọng nói gì đó . Còn bất chợt quay đầu nhìn Trần Y, ánh mắt, dần dần từ kính nể biến thành hèn mọn .

Những thứ này, lại có thể thoát khỏi Trần Y hai mắt ? Hắn hôm nay ở dưới chân núi, liền tận lực đối lại toàn thân phổ thông tăng bào, mục đích nhất định những thứ này Đạo Đồng có phải hay không điều bộ .

Hiện tại xem ra, chính là chín tám không quá mười .

Lưỡng đạo đồng ở một chỗ cửa ngõ ba hơi chút đình dừng một cái, còn nhỏ âm thanh nói vài lời, sau đó lại mới bắt đầu dẫn đường . Trực tiếp đem Trần Y thầy trò, mang tới một chỗ hẻo lánh tiểu viện, đưa bọn họ an bài ở chỗ này .

Lập tức, lưỡng đạo đồng xoay người nhanh chân đã đi, nào còn có nửa điểm khách khí xu thế ? Cùng đừng nói, đề cập cái gì com bố thí việc .

"Hai vị Tiểu Đạo Hữu ." Trần Y khẽ mỉm cười đạo: "Nơi này chính là Trần Nguyên Đại Tiên an bài bọn ta nơi ở sao?"

Nam kia đồng lãnh rất một tiếng nói: "Chính là, lẽ nào người còn nghĩ, sư phụ an bài cho các người ở trên phòng ? Cũng không nhìn một chút bản thân là bộ dáng gì, mang là dạng gì đồ đệ . Có một nơi cũng không tệ, còn thiếu ba nhật tử, cho là mình là ai ?"

"Tiểu mao hài, người nói cái gì ?" Tôn Ngộ Không một cái nhảy dựng lên, vẻ mặt khó chịu .

Trần Y khoát khoát tay, ngăn lại Tôn Ngộ Không, sau đó lại nhìn lưỡng đạo đồng đạo: "Cũng được, người xuất gia vốn cũng không nên chú ý những thứ này. Nhưng bản tăng muốn hỏi một câu, có thể hay không làm một ít com bố thí tiền cùng bọn ta ? Chúng ta hôm nay còn chưa ăn com đây."

Nam kia đồng đang muốn mở miệng nói cái gì, lại bị Nữ Đồng ngăn lại . Sau đó, người nữ kia đồng nhìn Trần Y đạo: "Com bố thí tất nhiên là có, xin hãy các vị chờ chốc lát ."

Vừa nói, liền lôi kéo Nam Đồng bước nhanh ly khai .

Nhìn hai cái này tiểu mao hài bóng lưng, Tôn Ngộ Không không hiểu nói: "Sư phụ, hai cái này tiểu mao hài vô lễ như thế, vì sao không cho Lão Tôn dọn dẹp một chút bọn họ ? Thật không ngờ đối đãi sư phụ, ta xem bọn hắn chính là muốn ăn đòn!"

"Đúng đúng đúng, nên hảo hảo quản giáo quản giáo ."

Trư Bát Giới mấy người cũng là liên tục gật đầu, xem ra cũng biết, bọn họ mỗi một người đều phi thường cam tâm tình nguyện động thủ .

Chỉ bất quá, Trần Y vẫn chưa đồng ý, mà là khước miệng giương lên, cười đều đạo: "Nhân gia chỉ là an bài một cái kém một chút nơi ở mà thôi, các người có gì lý do động thủ đây? Lại nhìn kỹ hắn nói, người nào cũng không cho dính vào, mình bạch ?"

"Mình bạch ."

Tôn Ngộ Không đám người mặc dù có chút không đề ép được con tặc, nhưng ở Trần Y trước mặt, vẫn là rất nghe lời, chỉ có thể trước tiên nhẫn nhịn một nhẫn . Chỉ đợi sư phụ lên tiếng, nhất định phải đem hai cái này tiểu mao hài hảo hảo trừng trị trừng trị .

Chỉ chốc lát, lưỡng đạo đồng lại trở về đến, trong tay quả thực mang com bố thí, đưa đến Trần Y bọn họ trước mặt . Nhưng là vẻn vẹn chính là com bố thí mà thôi, ngay cả đồ chua cũng không có một cây, hơn nữa phân lượng còn rất ít, ước đoán một người một chén cũng chưa tới .

Trư Bát Giới thật là nhớ thật là nhớ giận dữ, nếu không phải không dám vi phạm Trần Y chỉ lệnh, hắn ước đoán nhảy về phía trước được so với Tôn Ngộ Không còn nghiêm trọng hơn . Liền cái này com khô, bên trong đều còn có chút tạp vật, có thể là người ăn ? Quả thực quá không để bọn họ vào mắt .

Trần Y chính là ngăn chặn lửa giận, lần nữa mở miệng nói: "Hai vị Tiểu Đạo Hữu, sao chỉ những thứ này có chứa tạp vật com tẻ đây? Có thể hay không lòng một ít trai đồ ăn, để cho ta các loại cũng tốt nuốt xuống."

"Hừ!" Người nữ kia đồng hồ một cái giọng mũi đạo: "Lẽ nào, các ngươi còn muốn ăn uống linh đình hay sao? Ăn không ở không, còn muốn ăn tốt ở tốt? Các ngươi có tiền không?"

Trần Y tiếp tục cường chế trong lòng không vui, lại nói: "Chỉ là, như vậy com khô, để cho ta các loại như thế nào nuốt xuống?"

Nam kia đồng ném tới một cái cục độ ánh mắt khi dễ: "Đây chính là cho các ngươi những thứ này ăn chùa hòa thượng chuẩn bị com bổ thí, nuốt không trôi thật không? Nuốt không trôi cũng đừng ăn!"

Vừa nói, trực tiếp một cước đem bàn ăn đá bay, làm cho com tẻ sái đầy đất, còn đắc ý nói ra: "Như vậy, các ngươi có thể nuốt xuống sao? Không ăn cũng không có nha."

Dứt lời, lưỡng đạo đồng đều ngửa đầu cười ha ha, một bộ muốn ăn đòn đáng đáp.

Đến thời khắc này, Trần Y cuối cùng không có lựa chọn nữa chịu đựng, hô một cái đứng lên, phát tay nói: "Các đồ nhi, để cho bọn họ ném thử ngươi thủ đoạn!"

"Yes Sir~!"

Tôn Ngộ Không bọn họ các loại chính là chỗ này câu, nửa điểm chần chờ cũng không có, lập tức nhảy lên qua đây. Tại nơi lưỡng đạo đồng còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra lúc, đã bị Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới bắt, đè xuống đất.

"Buông! Thả chúng ta ra!" Người nữ kia đồng hét rầm lên, dùng sức giằng giằng. Nhưng Trư Bát Giới đầu gì cũng là Chân Tiên Cừu Giai tồn tại, hai tay lực lớn vô cùng, để cho nàng không có cách nào khác tránh thoát.

"Xú Hòa Thượng, các ngươi thật lớn mật, vội vàng đem chúng ta buông ra!" Nam kia đồng còn lại là quát to nổi uy hiếp: "Các ngươi quả thực chính là một đám vùng núi Dã Man Nhân, lại không buông chúng ta ra, đợi chúng ta sư phụ sau khi trở về, định đem bọn ngươi rút gân lột da!"

Trần Y sờ một cái người nhẹ nhàng ngồi vào trên bàn, phát tay câu đến rương hành lý bên trên cái túi, một bên chậm rãi mở ra, một bên cười đều đạo: "Rút gân lột da coi như, có điểm tàn nhẫn, rút ra vài cái bàn tay cái gì có thể có."

Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long lập tức ngẫm hiểu, dương tay chính là một trận bỗng nhiên rút ra, đầu thềm cho hấn tam thất hai mươi ba.

Ba ba ba . . .

Thanh thúy quạt âm thanh ở trong phòng vang trở lại, nghe cũng biết, được có bao nhiêu đau nhức, khiến người ta thấm được hoảng!

Bất quá, thanh âm này truyền vào Trần Y trong lỗ tai, đó là cỡ nào tuyệt vời, Uyển Như một bài động nhân hòa âm, nghe, người cứ như vậy thoải mái đây?

"A!" Nam kia đồng thét lên âm ỉ: "Ác Tăng, ngươi lại dám đánh chúng ta, ngươi chết định! Chết chắc!"

Trần Y hơi ngấm nam kia đồng liếc mắt, thần nhiên nói: "Dường như tinh thần rất được rồi, xem ra là đánh cho không đủ độ mạnh yếu rồi. Lão Sa, Tiểu Bạch Long, có phải hay không các ngươi vài ngày không có ăn cái gì? Cho người ta cù lét ở đâu?"

Nghe vậy, Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long càng là rút ra được được kêu là một cái mãnh liệt, hai tay toàn bộ đều dùng tới, làm nhiều việc cùng lúc, hơn nữa lực đạo so với vừa rồi rất nhiều.

Ba ba ba . . .

Rất có tiết tấu âm thanh, làm cho Trần Y nhắm mắt hưởng thụ, khẽ gật đầu nói: "Không tệ không tệ, đây mới là tuyệt vời thanh âm. Đánh người, ta cũng phải chú ý cái nghệ thuật phải không?"

lưỡng đạo đồng bản còn muốn nói điều gì, nhưng bây giờ chỗ nào còn dám lên tiếng? Cái này ghê tởm hòa thượng, thủ đoạn quá độc ác. Hiện tại chỉ có thể nhận tài, đợi sư phụ trở về, phải kiện ra một hình, khiến sư phụ hung hăng trừng trị những thứ này thói con lừa ngựa!

Quá lớn khái năm phút đồng hồ xu thế, Trần Y kêu ngừng Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long, cũng không thể đem hai cái Đạo Đồng, cho rõ ràng quát chết, vậy coi như có điểm quá phận.

Làm Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long đình tiếp theo một cái chớp mắt, liền nghe được Trư Bát Giới kêu to lên: "Oa ken két két! Mau nhìn ở đâu, hai người này, so với ta Lão Trư còn giống heo a, cười ngạo ta!"

Giờ này khắc này, lưỡng đạo đồng không chỉ là bị rút ra thành như đầu lợn, hơn nữa còn là màu sắc rực rỡ đầu heo, xanh hồng Tử lục, giống nhau cũng không có thiếu, liền coi như bọn họ lão nương ở, cũng vách đá dựng đứng không nhận ra.

Lưỡng đạo đồng rút cục thở phào, cảm hận thêm kiêng kỵ nhìn Trần Y, hy vọng hòa thượng này có thể để cho bọn họ ly khai, xong đi ăn đàn chùa

thương .

Đáng tiếc là, Trần Y còn không có chơi chán, từ trong túi lấy ra một cái đùi gà, một bên gặm một bên phân phó: "Lương thực vớt trên mặt đất, đó là một loại lãng phí, phi thường đáng thẹn . Hãy để cho bọn họ ăn đi, xem bọn hắn cũng vội vàng được rất khổ cực ."

Lúc này đây, động thủ là Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới, một người phụ trách một cái Đạo Đồng, nắm lên trên mặt đất hỗn hữu bùn cát com tẻ, liền phi thường thô lỗ hướng Đạo Đồng trong miệng tái, còn bên tái liền làm cho nhân gia ăn nhiều chút, nhiều hơn nữa ăn chút .

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Không để cho ta liền tự cầm

Hai cái Đạo Đồng bị trút xuống bùn cát com tẻ sặc ho liên tục, nước mắt và nước mũi hỗn cùng một chỗ, phải có đáng thương biết bao thì có đáng thương biết bao, nào còn có vừa rồi nửa điểm kiêu ngạo ?

Bọn họ hận chết Trần Y, hận chết đám này đã man hòa thượng . Thế nhưng giờ này khắc này, cũng chỉ có thể ở trong lòng căm hận, ngoài miệng căn bản cũng không dám nói nửa chữ, chỉ hy vọng có thể nhanh một chút thoát đi những thứ này hòa thượng Ma Trào .

Nhưng ngoài miệng không nói, nhãn thần lại bán đứng trong bọn họ tâm, làm cho Trần Y rất là khó chịu, cắn cái đùi gà sau khi đạo: "Ôi này! Nhìn cái này ánh mắt, dường như rất bất mãn với ta a ."

Liền một câu nói như vậy, hai cái Đạo Đồng vừa thương xót thôi, bị Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới rút thăm hại hơn . Là vì Trư Bát Giới cái này heo nấp, ở nữ nhân Đạo Đồng cảm miệng lúc, chính là một hơi mùi hôi phun qua, khiến đến người ta phải nói chuyện thờ dốt, sau đó, một bả trên mặt đất chộp tới com tẻ liền trút xuống, động tác thực sự là có thứ tự .

"Ta xem, cũng không kém, liền thả bọn họ đi."

Kiến giải bên trên com tẻ đã dọn dẹp xong, Trần Y rốt cục lên tiếng, thả hai cái Đạo Đồng . Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới tuy là còn có chút chưa thỏa mãn, nhưng sư phụ lời không thể không nghe, chỉ có thể buông tay .

hai cái Đạo Đồng, như thoát đi Địa Ngục một dạng, té đi ra ngoài, đầu cũng không dám trở về, rất sợ Trần Y đáng chết này hòa thượng đôi ý .

Nhìn hai cái chạy trốn bóng lưng, Trần Y cười ha ha đứng lên, cầm trong tay cái túi ném cho Tôn Ngộ Không đạo: "Hầu tử, phân cho mọi người đi. Lão Trư, đem từ rút đây, ăn thật ngon uống một chén ."

Đến hiện nay, Tôn Ngộ Không đám người sớm đã thành thói quen Trần Y cái này thói quen cuộc sống, không có có thịt ăn, không có rượu uống, không tính là chính quy ăn uống .

Chỉ chốc lát, toàn bộ trong phòng nhỏ liền mùi thịt xông vào mũi, rượu mùi thơm khắp nơi, thậm chí, còn truyền đến sai quyền thanh .

Com nước no nê, Trần Y liền thét to bên trên tứ tên học trò, bản thân đi tìm tốt nhất nơi ở, căn bản cũng không cần quản cái gì Đạo Đồng, tựa như nơi này là mấy người bọn họ giống nhau .

Mà hai cái Đạo Đồng, chỗ nào còn dám tới gần căn ? Trừ phi còn muốn thử nghiệm hành hung tư vị còn tạm được . Cho nên, hai người trốn ở trong thiện phòng, một bên chữa thương một bên thương nghị đối sách .

"Vạn Vạn, những hòa thượng kia thực sự quá ghê tởm, lại dám đối đãi như vậy chúng ta, khẩu khí này, ta nhất định phải ra!" Tên kia gọi Thọ Thọ nữ nhân Đạo Đồng cảm giận nói rằng .

Tên là Vạn Vạn nam Đạo Đồng gật đầu nói: "Con giận này nhất định phải ra, hơn nữa muốn gấp mười gấp trăm lần trả lại! Nhưng chúng ta không thể xung động, phải các loại sư phụ trở về, hướng sư phụ kiện ra một hình."

Thọ Thọ đạo: "Thế nhưng, chúng ta dùng có gì lý do đi cáo đây? Nếu Ác Tăng nói chúng ta chậm trễ, sư phụ chắc chắn trách phạt ."

"Cái này ngươi không cần lo lắng, ta sớm liền nghĩ đến một cái diệu kế . Sư phụ không phải để cho chúng ta cho Ác Tăng ăn nhâm sâm quả sao? Chúng

ta lại đi trích vài cái đến ăn tươi, lại đem chạc cây bẻ gãy một ít, sau đó nói là bọn hán trộm, sự phụ định sẽ tin tưởng chúng ta, nghiêm phạt những thứ này ghê tởm hòa thượng!"

"Cái chủ ý này khá vô cùng, cứ làm như vậy!" Thọ Thọ lập tức liền tán thành Vạn Vạn đề nghị, đồng thời lộ ra nụ cười đắc ý, giống như từ đã lập kế thành công giống nhau .

Nhân sâm kia quả, bọn họ tuy là mỗi ngày mỗi đêm đều đang chiếu cố, biết được Nhân Sâm công hiệu, cũng rất muốn nếm bên trên một hơi . Thế nhưng bọn họ còn không có đạt được ăn trái cây cấp bậc, chỉ có thể chảy nước bọt, nhìn người khác ăn .

Hiện tại, không chỉ có thể ăn được, còn có thể giả họa cho Đại Đường đến Ác Tăng, không đắc ý, vậy thì có quý .

Kết quả là, bọn họ đều quên trên mặt đau đớn, quên bụng không khỏe, nói làm liên làm, lập tức cầm vàng ròng móc, hướng Nhân Sâm Quả Thụ đi .

Nhưng bọn họ chỗ nào lại từng muốn đến, Trần Y đã sớm sớm hạ thủ, nhanh hơn bọn họ một bước đến Nhân Sâm Quả Thụ nơi đó, chuẩn bị mang đến sau khi ăn xong trái cây sạch trắng .

Trần Y biết, mặc dù Trần Nguyên lão nhân ăn nói Đạo Đồng, cho hán cái này Cao Tăng lộng hai người nhân sâm ha ha, nhưng bị bản thân thầy trò mấy người một trận đánh no đòn sau khi, ai còn sẽ cho người ăn ?

Đương nhiên, Trần Y thuộc về cái loại này, người không để cho, ta liền tự cầm người, cho nên, chính hán đến, còn nửa phút tìm được cây đại thụ này chỗ .

Nghe tới hai cái Đạo Đồng tiếng bước chân sau khi, Trần Y khước miệng gương lên, lộ ra rất ti tiện nụ cười . Sau đó, liền khởi động cảm lan cả sa thân công năng, đem chính mình giấu đi, chuẩn bị tới một lần sau khi ăn xong tiểu ngu nhạc .

Suru!

Trần Y phi thân mà lên, lơ lửng ở giữa không trung, chờ hai cái Đạo Đồng đến .

Rất nhanh, hai cái Đạo Đồng đứng hạn tới, bị đánh thành tiêu chuẩn đầu heo khuôn mặt trên mặt mũi, lại có cái này tương đương nụ cười hưng phấn, trong tay còn cầm cái rô . Xem ra, bọn họ cũng là muốn chơi một bà lớn đây.

Thọ Thọ ngẩng đầu nhìn cây ăn quả, đột nhiên chỉ vào một cái trái cây đạo: "Vạn Vạn người xem! có một lớn, nhanh đi đánh xuống!"

"Được, xem ta!" Vạn Vạn trả lời 1 tiếng, liền bay vọt lên, giờ vàng ròng móc thì đi đánh cái kia lớn Nhân Sâm Quả .

Nhưng ngay khi móc cách Nhân Sâm Quả còn có không đến nửa thước lúc, vậy đại nhân nhân sâm liền hư không tiêu thất, một điểm điểm báo trước cũng không có, làm cho Vạn Vạn về mặt mòng bức, đại ra ở giữa không trung .

Ở phía dưới Thọ Thọ chính là chứng kiến màn quý dị này, biểu tình cùng Vạn Vạn dường không có khác biệt, cả kinh không muốn không muốn . Cũng đưa tay nhưng tinh thần nhào nặn nỗi cặp mắt mình, tưởng tự xem sai .

Chỉ tiếc, coi như nàng đem nhân cầu nhào nặn bạo nổ, nên phát sinh vẫn là phát sinh . Cái kia cực đại Nhân Sâm Quả, thật cứ như vậy hư không tiêu thất .

Thế nhưng, cái này không có lý do gì a!

Nhân Sâm Quả chỉ biết thấy kim liền rơi xuống, thấy thổ liền tiêu thất, cũng sẽ không hư không tiêu thất, cái này đến đang làm loại nào ?

Mà đang ở hai cái này Đạo Đồng không gì sánh được kinh ngạc đến ngây người thời điểm, Trần Y sớm mà bắt đầu ăn nhân sâm quả . Khoan hãy nói, nhân sâm này Quả vị đạo phi thường già, hơn nữa nước bao nhiêu thịt mập . Cắn xuống một cái, quả thực khỏi nói tươi đẹp đến mức nào .

Nhưng Trần Y ăn có điểm quá vui mừng, gặm cắn âm thanh khiến lưỡng đạo đồng nghe qua, làm cho cho bọn họ lập tức hiểu được, là có người đang ăn trộm Nhân Sâm Quả!

"Người nào! Là ai đang ăn trộm Nhân Sâm Quả, lăn ra đây!" Vạn Vạn lẳng không quát lớn, mắt lộ hung quang, vẻ mặt sát khí .

Nghe được tiếng la, Trần Y mới thầm kêu không xong, ăn có điểm vong hình, làm cho nhân gia nghe được thanh âm . Bất quá, Trần Y cũng không nóng nảy, phản chính tự mình ẩn thân đây, hai cái này tiểu mao hải cũng không nhìn thấy .

Vì vậy, Trần Y hoặc là không làm, trực tiếp miệng lớn gặm cắn, phát sinh làm người ta chảy nước miếng âm thanh . Đương nhiên, thanh âm này nghe vào hai cái Đạo Đồng trong lỗ tai, đó là một loại dẫn vật, một loại nhục nhả .

Bọn họ ban đầu dự định ăn vụng, nhưng còn có người so với bọn hán nhanh chân đến trước, quả thực chính là ở đừng đừng về mặt a có hay không .

"Nhát gan bọn chuột nhắt, lăn ra đây cho ta!"

Vạn Vạn phần nộ dị thường, muốn đem tiếng nói rống phá mới bỏ qua. Đồng thời, đơn giơ tay lên một cái, trống rỗng liền bao nhiêu một thanh trường

kiếm, hướng thanh âm phát sinh phương hướng đâm tới, tốc độ cực nhanh, xem ra là đạt được Trần Nguyên Từ chân truyền.

Nhưng hắn phải đối phó, là đã trở thành Kim Tiên Trần Y, cho nên, căn bản sẽ không dùng. Chỉ nghe Trần Y cười hắc hắc, liền ung dung tránh được một kích này, vẫn không quên lại găm một cái Nhân Sâm Quả.

"Cho ta hiện hình!"

Thọ Thọ cũng chợt quát một tiếng, giống nhau nâng kiếm liền gai, hơn nữa không phải phóng tới, mà là đem linh lực hóa thành kiếm khí, đan thành một trường võng kiếm, bao phủ toàn bộ tiểu quả vườn.

"Danh sư xuất cao đồ, quả nhiên không phải nói mò a!"

Trần Y ở trong lòng nghĩ như vậy, khoe miệng giương lên, điệp Hoa Thần Kiếm xoát xoát vung vài cái, một cỗ cường đại vô hình kiếm khí vọt lên, ung dung trăm phá võng kiếm, tiếp tục găm cắn Nhân Sâm Quả. Hơn nữa, khoe mắt nhắm xuống Vạn Vạn, cười bí ồ lại đóng đầy khuôn mặt.

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Trần Y có chút hơi lưu manh

Thọ Thọ phi thường không phục, tốt xấu mình cũng là cửu chuyển Chân Tiên hậu kỳ cường giả, một dạng Thiên Thần đều không phải là mình đối thủ. Nhưng mới rồi võng kiếm, không mình bạch đã bị phá, chỗ nào có thể nhịn được?

Vì vậy, cô gái này đồng lại lần nữa phát động công kích, hơn nữa so với lần trước còn muốn dày đặc, uy lực cũng thêm rất nhiều. Từng đạo kiếm khí lần thứ hai phủ thiên cái địa, sát khí tràn ngập.

Mà cái kia Vạn Vạn, tự nhiên cũng sẽ không nhàn rỗi, hàng xuống mặt đất, chính là thôi động linh lực, kích ra kiếm khí, cùng Thọ Thọ cùng nhau, làm cho võng kiếm xuất hiện thần bí trận pháp, uy lực chính là hai người hợp lực không chỉ gấp hai.

Thấy bí tịch này công kích, Trần Y ở trong lòng đối với Trần Nguyên Từ lão đầu kia cũng là có vài phần bội phục, có thể điều giáo ra như vậy thực lực đồ đệ, xác thực là Nhất Đại Tông Sư.

Nếu hôm nay đụng tới là một dạng Tu Tiên Giả, kết quả tương ngộ làm thảm. Chỉ tiếc, đối tượng là Trần Y, là cái này mấy ngày liền đạo đều phải đồ kị tức chết Xuyên Việt Giả. Cho nên, kết quả đương nhiên sẽ không khiến hai cái này Đạo Đồng thoả mãn.

Lưới kiếm kia phủ thiên cái địa, đem vùng trời nhỏ này toàn bộ bao trùm, chỉ cần có người ở trong, cũng sẽ bị kiếm khí gây thương tích. Trừ phi, người này năng lực cường đại, có thể lần thứ hai phá hỏng kiếm này khí.

Trần Y có năng lực này, nhưng hắn cũng không tính phá hư. Mà là xuất ra một cái túi, rất nhanh bay lên trong, dùng Thiên Trượng đập xuống lần lượt Nhân Sâm Quả, đủ để chứa ngay ngắn một cái bao tải, ít nhất cũng có chừng trăm cái, cơ bản đem trọn cây đều trích xong.

"Ai nha! Cái này tên cường đạo vẫn còn ở trộm, lại thêm lớn công kích!"

Vạn Vạn kinh hô 1 tiếng, tương chiến lực rất nhanh đề thăng, phát ra bản thân công kích mạnh nhất. Thọ Thọ chính là suýt nữa tức chết, phát ra công kích tự nhiên cũng sẽ không thấp.

Hưu hưu hưu...

Kiếm Quang Thiểm Thước, kiếm khí tung hoành, võng kiếm cửa hàng thiên.

Chỉ tiếc là, bọn họ công kích không có cụ thể mục tiêu, chỉ có thể phạm vi lớn bao trùm, đưa tới tốc độ rơi chậm lại không ít, làm cho Trần Y ung dung tự tại, trộm được bất diệt nhạc hồ.

Hơn nữa, ở võng kiếm sắp áp trong nháy mắt kế tiếp, Trần Y suru một cái chui ra đến, đứng ở hai vị Đạo Đồng trước người, cười đến được kêu là một cái tặc tiện. Đồng thời, cầm trong tay Nhân Sâm Quả hạch ném hai cái, đột nhiên phát lực bắn ra.

Ba!

Nhất thanh thúy hương, hột ở giữa Vạn Vạn mũi, nhất thời máu mũi ào ào chảy ròng, căn bản là không dừng được .

Mà thôi này đồng thời, Trần Y một tay phát lên, một đạo kinh khí kích khởi, tuôn hướng Thọ Thọ Đạo Đồng .

Phản phát!

Kinh khí chớp mắt đã tới, một cái đem Thọ Thọ đạo bảo gạt, làm cho nàng lộ ra đậm lục sắc tiểu yếm, mặt trên còn có nổi khả ái sư tử nhỏ thêu, thật là một không giống nhau nữ hài .

Vạn Vạn ban đầu phải bị đau nhức sau khi mắng to, nhưng thấy Thọ Thọ lúc này đáng đáp, đúng là quên rống mắng, hai mắt thẳng tắp nhìn Thọ Thọ khả ái tiểu yếm .

Thọ Thọ đầu tiên là sững sờ, lập tức bản năng bảo vệ trước ngực, vừa giận vừa thẹn, đang muốn xoay người chạy . Nhưng khi thấy Vạn Vạn giữ lại máu mũi, hai mắt không nháy một cái nhìn mình bảo vệ bộ vị lúc, Thọ Thọ tựa hồ minh bạch cái gì, sau đó . . .

Ba!

Cờ nào vang dội lỗ tai âm thanh, có thể tưởng tượng, Thọ Thọ một tát này dùng bao nhiêu lực đạo . Điều này làm cho Vạn Vạn còn chưa kịp tiêu tan sung đầu heo khuôn mặt, lại tăng nhiều không ít, còn đập lên một cái hỏa hồng hỏa hồng dấu bàn tay .

Vạn Vạn bị đánh tại chỗ xoay quanh, đã mòng bức đến không thể lại mòng tình trạng .

"Súc sinh!"

Thọ Thọ kiêu uống, một bên nhanh lên mặc đạo bảo, một dạng trợn lên giận dữ nhìn nổi Vạn Vạn rống to hơn: "Không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên là như thế chẳng cần thể diện súc sinh! Đợi sư phụ trở về, ta nhất định bẩm báo sư phụ, đưa ngươi đuổi ra sơn môn!"

Nghe lời này, Vạn Vạn vội vàng thi triển linh lực, để cho mình dừng lại, nhìn Thọ Thọ, không hiểu nói: "Sư muội, ngươi đây là ý gì ? Rõ ràng là chính ngươi ở trước mặt ta cời quần áo . . ."

"Nói bậy!" Thọ Thọ mặc đạo bảo sau khi, con tức rất vượng đạo: "Vạn Vạn, làm việc còn không thừa nhận, ta coi thường ngươi!"

"Ta làm cái gì, ngươi để cho ta thừa nhận cái gì ?" Vạn Vạn chính là mất hứng, thanh âm thoáng cái đề thăng lên nhiều cái đề-xi-ben: "Nếu là ta muốn làm, còn có thể chờ tới bây giờ ? Rõ ràng là chính ngươi . . ."

Nói đến đây, Vạn Vạn một cái dừng lại, vòng xuống con ngươi, một vẫn còn tiếp tục chảy xuôi máu mũi, kinh hô: "Đúng ! Nhất định là cái kia trộm Nhân Sâm Quả ghê tởm người làm, nhất định là hần! Súc sinh này, còn nghĩ ta đã thương, gây xích mích chúng ta ."

Nghe vậy, Thọ Thọ cũng hiểu được rất có đạo lý . Nếu như Vạn Vạn thật muốn đối với mình làm cái gì, cũng sẽ không đợi được cái này nghìn năm sau đó . Hơn nữa, hai người lẫn nhau thường thức, đều là lòng biết rõ, sớm muộn gì chuyện như vậy, hần không sẽ vội và như thế .

Như vậy, đến cùng là người nào trộm Nhân Sâm Quả, là ai ở đối với bọn họ xuống này hắc thủ đây?

Trái lo phải nghĩ, bọn họ cũng không cách nào nghĩ ra được là ai . Dù sao, bọn họ trong ngày thường đang ở trong đạo quan, vẫn chưa xuất hành, không dám có thù gì gia . Cho dù là sư phụ, cũng đều là quảng kết thiện duyên, ngay cả yêu quái, cũng chưa từng rình qua Ngũ Trang Quan .

"Nhất định là là những Xú Hòa Thượng đó!"

Hai vị Đạo Đồng đồng thời kinh hô cùng một câu nói, rốt cuộc minh bạch được . Ở đây trước một ngàn năm trong, qua lại nhân viên không biết có bao nhiêu, nhưng xưa nay chưa từng xảy ra qua cùng loại sự tình .

Mà ngày nay, đang ở những hòa thượng kia ở sau khi đi vào, liền liên tiếp phát sinh rất nhiều bị thảm sự tình . Như vậy liên tưởng, trộm Nhân Sinh Quả, trừ hòa thượng còn ai vào đây ? Nhất định là nghe nói Ngũ Trang Quan có Nhân Sinh Quả, cố ý tới đây quấy phá .

Hai người liếc nhau, đều đã khẳng định ý nghĩ trong lòng, tức giận càng sâu, sát ý càng đậm .

Hưu hưu hưu . . .

Cũng liền vào lúc này, kiếm khí kia lưới rút xuống, bị thảm sự kiện trở lên .

Ken kết kết . . .

Ở lưới kiếm kia dưới sự công kích, Nhân Tham Quả Thụ bị trọng thương, ở ken kết âm thanh trong, cành cây tan vỡ, lá cây phiêu tán rơi rụng, như trong gió thu gổ mục .

"Không!"

Thấy một màn này, hai vị Đạo Đồng đều là cuồng quát lên, nhưng trừ điên cuồng gào thét, bọn họ cái gì cũng làm không . Bọn họ chỉ hiểu được thôi động kiếm khí, không biết phải như thế nào mới có thể dừng, cho nên, chỉ có thể giương mắt nhìn .

Àm!

Một tiếng vang thật lớn, che trời Nhân Tham Quả Thu, ở đứng sừng sững mấy vạn năm sau khi, cứ như vậy bị hai cái tiểu mao hài kiếm khí, cho đánh ngã, thật cao nên xuống đến .

Trong nháy mắt, bụi mù cuộn cuộn, cát bay đá chạy, cảnh lá bay ngang . . . Cái này rất đẹp tiểu quả vườn, trong nháy mắt thì trở thành một vùng phế tích, đầy đất đồng hỗn độn, vô cùng thê thảm .

"A ~~~" Vạn Vạn ngửa đầu kêu rên, lửa giận cháy hừng hực, quát to: "Ác Tăng! Nhất định là ác hòa thượng nhóm Móa! Giết bọn hần, nhất định muốn giết bọn hần, a ~~~ "

"Ta xem, nhất định là hầu tử làm, hòa thượng kia lại khốn nạn, cũng sẽ không như vậy thái quá . Đi, chúng ta đi tìm hòa thượng kia lý luận lý luận đi!" Thọ Thọ tuy là chính là cực độ tức giận, nhưng coi như có chút đầu óc, phân tích cũng không phải không có đạo lý .

Vạn Vạn gật đầu, lại đau lòng mắt nhìn phế tích, theo Thọ Thọ xoay người, muốn đi tìm Trần Y lý luận lý luận .

Trần Y hắc hắc một cái cười xấu xa, khiêng tề rần túi Nhân Sâm Quả, nhanh chóng phản hồi quay về chỗ ở, chờ hai cái này tiểu mao hài quang lâm . Hần ngược lại là phải nhìn, hai cái này vật nhỏ, phải như thế nào cùng mình lý luận .

Cầu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Ra bên ngoài tái dẫm hai chân

Mà đang ở Trần Y đi trộm Nhân Sâm Quả thời điểm, Tôn Ngộ Không chính là đến phòng của hần, đem Trư Bát Giới mấy vị sư đệ tìm đến, nói là có chuyện trọng yếu hiệp thương, khiến cho thần thần bí bí, câu dẫn ra mấy sư đệ lòng hiếu kỳ .

Khi mọi người đều đi tới Tôn Ngộ Không gian phòng sau khi, Trư Bát Giới lập tức liền mở miệng: "Hầu ca, đến là chuyện gì thần bí như vậy ? Nhìn ngươi Lôi Công khuôn mặt biểu tình, định không phải là cái gì chuyện tốt . "

Tôn Ngộ Không Bạch Trư Bát Giới một cái nói: "Ngươi một cái ngốc tử, ca ca ta cũng không có chuyện tốt, sẽ không có! Vậy ngươi cái này heo mập liền cắt nhanh lên trở về đi, đừng khiến cho phòng ta một cổ mùi thúi!"

Sa Hòa Thượng mỉm cười nói: "Đại sư huynh, ngươi chớ nên tức giận, Nhị Sư Huynh liền heo đức hạnh, đừng chấp nhặt với hần . "

"Lão Sa!" Trư Bát Giới hét lớn một tiếng đạo: "Ngươi cái này chết Hà Yêu, có biết nói chuyện hay không ? Cái gì gọi là heo đức hạnh ? Ngươi cho ta Lão Trư nói một chút, nhìn ngươi là ngứa da cần ăn đòn!"

Tiểu Bạch Long tiến lên đây, chính là khẽ mỉm cười nói: "Nhị Sư Huynh, thật không phải Tam Sư Huynh nói ngươi, ngươi chính là cái heo đức hạnh . Nói như thế, nhìn thấy có ăn ngon, ngươi so với ai khác đều chạy nhanh, nhìn thấy muốn làm sống, ngươi liền nói mình béo, hành động không có phương tiện, đây chính là heo mới có đức hạnh . "

Trư Bát Giới trừng mắt Tiểu Bạch Long đạo: "Tốt tốt, Tiểu Bạch Long, ngay cả ngươi cũng dám nói như vậy ta Lão Trư, có phải hay không muốn cho ta Lão Trư học một ít tiểu Na Tra, rút gân lột da ?"

"Hành Hành!" Tôn Ngộ Không lật cái té ngã đạo: "Đều đừng nói, gọi các ngươi qua đây, tự nhiên là có chuyện tốt . Các ngươi có biết, cái này Ngũ Trang Quan trong, có cái gì tốt bảo bối ?"

Vừa nghe đại sư huynh lời này, tất cả mọi người là tới hứng thú . Bọn họ cũng đều biết, con khỉ này nói có bảo bối tốt, phải phải có bảo bối tốt, Thuyết Bát Đắc, còn không được bảo bối tốt .

Thấy mọi người đều dùng chờ mong nhãn thần nhìn mình, Tôn Ngộ Không cũng không thừa nước đục thả câu, nói thẳng: "Cho các ngươi nói, cái này

Ngũ Trạng Quan chính là Thiên Địa linh khí tập trung chi địa, dựng dục có một viên Thần Thụ, kết có nhân sâm quả, người một cái có thể sống ba trăm tuổi, ăn nó một cái, có thể sống lâu 47,000 năm đây."

Vừa nghe có ăn, Trư Bát Giới nước bọt liên cộp cộp rơi xuống, ngược lại hút một hộp lớn sau khi đạo: "Hầu ca, đây là thật sao? Ngươi cũng không thể sử dụng tốt ăn lừa gạt ta Lão Trư, ngươi chỗ nào nghe nói nha."

Tôn Ngộ Không khinh bỉ xem Trư Bát Giới liếc mắt, giọng mũi hừ một cái đạo: "Ngươi một cái ngốc tử, chạy trở về ngươi ở heo đi! Ta Lão Tôn lừa ngươi? Tề Thiên Đại Thánh, đầy trời Thần Phật đều là huynh đệ bằng hữu, biết điểm nhỏ này tin tức, có thể có khách khí? Hừ!"

Tiểu Bạch Long vội vàng vấn: "Đại sư huynh, nhân sâm kia quả thần kỳ như vậy, nhất định là đã bị rất bảo hộ, sao cho ta các loại ăn đây? Ta cũng nghe nói, cái này Trần Nguyên Từ hơi có chút đạo hạnh, ngay cả Quan Âm Bồ Tát cũng phải lễ nhượng ba phần, chúng ta nhưng không thể đắc tội chết."

Trư Bát Giới nhưng nhin không được, không nhin được nói: "Ai nha Tiểu Bạch Long, đầu óc ngươi người đàn như vậy chứ? Chúng ta đều đã cầm hai cái tiểu mao hài đánh, còn không có đắc tội Trần Nguyên Từ? Coi như ăn nửa hân vài cái trái cây, cũng không phải là cái gì đại sự. Cùng lắm, khiến Hầu ca đi kiếm chút Hoa Quả Sơn Bàn Đào đến, cùng hân hời đôiai là được."

Sa Hòa Thượng chính là liên tục gật đầu: "Nhị Sư Huynh nói không sai, ngược lại không đắc tội đều đắc tội, lại sợ hân cái quá mức? Rồi hãy nói, sư phụ thể nhưng Kim Tiên, Trần Nguyên Từ cũng không dám đắc tội."

Tôn Ngộ Không tao bao một gỡ cái trán lông dài đạo: "Không chỉ có những thứ này, sư phụ còn có thể dùng mỹ thực, khiến bao nhiêu lộ thần tiên trợ trận, phách đều có thể vỗ chết Trần Nguyên Từ, sợ hân cái quá mức? Đi thôi các sư đệ, ngươi đi trích Nhân Sâm Quả đi."

Trư Bát Giới thí diện thí diện theo tới đạo: "Hầu ca, ngươi xác định chúng ta là đi trích, không phải đi trộm?"

Ba!

Tôn Ngộ Không phải chính là một cái khẩu đầu: "Ngươi một cái ngốc tử, bảo bối tốt phải lấy ra cùng chung, chúng ta đây là đi cùng chung, hiểu cùng không hiểu? Đòi này, biết chính ngươi là thể nào chết sao?"

"Không biết." Trư Bát Giới lắc đầu.

"Đàn chết a!"

Tôn Ngộ Không, Sa Hòa Thượng, Tiểu Bạch Long, ba người trăm miệng một lời, làm cho Lão Trư suýt nữa tức điên cái bụng. Bất quá, đang đi ra cửa phòng sau khi, tất cả mọi người không có lại ồn ào, dù sao cũng là đi trộm, cũng không thể khiến cho động tĩnh quá lớn.

Mà cũng nhưng vào lúc này, Vạn Vạn cùng Thọ Thọ hai cái Đạo Đồng vừa vận chạy tới, nhìn thấy Tôn Ngộ Không đám người trùng hợp đi ngang qua Trần Y cửa phòng, Vạn Vạn liền xông lại rống to hơn: "Làm thiếp trộm đầu khi, đưa ta Nhân Sâm Quả đến!"

"Đứng! Nhanh còn chúng ta Nhân Sâm Quả, còn chúng ta Nhân Tham Quả Thụ!" Thọ Thọ cũng là theo chân quát to, thanh âm vẫn còn lớn.

Tôn Ngộ Không nhất thời về mặt mòng bức, gãi gãi lỗ tai tự nói: "Bản Đại Thánh còn chưa đi trích, người hai cái này tiểu mao hài sẽ thỉnh cầu đây? Trong lúc này là đạo lý?"

Trư Bát Giới nhưng không có gì lòng dạ, lập tức lớn uống: "Hai cái tiểu mao hài, nói lời gì đây? Chúng ta đều còn chưa có đi, ngươi để cho ta các loại lấy gì trả? Thực sự là trợn mắt nói mò, không có bị đánh đủ vẫn là người?"

Vạn Vạn nghe lời này một cái, con tức vượng hơn: "Ngươi heo này đầu hiểu cái quá mức? hầu tử đã sớm đi trộm, nhanh lên còn cùng chúng ta!"

"Bên ngoài người phương nào như vậy ồn ào?"

Đúng lúc này, Trần Y thanh âm truyền tới, nghe vào, như là chưa có tỉnh ngủ xu thế, còn có chứa tiếng ngáp, giả bộ được kêu là một cái đúng chỗ.

Vạn Vạn cùng Thọ Thọ liếc nhau, cũng lười để ý sẽ Tôn Ngộ Không đám người, trực tiếp liền nhảy vào Trần Y gian phòng.

Thọ Thọ thấy Trần Y ngáp từ trên giường ngồi dậy, liền biết bản thân suy đoán không sai, mở miệng nói: "Ngươi hòa thượng này, cũng biết ngủ, sao liền không có gắng quần giảo quần dạy đồ đệ?"

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Hai vị Tiểu Đạo Hữu, gặp các ngươi tức giận như vậy, lẽ nào, Ngộ Không bọn họ lại đánh các ngươi? Ái chà chà! Vạn Vạn tiểu hữu, ngươi khuôn mặt làm sao, bị người nào tát một phát?"

Nghe lời này, Vạn Vạn trong lòng nhất thời có thật nhiều thật nhiều đầu Phi Châu Đại Thủy Ngưu cuộn cuộn mà qua, quát to: "Hòa thượng! Ngươi dung túng đồ đệ, đi trộm người chúng ta nhân sâm, nhanh lên trả lại! Bằng không, đợi sư phụ ta trở về, định cho các ngươi đẹp!"

"Còn có cây ăn quả!" Thọ Thọ ở một bên bổ sung.

Trần Y cũng không có tức giận, mà là chậm âm thanh mở miệng nói: "Thứ này có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được a. Các ngươi nói Ngộ Không bọn họ đi trộm các ngươi Nhân Sâm Quả, chứng cứ đâu? Bản tăng nhưng không chấp nhận ngâm máu phun người nha."

"Còn dám chống chế!" Vạn Vạn đạo: "Chúng ta nơi đây, trừ mấy người các ngươi là người ngoài, đều là người chúng ta. Không phải là các ngươi trộm, còn ai vào đây?"

"Sai lầm!" Trần Y gầm nhẹ một tiếng nói: "Đều nói chúng ta là ngoại nhân, sao biết được các ngươi nơi đây có người nào nhân sâm? Vạn nhất là hai người các ngươi thêm ăn ăn vụng, giá họa cho chúng ta đây? Ai có thể nói rõ a."

"Ngươi khôn nạn!" Vạn Vạn quá tức giận.

"Ngươi bắt đắc dĩ!" Thọ Thọ quá không nói gì.

Trần Y lạnh rên một tiếng, phát tay nói: "Hầu tử, có người đã quấy rầy vì sự nghỉ ngơi, cho ta vắng ra!"

"Yes Sir~!"

Tôn Ngộ Không hiệu suất làm việc không cần phải nói, suu một cái lộn nhào tiến đến, thủ đoạn một cái, dẫn theo Vạn Vạn cùng Thọ Thọ, trực tiếp liền ném tới ngoài cửa, trùng điệp đập xuống đất, lại là một trận không nhỏ bụi mù bay lượn.

Trư Bát Giới lúc này cũng không thả qua đây tuyệt Giai cơ hội, tiến lên, nhắc chân liền thái, còn một bên thái, một bên gầm nhẹ: "Gặp các ngươi còn nói ta Lão Trư dần, gặp các ngươi còn nói ta Lão Trư ngây người..."

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Hòa thượng này nhất định là điên

Thật, nhìn Trư Bát Giới thái như vậy vui mừng, Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long đều có chút nhột chân ngứa. Nhưng thấy hai cái Đạo Đồng thật sự là có chút bị vô cùng thâm, cũng liền dưới chân lưu tình.

"Bát Giới, tính, thả bọn họ đi, miễn cho có người nói chúng ta khi dễ tiểu hài tử." Trần Y chậm rãi đi tới, khiến Trư Bát Giới dừng lại, thả hai cái Đạo Đồng.

Vạn Vạn thật không nghĩ tới, đến đời cái công lý, không ngờ bị đánh no đòn một trận, cái này đến cùng là gì thể đạo? Đánh hấn cũng không tính, ngay cả Thọ Thọ đều bị đánh bị thâm như vậy, những thứ này hòa thượng quá không phải người.

Nhưng này chỉ là ở trong lòng nghĩ, ngoài miệng thật là không dám nói nửa chữ, vội vàng nâng dậy Thọ Thọ, cũng như chạy trốn ly khai, tiếp tục tìm đan được chữa thương.

Đánh rất thoải mái Trư Bát Giới cười hắc hắc, nhìn Trần Y đạo: "Sự phụ, thật đi, chúng ta đã khi dễ tiểu hài tử, hơn nữa hạ thủ vẫn thật trọng."

"Ngươi thể nào chỉ heo mắt nhìn đến vì sự động thủ?" Trần Y khinh bỉ Trư Bát Giới liếc mắt, lại quay ngược về phòng.

Nhưng những lời này, làm cho Tôn Ngộ Không dám người có chút sợ hãi trong lòng. Là ý nói, cho dù chọc ra lâu từ đến, cũng cùng hòa thượng này không có vấn đề gì, động thủ là bốn người bọn họ a!

Thầy trò năm người đều tiến nhập Trần Y gian phòng sau khi, Tôn Ngộ Không cấp bách vội vàng giải thích: "Sự phụ, ngươi đừng nghe hai cái tiểu mao hài nói lung tung, chúng ta thật không có đi trộm nhân sâm kia quả."

"Ân ân ân." Trư Bát Giới liên tục gật đầu đạo: "Thật không có đi trộm, chỉ là đang định đi trộm được nổi... Ai nha các ngươi làm sao đều nhìn như vậy ta Lão Trư cần gì phải? Lẽ nào, ta Lão Trư nói không đúng sao? Sự phụ a, đều là hầu tử nghĩ kế, cùng ta Lão Trư không quan hệ."

Tôn Ngộ Không tức giận tới mức trào đầu, thật là nhớ một Kim Cô Bồng liền gõ qua đi, nhìn cái này con lợn béo đáng chết còn muốn hay không hèn như vậy.

Sa Hòa Thượng chính là nhanh lên bổ sung: "Sự phụ, chúng ta thật không có đi trộm..."

"Vi sư biết ." Trần Y khẽ gật đầu nói: "Các người cũng không cần giải thích, bao lớn chút chuyện ? Đến đến, đều qua đây, vì sư cho các người ăn nhân sâm quả ."

Vừa nói, Trần Y liền đem bao tải lấy ra, đem Nhân Sâm Quả bỏ vào lớn mâm sứ trong, có chừng trên trăm cái nhiều như vậy . Ánh sáng màu tiên điểm, cực kỳ mê người, tán phát ra trận thơm .

Nhìn cái này đồng người nhân sâm, Tôn Ngộ Không dám người kinh ngạc đến ngây người, mỗi một người đều trừng lớn hai mắt, há to mồm, sững sờ đứng tại chỗ bất động, đầu trống rỗng .

Một lúc lâu, Tôn Ngộ Không trước tiên phản ứng kịp, chỉ vào Nhân Sâm Quả, nhìn Trần Y đạo: "Sư phụ, những nhân sâm này quả đều là người . . . Đều là người trích đến ?"

"Trích mang đến quý a, là vì sư trộm được xuống ." Trần Y cười đến rất ti tiện, làm cho tứ tên học trò tê cả da đầu .

Có như vậy một sư phụ, Tôn Ngộ Không bọn họ thật không hiểu nổi, đến là chuyện tốt đây, còn là chuyện xấu . Nhưng việc đã đến nước này, nên đến chung quy đến, cùng lắm cùng Trần Nguyên Từ kiên nhất giả .

Nghĩ thông suốt sau khi, Tôn Ngộ Không mấy người cũng không hề quán quýt, ngược lại được bước nhanh, thích ứng sư phụ các loại tiết tấu . Vì vậy, cầm lấy Nhân Sâm Quả liền gặm đứng lên .

Trong nháy mắt, Trần Y trong phòng, vang lên liên tiếp gặm cắn âm thanh . Nếu như hai cái Đạo Đồng nghe, ước đoán không phải tức chết phải khóc ngất . Đụng tới như vậy nhất bang không theo lẽ thường xuất bài hòa thượng, người còn có thể có cái gì chiêu ?

Trần Y đương nhiên sẽ không bạc đãi bản thân, cùng các đồ đệ cùng nhau cướp ăn, như vậy khẩu vị mới tốt, mới có thể ăn nhiều một ít . Nếu không.. Trộm nhiều như vậy bảo đảm chất lượng kỳ không đến một ngày đêm Thần Quả, khả năng liền lãng phí .

Két! Két! Két . . .

Gặm cắn âm thanh một mảnh, tiếng cười vui cũng liên tiếp, ăn được kêu là một cái vui vẻ .

Đến cuối cùng, Trần Y dám người thật sự là không có cách nào khác ăn nữa, cái bụng không chứa nổi, chỉ có thể thôi . Mà Trư Bát Giới, như trước vẫn còn tiếp tục, cười đến tương đối ý . Ở ăn phương diện này, hắn luôn luôn cảm quán quân .

Cuối cùng, Nhân Sâm Quả san bằng tất cả, hột bị Tôn Ngộ Không đưa đến bên ngoài mấy ngàn dặm mắt, làm cho nơi đây chút nào không dấu vết . Mà mỗi người công tác thống kê thành công, kết quả có chút khiến người không lời .

Tối đa tự nhiên là Trư Bát Giới, một người làm rơi bốn mươi hai cái, thu được một trăm 974,000 năm thọ mệnh . Độ nhị nhiều, lại là Trần Y hàng này, ngay cả phía trước cùng nhau, lại cũng nuốt vào hai mươi, thọ mệnh tăng chín mươi bốn vạn năm .

Tên thứ ba là Tôn Ngộ Không, ăn mười sáu cái, tăng thọ mệnh 752,000 năm . Vị thứ tư là Tiểu Bạch Long tên mặt trắng nhỏ này, chính là ăn trọn mười lăm người, đạt được thọ mệnh bảy trăm ngàn linh năm ngàn năm .

Một tên sau cùng, dĩ nhiên là Sa Hòa Thượng cái này to con, mới ăn tươi 12 cái, đạt được 564,000 năm thọ mệnh .

Trư Bát Giới thỏa mãn vỗ vỗ cái bụng, nhìn hắn bốn người cười to nói: "Ngốc đi, ước ao đi, có phải hay không hối hận không có đáng đáp một cái bụng bự ? Ta cho các người nói, loại sự tình này, ước ao không được."

Trần Y thở dài nói: "Bát Giới a, không nghĩ tới, người cái bụng lớn như vậy, mục tiêu nhưng là như thể nhỏ . Hai triệu năm thọ mệnh cũng chưa tới, người liền thỏa mãn ? Sau đó đừng nói là đồ đệ của ta, đâu bắt khỏi người kia ."

"À?"

Tứ tên học trò đều là kinh ngạc đến ngây người, nhanh hai triệu năm thọ mệnh, còn nói mất mặt ? Đây là sư phụ nói sai, hay là bọn hắn nghe lầm a .

Phải biết rằng, thần tiên tuy là được xưng cùng Thiên Địa Tề Thọ, nhưng đó cũng là một loại khoa trương thuyết pháp . Trên thực tế, đại bộ phận thần tiên cũng là có thọ mệnh hạn chế . Trừ phi có thể đột phá cửu chuyển Đại La Kim Tiên, đạt được Bán Thánh cảnh giới, lại vừa nói sẽ không chết .

Đương nhiên, nếu như liên tục có người cung phụng, đạt được Tín Ngưỡng Chi Lực, cũng là có thể làm được bất tử điểm này . Tự như cùng Ngọc Đế lão nhĩ, thật tu vị cận bả muốn chết, nhưng hắn chính là mọi người thiên, thường thường có Tín Ngưỡng Chi Lực bổ sung, cho nên mới phải sống lâu như thế .

Một dạng thần tiên, thọ mệnh cũng chính là một năm triệu niên thượng xuống xu thế, cảnh giới cao một chút có thể đạt được ngàn vạn năm . Mà một bữa cuồng ăn, Trư Bát Giới trực tiếp kéo dài gần hai triệu năm, thật tình là một xa xôi chênh lệch .

Nhưng nhiều như vậy niên hạn, lại bị Trần Y nói rất mất mặt, hòa thượng này, nhất định là điên! Nếu không, hắn người còn mạnh như vậy ăn, xếp hàng vị thứ hai đây?

Tôn Ngộ Không bọn họ nào biết đâu rằng, Trần Y tu luyện Tuyên Cổ Tâm Kinh là nguồn gốc chính thần sách, chỉ cần luyện thành, liền có thể thu được

Bất Hủ Chi Thân, muốn sống bao lâu liền sống bao lâu . Đương nhiên, tình huống đặc biệt xuống, chính là sẽ vẫn lạc, tựa như cùng Đầu Bí giống nhau .

Trần Y mục tiêu, chính là cầm Tuyên Cổ Tâm Kinh toàn bộ luyện thành, thành tựu vô thượng thần thông, đạt được Chân Thánh cảnh giới . Cho nên, ngần ngừ hai triệu năm, trong mắt hắn thật không tính là cái gì .

"Nác!"

Bởi vì không có ngăn cản Nhân Sâm Quả mỹ vị, ăn quá nhiều, Trần Y đánh vang dội bão cách, cảm thấy bụng rất là khó chịu, vì vậy liền phân phó Tôn Ngô Không đám người: "Chớ ăn sẽ không động, có thể béo lên, ta đi ra bên ngoài hoạt động một chút . Các đồ nhi, đem bọn người binh khí mang theo, hôm nay dạy các người chơi phần phạt quay vòng ."

Dứt lời, Trần Y dẫn đầu đi ra, đem Cửu Long Tích Trọng biến thành phần phạt quay vòng, ở Tôn Ngô Không đám người kinh ngạc đến ngây người về mặt, kích thích lưng áo vận vẹo, hữu mô hữu dạng chơi .

"Đến đây đi các đồ nhi, theo vi sư tổ chức, cùng nhau luyện!"

Tôn Ngô Không đám người cảm thấy cũng rất có chút ý tứ, liền học Trần Y dáng dấp, đem vũ khí mình biến thành phần phạt quay vòng, ở trong sân lưng xoay xoay, cái hông xoay xoay, theo Trần Y tổ chức vận động .

Mà đang khi hắn môn chơi được rất hải lúc, Trần Nguyên Tử dẫn một vị Đạo Đồng, trở lại Ngũ Trang Quan .

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Đối chọi gay gắt

cảm tạ chư vị tiên hữu chống đỡ, hôm nay cất dấu đột phá năm nghìn đại quan, dựa theo tăng thêm nguyên tắc, sa mạc ở đây tăng thêm một chương, để bày tỏ lòng biết ơn . Đồng thời, lại tiếp tục cầu Tiên hữu môn các loại chống đỡ, vạn phần mong đợi!

.....

Nhìn sao nhìn trăng sáng, Vạn Vạn cùng Thọ Thọ cuối cùng đem Trần Nguyên Tử cho trông . Vừa thấy được Trần Nguyên Tử, khóc được kêu là một cái hi lý hoa lạc . Thêm nữa hai cái sung đại đầu heo khuôn mặt, thật là khiến người không khỏi đáng thương .

Trần Nguyên Tử bị lưỡng người đệ tử đáng đáp cho dọa cho giật mình, nếu không phải đích thân hắn tài bồi hơn ngàn năm, một cái liền có thể nhận ra là đệ tử mình, ước đoán sẽ ngộ nhận là nơi nào đến hai tiểu quái thú .

"Các ngươi đây là chuyện gì xảy ra ? Bản Tiên mới xuất môn ba ngày, sao thì trở thành bộ dáng này ?" Trần Nguyên Tử mặc dù là có chút trách cứ giọng, nhưng trên thực tế, đau lòng đến không muốn không muốn .

"Ô ô ô . . . Chúng ta . . . Chúng ta . . ." Thọ Thọ ban đầu muốn lập tức lấm mồm, nhưng bởi thương tâm quá độ, khóc thấy qua ra sức, dĩ nhiên nói không nên lời, chỉ có nước mắt chảy tràn phi thường thông thuận .

"Ai!" Trần Nguyên Tử thở dài, lắc đầu nói: "Tính một chút, việc này ngày sau hãy nói . Ta xin hỏi các ngươi, Đông Thổ Đại Đường tây đi thủ kinh Cao Tăng nhưng đã đến nơi đây ?"

"Ô ô ô . . ."

Nghe Trần Nguyên Tử câu hỏi, hai cái Đạo Đồng khóc càng thêm thương tâm . Điều này làm cho Trần Nguyên Tử có chút nhỏ tức giận, nhưng vẫn là tuyển chọn áp chế, không có quát lớn . Hắn biết, hai cái ái đồ nhất định là lọt vào Đại Ách vận, mới sẽ như thế, liền để cho bọn họ thống khoái khóc thành tiếng thanh âm đi.

Một lúc lâu, Vạn Vạn rốt cục dẫn đầu dừng lại, có ống tay áo biến mất nước mũi cùng nước mắt sau khi, nhìn Trần Nguyên Tử đạo: "Su phụ, Ác Tăng đã tới, ta và Thọ Thọ chính là bị Ác Tăng nhóm đánh . Bọn họ . . . Bọn họ còn . . ."

"Bọn họ còn sao ?" Trần Nguyên Tử rất là sốt ruột .

Lúc này, Thọ Thọ cũng đành chỉ khóc, bổ sung trả lời: "Sư phụ, một đám ác hòa thượng, không chỉ có đem ta cùng Vạn Vạn đồn hiểm, còn . . . Còn trộm ăn nhấm sâm quả, đem cây ăn quả hủy diệt ."

"Cái gì ?" Trần Nguyên Từ thanh âm đề cao nhiều cái đề-xi-ben, hỏi "Cái này kết quả thế nào ? Lẽ nào, các người không có đưa cho thỉnh kinh hòa thượng Nhân Sâm Quả ? Bọn họ vì sao phải trộm trái cây, còn muốn hủy diệt ta Nhân Sâm Quả Thọ ?"

Đình những khi này, Vạn Vạn rốt cục khôi phục phải có lãnh tỉnh, nhãn châu - xoay động liền tới chú ý, hồi đáp: "Sư phụ, ta và Thọ Thọ rất bất chuyện bọn họ thầy trò, cũng chuẩn bị đi trích Nhân Sâm Quả đưa cho hòa thượng kia ."

"Cái nào hiểu được, hòa thượng kia chẳng biết tại sao biết được, chúng ta nơi này có Nhân Sâm Quả, không chờ ta cùng Thọ Thọ đi trích, liền phái đồ đệ đi ăn cắp, còn nghĩ cây ăn quả hủy diệt . Ta và Thọ Thọ tìm bọn hần lý luận, bọn họ liền ý vào bản lĩnh cao cường, đem chúng ta đồn hiểm thành như vậy ."

"Buồn cười!" Trần Nguyên Từ động chân nộ, phát tay theo xa xa một tòa núi son vỗ tới . Vây cường đại linh lực, cuộn cuộn nổi lên một trận con lốc, nhất thời cầm giả sơn đánh nát .

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, sa lịch phi dương, cao tới hơn hai mươi mét, phương viên hơn mười thước giả sơn, cứ như vậy bị tột thành phần Trần, chân có thể nhìn ra, cái này Trần Nguyên Từ thực lực đó không phải là che .

Trần Nguyên Từ Phát Trần giương lên, trầm giọng nói: "Đường Tăng thầy trò, hiện ở nơi nào ? Có hay không đã chạy ?"

"Không có ." Vạn Vạn trở lại đạo: "Bọn họ căn bản cũng không có muốn chạy ý tứ, tựa hồ chưa từng đem sư phụ ngài không coi vào đâu ."

"Người nói cái gì ?" Trần Nguyên Từ cái này giận quá: "Thật là phách lối hòa thượng, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hần có gì chi phí bản lớn lối như thế! Dẫn đường, ta đi gặp lại Đường Tăng!"

Mục đích đạt được, Vạn Vạn cùng Thọ Thọ đều là lộ ra âm hiểm cười, vội vàng đi ở phía trước, cho Trần Nguyên Từ dẫn đường .

Chỉ chớp lát, đoàn người liền đến Trần Y bọn họ chỗ tiểu viện . Nhưng Trần Nguyên Từ chứng kiến bọn họ thầy trò năm người đều ở đây chơi phần phạt quay vòng lúc, trong mắt lửa giận một cái cháy hừng hực .

Đám này đáng chết hòa thượng, đem chính mình cái này Ngũ Trang Quan trở thành địa phương nào, lại không hiểu quy củ như thế!

Bất quá, Trần Nguyên Từ dầu gì cũng là thượng tiên, là tu luyện thật nhiều vạn năm lão quỷ, tự nhiên vẫn là có chút hàm dưỡng . Tổ chức vài cái hít sâu sau khi, kiềm nén lửa giận, theo Trần Y thầy trò đi tới .

Nhưng Trần Nguyên Từ có hàm dưỡng, không có nghĩa là tất cả mọi người đều có hàm dưỡng . Vạn Vạn cùng Thọ Thọ không cần phải nói, ngay cả đi theo ở Trần Nguyên Từ bên cạnh thân cái kia Đạo Đồng, chính là lập tức thấp uống: "Tốt không hiểu quy củ hòa thượng, còn không mau dừng lại, bái kiến nhà của ta sư phụ!"

Nghe vậy, Trần Y mấy người cũng là dừng lại, đem phần phạt quay vòng biến trở về bình khí, đứng thành hai hàng, Trần Y hàng thứ nhất, tứ tên học trò hàng thứ hai .

Thấy Trần Y bọn họ dừng lại, Trần Nguyên Từ đạm thanh mở miệng nói: "Người, chính là Đông Thổ Đại Đường đi vào Tây Thiên Thủ Kinh hòa thượng ?"

"Sờ người đầu hũ!" Trần Y đạm đạm nhất tiếu, nhìn Trần Nguyên Từ đạo: "Chính là bàn tăng, thấy đạo trưởng như vậy tiên phong đạo cốt, nhất định là Trần Nguyên Đại Tiên đi. Có nhiều quấy rối, xin hãy Đại Tiên bao dung ."

Vừa nói, Trần Y đưa ánh mắt về phía mới từ lên tiếng vị kia Đạo Đồng, đạo: "Vị tiểu đạo hữu này, phải là vùng núi vùng núi Tiểu Tiên đi, bàn tăng lễ độ ."

Thấy Trần Y nói cùng cử chỉ đều là như thế khéo, Trần Nguyên Từ thật đúng là mông . Như vậy vẫn tính một cái phạm tăng, sao đem chính mình ái đồ đã thương, còn trộm Nhân Sâm Quả, hủy diệt cây ăn quả đây? Lẽ nào, là đồ đệ mình nói xong quá khoa trương ?

Mà tên kia thành sơn sơn đạo đồng, còn lại là vẻ mặt kiêu ngạo, lạnh rên một tiếng đạo: "Chính là Bàn Đạo, coi như người hòa thượng này có chút nhãn quang ."

Sưu!

Tôn Ngộ Không lộn nhào qua đây, chỉ một ngón tay vùng núi son đạo đồng đạo: "Tiểu mao hải, người gia sư phụ không có dạy người, cái gì gọi là cấp bậc lễ nghĩa sao? Đối với sư phụ ta vô lễ như thế, có phải hay không muốn ném thử ta đây Lão Tôn Kim Cô Bồng tư vị như thế nào ?"

"Làm càn!"

Trần Nguyên Từ khê quát một tiếng, trừng mắt Tôn Ngộ Không đạo: "Người cái này Bát Hầu, bị Như Lai Phật Tổ trấn áp năm trăm năm, còn là như thế

bất hảo . Lẽ nào dọc theo con đường này, sư phụ ngươi chưa từng giáo dục ngươi, như thế nào Tu Thân Dưỡng Tính sao?"

Nghe lời này, Trần Y nhưng khó chịu, cái này đkm không phải chỉ vào hòa thượng mắng con lừa ngốc đây là cái gì ? Đáng chết này lỗ mũi trâu, vừa nhìn chính là biết là tìm đến tra . Như vậy, thì phóng ngựa tới tót.

Kết quả là, Trần Y ngoài cười nhưng trong không cười đạo: "Hầu tử, ngươi hãy lui ra sau, có Vi Sư đây."

"Dạ, sư phụ ." Tôn Ngộ Không đáp một tiếng, liền lui về, mặt long lộ ra thâm ý cười . Xem ra, sư phụ muốn cùng lỗ mũi trâu lão đạo tranh cãi, nói không chính xác, còn có thể hoạt động tay chân một chút .

Trư Bát Giới đám người cùng Trần Y lâu như vậy, tự nhiên sẽ hiểu sư phụ tính tình, chính là đứng ở nơi đó mỉm cười, tay cũng đều ngửa, đều là nắm chặt mỗi người binh khí .

Trần Y chấp hai tay, theo Trần Nguyên Từ đạo: "Đại Tiên, bản tăng tài sơ học thiền, tự nhiên không thể chu đáo . Ngộ Không đối với Đại Tiên có chút xông tới, bản tăng giả xưng cho Đại Tiên nhận ."

Trần Nguyên Từ rất là đắc ý, cảm giác về sự ưu việt càng ngày càng tốt . Thế nhưng, hắn nào biết đâu rằng, Trần Y lập tức thoái phong nhất chuyển, không chút khách khí ngôn ngữ thốt ra .

"Xin hỏi Đại Tiên, hai cái đứa trẻ thò lò mũi xanh thế nhưng Đại Tiên mức độ đem ra cao đồ ? Đại Tiên thực sự là điều giáo được tương đương đúng chỗ a! Thấy bản tăng ăn mặc phở thông tăng bào, liền đem thầy trò chúng ta an bài đến trong hầm ngầm, trả cho chúng ta ăn hỗn hữu tạp vật com tẻ, ngay cả đưa muối cũng không từng đã cho một mảnh ."

"Chẳng lẽ nói, đây là Đại Tiên ngươi tận lực ăn nói đây, cũng là ngươi phí nghìn năm điều giáo, khổ tâm bồi dưỡng ra đãi khách nhân tài gây nên ? Không hổ là Đại Tiên thủ bút a, bản tăng bội phục khảm ."

Nghe vậy, Trần Nguyên Từ trên mặt hỏa lạt lạt đốt, xoay người nhìn Vạn Vạn cùng Thọ Thọ hai cái Đạo Đồng, khiến cho bọn họ không khỏi run một cái, vội vã phía dưới, không dám cùng Trần Nguyên Từ đối diện .

Câu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Văn Võ tùy người chọn

Thấy kia Vạn Vạn cùng Thọ Thọ hai cái Đạo Đồng không dám lên tiếng, Trần Y chính là lộ ra nụ cười đắc ý . Nghĩ thầm, các ngươi hai cái này nhỏ nhắn, nhất định là thêm mắm thêm muối nói lung tung một trận, che đậy cái này nguời bức lão đạo hai mắt, tới nơi này mù nhiều lần .

Trần Nguyên Từ tự nhiên muốn tìm hiểu rõ ràng, để tránh khỏi tính sai truyền đi, bản thân mặt mũi khả năng liền vứt bỏ lớn . Vì vậy, liền nhìn Vạn Vạn cùng Thọ Thọ đạo: "Các ngươi nói một chút, kết quả này là chuyện gì xảy ra, nói!"

"Sư phụ, chúng ta . . ." Vạn Vạn cấp bách vội mở miệng, nhưng lại không biết nên nói như thế nào . Hiện tại song phương đều ở đây, muốn nói láo tất nhiên là không thể thực hiện được . Nhưng muốn nói nói thật, bọn họ thì như thế nào có thể qua được Trần Nguyên Từ cửa ải này ?

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Các ngươi không dám nói, bản tăng mà nói tốt sự tình là như thế này . . ."

Sau đó, Trần Y đem sự tình vốn có từ đầu tới đuôi nói một lần, ngay cả như thế nào đánh hai cái này Đạo Đồng cũng đều không tị hiềm, nói thẳng ra . Đường nhiên, hắn đi trộm Nhân Sâm Quả một đoạn kia, nhất định là sẽ không nói .

Nắm quyền cai trị tinh thần tướng, Trần Nguyên Từ chính là cảm thấy phe mình đuối lý, còn là mình có chút cực đoan, nhưng hắn cảm thấy vẫn là vô cùng mất mặt .

Nói như thế nào, nơi này là Ngũ Trang Quan, là hắn Trần Nguyên Từ địa bàn . Ở nhà mình trong địa bàn đầu, bị một cái kiếp trước có chút giao tình hòa thượng khi dễ đệ tử, truyền đi, càng sẽ làm các lộ thần tiên chê cười, phải lấy lại danh dự mới được .

Trần Nguyên Từ thúc đẩy đại não, nếu muốn một cái sách lược vẹn toàn, khiến những thứ này hòa thượng cho mình cùng đệ tử nói áy náy . Đều bị đánh thành cái dạng này, không có khả năng không truy cứu .

Chỉ chốc lát, Trần Nguyên Từ lại nhìn Trần Y mở miệng nói: "Lưỡng vị đệ tử chưa dựa theo Bản Tiên phân phó tiếp đãi Cao Tăng, tự nhiên là bọn họ không đúng. Nhưng muốn giáo dục, chính là Bản Tiên gia sự. Cao Tăng xuất thủ đánh người, phải nên làm như thế nào nói?"

Trần Y sáng sớm liền có thể kết luận, cái này lỗ mũi trâu chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ. Vì vậy cười cười, nhàn nhạt mở miệng nói: "Đại Tiên nói cực phải, nhưng ta còn muốn hỏi một chút Đại Tiên, có hay không bản tăng nên sớm đứng tùy ý khi dễ, đó mới là cái đạo lý?"

Trần Nguyên Từ tự nhiên hiểu được, Trần Y trong lời nói ý tứ, vẫn như trước già mồm át lễ phải: "Vậy cũng không tới phiên bọn người để giáo huấn, không hài lòng chiêu đãi, các người đại khả rồi đi chính là. Hạ thủ nặng như thế, hay là đối với hai vị hải từ hạ thủ, đây là người xuất gia nên có?"

"Tiểu hải từ?" Trần Y cười lạnh nói: "Bọn họ đều tự xưng ở đây tu luyện hơn ngàn năm, vẫn là tiểu hải từ? Người nha gặp qua hơn một ngàn tuổi hải từ? Dựa theo người nói lý do, bản tăng chẳng phải là còn là hải nhi? Người như vậy bao che khuyết điểm, sao cân xứng 1 tiếng Đại Tiên!"

"Người..." Trần Nguyên Từ lại nhất thời im lặng, hắn không nghĩ tới, cái này chuyển thế mười lần Kim Thiên Từ, càng như thế biết ăn nói.

Trần Y tiếp tục lạnh lùng nói: "Ta cái gì ta? Bản tăng nói giả bộ sao? Uống người khổ tâm tu luyện mấy vạn năm, đúng là một cái đầu gỗ đầu, đơn giản là Tu Tiên Giả sĩ nhục... Làm sao, không phục còn là sinh khí? Nói cho người biết, ngày hôm nay tùy người cứ ra tay, Văn Võ tùy người chọn, bản tăng tiếp tục là được!"

Đang khi nói chuyện, Trần Y khí thế bỗng nhiên nhắc tới, Vương Giả chợt lóe tài năng, làm cho Trần Nguyên Từ cũng không khỏi chấn động, lại trước khí thế bên trên bị Trần Y áp một đầu.

Đây thật là một cái thỉnh kinh phạm tăng sao? Tại hân vị này lão bài Đại Tiên trước mặt, có thể có khí thế như vậy, so với những này Thiên Thần còn mạnh hơn nhiều, đây là đang nào loại nào?

Bất quá, Trần Nguyên Từ thủy chung là Trần Nguyên Từ, chỉ dựa vào một điểm khí thế, tự nhiên không có khả năng khiến hân rút đi. Chính là linh lực thúc đẩy, để cho mình khí thế bỗng nhiên đề thăng, theo Trần Y phản đề tới, muốn cho hòa thượng này biết được, Tiên Nhân uy nghiêm, không phải một cái phạm tăng có thể so sánh với.

Chỉ tiếc, Trần Y tu luyện linh lực không phải bình thường linh lực, mà là Vương Giả dành riêng Đế Vương chi linh, là tất cả Tu Tiên Giả linh lực khác tính.

Nhưng thấy Trần Y một tay hơi vung lên, Đế Vương chi linh khoảng cách ra, đem Trần Nguyên Từ khí thế trong nháy mắt nát bấy. Đồng thời, còn hình thành đề lại thế, đánh về phía Trần Nguyên Từ.

Ầm!

1 tiếng trầm thấp buồn bức trong, Trần Nguyên Từ không khỏi một liên lui về phía sau ba bước, về mặt kinh ngạc, hai mắt trực diện nhìn Trần Y, trong lòng tất cả đều là khiếp sợ.

Bản thân là đường đường Đại Tiên, ngay cả Phật Tổ thấy cũng sẽ lễ nhượng ba phần. Nhưng ở hòa thượng này trước mặt, lại không có nửa điểm cảm giác về sự ưu việt, thậm chí, còn có loại bị áp chế cảm giác, đây tốt cùng là vì cái nào vậy?

Xem ra, cái này Kim Thiên Từ đầu thai mười lần sau khi, loại cái gì đã triệt cái biến. Có thể, ngay cả Phật Tổ bản thân, cũng đều chưa từng nghĩ tới sẽ như thế.

Hôm nay mình cùng hòa thượng này coi như là vạch mặt, nếu hôm nay không cho hân hạ xuống uy phong, từ nay về sau chắc chắn càng thêm không coi mình ra gì, các lộ thần tiên cũng đều sẽ dùng cái này mà coi thường bản thân, tuyệt đối không thể để cho như vậy sự tình phát sinh!

Như vậy, coi như thật động võ, coi như dùng cảnh giới áp chế, cũng phải nhường những thứ này hòa thượng từ tâm lý e ngại bản thân, không dám lại ở trước mặt mình kiêu ngạo.

"Không nghĩ tới, Cao Tăng chưa đến Linh Sơn, đã tu luyện không ít bản lĩnh, Bản Tiên xác thực không ngờ đến. Nhưng hôm nay, vô luận như thế nào cũng phải cho Bản Tiên một câu trả lời hợp lý, bằng không, Bản Tiên cũng chỉ có thể xin lỗi."

"Thuyết pháp?" Trần Y lạnh lùng nói: "Người muốn một cái dạng gì thuyết pháp đây? Bản tăng cũng nói thật cho người biết, ai dám ở bản tăng trước mặt vô lễ, bản tăng sẽ khiến hân trả giá thật lớn! Bất luận kẻ nào đều giống nhau!"

Trần Nguyên Từ lãnh rất một tiếng nói: "Cao Tăng ý là, không để cho Bản Tiên một câu trả lời hợp lý? Còn là nói, Cao Tăng vốn cũng không đem Bản Tiên để vào mắt đây?"

Trần Y ồng tay áo vung lên đạo: "Tùy người yêu hiểu thế nào liền hiểu thế nào, bản tăng không muốn bao nhiêu lãng phí miệng lưỡi."

"Hảo hảo hảo!" Trần Nguyên Từ trong cơn giận dữ, gật đầu nói: "Đã như vậy, Bản Tiên chỉ có thể xin lỗi, đem bọn người bắt, đưa đến Phật Tổ nơi nào đây phân xử."

Dứt lời, Trần Nguyên Từ liền quơ Phát trần, theo Trần Y kéo tới.

Chỉ tiếc, hân vừa mới giơ tay lên, liền mất đi Trần Y cái bóng, làm cho lão đạo này không khỏi ngăn người một chút, cũng đề cao cảnh giác.

Mà nhưng vào lúc này, Vạn Vạn Đạo Đồng một cái kinh hô lên: "Trộm Nhân Sâm Quả chính là chỗ này Ác Tăng, hẩn biết thuật ản thân!"

"Đúng ! Chính là hẩn! Sur phụ, nhanh giết cái này Ác Tăng, chính là hẩn dùng Ản Thân Thuật trộm Nhân Sâm Quả, làm hại ta và Vạn Vạn sử dụng kiếm khí tổn thương Nhân Tham Quả Thụ ." Thọ Thọ cũng theo hét lớn, trong lòng cuối cùng là rộng rãi, rốt cuộc tìm được chân chính tiểu đầu .

Nghe vậy, Trần Nguyên Từ chính là nổi giận, lại lộ ra sát ý, gào to đạo: "Đường Tăng! Cho Bản Tiên lăn ra đây! Lăn ra đây!"

Nhưng rống nửa ngày, chính là không gặp Trần Y, ngay cả ba động cũng không có thể cảm nhận được một điểm . Làm cho Trần Nguyên Từ càng phần nộ, nghiêng răng nghiêng lợi, như là người nào thiếu hẩn thật nhiều thật nhiều bạc.

"Ngươi cho rằng như vậy có đầu rút cổ nổi, Bản Tiên liền không có biện pháp bắt ngươi sao ? Bản Tiên liền đem ngươi đồ đệ đánh cho tàn phế, vì đệ tử ta môn báo thù! Ngươi cho ta . . ."

Phía sau nói, Trần Nguyên Từ không có nói ra, xác thực xác thực mà nói, là Trần Y không có khiến hẩn có nói đi xuống cơ hội .

Ba!

Một cái không gì sánh được vang dội lỗ tai âm thanh triệt toàn bộ tiểu viện, đánh cho Trần Nguyên Từ tại chỗ xoay quanh, một bên khuôn mặt lập tức sưng to lên, ấn ra hồng hồng năm ngón tay .

Một màn này, làm cho tất cả mọi người tại chỗ đều kinh ngạc đến ngây người, là vì Ngũ Trang Quan Đạo Đồng môn, càng là dùng sức che miệng, tròn mắt suốt nửa tròng ra ngoài .

Tôn Ngộ Không mấy người cũng có chút không dám tin tưởng, nhân gia Trần Nguyên Từ thế nhưng Kim Tiên a, xem thực lực cũng sẽ không ít hơn so với Lục Chuyển, cùng Quan Âm Bồ Tát không sai biệt lắm . Sur phụ hòa thượng này, dĩ nhiên hung hăng rút ra nhân gia một cái tát, không được a không được!

Trần Nguyên Từ bản thân chính là vẻ mặt mộng bức, hẩn căn bản liền không nghĩ tới, Trần Y dám cùng tự mình động thủ, càng không có nghĩ tới, sẽ bị Trần Y tát bạt tai . Lăn này, mặt mũi ở đâu ? Đầu roi trên mặt đất .

"A ~~~ "

Trần Nguyên Từ gầm hét lên, như một cái Phong Lão Đầu, quát lớn đạo: "Ác Tăng! Ta muốn giết ngươi, ta muốn giết chết toàn bộ các ngươi, đều đi chết đi!"

Trong rống giận, Trần Nguyên Từ thôi động linh lực, đem Tôn Ngộ Không đám người hoàn toàn bao phủ trong, sát ý tràn ngập, quơ Phất trần, theo Tôn Ngộ Không đám người phi thân nhào tới .

Câu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Hấp hối khổ chiến

Trần Y tuy là ản thân, nhưng như trước bị Trần Nguyên Từ linh lực bao phủ . Về này không gì sánh được uy áp mạnh mẽ, làm cho Trần Y suốt nửa ho ra máu . Cũng để cho hẩn hiểu được, trấn này nguyên một dạng, không phải hẩn bây giờ có thể chống lại .

"Phốc!"

Tôn Ngộ Không đám người, gần như cùng lúc đó dễ dàng không nổi vĩ đại uy áp, trực tiếp há mồm phun huyết, biểu tình thống khổ dị thường . Tay vịn mỗi người bình khí, gian nan đứng thẳng .

"Đều quỳ xuống cho ta! Cho Bản Tiên quỳ chết!"

Trần Nguyên Từ triệt triệt bạo phát, đầu còn suy nghĩ cái gì qua lại giao tình ? Hôm nay, phải đem đoàn người này đều Trảm Sát, mới có thể tiêu trừ đi hẩn lửa giận trong lòng .

Bất quá, Trần Nguyên Từ cũng không muốn khiến những thứ này hòa thượng nhẹ nhõm như vậy sẽ chết rồi, hắn muốn cho những thứ này hòa thượng quy ở trước mặt mình chết đi, muốn để cho bọn họ linh hồn, mãi mãi cũng tại chính mình dưới bóng tối luân hồi .

"Phốc!"

Tôn Ngộ Không dám người lại há mồm phun huyết, sắc mặt vô cùng trắng bệch, vẻ mặt đều là đau đớn . Nhưng bọn họ đều là có cốt khí người, không có một khuất phục, cắn răng kiên trì . Cho dù là chết, cũng tuyệt đối sẽ không uốn lượn đầu gối .

"Lỗ mũi trâu, chết đi cho ta!"

Trần Y chợt quát một tiếng, không hề ẩn thân, giờ kiếm công kích tới .

Hưu hưu hưu . . .

Diệp Hoa Thần Kiếm hàn mang tăng vọt, nhiều đóa kiếm hoa đập vào mặt công kích, uy lực cũng là không nhỏ, làm cho Trần Nguyên Từ cũng không dám không ngại, đem tinh lực chủ yếu đặt ở Trần Y trên người .

Như vậy, Tôn Ngộ Không dám người áp lực nhất thời giảm bớt rất nhiều, kích thước lưng áo lần thứ hai thẳng lên .

"Giết!"

Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, giờ lên Kim Cô Bồng liền giết hướng Trần Nguyên Từ, linh lực max trị số bạo phát, trợ Trần Y giúp một tay .

Trư Bát Giới dám ba người cũng không rơi xuống, mỗi người giờ lên binh khí liền điên cuồng công kích, hy vọng như vậy có thể giúp Trần Y đối kháng cái này đáng sợ đạo sĩ thú .

"Mấy con kiến hôi mà thôi, xứng sao cùng Bản Tiên đối kháng ? Phá cho ta!"

Trần Nguyên Từ gầm nhẹ 1 tiếng, trong tay Phát trần khuấy động, bành bạc linh lực đổ xuống mà ra . Cũng làm cho Phát trần một cái chia làm năm phần, phân biệt công kích một người .

Rầm rầm rầm . . .

Tiếng đánh lập tức truyền đến, đồng thời, Tôn Ngộ Không mấy người cũng bị đẩy lui, căn bản là không thể tới gần người . Liền bao quát Trần Y công kích, cũng bị một luồng Phát trần cho đánh nát, đối với Trần Nguyên Từ không còn cách nào tạo thành thương tổn .

Thấy thế, Trần Y vô cùng rõ ràng, như vậy lại tiếp tục chiến đấu xuống phía dưới, bọn họ thầy trò năm người chắc chắn phải chết . Cho nên, phải nhường một người đi ra ngoài viện binh, đến đây hóa giải tràng nguy cơ này .

Hưu hưu hưu . . .

Trần Y tiếp tục khôi xướng cường lực công kích, không thể để cho Trần Nguyên Từ có công phụ đi đối phó Tôn Ngộ Không bọn họ . Cũng một bên công kích, một bên theo Tôn Ngộ Không dám người tới gần .

Trần Nguyên Từ càng phát ra kinh ngạc, cái này thoát nhìn là nhất giới phạm tăng hòa thượng, lại có tu vi như thế, hôm nay chưa trừ diệt, nhất định sẽ vô cùng hậu họa .

Nghĩ cho tới này, Trần Nguyên Từ gia tăng linh lực thôi động, muốn đánh nhanh thắng nhanh, không thể khiến hắn thần tiên biết, mình ở nơi đây đánh chết tây đi thủ kinh Đại Đường nhà sư .

"Phốc!"

Ở Trần Nguyên Từ tuyệt đại uy áp xuống, Trần Y vẫn là há mồm phun ra tiên huyết . Nhưng hắn tu luyện là Đế Vương chi linh, khiến cả người hắn đều có loại đặc biệt, hơn nữa ý chí cường đại . Chỉ cần bất tử, sẽ không bao giờ khuất phục .

Diệp Hoa Thần Kiếm tiếp tục huy vũ, kiếm hoa ở hàn mang trong nở rộ, phô thiên cái địa, đánh về phía Trần Nguyên Từ .

"Ngộ Không, nhanh đi thỉnh xem thanh âm tỷ tỷ, nhanh!"

Trần Y dụng ý lực truyền lời cho Tôn Ngộ Không, cũng nương Trần Nguyên Từ Phát trần lực, đem Tôn Ngộ Không đưa đi, không hề bị Trần Nguyên Từ khống chế linh lực .

Tôn Ngộ Không biết, sư phụ đem mọi người sinh mệnh cũng giao đến trong tay mình . Mặc dù không yên tâm mấy người bọn họ có thể không gánh nổi Trần Nguyên Từ, nhưng lúc này đã chó không có cách nào khác, chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất, đi Nam Hải thỉnh Quan Âm Bồ Tát trước tới giải vây .

"Đầu khi, chạy đi đâu!"

Trần Nguyên Tử vừa nhìn Tôn Ngộ Không ly khai, liền biết không hay, hét lớn muốn đi ngăn chặn. Linh lực trút xuống, Phát trần rất nhanh kéo dài, cuốn về phía Tôn Ngộ Không phương hướng.

Trần Y sao khiến Trần Nguyên Tử thực hiện được? Đem Đế Vương chi linh chính là đại lượng quán thâm đạo điệp Hoa Thần Kiếm trong, xé trời kiếm pháp thi triển, không thể lại lưu cái gì hàng lậu áp rương, bây giờ là bảo mệnh quan trọng hơn.

Huru!

Kiểm Mang trong nháy mắt tăng vọt, kiếm khí tụ thành một đường tia, dùng Liệt Không thể cấp tốc chém xuống.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, dung hợp Đế Vương chi linh kiếm khí, ở vượt cấp dưới tình huống, dù chưa có thể đem Phát trần chặt đứt, nhưng cũng ngăn cản Phát trần xu thế, cải biến nó phương hướng, không còn cách nào công kích được Tôn Ngộ Không.

Có một cái như vậy dừng lại, Tôn Ngộ Không liền suru 1 tiếng lộn nhào, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời.

"Ghe tòm!" Trần Nguyên Tử chợt quát một tiếng, đem mục tiêu lần thứ hai tập trung vì Trần Y, muốn đem hòa thượng này cùng hán ba người kia lưu lại đồ đệ rất nhanh Trảm Sát. Như vậy, coi như Tôn Ngộ Không đi mời Đại Năng đến, chính là không làm nên chuyện gì.

Cùng lắm, đến lúc đó nói chút lời xã giao, chuyện này cũng liền không. Dù sao không có người nào, sẽ đi có mấy chút nào không liên quan đến mình người, cùng hán cái này Đại Tiên bán khoán.

Như vậy, không chỉ có thể vì chính mình đệ tử báo thù, không chỉ có thể ra trong lòng con giận này, còn có thể trong tiên giới, càng thêm mở rộng bản thân lực ảnh hưởng, khiến những các thần tiên đó, đánh tâm lý kính nể bản thân.

Xoát xoát xoát...

Phát trần rất nhanh kéo tới, mang theo bàng bạc linh lực, cuốn về phía Trần Y thân thể. Chỉ cần lần này quán lấy, liền có thể chế phục hòa thượng này, muốn cho hán như thế nào chết, hán nhất định phải được như thế nào chết. Còn như Trư Bát Giới ba người kia, càng là không nói chơi.

Giờ này khắc này, Trần Y thật cảm thụ được Tử Vong phủ xuống, cảm thấy Tử Thần cách là như thế gần. Nhưng là chính vì vậy, trong cơ thể Đế Vương chi linh càng là khá sôi nổi hoạt động không gì sánh được, lại không bị không chế tự chủ vận hành, đánh thẳng vào Trần Y phong bế Khiếu Huyệt.

Đây là Trần Y bất ngờ việc, làm cho hán áp lực lớn hơn nữa, trong cơ thể bên ngoài cơ thể, cũng phải thừa nhận oanh kích, suýt nữa liền lòng rối như tơ vò, mất mạng. Trong lòng không khỏi đang nghĩ, tu luyện người vương giả này chi linh, chính là không gì sánh được nguy hiểm.

Sớm bất động muộn không động, hết lần này tới lần khác ở giờ phút quan trọng này lộn xộn, quả thực chính là ở thêm phiền tiết tấu.

Hoàn hảo, Vương Giả chi linh trùng kích tốc độ cực nhanh, vèn vèn mấy hơi thở, liền đánh sập phong bế Khiếu Huyệt, lại liên tiếp đánh sập sở hữu phong bế chỗ, làm cho Trần Y toàn thân gân mạch thông hiểu đạo lý, linh lực vận hành lại không trở lực.

Hiện tại, Trần Y cảm giác được, thực lực của chính mình lại có tăng lên rất nhiều, trực tiếp vượt qua 3 chuyển, từ Nhị Chuyển Kim Tiên, một cái tiêu thăng đến Tứ Chuyển Kim Tiên, chiến lực trong nháy mắt tăng lên gấp mười lần!

Không chỉ có như vậy, người vương giả kia chi linh còn mở rộng tiên gia khí hải, một lần hành động đạt được một vạn dặm. Lại linh lực sự dư thừa, làm cho khí hải chuyển màu xanh thẫm, linh lực cuộn cuộn, ba đào hùng dũng.

Nhưng lập tức liền liên tiếp đột phá lưỡng chuyển, Trần Y đối mặt Trần Nguyên Tử, như trước tồn tại khó có thể chống lại áp lực. Đừng nói thù thắng, ngay cả bảo mệnh, cũng là một loại hy vọng xa vời.

"Chết đi cho ta!"

Trần Nguyên Tử hét lớn một tiếng, trút xuống hầu như sở hữu linh lực, có thể dùng Phát trần xé trời Liệt Không, như vô số lưỡi dao sắc bén, từ tứ phương chém về phía Trần Y, muốn đem xoắn nát.

"Tinh Thần tập trung, vạn vật đều là phá, trảm cho ta!"

Trần Y chớ không có cách nào khác, chỉ có thể ở cái này khẩn yếu quan đầu đánh cuộc một cái, mạnh mẽ thi triển xé trời kiếm pháp Đệ Nhị Thức, không rảnh lo lắng nữa có thể hay không lọt vào phản phệ.

Nam nhân, ở thời khắc mấu chốt, phải đối với mình ngoan một điểm!

Câu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Cứu binh chạy tới

Huu huu huu . . .

Ở bằng bạc Đế Vương chi linh dưới tác dụng, điệp Hoa Thần Kiếm lúc này cho thấy nó bắt phàm . nguyên bản trắng bạch chói mắt hàn mang, lúc này đã có chứa nhạt đậm lam sắc . Sở diễn hóa kiếm hoa, giống như Khung vũ đầy sao, mặc dù không chói mắt, cũng là uy lực mười phần .

Như vậy tình diệu kiếm pháp, làm cho Trần Nguyên Tử không khỏi không phòng bị, đồng thời nói nhỏ: "Đây là loại nào kiếm pháp, lại sẽ uy mãnh như vậy, tựa như còn có chứa Tinh Thần Chi Lực . Người này hôm nay chưa trừ diệt, tất thành họa lớn ."

Như là đã triệt vạch mặt, trở thành lẫn nhau cừu gia, Trần Nguyên Tử đương nhiên sẽ không cho phép bản thân cừu nhân có thể có được phát triển phát triển . Ở Trần Y cánh chim không gió lúc, phải giết chết .

"Chớ có cuồng vọng, cho ta trấn áp!"

Trần Nguyên Tử chợt quát một tiếng, trong tay Phát trần rất nhanh huy vũ, hình thành một tòa thật to đỉnh núi, theo Trần Y áp đem thành công .

"Cửu Diệu Tinh Thần, phá cho ta!"

Trần Y cũng rộng to hơn một câu, đem tiên gia trong khí hải linh lực toàn bộ thôi động, tụ tập kiếm khí, bổ về phía đè xuống đỉnh núi .

Ầm!

Điểm điểm tinh thần kiếm khí, trong nháy mắt cùng ngọn núi kia chạm vào nhau, phát sinh vĩ đại vang dội, làm cho trong thiên địa đều ở run rẩy theo . Có này có thể thấy được, cái này một tầng một đạo chính giữa chiến đấu, là đáng sợ đến cực nào .

Két! Két! Két . . .

cự ngọn núi lớn đang cùng Trần Y kiếm khí đụng vào thời điểm, phát sinh chói tai vang tung tóe âm thanh, từng đạo chỗ rách xuất hiện, lại càng lúc càng lớn, càng ngày càng dài, càng ngày càng sâu . Chỉ chớp lát, cả ngọn núi liền vỡ vụn ra .

"Chạy mau!"

Phía dưới mọi người kinh hô lên, nhấc chân chạy, cũng không dám khiến từ trên trời giáng xuống vỡ vụn đỉnh núi đập phải, bằng không, sẽ chết quá oan . Quan trọng hơn là, căn bản không chỗ giải oan .

Mà Trần Y kiếm khí, cũng ở đây va chạm phía dưới biến mất, còn khiến hắn bị lực phản chấn đánh lui chừng trăm mét, ngực miệng không ngừng lên xuống, khóe miệng đã quai thượng vết máu . mồ hôi lớn chừng hạt đậu, chính là đóng đầy hắn cái trán, biểu tình rất là thống khổ .

Bất quá lúc này đây, Trần Nguyên Tử cũng không còn chiếm được quá đại tiện nghi . Tuy là cảnh giới cao hơn Trần Y lưỡng chuyển, nhưng hắn linh lực bị Trần Y Đế Vương chi linh áp chế, chính là bị lực phản chấn tổn thương không nhẹ .

Sau khi bị thương Trần Nguyên Tử, càng là không thể cho phép Trần Y lại tiếp tục sống sót . Hôm nay, hắn coi như là hao tổn vạn năm tu vi, cũng nhất định phải Trảm Sát hòa thượng này, vĩnh tuyệt hậu hoạn!

Trần Y tự nhiên sẽ hiểu, hiện tại hắn cùng Trần Nguyên Tử đã là không chết không ngớt cừu địch, Trần Nguyên Tử, tất nhiên không dám lại để cho mình sống sót . Nếu như đối lại là mình, cũng nhất định sẽ làm như vậy .

Cho nên, Trần Y phải làm tốt phòng bị, hoặc có lẽ là, phải khiến Trần Nguyên Tử trong lúc nhất thời khó có thể chém giết mình .

Huu!

Diệp Hoa Thần Kiếm lần thứ hai quang mang tăng vọt, một cỗ mạnh kiếm khí đánh về phía Trần Nguyên Tử .

"Hừ! Nô mạnh hết đà, có gì sợ!" Trần Nguyên Tử lạnh giọng mở miệng, tựa hồ không đem Trần Y không coi vào đâu .

Nhưng trên thực tế, hắn lúc này cũng không dám khinh thường nữa, bằng không, chịu thiệt định là mình . Cho nên, Trần Nguyên Tử chính là lần thứ hai

thời động linh lực, quơ Phát trần, đi phá giải Trần Y kiếm khí .

Trần Y muốn chính là cái này kết quả, ở Trần Nguyên Từ đi phá giải kiếm khí trong nháy mắt, liền vội tốc độ hướng mặt đất rút xuống, trong tay Thần Kiếm, như mọc ra mắt một dạng, để mắt tới ba người kia Đạo Đồng .

"Ác Tăng, ngươi dừng tay cho ta!"

Trần Nguyên Từ chứng kiến Trần Y chân chính mục đích sau khi, trên không trung há mồm hết lớn, rất muốn hàng xuống mặt đất, cứu lại Đạo Đồng sinh mệnh . Chỉ tiếc, Trần Y vừa rồi sờ phát ra kiếm khí cũng không phải là giả tạo, mà là thật Đế Vương chi linh, làm cho Trần Nguyên Từ phải đi phá giải .

Vì vậy, Trần Nguyên Từ trừ hô to, cũng cũng chỉ còn lại có hô to .

Trần Y đương nhiên sẽ không nghe Trần Nguyên Từ, quơ Thần Kiếm, giũ ra mẫn thiên tinh Thần, đem ba Đạo Đồng bao phủ .

Phốc! Phốc! Phốc!

Theo rất nhỏ cất vỡ âm thanh truyền đến, ba người kia Đạo Đồng đã tay bụng liên tục phun huyết cái cổ, vẫn duy trì chạy trốn tư thế, tiếp tục hướng phía trước lại xông hơn 10m, mới đều mới ngã xuống đất .

Thẳng đến sinh mệnh cuối cùng một khắc kia, bọn họ đều không nghĩ tới, sẽ rơi vào kết quả như thế này . Hai mắt lớn trừng, chết không nhắm mắt .

"A ~~~ "

Trần Nguyên Từ ngửa đầu điên cuồng gào thét, phải nhiều bị phần thì có bao nhiêu bị phần, sát ý tràn ngập cả khu vực . Linh lực xuất kích, phá giải Trần Y kiếm khí . Sau đó từ từ xoay người, bốc lên lửa giận hai mắt tập trung Trần Y, cả người như mới từ Cực Hạn Chi Địa đi ra một dạng, băng lãnh tột cùng .

"Ác Tăng! Ta nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh, vì đồ nhi ta báo thù! Nhất định!"

Trần Nguyên Từ lạnh giọng mở miệng, lập giữa không trung, tóc cùng đạo bào không gió mà bay, uy áp tầng tầng chồng, chụp vào Trần Y thầy trò .

"Dùng Thái Nguyên đạo tôn tên, triệu hoán Thiên Địa Chi Lực làm việc cho ta, trấn áp!" Trần Nguyên Từ phát động chung cực đại chiêu, muốn đem Trần Y thầy trò nghiền thành bột mịn .

Trong nháy mắt, Thiên Địa Biến sắc, một đạo kinh khí vô hình từ trên trời giáng xuống, làm cho đám mây trong nháy mắt đập vụn, tiêu thất .

"Tất cả dừng tay!"

Đang ở Trần Y cảm giác mình hôm nay chắc chắn phải chết lúc, Quan Âm Bồ Tát quen thuộc mà phát động nghe gọi hàng từ xa phương truyền đến . Lập tức, một vệt kim quang dẫn đầu đến, đánh vào Trần Nguyên Từ đại chiêu trên .

Ừng ừng!

Tiếng đánh như Vạn Mã Bôn Đằng, lại giống như Thiên Không Lôi Minh, nặng nề, liên tục, vang vọng phía chân trời .

"Phốc!"

Trần Y thầy trò bị cự chấn động mạnh lực trùng kích, đều là nhìn không được phun huyết, trong lòng hoảng sợ . Nguyên lai, lưỡng chuyển chính giữa chênh lệch, lại là to lớn như thế . Nếu không phải Quan Âm xuất thủ, bọn họ thầy trò mấy người, chắc chắn bị ép thành thịt nát .

"Phốc!"

Trần Nguyên Từ cũng người bị nội thương, há mồm phun không ít tiên huyết, xoay người nhìn về phía viễn phương phía chân trời .

Sưu! Sưu!

Hai bóng người đồng thời đến, chính là đi vào viện binh Tôn Ngộ Không, cùng trước tới giải vây Quan Âm Bồ Tát .

"Hoàn hảo hoàn hảo, sư phụ các ngươi đều còn sống ." Tôn Ngộ Không vỗ ngực, thật là trấn an, đánh xuống đụn mây, cùng Trần Y đám người lần thứ hai kẻ vai .

Thấy người xuất thủ là Quan Âm Bồ Tát, Trần Nguyên Từ không khỏi ngăn ra . Hắn chẳng thể nghĩ tới, Tôn Ngộ Không đi mời người là Quan Âm . Hơn nữa hắn cũng không nghĩ tới, Quan Âm thực lực sẽ mạnh như thế, so với chính mình càng sâu .

Mặc dù nói, là bởi vì mình tiêu hao đại lượng linh lực sau khi thụ thương, nhưng Trần Nguyên Từ dám khẳng định, bản thân trạng thái tốt cùng xuống, cũng tất nhiên không phải Quan Âm đối thủ .

Cho nên, Trần Nguyên Từ chỉ có thể nhìn lửa giận, nhìn Quan Âm đạo: "Đại Sĩ đến đây, là muốn vì Đường Tăng xuất đầu sao?"

"A đi đà phật!" Quan Âm cười nhạt một cái nói: "Bồn Tọa này đến, không phải vì ai xuất đầu, mà là đến hóa giải cừu hận . Đại Tiên nói như thế, cũng là hiểu lầm Bồn Tọa ."

Trần Nguyên Từ cười nhạt một chút đạo: "Hóa giải cừu hận ? Ngươi lại nhìn, Đường Tăng nhưng vẫn là Phật Môn người! Hắn không chỉ có trộm ăn nhâm sâm quả, hủy ta Nhân Tham Quả Thụ, còn nghĩ ta ba vị đệ tử Trảm Sát . Cừu hận này, như thế nào hóa giải ?"

Quan Âm tiếp tục mỉm cười đạo: "Đại Tiên ý tứ, là muốn cầm Đường Tăng giết chết, mới sẽ bỏ qua sao?"

"Đúng là như vậy!" Trần Nguyên Từ lạnh như băng nói: "Hôm nay không giết hết Đường Tăng đám người, ta sẽ không bỏ qua! Hy vọng Đại Sĩ chờ để ý cái này nhân sự, coi như không thấy được đi."

"Thế nhưng ta tới, cũng chứng kiến, làm sao có thể có trở thành không thấy được vừa nói ?" Quan Âm như trước cười, nhưng trong lời nói ý tứ phi thường rõ ràng . Ta không đến thì thôi, nếu đến, liền sẽ không đứng nhìn bàng quan .

"Ta đây ba vị đệ tử liền chết vô ích sao?" Trần Nguyên Từ tức giận dị thường, dĩ nhiên dùng cừu hận ánh mắt trừng mắt Quan Âm, vẻ bất mãn không cần miệng nói .

Trần Nguyên Từ quyết định, nếu như Quan Âm thiên hướng Đường Tăng, coi như liều mạng đạo vẫn, cũng tuyệt đối muốn trảm sát Đường Tăng .

Hiện tại, liền nhìn Quan Âm trả lời như thế nào .

;

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 86: Ngày khác tái kiến ta nhất định diệt ngươi

Hiện trường nhất thời rơi vào cục diện bế tắc, sự việc khó giải quyết vút xuống Quan Âm trong tay, làm cho nàng không biết nên xử lý như thế nào mới tốt .

Quan Âm nội tâm, tự nhiên là thiên hướng nàng Y đệ, chắc chắn sẽ không khiến người khác khi dễ, là vì ở trước chân . Nhưng trần này nguyên một dạng cũng không phải hiền lành, dầu gì cũng là lão bài Đại Tiên, cũng không thể qua quyết đắc tội, chỉ ít không thể đắc tội chết.

Mặc dù hiện tại, Quan Âm dám khẳng định mình có thể đơn giản chiến thắng Trần Nguyên Từ, nhưng nàng tâm địa thủy chung là thiện lương, không có khả năng đi làm loại này giậu đổ bìm leo sự tình .

Thấy Quan Âm làm khó dễ biểu tình, Trần Y lập tức đứng ra nói: "Trần Nguyên Đại Tiên, chiến đấu định có thương vong, đây là không thể tránh được việc . Nếu như không phải mới vừa bản tăng liều mạng đạo vẫn khổ xanh nổi, hiện tại chết đi, chính là thầy ta đồ mấy người ."

"Bản tăng ra tay giết cái này ba gã Đạo Đồng, chính là đúng là hành động bất đắc dĩ . Nếu ngươi muốn báo thù, bản tăng tiếp tục chính là . Nhưng hôm nay Bồ Tát ở đây, không thích hợp gây chiến, tương lai tính toán tiếp . Bản tăng cái này liền tụng Ngã Phật Kinh Pháp, vì bọn họ Siêu Độ ."

Trần Nguyên Từ thật rất muốn lập tức ra tay giết Trần Y đám người, vì đồ đệ mình báo thù, ra trong lòng con giận này . Thế nhưng, tự như cùng Trần Y từng nói, hôm nay Quan Âm Bồ Tát ở đây, lại tâm hướng đám này hòa thượng, bản thân nếu muốn động thủ, cũng thảo không thủ .

Quần từ báo thù, mười năm không muộn, hôm nay trước tiên nhẫn nhịn một nhẫn, lui về phía sau nhất định đem cái này Ác Tăng tay nhận! Ngay cả cái này Quan Âm, đến lúc đó cũng muốn đến Phật Tổ nơi nào đây tham nàng một quyền!

Nghĩ cho tới này, Trần Nguyên Từ chậm rãi đem lửa giận áp đến tâm, để cho mình bình thần xuống, lạnh lùng nói: "Hôm nay, Bản Tiên quả bất địch chúng, con chịu thua chưa . Nhưng ta bị hủy Nhân Tham Quả Thụ, ngươi hòa thượng này phải cho ta khôi phục nguyên dạng ."

"Khởi từ hồi sinh thuật ?" Trần Y mở miệng nói: "Số một, bản tăng chưa học qua như thế pháp thuật, căn bản là không cách nào để cho ngươi Nhân Tham Quả Thụ chết rồi sống lại . Thứ hai, cây ăn quả không phải bản tăng đám người phá hủy, tại sao trách nhiệm ?"

"Nói mò!" Trần Nguyên Từ bạo nỏ uống: "Chẳng lẽ, ngươi cái này Ác Tăng còn muốn nhường ta ba người đệ tử đối chứng hay sao?"

"Không cần hấn môn đối chứng ." Trần Y Thanh Phong mây nhạt, từ từ mở miệng: "Là ai người gây nên, thấy liền biết . Trần Nguyên Đại Tiên, ngươi đi gấp cây ăn quả sao? Có gì không hiện tại đi xem rõ ngọn ngành đây?"

"Hừ! Còn sợ ngươi hòa thượng này hay sao? Đi!" Trần Nguyên Từ một thời tức ngắt đầu, thậm chí ngay cả Vạn Vạn nói chuyện nhiều đều quên mất, bỏ qua đi lại, theo vườn trái cây đi .

Trần Y đám người theo ở phía sau, Quan Âm cũng đánh xuống đụn mây, cùng Trần Y đi sóng vai .

"Đa tạ tỷ tỷ xuất thủ cứu giúp, bằng không, Y đệ ta sẽ không có thể sống thấy tỷ tỷ ." Trần Y mỉm cười, hướng Quan Âm biểu đạt cảm ơn .

Quan Âm chính là lộ ra nụ cười vui vẻ, đạo: "Y đệ không râu nói tạ ơn, đường xá gặp nạn, tỷ tỷ tự nhiên không biết không để ý tới . Nhưng ngươi giết ba người kia Đạo Đồng, thật có chút qua ."

"Đây cũng là hành động bất đắc dĩ ." Trần Y thở dài, liền đem vừa rồi trải qua cho Quan Âm nói một lần, còn bổ sung đi tới Ngũ Trang Quan sau khi tất cả, bao quát bản thân đi trộm Nhân Sâm Quả cũng không giấu diếm .

Quan Âm nghe được chính là biểu tình hay thay đổi, thậm chí có vài lần, suýt nữa liền nhin không được bật cười . Nghĩ thầm, cái này Y đệ cũng thực sự là, nhân gia không để cho ngươi chính là đang phản, sao liền hết lần này tới lần khác muốn đi trộm đây?

Bất quá, hai cái Đạo Đồng cũng là phi thường vô lễ, mắt chó coi thường người khác, xác thực nên giáo huấn một chút . Mà cái kia Trần Nguyên Từ lão đạo, sự tình chưa hiểu rõ liền vung tay, bị hư hỏng tiên gia phong phạm .

Đương nhiên, lại như thế nào, đem người giết chính là không đúng, là vì người xuất gia . Nếu không phải là bởi vì Trần Y trong biến đổi ngầm, chiếm cứ Quan Âm tâm lý rất cao vị trí, ước đoán Quan Âm cũng sẽ xử lý công bình .

Đây cũng là hiện thực, có nhân mạch, đúng sai thật đã không trọng yếu .

Rất nhanh, đoàn người đi tới trước mắt đồng hồ hỗn loạn tiểu quả vườn .

Trần Nguyên Từ nhìn mình tỉ mỉ tài bồi mấy vạn năm Nhân Tham Quả Thụ, thành phế Mộc cận bã tán lạc tại đất, trong lòng dâng lên một cỗ không hiểu đau nhức, so với chứng kiến ba người đệ tử bị giết còn muốn càng sâu một ít .

"Ác Tăng! Ngươi có lời gì không dám !" Trần Nguyên Từ giận dữ quát lớn, sát ý tái khởi .

Trần Y thở dài, đạm thanh đạo: "Uống ngươi tu hành vài vạn năm, con mắt sao giống như này ngốc đây? Bản thân xem thật kỹ một chút, Nhân Tham Quả Thụ là bị thủ đoạn gì cho hủy diệt, đừng chiều theo cùng một con chó điên, qua quyết đồ chó sủa!"

"Ngươi . . ." Trần Nguyên Từ cắn răng nói: "Hảo hảo hảo, ta ngược lại muốn nhìn một chút, chứng cứ vô cùng xác thực sau khi, ngươi còn như thế nào chống chế!"

Vừa nói, Trần Nguyên Từ liền hướng đầy đất Nhân Tham Quả Thụ đi tới, tùy tiện nhặt lên mấy nhánh cây qua đây, hướng Trần Y bọn họ trước mặt ném một cái, quát to: "Nhìn! Đây là kiếm khí gây thương tích, ngươi còn muốn ngụy biện hay sao? Đại Sĩ, cũng mời làm công chính ."

Quan Âm trong lòng thầm kêu không tốt, nàng biết Trần Y Kiếm Thuật không bình thường, muốn hủy diệt cái này Nhân Tham Quả Thụ, cũng không phải là cái gì việc khó . Thế nhưng, Trần Y nói, đó là tổn thương ở hai cái Đạo Đồng trong tay, kết quả này nên tin ai ?

"Ai!" Trần Y lại thở dài, nhấc chân, đem cành cây đá phải Trần Nguyên Từ trước mặt, đạo: "Ngươi lại nhìn kỹ một chút, đây là cái gì Kiếm Thuật đưa tới . Ta nghĩ, đối với mình truyền thừa kiếm pháp, Đại Tiên không biết xa lạ đi ."

Trần Nguyên Từ trong lòng nao nao, rốt cục nhớ tới Vạn Vạn nói . Là cái này Ác Tăng đùa giỡn thủ đoạn, mới để cho được Vạn Vạn cùng Thọ Thọ hai người liên thủ, thi triển Lưỡng Nghi Kiếm Trận, hủy trái cây kia cây .

Xem trên nhánh cây vết kiếm, xác thực vì mình truyền lại Kiếm Thuật, mà không phải là người khác gây nên .

"Hừ! Đó cũng là ngươi cái này Ác Tăng đùa giỡn thủ đoạn, mới có này xảy ra chuyện, ngươi chính là hung phạm, phải theo ta cây ăn quả! Nếu không, Bản Tiên liều mạng cũng muốn tay nhận ngươi!"

Trần Nguyên Từ nhưng cái gì cũng không quản, nhất định phải khiến Trần Y cùng hấn cây ăn quả . Đệ tử chết, có thể lại thu, có thể lại bồi dưỡng . Thế nhưng, cái này Nhân Tham Quả Thụ, là tam giới duy nhất, không có liên thật không có, tuyệt đối không thể mất đi .

Lúc này, Quan Âm lên tiếng: "Nếu quả này cây là Đại Tiên đệ tử hư hao, cũng không thể chỉ trách tội với Đường Tăng . Như vậy đi, Bồn Tọa hôm nay hao tổn đạo hạnh, cứu trái cây kia cây . Nhưng Đại Tiên cũng phải đáp ứng Bồn Tọa, sẽ không tiếp tục cùng Đường Tăng thầy trò làm khó dễ, như thế nào ?"

Trần Nguyên Từ mặc dù tức giận, thế nhưng hấn còn không có điên, không có mất lý trí . Quan Âm nếu nói có thể cứu sống Nhân Tham Quả Thụ, vậy

trước tiên đem việc này chậm một chút, báo thù, khi nào đều có thể .

Vì vậy, Trần Nguyên Từ làm hít sâu đạo: "Nếu Đại Sĩ nói như vậy, Bản Tiên liền bán Đại Sĩ một bộ mặt . Chỉ cần có thể đem cây ăn quả cứu sống, việc này liền lúc đó có một kết thúc, thả cái này Ác Tăng nhóm ly khai ."

Thật, Quan Âm cũng vẫn luôn đang nhìn, biết trần này nguyên một dạng ở trong lòng mâu thuẫn bản thân . Đại Sĩ cái chức vị này, đó là rất lâu sau đó trước đây sự tình . Bản thân trở thành thân con gái sau khi, tất cả mọi người gọi Bồ Tát . Cái này Trần Nguyên Từ, thật là ghê tởm!

Bất quá, Quan Âm cũng không có phát tác, đáp mây bay người nhẹ nhàng mà lên, tế xuất Tịnh Bình, rút ra cái nhẹ nhàng vung lên, một giọt nước từ giữa không trung tích lặc, vừa lúc hạ xuống Nhân Tham Quả Thụ rễ chính thượng .

Thần kỳ một màn phát sinh, tựa như cùng Trần Y đối trước sở xem ti vi kịch giống nhau . Nhân Tham Quả Thụ rất nhanh sống lại, thậm chí so với quả khế còn muốn tươi tốt một chút, trái cây cũng không thiếu một cái, đọng ở đầu cành thượng, với trong gió hơi chấp chờn .

Nhìn đây càng tốt cây ăn quả, Trần Nguyên Từ trong lòng có không ít trấn an, dựa theo vừa rồi ước định, không hề làm khó dễ Trần Y, để cho bọn họ thầy trò ly khai . Bất quá, ở cuối cùng, Trần Nguyên Từ vẫn là vứt bỏ câu tiếp theo ngoan thoại .

"Sau này tái kiến bọn ngươi, Bản Tiên tuyệt đối sẽ vì các đồ nhi báo thù!"

Trần Y cũng không quay đầu lại, ông tay áo vung lên, băng lãnh đang nói truyền đến: "Ngày khác tái kiến, ta nhất định diệt ngươi!"

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Quan Âm ước định

Ly khai Ngũ Trang Quan, Quan Âm cũng không có lập tức ly khai . Nàng biết, cái kia Trần Nguyên Từ không biết đến đây thì thôi, nhất định sẽ theo đuôi Trần Y đám người, tìm cơ hội báo thù . Cho nên, nàng muốn hộ tống một đoạn đường, bảo đảm Trần Y thầy trò an toàn .

Dọc theo con đường này, Quan Âm đều hóa thân làm cô gái bình thường, cho Trần Y làm thị nữ, cũng không khiến cho cái gì hoài nghi . Chỉ là, có người sẽ khe khẽ bàn luận, vài cái hòa thượng, mang theo một vị nữ tử đồng hành, có chút khiến người ta mơ màng .

Nhưng Trần Y thẳng nhai này tựa hồ rất không thỏa mãn xu thế, rất muốn ở ban đêm, cùng Quan Âm tỷ tỷ bàn luận cuộc sống, vẫn phải thâm nhập giao lưu cái loại này . Chỉ là, hẳn cũng không thể thấy qua cấp thiết, khiến Quan Âm tỷ tỷ chán ghét vậy coi như hồng bết .

Cho nên, chỉ có thể cố nén loại xung động, vẫn duy trì phải có khoảng cách, còn giả bộ rất lịch sự, ở Quan Âm trong lòng, lại tăng thêm không ít hảo cảm .

Một ngày, Quan Âm lại chủ động tìm được Trần Y, hay là đang một cái dạ hắc phong cao buổi tối, hơn nữa một điểm điểm báo trước cũng không có . Điều này làm cho Trần Y trái tim nhỏ ừm ừm ừm ừm kinh hoàng, nói không nên lời hưng phấn .

Đừng nói là Trần Y, ngay cả Tôn Ngộ Không Tứ huynh đệ, cũng đều cảm thấy, tối nay chắc chắn có trường hợp phát sinh . Còn mỗi một người đều không ngủ được, lén lút đi tới Trần Y ngoại thất dưới cửa sổ, chuẩn bị nghe điểm không giống nhau thanh âm .

Thanh âm là nghe được, nhưng không là bọn hắn trong tưởng tượng cái loại này .

Quan Âm vào nhà, trở tay đóng cửa phòng lại, ngọt ngào cười, đi tới Trần Y ngồi xuống bên người, nhìn Trần Y nhỏ giọng nói: "Y đệ, tỷ tỷ có mấy lời muốn hỏi ngươi, có thể hay không cho biết tỷ tỷ đây?"

Nghe lời này, Trần Y lại rất nhiều loại phỏng đoán, nhưng tối đa một loại, là Quan Âm tỷ tỷ muốn hỏi mình tâm tính vấn đề, cùng với bản thân tu vị đột nhiên tăng mạnh nguyên do . Trần Y cũng dự định tốt trực tiếp tự nói với mình nữ thần .

Đương nhiên, không thể hoàn toàn nói hết ra, chỉ có thể nói, bản thân trong lúc vô ý đạt được loại thần bí truyền thừa, còn như đây là cái gì, tạm thời được chứa chút bí mật nhỏ . Đợi cho một ngày kia, Quan Âm thành vì lão bà mình, rồi hãy nói cũng không trễ .

Khả trần y lần này đoán sai, Quan Âm muốn hỏi, cũng không phải là những thứ này, mà là có chút khuôn mặt nhỏ nhắn Hồng, thiếu nữ xấu hổ lại nổi lên

tắm kia đẹp đến không thể tuy đẹp khuôn mặt .

Quan Âm ngọc thủ lẫn nhau nhẹ nhàng kháp, có chút không dám cùng Trần Y nhìn thẳng, cùng đợi Trần Y trả lời .

Trần Y lúc này có vẻ hơi khô khan, dĩ nhiên không có chú ý tới Quan Âm những thứ này mờ ám, hắng giọng đạo: "Tỷ tỷ có cái gì muốn biết, liền cứ hỏi, ta nhất định thành thật trả lời, tuyệt đối không lừa gạt tỷ tỷ nửa phần ."

Nói lời này, Trần Y mình cũng có chút nhớ nhưng tát mình . Cái gì gọi là không lừa gạt nửa phần ? Hắn người xuất gia này, không biết đánh bao nhiêu lời nói dối . Bất quá, hắn có chút giấu diếm cũng không phải không có lý, bản thân xuyên qua bí mật, biết người càng ít càng tốt .

Quan Âm khẽ gạt đầu, tiếp tục nhỏ giọng nói: "Tỷ tỷ kia hỏi nguoi, chuyện này mục đích là cầu lấy Chân Kinh, vì sao lại muốn đối với tỷ tỷ động phạm tâm đây?"

Vấn đề này, là Trần Y bất ngờ, đầu tiên là khiến hắn lảng xuống. Bất quá, cũng cứ như vậy một giây đồng hồ sự tỉnh . Lập tức, người này liền tâm hoa nộ phóng đứng lên, không cần nghĩ liền trả lời: "Bởi vì ta thích tỷ tỷ a, không khỏi không chế thích ."

Quan Âm hai má đỏ hơn, hỏi lần nữa: "Đọc theo con đường này, trẻ đẹp nữ tử nhiều không kể xiết, nguoi lại sao sẽ không có động tâm tư đây? Nguoi biết, tỷ tỷ trước đây là . . ."

"Vây cũng là trước đây việc ." Trần Y cắt đứt Quan Âm nói: "Ta quan tâm là hiện tại, là tương lai, trước đây, liền khiến nó vĩnh viễn trước đây . Đúng không biết ở tỷ tỷ trong lòng, nhưng có một chỗ của Y đệ ?"

Quan Âm bị Trần Y vấn đề làm khó, không biết nên trả lời như thế nào mới tốt . Nàng cũng có chút không hiểu rõ trong lòng mình đến là cảm giác gì, đó là nàng chưa bao giờ có . Vô luận là ở thành Phật trước sau, đều chưa từng từng có .

Nhưng nàng phi thường khẳng định, Trần Y ở trong lòng mình, giữ lấy phi thường trọng yếu phi thường vị trí, bất luận kẻ nào đều không thể thay thế . Ngay cả chính cô ta, cũng không biết làm sao có loại tình huống này .

Quan Âm là nửa bước Phật Tổ, Phật Tâm hẳn là phi thường ổn định mới đúng. Nhưng chẳng biết tại sao, đang cùng Trần Y ở chung những này qua sau khi, cũng bất tri bất giác bị hòa thượng này hấp dẫn, hầu hết thời gian, đều có thể không tự chủ được nhớ tới hắn .

Làm Tôn Ngộ Không đi báo tin, nói Trần Y có nguy hiểm tánh mạng lúc, Quan Âm lòng nóng như lửa đốt, lập tức lên đường chạy tới, ở thế ngàn cân treo sợi tóc, phá hỏng Trần Nguyên Từ Tắt Sát Kỵ, hao tổn nghìn năm tu vị cũng sẽ không tiếc .

Giờ này khắc này, bị Trần Y vấn đề này, Quan Âm thật không biết nên trả lời như thế nào mới tốt .

Thấy Quan Âm như vậy biểu tình, Trần Y đã đoán thất thất bát bát, hưng phấn trong lòng, càng là không nói vu biểu . Làm cho hàng này một thời làm cho hôn mê đầu óc, lại làm không muốn sống động tác, đem Quan Âm tay nhỏ bé bắt tới .

Ba!

Không có xảy ra ngoài ý muốn, Quan Âm nằm ở bản năng phản ứng, cho Trần Y một cái vang dội lỗ tai, đánh cho thẳng nhai này về mặt mộng bức, ngốc lẳng ngốc lẳng, chính là không hiểu phương hướng .

Ngoài cửa sổ Tôn Ngộ Không đám người, nghe thế lỗ tai âm thanh lúc, mỗi một người đều không khỏi run một cái, còn đưa tay sờ mặt mình một cái gò má, đều ở đây phỏng đoán, Trần Y hiện tại đến có bao nhiêu đau nhức . Ước đoán, trắng nõn nà hai má, trường xuất thủ chừng ấn đi.

Phòng trong, Trần Y khuôn mặt quả thực sưng lớn, ngũ hồng hồng dấu ngón tay là rõ ràng như vậy .

Mà Quan Âm, còn lại là đem rút về tay ngừng giữa không trung trong, cũng về mặt kinh ngạc . Nàng không nghĩ tới, bản thân sẽ ra tay đánh Trần Y, lực đạo còn không nhỏ, suýt nữa sẽ đem Trần Y lật úp trên mặt đất .

Nhìn Trần Y trên mặt dấu ngón tay, Quan Âm tâm là đau nhức, cấp bách vội mở miệng đạo: "Y đệ, nguoi . . . Nguoi đau không ?"

Ở Quan Âm câu hỏi xuống, Trần Y mới từ mộng bức trong phục hồi tinh thần lại, sờ sờ sưng to lên khuôn mặt, cảm giác được kêu là một cái nóng bỏng, không đau đó là hồng quý .

Nếu như xuất thủ người không phải Quan Âm, Trần Y định sẽ lập tức bạo phát, trước tiên kiện nhất giả lại làm lý luận . Nhưng hết lần này tới lần khác xuất thủ người chính là Quan Âm, là mình muốn theo đuổi đến làm vợ nữ nhân, nguoi có thể đánh nhau hờ?

Cho nên, Trần Y chỉ có thể nhịn đau nhức, lộ ra một cái mỉm cười đạo: "Không có việc gì, đều tại ta quá nóng ruột, chọc giận tỷ tỷ, xin hãy tỷ tỷ chớ trách ."

"Ta . . ." Quan Âm nhỏ giọng nói: "Ta thật không phải cố ý muốn đánh nguoi, chẳng qua là ta cho tới bây giờ không có bị người như vậy qua, cho nên mới phải . . . Y đệ, nguoi có phải hay không đang trách tỷ tỷ ?"

"Làm sao có thể ?" Trần Y sang sảng cười nói: "Tỷ tỷ cái này gọi là bản năng phản ứng, ta sao trách ? Bất quá . . ."

Trần Y cố ý bỗng nhiên dừng lại, làm cho Quan Âm không khỏi truy vấn: "Tuy nhiên làm sao?"

"Bất quá, nếu là ta lại nắm tỷ tỷ, có thể hay không còn bị bạt tai?"

"Chuyện này..." Quan Âm lắc đầu: "Cũng sẽ không, nhưng ta thật cũng không xác định, cảm giác có chút quái. Y đệ, chúng ta tới cái ước định đi. Ở người tu vị đạt được Phật Tổ Đỉnh Phong trước khi, chúng ta liền không thể đột phá cái tuyến kia, được không?"

Trần Y biết, Quan Âm vì sao phải cùng mình có như vậy ước định, bởi vì nàng tồn tại loại phiền phức, mà chế tạo phiền toái người, chắc là một vị cứu chuyển Đại La Kim Tiên tu vị, cũng chính là Phật Tổ Đỉnh Phong. Cho nên, bản thân tu vị ở không thể cùng người nọ chống đỡ được lúc, Quan Âm sẽ không để cho bản thân vì nàng xuất đầu, đi mạo sinh mệnh chi hiểm.

Nói thật, Trần Y không phải là cái gì người sợ chết, nhưng càng không phải là một cái kẻ lỗ mãng. Hắn vô cùng rõ ràng, bản thân hiện nay có thể làm việc, chính là tu luyện, sớm ngày đạt được cứu chuyển Đại La Kim Tiên, vì Quan Âm xuất đầu, ôm nữ thần về.

Vì vậy, Trần Y gật đầu nói: "Được, ta đáp ứng tỷ tỷ, nhất định chăm chỉ tu luyện, sớm ngày đạt thành Phật Tổ Đỉnh Phong, vì tỷ tỷ giải trừ phiền não. Bất quá, tỷ tỷ cũng phải đáp ứng ta, đến lúc đó, ta muốn tỷ tỷ làm thê tử ta, như thế nào?"

Quan Âm không có trực tiếp trả lời, mà là chậm rãi đứng dậy, đi ra ngoài cửa, ngọt ngào nói từ từ truyền đến: "Đợi ngày ấy đến, nếu ta như trước sống, tất cả đều có định số."

một cái dần dần đi xa Thiên Ảnh, câu động nổi Trần Y tâm, đồng thời, dành cho hắn lớn hơn nửa động lực.

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Bước trên Bạch Hổ lĩnh

cảm tạ bạn đọc mạnh mẽ meo meo bảo khen thưởng 588 sách tiền, ba thanh ba thanh! Đồng thời cũng cầu các thư hữu các loại chống đỡ, đi đầu cảm ơn, sao sao cộc!

.....

Ngày thứ hai, Quan Âm dậy sớm nhất, vẫn cùng tá túc nông gia phụ nhân, cùng nhau cho Trần Y bọn họ làm điểm tâm. Mặc dù là đơn giản sữa đậu nành liền bánh quẩy, nhưng là khiến Trần Y nếm ra trong hạnh phúc.

Cái này một bữa, Trần Y nghĩ đến đời trước sinh hoạt. Khi đó, nguyên nhân công tác bận rộn, hầu hết thời gian về đến nhà đều đêm đã khuya, thiếu có thời gian làm bạn nữ bằng hữu. Chỉ có Chu Mạt cùng ngày nghỉ lễ có thể bồi, còn có lúc ngay cả Chu Mạt cùng ngày nghỉ lễ cũng không có.

Nhưng hắn nữ bằng hữu phi thường thông tình đạt lý, rất có thể hiểu được Trần Y. Cho nên, cho tới bây giờ cũng không có oán giận qua, một mực yên lặng mặc chịu đựng. Mỗi sáng sớm, đều có thể đứng lên cho Trần Y làm tốt điểm tâm sáng, chen tốt kem đánh răng, cắt xong nước ấm các loại, đây mới gọi là Trần Y rời giường.

Cái loại này hạnh phúc, Trần Y phi thường hưởng thụ, cũng phi thường quý trọng. Tiếc rằng hắn xuyên qua đến cái này Tây Du thế giới, ly khai cái kia ôn nhu hiền thực, mỹ lệ phóng khoáng bạn gái. Trần Y đang nghĩ, hắn hiện tại không biết qua được có được hay không, hy vọng, có thể tìm được một cái so với chính mình càng hiểu rõ quý trọng người nàng, chiếu cố thật tốt hắn cả đời.

Tự như cùng hiện tại, ăn Quan Âm làm điểm tâm, tràn đầy đều là hạnh phúc. Trần Y tự nói với mình, vô luận là người nào ở sau lưng quấy phá, hắn đều nhất định phải đem đối phương bắt tới trấn áp, chiếu cố thật tốt Quan Âm, Vĩnh Hằng Bất Biến.

Phụ nhân kia một bên cho Trần Y thầy trò thịnh đi lên sữa đậu nành, một bên khẽ mỉm cười đối với Trần Y đạo: "Trường lão, cái này tây đi thủ kinh đường xa xôi như thế, lại yêu ma quỷ quái rất nhiều, sao sẽ không lúc đó phản hồi đây? Hoặc là, ngay tại chỗ hoàn tục, lấy vị cô nương này đi. Nhìn nàng bao nhiêu hiền lành, nhất định là cái khó có được tốt thê tử."

Quan Âm bên tai đỏ lên, vội vàng cúi đầu ăn cái gì, làm cho phụ nhân kia cười càng vui mừng.

Trần Y dĩ nhiên muốn lập tức liền cưới Quan Âm, hoàn thành Tây Du trên thế giới lần đầu tiên . Nhưng có một số việc vẫn chưa giải quyết, cưới nàng không phải cho nàng hạnh phúc, có thể, sẽ cho hắn mang đến Đại Tai Nạn .

Cho nên, Trần Y chỉ có thể mỉm cười nói: "Cảm giác Tạ lão thí chủ ý tốt, nhưng bản tăng lập được chí nguyện to lớn, không đến Tây Thiên thu được Chân Kinh, không bao giờ trở về Đông Thổ Đại Đường . Còn như hoàn tục cưới nàng, cái này cũng nói xong có chút sớm ."

"Ai! Bao nhiêu cô nương tốt a, nếu ta có con trai, định đưa nàng mang tới làm vợ . Vai nam trung niên nhìn hắn, liền là ưa thích ." Phụ nhân này lắc đầu thờ dãi, tựa như cho con trai mình nói lão bà đàm phán không thành giống nhau .

Chỉ chớp lát, mọi người ăn xong điểm tâm, liền hướng phụ nhân kia cáo từ . Mà Trư Bát Giới cái này tham hàng, lại trước khi đi cho phụ nhân kia không ít ngân lượng, làm kiện nhân sự, đạt được Trần Y thật to ca ngợi . Làm cho Lão Trư hắc hắc cười khúc khích, rất là đắc ý .

Lại đi một đoạn đường sau đó, Quan Âm liền dừng lại, hướng Trần Y thầy trò chào từ biệt: "Y đệ, nơi này cách này Ngũ Trang Quan cũng có mấy trăm dặm, muốn Trấn Nguyên Tử cũng sẽ không theo đuổi không bỏ, tỷ tỷ cái này liền cáo từ ."

Trần Y biết, Quan Âm còn có thật nhiều chuyện trọng yếu muốn đi xử lý, cho nên cũng không có giữ lại, gật đầu nói: "Cảm giác Tạ tỷ tỷ nhiều lần chiếu cố, cũng thỉnh tỷ tỷ chiếu cố thật tốt bản thân, nhớ kỹ chúng ta ước định ."

"Ta sẽ, các ngươi một đường cẩn thận, ta đi vậy." Quan Âm khẽ gật đầu, liền đáp mây bay đi, rất nhanh biến mất ở phía chân trời .

Đội Quan Âm đi rồi, Tôn Ngộ Không lật cái té ngã qua đây, nhếch miệng cười nói: "Sư phụ, ngươi cùng Bồ Tát có gì ước định nha, cảm giác thật là thần bí mật, nói cho chúng ta biết chứ sao."

"Đúng đúng đúng, chúng ta đều rất muốn biết ." Trư Bát Giới nhanh lên phụ họa, xem ra, chính là rất muốn biết đáp án .

Trần Y chỉ chỉ Tôn Ngộ Không đám người, tức giận nói: "Các ngươi còn muốn giả vờ thật không ? Cũng dám nghe trộm vi sư cùng Quan Âm tỷ tỷ nói chuyện, mỗi một người đều cần ăn đòn sao?"

"Không có không có, tuyệt đối không có, sư phụ đừng có oan uổng bọn ta ."

Tôn Ngộ Không kêu to nhảy ra, vội vàng chạy đến trước mặt nhất . Trư Bát Giới mấy người cũng không phải người ngu, cùng Tôn Ngộ Không làm đồng dạng động tác, rời xa Trần Y .

Trần Y thật chính là gạt, hắn chỉ muốn bọn người kia đều không thành thật lắm, ước đoán sẽ đi nghe trộm . Không nghĩ tới, vèn vẹn một câu nói, để bọn người kia ở không thừa nhận trung thừa nhận thức, quả nhiên là chút muốn ăn đòn hàng .

Trần Y phi thường may mắn, Quan Âm tối hôm qua không có thuận bản thân ý, bằng không, khiến bốn người này nghe được không nên nghe động tĩnh cùng chút thanh âm, có thể thật lớn không thích hợp .

Bất quá, Trần Y cũng chưa từng nghĩ muốn đi nghiêm phạt người nào, dù sao, ai cũng có một viên lòng hiếu kỳ . Nếu như nếu đổi lại là bản thân, nói không chừng nghe được so với mấy người này còn phải cẩn thận chăm chú .

Nhưng cũng không thể tùy ý bọn họ dính vào, cho nên, Trần Y nghiêm mặt nói: "Các ngươi nghe kỹ cho ta, nên làm việc mới làm, nên nghe lời mới nghe . Bằng không, sẽ mang đến phi thường lớn phiền phức, cũng đều nghe rõ ?"

"Rõ ràng ."

Tôn Ngộ Không bọn bốn người trăm miệng một lời, lại là một trận vui cười . Bất quá bọn hắn trong lòng cũng rất rõ ràng, sư phụ đây là đang cảnh cáo bọn họ đâu, sau này cũng không thể lại như đêm qua vậy, nghe góc nhà .

Sau đó, Trần Y thầy trò năm người tiếp tục tây tiến, tiếp tục bọn họ thỉnh kinh đường .

Lại đi hơn mười ngày, rốt cục đi tới Bạch Hổ linh, đến Bạch Cốt Tinh địa bàn . Điều này làm cho Trần Y rất là quán quýt, bội cảm đau đầu, có chút không biết nên làm sao bây giờ .

Đời trước, trong ti vi có nhiều lắm cái phiên bản Bạch Cốt Tinh, nhưng từng cái, đều là đẹp như vậy động nhân . Nói thật, nếu như này yêu cho là thật như vậy, Trần Y không ngại cho Quan Âm tìm người muội muội .

Thế nhưng, vừa nghĩ tới đây chính là bạch cốt biến thành, Trần Y cũng có chút thấm được hoảng . Ngẫm lại xem, nếu là thật thu Bạch Cốt Tinh, hai người ban đêm hắc hủ thời điểm, mang đến vong tình trong hiên lộ chân thân, vậy còn không được sợ gần chết ? Hạ xuống cái sớm phun cái gì đi chứ, khả năng liền thiệt thòi lớn .

Cho nên, Trần Y thật rất quán quýt .

Mà Bạch Hổ linh Đề nhất, đều là hoang tàn vắng vẻ, liền ngay cả động vật cũng rất ít thường lui tới, nhất định là bị Bạch Cốt Tinh làm hại, dùng cho tu luyện nhân thân, nhớ tới thật đúng là rất khủng bố .

"Sư phụ, đang suy nghĩ Bồ Tát sao?" Tôn Ngộ Không nhìn Trần Y có chút dờ ra hình dạng, không khỏi mở miệng đặt câu hỏi .

Trần Y dùng sức lắc lắc đầu, để cho mình khôi phục bình thường, đồng thời cũng quyết định, vô luận như thế nào, cũng phải cùng Bạch Cốt Tinh trong buổi họp một hồi . Vạn nhất thật là một đại mỹ nữ đây? Bỏ qua há không đáng tiếc ?

Vì vậy, Trần Y chậm rãi nói: "Không có chuyện, vì sư chỉ là muốn nghỉ một chút mà thôi . Đi thôi, người vào núi, nhìn cái này như vậy trong thâm sơn, có thể không có yêu quái thường lui tới ."

Dứt lời, Trần Y liền dẫn đầu cất bước, theo Bạch Hồ lĩnh ở chỗ sâu trong mà đi .

Tôn Ngộ Không đám người đương nhiên sẽ không sợ cái gì yêu quái, bọn họ thật nhiều ngày cũng không hề động thủ, thật đúng là có chút tay ngứa ngáy . Có yêu quái vậy dĩ nhiên tốt hơn, có thể hoạt động một chút gân cốt .

Nhóm năm người, đều là tu vị không thấp chút, cho nên đi nổi đường tới, so với thường nhân phải nhanh rất nhiều . Vô dụng nửa giờ, cũng đã lật lừng ngọn núi, hẳn là dùng không bao lâu, liền có thể xuyên việt mảnh này Cao Sơn .

Lại vượt qua một ngọn núi sau khi, Trần Y bắt đầu lăm bằm, Bạch Cốt Tinh trả thế nào chưa xuất hiện ? Chẳng lẽ nói, kịch bản lại không đúng sao?

Liền ở Trần Y có chút mê man lúc, phía trước trong núi rừng, một vị dẫn theo rõ cô gái trẻ tuổi, hướng Trần Y bọn họ phương hướng mà tới.

"Rốt cục xuất hiện sao, quả nhiên đáng đáp không tệ a ."

Trần Y nhếch miệng lên, lộ ra rất nhiều loại ý tứ nụ cười . Đứng tại chỗ, chờ Bạch Cốt Tinh đến .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Suýt nữa tính sai

Từ trong rừng núi đi tới nữ tử, nhìn qua chính là hai mươi ba hai mươi bốn tuổi đáng đáp, ngũ quan rất là tiêu chí, so với Trần Y đời trước trong, này một đường mình tình còn đẹp mắt hơn rất nhiều . Duy nhất có chút tiếc nuối là, da thịt không quá trơn trượt, thủy nộn không đủ .

Bất quá, người này vóc người đẹp được không có cách nào khác hình dung, ngược lại cùng Quan Âm so với, cũng chưa từng tương nhượng nửa phần . Có thể nói, vóc người ma quỷ cái này vừa nói, phải là dựa theo hần tỉ lệ sở định chế .

Cô gái này mặc, cũng phổ thông áo vải áo lót, thoạt nhìn làm là người nhà bình thường khuê nữ, hoặc là thiếu phụ .

Bất quá, ở trong mắt Trần Y, ở như thế nào biến ảo, cũng đều là phí công, Bạch Cốt Tinh, đúng là vẫn còn Bạch Cốt Tinh, là một cái muốn ăn thịt Đường Tăng yêu quái, là Trần Y địch nhân .

Nàng kia đã ở cách xa nhau hơn 10m chỗ, liền thấy Trần Y thầy trò mấy người, đầu tiên cũng là sững sờ, sau đó lại khôi phục bình thường, tiếp tục theo Trần Y bọn họ đi tới .

Trần Y khiến Tôn Ngộ Không bọn họ đừng nói chuyện, không nên đi cùng nữ tử này đến gần, nhìn Bạch Cốt Tinh phải như thế nào cùng bọn chúng gặp mặt . Phản chính tự mình có tự chế địa đồ, biết được thân ở phương nào .

Tôn Ngộ Không nhóm mấy người này rất nghe lời, đứng sau lưng Trần Y, chính là nhìn nàng kia, chờ hần đến .

Không đến một phút đồng hồ, nàng kia liền tới đến Trần Y bọn họ trước mặt không đủ mười thước chỗ, thấy là mấy ăn mặc tăng bào hòa thượng, chính là hiểu lầm quy củ thi lễ một cái đạo: "Xin chào mấy vị trưởng lão, gặp phải các người, thật là tiểu nữ tử may mắn ."

Trần Y ngoài miệng không nói, tâm lý cũng là ở nói thầm: "Đương nhiên là người may mắn, nếu quả thật là Đường Tăng tên kia, coi như không bị người ăn tươi, cũng phải chính ra cái đánh đuổi Tôn Ngộ Không sự tình đến ."

Nguyên bản, Trần Y muốn đối với Bạch Cốt Tinh trực tiếp vũ lực trấn áp, kiểm lấy điểm công đức . Nhưng nữ nhân này thật sự là thật xinh đẹp, Trần Y thật tình xuống không cái này tay, còn có loại muốn thu đến, cùng Quan Âm làm bạn ý tưởng .

Nhưng Trần Y cũng không có bị đối phương xinh xắn làm cho hôn mê đầu óc, như trước vẫn duy trì lý trí, mở miệng nói: "Vị này Nữ Thí Chủ, bản tăng giả xưng lễ độ. Xin hỏi Nữ Thí Chủ, nhìn thấy bản tăng đăm người, sao tự thành Nữ Thí Chủ may mắn đây?"

Nàng kia lại thì lễ một cái, mỉm cười nói: "Không đối gat trường lão, tiểu nữ tử là bên ngoài ba mươi dặm nhân sĩ. Vốn không nên cũng không dám đặt chân cái này Bạch Hồ linh, nhưng gia phụ đều xem trọng, có cao nhân chỉ điểm, nói trước chỗ này trai tăng, liền có thể được phúc duyên, cứu vớt gia phụ."

"Tiểu nữ tử tuy không đạo hạnh tu vi, nhưng lại giống biết được tần hiếu hai chữ. Vì vậy, liền dẫn những thứ này cơm bố thí, xuất môn trai tăng. Chỉ tiếc, dọc theo con đường này đều không thấy đến nhà sư xuất hiện, lại được đến cao nhân chỉ điểm, lúc này mới ở đây đến."

"Hoàn hảo, cao nhân vẫn chưa gat ta, thật để cho tiểu nữ tử nhìn thấy mấy vị trường lão, quả thật rất may vậy."

Nghe lời này, Trần Y suốt nửa nhin không được bật cười, nghĩ thầm, vì cha trai tăng? Được rồi, cái này còn nói được, thế nhưng, người một người tuổi còn trẻ nữ nhân xinh đẹp, chạy mười mấy dặm Đại Lộ, tới đây trong rừng sâu núi thẳm trai tăng, ai tin?

Đừng nói là như vậy một cô gái đơn độc hành tẩu, ngay cả Trần Y thầy trò năm người, dọc theo con đường này đều đụng tới rất nhiều đánh cướp đạo phi. Chẳng lẽ nói, cái này Tây Ngưu Hạ Châu người, đều phi thường thành thật hử?

Vô luận người nào có tin hay không, ngược lại Trần Y không tin.

Vì vậy, Trần Y cười nhạt một cái nói: "Thật là hiếu thuận con gái, bản tăng có chút kính nể. Bản tăng vừa may học qua một ít y thuật, cũng nên cứu trị thể nhân. Nữ Thí Chủ, không ngại mang bản tăng cùng nhau đi tới, cho cha người coi trọng một... hai..., như thế nào?"

"Cái này..." Nàng kia có chút do dự, bỗng nhiên dừng lại đạo: "Tiểu nữ tử cảm giác Tạ trường lão Tế Thế chi tâm, nhưng gia phụ đối với nhà sư có chút phản cảm. Cho nên, tiểu nữ tử không dám tự ý mang trường lão nhóm đi trước, lo lắng gia phụ kích động, hư thân thể."

Đến lúc này, Trần Y cũng không muốn lại nói nhảm nhiều, trực tiếp cười lớn một tiếng nói: "Ta nói, bạch cốt phu nhân a, ta người sáng mắt không nói tiếng lóng, không cần thiết lại xa này vô dụng đi. Người muốn ăn bản tăng, lấy được được sống mãi thân thể, có thể lý giải. Nhưng muốn ăn bản tăng yêu quái rất nhiều, chính là không có ai có thể như nguyện, người đoán chừng là suy nghĩ nhiều a."

Nghe vậy, nàng kia không khỏi ngần ra, nhìn Trần Y đăm người, hơn nửa ngày mới tỉnh hồn lại, mở miệng nói: "Trường lão, tiểu nữ tử không rõ trường lão trong lời nói ý gì. Nhưng định có hiểu lầm chỗ, còn mong trường lão công khai."

"Còn giả vờ?" Trần Y thở dài nói: "Bạch cốt phu nhân a, người đều tu luyện mấy ngàn năm đi, sao liền không rõ bản tăng trong lời nói ý tứ? Đừng giả bộ, ta liền nói trắng ra, không cần quanh co. Không thể nói được, chúng ta còn có thể trở thành bạn rất tốt nha."

Lần này, nàng kia càng thêm mừng bức, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Trần Y, thoát nhìn, được kêu là một cái yêu thương. Tôn Ngộ Không đều có chút nhìn không được, nhảy qua đến, cầm lấy lỗ tai đạo: "Nữ Bồ Tát, Phật Môn Đệ Tử chú ý một cái thiện duyên, phụ thân người vì sao liền không định gặp chúng ta cùng còn đây? Nếu không như vậy, người trước mang ta đi..."

"Hầu tử!" Trần Y gầm nhẹ 1 tiếng, chò Tôn Ngộ Không đạo: "Người nha có phải hay không muốn gái muốn điên? Hấn thể nhưng yêu quái, là Bạch Cốt Tinh! Chết cho ta đi sang một bên!"

"Yêu quái?" Tôn Ngộ Không gãi gãi lông khỉ, chỉ vào nàng kia vẫn Trần Y: "Sư phụ, lão nhân gia nói là, nàng là một cái yêu quái? Cái này lớn lên giống yêu quái sao?"

Trư Bát Giới chính là nhanh lên phụ họa Tôn Ngộ Không: "Đúng vậy sư phụ, người có phải hay không chừng mấy ngày không có đánh yêu quái, tay ngứa ngứa nha. Đẹp như thế nữ tử, thế nào lại là yêu quái đây? Lão Trư xem ra, liền là một vị trai tăng Nữ Bồ Tát."

Một bên Đường Tăng cùng Tiểu Bạch Long mặc dù không có nói, nhưng biểu tình kia đủ để chứng minh, bọn họ quan điểm, cùng Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới nhất trí, đều cảm thấy, cô gái này không phải là cái gì yêu quái.

Trần Y tức giận tới mức muốn đánh người, dương tay liền cho Tôn Ngộ Không một cái trùng điệp khẩu đầu, nạt nhỏ: "Hầu tử! Người nha không phải có Hóa Nhân Kim Tinh sao? Lẽ nào không nhìn ra, cái này chính là một cái yêu quái?"

Tôn Ngộ Không sờ sờ bị Trần Y đập đầu địa phương, xoa xoa hai mắt nói: "Sư phụ a, ta đây Lão Tôn đã sớm xem qua, cái này Nữ Bồ Tát thật không phải yêu quái, là phạm nhân a."

Nàng kia, hiện tại rốt cuộc biết Trần Y ý tứ, cấp bách vội mở miệng đạo: "Trường lão, tiểu nữ tử thật không phải yêu quái, xin hãy trường lão minh giám."

Giờ này khắc này, Trần Y bản thân cũng là mừng bức. Hấn biết, Tôn Ngộ Không mặc dù là con sắc hầu một dạng, nhưng cũng không có đạt được cái loại này tâm trí không rõ trình độ, không biết bởi vì đối phương đáng đáp đẹp, đã đem yêu quái nói là phạm nhân.

Như vậy, đây cũng là nào loại nào đây? Chẳng lẽ nói, kịch bản lại đúng không?

Ngay mới vừa rồi, Trần Y có loại ý tưởng, nếu như cái này Bạch Cốt Tinh thật muốn gây bất lợi cho chính mình, như vậy thì tiên hạ thủ vi cường, trực tiếp đánh ngã. Hoặc là, trời nàng lại, dùng linh lực tập trung, không cho lộ ra bản tôn, sau đó nhào tới, nhưng tinh thần gì đó gì một trận, để cho nàng lại

thoải mái lại khó chịu, linh giáo xuống đương đại hòa thượng uy phong .

Hoàn hảo, Trần Y không có xung động đi xông động, nếu không..., khả năng liên tính sai, hậu quả ước đoán sẽ rất nghiêm trọng . Tối thiểu, cô gái trước mắt này sẽ rất khó chịu, thậm chí sẽ nhờ đó mà không còn cách nào sống nữa, vậy coi như nghiệp chướng .

Trần Y ngược lại cũng khốn nạn, sai liền trực tiếp thừa nhận: "Giờ đó, nắm lạnh a, bản tăng chính là bị yêu quái dọa sợ, cho nên mới phải khắp nơi đề phòng . Lúc mới có hiểu lầm, mong rằng nắm lạnh xin đừng trách, bản tăng giá sượng xin lỗi ."

"Không dám không dám, trưởng lão nhưng chiết sát tiểu nữ tử ." Nàng kia vội vàng tránh ra, không dám nhận chịu Trần Y xin lỗi chỉ lễ .

Mà một bên Tôn Ngộ Không dám người, trong lòng có so với đầy sao còn nhiều hơn Phi Châu Đại Thủy Ngưu ở cuộn cuộn . Cái này đầu trục chết tiệt, còn bị yêu quái dọa sợ ? Là ai suốt ngày la hét muốn tìm yêu quái giết ?

Người chỉ tiện là vô địch, hòa thượng không biết xấu hổ, thì tam giới cũng phải quy a!

Câu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Mang người phi một hồi

Thấy Trần Y như vậy chân thành nói áy náy, nàng kia như thế nào lại biết, hòa thượng này hai tay, dính đầy bao nhiêu yêu quái cùng đạo phi tiên huyết ? Hẳn cảm thấy, Trần Y chính là một pho thông thỉnh kinh hòa thượng, thực sự là bị yêu quái dọa cho sợ .

Cầm trong tay rõ ràng, nữ tử nhìn Trần Y đạo: "Trưởng lão, tiểu nữ tử trai tăng tâm nguyện đã, cái này liền phản hồi, đi chiếu cố gia phụ . Xin hãy các vị trưởng lão mau mau ly khai nơi đây, nghe nói tồn tại đáng sợ yêu quái, chuyên môn ăn các người nam tử ."

"Người nói là Bạch Cốt Tinh đi." Trần Y một bên không khách khí ăn com bô thí, vừa nói: "Khó trách người dám đạo nơi đây trai tăng, nguyên lai Bạch Cốt Tinh chỉ ăn chúng ta nam nhân a . Cũng khó trách, hẳn âm khí quá nặng, là cần khí dương cương trung hoà trung hoà ."

Thấy nàng kia sẽ phải rời khỏi, Trần Y lại mở miệng nói: "Nắm lạnh, bản tăng thật học qua một ít y thuật, nói không chính xác có thể đem phụ thân người trị hết bệnh, còn có thể khiến trong lòng hẳn không hề đáng ghét chúng ta người xuất gia, có gì không mang theo bản tăng thầy trò, đi xem một chút ?"

"Đứng đứng đứng!" Tôn Ngộ Không vội vàng tiếp lời đề đạo: "Nữ Bồ Tát, sư phụ ta thù đoạn nhưng cao minh rất, thì mang theo bọn ta đi xem một chút đi . Coi như không còn cách nào trị liệu, cũng sẽ không tổn thất cái gì, như thế nào ?"

Trư Bát Giới nuốt trọn một hộp lớn com bô thí, khoát tay nói: "Ai nha Hầu ca, người không có gặp người ta Nữ Bồ Tát không muốn sao, nhất định là người cái này về mặt lòng khi, đem Nữ Bồ Tát dọa hỏng . Ăn ăn, hoàn hảo gấp rút lên đường ."

Tôn Ngộ Không một cái đem Trư Bát Giới bát ăn com đoạt lại, dương tay liền vút xuống chân núi, mắt hứng nói: "Ngốc tử! Thua thiệt người theo sư phụ lâu như vậy, sao liền không có một chút Phật Tâm ? Người xuất gia, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, người cái này khờ hàng nhưng mình bạch ?"

Trư Bát Giới cao kêu: "Ai nha! Sư phụ a, người xem một chút, lần này Ôn hầu tử lại khi dễ ta Lão Trư, ngay cả com đều không cho người ta ăn, người thành thật làm sao lại khổ sở như vậy a! Sư phụ, nhanh niệm Kim Cô Chú, đau chết lần này Ôn hầu tử!"

Trần Y lười để ý hai nhà này hòa, tùy ý chính bọn nó Hồ Nháo đi . Buồng chén đĩa xuống, từ từ đứng dậy, nhìn cô gái kia nói: "Nắm lạnh, bản tăng mặc dù không dám hứa chắc có thể chữa cho tốt gia phụ, nhưng cũng cam đoan hẳn sẽ không chết ."

"Thật không ?" Nàng kia cái này cũng không thể không động tâm, chỉ cần phụ thân có thể sống, rồi sẽ tìm được trị liệu biện pháp . Nếu như hòa thượng này nói không giả, phụ thân khôi phục là hơn một chút hy vọng .

Nàng kia cắn răng một cái, gật gật đầu nói: "Như vậy, tiểu nữ tử liền dẫn mấy vị trưởng lão cùng nhau đi tới, mời đi theo ta ."

Dứt lời, nữ tử liền đi ở đi trước dẫn đường, tâm tình so với lúc tới tốt hơn nhiều . Trần Y dám người tự nhiên cũng không ngừng chạy, đi theo nữ tử phía sau, hướng về chân núi đi .

"Sư phụ, người là có hay không muốn đem Cửu Chuyển Kim Đan ban tặng nàng kia phụ thân ?" Tôn Ngộ Không nhỏ giọng hỏi .

Trần Y khẽ lắc đầu nói: "Cho hấn Cửu Chuyển Kim Đan ngược lại không đến nỗi, phạm nhân là rất khó thừa nhận đan dược kia lực . Vì sư sẽ căn cứ tình huống, tiền một ít Thiên Đình đan dược, cũng coi là cho vừa rồi hiểu lầm nhận ."

"Thiên Đình đan dược ?" Tôn Ngộ Không có chút không giải thích được nhìn Trần Y .

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Các người cũng đều quên, mấy ngày trước đây Dương Tiễn lại đi hạ giới tìm vi sư, cho Thiên Đình thảo chút mỹ thực sao? Vì sư đương nhiên sẽ không cho không, liền muốn chút Tiên Đan làm làm thù lao, không có việc gì nhai hơn mấy khóa vui đùa một chút ."

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không đám người lưu luyến, đem Thiên Đình Tiên Đan đem ra nhai chơi, hòa thượng này tâm, được lại bao lớn ? Ngọc Đế lão nhi cũng thực sự là, vì cái miệng kia, chính là không có hạn cuối .

Đoàn người đang nói chuyện trời đất trong ngược lại cũng không buồn chán, bắt tri bắt giác liền đi ra sơn lâm, tiếp tục cùng nữ nhân kia, theo xa xa thôn trang đi tới .

Nhưng Trần Y nhìn ra, dựa theo hiện tại tốc độ, đạt tới thôn trang nhất định phải không thiếu thời gian, không cần thiết lãng phí . Vì vậy, liền cất bước đi lên, đối với cô gái kia nói: "Nắm lạnh, như vậy hành tẩu thực sự quá chậm, bản tăng mang người phi một hồi đi."

"Gi ?"

Nàng kia không khỏi kinh ngạc đến ngây người, nhìn Trần Y, có chút ngây người mộng ảo: "Trưởng lão, người muốn dẫn ta phi ? Chẳng lẽ nói, trưởng lão là không trung thần tiên ?"

"Cái này hà . . ." Trần Y sờ sờ đầu trọc, cười hắc hắc nói: "Không trung thần tiên ngược lại á..., nhưng so với những tên kia chắc chắn mạnh hơn . Đến, bản tăng mang người trang bức mạng người phi, đảm bảo người sáng khoái ."

Vừa nói, Trần Y cũng không đợi nàng kia phản ứng, trực tiếp duỗi bàn tay, liền ôm nhân gia eo thon nhỏ, lập tức đáp mây bay vọt lên, suu một cái liền cách mặt đất vài trăm thước, cũng hướng về phương xa thôn trang xuất phát .

Nàng kia ngay từ đầu là bị dọa đến há mồm kinh hô, còn ôm thật chặt Trần Y, căn bản không dám buông tay, rất sợ từ trên cao rơi xuống mà xuống, vậy coi như muốn thịt nát xương tan . Chỗ nào còn Cố, như vậy ôm một cái hòa thượng có thể hay không không thích hợp .

Mà cũng bởi vì nàng kia động tác này, làm cho trước ngực nàng lực đàn hồi cầu trùng điệp đặt ở Trần Y trên người, trực tiếp bị chen lấn nghiêm trọng biến hình, suýt nữa sẽ từ cổ áo nhảy ra .

"Thật lớn!"

Trần Y xuất phát từ nội tâm cảm khái, kéo nhân thủ chặt hơn chút . Hơn nữa, địa phương đồ chơi kia, cũng có ngẩng đầu thế, muốn tìm cái kia ướt át địa phương hung hăng đi lên một phát .

"Cái gì tốt lớn ?" Nàng kia không có lĩnh hội Trần Y ý trong lời nói, trên mặt tất cả đều là nghi vấn .

Trần Y vội vàng đem ánh mắt dời, ho khan mấy cái nói: "Bản tăng nói là, cái này không trung gió thật lớn, nắm lạnh muốn ôm sát một ít, để ngừa bị thổi làm rơi xuống ."

"Cám ơn trưởng lão ." Nàng kia vội vàng nghe theo, hai tay quấn quýt lấy Trần Y kích thước lưng áo, thật sợ bị gió cho thổi chạy.

Bất quá, nàng kia rất nhanh đã thích ứng, biểu tình từ hoảng sợ biến thành hưng phấn, nhìn này nhanh chóng lùi về phía sau cảnh vật, rất là hưởng thụ mở miệng: "Cái này cảm giác thực tốt!"

"Ừ, cái này cảm giác thực tốt!" Trần Y liên tục gật đầu, ánh mắt lại liếc về phía nhân gia nữ tử trong cổ áo .

Phía sau Tôn Ngộ Không đám người đều là lắc đầu thở dài, cô nương tốt tại sao lại bị lão đầu trọc cho cùng đây? Không phải nói tốt cấp cho heo cùng sao? Không được nữa, khiến hầu tử cùng hấn nhún, cũng không tệ nha

Trần Y cùng nàng kia đều phi thường hưởng thụ giờ khắc này cảm giác, đều tốt muốn đoạn khoảng cách này lâu một chút, lại lâu một chút .

Chỉ tiếc, vèn vèn mười mấy dặm lộ trình, lại như thế nào đi không chế tốc độ, cũng sẽ không lâu lắm . Vèn vèn vài chục phút, nhóm sáu người liền từ từ đáp xuống thôn trang bên ngoài một khối trên cỏ .

"Nữ Bồ Tát, đến, người bị thổi lạnh sao? Sư phụ ta nơi đó cũng chưa từng có chặn a ."

Thoạt nhìn trung thực Sa Hòa Thượng đi tới, nhẹ nhàng đẩy đẩy nàng kia, gợi ý hấn, nên buông tay . Điều này làm cho Trần Y có loại quần áo người xung động, nhưng vẫn là nhận xuống đi, buông ra ôm nàng kia tay .

Nàng kia chính là vội vàng buông ra, hai má đỏ không muốn không muốn, vội vàng cúi đầu, tiếp tục đi ở đi trước dẫn đường, chỗ nào còn dám mở miệng nói chuyện ? Quả thực liền vứt bỏ người chết nha bất quá, cái loại này bay lượn cảm giác thật tốt, thật muốn nhiều hơn nữa đến vài lần .

Trần Y thật làm sao không phải là như vậy, muốn như vậy lữ đồ bao nhiêu chút thời gian ? Hẳn không có xem đủ, thật không có xem đủ a . Hoặc có lẽ là, căn bản cũng sẽ không xem đủ .

Nhưng loại cảm giác này, đang đến gần nàng kia gia lúc, đột nhiên biến mất . Thay thế, là dự cảm bất tường .

Câu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Vào trang bắt yêu

Trước mắt cái nhà này, lại nói tiếp, ở trong thôn này xem như là xa hoa . Diện tích khoảng chừng ba mẫu hình dạng, ngăn nắp, từ cao tới hơn trượng dầy thổ tường vây vây quanh, người bình thường không có cách nào khác tùy ý ra vào .

Đạo gia cao chín thước, chiều rộng sáu thước đại môn, thoạt nhìn mặc dù có chút cổ xưa, nhưng vẫn là có vẻ rất có khí phái . Vừa nhìn liền biết, nàng kia gia cảnh nhất định là giàu có, tổ tông đều nên thôn này trong đại hộ nhân gia .

Bất quá, hiện tại Trần Y, nhưng không tâm tư nhìn thưởng thức những thứ này. Đang đến gần trang viên này lúc, cũng cảm giác được bên trong nồng đậm Yêu Khí, còn có cái loại này không giống tầm thường âm lãnh . Xem ra, cô gái này phụ thân không phải nhiễm bệnh, mà là bị yêu quái phụ thể .

Tôn Ngộ Không dám người, cảm giác cùng Trần Y chênh lệch không bao nhiêu, đều là khuôn mặt nghiêm túc, chờ Trần Y phản phó . Bọn họ đều cũng nhìn ra được, sự phụ so với bọn hắn còn phải sớm hơn một bước cảm giác về này Yêu Khí, không cần phải nhắc tới tình .

Trần Y đối với cô gái kia nói: "Nắm lạnh, người đi vào trước chuẩn bị cho chúng ta tốt một gian phòng trống, đừng cho bất luận kẻ nào biết . Cảm cái này, chuẩn bị xong gian phòng sau khi bóp nát, chúng ta liền vào đến . Đi thôi, ghi nhớ kỹ không thể nói cho bất luận kẻ nào ."

"Cái này . . ." Nàng kia muốn nói cái gì đó, nhưng vừa nhìn Trần Y nghiêm túc chăm chú biểu tình, cũng biết, tất cả chiêu làm mới là lựa chọn tốt nhất . Vì vậy, liền cầm Trần Y cho nàng một cái tiểu cầu, dẫn đầu tiến vào trang viên .

Trần Y xoay người, nhìn tứ tên học trò đạo: "Tất cả đều cho ta biến thành con kiến, đứng ở vì sư trong lòng bàn tay . . . Nhìn cái gì vậy ? Nghe không hiểu thật không ? Nhanh lên tích!"

Tôn Ngộ Không dám người không dám nói gì, chỉ có thể dựa theo Trần Y phản phó, toàn bộ đều biến thành con kiến, đứng ở Trần Y trong lòng bàn tay . Trong, có một con tương đối thấy được, Trần Y một cái liền nhìn ra, nạt nhỏ: "Bát Giới! Người nha bây giờ là con kiến, không phải heo thân con kiến giống, cho lão tử nghiêm túc một chút!"

Khoan hãy nói, Trư Bát Giới không biết có phải hay không là làm heo làm thành tập quán, vô luận là biến ảo thành vật gì vậy, đều có thể cất giữ heo đặc thù, khiến Trần Y không biết nói gì .

Trư Bát Giới nói thầm 1 tiếng không biết nói cái gì ngữ, liền chiếu Tôn Ngộ Không dám người đáng đáp, biến thành một con tiêu chuẩn con kiến, đang hoàng bò tới Trần Y trong lòng bàn tay .

Trần Y bàn tay vừa thu lại, đã đem tứ tên học trò tùy tiện nắm, khởi động ấn thân công năng, trực tiếp liền tiến vào trong trang viên, lặng lẽ đi theo nàng kia phía sau .

"Ai nha! Sư phụ người coi thường ta, bóp đau nhức Lão Trư . . . Chết hầu từ người lẫn xa điểm, đừng đá cái mông ta . Lão Sa, người chòm râu nên cạo, quá trát người . Tiểu Bạch Long, người nha cảm gây gộc gỗ ta làm chi ? Lấy ra!"

Đây là Trư Bát Giới thanh âm, ở Trần Y chuyển tay đến, nghe, bọn họ không gian tựa hồ có chút hơi .

Lập tức, lại truyền tới Tiểu Bạch Long đang nói: "Nhị Sư Huỳnh, ta nơi nào đến gây gộc . . . Ai nha! Người tên lưu manh này heo, bắt ta của quý làm chi ? Đau chết ta, mau buông tay!"

Trần Y suốt nửa không có không chế được bật cười, Tiểu Bạch Long nói qua, nhà hấn hóa có điểm đặc thù, cùng thân thể nhỏ đi sẽ không cùng tỉ lệ, trở nên càng nhỏ, vật kia chiếm đoạt thân thể tỉ trọng lại càng lớn . Hôm nay là một con kiến, đoán chừng phải cùng lúc này chân không sai biệt lắm một dạng lớn, còn Lão Trư sẽ nói đó là gây gộc .

"Nghỉ lại tranh cãi ầm ỉ!" Trần Y khẽ quát một tiếng, khiến các đồ đệ tất cả câm miệng, không được lại qua quýt động thái, khiến cho hần tay ngửa ngáy, rất là khó chịu .

Tôn Ngộ Không đám người tức khắc câm miệng, thành thật ngậm ngộ . Bọn họ cũng đều vô cùng rõ ràng, sự phụ hòa thượng này tính tình không tốt lắm, làm hần tức giận, tuyệt đối là một hồi không tưởng tượng nổi tai nạn .

Trần Y đối với các đồ nhi biểu hiện coi như thoả mãn, khoe miệng giương lên, bước chân, tiếp tục cùng ở nàng kia phía sau .

Khoảng chừng mấy phút sau, nàng kia rút cục ở một chỗ hẻo lánh phòng nhỏ bên cạnh dừng lại, cũng tự mình động thủ thu thập, cầm đồng tạp vật phòng nhỏ, dọn dẹp coi như sạch sẽ .

Ở hoa khoảng chừng sau hai giờ, nữ tử rút cục chạy tới thoả mãn, lúc này mới xuất ra Trần Y cho nàng cái kia tiểu cầu, đi tới cửa bóp nát, cũng nhỏ giọng tự nói: "Đại Đường Cao Tăng, ngươi có thể cảm ứng được sao? Ta đã . . ."

"Sờ ngươi đậu hũ!"

Phòng trong, truyền đến Trần Y thanh âm, suýt nữa sợ đến cô gái này thét chói tai, cấp bách vội vuron tay che miệng, rất nhanh xoay người, về mặt kính ngạc nhìn Trần Y đám người .

Hơn nữa ngày, nữ tử mới phản ứng được, vội vàng theo Trần Y hành lễ: "Tiểu nữ tử nhục nhãn phạm thai, không thể nhận biết trưởng lão . . . Không không không, là Cao Tăng . . . Cũng không đúng, là Thánh Tăng, không thể nhận biết Thánh Tăng là thần tiên, xin hãy Thánh Tăng chớ trách ."

"Ồ?" Tôn Ngộ Không lấy xuống lông khi, lật cái té ngã đến nữ tử trước mặt, cười nói: "Nữ Bồ Tát, ngươi bây giờ sao cũng biết, chúng ta đều là thần tiên đây?"

Nàng kia không cần suy nghĩ, trực tiếp trả lời: "Nếu không phải thần tiên, vì sao lại có thần kỳ như vậy thủ đoạn, cách không nhận biết tiểu nữ tử đã bóp nát tiểu cầu ? Nhưng lại lập tức liền đến phòng trong, nửa điểm âm thanh cũng không có, không phải thần tiên, người nào có thể làm đến ?"

"Ha ha ha . . ." Trư Bát Giới cười lớn tiếng đứng lên, hoàn hảo bị Trần Y trừng liếc mắt, mới biết không có thể phát sinh quá lớn tiếng vang, nín cười như điên nói: "Ta nói Nữ Bồ Tát a, tên gì thủ đoạn cao minh ? Chính là lừa ngươi a . Tùy tiện cầm một viên thuốc cho ngươi bóp nát, ngươi còn thật tin tưởng nha . Ta nói với ngươi, sự phụ ta thế nhưng một đường theo Nữ Bồ Tát tới đây chứ ."

Trần Y thật muốn một cước đem đầu này con lợn béo đáng chết đá bay tới địa ngục đi, liền lẩm lòi sẽ phá, đến cùng là nói hần thành thật đây, còn là nói hần không có đầu óc ? Chính là không có người nào .

Bất quá nha, nhân gia nàng kia cũng không có nghe heo này đầu nói mò, khẽ mỉm cười nói: "Heo trưởng lão, ngài quá khiêm tốn, tiểu nữ tử cũng không phải là người điếc, cũng không phải người mù, sao đã nói là Thánh Tăng theo tới đây?"

"Ồi này!" Trư Bát Giới kêu rên lên: "Ta nói thế đạo này đến tột cùng người, người thành thật nói sao liền không ai tin đây?"

Tôn Ngộ Không một cước đá vào Trư Bát Giới trên mông, hừ lạnh nói: "Ngươi hãy thành thật ? Người sáng suốt vừa nhìn liền rõ ràng, ngươi cái này heo mập thật chính là một bụng ý nghĩ xấu ."

"Sự phụ, lão nhân gia ngươi nên vì Lão Trư làm chủ a, gặp Ôn hầu tử lại khi dễ người thành thật ." Trư Bát Giới vội vàng chạy đến Trần Y bên người .

Ba!

Trần Y phì cười chính là một cái khẩu đầu: "Ngươi cái này tên ngốc, chính là một bụng ý nghĩ xấu! Lại nói lung tung, vì sự định không nhẹ tha, nhưng nghe hiểu ?"

"Sự phụ ngươi . . ."

"Ừ ? Vì sự người ?"

"Không có . . . Không có, không có người, sự phụ đều là đối với, ta Lão Trư ghi nhớ chính là . Ánh mắt này, như là Lão Trư thiếu ngươi mạnh khỏe bao nhiêu bánh bao giống như ."

Trư Bát Giới cảm thụ được Trần Y trong mắt vẻ này nồng đậm làm thịt nhóm người ý, chỗ nào còn dám lẩm bẩm miệng ? Chỉ có thể người thành thật không nói thật chứ sao. Ngược lại hòa thượng này lại không phải lần thứ nhất Phá Giới, đánh lời nói dối cái gì, quả thực chính là tiểu nhi khoa .

Ở đem Trư Bát Giới hù dọa sau khi, Trần Y liền nhìn về phía nàng kia, mỉm cười nói: "Nắm lạnh, bản tăng quán giáo đệ tử không nghiêm, để cho ngươi bị chê cười . Hiện tại, cô nương liền đi làm việc trước đi, đợi qua nửa canh giờ, tới nữa dẫn đường là được ."

"Được, tiểu nữ tử kia sẽ không đã quấy rầy Thánh Tăng ." Nàng kia lại hướng Trần Y thi lễ một cái, mà sau đó xoay người rời đi .

Đợi nàng kia đi xa, Trần Y liền phân phó nói: "Các đồ nhi, vì sự cảm thụ được xuất, yêu quái kia rất là cường đại, muốn phải bắt được này yêu, rất tốt kế hoạch một phen . Đến, vì sự cho các ngươi bố trí bố trí. Ngộ Không, ngươi phụ trách . . ."

Sau đó, Trần Y liền cho Tôn Ngộ Không đảm người bố trí nhiệm vụ, để cho bọn họ nhớ cho kỹ, vạn không thể mả gan bàn tay mỗi một chi tiết nhỏ, đều quan hệ đến bất yếu kế hoạch thành bại .

Câu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyenCV.com.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Nguyên lai là như vậy

Nửa canh giờ thời gian, cũng đủ Trần Y an bài xong tất cả, làm nàng kia trở lại đến phòng nhỏ lúc, đã chỉ còn lại có Trần Y bản thân một người trong phòng .

Nàng kia xem nhìn căn phòng, phát hiện không có người khác sau khi, hỏi "Thánh Tăng, mấy vị trưởng lão đây?"

Trần Y mỉm cười câu trả lời này: "Bản tăng để cho bọn họ đi làm chút bọn họ nên làm việc, không cần phải xen vào . Đối với nắm lạnh, hiện tại có thể hay không mang bản tăng đi gặp một lần người bệnh kia loại phụ thân ?"

"Tiểu nữ tử chính là đến thỉnh Thánh Tăng, Thánh Tăng, mời theo tiểu nữ tử đến ." Nàng kia đương nhiên là phi thường cam tâm tình nguyện, vội vàng cho Trần Y dẫn đường .

Nói đùa, từ mang chính mình, rồi đến thần không biết quỷ không hay đi tới phòng này, đều đầy đủ chứng minh, hòa thượng này không đơn giản, phi thường không đơn giản . Nếu là có thể đạt được hẩn xuất thủ cứu giúp, phụ thân bệnh, mười phần cửu tám phải nhận được cứu trị .

Mặc dù nói, phụ thân vẫn rất đáng ghét hòa thượng, nhưng đây cũng không phải là một dạng hòa thượng . Chỉ cần có thể đưa hẩn cũng chữa cho tốt, tất nhiên sẽ cải biến quá khứ quan điểm, đối với hòa thượng không hề đáng ghét .

Ở trang viên trên đường nhỏ chuyển động mấy phút sau, Trần Y cuối cùng cũng đi tới nữ tử phụ thân nơi ở, cũng chính là trang viên này nhà giữa, tương đối rộng lớn, rất có quy mô .

Đương nhiên, Trần Y không phải đến ngắm phong cảnh, hẩn mục đích là bắt yêu, sau đó kiếm lấy điểm công đức . Con này yêu quái, ở Trần Y ước đoán trong, chắc là Lục Chuyển Chân Tiên cảnh giới, đã rất cường đại, điểm công đức không phải ít .

Càng đến gần cái này nhà giữa, Yêu Khí liền càng dày đặc, cảm giác vượt qua âm lãnh . Ngay cả dẫn đường nữ tử, cũng đều phủ thêm lông tơ áo choàng, cho mình tăng ôn độ .

"Thánh Tăng, cha ta phòng trong thả có đại lượng Hàn Băng, xin hãy Thánh Tăng thêm chút quần áo ." Nàng kia tuy biết Trần Y là thần tiên, có thể không sợ một dạng hàn lãnh, nhưng vẫn là mang tới một bộ trường bào, đưa cho Trần Y, nói rõ nguyên do .

Trần Y mỉm cười nói: "Bản tăng không cần tăng xiêm y, nắm lạnh, dẫn đường đi ."

Nàng kia cũng không nói nhiều, đẩy cửa phòng ra, cũng ý bảo bọn hạ nhân chớ có lên tiếng, mang theo Trần Y vẫn đi vào trong . Kể từ đó, làm cho những hạ nhân kia môn đều chỉ trở, khe khẽ bàn luận nội cái gì .

Mới vừa đạp vào trong nhà, Trần Y tâm lý liền có thật nhiều thật nhiều Phi Châu Đại Thủy Ngưu ở cuộn cuộn . Cái này đkm quá cái hồ hòa thượng đi, âm lãnh kia khí độ, nguyên lai là khắp phòng Hàn Băng a, giờ trở quý gì!

Nếu như Trư Bát Giới chứng kiến tình huống như vậy, nhất định sẽ cười đến đau bụng, lại phải đành hoàng người nói thật .

Bất quá, Trần Y cũng không có vì vậy mà thả lỏng cảnh giác . Dù sao, coi như âm lãnh khí độ có Hàn Băng duyên cớ, nhưng trong một loại âm lãnh, thì không cách nào tránh được hẩn cảm quan . Hơn nữa còn có nồng đậm Yêu Khí, tất nhiên là sai không .

Nàng kia lại đẩy ra một cánh cửa, mới tiến nhập cha nàng ngọa thất .

Một vị năm sáu chục tuổi lão đầu, mặt không có chút máu nằm ở trên giường, thoát nhìn là cách cái chết không xa .

"Cha, nữ nhi cho ngài tìm vị thần tiên đến khám bệnh, ngài không nên trách cứ nữ nhi a ." Nàng kia đi tới đầu giường, nhỏ giọng cho cha nói, muốn nhìn

một chút phụ thân sẽ có cái gì dạng phản ứng .

Trần Y thần thương thức đảo qua, liền cảm giác được phụ thể ở nữ tử trên thân phụ thân yêu quái, chính là Lục Chuyển Chân Tiên thực lực, còn có chút như là Quỷ Hồn, mà không phải là thực thể yêu quái, làm cho Trần Y không khỏi cau mày .

Lão nhân kia từ từ quay đầu, gian nan trợn mắt . Khi thấy Trần Y sau khi, đầu tiên là sửng sốt, sau đó cười một cái liền phân phó: "Tuyệt Nhi, ngươi thật vì cha tìm vị tốt hòa thượng a! Ngươi đi ra ngoài trước, mang theo bọn hạ nhân rời đi nơi này, phụ thân phải thật tốt khiến hòa thượng này xem bệnh ."

Lần này, Tuyệt Nhi mừng rỡ, không hiểu nổi kết quả này là chuyện gì xảy ra . Phụ thân gần đây không phải là ghét nhất hòa thượng sao? Bây giờ thấy Đại Đường Thánh Tăng sau khi, sao sẽ như thế cùng nhân vui mừng sắc đây?

Bất quá, những thứ này cũng không phải Tuyệt Nhi quan tâm trọng điểm, hắn muốn, chính là phụ thân có thể rất nhanh chút tốt, không được sớm như vậy liền bỏ lại hắn đi . Nếu như phụ thân đi, Tuyệt Nhi thật không biết nên làm thế nào mới tốt . Cho nên, chỉ cần có một tia hi vọng, hắn cũng sẽ không buông bỏ, cho dù đi chỗ đó nghe nói có yêu quái Bạch Hồ lĩnh trai tăng, cũng chưa từng do dự .

Vì vậy, Tuyệt Nhi liền liên tục gật đầu, vội vàng xoay người đi ra, cũng đóng cửa phòng, khiến bọn hạ nhân đều cùng mình ly khai nhà giữa, chờ tại ngoại, mong mỗi kỳ tích phát sinh .

Đội Tuyệt Nhi cùng bọn hạ nhân đi rồi, lão giả kia phương mới mở miệng: "Vị này hòa thượng, xin hỏi ngươi từ nơi nào đến, lại muốn đi hướng nơi nào, không biết có chuyện gì đây?"

Trần Y không muốn cùng yêu quái lời vô ích, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Ngươi là loại nào yêu quái, trực tiếp hiện thân đi, chiếm nhân gia thân thể hấp thu dương khí, cũng muốn trở thành chính quả ? Đơn giản là nằm mơ!"

"Lão hủ không thể nghe hiểu Cao Tăng ý trong lời nói, lẽ nào, Cao Tăng đem lão hủ trở thành yêu quái ? Nếu như yêu quái, sao bị bệnh, thăng giường mấy tháng không dậy nổi ?" Lão giả kia cắn răng, gian nan đem thân thể khởi động, tựa ở trên đầu giường .

"Già vò, ngươi nha tiếp tục cho ta già vò, ta xem ngươi có thể chứa khi nào! Người sáng suốt không nói mò, nói cho ngươi biết, Lão Từ liền là đến từ Đông Thổ Đại Đường, muốn đi Như Lai chỗ nào cầm Di Thư . . . Không đúng, là lấy Chân Kinh hòa thượng . Lần này, nhưng nghe hiểu ?"

Nghe vậy, lão nhân kia xoay liền nhảy xuống giường đến, hai mắt tỏa ra lục quang nhìn Trần Y, đầu lưỡi duỗi một cái, liếm liếm khoe miệng, cười lạnh nói: "Đường Tăng! Ngươi chính là Đường Tăng! Quá tốt, thực sự là lão thiên có mắt a!"

Thoạt âm rơi xuống, chỉ thấy một đoàn Bạch Vụ từ lão nhân kia trong thân thể bay ra, ở một bên ngưng tụ, có hình người đáng sợ . Thoạt nhìn, nên cái vóc dáng rất khá nữ tử .

Mà lão nhân kia, một cái bụng mình mềm trên mặt đất, cũng cấp bách vội mở miệng: "Tiên Cô, Tiên Cô bớt giận! Đây hòa thượng không phải tiểu nhân mời tới, thỉnh Tiên Cô đừng có diệt ta toàn bộ thôn trang a, van cầu Tiên Cô a!"

Vừa nói, lão nhân kia một bên quỳ xuống đất cầu tình: "Tiên Cô muốn chém giết muốn bóc lột, lão hủ tuyệt không cau mày, chỉ cầu Tiên Cô có thể buông tha chúng ta cái này một Thôn Lão Ấu, van cầu Tiên Cô ."

Trần Y hơi thờ dãi, nhìn lão nhân kia đạo: "Ta nói Lão Quan, ta nghe con gái ngươi nói, ngươi một mực đều phi thường chán ghét hòa thượng, nguyên lai là như vậy a! Như vậy, ngươi và yêu quái này, cũng nhận thức thật lâu đi."

"Ngươi cút! Ngươi cái này Xú Hòa Thượng cút cho ta, nhanh cút cho ta a!" Lão nhân kia gân giọng hét lớn, truyền thẳng đi ra bên ngoài Tuyệt Nhi trong lỗ tai, làm cho hắn vội vàng chạy tới đẩy cửa .

Chỉ tiếc, cửa phòng bị Trần Y khóa chế linh lực, hắn một cái như cô gái yếu đuối, lại có thể nào mở ra được ? Chỉ có thể ở bên ngoài lo lắng suông .

Mà hình người kia Bạch Vụ yêu quái, còn lại là dùng hai lục mắt thấy Trần Y, âm trầm đang nói bay tới: "Đường Tăng . . . Không đúng, nên gọi ngươi Kim Thiên Từ mới đúng. Không nghĩ tới đi, chúng ta lại gặp mặt, ngươi . . ."

"chờ một chút!" Trần Y cắt đứt yêu quái kia nói, dùng sức loạn choạng đầu, nhìn yêu quái kia đạo: "Không có đoán sai nói, ngươi nên là Bạch Cốt Tinh đi, tự phong vì bạch cốt phu nhân, ta không có nói sai đâu ."

"Như vậy, ngươi cùng ta cách xa nhau số xa vạn dặm, chúng ta sao nhận thức đây? Chỉ dựa vào biết ta là Kim Thiên Từ chuyển thế chuyện này, có điểm xa đi. Biết cái này nhân loại đi nhiều, lẽ nào ta đều biết ?"

"Ngươi còn không thấy ngại nói!" Bạch Cốt Tinh khê kêu đạo: "Ngươi cái này vong ân phụ nghĩa Xú Hòa Thượng, nghìn năm trước khi, ngươi đầu thai đời thứ nhất lúc, chính là ở nơi này Tây Ngưu Hạ Châu, sáng tạo tự miếu truyền pháp ."

"Nhưng ngươi thấy ta còn có chút tư sắc, liền nổi phàm tâm, muốn ta làm nữ nhân ngươi . Mà khi lấy được ta sau khi, nhưng lại nói phải thật tốt tu hành, lần nữa Kim Thân chính quả, muốn đem ta vứt bỏ ."

"Ta từ sẽ không đáp ứng ly khai, ngươi liền sai người quyết đem ta đánh chết, cũng ném ra...(đến) Bạch Hồ lĩnh trong, phơi khô hoang dã, hóa thành một đồng bạch cốt . . ."

"Dừng một chút dừng lại!" Trần Y lần thứ hai cắt đứt Bạch Cốt Tinh nói: "Không phải . . . Ta nói bạch cốt phu nhân, người cái này nói quá huyền ảo điếm đi, so với ta xuyên qua còn mơ hồ, ta người cũng không tin đây?"

"Không tin ? Vậy người xem xem cái này, để cho người chết được rõ ràng!" Bạch Cốt Tinh vừa nói, hừ ảnh chỉ vung tay lên, liền ở trên bàn xuất hiện một cái so bóng rõ còn lớn hơn Thủy Tinh Cầu, cũng bày biện ra ngàn năm trước những cái này sớm sớm chiều chiều .

Trần Y càng xem càng chột dạ, càng xem càng tin tưởng vững chắc, Đường Tăng chính là cái kia Phụ Tâm Hán, bởi vì, lưỡng vóc người chính là giống nhau như đúc, nhưng lại đều là Kim Thiền Tử chuyển thế, còn như thế nào phủ nhận ?

"Nguyên lai là như vậy ."

Sau khi xem xong, Trần Y gật đầu, nhìn về phía Bạch Cốt Tinh đạo: "Đây là người ta chính giữa ân oán, cùng người khác không quan hệ, thả bọn họ đi. Hôm nay, ta liền ở tại nơi này trong trang viên, buổi tối người tới phòng ta, người hảo hảo bàn luận cuộc sống ."

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Kế hoạch có biến

Nghe Trần Y cùng Bạch Cốt Tinh chính giữa đối thoại, lão giả kia nhất thời mừng bức, sững sờ nhìn cái này một người một yêu, biểu tình biến hóa so với phong vân biến ảo càng đặc sắc .

Bao nhiêu năm, làm hán vẫn một cái mười mấy tuổi hài đồng lúc, vốn nhờ chơi tâm trọng mà len lén theo một đám hòa thượng đi trước Bạch Hồ linh, nhìn có phải là thật hay không có yêu quái, cũng muốn nhìn một chút, các hòa thượng là như thế nào bắt yêu .

Nào biết, yêu quái này nhìn thấy hòa thượng liền như điên công kích, cầm mười mấy hòa thượng toàn bộ giết chết, còn quất thịt lột da, để cho bọn họ thành ném vãi trong hoang dã cụ cổ xương trắng .

Sau đó, yêu quái liền phụ thể đến trên người hán, đi tới trong thôn, chuyên môn liệt sát qua lại nhà sư . Mấy chục năm qua, chết ở yêu quái trong tay tăng lữ, đã hơn ngàn người .

Hán vì ít một chút hòa thượng bị giết, liền tuyên bố bản thân đối với hòa thượng căm thù đến tận xương tủy, không cho phép hòa thượng trải qua nơi này . Nhưng kẻ từ đó, yêu quái liền trách tội tới hán, suốt ngày dẫn vật hán, nhưng lại không để hán chết đi .

Mấy năm gần đây, có không ít pháp lực cao thâm hòa thượng tới đây, bị hán mời tới Hàng Yêu, nhưng cũng đều là uống phí thời gian, lại hại không ít người tính mệnh . Tối đa, chính là đem yêu quái này đã thương, không còn cách nào thu phục .

Từ đó về sau, lão giả này càng không cho phép nhà sư tới đây, vô luận là tự xưng pháp lực bao nhiêu cao thâm, đều không cho phép đi tới trong thôn . Cho tới bây giờ, cái này Đại Đường nhà sư đến .

Ngay từ đầu, lão giả cho là Bạch Cốt Tinh sẽ như dĩ vãng giống nhau, ở trước mặt mình đem nhà sư giết chết, lột da quất thịt . Nhưng hán thực sự không nghĩ tới, hai người này, còn có như vậy một đoạn nhân duyên .

Giờ này khắc này, Trần Y biết mình phải làm sao . Cởi chuông phải do người buộc chuông . Hán lần đầu tiên chuyển thế, trông như thế Nghiệt Duyên, chính là đủ khổ nạn . Hiện tại, mặc dù thời gian qua đi nghìn năm, cũng không thể đẩy trút trách nhiệm, phải cho Bạch Cốt Tinh một cái công đạo .

Cho nên, hán liền có muốn cùng Bạch Cốt Tinh bàn luận cuộc sống ý tưởng .

Nhìn nữa Bạch Cốt Tinh, tuy là lúc đó bị Trần Y vứt bỏ, còn quyết gọi người sát hại, vứt xác hoang dã, thay đổi thành thiên địa chính giữa khác yêu quái . Thế nhưng, trong lòng hán, như trước còn thật sâu yêu hán phụ quân .

Ở nơi này thiên trong năm, mặc dù giết không biết bao nhiêu nhà sư, nhưng nàng còn là hy vọng, một ngày nào đó, phu quân mình có thể trở lại, có thể lại cùng mình một tiếp theo tiền duyên .

Không ngừng nghĩ đã sát hại hướng tăng lữ, thật cũng không phải là Bạch Cốt Tinh bản ý . Hán muốn, là có thể khiến cho phu quân chú ý, khiến phu quân tới đón đi bản thân, đừng để cho mình cô linh linh một người, bị quên trong sơn dã .

Nghìn năm đã qua, phu quân đã chuyển thể mười lần, trở thành Đông Thổ Đại Đường một vị cao tăng, cũng bị lựa, đến đây Tây Thiên cầu lấy Chân Kinh . Điều này làm cho Bạch Cốt Tinh rất là hưng phấn, mong mọi phu quân sớm ngày đến .

Hiện tại, phu quân rốt cục đến, mặc dù chuyển thể mười lần, nhưng vẫn là ban đầu đáng đáp, liếc mắt liền có thể nhận ra . Lại được đến thừa nhận là Đông Thổ mà tới lấy trải qua hòa thượng, làm cho Bạch Cốt Tinh có loại muốn qua đi chăm chú ôm nhau xung động .

Thế nhưng, hắn vẫn có một cổ oán khí, cho nên, lúc nói chuyện, dĩ nhiên chính là muốn đánh muốn giết . Thật nếu để cho hắn làm như vậy, hắn căn bản là xuống không tay, càng nhiều là luyến tiếc .

Chờ nghe Trần Y nói sẽ lưu lại, cũng để cho nàng buổi tối đi phòng của hắn nói nhân sinh lúc, Bạch Cốt Tinh nội tâm là kích động . Bất kể nói thế nào, phu quân cũng không có chân chính quên bản thân, hoàn nguyện ý nói chuyện với mình, không có chán ghét mình bây giờ hình dạng .

Kết quả là, Bạch Cốt Tinh oán khí lập tức liền tiêu tan hơn phân nửa, mở miệng nói: "Đã như vậy, ta đây liền lại tin ngươi một lần . Tối nay giờ tỵ, ta nhất định đến ngươi trong phòng, nhìn ngươi có lời gì dễ nói ."

"chờ một chút!"

Thấy Bạch Cốt Tinh muốn bay đi, Trần Y vội vàng quát bảo ngưng lại đạo: "Bạch Cốt Tinh, ngươi . . ."

"Ta gọi Bạch Thiên, ngươi thật không có một chút ấn tượng sao?" Bạch Thiên nhàn nhạt mở miệng: "Ta lúc này về trước Động Phủ, ban đêm trở lại ."

Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Ta không phải là không để cho ngươi đi, mà là trước tiên chờ một lát, nếu không..., lại muốn làm lỗi ."

Vừa nói, Trần Y liền ngửa đầu kêu to: "Các đồ nhi, kế hoạch có biến, đều trở lại đi, thả nàng ly khai ."

Suru! Suru! Suru! Suru!

Từ cái bóng người từ trên trời giáng xuống, xuyên tường vào .

"Yêu quái! Ăn ta đây Lão Tôn một gậy!"

Tôn Ngộ Không nhìn thấy yêu quái, giống như là nhìn thấy cừu nhân giết cha một dạng, chỗ nào còn nhớ rõ Trần Y nói thả người ta ly khai nói ? Móc ra Kim Cô Bổng, liền đập về phía Bạch Cốt Tinh đầu .

Ầm!

Trần Y vung ra một quyền, ở giữa Tôn Ngộ Không ngực, đem con khi này đánh bay vài mét, trùng điệp tích lạc trên mặt đất . Kim Cô Bổng suýt nữa tuột tay, bị đánh sưng sốt một chút .

Trần Y nạt nhỏ: "Ngươi cái này Bất Mã Ôn, muốn tạo phản phải không ? Liền thành sư nói đều dám không nghe . Có phải hay không đã lâu không có niệm Kim Cô Chú, ngươi da đầu ngứa ?"

"Đúng đúng đúng, niệm Kim Cô Chú, đau chết lần này Ôn hầu tử, nhìn hắn còn muốn hay không khi dễ người thành thật . " Trư Bát Giới ở một bên châm ngòi thổi gió, sẽ xem Tôn Ngộ Không chê cười .

Chi tiếc, Trần Y không phải cái kia chi biết là niệm kinh Đường Tăng, có cùng với chính mình siêu cường chủ kiến, trở tay liền sủy Trư Bát Giới một cái khẩu đầu: "Ngươi cũng không phải là cái gì hảo hóa, một bụng ý nghĩ xấu, có muốn hay không, vì sư cũng cho ngươi mang một cái bẫy ?"

"Không được! Không muốn không muốn!" Trư Bát Giới vội vàng chạy đi, hắn cũng không muốn mang như vậy một cái biểu diễn . Vạn nhất sư phụ buồn chán nhớ kỹ chơi, vậy không được hành hạ chết người a .

Thấy Trần Y một cái tát đã đem một cái so với chính mình lợi hại rất nhiều Hầu Yêu quát bay, hơn nữa làm cho đối phương ngay cả lời cũng không dám nói, Bạch Thiên trong lòng kinh ngạc, cũng sờ nhìn Trần Y .

Nếu như hắn xuất thủ tổn thương bản thân, ước đoán ngay cả chạy trốn cơ hội cũng không có . Mười đời tu hành, thật có thể có lợi hại như vậy ?

Trần Y cũng không còn đi quản người nào là biểu tình gì, mở miệng nói: "Mấy người các ngươi nghe kỹ cho ta, chuyện này, vì sư một người toàn quyền xử lý, các ngươi cũng không muốn đúc kết, ai dám cho sau lưng ta phá rối, ta liền khiến hắn lập tức luân hồi, nghe rõ không có?"

"Nghe rõ ."

Tôn Ngộ Không dám người trừ cho khẳng định trả lời, còn có thể nói cái gì, còn dám nói cái gì ? Cái này đầu trọc chết tiệt lão, nói xong xuất, liền nhất định làm được .

Vừa nói, Trần Y vừa nhìn về phía Bạch Thiên đạo: "Hiện tại, ngươi có thể rời đi, nhớ được chúng ta ước định ."

"Ta tự nhiên sẽ nhớ kỹ . " Bạch Thiên chính là không nói nhiều nói, lập tức liền người nhẹ nhàng bay đi . Trong nháy mắt, nơi đây Yêu Khí tiêu thất hoàn

toàn không có, chỉ còn lại Hàn Băng mang đến hàn khí .

Nguyên bản, chứng kiến Tôn Ngộ Không nhóm mấy người này đột nhiên xuất hiện, lão già kia muốn thất kinh, nhưng thấy Đại Đường Cao Tăng một quyền liền chế phục ở, còn tự xưng là sư, cũng liền hiểu được .

Trần Y xuất ra một viên Tiên Đan, đưa cho lão già kia nói: "Đến, ăn vào nó, thì sẽ không suy yếu như vậy . Chuyện hôm nay đừng trước bất kỳ ai đề cập, coi như là một con ác mộng ."

Dứt lời, Trần Y liền kêu lên Tôn Ngộ Không đám người, đi ra nhà giữa .

Nhìn thấy vẻ mặt lo lắng Tuyết Nhi lúc, Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Tuyết Nhi nắm lạnh, phụ thân ngươi đã tốt vào xem một chút đi . Chúng ta về trước a trong phòng nhỏ, ngày mai trước khi lên đường, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần, bao quát ngươi và phụ thân ngươi, ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ ."

"Đa tạ Thánh Tăng!" Tuyết Nhi vội vàng hành lễ đáp tạ, sau đó mới nhanh chân chạy vào nhà giữa, nhìn phụ thân lúc này tình trạng .

Trần Y dẫn Tôn Ngộ Không đám người trở lại phòng nhỏ, ăn nói một phen sau khi, liền trực tiếp nằm xuống ngủ, chỉ đợi ban đêm giờ tý đến, cùng Bạch Thiên cầm đuốc soi dạ đàm .

Câu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Trần Y nói nhân sinh

Cái này cả ngày thời gian, cũng không thấy Trần Y thầy trò đi ra phòng nhỏ, càng không đến ăn chay cơm, làm cho Tuyết Nhi phụ nữ muốn biểu đạt xuống lòng biết ơn cũng không thể, chỉ có thể dựa theo Trần Y phân phó, không đi tới gần phòng nhỏ .

Mặt, sắc trời dần rơi, vẫn không thấy Trần Y thầy trò đi ra . Tuyết Nhi chịu trách nhiệm bị mắng phiêu lưu, hay là đi hướng phòng nhỏ, muốn gọi Trần Y bọn họ ăn .

Suru!

Đang ở Tuyết Nhi cách này phòng nhỏ còn có chừng hai mươi thước lúc, liền nghe được 1 tiếng nhỏ bé tiếng xé gió truyền đến . Lập tức, Tôn Ngộ Không con khi này liền xuất hiện ở Tuyết Nhi trước mặt, tao bao bỏ rơi cái trán lông dài sau khi, nhìn Tuyết Nhi mỉm cười nói: "Tuyết Nhi, nghỉ muốn tới gần, sư phụ đang ngủ đây."

Tuyết Nhi chớp mắt to: "Tôn trưởng lão, ngủ cũng phải dùng bữa a, cái này cả ngày cũng không ăn cái gì, sẽ đói chết ."

"Không biết, không biết!" Tôn Ngộ Không khoát tay lia lịa, nhảy đến một bên trên bàn đá đạo: "Tuyết Nhi, ta đây Lão Tôn nói cho ngươi biết, giống ta các loại Tu Tiên cũng đã có thành tựu người, khỏi nói là một ngày đêm, cho dù là một tháng không dùng bữa, cũng chưa từng chút nào ảnh hưởng, ngươi liền giải sầu tốt. Bất quá, Tuyết Nhi đã tới đây, liền cùng ta Lão Tôn tâm sự . . ."

"Hầu ca, ngươi sao lại muốn tán gái ?"

Liền vào lúc này, Trư Bát Giới cũng đột nhiên xuất hiện, đỉnh bụng bự nạm, cười đều đạo: "Hầu ca a, sư phụ để cho ta các loại bảo vệ cho bên ngoài không cho phép người khác tới gần . Ngươi điều này cũng tốt, chỉ muốn tán gái, xem sư phụ không niệm Kim Cô Chú đau chết ngươi ."

"Ngốc tử!" Tôn Ngộ Không hô một cái nhảy qua đến, nắm lấy Trư Bát Giới cái lỗ tai lớn đạo: "Ta đây Lão Tôn cùng Tuyết Nhi chỉ là tâm sự, ngươi đừng vội nói bậy . Nếu không..., đừng trách ta đây Lão Tôn Kim Cô Bồng không nhận ngươi!"

Tuyết Nhi cảm thấy sư huynh này đệ làm thật đáng yêu, hi hi cười nói: "Heo trưởng lão, ngươi nói tán gái, là vật gì ? Sao không gặp Tôn trưởng lão lấy ra, cho Tuyết Nhi nhìn một chút không ?"

Trư Bát Giới lập tức trả lời: "Đó không phải là vật thể, mà là muốn . . . Ô ô ô . . ."

Tôn Ngộ Không cấp bách vội vươn tay che Trư Bát Giới miệng dài, không cho cái này con lợn béo đáng chết nói ra, cũng đối với Tuyết Nhi đạo: "Tuyết Nhi, ngươi cái này liền trở về đi, chiều cổ phụ thân ngươi quan trọng hơn ."

Tuyết Nhi là một người thông minh, biết nhân gia đây là không muốn để cho mình lại ở lại nổi, liền ngọt ngào cười hành cá lễ, xoay người từ từ ly khai .

Thăng đến Tuyết Nhi đi xa sau khi, Tôn Ngộ Không mới buông ra Trư Bát Giới miệng, cũng một cái khẩu đầu liền vung tới, nạt nhỏ: "Con lợn béo đáng chết! Sau này ngươi nếu lại như vậy nói lung tung, xem ta đây Lão Tôn không đánh chết ngươi!"

Trư Bát Giới vầy vầy miệng, suy ngẫm Trường Nhĩ, phản bác: "Ngươi cái này Bật Mã Ôn, ta Lão Trư chỗ nào nói lung tung ? Ngươi rõ ràng chính là ở tán gái, căn bản không phải đang thi hành sự phụ nhiệm vụ . Đợi sự phụ tỉnh lại, Lão Trư liền nói cho sự phụ, nguyên rủa chết ngươi lần này Ôn hầu tử!"

"Muốn ăn đòn!"

Tôn Ngộ Không vừa đưa ra khí, móc ra Kim Cô Bổng, liền muốn giáo huấn Trư Bát Giới . Mà cũng ngay vào lúc này, Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long vội vàng hiện thân khuyên can, không thể để cho bọn họ thật đánh nhau, quấy rối sự phụ nghỉ ngơi .

Sa Hòa Thượng đạo: "Đại sư huynh, Nhị Sư Huynh, các ngươi cũng đừng cãi vã nữa . Tán gái cũng tốt, nói chuyện phiếm cũng được, này đều không trọng yếu . Nếu như quấy nhiễu sự phụ, đó mới gọi không xong đây."

Tiểu Bạch Long chính là vội vàng phụ họa cái này Sa Hòa Thượng: "Đúng vậy, các sư huynh nói không sai, cũng không thể quấy nhiễu sự phụ . Nếu không..., lão nhân gia ông ta trách tội xuống, bọn ta ai cũng gánh không được ."

Những lời này, làm cho Tôn Ngộ Không tỉnh táo lại, đem Kim Cô Bổng thả lại trong lỗ tai, trừng mắt Trư Bát Giới đạo: "Ngươi đáng chết này heo mập, hôm nay tạm thời tha cho ngươi một lần . Sau này lại nói bậy, ta đây Lão Tôn coi như bị niệm Kim Cô Chú, cũng định không nhẹ tha!"

Đùa gì thế ? Tán gái loại sự tình này, căn bản liền không thể nói ra được, nước chảy thành sông tốt nhất . Nói ra, liền hội thích đắc phản, sợ chạy đổi phương . Đây chính là sự phụ bí truyền, phải nhớ kỹ .

Trư Bát Giới đương nhiên sẽ không lúc đó thừa nhận, nhân tiện nói: "Ta chỗ nào nói lung tung ? Lão Sa, Tiểu Bạch Long, các ngươi phân xử thử, ta Lão Trư chỗ nào nói lung tung ? Con khi này, vốn chính là ở tán gái ."

Sa Hòa Thượng thờ dài nói: "Nhị Sư Huynh, có mấy lời thật đúng là không thể nói quá thật, bằng không, sẽ mang đến cho mình phiền phức . Đại sư huynh vốn là con sắc hầu một dạng, thấy mỹ nhân, chỗ nào có thể có không ngâm nước lý lẽ ? Ngươi ta lòng biết rõ liền vâng."

"Lão Sa!" Tôn Ngộ Không suốt nửa giận ngắt, cái này chết Hà Yêu, nhìn hán trong ngày thường nói thiếu, nghiêm trang đáng đáp, không nghĩ tới, chính là một cái âm hiểm người, mắng chửi người mắng người không lời nào để nói .

Tiểu Bạch Long thời là một hòa sự lão, mỉm cười nói: "Các vị sư huynh, liền chớ nói nữa này, cũng đánh thức sự phụ . Chúng ta hay là các từ trở lại mỗi người địa phương, tiếp tục xem che chờ đi."

Tôn Ngộ Không lạnh rên một tiếng, trừng Trư Bát Giới liếc mắt, liền ngã nhào một cái bay lên giữa không trung . Kích thước lưng áo lác một cái, liền không biết đi nơi nào, biến mất .

Trư Bát Giới đám người cũng không nói thêm cái gì, đều lần thứ hai giấu đi, vì Trần Y thủ hộ, không khiến người khác quấy nhiễu .

Thời gian, trong lúc ngủ qua được thật tình là nhanh . Đợi Trần Y khi tỉnh lại, đã nhanh đến một dạng ban đêm, liền khiến Tôn Ngộ Không đám người ly khai phòng nhỏ, bản thân tìm địa phương ngủ, điều này làm cho Tôn Ngộ Không các loại trong lòng người chạy như điên Phi Châu Đại Thủy Ngưu .

Cái này chết hòa thượng, bản thân ngủ cũng ngủ ngon, còn muốn đưa bọn họ đuổi ra ngoài . Cái này lớn buổi tối, đi nơi nào tìm địa phương ngủ ? Xem ra, chỉ có thể mỗi người đắp mây bay dựng lên, ở giữa không trung nghỉ tạm .

Trần Y đối với cái này tứ tên học trò phản ứng đến còn thỏa mãn, cũng không còn lại đi yêu cầu cái gì . Một mình ở trong phòng nhỏ pha trà, chờ Bạch Thiền đến .

Giờ tý vừa xong, liền cảm thấy một trận gió lạnh thổi tới . Lập tức, Bạch Thiền nhân nhặt thân ảnh, liền xuất hiện ở Trần Y trước mặt .

"Ngươi tới ."

"Ta tới."

"Ngồi đi, ta cho ngươi rót chén trà ."

Cái này một lời một câu chính giữa, Trần Y đều không có ngẩng đầu nhìn Bạch Thiền liếc mắt, một mình pha trà, động tác rất là thành thạo, lại là như vậy ưu nhã, làm cho Bạch Thiền xem rất là si mê, không có trách tội Trần Y ngay cả nhìn cũng không nhìn bản thân xuống.

Rốt cục, Trần Y ngâm nước tốt một bầu, rót một ly bùng lên, lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Thiền, đem trà đưa tới, khẽ mỉm cười nói: "Đến, nếm thử tay nghề ta như thế nào ."

Bạch Thiền vẫn chưa đưa tay tiếp chén trà, đạm thanh đạo: "Nếu như khi đó, ngươi đối với ta có cái này một nửa tốt thật là bao nhiêu hạnh phúc ? Đáng tiếc, lúc này ta chưa tu đắc nhân thân, không còn cách nào uống vào ngươi cái ly này trà ."

Trần Y cái này mới phản ứng được, đem chén trà sau khi để xuống, xấu hổ cười nói: "Ngươi xem ta, sao cũng không có nghĩ tới cái này đây? Chớ trách chớ trách, thật không phải cố ý."

Bạch Thiên không lại nói những lời nhảm nhí này, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Nói đi, tối nay hẹn ta tới đây, muốn phải cho ta cái gì ăn nói? Ta biết, ngươi pháp lực cao thâm, không phải ta có thể bằng. Nhưng ta lại giống không biết..."

"Ngươi hiểu lắm." Trần Y cắt đứt Bạch Thiên nói đạo: "Ta chỉ muốn hỏi một chút, một ngàn này năm qua, ngươi có phải hay không đem ta hận đến trong xương đi? Còn nữa, sau này có tính toán gì không vậy?"

Bạch Thiên lại thờ dài nói: "Ta hận ngươi, ta phi thường hận ngươi, hận ngươi nhẫn tâm như vậy, đem ta vứt bỏ, còn làm người ta sát hại cũng vứt xác hoang dã. Thế nhưng, ta yêu ngươi hơn, hy vọng đường nào, ở một ngày đêm, ngươi có thể đem ta tiếp đi, không được lại chịu xương Vương khí độ."

"Xương Vương?" Trần Y lắc đầu, có chút không phân rõ phương hướng. Nói, sao liền không có nghe, còn có cái gì xương Vương thuyết pháp này đây?

Bạch Thiên gật đầu nói: "Ta có thể bạch cốt bất lạn, cũng tu luyện thành yêu, cũng là bởi vì xương Vương trợ giúp. Nhưng hấn có một điều kiện, đó chính là ở ta tu đắc nhân thân sau khi, muốn làm vợ hấn, trọn đời không được rời..."

Àm!

Trần Y một quyền đem bàn đập thành bụi phấn, phấn nộ quát: "Nữ nhân lão tử hấn cũng dám muốn? Cái gì lên sọt xương Vương, đụng tới ta Trần Y, ta để hấn diệt vong! Đi, mang ta đi gặp lại cái gọi là..."

"Phu quân đừng có xung động." Bạch Cốt Tinh vội vàng ngăn lại Trần Y đạo: "Phu quân, xương Vương Pháp Lực Vô Biên, không thể tùy tiện đi trước, sẽ hại phu quân."

Trần Y cũng không phải mẫn chàng người, trước tiên cần phải biết rõ ràng đối thủ mảnh nhỏ, mới có thể có nắm chặt đánh thắng trận. Vì vậy, liền ý bảo Bạch Thiên ngồi xuống, để cho nàng cầm xương Vương Tín hơi thở nói một chút.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Cốt phẩn đúng thế nào luyện thành

Đối với Trần Y mà nói, lúc mới bắt đầu, nghĩ một cỗ xương trắng là mình đời thứ nhất thế tử, cảm giác phi thường không nỡ hảo. Mặc dù không muốn lần thứ hai Trảm Sát, nhưng... ít nhất... Cũng không sẽ lại có quan hệ gì, giúp nàng Siêu Độ Siêu Độ, luân hồi đối đãi là được.

Thế nhưng, khi hấn chứng kiến trong thủy tinh cầu, Bạch Thiên nửa điểm cũng không thua với Quan Âm tỷ tỷ dung nhan cùng vóc người sau khi, trước đây ý niệm trong đầu nhất thời bị đánh tiêu tan, đổi lại một cái ý nghĩ.

Lúc này Bạch Thiên đúng yêu, đúng Bạch Cốt Tinh, nhưng nhất định có biện pháp để cho nàng tu đắc nhân thân, lần thứ hai bày ra ngày xưa sắc sỡ, lần thứ hai thành vì mình nữ nhân, cùng Quan Âm tỷ tỷ làm bạn nhé.

Mà bây giờ, dĩ nhiên nghe nói có cái gì Cốt Vương, còn nghĩ chú ý đánh tới bản thân trên người nữ nhân đến, làm một xuyên qua mà đến nam nhân, vách đá dựng đứng không thể nhìn nhận!

Giết! Đúng Trần Y lúc này trong lòng chỉ có ý tưởng.

Bất quá, nếu Bạch Thiên đã nói, Cốt Vương pháp lực bí hiểm, cũng không thể đơn giản hành động. Vạn nhất, nhân gia tu vi so với Trần Y bản thân cao hơn, tùy tiện đi trước nói, ước đoán ngay cả mình cũng phải biến thành bạch cốt con rồi.

Nghĩ cho tới này, Trần Y liền từ từ đứng lên, đi tới Bạch Thiên trước mặt, cảm một đạo nhân nhạ thân ảnh, ôn nhu ôm, trong miệng nhẹ giọng nói: "Thiên Nhi, ta có thể kêu như vậy ngươi sao?"

Bạch Thiên mặc dù rất hạnh phúc, nhưng là lộ ra có như vậy viết không được tự nhiên. Hơn ngàn năm, cái này đáng ghét người chết, sao đã nói ôm liên ôm đây? Cũng không hỏi xem nhân gia, nhiều năm như vậy là như thế nào vượt qua đến.

Bất quá, mặc dù tâm tồn oán giận, nhưng Bạch Thiên giờ này khắc này thật thật hạnh phúc, thật hạnh phúc. Bọn nàng: nàng chờ hơn ngàn năm, rốt cục đợi được phu quân đến, rốt cục đợi được phu quân ôm ấp ôm ấp. Nữ nhân, cầu không phải là những thứ này sao?

Bất tri bất giác, Bạch Thiên lại nhịn không được khóc thút thít, mặc dù không chân chính nước mắt nhưng lưu, nhưng lại giống có thể nghe được xuất, nàng là cỡ nào muốn qua nhiều năm như vậy biệt khuất, đi qua khóc lớn thả ra ngoài.

"Khóc đi, khóc lớn tiếng ra đi." Trần Y đem Bạch Thiên ôm, để cho nàng ở trong lòng ngực mình thoả thích khóc. Đừng nói là một nữ nhân, cho dù là một cá nam tử hán, ở từng trải cái này rất nhiều các loại sau đó, cũng tất nhiên sẽ như vậy.

Một lúc lâu, Bạch Thiên rốt cục đình chỉ khóc, ngược lại tựa ở Trần Y trong lòng, ôn nhu nói: "Phu quân, người còn nhớ rõ gọi Thiếp Thân Thiên Nhi, Thiên Nhi thật thật vui vẻ. Vừa rồi Thiên Nhi thất thố như vậy, xin hãy phu quân đừng có chê cười, đừng có ghét bỏ."

"Sao lại nói như vậy?" Trần Y ôn nhu cười nói: "Thiên Nhi, Vi Phu thua thiệt người rất nhiều, để cho người chịu ủy khuất. Bất quá, từ giờ trở đi, ta không biết sẽ rời đi người, lại không biết khiến ai khi dễ người. Cái kia Cốt Vương, ta nhất định diệt hán!"

Nói lời này lúc, Trần Y không khỏi tán mát ra một cổ mồ hôi đầm sát ý, tràn ngập toàn bộ phòng nhỏ.

Bạch Thiên chậm rãi quay đầu, nhìn Trần Y đạo: "Phu quân, Cốt Vương Pháp Lực Vô Biên, chúng ta trêu chọc không nổi. Có thể tái kiến phu quân, có thể sẽ cùng phu quân trò chuyện, Thiên Nhi đã cảm thấy mỹ mãn. Ngày mai, Thiên Nhi liền tự bạo mà chết, không biết hại nữa người, cũng sẽ không khiến Cốt Vương thực hiện được."

Trần Y đậm đậm nhất tiếu, mờ xuống đầu trực đạo: "Thực sự là ta sỗ nữ nhân, Vi Phu kiên quyết sẽ không để cho người làm như thế. Người lại nói cho ta nghe một chút đi, Cốt Vương đến thật lợi hại. So với người tới nói, đúng cái khái niệm gì."

"Thâm bất khả trắc." Bạch Thiên dùng bốn chữ này, sau đó lại nói: "Nếu như dùng ta tới làm so sánh, ước đoán Cốt Vương chỉ cần tùy tiện phát tay, liền có thể khiến Thiên Nhi tan tành mây khói."

Trần Y lại nói: "cùng Vi Phu những cái này đồ đệ so sánh với đây? Đã nói hầu tử, cùng Cốt Vương so với, lại là bức nào chênh lệch?"

"Cái này..." Bạch Thiên bỗng nhiên dừng lại, lắc đầu nói: "Thiên Nhi chưa từng biết được đầu khi pháp lực, khó làm so sánh."

"Cái này rất dễ làm." Trần Y mỉm cười, sau đó ngẩng đầu kêu la: "Hầu tử, thành công, vì sư có chuyện tìm người."

Tôn Ngộ Không vốn là chưa từng đi vào giấc ngủ, vẫn luôn ở thử nghe trộm sư phụ cùng Bạch Cốt Tinh nói chuyện. Chỉ tiếc, vèn vèn có thể nghe được một ít gián đoạn cao đề xi ben ngôn ngữ, hán, không còn cách nào lọt vào tai, nói liền không đứng dậy.

Lúc này, nghe nói Trần Y kêu gọi hán Lão Tôn, liền xoát một cái rút xuống địa mặt, đẩy cửa mà vào, cào cúi đầu đạo: "Sư phụ, có chuyện gì muốn phân phó ta đây Lão Tôn?"

Trần Y về mặt chính kinh nhìn Tôn Ngộ Không, mở miệng nói: "Nghe kỹ, đưa người khả năng tối đa kích thích ra, chế tạo khí thế, khiến sư mẫu của người nhìn."

"Cái...cái gì?" Tôn Ngộ Không có chút không hiểu phương hướng, nhìn Bạch Thiên đạo: "Yêu quái này, đúng ta đây Lão Tôn sư nương? Sư phụ, ngài không phải thường xuyên giáo dục chúng ta, tán gái cũng không thể tùy tiện sao? Thế nhưng..."

"Còn đây là tình huống đặc biệt, sau này sẽ cùng bọn người nói rõ." Trần Y hay là về mặt thành thật.

Như vậy, Tôn Ngộ Không cũng không còn triệt, khế thờ dài: "Không phải đã có Quan Âm Bồ Tát sao, sao còn muốn một con không thực thể yêu quái? Cũng được cũng được, cái này cùng ta đây Lão Tôn không quan hệ, làm tốt chính mình sự tình cho giỏi."

Vừa nói, Tôn Ngộ Không liền dựa theo Trần Y ăn nói, đem chính mình linh lực toàn bộ thôi động, chế tạo ra không gì sánh được khí thế cường đại, làm cho Trần Y đều không khỏi cảm thán, con khi này ngộ tính chính là tốt đều sắp đột phá đến Kim Tiên.

Mà Bạch Thiên, cảm thụ được Tôn Ngộ Không cái này khí thế cường đại sau khi, cũng là không khỏi thán phục: "Thật mạnh! Mạnh mẽ hơn ta rất nhiều. Nếu có thể có mười cái như vậy cao thủ, định có thể thắng Cốt Vương."

Trần Y cười ha ha một tiếng, theo Tôn Ngộ Không phát tay một cái: "Hầu tử, người sẽ không có việc gì, đi ngủ đi, đừng nghe trộm, bằng không hậu quả rất nghiêm trọng."

Tôn Ngộ Không không từ cái rùng mình, cái này thói con lừa ngựa, nguyên lai biết mình đang trộm nghe, hoàn hảo hán tâm tình không tệ, bằng không, ước đoán lại được bị hung hăng nghiêm phạt một trận.

Lúc này không đi, còn đợi khi nào? Cho nên, Tôn Ngộ Không lập tức đáp mây bay mọc lên, rời xa Trần Y, để tránh khỏi hòa thượng đổi ý, đến con khi tao ương.

"Phu quân, vì sao như thế cười to ?" Bạch Thiên không rõ, Trần Y cái này đến cùng là vì a vậy .

Trần Y vỗ tay một cái nói: "Thiên Nhi, người nói thế nào Cốt Vương, ngày lành cũng nên qua chấm dứt . Ngày hôm nay, chúng ta hào hào nghỉ tạm một đêm . Sáng sớm ngày mai, liền dẫn Vi Phu đi tìm Cốt Vương . Ta muốn cho hắn biết, cốt phẫn là như thế nào luyện thành ."

"Thế nhưng, Cốt Vương mạnh mẽ quá đáng, chúng ta không đủ nhân viên, hay là . . ."

"Không cần lo lắng, Vi Phu từ có biện pháp trừng trị nó . Đối với Thiên Nhi, muốn cùng Vi Phu cùng ngủ, hay là mỗi người vì ngủ ?"

Nghe được Trần Y hỏi đến thẳng thừng như vậy, Bạch Thiên xấu hổ, té thanh té khí đạo: "Thiên Nhi . . . Thiên Nhi nghe phu quân chính là . Có thể coi là cùng phu quân cùng ngủ, Thiên Nhi cũng không thể tần tảo từ chỉ trách, phu quân có thể hay không . . ."

Trần Y vung tay lên nói: "Không có việc gì không có việc gì, ghen lâu như vậy, lại ghen một thời gian cũng không sao . Đến đến, Vi Phu ôm người thượng sán ."

Vừa nói, cũng không để ý Bạch Thiên đồng ý hay không, Trần Y liền bá đạo đem người ta ôm lấy, cất bước theo tấm kia giường gỗ nhỏ đi tới, trên mặt lộ ra khó có thể nói ra ý nụ cười .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Bát Giới xung phong

Một đêm này, Trần Y là không có có đi vào giấc ngủ .

Không phải là bởi vì hắn không muốn ngủ, cũng không phải là bởi vì hắn hưng phấn, mà là bởi vì, hắn lại trong lúc vô tình, cùng Bạch Thiên tâm thần tương thông, chứng kiến Bạch Thiên cái này hơn ngàn năm là như thế nào qua đây, cũng biết nàng là bực nào yêu cùng với chính mình .

Như cô gái này, không biết Đường Tăng đòi thứ nhất tại sao lại vứt bỏ, còn muốn tàn nhẫn sát hại, vứt xác hoang dã . Vô luận xuất phát từ bất luận cái gì nguyên do, làm như thế, đó chính là gia súc gây nên!

Trần Y thật là nhớ trùng điệp rút ra cổ thân thể này mấy bạt tai, nhưng lại sợ âm ỉ đến thẳng ở trong lòng ngực mình Bạch Thiên . Chỉ có thể đưa tay, nhẹ nhàng vuốt tấm kia chưa thành hình khuôn mặt, trong lòng muôn vàn cảm khái .

"Thiên Nhi, không nghĩ tới, cái này hơn ngàn năm đến, người qua được khó như thế . Đường Tăng đòi thứ nhất thật là một vô liêm sỉ, không hiểu được hào hào quý trọng . Hiện tại, nếu ta cướp đoạt cái này thân thể, liền muốn thực hiện trách nhiệm, tròn người chi mệnh ."

Thật, Trần Y lại nào biết đâu rằng, Bạch Thiên há có thể vào ngủ ? Nàng đau khổ chờ nghìn năm, chính là vì khoảnh khắc này đến . Mặc dù không thể làm phu thê việc, nhưng có phu quân như vậy ôm, cũng là hạnh phúc chút nào không buồn ngủ .

Như vậy, suốt cả một buổi tối, hai người đều không có ngủ . Mỗi người nghĩ mỗi người sự tình, mỗi người ở trong lòng tính toán mỗi người kế hoạch, lặng yên không hơi thở .

Húc Nhật Đông Thăng, bình minh lại đến .

Trần Y chứa tình ngủ dấp dấp, ngáp, hỏi cái kia đã trợn mắt Bạch Thiên: "Thiên Nhi, đêm qua có từng ngủ ngon ?"

"Rất là ngủ ngon, cảm tạ phu quân . Phu quân người ni ? Ngủ ngon giấc không ?" Bạch Thiên ôn nhu mở miệng, nào còn có hôm qua cái loại này âm lãnh cảm giác ?

Trần Y gật đầu nói: "Ngủ ngon, ngủ được nhưng hương . Thiên Nhi, người lên đường đi, mang Vi Phu đi gặp lại cái gì phá Cốt Vương, khiến hắn biết được, cưới vợ cũng phải xem đối tượng ."

"Phu quân, người thật muốn đi tìm Cốt Vương phiền phức sao? Thiên Nhi cảm thấy, hay là . . ."

"Không cần cố kỵ, Vi Phu từ có biện pháp đối phó, kiên quyết không biết không không chịu chết ."

Thấy Trần Y phi thường kiên định, Bạch Thiên cũng liền không nói thêm gì nữa, từ từ đứng dậy, mang theo Trần Y xuất môn . Bất quá, nàng ở trong lòng quyết định, nhược phu quân không địch lại Cốt Vương, nàng chắc chắn tự hủy tính mệnh, đi theo phu quân đi .

"Các đồ nhi, đi nôi, hôm nay có thể nhường cho bọn người đại triển quyền cước, nghĩ thế nào liền làm sao liền!" Trần Y vung tay lên, liền trước tiên cùng Bạch Thiên đi, lười quản Tôn Ngộ Không bọn họ có muốn hay không theo tới .

Nếu như Trần Y nói ăn Tiên Đan các loại, ước đoán tứ tên học trò cũng sẽ không có hứng thú . Nhưng nói có cái có thể đánh,... này bị hấn mức độ đem ra Yêu Tiên, không người nào là hai mắt sáng lên ? Đều là hứng thú nồng nặc, Chiến Ý sục sôi .

Thấy Trần Y đám người đều là đáp mây bay bay lên, Tuyết Nhi phụ thân vội vàng quỳ xuống đất dập đầu: "Thần tiên a! Đây đều là thần tiên a! Lão hủ hữu nhân vô châu, xin hãy Đại Tiên môn xin đừng trách, xin đừng trách a!"

Trư Bát Giới xoay người, cười ha ha một tiếng đạo: "Lão Quan, người cũng đừng dập đầu, nhanh đi chuẩn bị xong cơm bố thí, đối đãi bọn ta bắt yêu trở về, rất ăn xong một bữa ."

"Trào yêu ?" Lão giả kia vẻ mặt mộng bức, tự lẩm bẩm: "Yêu quái kia, bất chính bị Thánh Tăng bắt được sao? Lẽ nào, còn có đồng bọn hay sao?"

Tướng quy tướng, sự tình vẫn phải làm . Ngược lại hấn lại nghĩ như thế nào, cũng không được nửa điểm tác dụng, duy nhất có thể làm, liền là dựa theo Trư Bát Giới phân phó, chuẩn bị thêm chút cơm bố thí, chờ Chư vị Đại tiên chiến thắng trở về .

Mà Trần Y đám người, ở Bạch Thiên dưới sự hướng dẫn, một đường thẳng đến mất . Không đến mấy phút, liền đáp xuống Bạch Hồ linh trung tâm đoạn đường, một cái tên là xương tiên động Động Phủ ngoài cửa .

Nhìn động này cửa thượng đại tự, Trần Y phi một chút nói: "Như vậy bản thiêu lão yêu, cũng lẩm lòi có khuôn mặt tự xưng là tiên ? Thực sự là ngày cá mập miệng ."

Vừa nói, Trần Y liền nhìn về phía Trư Bát Giới đạo: "Bát Giới, hôm nay người xưng phong, có thể đem yêu quái kia dẫn ra, vì sư liền nhớ người một cái công lớn ."

Trư Bát Giới hiện tại muốn, thật không phải Trần Y cho hấn ký đại công, ngược lại bọn họ sư huynh đệ đều hiểu, theo sư phụ hỗn, so với trước Linh Sơn có tiền đồ hơn, ai mà thêm Như Lai phong chức vụ ?

Hấn muốn, chính là ở Trần Y trước mặt biểu hiện, khiến Trần Y có thể ở phân các loại ăn thưởng cho lúc, chiếu cố một chút hấn cái này lớn khẩu vị . Đường nhiên, cũng có chút muốn biểu hiện, khiến sư huynh đệ khác môn biết, hấn Lão Trư không chỉ có khẩu vị lớn, đánh lộn cũng là một tay hảo thủ .

Kết quả là, Trư Bát Giới phần phạt một cái tung người mà lên, phi phi thổ chút nước bọt ở hai tay lòng bàn tay, dẫn theo Cửu Xi Đình Ba, mở bước hai chân, đỉnh bụng bự nạm, đi về phía cửa hang đi, rất là tao bao hình dạng .

Đi tới một nửa, Trư Bát Giới xoay đầu lại, nhìn Trần Y đạo: "Sư phụ, các người lại một bên nghỉ ngơi, xem ta Lão Trư tróc bên trong yêu quái, ném cho sư phụ làm khi đùa giỡn ."

"Ngốc tử!" Tôn Ngộ Không kêu to lên: "Người heo này miệng có biết nói chuyện hay không ? Có phải hay không rất muốn ném thử ta đây Lão Tôn Kim Cô Bồng tư vị ?"

Trư Bát Giới làm cái mặt quỷ, vội vàng xoay người tiếp tục xuất phát, mới lười cùng Tôn Ngộ Không cãi nhau . Hấn ban đầu cũng là thừa cơ hội này, ngoài miệng trả thù một cái Tôn Ngộ Không, cũng không thể không công cho hầu tử vẫn khi dễ không phản kháng .

Rất nhanh, Trư Bát Giới liền tới đến động ngoài cửa chừng ba mươi thước chỗ, Cửu Xi Đình Ba hướng trên mặt đất một đòn nặng nề, quát to: "Bên trong yêu quái nghe, các người đã bị vây quanh, mau mau bỏ vũ khí xuống, đi ra đầu hàng!"

Trần Y suốt nửa nhin không được cười phun, Trư Bát Giới cái này gọi hàng, người liền quen thuộc như vậy đây? Tựa hồ, đời trước cảnh phi trong phim, chính là chỗ này vân vân tiết .

Ừng ừng Long . . .

dây cửa động, ở một trận trầm thấp tướng thanh trong chậm rãi mở ra . Lập tức, nhất bang Khô Lâu yêu lay động nhoáng lên đi ra, số lượng lớn ước là hai ba chục cái, lại trong tay đều cầm cùng khoản thạch kiếm .

Một người trong thoát nhìn là đám này tiểu yêu đầu lĩnh, đi ở đội ngũ trước mặt nhất, cách Trư Bát Giới chỉ có chừng mười thước lúc mới rút cục đứng vững, chỗ trống đôi mắt thấy Trư Bát Giới, từ từ giơ lên cầm kiếm tay trái .

"Người . . . Thế nhưng đến cho chúng ta đại vương tiền thịt heo ?"

Đầu nhỏ kia linh sử dụng kiếm chỉ vào Trư Bát Giới, trên dưới cấp Trương Cấp chính giữa, nói ra bao hàm châm chọc ngôn ngữ .

"Ta đưa người đại gia! Ăn ta Lão Trư một bữa cào!"

Trư Bát Giới tức giận phi thường, cũng lười lười vô ích, quát lớn trong, chọn Cửu Xi Đình Ba liền đánh về phía khô lâu kia yêu, muốn đem Thiên Bồng Nguyên Soái uy phong đùa giỡn sắp xuất hiện đến .

"Giết lợn, ăn thịt ."

Khô lâu kia yêu Tiểu Đầu Linh cũng là không nói nhiều, đơn giản rõ ràng, mệnh lệnh thủ hạ vây công Trư Bát Giới .

Như vậy, Trư Bát Giới càng vì tức giận, đem lửa giận hóa thành thủ đoạn công kích, Đình Ba kén được vù vù rung động, bỏ về phía những Khô Lâu đó yêu .

Rầm rầm rầm . . .

Bùm bùm . . .

Cửu Xi Đình Ba liên tục hận đến những Khô Lâu đó Yêu Thân thượng, đưa chúng nó trực tiếp nổ nát, trở thành thành mảnh nhỏ đầu khớp xương, rơi xuống đầy đất . Khiến Trư Bát Giới rất là đắc ý, càng chiến càng hăng .

Nhưng hắn không nghĩ tới đúng, những thứ này Khô Lâu yêu sinh mệnh lực cường đại dị thường, coi như bị đánh nát, chỉ một tay trao, xương sọ các loại có công kích tính bộ vị, vẫn không có ngừng kinh doanh, từ tứ phương các nơi, theo Trư Bát Giới vây, tốc độ còn không chậm .

Trư Bát Giới đầu tiên là sửng sốt, lập tức càng đến hứng thú, một bên huy vũ Đình Ba, một bên nhắc chân liền đá, cảm chút xương sọ trở thành bóng đá, mục tiêu chính là đá bay đến chân núi, còn ý vị kêu la chơi thật khá .

Mà Trư Bát Giới không có chú ý đúng, cái kia Tiểu Đầu Linh, đã phát sinh biến hóa lớn, đang lặng yên hướng hắn tới gần .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Bưu hãn trư ca

"Bát Giới, cẩn thận đầu linh kia!"

Bạch Thiên thấy khô lâu kia đầu linh muốn đánh lên Trư Bát Giới, không khỏi lên tiếng nhắc nhở, thậm chí muốn xông đi lên hỗ trợ . Bất quá, nàng vừa mới chỗ xung yếu, liền bị Trần Y kéo, không để cho nàng được không dừng lại, không giải thích được nhìn Trần Y .

Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Thiên Nhi, dưới loại tình huống này, mới có thể rèn luyện một chút Bát Giới ứng chiến năng lực, cũng không thể luôn luôn giúp đỡ hắn, nói như vậy, hắn vĩnh viễn cũng không chiếm được trưởng thành, sau này Vi Phu có thể nào ủy thác trọng trách ?"

Bạch Thiên này đây Trần Y vì tuyệt đối trung tâm, phu quân nói một, nàng tuyệt đối sẽ không nói hai . Chỉ cần là phu quân nói, đó chính là nàng muốn trăm phần trăm chấp hành, tuyệt đối không bớt .

Cho nên, Bạch Thiên gật đầu, rất nghe lời dừng lại . Chỉ bất quá, như trước lo lắng nhìn Trư Bát Giới, hy vọng người kia có thể ứng biến phải đến .

Nếu như đổi lại Tây Du Ký trong Trư Bát Giới, đụng tới bức này tình huống, ước đoán mười phần cửu tám phải bị thua thiệt . Nhưng là bây giờ, hắn chính là theo Trần Y đã nhiều ngày Yêu Tiên, thực lực là cửu chuyển Chân Tiên cảnh giới, ứng đối bức này chiến đấu, không đến mức chân tay luống cuống .

Kết quả là, Trư Bát Giới hô một cái nhún nhảy hơn mười thước, Đình Ba đảo qua, lại giết chết nhiều cái khô lâu quái, cái này mới nhìn Bạch Thiên cười nói: "Cảm tạ sư nương, bất quá những thứ này con kiến cỏ nhỏ, không làm gì được ta Lão Trư ."

Vừa nói, Trư Bát Giới lại đánh ngã một đợt công kích, nhìn về phía cần phải đánh lên tiểu đầu mục .

Giờ này khắc này, cái kia tiểu đầu mục không còn là một bộ xương một dạng, mà là có một chút mơ hồ Nhục Thân . Không chỉ có như vậy, còn toàn thân tán ra nhàn nhạt lục quang, vừa nhìn liền biết, nhất định là mạng có trí mạng Kịch Độc . Ngay cả chuỗi này thạch kiếm, lại giống là như thế .

Trư Bát Giới tao bao lộng xuống tông mao, theo tiểu đầu mục kia quát lên: "Người cháu trai này, cho là mạo hiểm lục quang liền có thể hù dọa nhà ngươi

Trư gia gia sao? Đến đến, có thủ đoạn gì mặc dù sử xuất, nhà người Trư gia để cho người chết cái kiên định."

Tiểu đầu mục kia be be be be kêu, phát sinh nghe không hiểu tiếng la, ngăn lại cận tồn mấy tên thù hạ công kích. Chính hắn thì cất bước về phía trước, âm lãnh sát khí tràn ngập, cuộn sạch hướng Trư Bát Giới.

Suru!

Đột nhiên, tiểu đầu mục này một cái theo Trư Bát Giới nhảy lên đi, trong tay thạch kiếm thật cao chém xuống, mục tiêu chính là Trư Bát Giới viên kia đầu lớn.

"Liên chút bản lĩnh này sao?"

Trư Bát Giới hét lớn một tiếng, không lùi mà tiến tới, giờ lên Cửu Xi Đình Ba liền theo đầu nhỏ kia lĩnh phản công lại, rất nhanh liền cùng tiểu đầu mục kia chiến đấu đến cùng nhau.

Cạch cạch cạch...

Vô số tiếng kim loại va chạm vang lên, không ít hoa lửa cũng từ giữa không trung bay xuống. Vừa nhìn liền biết, chiến đấu này song phương, đều dùng không Tiểu Lực đạo.

Àm! Âm!

Hai tiếng buồn bực gần như cùng lúc đó vang lên, lập tức, chiến đấu song phương rất nhanh xa nhau, đứng ở giữa không trung, lần thứ hai nhìn đối phương.

Trư Bát Giới xoa xoa cái bụng, không vui nói: "Đáng chết khô lâu quái, lại dám công kích nhà người Trư gia gia cái bụng, xem ta không đem người cho hận thành bụi phấn!"

Khô lâu kia tiểu đầu mục cũng nhìn một chút bộ ngực mình, khi phát hiện có hai cái xương sườn tan vỡ sau khi, lại giống là sinh khí tốt cùng, rống giận đạo: "Heo mập, hôm nay ta nhất định đưa người Trảm Sát ở đây, vì tiểu môn báo thù!"

"Cũng không sợ gió lớn thêm đầu lưỡi, liền chỉ biết là nói ngoa, có thể không lấy ra chút hành động thực tế đi ra?" Trư Bát Giới chụp được bụng bự nạm đạo: "Nhà người Trư gia gia da đây, cái này chút thủ đoạn, cũng bị Trư gia gia cù lét a."

"Heo mập, chết đi cho ta!"

Khô lâu kia Tiểu Đầu Lĩnh chợt quát một tiếng, lần thứ hai theo Trư Bát Giới phát động công kích. Mà lần này, thoát nhìn so với vừa rồi mạnh hơn nhiều, nhất định là dụng hết toàn lực.

"Yêu quái, cho ta Lão Trư xuống Địa ngục đi!"

Trư Bát Giới đương nhiên sẽ không trước khí thể thượng thuộc về đối phương, cũng chợt quát một tiếng, giờ lên Cửu Xi Đình Ba lần thứ hai nghênh chiến.

Chỉ một thoáng, thạch kiếm cùng Cửu Xi Đình Ba lại độ mãnh liệt oanh kích, phát sinh liên tiếp tiếng đánh, lần thứ hai tóe ra một đoàn một dạng hoa lửa.

Trư Bát Giới ở lần chiến đấu này trong, không hề như dĩ vãng giống nhau, chỉ dựa vào man lực cùng đối phương chống lại. Coi như có thể dùng cục đối với thực lực áp chế, nhưng làm một không được, mình cũng phải bị thương. Dù sao, tiểu đầu mục này thực lực, cũng đến Lục Chuyển Chân Tiên cảnh giới.

"Lão Trư cuốc!"

Đột nhiên, Trư Bát Giới phát sinh 1 tiếng quát lớn, cái biến công kích chiêu thức, chọn Cửu Xi Đình Ba chính là một trận Cuồng Vũ. Thoạt nhìn không có chương pháp gì, nhưng trên thực tế lại từng chiêu nối liền, rất có uy lực.

Không chỉ có như vậy, Trư Bát Giới còn nghĩ linh lực dẫn xuất, quán chú đến Đình Ba trong, muốn từ chiêu thức cũng trong cảnh giới, trực tiếp đem đối phương nghiền ép, không để cho đối phương có bất cứ cơ hội nào.

Đầu nhỏ kia lĩnh chỗ nào biết được, cái này xấu xí không sót mấy đầu heo, lại có thực lực đáng sợ như thế. Bản thân nếu muốn rất chiến đấu, chắc chắn bị cái này heo mập mở ra đầy người đầu khớp xương, diệt Nguyên Thần.

Vì vậy, liền thôi động sở hữu linh lực, cho mình lộng tăng vòng bảo hộ, hy vọng có thể ngăn cản Trư Bát Giới một kích trí mạng này, sau đó đòi lại Động Phủ, hướng đại vương bẩm báo.

Chỉ tiếc, Trư Bát Giới cũng không phải heo, sao nhìn không ra đối thủ tâm tư? Lại lộ ra rất cười mờ ám dung, lần thứ hai cái biến công kích chiêu thức.

"Đi chết đi!"

Trư Bát Giới chọt quất một tiếng, Cửu Xi Đình Ba từ hận đổi thành thiêu, trực kích tiểu đầu mục kia hai chân .

"Không được!"

Tiểu đầu mục kia kinh hoàng hô to, cầm trong tay thạch kiếm xuống chém, hy vọng có thể ngăn cản Trư Bát Giới một kích này . Chỉ tiếc, tất cả đều là lúc này đã trễ, căn bản là không kịp .

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, Cửu Xi Đình Ba trùng điệp nện ở tiểu đầu mục kia hai chân thượng, trực tiếp đem đầu khớp xương đánh nát, theo gió phiêu tán, muốn tìm nữa trở về, đã là không thể .

Mất đi hai chân tiểu đầu mục kia, không cách nào nữa bảo trì cân bằng, từ giữa không trung rơi xuống phía dưới, trong miệng y lý quang quắc kêu loạn, nghe được xuất hân lúc này có bao nhiêu hoảng sợ .

Chỉ bất quá, Trư Bát Giới công kích còn chưa kết thúc, đột nhiên đánh xuống đụn mây, ở đầu nhỏ kia lĩnh chưa lúc rơi xuống đất, lại là một Đình Ba đập đem đi tới, phi thường quả đoán .

Tiểu đầu mục kia đã không còn sức đánh trả, chỉ có thể ở hoảng loạn trong tiếng kêu, nhìn vậy muốn mệnh chín bỏ cào răng kéo tới, từ đỉnh đầu cường chế mà xuống, đưa hân toàn bộ đánh nát, ném sái mà rơi .

"Chạy mau!"

Những Khô Lâu đó quái trong, không biết là người nào hét lớn một tiếng, liền thấy còn dư lại không có mấy khô lâu quái, bộ dạng xun xoe liền chạy ngược về, mà là có thể rất nhanh chút vào động, cư nhiên không tiếc phách đồng bạn, giết ra một con đường .

"Đều đi chết đi!"

Trư Bát Giới lần thứ hai hét lớn, giơ lên Đoạt Mệnh Đình Ba liền đánh về phía những Khô Lâu đó quái, gặp kẻ nào giết kẻ đó, không chút nương tay . Trong lúc nhất thời trong, lại đánh ngã không ít Khô Lâu .

Nhưng đến cuối cùng, Trư Bát Giới vẫn không thể nào thanh tiểu, làm cho một cái đứt tay cánh tay khô lâu quái Đào Thoát, đóng cửa cửa động, vội vàng đi về phía Cốt Vương hội báo tình hình chiến đấu .

Ầm!

Trư Bát Giới một Đình Ba nện ở đại môn kia thượng, làm cho bốn phía đều đi theo lay động, có thể thấy được cái này heo mập lực đạo cũng là không nhỏ .

"Yêu quái, đi ra cho ta, tránh ở bên trong làm rùa đen rút đầu, có gì tài ba ? Nếu không ra, đừng trách nhà ngươi Trư gia gia đập ngươi cái này phá động môn!"

Trư Bát Giới ở cửa động miệng không ngừng kêu gào, xem bộ dáng kia, thật là có mấy phần dũng mãnh .

"Ừ. . . Là hân! Hân đến!"

Liền vào lúc này, Bạch Thiên thấp giọng nói một câu, lại bản năng rút lui, tránh sau lưng Trần Y, còn có chút hơi run .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 98: Người nào cho ai định tội

Cảm thụ được Bạch Thiên trong lòng khủng hoảng, Trần Y thật hảo tâm đau nhức, vượt qua phát giác, cái kia đời thứ nhất Đường Tăng, quá lắm lời không phải người, để cho mình nữ nhân, gặp hơn ngàn năm dẫn vật .

Đồng thời, Trần Y càng thêm kiên định tín niệm, kiếp này vô luận như thế nào, sẽ không đi khiến người nữ nhân này, chịu đến bất kỳ ủy khuất gì. Người nào nếu dám đến đây khiêu khích, tất diệt chi! Đương nhiên, nếu như tranh thủ tình cảm những nội dung kia, thì không thuộc về loại này phạm trù.

Trần Y đưa tay nhẹ nhàng ôm Bạch Thiên, ôn nhu nói: "Thiên Nhi đừng sợ, đây hứa hẹn phu ử, cuộc đời này định sẽ không để cho ngươi lại chịu nửa điểm ủy khuất. Cốt Vương khi dễ ngươi hơn ngàn năm, hôm nay, cũng nên đến hấn hoàn lại thời điểm."

Đang khi nói chuyện, Trần Y cảm thấy một cổ cường đại dị thường uy áp từ trong động phủ truyền đến, mang theo cực kỳ Băng Hàn lãnh ý, đem phương viên nghìn mét phạm vi hoàn toàn bao phủ.

"Cái này đầu khớp xương pháp lực xác thực không nhỏ, còn dám đem chú ý đánh tới vợ ta trên người."

Trần Y ở trong lòng nói nhỏ nhỏ, đồng thời thôi động linh lực, khí dương cương bùng bạc ra, đè lại trở lại, làm cho vẻ này Âm Hàn Chi Khí trong nháy mắt tiêu thất. Còn nghe được, bên trong động phủ trùng điệp tiếng bước chân cùng tiếng kêu lạ, nhất định là Cốt Vương bị Trần Y đè lại lui lại, cùng này các tiểu yêu không chịu nổi áp lực mà kêu sợ hãi.

Ừm ừm Long...

cửa động lần thứ hai từ từ mở ra, một đồng khô lâu quái lần thứ hai tuôn ra, số lượng là vừa mới gấp mấy lần, nên có mấy trăm chi chúng. Dẫn đầu, là một vị tay cầm thép chùy cao to Khô Lâu, trên đầu mang đỉnh đầu vương miện, hơn nữa còn là lục sắc.

Không cần hỏi, hàng này nhất định là Cốt Vương, đúng cái này động phủ chủ nhân, đúng khi dễ Bạch Thiên hơn ngàn năm tiểu ma-cà-bông.

"Ta tích cái mẹ nó!"

Trư Bát Giới quát to một tiếng, liền xoay người chạy về. Hắn có thể cảm thụ được xuất, mình không phải là cái kia Cốt Vương đối thủ. Nếu như một mình đấu, nhất định sẽ trở thành một đầu chết đến mức không thể chết thêm heo nui.

Trần Y cảm thấy, cái này Cốt Vương tựa hồ gặp qua ở nơi nào, trông mắt chuyển động, rất cực nhớ tới. Đây không phải là bản thân xuyên qua trước, sở chơi Diablo trong Khô Lâu Vương sao, chẳng lẽ nói, hàng này cũng xuyên qua hay sao?

"Lúc mới, là người phương nào lớn mật như thế, phá Bản vương khí thế? Đúng ra, Bản vương ban thưởng ngươi tội chết!"

Thanh âm lạnh như băng từ cái này Cốt Vương trong miệng truyền ra, lại một cổ âm lãnh uy áp theo Trần Y đám người kéo tới. Đồng thời, cặp kia mạo hiểm hồng quang mắt to, tập trung bị Trần Y ôm Bạch Thiên.

"Rống~~~" Cốt Vương điên cuồng gào thét 1 tiếng, biểu thị tức giận phi thường.

Trần Y buông ra Bạch Thiên, tiến lên một bước đạo: "Rống em gái ngươi a rống, lớn tiếng có tác dụng quái gì? Thức thời, liền cho lão tử quỳ xuống, khẩn cầu Bản Thánh Tôn cho ngươi thông khoái, bằng không, định để cho ngươi hối hận trước đây cha ngươi không có đưa ngươi phun ở trên tường."

"Lớn mật hòa thượng!" Cốt Vương quát lớn đạo: "Dám khẩu xuất cuồng ngôn, đưa tay làm bẩn tiểu cạn, Bản vương định đưa ngươi lột da gọt thịt, làm Bản vương con rồi! Tiểu môn, cho Bản vương diệt đám hòa thượng này, Bản vương trùng điệp có phần thưởng!"

"Rống!"

Những Khô Lâu đó quái hét lớn một tiếng, lộ ra rất là hưng phấn, cũng cất bước theo Trần Y bọn họ tới gần.

"Các đồ nhi, khiến vì sư xem các ngươi một chút sức chiến đấu đi, làm việc!"

Trần Y gõ ngón tay, cũng là phát ra mệnh lệnh.

"Giết!"

Tôn Ngộ Không, Sa Hòa Thượng, cùng với Tiểu Bạch Long, chứng kiến vừa rồi Trư Bát Giới thành công biểu hiện, đã sớm lòng ngứa ngáy, tay tự nhiên cũng là ngứa không chịu được. Nghe được Trần Y ra lệnh một tiếng, liền lập tức chọt quát một tiếng, mỗi người nói nổi vũ khí trong tay, vô đến những Khô Lâu đó quái.

Trư Bát Giới mặc dù có chút lo lắng cái kia đáng sợ Cốt Vương, nhưng thấy các sư huynh đệ đều đã nhưng đấu tranh anh dũng, hắn cũng không thể không xông, quơ Cừu Xi Đình Ba, lại ngoan hận những Khô Lâu đó quái.

"Thiên Nhi đừng có xung động." Trần Y lại một lần nữa ngăn lại Bạch Thiên, mỉm cười nói: "Những thứ này Tiểu Khô Lâu, không phải Ngộ Không đối thủ của bọn họ, không cần làm dơ tay ngươi. Còn như cái kia Cốt Vương, Vi Phu sẽ hảo hảo bắt chuyện hắn."

Bạch Thiên tuy là vẫn là rất lo lắng, nhưng lại không biết vì sao, chính là như vậy tin tưởng Trần Y, tin tưởng nàng phu quân.

Giờ này khắc này, song phương tiểu binh chiến đấu đến mức dị thường kịch liệt, tiếng kêu liên tiếp, thật có thể dùng kinh thiên động địa để hình dung. Bất quá xác thực xác thực nói đến, xác nhận Tôn Ngộ Không bọn họ đang đùa tẩn sát trò chơi, là tuyệt đối nghiền ép.

"Ăn ta đây Lão Tôn một gậy!"

"Trư gia gia tiền ngươi đi gặp Diêm Vương!"

"Lão Sa ta mở ra ngươi đầy đất!"

"Long Uy mệnh mông cuộn cuộn . . ."

Trong tiếng gào, Tôn Ngộ Không Tứ huynh đệ liên tục thu cắt khô lâu quái tính mệnh Nguyên Thần, làm cho trên một mảnh đất trống, rất nhanh liền chất đầy thành mảnh nhỏ bạch cốt .

"Rống!"

Cốt Vương lần thứ hai ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét, sát ý tràn ngập, dẫn theo thép chùy, liền phải chuẩn bị động thủ .

Suru!

Trần Y bay vút mà lên, lập giữa không trung, Đế Vương chi linh dâng lên, áp Hưong Na Cốt Vương . Đồng thời, lạnh giọng mở miệng nói: "Nón xanh Vương, đến đến, cùng ngươi gia Trần gia gia hoạt động một chút, ta cam đoan chẳng phải mau đánh chết ngươi ."

"Muốn chết!"

Cốt Vương chợt quát một tiếng, cũng bay vút mà lên, gió lên trong tay thép chùy, liền hướng Trần Y đập tương quá đến .

"Phu quân cẩn thận! Cốt Vương lực lớn vô cùng, không thể rất chiến đấu!" Bạch Thiển vội vàng nhắc nhở Trần Y, rất sợ hấn thiệt thòi lớn .

Cũng liền bởi vì ... này một câu nhắc nhở, làm cho Cốt Vương hiểu được . Cũng không phải là trước mắt hòa thượng này kèm hai bên Bạch Thiển, mà là kết phùng đứng lên, cùng nhau đối phó bản thân .

"Tiện tỳ! Dám phản bội Bản vương, hôm nay định khiến bọn ngươi Hình Thần Câu Phân! Cho Bản vương chết đi!"

Cốt Vương đã nổi giận vạn phần, nhất định phải đem Trần Y nhóm cùng Bạch Thiển, cùng nhau triệt giết chết, mới có thể tiêu trừ trong lòng oán hận .
Gió thép chùy, theo Trần Y điên cuồng công kích, cho là thật uy mãnh .

Cạch!

1 tiếng chói tai tiếng kim loại va chạm truyền đến, liền thấy xương Vương cấp tốc sau khi phi, so với lúc công kích tốc độ cò nhanh hơn vài phần . Không chỉ có như vậy, khoe miệng lại quai thượng màu xanh đen chất lỏng sền sệt, nên cái kia không tầm thường huyết dịch .

Xoát!

Trần Y bỗng nhiên giơ tay lên, Diệp Hoa Thần Kiếm nhắm thẳng vào Cốt Vương, lạnh lùng nói: "Bản niệm tình ngươi tu hành đã lâu, muốn cho ngươi thống khoái . Tiếc rằng, ngươi lại không biết phân biệt, xuất khẩu nhục mạ Bản Thánh Tôn nữ nhân, liền không thể tha nhẹ cho ngươi!"

"Ngươi . . . Ngươi đến tốt cùng người phương nào!" Cốt Vương nhìn Trần Y, lời nói có chút nói lắp .

Liền một chiêu kia mới vừa rồi, mình ở dưới con thịnh nộ, đã dùng toàn lực, muốn đối phương ngay cả Nguyên Thần đều trong nháy mắt tiêu diệt . Nhưng kết quả, đối phương một kiếm liền đem chính mình đẩy lui, còn để cho mình chịu không nhẹ nội thương . Hòa thượng này, đến tốt cùng là người nào ?

Trần Y lạnh rên một tiếng đạo: "Bọn ngươi con kiến hôi, sao xứng biết được Bản Thánh Tôn tục danh ? Hôm nay, lợi dụng tên của ta, xử ngươi gấp tẩn dẫn vật sau khi, Hình Thần Câu Diệt, trấn áp!"

Giờ này khắc này, Trần Y không chỉ có muốn giết cái này Cốt Vương, còn ác hơn ngoan dẫn vật hấn, đem cái này hơn ngàn năm đến, Bạch Thiển sở thụ dẫn vật, toàn bộ trả lại!

Huru huru . . .

Thần Kiếm hàn mang tăng vọt, nhiều đóa liên hoa lẳng không nở rộ, cầm Cốt Vương bao phủ trong . Vô luận phương hướng nào, đều không thể bỏ chạy .

Kết!

nói chùy bàn tay bị chặt đứt, theo thép chùy cấp tốc rơi xuống, đập chết nhiều cái tiểu yêu .

Kết!

Ngón tay kia đầu bị tước mất một cây, cũng bị tiếp theo đóa liên hoa xoắn nát .

"A ~~~ "

Cốt Vương đã tu đắc Huyết Mạch thân thể, có thường nhân cảm giác . Giờ khắc này, tay đứt ruột xót đau nhức, làm cho hấn há mồm kêu rên, thanh âm vang vọng đất trời .

Nhưng, cái này chỉ là mới bắt đầu . Trần Y trong tay Thần Kiếm, vẫn còn tiếp tục công kích tới .

Kết! Kết! Kết . . .

Từ chi đầu ngón tay, ban đầu dài ra lỗ tai các loại tiểu bộ kiện, từng loại bị Trần Y dỡ xuống, làm cho Cốt Vương kêu rên không ngừng, so với giết lợn còn muốn làm cho thê thảm .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Làm ta địch nhân kết quả

Một kiếm một kiếm chậm rãi cắt, để cho đối thủ ở vô hạn trong thống khổ tuyệt vọng chết đi, đây cũng là Trần Y lúc này muốn hiệu quả .

Diệp Hoa Thần Kiếm hàn mang, ở trong mắt Cốt Vương, sánh vai giai Thiên Thần Thần Khí đáng sợ hơn . Mỗi chớp lên một cái, bản thân liền sẽ mất thân thể một số không bộ kiện, sẽ thu được khó có thể chịu được đau nhức .

Muốn gãy dựa, Cốt Vương thật rất muốn gãy dựa, đáng tiếc là, hấn mất đi gãy dựa năng lực, chỉ có thể mặc cho cái này đáng sợ hòa thượng một cái một cái xâm lược . Thuộc, chỉ có trùng thiên kêu rên .

Đừng nói là tự mình linh hội Cốt Vương, ngay cả phía dưới chiến đấu Tôn Ngộ Không dám người, cùng với những Khô Lâu đó quái, mỗi một người đều là mặt tràn đầy sợ hãi . Theo kiếm kia mang lóe ra, không khỏi không chế đồng bộ run .

Tranh đấu dừng lại, tiếng kêu cũng sẽ không có . Toàn bộ trong thiên địa, còn sót lại Cốt Vương kêu rên .

"A! A! Giết ta, ngươi giết ta, nhanh giết . . . A . . ."

Theo thân thể cấu kiện không ngừng tổn thất, Cốt Vương rốt cục chịu đựng không nổi loại đáng sợ này dần vật, để cho Trần Y nhanh lên cho hấn một thống khoái, để cho hấn thoát ly phần này đau đớn .

"Giết ngươi ?"

Trần Y khoe miệng đi lên vênh lên đạo: "Giết là nhất định phải giết, nhưng không biết lập tức liền giết chết, muốn cho ngươi ném thư, bị người ta bắt nạt mà lại không cách nào phản kháng là tư vị gì ."

Vừa nói, Trần Y tiếp tục quơ Diệp Hoa Thần Kiếm, lần thứ hai một cái một cái thu cắt Cốt Vương thân thể linh bộ kiện .

"Giết . . . Giết ta, van cầu ngươi, giết ta . . . A . . ."

Cốt Vương thống khổ khó nhịn, đã buông cao quý đầu người, muốn Trần Y cầu xin, chỉ mong bị chết thống khoái . Đồng thời, chia vào lớn vô cùng đau đớn, điều động cận tồn không nhiều lắm linh lực, xông về phía mình cảm đã thành hình trái tim .

"Muốn chết sao?" Trần Y xấu xa cười, nhìn về phía Cốt Vương, lạnh lùng nói "Đạt được Bản Thánh Tôn dẫn khả sao? Ngươi tội, còn kém rất nhiều chưa chuộc, sao có thể cho ngươi dễ dàng rời đi ?"

Đang khi nói chuyện, Trần Y một tay phát lên, một cổ vô hình Đế Vương chi linh kích động ra, không tận xương Vương trong cơ thể, đưa hấn Nguyên Thần khóa lại, để cho không còn cách nào nhúc nhích nửa phần .

"Thối con lừa ngốc, ngươi . . . Ngươi muốn làm quá mức!" Cốt Vương cảm thấy mình Nguyên Thần bị khóa, vạn phần hoảng sợ, mở miệng quát lớn .

Trần Y cười hắc hắc nói: "Tự nhiên là bảo hộ ngươi, không cho ngươi tự bạo nha ta thời gian còn nhiều hơn, được chậm rãi chơi, đúng không. Quên nói cho ngươi biết, đây chính là làm ta địch nhân kết quả, cam đoan thoải mái đến không có biên."

"Thà ta Nguyên Thần! Ác Tăng ngươi... A..."

Một câu lời còn chưa dứt, Cốt Vương lại là liên tục kêu rên lên. Trong lúc biểu lộ, tồn tại sợ hãi, tồn tại căm hận, tồn tại bất đắc dĩ, tồn tại cầu xin...

Nhưng Trần Y sao đi quan tâm Cốt Vương là về mặt gì? Thần Kiếm tiếp tục vũ động, hàn mang tiếp tục lóe ra. từng cái thân thể linh bộ kiện, tiếp tục ly khai Cốt Vương thân thể, bị kiếm khí xoắn nát, theo gió phiêu tán.

Phía dưới những Khô Lâu đó quái, đã sợ đến lạnh run, nào còn nhớ, mình cũng trong chiến đấu.

Ngay cả Tôn Ngô Không dám người, cũng đều là một thời quên động thủ, đem chính mình cho rằng một vị quân chúng, nhìn phía trên một màn này làm người ta gặp ác mộng tàn nhẫn hình ảnh.

Trần Y cúi đầu, thấy Tôn Ngô Không bọn họ mỗi một người đều dừng lại, thở dài nói: "Hầu tử, mấy người các ngươi là đang xem kịch hay là làm gì? Có muốn hay không, vì sự cho các ngươi mang cái băng ngồi, ngồi xuống chậm rãi thưởng thức?"

Nghe lời này, Tôn Ngô Không dám huynh đệ bốn người, đều là cảm thấy thấy lạnh cả người kéo tới, không từ cái rùng mình. Lập tức, lần thứ hai huy vũ binh khí trong tay, nhào vào khô lâu quái nhóm.

Rầm rầm rầm...

Tiếp đập lại một lần nữa dày đặc vang lên, hơn mười cỗ khô lâu quái bị đánh tán, mới để cho cho hắc khô lâu quái khôi phục lại, biết mình không phải quân chúng, mà là một gã đang ở đánh nhau chết sống Chiến Sĩ.

Nhưng giờ này khắc này, bọn họ đại vương đang bị hòa thượng kia tàn phá, nhất định là khó giữ được tánh mạng, bọn họ những lính quèn này, làm sao đến Chiến Ý? Mỗi một người đều vừa đánh vừa lui, hoặc hướng cái động khẩu tới gần, hoặc theo lộ khẩu đi.

"Chạy đi đâu!"

Trần Y từ tên học trò gần như cùng lúc đó mở miệng, đều là chột quát một tiếng sau khi, nhảy lên, binh khí trong tay ra sức nện xuống, cảm chút chuẩn bị đào tẩu khô lâu quái, trong nhảy mắt biến thành bã vụn.

Thấy một màn này, đứng ở đằng xa Bạch Thiên cũng là không gì sánh được kinh ngạc. Nàng từ không nghĩ tới, phu quân thủ hạ... này đồ đệ, từng cái đều là đắc đạo Đại Tiên, bất kỳ người nào, đều có thể đơn giản đưa nàng giết chết.

Nhưng để cho Bạch Thiên càng không nghĩ tới là, phu quân mình tu vị, lại cao đến bậc này trình độ kinh người! Tựa hồ, chiến đấu Cốt Vương tựa như chơi đùa một dạng, làm cho chiến đấu biến thành nghiêng về một phía nghiêng ép.

Giờ này khắc này, Bạch Thiên rất là vui mừng, cũng hiểu được, bản thân nghìn năm chờ, là chính xác, là đáng giá. Nếu như mình không đủ kiên định, đi nhầm một bước, hiện tại nên cũng trở thành Trần Y nghiền ép đối tượng.

Rầm rầm rầm...

Lại là một lớp cuồng bạo công kích sau khi, trận địa chiến đấu tuyên bố kết thúc. Những Khô Lâu đó quái, toàn bộ đều biến thành trong sơn ao vỡ vụn đầu khớp xương, ngay cả một con thành hình bàn tay cũng không có, không cách nào nữa có chút động tác.

Tôn Ngô Không dám người hoàn thành nhiệm vụ, tất cả đều tung bay đến Bạch Thiên bên cạnh thân, đều cùng Bạch Thiên lời kéo làm quen. Bọn người kia đều biết, nam nhân phụ trách quân thiên hạ, nữ nhân phụ trách quân nam nhân. Cho nên, sự phụ lại nguỵ xoa, cũng phải nghe sự nương nói.

Bạch Thiên cũng là không sợ người lạ, rất nhanh dễ dàng cho cái này tứ kẻ dò hỏi hoà mình, nói giỡn đều có.

Giữa không trung, Cốt Vương lúc này đã không thể kêu nữa Cốt Vương, nói là Tàn Khu đều có chút qua. một bộ cao to Khô Lâu, bây giờ bị Trần Y tước mất hầu như sở hữu. Chỉ có nửa lồng ngực, tuy não, cùng với Nguyên Thần nổi, địa phương khác, đã ở trong gió tiêu tán.

Tới mức này, Cốt Vương cũng không tru lên, cũng không cầu xin. Hắc vô cùng rõ ràng, trước mắt hòa thượng này, so với tới từ địa ngục tầng sâu Ác Ma đáng sợ hơn. Coi như lại cầu xin, cũng vô pháp thay đổi gì. Chỉ mong, cái này Ác Tăng sớm đi hết giận, cho mình một thống khoái.

Thấy Cốt Vương còn sót lại một tí tạo như thế đồ đạc, Trần Y cũng dừng lại, nhìn Cốt Vương lạnh lùng nói: "Hiện tại, Bản Thánh Tôn liền để cho ngươi tiêu thất!"

Đang khi nói chuyện, bên phải giờ tay lên một cái, Thần Kiếm lần thứ hai xẹt qua.

"A..."

Cốt Vương bị thương tuyệt kêu to, lần thứ hai vang vọng đất trời, vang vọng thật lâu. Mà hắc còn dư lại bộ vị cùng linh hồn, cũng liền ở nơi này trong

kêu rên tiêu tan thành mây khói, vĩnh viễn tan biến tại thế giới này .

Trần Y từ từ rút xuống, đứng ở Bạch Thiên bên cạnh thân, đưa nàng lần thứ hai ôm nhẹ vào ngực, ôn nhu nói: "Thiên Nhi, xử lý như vậy, ngươi còn thoả mãn ?"

"Ta . . ." Bạch Thiên nhìn Trần Y, không biết nên nói như thế nào . Suy nghĩ hồi lâu, mới lại mở miệng: "Phu quân xử lý như thế nào, Thiên Nhi đều nghe phu quân . Cảm tạ phu quân, để cho Thiên Nhi không hề gặp Cốt Vương áp bách uy hiếp ."

Trần Y cười ha ha một tiếng đạo: "Chuyện này, đây là Vi Phu nên làm . Tiếp đó, nên vì ngươi trọng tổ nhân thân giai đoạn . Đi, ta đi Nam Hải một chuyến, Quan Âm làm có biện pháp ."

Nghe vậy, Trư Bát Giới nhanh lên nhắc nhở: "Sư phụ, ngươi có phải hay không suy nghĩ bị Cốt Vương đá ? Ngươi mang theo Tiểu Sư Nương đi tìm Quan Âm Bồ Tát, muốn quả hậu quả nghiêm trọng đến mức nào sao?"

Tôn Ngộ Không đám ba người cũng là liên tục gật đầu, biểu thị chống đỡ Trư Bát Giới quan điểm . Điều này làm cho Bạch Thiên một trận mộng bức, không hiểu cái này đến là trạng huống gì .

Trần Y vung tay lên nói: "Gặp các ngươi cái này kinh sợ dạng, có thể trở thành là làm đại sự người ? Nên đối mặt sớm muộn gì cũng phải đối mặt, làm cho các nàng sớm đi ở chung, nhất định bớt đi sau này rất nhiều phiền phức, mình bạch ?"

Dứt lời, Trần Y cũng không đợi Bạch Thiên phản ứng như thế nào, ôm nàng liền đáp mây bay dựng lên, để cho Tôn Ngộ Không dẫn đường, thẳng đến Nam Hải đi .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Lão bà kho chứa đồ

rốt cục Chương 100! Cảm tạ các lộ đại thần chống đỡ, chờ dài một cái trước tiên . Như vậy tiếp đó, sa mạc tiếp tục cầu các loại chống đỡ, hy vọng Chư phương thần tiên hào phóng chống đỡ, vô cùng cảm kích .

.....

Ở đi Nam Hải trên đường, Bạch Thiên vẫn là không có nhìn xuống, hỏi ra trong lòng nghi vấn: "Phu quân, nghe nói Quan Âm Bồ Tát chính là Phật Môn Đại Năng, không có người thường có khả năng thấy . Thấy phu quân như vậy, tựa hồ cùng Bồ Tát rất là quen thuộc ?"

Trần Y mò xuống đầu trục, nhếch miệng cười nói: "Thiên Nhi a, phu quân nhà ngươi ta nhưng không là người bình thường, là Như Lai số 2 đồ đệ, Kim Thiên Tử chuyển thế, tự nhiên cùng Quan Âm tỷ tỷ quen thuộc nha "

"Cũng đúng, là Thiên Nhi quá đàn ." Bạch Thiên nói rất nhỏ giọng, nghiễm nhiên là một nhỏ nhắn xinh xắn người nữ nhân.

Trần Y mỉm cười nói: "Thấy qua nữ nhân thông minh, không được, liền thích nhà của ta Thiên Nhi như vậy ."

"Thật sao?" Bạch Thiên rất vui vẻ, có thể có được phu quân ca ngời, thực sự là quá hạnh phúc .

Nhưng hai người này nói phải càng ngày càng buồn nôn, làm cho ở phía trước dẫn đường Tôn Ngộ Không, cùng với đi theo phía sau Trư Bát Giới đám người, đều chưa xốt ếp một cái, có loại muốn đánh người xung động . Đương nhiên, bọn họ thủy chung không dám xung động .

Hoàn hảo, đoạn đường đi này hao tổn mất thì giờ cận vì nửa ngày không đến, chiều tà chưa xuống núi lúc, liền đạt tới mất . Tôn Ngộ Không mấy người cũng xem như là đạt được giải thoát, không cần nghe này chưa tiêu lời tâm tình .

Bất quá, Tôn Ngộ Không cũng học được không ít, cũng nhớ cho kỹ, chuẩn bị sau này có cơ hội tán gái lúc, có thể phát huy được tác dụng .

Nam Hải chi địa, không phải Trần Y trong tưởng tượng Nam Hải, cũng không phải Đông Thắng Thần Châu chi trước khi, là Tứ Đại Bộ Châu trung tâm Hải Vực nam bộ, diện tích so với một cái Đại Châu còn muốn chiều rộng thượng rất nhiều .

Nơi đây, cũng trung tâm hải dương đa sự chi địa, tồn tại không ít tu vị cường đại Hải Yêu, một lời bất hòa, sẽ phát động chiến sự, dẫn phát biển gầm mà nguy hại nhân gian . Vì vậy, Như Lai liền phái Quan Âm trấn thủ Nam Hải vực, giữ được nhân gian miễn cho biển gầm tai ương .

Nam Hải trong có một đảo nhỏ, danh viết trên biển minh châu . Đảo nhỏ chuyển tiêu chuẩn hình tròn, còn có nổi đại lượng lục bảo thạch quảng thô, hiện lên Thụy Lục quang huy, lại triều phồng mà thẳng, triều rơi vào mà hàng, lơ lửng ngoài khơi, vì vậy được này mỹ danh .

Quan Âm Bồ Tát, liền ở tại nơi này hòn đảo trên,

Ở Trần Y nhóm đến lúc, Quan Âm trùng hợp ra ngoài làm việc trở về, đang ở làm hành trình ghi lại . Đột nhiên cảm thấy có cường đại Yêu Khí tới gần, làm cho Quan Âm thả ra trong tay chi bút, nhú mảy .

Từ nàng tới đây ở lại sau khi, vô luận là hải yêu hay là hấn yêu quái, đều không dám làm càn, đều muốn Yêu Khí thu liễm, sinh sợ đắc tội nàng Quan Âm mà chịu khổ vẫn lạc .

Hiện tại, lại có như thế nồng nặc Yêu Khí xuất hiện, lại đang ở hướng về trên biển minh châu tới gần . Đến tột cùng là yêu nghiệt phương nào, lại gan lớn tới mức như thế ?

"Phương nào yêu quái, dám đến Bồn Tọa lãnh địa dương oai, mau mau hiện thân lĩnh tội!"

Quan Âm chưa từng đi ra Thiện Phòng, nhưng tiếng quát đã vang vọng đất trời, đình tai nhức óc . Điều này làm cho Trần Y không khỏi hoảng hốt, cảm thấy cái này Quan Âm tỷ tỷ tính tình, nhưng không phải bình thường lớn a .

Thật, ngẫm lại cũng liền thoải mái . Quan Âm mặc dù đã biến thành thân con gái rất nhiều năm, nhưng này khóa Vương Giả chi tâm chưa bao giờ thay đổi . Ở nơi này Nam Hải vực mảnh đất nhỏ trong, nàng chính là Vương Giả, không cho phép bất luận kẻ nào khiêu khích .

Vì vậy, thả có vừa rồi 1 tiếng quát lớn .

Nghe Quan Âm uy nghiêm chi âm, Bạch Thiên thật là bị hù dọa . Người nữ nhân này, chỉ dựa vào gọi hàng là được đoán ra, tu vị định ở Trần Y trên, bọn họ cái này một đám người trong, không ai có thể địch nổi . Coi như toàn bộ cùng tiến lên, cũng chỉ có một con đường chết .

"Thiên Nhi chớ sợ, là Quan Âm tỷ tỷ nghĩ lầm ngươi là xông vào yêu quái, chớ hoảng sợ chớ hoảng sợ ." Trần Y vỗ nhẹ phách Bạch Thiên vai, cho nàng ổn định hoảng loạn nổi lòng . Sau đó, liền hướng nổi trên biển minh châu gọi hàng: "Tỷ tỷ, là Y đệ ta tới bái phỏng!"

"Y đệ ?" Trong thiện phòng Quan Âm chân mảy lại nhú càng sâu, lăm lăm: "Y đệ không phải Nhục Thân thành Tiên sao? Vì sao lại có nặng như thế Yêu Khí đây? Lẽ nào, lại là hầu tử tác loạn ?"

Nghĩ cho tới này, Quan Âm cũng không ngồi yên được nữa, ăn nói vài cái Đồng Nam Đồng Nữ một phen sau khi, mang theo Mộc Tra liền xuất đảo . Nàng tuy biết Trần Y tu vị không cạn, nhưng Tôn Ngộ Không đầu khi giao hoạt được ngay, chuyện gì đều có thể phát sinh .

Mà khi Quan Âm đi tới trên không, chứng kiến Trần Y bên cạnh thân Bạch Thiên sau khi, lại là cau mày, không hiểu nói: "Y đệ, ngươi mang này yêu đến đây, ý muốn như thế nào ?"

Trần Y mò xuống đầu trục, cười hắc hắc nói: "Tỷ tỷ, cái này há . . ."

"Bồ Tát, đây là chúng ta Tiểu Sư Nương, là Bồ Tát muội muội ngươi ." Trư Bát Giới nhanh lên thay Trần Y trả lời, rất sợ người khác đưa hấn cái này đầu heo bỏ qua.

Trần Y trong lòng cái kia ngoan a, thật muốn một cước đem tên này con lợn béo đáng chết đạp phải trong biển làm mồi cho cá . Chuyện tốt không làm, nói hết chút để cho đôi ở riêng nói, cũng là không có người nào .

Quan Âm dung nhan khê nhúc nhích, sau đó lại khôi phục bình thường, nhìn Trần Y đạo: "Y đệ, chuyện này..."

Trần Y biết, bây giờ muốn nói gì đã không có ý nghĩa quá lớn, nói thẳng ra, còn muốn càng tốt hơn một chút . Vì vậy, liền ho khan mấy tiếng nói: "Tỷ tỷ, sự tình là như thế này, Thiên Nhi nàng . . ."

Muốn nói cứ nói cái triệt, Trần Y đem nguyên do chuyện tuần tự đạo biết, không có rơi xuống nửa điểm, còn nghĩ này đến mục đích, cũng đều nói rất rõ .

Hiện tại, liền nhìn Quan Âm nghĩ như thế nào, nói như thế nào, làm thế nào .

Nghe Trần Y nói, Quan Âm cũng là bị Bạch Thiên si tình cảm động, đối với cái này nữ yêu vận mệnh, thờ dài không ngớt . Thế nhưng, Quan Âm cũng có chút quần quýt, một thời không biết nên mở miệng như thế nào .

Trước đây, nàng cùng Trần Y từng có ước định, hơn nữa nàng rất hy vọng, cái kia thời gian sớm đi đến . Mà bây giờ đây? Ước định còn chưa thực hiện, liền mang đến cho mình một cái cái gọi là muội muội, nên xử lý như thế nào mới tốt ?

Nếu như giúp nàng trọng tổ nhân thân, chắc chắn nhiều làm bạn Y đệ nữ tử . Nói trắng ra, sẽ cùng mình cùng chung một cái trọng phụ, nữ nhân nào lại có thể chân chánh làm được, trong lòng không oán đây?

Nhưng nếu là không giúp hẳn nàng nói, lại là rất nhiều đệ tử trước mặt, không để cho Trần Y dưới bậc thang, chắc chắn có thể dùng trong lòng hẳn không vui. Kết quả là, còn là mình thân thủ đem người đàn ông này, hướng hẳn nữ nhân trong lòng đây.

Nên làm thế nào mới tốt?

Quan Âm thật rất khó lựa chọn, ở trong lòng liên tục vấn cùng với chính mình, vì sao phải như vậy lưu ý người đàn ông này. Mình không phải là nửa bước Phật Tổ sao, sao liên đới với hẳn động phạm tâm, còn là như thế đã xảy ra là không thể ngăn cản?

Thấy Quan Âm rất là thống khổ biểu tình, Trần Y biết, loại sự tình này không thể nóng vội. Vì vậy, liền mỉm cười nói: "Tỷ tỷ, người xem như vậy được không. Để cho Thiên Nhi trước tiên lưu lại, ở chỗ này tùy người tu hành. Ta còn phải tiếp tục tây khứ, mang theo nàng cũng có rất nhiều chỗ bất tiện. Tỷ tỷ cảm thấy, như vậy được không?"

Một bên Bạch Thiên cũng không phải kẻ ngu si, lúc này đã nhìn ra chút mách khéo, liền đi tới, chủ động kéo Quan Âm cánh tay, ôn nhu nói: "Như vậy rất tốt, Thiên Nhi liền ở đây theo tỷ tỷ tu hành, cũng cho tỷ tỷ làm bạn nhé."

Quan Âm cảm thấy như vậy cũng không tệ, trước tiên ở chung ở chung, hẳn, đợi sau này lại làm loạn xử. Vì vậy, cũng liền gật đầu nói: "Vậy liền y theo Y đệ nói, Thiên Nhi muội muội liền lưu ở chỗ này tu hành, Y đệ cứ yên tâm đi tây khứ."

"Cái này tốt cái này tốt!" Trần Y tâm tình vui mừng, theo Quan Âm cười nói: "Vậy làm phiền tỷ tỷ."

Vừa nói, Trần Y cũng không dừng lại nữa, vung tay lên nói: "Các đồ nhi, người tiếp tục gấp rút lên đường, đi thôi!"

Cũng bởi vì chuyện này, làm cho Trần Y có một lớn mất ý tưởng, đem Quan Âm nơi đây trở thành lão bà mình kho chứa đồ, sau này nếu còn có cái gì để ý nữ yêu nữ thần gì, liền hướng nơi đây gọi lại, trước tiên làm cho các nàng nữ nhân ở chung, bớt đi bản thân rất nhiều phiền phức.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Làm chút không giống nhau sự tình

cảm tạ bạn đọc hâm ngời sao khen thưởng 100 sách tiền, sao sao cộc! Nhờ vào đó, tân một tuần tiếp tục cầu các thư hữu các loại chống đỡ nga, cảm ơn mọi người!

.....

Ly khai trên biển mình châu sau khi, Trần Y vẫn chưa lập tức phản hồi thỉnh kinh đường. Mà là chân đạp Tường Vân, xem lướt qua một phen trong lúc này Hải Vực khác phong cảnh.

Tôn Ngộ Không mấy người cũng là mừng rỡ tự tại, đương nhiên sẽ không có nửa điểm bất đồng ý kiến. Ở nơi này trên biển lớn du ngoạn, cảm giác đó là không một dạng mỹ hảo. Hơn nữa, còn thỉnh thoảng đánh một cái Tiểu Hải yêu, ăn Tiểu Hải tươi mới cái gì, ngược lại cũng sáng khoái.

Bất quá, Tôn Ngộ Không bọn họ vẫn chưa biết được, Trần Y nghĩa gốc thật cũng không phải là du lãm trung tâm Hải Vực, mà là có chút tiểu quán quýt, không biết nên xử trí như thế nào chuyện kế tiếp tình.

Dựa theo Tây Du tiến trình, kế tiếp xuất hiện yêu quái, chính là Hoàng Bảo Quái, cũng chính là hạ phạm tìm kiếm người yêu Khuê Mộc Lang, là trấn thủ Thiên Đình phía tây đầu lĩnh, ghi vào tiên Tịch chính quy thần tiên.

Đương nhiên, nếu nói là đánh lộn chút chuyện này, Trần Y căn bản không cần quán quýt. Cái kia Khuê Mộc Lang, nhiều lắm cũng chính là một Lục Chuyển Chân Tiên cảnh giới, khỏi nói là mình, tứ tên học trò tùy tiện một cái đi tới, liền có thể nửa phút giải quyết.

Trần Y quán quýt là, khác phương diện vấn đề.

Khuê Mộc Lang, Hạ Giới vì Yêu mục đây là cái gì? Đó không phải là vì hẳn người yêu sao. Ngay cả tiên Tịch cũng không muốn, Hạ Giới tìm kiếm người yêu, là bức nào si tình? Có mấy người thần tiên có thể làm được điểm này?

Hơn nữa, kéo đến tận mười ba năm, cùng dần thân vào thành Bảo Tượng Quốc Tam Công Chúa Phi Hương Điện thị Hương Ngọc nữ nhân, ở trong núi

kết làm phu thê, cũng sinh hai cái khả ái hài tử .

Khuê Mộc Lang đối với lão bà là ân ái có thừa, đối với hài nhi là chiếu cố chu toàn, nghiêm nhiên là một vị mô phạm trọng phu, một cái mô phạm phụ thân .

Mười ba năm, lại nói tiếp chỉ mấy chữ, nhưng thật muốn cùng một chỗ gần nhau bộ dạng ôi mười ba năm, lại đối với lão bà ngoan ngoãn phục tùng, ở thế gian này, lại có mấy nam nhân có thể làm được ?

Dựa theo trong Tây Du kí tình huống, thật nhưng cho Hoàng Bào Quái ban gởi một cái người chồng tốt Cúp . mười ba năm như thế nào cũng chịu bách hoa xấu hổ không biết, nhưng từ Đường Tăng xuất hiện sau đó, liền có thể nhìn ra được, nhân gia là như thế nào yêu lão bà .

Trần Y nhớ kỹ, làm Đường Tăng xông nhằm vào sóng thác động sau khi, Hoàng Bào Quái ở ăn thịt Đường Tăng cùng nghe lão bà nói hai cái này tuyền hạng trong, trực tiếp tuyền chọn nghe lão bà nói, thả Đường Tăng . Muốn lão bà không được Trường Sinh, cái này yêu, được sâu đậm ?

Nếu không phải là bởi vì bách hoa xấu hổ một tờ thư, làm cho Bảo Tượng Quốc quốc vương thỉnh Trần Y bọn họ đến Hàng Yêu, ước đoán, Hoàng Bào Quái sẽ vẫn như vậy cũng chịu bách hoa xấu hổ, thẳng đến nàng đòi này đi hết, thậm chí tiếp tục đòi sau tình duyên .

Đương nhiên, cũng không thể nói bách hoa xấu hổ không được, nhân gia một cái khuê nữ, đường đường Bảo Tượng Quốc Tam Công Chúa, cứ như vậy bị người yêu quái này vén đến ngũ mười ba năm, cả hai thẳng nhóc đi ra . Vẫn không thể trở về đi xem người nhà mẹ đẻ, ai không muốn về thăm nhà một chút ?

Người lại cũng chịu ta, lại yêu ta, nhưng mười ba năm không cho về nhà một chuyến, có cơ hội có thể không bắt được ?

Cho nên, cái này lưỡng phu thê thật chưa từng gì sai, cũng coi là bản mẫu phu thê . Đến cuối cùng, bách hoa xấu hổ biết mình cùng Khuê Mộc Lang các loại sau đó, phân biệt lúc khóc được kêu là một cái tan nát tâm can, lời thể nói làm cho người khác đau lòng .

Vì vậy, làm cho lúc này Trần Y phi thường quán quýt .

Hắn mặc dù thích điểm công đức, cũng không phải là cái gì Thánh Mẫu kỹ nữ, nhưng càng không phải là một vị phát rồ người . Ở ái tình phương diện này, Trần Y phi thường chống đỡ Khuê Mộc Lang cách làm, có loại muốn đi vòng tâm tư .

Nhưng kể từ đó, bách hoa xấu hổ càng sẽ nhớ gia, thời gian dài, nói không chừng liền sẽ nhờ đó mà ảnh hưởng tình cảm vợ chồng, để cho 1 cộc chuyện đẹp, cuối cùng tan rã trong không vui .

Nếu như xuất thủ, diệt Khuê Mộc Lang, để cho bách hoa xấu hổ nổi hai cái tiểu thí hài về nhà, vậy cũng không thích hợp . Cô nhi quả mẫu, được có bao thể thăm ? Vưu là con nít, bọn họ là vô tội, không nên có loại đau khổ này đi theo .

Nên làm như thế nào mới tốt ?

Trần Y vuốt chiếu sáng đầu trục, càng nghĩ, cuối cùng là làm quyết định, để cho mình lúc này đây, làm chút không giống nhau sự tình . Con đường về hướng tây, không nhất định tất cả đều là giết chóc, còn có thể làm bà mỗi gì đó, nên là không tệ thể nghiệm .

Đương nhiên, muốn thúc đẩy Khuê Mộc Lang cùng bách hoa xấu hổ việc, làm cho Bảo Tượng Quốc tiếp nhận Khuê Mộc Lang, sơ kỳ công tác chuẩn bị, vẫn phải làm đủ lại vừa .

"Gào!"

Trong lúc bất chợt, một tiếng rống gầm cắt đứt Trần Y suy nghĩ, làm cho hắn không hề nghĩ ngợi liền lớn uống: "Tiểu Bạch Long, người nhà thân hư hay là người, quý kêu cái gì tinh thần ?"

"Sư phụ, không phải ta đang gọi ." Tiểu Bạch Long vội vàng người nhẹ nhàng qua đây, vẻ mặt ủy khuất nói: "Sư phụ, ta đều chưa Hóa bản thể, sao phát sinh như vậy tiếng kêu ? Là phía trước một cái Hải Long, tựa hồ có hơi địch ý ."

Nghe vậy, Trần Y mới giương mắt, nhìn về phía trước Hải Vực .

Ở cách bọn họ khoảng chừng 3000 m chỗ, một cái lam sắc hàng dài vọt ra khỏi mặt nước, xoay quanh trên cao, nên có hơn trăm thước trường . Dương nhàn nhàn vuốt, mắt to nhìn chăm chăm Trần Y đám người, Long Ngâm không ngừng .

"Tiểu Bạch Long, người này nói gì ngoạn ý ? Người nên nghe hiểu được đi." Trần Y nhìn về phía Tiểu Bạch Long, hy vọng hắn có thể phiên dịch phiên dịch .

Cũng không các loại Tiểu Bạch Long mở miệng, Hải Long biến hóa nhanh chóng, hóa thành một vị cô gái trẻ tuổi, ăn mặc lam sắc quần áo, đỉnh đầu còn dài hai mini Long Giác, có điểm ảnh hưởng nàng mỹ lệ .

Cái này Long Nữ vóc người cũng rất tốt, tiêu chuẩn tỉ lệ vàng, hơn nữa, trước ngực hai cái lực đàn hồi cầu, so với bình thường nữ tử cần tới được mãnh liệt rất nhiều, có loại phá y ra thể .

Long Nữ không cần Tiểu Bạch Long làm phiên dịch, trực tiếp mở miệng nói: "Nơi nào đến hòa thượng, dám xông vào Bản vương Hải Vực, khiêu khích

Bản vương Long Uy, cho là thật muốn chết!"

"Vật xung động, xin chớ xung động a!" Tiểu Bạch Long vội vàng chạy đến Trần Y phía trước, sắc mặt nhìn Long Nữ, cười đến có chút muốn ăn đòn đạo: "Long Tộc oai, làm không thể đã bị hấn tộc khiêu khích. Nhưng ta không phải là hấn, ta cũng là Long Tộc a."

Vừa nói, Tiểu Bạch Long biến hóa nhanh chóng, huyền hóa ra chân thân, thành một cái so với kia Long Nữ còn lâu hơn một chút bạch sắc Cự Long, tới lui tuần tra Thiên Không, rất uy vũ.

"Làm càn!" Long Nữ cao quát một tiếng đạo: "Tại sao Yêu Long, dám can đảm ở Bản vương trước mặt đùa giỡn uy phong, còn không mau mau hóa thành hình người, đến đây lĩnh tội bị phạt!"

Tiểu Bạch Long nghe người ta 1 tiếng hét to, nhất thời liền đầu (chỗ này), ngoan ngoãn biến trở về hình người, về mặt ủy khuất nói: "Ta không phải Yêu Long, chính là Tây Hải Long Vương Tam thái tử, chỉ là sinh ra không quá chính thống mà thôi."

"Lời người nói Tây Hải Long Vương, thế nhưng Ngao Nhuận này lão tặc?" Long Nữ trong mắt bốc hỏa, nên cùng Ngao Nhuận thù khí không cạn.

Tiểu Bạch Long tự nhiên cảm thụ được xuất Long Nữ tức giận, vội vàng hỏi: "Nói như thế, các hạ nhận thức phụ vương ta, lại cùng phụ vương ta có chút hiểu lầm?"

"Có chút hiểu lầm?" Long Nữ lạnh lùng nói: "Này lão tặc chuyện bậy không thừa, muốn để cho mẫu thân ta từ hấn, lọt vào cự tuyệt sau khi, còn muốn mạnh mẽ làm bản. Mất đi mẫu thân ta pháp lực không yếu, liều mạng Đào Thoát, may mắn được phụ vương ta cứu giúp, phương giữ được một mạng."

"Nhưng mẫu thân ta trong này lão tặc âm toán, thể giấu dư độc, đợi ta sau khi sinh không đủ ba tháng, liền cười hặc tây khứ. Phụ vương ta cũng vì hiểu rõ mẫu thân trong cơ thể dư độc, tự thân đánh vào, không lâu sau cũng đi theo mẫu thân đi."

Vừa nói, Long Nữ trong mắt hàn mang lóe ra, lãnh tiếng gầm nhẹ: "Người nói, như thế thâm cừ đại hận, ta làm báo không lo báo? Tiếc rằng ta tu vị còn thấp, tạm thời ần nhẫn nổi. Không nghĩ tới, con của hấn lại đưa tới cửa, thực sự là lão thiên có mắt a!"

"Vị này Long Nữ, người liền xác định như vậy, có thể cử động cho ta chờ?" Trần Y từ từ mở miệng, Đế Vương chi linh tuôn ra, Vương Giả khí thế xảy ra.

"Không được a sư phụ!" Tiểu Bạch Long vội vàng khẩn cầu: "Sư phụ, xin chớ thương tổn cho nàng, đệ tử..."

Trần Y phát tay cắt đứt Tiểu Bạch Long nói: "Vi sư biết được người tâm tư, như thế nào lại thương tổn cho nàng đây? Không chỉ có không biết, còn muốn làm chút không giống nhau sự tình, tròn người viên này xao động Long Tâm."

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Số khổ hài tử làm một nhà

Tiểu Bạch Long trong ngày thường bớt nói, nhưng cũng không ảnh hưởng hấn thông minh, một cái liền nghe hiểu Trần Y ý trong lời nói, làm cho hấn hưng phấn giống như một hài tử, lại huơ tay múa chân.

Tôn Ngộ Không mấy người cũng biết được Trần Y ý gì, đều đối với Tiểu Bạch Long biểu thị chúc mừng. Bất quá, Tôn Ngộ Không cũng có chút hơi mất mát, rõ ràng mình là đại sư huynh, còn được sư phụ tán gái chân truyền, sao liền đến bây giờ, còn không thành quả đây?

Bọn người kia ngôn hành cử chỉ, làm cho Long Nữ về mặt mộng bức, không biết mấy người này, đến tột cùng ý gì. Vì vậy, liền lớn uống: "Chớ có ở Bản vương trước mặt đá ách mê! Cái kia Bạch Long, mau mau qua đi tìm cái chết!"

"Sờ người... A không, há lại nhưng sờ loạn? Là A di đà phạt!" Trần Y vội vàng cứu chính tự mình, nhìn Long Nữ đạo: "Vị này Long Nữ, đáng đáp đẹp như vậy, sao liền động bất động liền kêu đánh tiếng kêu giết đây? Không được, không tốt."

Long Nữ trừng Trần Y liếc mắt, lạnh lùng nói: "Người một cái xuất gia hòa thượng, sao Hiểu trong lòng ta đau? Thức thời, liền lập tức lẩn xa, bằng không, ngay cả người tất cả cùng đồng thời giết chết!"

Trần Y lắc đầu, thờ dài nói: "Trong lòng thù hận sâu như thế, đối với da thịt phi thường không được, ảnh hưởng cảm thấy a . Bản tăng đến cùng nhất kể, chính là người cùng ta Tiểu Đồ Đồ làm lão bà . . ."

"Làm càn!"

Long Nữ chợt quát một tiếng, con tức vọt hơn, trừng mắt Trần Y đạo: "Bọn người nhất định là Ngao Nhuận lão tặc đồng bọn, chuyên làm như thế bản thủ việc . Hôm nay, Bản vương xử bọn người vĩnh viễn không luân hồi!"

Ba!

Trần Y gõ ngón tay, nhếch miệng cười nói: "Người nói đúng, chúng ta vốn là không cần luân hồi, làm Thọ Dữ Thiên Tê . Bất quá có một chút người nói sai, ta như vậy anh minh, sao là Ngao Nhuận lão gia hỏa kia đồng đẳng ? Nấm lạnh, người hiểu lầm sâu đi ."

Long Nữ lần thứ hai hừ cái giọng mũi, tiếp tục lạnh lùng nói: "Hôm nay, coi như người xảo thiết như hoàng, cũng chạy không thoát Từ Vong . Có thể chết ở Bản vương trong tay, coi như là bọn người tạo hóa, còn không dập đầu tạ ân ?"

Nghe lời này, Trần Y thật có chút bốc hỏa . Nếu không phải vì Tiểu Bạch Long suy nghĩ, thật muốn phát tay diệt cái này Long Nữ . Hoàn hảo, Trần Y điều khiển tự động lực tương đối mạnh, đem con tức đè xuống, Tịnh Tương Tôn Ngộ Không bắt chuyện qua đây .

"Hầu tử, trước đây người không phải đồng ý qua Tiểu Bạch Long, cấp cho hán trào cái Mẫu Long làm vợ sao . Hôm nay, liền nhìn người có thể hay không thật phát hiện mình hứa hẹn . Bất quá phải nhớ kỹ, không thể gây thương hại nàng, bằng không Tiểu Bạch Long tìm người liều mạng, vì sư cũng làm như không nhìn thấy ."

Tôn Ngộ Không cười hắc hắc, gãi gãi lông khi đạo: "Sư phụ cứ yên tâm đi, ta đây Lão Tôn tự có chừng mực, sẽ không đa thương nàng mây mây ."

"Đi thôi ." Trần Y đơn giản phun ra hai chữ, liền không nói thêm nữa, khoanh chân Tường Vân thượng, ngồi đợi xem kịch vui .

Suru!

Tôn Ngộ Không ngã nhào một cái lật tới Long Nữ trước mặt không đủ 50 mét chỗ, Lôi Công Chùy hờ ra, đem Kim Cô Bổng hướng trên vai một khiêng, nhìn Long Nữ đạo: "Muốn muốn đánh nhau ? Ta đây Lão Tôn liền chơi với người chơi, không cần sư phụ động thủ ."

"Ta liền trước tiên diệt người!" Long Nữ sát ý nổi lên, một tay rạch một cái, té xuất một thanh tốt nhất cổ kiếm, liền đánh về phía Tôn Ngộ Không .

"Đến tốt lắm!"

Tôn Ngộ Không khẽ quát một tiếng, chọn Kim Cô Bổng đón nhận, về mặt ung dung .

"Đại sư huynh, thỉnh hạ thủ coi thường ta!" Tiểu Bạch Long vội vàng lên tiếng nhắc nhở, rất sợ hầu tử một thời hưng khởi, quên sư phụ ăn nói, một gây càn Long Nữ đánh chết, khả năng liền thiệt thòi lớn .

Tôn Ngộ Không cười ha ha một tiếng đạo: "An tâm a ! Tiểu Bạch Long, ta đây Lão Tôn định sẽ không làm thương tổn cho nàng ."

Khanh!

Kim Cô Bổng cùng cổ kiếm rất nhanh chạm vào nhau, kích khởi rất nhiều hoa lửa đồng thời, phát sinh vĩ đại tiếng tai âm thanh, tạo nên tầng tầng khí lưu, đem bốn phía đám mây đánh tan .

Long Nữ ở dưới một kích này, bị Tôn Ngộ Không đẩy lui mấy chục thước, cổ kiếm suýt nữa tuột tay . Làm cho nàng giật mình không nhỏ, sững sờ nhìn Tôn Ngộ Không, không có lập tức khởi xướng lần công kích thứ hai .

Nàng rất là hoảng sợ, một cái nhìn lại xấu lại ác tâm mao Hầu, lại có như thế bản lãnh lớn, bản thân cũng không này Hầu đối thủ . Nhưng nếu đến đây thì thôi, phải đến năm nào tháng nào, mới có thể tìm Ngao Nhuận lão tặc báo thù ?

Long Nữ con người chuyển động, suy tính khác biện pháp, không lâu sau liền có chủ ý, nhìn về phía về mặt lo lắng Tiểu Bạch Long .

Trong bốn người này, đầu khi là đại sư huynh, bản lĩnh tự nhiên tốt nhất . Mà cái kia Bạch Long vì tiểu sư đệ, nhất định là bản lĩnh yếu nhất . Nếu muốn báo thù, được tìm Bạch Long đơn đả độc đấu .

Vì vậy, Long Nữ chỉ một ngón tay Tiểu Bạch Long đạo: "Còn đây là người ta việc, không cần hán người nhúng tay . Nếu người còn thừa nhận mình là người đàn ông, liền đến đây đánh với ta một trận, có dám ?"

Tiểu Bạch Long bị hỏi khó, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào . Cái này Long Nữ lúc này đang đang bức bối trên, định không biết nghe được vào bản thân nói . Lẽ nào, thật muốn đánh một trận mới được ? Hay là, coi như đánh, cũng giải quyết không vấn đề đây?

Trần Y thấy Tiểu Bạch Long như vậy làm khó dễ, thờ dài nói: "Tiểu Bạch Long, nhìn người kinh sợ dạng, thật không nên thu người làm đồ đệ . Nàng muốn đánh, người sẽ thanh toán nàng . Còn như phải như thế nào đánh nha, chính người quyết định, còn dùng vì sư dạy người ?"

Tiểu Bạch Long không có cách, chỉ phải nâng kiếm nghênh chiến, thay thế Tôn Ngộ Không, đứng ở Long Nữ trước mặt .

"Nạp mạng đi!"

Long Nữ kêu quát một tiếng, giờ kiếm liền gai, lại chiêu thức xảo quyết, toàn bộ tập trung Tiểu Bạch Long các đại chỗ yếu.

Khanh!

Lại là 1 tiếng binh khí tiếng đánh truyền đến, song phương đều là lui lại không ít, thoát nhìn, chiến đấu ngang tay, chẳng phân biệt được sàn sàn như nhau .

Nhưng này Long Nữ sao không biết, Tiểu Bạch Long là ở tận lực để cho cùng với chính mình, mới có một màn như thế . Nếu là chân chính chiến đấu, mình cũng cùng không Bạch Long đối thủ .

"A ~~~ "

Long Nữ đột nhiên ngửa mặt lên trời hét dài, có thể nghe được xuất, nàng lúc này là cỡ nào bi phẫn, cỡ nào tuyệt vọng, cỡ nào bất đắc dĩ .

Ngay cả con trai của người ta đều đánh không lại, lấy cái gì đi tìm này lão tặc báo thù ? Lại xem cái này Bạch Long thực lực, mặc dù lại cho mình trăm ngàn năm thời gian, cũng không đạt được cảnh giới bậc này . Báo thù, chỉ có thể là một câu nói suông .

Long Nữ hô lớn: "Phụ Vương, Mẫu Hậu, nữ nhi vô năng, không thể là các ngươi báo thù, đã mất khuôn mặt sống tạm . Các ngươi các loại, nữ nhi đến!"

Vừa dứt lời, cổ kiếm liền gãy lên trên, vạch ra mỹ lệ hình cung, đâm về phía chính cô ta ngực .

Phốc!

Trường kiếm vào cơ thể chỉ tiếng vang lên, nhưng Long Nữ vẫn chưa cảm thấy nửa ngày đau đớn, làm cho nàng không khỏi mở đôi mắt đẹp . Đập vào mi mắt, là đứng ở trước người mình Tiểu Bạch Long, cùng gần như xuyên qua Bạch Long thân thể cổ kiếm .

Khi thấy trước mắt đây hết thảy lúc, Long Nữ không gì sánh được kinh ngạc . Bất quá cũng vèn vèn trong thời gian ngắn sự tình, rất nhanh liền khôi phục lại, quát to: "Vì sao! Vì sao ngay cả chết cũng không để cho ta như nguyện, đây là vì cái gì!"

Tiểu Bạch Long thủ đoạn nắm bắt đâm vào lồng ngực cổ kiếm, sắc mặt trắng bệch, biểu tình rất là đau đớn, mồ hôi lớn chùng hạt đậu cuồn cuộn mà rơi, khóe miệng cũng không định có máu tươi chảy xuất .

Bất quá, Tiểu Bạch Long không có bận tâm những thứ này, mà là gian nan bài trừ mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Không . . . Không tại sao, chỉ vì . . . Chỉ vì ta cũng là cái số khổ hài tử, chỉ vì ta thích ngươi, ta . . . Phốc!"

Còn chưa có nói xong, Tiểu Bạch Long vẫn là không có nhìn xuống phun búng máu tươi lớn, nhuộm đỏ Long Nữ tảng lớn vạt áo, làm cho nàng liên tiếp lui về phía sau, buông ra cầm kiếm ngọc thủ .

Sưu!

Trần Y lách mình qua đây, đỡ một cái lung lay sắp đổ Tiểu Bạch Long, thán xuống đạo: "Tiểu tử ngươi thật là bỗng nhiên, vì tán gái, ngay cả mạng cũng không muốn, bội phục bội phục!"

Vừa nói, Trần Y móc ra một viên cửu chuyển Đại Hoàn Đan, đưa vào Tiểu Bạch Long trong miệng . Đồng thời, thôi động linh lực, đem cổ kiếm bức ra, cũng bảo vệ Tiểu Bạch Long Tâm Mạch, để tránh khỏi xảy ra sự cố .

Làm xong chuỗi này công việc cứu trị sau khi, Trần Y đem Tiểu Bạch Long thả chuyển ở trên đám mây, lúc này mới xoay người nhìn Long Nữ, từ từ mở miệng nói: "Tiểu Bạch Long giống như ngươi, đều là số khổ hài tử, làm người một nhà không phải tốt hơn ? Lẫn nhau cũng có một dựa vào ."

Long Nữ lác đầu liên tục: "Ta không tin, ta không tin! Hắn là này lão tặc Tam thái tử, sao là số khổ người ? Ngươi gạt ta, các ngươi đều đang gạt ta!"

Trần Y lại thờ dài nói: "Người xuất gia không nói dối, bản tăng sao lừa ngươi ? Sự tình là như thế này . . ."

Sau đó, Trần Y liền đem Tiểu Bạch Long thân thể cùng tảo ngộ, nói hết ra, làm cho Long Nữ càng nghe càng kinh ngạc, không khỏi nhìn về phía trong lúc chữa thương Tiểu Bạch Long, biểu tình thay đổi trong nháy mắt, sát ý dần dần biến mất .

Đến cuối cùng, nàng hoạt động hai chân, chậm rãi theo Tiểu Bạch Long đi tới .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Buông cùng cầm lấy

"Yêu quái! Chớ có tổn thương sư đệ ta!"

Sa Hòa Thượng chợt quát một tiếng, phản phất một cái tung người qua đây, che ở Tiểu Bạch Long trước người, trong tay Nguyệt Nha Sạn nhắm thẳng vào Long Nữ, một bộ muốn đánh nhau thần sắc.

Suru!

Một thân ảnh cấp tốc mà đến, rơi vào Sa Hòa Thượng bên cạnh thân, không chờ hắn có phản ứng gì, dương tay chính là một cái khẩu đầu che đi.

Ba!

Cái này bàn tay đánh, được kêu là một cái vang dội, trực tiếp để cho Lão Sa ở mộng bức trong đau đớn, hoàn toàn không hiểu phương hướng, không giải thích được nhìn một bên thổi bàn tay Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không Bạch Sa Hòa Thượng liếc mắt, tức giận nói: "Người cái này chỉ biết ăn thịt chết Hà Yêu, con mắt trường trên mông thật không? Không nhìn ra, nhân gia vị này Long Nữ, là phải tới thăm sư đệ thương thế? Nhanh lên chết đi!"

Sa Hòa Thượng một bên vuốt bị Tôn Ngộ Không sờ gô đất phương, một bên ngậy người mông mờ miệng: "Thật là như thế sao? Ta Lão Sa sao liền nửa điểm cũng không nhìn ra? Ai! Vẫn là tu vị thấp điểm, được gia tăng tu hành mới được."

Vừa nói, Sa Hòa Thượng liền ngoan ngoan đi ra, ở cách đó không xa khoanh chân Tường Vân trên, thật liền dành thời gian tiến hành tu hành. Điều này làm cho Trần Y liên tục lắc đầu thở dài: "Cái này Lão Sa, tình thương đoán chừng phải là số âm, đáng đời cả đời ở độc thân."

Mà Trư Bát Giới thì ở một bên đắc ý cười, lớn tiếng nói: "Ồi này! Ta nói Hầu ca a, người như vậy như vậy, không phải lại có cái gì hư ý tưởng, muốn tán gái đi."

"Đi đi đi! Người một cái ngực từ mủ nói cái gì đó?" Tôn Ngộ Không trừng mắt Trư Bát Giới, cảm thấy cái này heo mập nhất định là lại ngứa da ngứa, muốn tìm rút ra.

Long Nữ lúc này tất nhiên không có bất kỳ tâm tư, nghe những sư huynh này đệ nói ra, thấy Sa Hòa Thượng sau khi rời đi, liền bước nhanh qua đây, ngồi xổm Tiểu Bạch Long trước mặt, tỉ mỉ vì hắn kiểm tra, xem hắn thương thế đến tột cùng như thế nào.

"Không có... Không có việc gì, không rầu lo lắng. Có sư phụ Thần Đan, ta... Ta... Phốc!"

Một câu nói chưa nói xong, Tiểu Bạch Long lại là phun ra một ngụm máu tươi, lần thứ hai nhuộm đỏ Long Nữ tảng lớn quần áo. Mà Tiểu Bạch Long, cũng lại khó mà chống đỡ được, không cam lòng nhắm hai mắt lại.

Điều này làm cho Long Nữ không gì sánh được hoảng sợ, kinh hô lên: "Bạch Long, Bạch Long người mau tỉnh lại, người mau tỉnh lại a!"

Suru!

Trần Y cấp tốc lướt đến, một đạo linh lực đưa vào Tiểu Bạch Long trong cơ thể, vì hắn điều tra thương thế trong cơ thể rốt cuộc có bao nhiêu trọng. Lại một bên điều tra, một bên không giải thích được tự nói: "Sao có thể như vậy? Vừa rồi rõ ràng đã tốt hơn nhiều, hiện tại người thành nghiêm trọng như vậy?"

Vừa nói, Trần Y ở quát khẽ một tiếng trong thôi động linh lực, truyền vào Tiểu Bạch Long trong cơ thể, vì hắn khai thông gân mạch, bảo vệ ngũ tạng lục phủ cùng Nguyên Thần, đồng thời lớn tiếng nói: "Không có trải qua ta đồng ý, muốn chết cũng không được!"

Giờ này khắc này, Tôn Ngộ Không mấy người cũng đều bay tới, đều là vẻ mặt khẩn trương, Tình Tình nhìn tình thế phát triển.

Rốt cục, ở Trần Y đưa vào đại lượng linh lực sau khi, Tiểu Bạch Long lại từ từ mở hai mắt ra, gian nan cười nói: "Tạ ơn... Tạ ơn sư phụ, đệ tử..."

"Nghỉ phải nói!" Trần Y ngăn lại Tiểu Bạch Long, xoay mặt nhìn viễn phương đạo: "Đi, vì sư dẫn người đi tìm Quan Âm Bồ Tát, xin nàng hỗ trợ cho người..."

"Vô dụng."

Long Nữ cùng Tiểu Bạch Long trăm miệng một lời, làm cho Trần Y không thể không tin, bọn họ theo như lời là thật. Nhưng hắn nói như thế nào cũng không khả năng buông tha Tiểu Bạch Long, liền để cho hắn tiếp tục nằm, sau đó nhìn về phía Long Nữ đạo: "Nói cho ta biết, vì sao vô dụng?"

Long Nữ thở dài nói: "Lúc mới một kiếm kia, đã xuyên thấu Bạch Long Long Tâm, lại hủy hấn Long Châu, chỉ sợ là cứu được không."

"Người nói cái gì?" Trần Y trợn lên giận dữ nhìn nổi Long Nữ, sát ý xảy ra, lạnh lùng nói: "Như vậy, người liền tha ản? Người chính là vì cha mẹ người báo thù? Người vui vẻ không? Nói!"

Long Nữ bị Trần Y sợ đến không khỏi run, nhỏ giọng nói: "Ta... Ta không phải cố ý, là chính bản thân hắn..."

"Đừng tìm cho ta mượn cớ!" Trần Y thật là sinh khí, lạnh lùng trừng mắt Long Nữ đạo: "Người báo thù cho cha mẹ, liền giết một cái không chút liên hệ nào số khổ nhĩ, tốt a! Như vậy, hiện tại ta phải cho ta đồ nhĩ báo thù, người có ý kiến gì hay không?"

Long Nữ không trả lời Trần Y nói, trực tiếp nhắm mắt ngửa đầu, đem trắng nõn nà cái cổ lộ ra, tùy thời nghênh tiếp Trần Y đánh giết.

"Sư phụ không được!"

Tiểu Bạch Long không biết đến từ đâu khí lực, lại một cái nhào tới, đem Trần Y ôm chặt lấy, nhìn Long Nữ hét lớn: "Đi mau, người đi mau a! Đi nhanh lên!"

Một bên kêu, tiền huyết một bên liên tục tuôn ra. Nhưng Tiểu Bạch Long không có đi quản, chỉ biết là ôm lấy sư phụ, chỉ biết là để cho cái này Long Nữ mau rời đi, để tránh khỏi bị sư phụ Trảm Sát.

"Ta không đi! Ta không đi!" Long Nữ cũng là rít gào mở, xông qua đã đem Tiểu Bạch Long kéo tới, ôm ở ngực mình, nước mắt từ vậy đối với trong mắt to ào ào mà chảy, tích lạc ở Tiểu Bạch Long trên người.

Long Nữ vừa dùng ống tay áo vì Tiểu Bạch Long lau chùi khoe miệng, một bên ôn nhu nói: "Lúc mới, ta đã suy nghĩ cẩn thận, một đời trước cừu hận, không nên dây dưa tới trên người chúng ta. Hơn nữa, Mẫu Hậu quy thiên, làm so với trong thống khổ sống muốn tốt hơn nhiều."

Vừa nói, Long Nữ lại cười rộ lên, nhẹ giọng nói: "Vừa rồi một kiếm kia, ta cũng báo thù, cũng nên là ta buông cừu hận thời điểm. Hiện tại, liền để cho ta vì người làm chút nên làm việc đi."

Vừa dứt lời, Long Nữ liền há mồm phun một cái, một viên lóe ánh sáng màu vàng Long Châu té xuất, chậm rãi bay xuống đến Long Nữ trong tay.

Long Nữ ngẩng đầu nhìn Trần Y, mỉm cười một chút nói: "Sư phụ, xin thay ta chiếu cố tốt Bạch Long. Nếu có kiếp sau, ta nhất định cùng hắn làm người vợ, trở thành một người nhà."

Lúc này, Tiểu Bạch Long đã hao hết Quy Nguyên, nằm ở chết khiếp vong trạng thái, đã vô lực lại ngăn cản Long Nữ thành tựu.

"A di đà phật, thiện tai thiện tai!" Trần Y cuối cùng cũng nghiêm trang lời nói Phật Ngữ, nhìn Long Nữ đạo: "Cô nương, người hôm nay gây nên, chính là buông cùng cầm lấy tấn mỹ thuyết minh, thật sự là lớn thiện."

Vừa nói, Trần Y một bên té xuất Tử Kim Bát, lại nói: "Như vậy, liền để cho thiên địa này làm chứng, tròn hai người người tâm nguyện đi. Đến, đem Long Châu cho ta."

Mặc dù không rõ Bạch Trần Y vì sao phải Long Châu, nhưng Long Nữ hay là đem Long Châu phóng tới Tử Kim Bát trong, tiếp tục vì Tiểu Bạch Long lau chùi khoe miệng vết máu.

Vén vén mấy hơi thở, Trần Y liền hoàn thành phục chế, từ Tử Kim Bát trong xuất ra hai khóa Long Châu, đưa cho Long Nữ đạo: "Cô nương, chính người nuốt trở lại một viên, một viên khác, liền cho Tiểu Bạch Long ăn vào đi. Nếu như không đủ, ta chỗ này còn có."

"À?"

Long Nữ kinh ngạc đến ngây người, nhanh lên lau nước mắt, nhìn kỹ trong tay hai khóa Long Châu. Nhưng bất luận nhìn thế nào, nàng cũng không có phát hiện chút nào dị thường, chính là mình Long Châu. Thế nhưng, sao là hơn xuất một viên đến đây?

Trần Y khẽ mỉm cười nói: "Không cần ngờ vực vô căn cứ, đều nhanh nuốt vào đi."

Long Nữ bức nào thông minh, biết được Trần Y sẽ không nói cho nàng trong lúc này nguyên do, cũng liền không hỏi nữa cái gì, trực tiếp đem một viên uy vào Tiểu Bạch Long trong miệng, mình mới đem một viên khác nuốt trở lại.

Long Châu vào bụng, hiệu quả đó cũng không phải là một dạng tốt. Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long trắng bệch sắc mặt trở nên hồng nhuận, ngực lên xuống, lại có hô hấp, hai mắt cũng từ từ mở ra.

Khi thấy bên người mọi người lúc, Tiểu Bạch Long cho là phát sinh cái gì, vội vàng vấn: "Sư phụ, các người... Các người làm sao cũng xuống? Hắc Bạch Vô Thường, cũng câu các người?"

Nghe vậy, mọi người đều là cười to, làm cho Tiểu Bạch Long vẻ mặt mòng bức. Chỉ có Long Nữ, đem vừa rồi việc nói ra đến.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Vương Giả hình thức ban đầu

Nghe Long Nữ tường thuật sau khi, Tiểu Bạch Long lúc này mới biết, trong vòng mấy phút ngắn ngủi, lại phát sinh nhiều như vậy sự tình. Còn để cho hần cái này Tây Hải Long Vương khí tử, thành công thu hoạch cao lãnh Long Nữ phương tâm, quả thực thoải mái rồi tình rồi mù.

Không tự chủ được cũng tốt, kim lòng không đau cũng được, ngược lại, Tiểu Bạch Long chính là làm kiện rất xung động sự tình. Ngay trước sự phụ cùng chư vị sư huynh mặt, trực tiếp một tay lấy Long Nữ ôm lấy, a! Một cái ba tại nơi mềm, hồng hồng, nhắn mịn miệng nhỏ thượng.

"Ồ... Lão thiên!"

Trư Bát Giới kêu to lên, cũng nhanh lên quay đầu đi, không muốn xem kế tiếp chuyện phát sinh.

Ngay cả Trần Y, Tôn Ngộ Không dám người, cũng đều đưa tay che hai mắt, chỉ chừa một cái khe hở tham quan, cảm thấy này tiểu sắc long, hai má phải xuất hiện dấu bàn tay.

Thế nhưng, ước chừng nửa phút trôi qua, chính là không nghe được nhất thanh thủy hưởng truyền đến, làm cho mọi người rất không hiểu. Một cái đại cô nương mọi nhà, bị người trước mặt mọi người ôm hôn, bản năng phản ứng không phải một cái tát quất tới?

Nhưng sự thực đây? Cũng là khác hẳn nhau. Long Nữ chẳng những không có dương tay cho Tiểu Bạch Long một cái tát, mà là giơ lên cánh tay, ôm Tiểu Bạch Long cái cổ, so với Tiểu Bạch Long còn muốn chủ động một chút, đều nghe đến hai người xoạch hôn môi âm thanh.

Tôn Ngộ Không trực tiếp muốn khóc ngất ở WC, đại sư này huynh người làm? Trừ tu vị miễn cưỡng cao một tí tạo như thế bên ngoài, khác phương diện chỗ nào cường? Xem xem người ta Tiểu Bạch Long, nửa phút giải quyết, còn muốn hay không Hầu sống nha!

Đương nhiên, đối với tình thương là số không, thậm chí vì số âm Sa Hòa Thượng cùng Trư Bát Giới mà nói, chỉ là cảm thấy, như vậy trước công chúng hôn môi thực sự bất nhã, hần cũng không có cảm giác gì.

Mà Trần Y, là chân chính kinh ngạc đến ngây người, buông ra bưng mắt hai tay, hai con ngươi tròn xoe, suýt nữa muốn từ trong hốc mắt rơi xuống.

Nói, thế giới này nữ tử, không nên đều phi thường rụt rè mới đúng không? Kéo một tay nhỏ bé gì, đều đã quá điên cuồng, chỗ nào thấy trước mặt mọi người đánh ba?

Khỏi nói thế giới này, coi như là ở Trần Y xuyên qua trước khi, loại sự tình này cũng không nhiều phát sinh. Thế kỷ mới các nữ nhân xem như là mở ra đi, nhưng cũng có rất ít người trước mặt mọi người như vậy, quả thực thấy qua tiền vệ nha

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, vậy chỉ có thể là nhắm vào người mà nói, đối với hần động vật, đây còn không phải là muốn ở nơi nào xong việc liền ở nơi nào xong việc? Ai từng thấy, miêu cầu này, làm chuyện kia còn phải lên giường?

Mặc dù nói Tiểu Bạch Long cùng Long Nữ tu đắc nhân thân, nhưng nói tới nói lui, cũng hay là hần động vật. Tâm tình vừa lên đến, ai còn quản những thứ này? Hôn nhẹ đó là tiểu nhi khoa, không có trực tiếp hi lý hoa lập cũng không tệ.

Tựa hồ, Long Nữ nhận thấy được mọi người dị dạng, vội vàng buông ra Tiểu Bạch Long, xấu hổ cúi đầu, không dám nhìn người nào.

Tiểu Bạch Long trong chán đoạn hậu, tự nhiên cũng cảm thụ được Trần Y bọn họ nhãn thần, lại giống là có chút ngượng ngùng, hắc hắc cười khúc khích, cũng không phải nói cái gì mới tốt.

Trần Y cảm thán nói: "Xem ta người sư phụ này làm, thất bại a! Tiểu tử nguoi động tác còn nhanh hơn ta. Dựa theo cái này phát triển, nói không chính xác ngày nào đó là hơn đi ra một cái Tiểu Tiểu long."

Vừa nói, Trần Y nhìn về phía Long Nữ đạo: "Cô nương, đều đã như vậy, cũng nên có thể nói cho ta biết các loại, nguoi quý tính phương danh đi."

Long Nữ vội vàng trả lời: "Bẩm báo sư phụ, tiểu Long . . . Tiểu nữ tử họ Mễ, tên là Dao Dao, sư phụ cùng các sư huynh, gọi Dao Dao cho giỏi."

"Rất êm tai khuê danh, không tệ không tệ." Trần Y gật đầu nói: "Dao Dao, vậy có phải hay không, cũng nên dẫn chúng ta đi ngòi địa phương ở, thuận tiện đưa người cùng Tiểu Bạch Long hôn sự làm?"

"Toàn bằng sư phụ an bài." Mễ Dao Dao nhỏ giọng trả lời, hết thấy đều giao cho Trần Y an bài, nàng và Tiểu Bạch Long chiếu làm là được.

Trần Y cười ha ha một tiếng, vung tay lên nói: "Được! cái lương không bằng bạo lực, hôn lễ liền tuyên chọn ở ngoài sáng ngày cử hành, giờ lành liền định vì Thần lúc khoảnh khắc, vì sư để làm các người chủ hôn người, như vậy được không?"

"Tạ ơn sư phụ!" Tiểu Bạch Long hi thương mĩ sao, chỗ nào còn có thể nói ý hấn? Ý vị cười lớn, ngẩng đầu rộng to hơn: "Ta có phu nhân, ta Tiểu Bạch Long có phu nhân, ha ha ha . . ."

Nhìn Tiểu Bạch Long cái này hạnh phúc dạng, Tôn Ngộ Không tâm lý ê ẩm, đồng thời phát thệ, nhất định phải bước nhanh, sớm ngày tìm được một vị phu nhân, xem này tiểu sắc long còn được nước cái gì tinh thần.

Mễ Dao Dao rốt cục ngẩng đầu, đỏ mặt trúng nhĩ, nhìn Trần Y đạo: "Sư phụ, vậy mời theo Dao Dao đi vào Long Cung nghỉ tạm, cũng tốt phân phó bọn hạ nhân chuẩn bị ngày mai hôn lễ."

"Được, Dao Dao dẫn đường chính là. Các đồ nhi, người Long Cung đi nôi!" Trần Y cao quát một tiếng, suất lĩnh chúng đệ tử, đi theo Mễ Dao Dao phía sau, nhìn phía dưới Long Cung xuất phát.

Thật, Trần Y nói nhanh lên cho Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao công việc hôn sự, không chỉ là vì mau mau hoàn thành Tiểu Bạch Long tâm nguyện. Trong lúc này, cũng có chính hấn dự định.

Từ xuyên qua đến bây giờ, đã tốt thời gian mấy năm trước đây, đi qua địa phương rất nhiều, gặp phải sự tình cũng không ít. Dù loại nhân vật, yêu quái các loại, cũng không còn thiếu giao tiếp.

Nhưng vô luận là phương nào, lại giống vô luận là vật gì, đều có một điểm giống nhau. Đó chính là, người muốn xưng vương danh hiệu Hầu, nhất định phải được có bản thân thế lực, phải có mình mấm. Bằng không, ngay cả một đại bản doanh cũng không có, có thể tên gì Vương Giả?

Tuy là, Trần Y mục tiêu không phải ở này nhân gian một vực, mà là tam giới Chư Thiên. Nhưng bây giờ vừa mới bắt đầu khởi bước, cách ngày đó đến còn rất xa xôi. Lộ, còn phải từng bước một đi về phía trước.

Vì vậy, trước đó, nhất định phải có bản thân một cái đại bản doanh, có một dùng bản thân vì tuyệt đối trung tâm địa phương. Như Tôn Ngộ Không Hoa Quả Sơn, Trư Bát Giới Cao Lỗ Trang, Sa Hòa Thượng Lưu Sa Hà, Tiểu Bạch Long Ưng Sầu Gian vân vân.

Trần Y xuyên qua đến tận đây, lại nói tiếp, thật không có một chân chính thuộc về hấn địa bàn. Đại Đường, đó là nhân gia Đường Vương, nước hấn độ, cũng có bản thân người thống trị, hấn không có khả năng nhập chủ.

Hiện tại, cơ hội tới, để cho Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao kết làm phu thê, đó chính là nói, bằng thu Mễ Dao Dao địa bàn. Mà một cái khu vực, chánh hợp Trần Y tâm ý, quyết định đem nơi đây, chế tạo thành bản thân hậu phương lớn, để cho mình trở thành trong Vương Giả, trở thành trong tín ngưỡng.

Kể từ đó, tu luyện có Tín Ngưỡng Chi Lực Gia Trì, hiệu quả sẽ tốt hơn rất nhiều. Hơn nữa, ngày khác đang đối mặt các loại to lớn đối thủ là, cũng không phải là mình thầy trò mấy người đang khổ chiến, cũng có bản thân binh mã, không uống bất luận kẻ nào.

Nói được thẳng thắn hơn, một ngày nào đó, muốn Ngọc Đế lão nhi thần phục, không khỏi sẽ cùng Thiên Binh làm một trận lớn. Hơn nữa, mỗi ngày cũng không thiếu lính đòi cao thủ, nếu như chỉ là bọn hấn thầy trò mấy người, thật là có điểm huyền. Mà có bộ đội mình, tình huống cũng không giống nhau.

Một cái Vương Giả hình thức ban đầu ở Trần Y trong lòng hình thành, làm cho hấn mục tiêu càng sáng tỏ. Lòng tin càng thêm chân.

Giờ này khắc này, đối với Trần Y thầy trò mấy người mà nói, thủy bên trong hành tẩu tự nhiên không nói chơi, rất nhanh liền tới đến Mễ Dao Dao Long Cung, một tòa tên là Trung Hải Long Cung cung điện.

Nhìn trước mắt khí thế kia rộng rãi Trung Hải Long Cung, Tôn Ngộ Không cảm thán: "Thật là danh tác vậy! Trước đây ta đây Lão Tôn chỗ đi Đông Hải Long Cung, cùng này vừa so sánh với, quả thực chính là tiểu gia tử gây nên. Trong lúc này Hải Long Cung, coi như so với Lăng Tiêu Bảo Điện, cũng chưa từng bao nhiêu để cho."

Tiểu Bạch Long cũng không phủ nhận, chính là Tứ Hải Long Vương cung điện, cũng không có nhà ai có thể hơn được nơi đây.

Trần Y đối với nơi này cũng rất là thoả mãn, đem nơi đây chế tạo thành bản thân đại bản doanh, chính là tốt nhất chọn.

;

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Tiểu Bạch Long thăng giai

Đã dự định thể xác và tinh thần tương hứa, Mễ Dao Dao tất nhiên buông trước đây các loại ưu thương, để cho mình bị vui sướng bao vây, tâm tình sao một cái rất tốt được!

Chỉ thấy Mễ Dao Dao kéo Tiểu Bạch Long cánh tay, chậm chậm đi lên chính điện đài cao, tay ngọc vung lên, quát to: "Tiểu môn, ngày mai là Bản Đại Vương Ngày Đại Hi. Từ nay về sau, ta Trung Hải Long Cung liền cùng Bạch Long Vương dẫn đầu, cũng có thể nghe rõ?"

"Chúc mừng đại vương, chúc mừng Bạch Long Vương!"

Này bình tôn tướng tép môn, đều là về mặt hưng phấn, cao giọng hai tay, ra sức hét. Phán đang ở trong lòng bọn họ, người nào pháp lực cao cường, chính là người đó nói tỉnh, chỉ cần để cho bọn họ qua được thoải mái, tất cả cho giỏi.

Bất quá nha, Tiểu Bạch Long cũng không dám quên Trần Y, vội vàng đi xuống đài đến, cùng Tôn Ngộ Không các loại sư huynh, vây quanh Trần Y lên đài. Sau đó, nhìn một chút Mễ Dao Dao, đối với phía dưới các tiểu yêu đạo: "Nơi này chính là tiểu Long..."

Trần Y phát tay cắt đứt Tiểu Bạch Long nói, nhỏ giọng nói ra: "Người cái tên này nói gì ngoan ý? Ở những tiểu tử này trước mặt, người tự xưng tiểu Long? Người không ngại mất mặt, ta còn ngại mất mặt đây. Mọi người đều nói người Bạch Long Vương, người làm sao cũng phải nói Bản vương đi."

Tôn Ngộ Không liên tục gật đầu, phụ họa đạo: "Không sai không sai, cũng tỷ như ta đây Lão Tôn, ở Hoa Quả Sơn, chính là tự xưng là Bản Đại Vương, đó mới có khí thế, mới có thể làm cho các tiểu yêu kiêng kỵ người, tôn kính người."

Trư Bát Giới cùng Sa Hòa Thượng, tự nhiên cũng tán thành Trần Y thuyết pháp, cảm thấy Tiểu Bạch Long tự xưng tiểu Long, rất mất mặt, căn bản là tạo không cái gì uy tín.

Tiểu Bạch Long ngẫm lại cũng đúng, mình ban đầu mới tu vì gì, hiện tại vậy là cái gì tu vì? Đừng nói là những thứ này tiểu yêu, a sợ sẽ là Đông Nam Tây Bắc những Long Vương đó, đối với hiện tại tự mình tiến tới nói, cũng chỉ có thể là theo không kịp.

Tự xưng 1 tiếng Bản vương, đương chúc không sai.

Vì vậy, Tiểu Bạch Long liền hắng giọng, lần nữa mở miệng nói: "Nơi này, là Bản vương cùng các người đại vương gia, bản từ Bản vương làm chủ. Nhưng Bản vương hoàn thành hôn lễ sau khi, được theo sư phụ tiếp tục tây đi thù kinh. Vì vậy, nơi đây như trước..."

"Thình kinh việc, ngày khác rồi hãy nói." Trần Y lại cắt đứt Tiểu Bạch Long ngôn ngữ, đối với này tiểu yêu đạo: "Bọn người là Bạch Long Vương cùng Dao Dao đại vương bộ hạ, mà Bạch Long Vương, lại là Bản Thánh Tôn đồ nhi. Bọn người nói một chút, một vốn một lời Thánh Tôn nói, thông báo hay không?"

Các tiểu yêu cũng không trả lời ngay Trần Y câu hỏi, mà là từng cái châu đầu ghé tai, nhỏ giọng nói cái này chút gì.

Chỉ chớp lát, một cái được đề cử ra tôn hùm quai đi tới, nhìn Trần Y đạo: "Thánh Tôn nói, bọn ta tiểu yêu tuy là ngu dốt, nhưng là đều biết biết. Nhưng tiểu môn rất muốn kiến thức một chút Thánh Tôn bản lĩnh, có thể hay không để cho tiểu môn khai mở nhãn giới?"

Nghe vậy, Trần Y cười rộ lên. Những tiểu tử này, là nhìn mình tế bị nộn nhục, sợ không có có bản lĩnh gì, cho nên phải xuất một vấn đề khó khăn kiểm tra bản thân.

Nhưng không đợi Trần Y nói cái gì đó, Mễ Dao Dao cất bước đi lên dẫn đầu mở miệng trước: "Tiểu môn, Thánh Tôn bản lĩnh nhưng lớn đây, bằng không, sao có thể làm Bạch Long Vương sư phụ? Đừng vội Hồ Nháo. Đầu vội và xuống phía dưới chuẩn bị một chút, để cho Bản vương ngày mai đại hôn ra đáng chút."

Trần Y nhìn chút các tiểu yêu đều có chút không muốn đi ý tứ, biết được trong lòng bọn họ nghĩ cái gì, vì vậy liền cười cười nói: "Nếu bọn người muốn khai mở nhãn giới, Bản Thánh Tôn thì sẽ thỏa mãn các người. Nhưng cũng không phải là lúc này, mà là ngày mai hôn lễ trên. Hiện tại, cũng nhanh đi chuẩn bị đi, chớ có chọc buồn bực các người đại vương."

Mễ Dao Dao theo lời này ý, kích động ra uy áp mạnh mẽ, quét về phía này các tiểu yêu, để cho cho bọn họ không gì sánh được sợ hãi, vội vàng xoay người đã đi, chuẩn bị đại vương hôn lễ đi, chỗ nào còn dám dừng lại nửa khắc?

Thật, Mễ Dao Dao cũng rất muốn biết, Trần Y tu vị đến sâu đậm. Nhưng nàng không tiện mở miệng vấn, chỉ đợi thành hôn sau khi, hỏi lại một chút Tiểu Bạch Long. Hiện tại xem ra, không cần phiền phức như vậy, ngày mai liền có thể biết được.

Vì vậy, Mễ Dao Dao cũng hướng Trần Y bọn họ cáo từ, nhanh đi mời hàng xóm đi. Đương nhiên, lúc đi, không quên đem Tiểu Bạch Long cũng gọi là thượng, cấp cho người khác sớm giới thiệu một phen.

Mà Trần Y còn lại là để cho Tôn Ngộ Không đảm ba người, hảo hảo đợi tại chỗ an bài trong phòng nghỉ tạm, chính hắn cũng là ly khai trong lúc này Hải Long Cung, trở lại đến trên biển mình châu chỗ, hướng đảo nhỏ hô lớn: "Tỷ tỷ, ta lại trở về!"

Bên trong thiện phòng, Quan Âm đang cùng Bạch Thiên trò chuyện chút có quan hệ Trần Y trọng tâm câu chuyện, thỉnh thoảng nghe Trần Y gọi hàng truyền đến, làm cho hai nữ nhân đều có chút không giải thích được, người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút. Cuối cùng, cùng nhau đứng dậy, đáp mây bay mà lên.

Thấy Trần Y lẻ loi một mình, hai nữ nhân càng là không giải thích được, sững sờ nhìn tên đầu trọc này, trong ánh mắt tất cả đều là nghi vấn.

Trần Y cười hắc hắc, nhìn hai nữ nhân đạo: "Đúng như vậy, ta mang theo mấy cái thằng nhóc, chuẩn bị du lãm một phen trong lúc này chỉ hải mỹ cảnh. Nhưng ở trên nửa đường, lại đi nhầm vào Trung Hải Long Cung lĩnh vực, bị người nữ kia Long Vương ngăn lại lối đi, tiểu đánh một trận."

Bạch Thiên rất là sốt ruột, mở miệng hỏi: "Phu quân, người nữ kia Long Vương pháp thuật có phải hay không rất mạnh? Người tứ tên học trò, khó không CD đã bị Trảm Sát?"

Trần Y khoát tay một cái nói: "Không phải vậy! Liền Tiểu Long Nữ, sao là đối thủ của chúng ta? Nửa phút cũng có thể diệt nàng cái mười lần tám lần. Ngộ Không mấy người bọn họ, lúc này đang ở tại Trung Hải trong long cung, thể nhưng ngồi trên quý khách đây."

"Thu hoạch lớn nhất, là Tiểu Bạch Long tên kia, lại mang đến đánh là tình mắng là ái, thành công thu hoạch Long Nữ phương tâm, thành làm người ta hôn phu. Cái này không, ta tới chính là mời các người đi uống rượu mừng, cũng cho hôn lễ tăng chút điềm có tiền."

Quan Âm cùng Bạch Thiên lại là người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, lẫn nhau nổi đối phương tâm tư. Cuối cùng, vẫn là từ Quan Âm người tỷ tỷ này mở miệng: "Y đệ, hôn lễ khi nào cử hành? Ta cùng với Thiên Nhi thì sẽ đi trước, người nhưng về trước đi."

Ba!

Trần Y gõ ngón tay, mò xuống đầu trọc đạo: "cứ như vậy định! Hôn lễ cử hành thời gian, chính là ngày mai giờ Thìn khoảnh khắc, ta đến lúc đó mang theo tân lang tân nương cùng nhau đi ra, nghênh tiếp tỷ tỷ và Thiên Nhi."

Dứt lời, Trần Y cũng sẽ không lời vô ích, trực tiếp xoay người liền đi.

Nói thật, lần này đến, Trần Y là muốn lưu lại không đi, muốn cùng hai cô gái này tán gẫu tán gẫu, tăng một chút tình cảm. Đồng thời, cũng muốn nghe một chút, Quan Âm phải như thế nào cho Bạch Thiên trọng tổ nhân thân. Hoặc là, như thế nào để cho Bạch Thiên tu đắc nhân thân.

Chỉ là, xem hai người này nhân thân, tựa hồ rất không muốn để cho bản thân lưu lại, nên muốn nói nói chúc cho các nàng nữ nhân chính giữa bí mật. Cho nên, Trần Y vẫn là tuyển chọn trở lại, nhờ vào đó trực bánh xe biến tốc, kiểm kê kiểm kê trong khoảng thời gian này đến nay, bản thân công đức thu hoạch.

Nghe tới Thư Linh báo ra điểm công đức lúc, Trần Y thật tâm có chút không dám tin tưởng lỗ tai mình. Hắn dựa theo quy định phép tính, chẳng lẽ có phong phú như vậy. Nhưng một số thời khắc, bản thân cử chỉ vô tình, lại đạt được thu hoạch ngoài ý muốn.

Nói thí dụ như, hắn để cho Tôn Ngộ Không lưng cù bà qua sông, để cho Trư Bát Giới bang nhân cuộc, để cho Sa Hòa Thượng giúp người trồng trọt, để cho Tiểu Bạch Long làm cho dập tắt lửa các loại, đều được thưởng cho, nhưng lại cũng không thiếu.

Hiện tại, Trần Y không muốn vận dụng những thứ này điểm công đức, khiến nó tiếp tục tồn, đợi lúc cần, lại một tia ý thức tích tụ ra, thì có tuyển chọn quyền chủ động.

Sau đó, Trần Y không có việc gì có thể làm, liền tới cái mê đầu Đại Thụy, chờ ngày mai giờ lành đến.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Đẹp trai nghe trộm

Nguyên bản, Trần Y chính là muốn mau sớm tiếp nhận Mễ Dao Dao khu vực này, chế tạo thành bản thân đại bản doanh, cho nên mới nói cái gì cái lương không bằng bạo lực nói như vậy. Hẳn chỗ nào biết được, sẽ theo miệng nói thời gian cùng thời gian, chính là vạn năm đại cát.

Hội năm Hội tháng Hội ngày, chính là mọi thời tiết, vạn sự đều là đại cát. Là vì ở giờ hội khoảnh khắc, giờ Thìn khoảnh khắc hai cái này thời gian ngừng, càng là đại cát trong đại cát, mọi việc đều có thể được tới Thiên Tứ phúc, tốt không thể tốt hơn.

Mễ Dao Dao là một phi thường chú trọng thời gian người, đã sớm biết Trần Y theo như lời là tốt giai đoạn, vì vậy, chưa từng có nửa điểm do dự, đã nói để cho Trần Y làm chủ. Nếu như triệu chứng xấu, năng đương nhiên sẽ không đáp lại.

Một cái chàng vạng, lại thêm một buổi tối chuẩn bị, cũng đủ các nhu cầu vật phẩm làm đủ, nên thông tri người cũng đều thông tri đúng chỗ. Ngay cả Tứ Hải Long Vương, cũng đều thu được thiệp cưới.

Àm!

Tây Hải Long Cung trên chánh điện, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận tức giận đến chồm râu trực kiêu, bộ lông trùng thiên, trùng điệp một quyền đánh vào trên bàn đá. Theo một tiếng vang thật lớn, bàn đá trong nháy mắt biến thành bột mịn.

"Buồn cười! Quả thực buồn cười!"

Ngao Nhuận nộ không thể nghĩ, trừng mắt hai mắt quát lớn đạo: "Nghịch tử! Đáng chết nghịch tử! Bản vương còn ở nhân thế, hần dám xưng vương, là muốn lật trời hay sao? Tức chết ta vậy, thực sự là tức chết ta vậy!"

Một bên rộng to hơn, Ngao Nhuận một bên nhưng tinh thần đắm vào nhà mình đồ đạc, làm cho cái này trong chính điện, nhất thời trở nên một mảnh hỗn độn.

Này binh tôn tướng tép môn, mỗi một người đều lần tránh xa xa, không dám trêu chọc nổi giận trong Long Vương, rất sợ khó giữ được cái mạng nhỏ này.

"Phụ Vương, không cần nổi giận."

Liên vào lúc này, từ Thiên Điện đi tới một người, nhìn qua nên chừng ba mươi tuổi thanh niên, người mặc trường bào màu tím, Long Giác đáng đáp còn khá dài.

"Ma Ngang con ta, ngươi tới vừa lúc, ngươi xem một chút, ngươi xem một chút đây là cái gì!" Ngao Nhuận chỉ vào bị hấn ngã trên mặt đất thiệp cưới, lửa giận không có nửa điểm tiêu giảm.

Ma Ngang khom lưng, nhặt lên Tiểu Bạch Long thiệp cưới, thổi vài cái sau khi, cười nhạt một cái nói: "Phụ Vương, việc này hài nhi cũng đã có nghe thấy. Đại bá, Nhị Bá, Tam Bá, bọn hần cũng đều thu được đồng dạng thiệp cưới..."

"Vô liêm sỉ!" Ngao Nhuận quát to: "Cái này nghịch tử, còn có mặt mũi hướng mọi người phát thiệp cưới? Đem ra, Bản vương đem cái này thiệp cưới bóp nát!"

Ma Ngang nhếch miệng lên, cười lạnh một tiếng nói: "Phụ Vương, hài nhi đến cùng nhất kế, có thể nhường cho Ngao Ngọc nghịch tử vĩnh cửu thoát thân không được."

"Kế gì? Mau mau cho Bản vương nói tới." Ngao Nhuận hai mắt sáng ngời, nhìn về phía con lớn nhất Ma Ngang.

Ma Ngang lại thổi vài cái thiệp cưới, sau đó mới nói: "Phụ Vương, Ngao Ngọc không phải nghe Quan Âm Bồ Tát khuyên bảo, theo Đông Thổ hòa thượng cùng nhau đi Tây Thiên Thủ Kinh sao. Hiện tại dám động phạm tâm, muốn lấy vợ sinh con, thì như thế nào còn có thể tây đi thủ kinh, tu đắc Kim Thân?"

"Phụ Vương, chúng ta chẳng những không kéo cái này thiệp cưới, còn muốn đi phò hôn lễ. Tại nơi trong hôn lễ, hài nhi dùng ký ức châu nhớ kỹ đã phát sinh đối với tất cả, đến Quan Âm Bồ Tát chạy đi đâu cáo trạng, nhìn nghịch tử còn có thể tiêu dao vài ngày."

"Không thể không thể." Ngao Nhuận khoát tay lia lia nói: "Bản vương có chút nghe nói, nói Quan Âm Bồ Tát không biết bị Đường Tăng uy cái gì, một lòng hướng của bọn hần thầy trò mấy người, đi Quan Âm nơi đó cáo trạng, bằng đánh rần động cỏ. Chúng ta không bằng trực tiếp đi tìm Phật Tổ, ngay cả Quan Âm cùng nhau kiện ngã, nhìn năng còn như thế nào trấn thủ trong lúc này chỉ hải. Đến lúc đó, Bản vương kế hoạch liền có thể thuận lợi thực thi."

"Phụ Vương cao minh!" Ma Ngang đối với Ngao Nhuận giờ ngón tay cái lên, cũng hai tay đem thiệp cưới đưa tới, thái độ rất là thành kính.

Ngao Nhuận cười ha ha một tiếng, tiếp nhận thiệp cưới, lẩm bẩm: "Ngao Ngọc, Bản vương định để cho ngươi không còn cách nào hưởng thụ tiệc tân hôn ngươi chỉ vui!"

Mà đang ở Ngao Nhuận hai người phụ tử bọn hấn thương lượng, phải như thế nào đi cáo Tiểu Bạch Long cùng Quan Âm lúc, bọn họ cũng không có phát hiện, một con cá nhỏ liền ở bên cạnh du đăng, đưa bọn họ nói toàn bộ nghe qua .

Con cá nhỏ này nhi không là người khác, chính là bị Trần Y bí mật phái qua đây Tôn Ngộ Không .

Như vậy, Ngao Nhuận cùng Ma Ngang hai cha con này, đã định trước lại được bị kịch .

Ma Ngang dựa theo kế hoạch, suốt đêm khởi hành, đuổi đi Tây Phương Đại Lô Âm Tự, muốn đi muốn Như Lai tố cáo Tiểu Bạch Long cùng Quan Âm . Mà Ngao Nhuận, còn lại là thống khoái uống rượu, tựa hồ chứng kiến bản thân kế hoạch thành công .

Chỉ tiếc, Ma Ngang tới xuất phát không đến một khắc đồng hồ, liền bị Tôn Ngộ Không ngăn lại, đi hấn không được.

Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng hướng trên đầu vai một khiêng, chỉ vào Ma Ngang đạo: "Tốt người một cái Ma Ngang, bản cùng Tiểu Bạch Long là thân huynh đệ, không thể tưởng, người lại muốn đem chính mình thân đệ đệ vào chỗ chết hãm hại . Như vậy người cần bả, sao xứng sống trên cõi đời này ?"

"Người . . . Người là . . . Tôn Ngộ Không! Người là Bật Mã Ôn Tôn Ngộ Không!" Ma Ngang cũng không phải là cái gì kẻ ngu si, một cái liền có thể đem Tôn Ngộ Không cho nhận ra . Vừa nói, một bên nhanh lên lui về phía sau rút lui .

Hấn tuy là chưa từng gặp Tôn Ngộ Không lợi hại, nhưng nhiều lần nghe các đời cha nhắc qua . Cái này con khi, thể nhưng ngay cả Ngọc Hoàng Đại Đế cũng dám đánh nhân vật hung ác, bản thân không chạy, còn còn đợi khi nào ? Còn như nhiệm vụ, đi cha hấn nhiệm vụ, bảo mệnh quan trọng hơn .

"Chạy đi đâu!"

Tôn Ngộ Không rất tức giận, thật tức giận phi thường . Thật nhiều thời gian, cũng không nghe nói ai dám lại gọi mình Bật Mã Ôn . Hiện tại, con tiểu long này lại gọi ra, quả thực chính là tội không thể tha, tất phải giết .

Suru!

Tôn Ngộ Không ngã nhào một cái lật lại, ngăn trở Ma Ngang đường lui, trong tay Kim Cô Bồng cũng đồng thời nện xuống, căn bản cũng không có nửa ngón tay mềm . Hơn nữa, mục tiêu chính là Ma Ngang suy nghĩ, muốn một gây liền giải quyết vấn đề .

Ma Ngang thủy chung là Ma Ngang, là Ngao Nhuận con lớn nhất, thiên phú thật tốt, Tiên Pháp tu vị cũng là không kém . Cho nên, không có khả năng để cho Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng nghĩ thế nào đập liền làm sao đập .

Hô một cái, Ma Ngang ngừng thân hình, tế xuất một thanh Đại Khảm Dao, quét ngang hướng Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng, cải biến Kim Cô Bồng phương hướng công kích, tránh được một kiếp .

Xoát xoát xoát . . .

Nghe cái này tiếng xé gió vang, có thể đoán được, Ma Ngang năng lực xác thực không nhỏ, nên có Thất Giai Chân Tiên tu vị .

Nhưng mà, Thất Giai chính là Thất Giai, cũng không phải Cửu Giai . Cho nên, bị nghiền ép thì không cách nào cải biến sự thực .

"Dám né tránh ?" Tôn Ngộ Không khê quát một tiếng đạo: "Tiểu Nê Thu, ăn nữa ta đây Lão Tôn một gây, mau mau chết đi!"

Kim Cô Bồng ở Tôn Ngộ Không trong tay, bị kén đặc tượng là một cái kim sắc vòng tròn, cuộn cuộn nổi lên trợn trợn cuồng phong, theo Ma Ngang cuộn sạch đi .

"Bát Hầu! Chớ có si si bức người, thật sự cho rằng Bản Điện Hạ sợ người sao ?" Ma Ngang tuy chỉ không phải Tôn Ngộ Không đối thủ, nhưng ngoài miệng nhưng nói thực cứng .

Tôn Ngộ Không phiền nhất chính là loại người này, rõ ràng bản lĩnh không có bao nhiêu, lại chết không thừa nhận mình nhỏ yếu . Cho nên, hầu tử đến hứng thú, muốn trêu chọc trêu chọc cái này cái gọi là Tây Hải Long Cung Đại Điện Hạ . Cho hấn biết, bản lĩnh không phải dựa vào miệng nói ra .

"Tiểu Nê Thu, đến đến, lấy ra người bản lĩnh, để cho người gia Tôn gia gia nhìn, có thể hay không liếm lấy thượng Tiểu Bạch Long cái móng ." Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười, liêu cảm dưới đầu lông dài, thoạt nhìn rất là tao bao .

Nếu nói là muốn đánh muốn giết những thứ này, ước đoán Ma Ngang không sẽ để ý, dù sao hấn hiểu được, vốn cũng không phải là Tôn Ngộ Không đối thủ . Thế nhưng nghe Tôn Ngộ Không nói, bản thân ngay cả Tiểu Bạch Long cái móng đều liếm không hơn, nhưng thì không thể nhẫn .

"Hò tôn, chớ có nói bậy, xem đao!"

Dưới con thịnh nộ, Ma Ngang chiến lực thật đúng là đề thăng không ít, hùng hổ giết ngược mà tới.

;

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Chúng sinh tập hợp

"Đến tốt lắm! Nhanh cho ta đây Lão Tôn gãi gãi cù lét!"

Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, lại không tránh không né, tùy ý Ma Ngang đại đao chém hướng đầu mình.

Như vậy, làm cho Ma Ngang hưng phấn không được, lại lộ ra vui vẻ nụ cười. Nghĩ thầm, cái gì Kim Cương Bất Phôi Chi Thân, vậy cũng là tin vĩa hè. Mặc dù thật có đao thương bất nhập bản lĩnh, vậy cũng chỉ là phổ thông bình khí mà thôi.

Mà trong tay hấn cái này cây đại đao, chính là Tây Hải chỗ sâu nhất Vạn Niên Hàn Thiết chế tạo, xuy mao đoạn phát, không biết có bao nhiêu người, chết bởi dưới đao này. Hầu đầu cứng đi nữa, cũng chắc chắn bị vừa bổ hai nửa, nhất thời bỏ mình.

Chỉ tiếc, Ma Ngang cái này mỹ ý nghĩ tốt, vèn vèn duy trì liên tục nửa giây không đến lúc đó chính giữa liền tuyên bố kết thúc.

Khanh!

1 tiếng chói tai tiếng đánh truyền đến, còn kèm theo không ít hoa lửa từ Tôn Ngộ Không trên đầu tóe ra. Đồng thời, một cổ vĩ đại lực phản chấn, theo đại đao truyền đến, đem Ma Ngang đẩy lui hơn mấy chục mét, đại đao suýt nữa tuột tay.

Lại nhìn Tôn Ngộ Không, đưa tay mò xuống đỉnh đầu, Lôi Công Chùy hớ ra, giả vờ khăn khăn đạo: "Biết không, ta đây Lão Tôn ghét nhất đây là cái gì? Nói cho người biết a Tiểu Nê Thu, nhất ghét người khác lộng loạn bản Đại Thánh kiểu tóc. Người nào động, người đó phải chết, mình bạch hay không?"

Ma Ngang không có nghe rõ Tôn Ngộ Không nói cái gì, mà là sững sờ nhìn trong tay mình đại đao, vẻ mặt bất khả tư nghị, trong miệng tự lẩm bẩm: "Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng!"

Chiếc kia Đại Khảm Đao, lúc này đã không biết nên gọi tên gì mới tốt. cùng Tôn Ngộ Không suy nghĩ tiếp xúc địa phương, đã lờm đi vào hai thốn hơn, vô cùng thâm.

Thấy cái này Ma Ngang không để ý tới mình, Tôn Ngộ Không tức giận, khôi phục bình thường giọng nói: "Tiểu Nê Thu, cho ta đây Lão Tôn quay lại đây, để cho ta cũng gõ một cái."

Đang khi nói chuyện, Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bổng kén vài vòng, vù vù không ngừng bên tai.

"Người... Người đừng tới đây, đừng tới đây! Cha ta là Ngao Nhuận, là Thiên Đình đương chức nhân viên, người không thể giết ta." Ma Ngang vừa nói, một bên liên tục lui lại, ngay cả chạy trốn đều quên.

Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười nói: "Ngao Nhuận cái kia lão cá chạch? Ta đây Lão Tôn cũng không đưa hấn để vào mắt. Sự phụ ta nói qua, trừ phi cha người là Lý Cương, ước đoán còn có chút lực chấn nhiếp. Nhìn sắc trời một chút cũng sắp mờ lạng, Lão Tôn sẽ không tiếp tục cùng người đây đưa, chịu chết đi!"

"Không..."

Ma Ngang hô to một tiếng, lúc này mới nhớ tới chạy trốn, ước gì bao nhiêu sinh ra mấy chân, có thể chạy mau một chút.

Chỉ tiếc, hấn làm thế nào đi nữa nhanh, cũng vô pháp nhanh hơn được Tôn Ngộ Không Căn Đầu Vân. Mới bộ dạng xun xoe chạy trốn, liền bị Tôn Ngộ Không đuổi theo. Xác thực xác thực mà nói, là bị Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng đuổi theo.

Àm!

Nhất thanh muện hưởng, Kim Cô Bổng ở giữa Ma Ngang phía sau lưng, đưa hấn đánh bay mấy trăm mét, tiếng xương gãy cũng nghe rất rõ.

"Phốc!"

Ma Ngang há mồm phun huyết, giống như hồng sắc suối phun, được kêu là một cái đồ sộ .

Suru!

Tôn Ngộ Không lại ngã nhào một cái lật lại, đưa tay tiếp được Kim Cô Bồng . Dương tay, ở Ma Ngang không tới kịp có phản ứng gì lúc, lại hướng đầu hấn đập đem xuống phía dưới .

Àm!

Kim Cô Bồng cùng Ma Ngang suy nghĩ tiếp xúc, liền thấy óc vỡ toang, huyết thủy phun trào . Làm cho Ma Ngang hừ cũng không kịp hừ một cái, liền bẻ đầu, đến Diêm Vương phủ đưa tin đi .

Mà đang ở Ma Ngang Tử Vong một khắc kia, biến trở về bản thể, chính là một cái gần hai trăm thước chiều dài nâu Cự Long, so với lúc trước Tiểu Bạch Long còn muốn lớn hơn rất nhiều . Chẳng qua là, Long Đầu vỡ vụn, một bộ mũi không phải mũi, nhãn không phải nhãn hình dạng .

Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bồng thả lại trong lỗ tai, học Trần Y động tác, lấy ra một cây tiểu đao, một bên lắc, một bên thấp giọng tự nói: "Thằng nhãi này trước đây làm nhiều việc ác, làm cho Tiểu Bạch Long suýt nữa ngộ hại, thực sự là ghê tởm tội cùng . Hôm nay, ta đây Lão Tôn đã đem người rút gân lột da, cho Tiểu Bạch Long đưa lên một phần tân quả đánh hôn ."

Nói làm liền làm, Tôn Ngộ Không liền vung động tiểu đao trong tay, đem Ma Ngang Long Thân mở ra, rút ra Long Gân sau khi, một cây đuốc đem thi thể đốt sạch sẽ, lúc này mới dẫn theo Long Gân đáp mây bay đi .

Làm Tôn Ngộ Không đến Trung Hải Long Cung lúc, cách này giờ Thìn khoảnh khắc chỉ có không đến một khắc đồng hồ, đã bị Trần Y phê bình, nói hấn hiệu suất làm việc giảm xuống . Điều này làm cho Tôn Ngộ Không có chút hối hận, không có đánh nhanh thắng nhanh .

Giờ này khắc này, Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao cũng đã toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng . Ở Trần Y theo đề nghị, mang đến hiện đại hóa hôn lễ, mặc vào Trần Y chế tạo âu phục cùng áo cưới, làm cho Tôn Ngộ Không đám người Thấy vậy được kêu là một cái mới mẻ .

Sau đó, chính là tốp năm tốp ba khách nhân đến . Nhưng khi thấy như vậy trang phục Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao lúc, biểu tình đều dừng không có khác biệt, cảm suýt nữa kinh diệu trên mặt đất .

Từ Hải Long Vương cũng là sớm đến, trọng trung chúc, đưa lên một ít bé nhỏ không đáng kể hạ lễ . Điều này làm cho hấn đến đây chúc mừng đám yêu quái rất khó chịu, cảm thấy thần tiên chính là keo kiệt, căn bản không xứng bọn họ đi kết giao .

Giờ lành gần sắp đến, Trần Y liền cho Tiểu Bạch Long một ánh mắt . Tiểu Bạch Long tất nhiên một cái liền hiểu được, đứng lên, theo chúng khách nhân đến: "Chư vị, Bàn vương trước tiên thất lễ một hồi, cùng Dao Dao đi nghênh đón một vị quý nhân ."

Vừa nói, Tiểu Bạch Long cũng không để ý người khác phản ứng gì, liền lôi kéo Mễ Dao Dao, cùng sau lưng Trần Y, đi ra Long Cung, lên tới ngoài khơi, chuẩn bị nghênh tiếp Quan Âm cùng Bạch Thiên đến .

Xa xa, hai cái Thiên Ảnh tung bay mà đến, một đám ở trong gió từ từ vũ động, càng xem càng là mê người . Đương nhiên, trừ Trần Y bên ngoài, người khác không dám có cái gì ý nghĩ khác, chỉ có thể là cảm thán, bản thân không có cái kia có phúc .

Mà Trần Y bản thân, còn lại là không gì sánh được kinh ngạc . Hấn phát hiện, vén vẹn một đêm thời gian, Bạch Thiên lại có nhân thân, không còn là hư huyền thân ảnh . Xem ra, Quan Âm tỷ tỷ thực sự là pháp lực cao thâm, không thể không phục .

Quan Âm cùng Bạch Thiên, cũng thật xa liền thấy Trần Y bọn họ, đều là lộ ra nụ cười vui vẻ, từ từ tới gần .

Khi đi tới Trần Y bên cạnh bọn họ sau khi, Quan Âm dẫn đầu theo Trần Y gật đầu, sau đó mới nhìn hướng Tiểu Bạch Long phụ phụ . Nhưng còn chưa mở miệng chúc, cũng là lộ ra thần sắc kinh ngạc .

Trần Y cười hắc hắc, nhìn về phía Quan Âm đạo: "Tỷ tỷ, người xem một chút, ta cho Dao Dao thiết kế cái này quần áo, đã hoàn hảo xem?"

"Đẹp! Quá đẹp đề!"

Quan Âm cùng Bạch Thiên trầm miệng một lời, phát sinh nội tâm cảm thán .

"Ta đây cũng cho các người làm hai kiện đi, cho các người đảm đương Dao Dao phù dâu ."

Vừa nói, Trần Y liền một tay phát lên, thật sự làm ra hai cái váy đầm dài màu trắng, đưa cho Quan Âm cùng Bạch Thiên . Hai nữ tử cũng không nói nhiều, Hóa xuất nhất kiện gian nhà, liền vội vàng đi thay đổi quần áo và đồ dùng hàng ngày .

Khi các nàng đi ra phòng ốc, xuất hiện ở mọi người trước mặt lúc, lại là làm cho Tôn Ngộ Không đám người tán thán không ngớt . Ngay cả Mễ Dao Dao, cũng cảm giác mình so ra kém trước mặt hai nữ nhân này, có một tí tẹo như thế tiểu tự ti .

Sau đó, Trần Y liền ăn nói cái này kiểu dáng Âu Tây hôn lễ một ít đốt lễ nghi, để cho phù dâu một dạng nhớ cho kỹ, lúc này mới đem người phản hồi, hôn lễ chính thức bắt đầu .

Nguyên nhân Trần Y dẫn đầu đứng lên chính diện đài cao, làm cho phía dưới chúng sinh đều là nghị luận ầm ỉ, thật xấu đều có . Nhưng đều vây quanh một cái chủ đề, đều muốn biết, tân nương tân lang đến đi nơi nào, sao chỉ thấy hòa thượng này ?

Trần Y chẳng muốn đi để ý tới những thứ này tân khách nói cái gì, ở giờ lành đến sau khi, liền dựa theo nên có hôn sự trình tự, từng bước một hoàn thành .

Kể từ đó, cho chúng sinh lưu lại rất nhiều lo lắng, chế tạo không ít kinh hi, bầu không khí rất là thoải đáng . Thật có chút người là đến thêu dệt chuyện, tự nhiên không thể gặp Tiểu Bạch Long tốt không vén điểm sóng gió, có lỗi với chính mình tới đây một chuyện .

Kết quả là, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, liền đứng lên, theo Trần Y cùng Tiểu Bạch Long phụ phụ đi tới .

.....

gửi cho bạn bè sách mới Đầu Thiên thần đường , không giống nhau thiết lập, thư hoàng tiên hữu môn có thể nhìn một chút .

Câu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv . com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Xung đột thẳng cấp

Trần Y tự nhiên là đạt được Tôn Ngộ Không trước tiên hội báo, biết Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận sau lưng đều làm những gì mờ ám . Lúc này thấy lão già này đi tới, liền minh bạch, thẳng nhai này muốn bắt đầu vén sóng gió .

Bất quá, Trần Y cũng bất động thanh sắc, xem trước một chút lão gia hỏa này nói như thế nào, sẽ chậm chậm chơi hán một chơi, cho Tiểu Bạch Long hôn lễ tăng chút điểm có tiền .

Bên người mọi người, bao quát Quan Âm ở bên trong, đã ở vô hình trung dùng Trần Y làm trung tâm . Thấy hán bất động thanh sắc, mọi người cũng đều không có bất kỳ biểu thị, tất cả từ Trần Y để ý tới không .

Ngao Nhuận đứng vững sau khi, một tay phát lên, liền xuất ra một viên lóe sáng lượng Trân Châu, chân to đến bằng nắm đấm tiểu, vừa nhìn liền biết, là một thượng hảo bảo bối .

"Bản vương hôm nay cưới con dâu, cũng chưa từng chuẩn bị chút gì, liền đem viên này vạn năm biển sâu Trân Châu, đưa cho con dâu làm lễ vật ."

Dứt lời, Ngao Nhuận liền linh lực thôi động, đem Trân Châu tổng xuất, theo Mễ Dao Dao bay tới, tốc độ còn rất nhanh, có chứa tiếng xé gió . Điều này làm cho tất cả mọi người nhìn ra được, Ngao Nhuận tặng lễ là câu tên, kì thực là muốn biểu diễn thực lực của chính mình, kính sợ Tiểu Bạch Long .

Lúc này đây, Trần Y không có cho Tiểu Bạch Long xuất đầu, mà là ý bảo chính hán đến . Dù sao, có một số việc, không cho chính hán đi từng trải, liền vĩnh viễn cũng không biết muốn xử lý như thế nào .

Tiểu Bạch Long tuy là hận Ngao Nhuận, hận vô tình Tây Hải Long Cung . Thế nhưng, dù nói thế nào, Ngao Nhuận là phụ thân hán, không có khả năng đối với phụ thân làm thất thường gì việc . Và lại, từ nhỏ liền đối với Ngao Nhuận có loại không hiểu sợ, mặc dù hiện tại, cũng khó mà tiêu trừ .

Nhưng một số thời khắc, có một số việc hoặc có vài người, sẽ cho người trong nháy mắt cái biến, lại kéo dài suốt đời, Tiểu Bạch Long lúc này đã là như thế . Thấy kia Trân Châu có chứa rất mạnh mẽ tấn công đánh lực, mục tiêu là vợ mình, còn có thể để cho hán suy nghĩ chút gì ?

Suru!

Tiểu Bạch Long lác mình qua đây, đơn tay vỗ một cái, liền ung dung cầm Trân Châu tiếp được, không có tí xú độ khó . Điều này làm cho rất nhiều người đều là không khỏi khiếp sợ, dùng một loại dị dạng nhãn thần nhìn Tiểu Bạch Long, nhỏ giọng thảo luận chút gì .

Mà Ngao Nhuận, càng không dám tin tưởng, một cái từ nhỏ đều không có được tu luyện cái gì tài nguyên nghịch tử, vì sao lại có lợi hại như vậy tu vị ? Bản thân vừa rồi một cái, tuy là chỉ vận dụng năm thành công lực, nhưng là cũng sẽ phải bị nghịch tử đơn giản tiếp được, thực sự là tổn hại phụ nhân lại bồi bình, thiệt thòi lớn .

Tiểu Bạch Long đem Trân Châu đưa tới Mễ Dao Dao trong tay, sau đó theo Ngao Nhuận cúi đầu một cái đạo: "Cảm tạ Phụ Vương ưu ái, hải nhi cho

Phụ Vương thỉnh an ."

Mễ Dao Dao bần đối với Ngao Nhuận hận thấu xương, phát thệ muốn đem cái này lão sắc long Trảm Sát, báo thù cho cha mẹ . Thế nhưng, hiện tại thành Tiểu Bạch Long thê tử, buông trước đây Ân Ân Oán Oán, an tâm làm hạnh phúc tiểu tức phụ .

Cho nên, Mễ Dao Dao cũng là ngọt ngào cười, theo Ngao Nhuận đạo: "Cảm tạ Phụ Vương ."

Ngao Nhuận hô hấp tức giận đến chòm râu trực kiêu, lửa giận không nói vu biểu, nhưng vừa không có phát tác lý do . Bất quá, hắn cũng không phải là một cái ngậm bồ hòn người, tất phải lập tức tìm cho mình trở về bãi, đỡ phải bị hắn tấn khách chế nhạo .

Kết quả là, Ngao Nhuận ánh mắt tập trung Trần Y, lạnh lùng nói: "Bản vương làm cha, đã tổng xuất tiệc cưới chi lễ . Lại không biết, Thánh Tăng làm sư phụ, lại đem đưa cho đồ đệ lễ vật gì đây?"

Trần Y đã sớm ngờ tới, lão già này sẽ đến như vậy thủ đoạn, sớm đã có chuẩn bị . Đơn giản phát tay một cái, liền xuất ra hai quả Cửu Chuyển Kim Đan, đưa cho Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao, mỉm cười nói: "Vi sư cũng không chuẩn bị cái gì, liền một người tiền các người một viên Cửu Chuyển Kim Đan ăn chơi, mùi vị không tệ nha."

"Tạ ơn sư phụ!"

Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao nhanh lên tiếp nhận Cửu Chuyển Kim Đan, theo Trần Y cúi người chào thật sâu, rất là hưng phấn . Là vì Mễ Dao Dao, năng nãi mơ đều không cảm tưởng, bản thân một ngày nào đó có thể thấy được Cửu Chuyển Kim Đan, càng chưa nói có thể ăn được .

Trần Y chiều thức ấy, làm cho đang làm chứng sinh đều là kinh ngạc không gì sánh được, há to mồm, trừng lớn hai mắt, trên mặt đều là có khắc viết kếp nghĩ vẩn .

Là vì Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, càng là suýt nữa ngoác mồm kinh ngạc, dùng sức xoa hai mắt, căn bản cũng không tin tưởng, sờ chứng kiến là thật, đánh chết hắn cũng không tin .

Chỉ tiếc, người không tin cũng vô dụng, sự thực mở ở trước mắt, không tin cũng phải tin . Hơn nữa, Cửu Chuyển Kim Đan tản mát ra nồng nặc thần vận, mọi người đều cảm thụ được, Cửu Chuyển Kim Đan sở cù bị đáng sợ khả năng . Tự nhiên, cũng đều tin tưởng, viên thuốc này chính là chính phẩm .

Bất quá, để cho mọi người kinh ngạc đến ngây người không phải đan dược là thật, mà là Trần Y xa hoa xuất thủ . Lập tức liền lấy ra hai quả Cửu Chuyển Kim Đan, trừ Thái Thượng Lão Quân người thấy luyện đan kia, ai còn có thể làm được điểm này ?

Ngao Nhuận tiền viên kia Trần Châu, ở nơi này Cửu Chuyển Kim Đan trước mặt, quả thực ngay cả một rầm cũng không bằng . Hơn nữa, nhân gia Trần Y nói, đây chỉ là cho đồ đệ cùng đồ đệ con dâu ăn chơi, căn bản cũng không quan tâm, quả thực quá hào!

Trần Y tựa hồ nghe được Tây Hải Long Vương bị bản thân dùng dùng vẽ mặt âm thanh, cười đến được kêu là một cái tiện, làm cho Ngao Nhuận sát nhân tâm đều có . Nhưng hắn không dám lộn xộn, đều cảm thụ được xuất, cái này con lừa ngọc bên cạnh người, trừ Mễ Dao Dao bên ngoài, hắn một cái đều trên chọc không nổi .

Hiện tại, Ngao Nhuận duy nhất có thể dùng dựa vào, chính là con lớn nhất Ma Ngang, hy vọng hắn mau mau mang theo Như Lai chạy tới, đem các loại đáng chết gia hỏa toàn bộ trấn áp . Vì vậy, không khỏi ngẩng đầu, nhìn về phương tây Thiên Không .

Liền vào lúc này, Tôn Ngộ Không cũng nhảy ra, cào xuống cái ót sau khi, theo Tiểu Bạch Long nhếch miệng cười nói: "Tiểu Bạch Long, sư huynh không có gì tốt tiền người, sẽ đưa người Nhất Điều Long gân đai lưng đi."

Vừa nói, Tôn Ngộ Không liền đem Ma Ngang Long Gân xuất ra, đưa tới Tiểu Bạch Long trong tay . Sau đó, xoay người nhìn Ngao Nhuận đạo: "Đứng, quên nói cho người biết cái này lão cá chạch, người phải đi ra ngoài Tiểu Nê Thu, ta đây Lão Tôn đã diệt, con rồng này gân, chính là Tiểu Nê Thu ."

"Người nói cái gì ?" Ngao Nhuận bạo nổ uống, trong lòng cũng là lộp bộp đập mạnh vài cái, tựa hồ cảm thấy sự tình không hay .

Tôn Ngộ Không Lôi Công Chủy hờ ra, cười nói: "Lão được nghe không rõ nói ? Còn biết làm nhiều như vậy chuyện hồ đồ . ta đây Lão Tôn nói lại lần nữa xem, người lại nghe kỹ . Người con trai bảo bối Ma Ngang, bị ta đây Lão Tôn diệt, rút gân lột da, một cây đuốc đốt sạch sẽ . Lần này, người khả năng nghe rõ ?"

"Không có khả năng!" Ngao Nhuận quát lớn đạo: "Điều đó không có khả năng! Hồ tôn, người đừng vội hù ta, Bản vương sao lại nhớ người chuyện ma quỷ ?"

"Không tin ?" Tôn Ngộ Không âm hiểm cười nói: "Vậy liền để cho người xem một chút cái này, mọi người tất cả đều xem một chút đi ."

Vừa nói, Tôn Ngộ Không liền xuất ra một cái dài không quá ba tấc, chiều rộng bất quá một tấc chữ bát phân khối kim khí, đề xuống mặt trên mấy cái nút, liền phóng một vệt ánh sáng ảnh, ở trên vách tường phát hình .

Ngay từ đầu, chính là Tây Hải Long Vương thu được Tiểu Bạch Long thiếp cưới lúc, nộ đập gia đồ trang sức tình cảnh . Tận lực bồi tiếp Ma Ngang đến đây sau khi, hai cha con đối thoại cùng mưu kế . Cuối cùng, chính là Tôn Ngộ Không nửa đường chặn lại Ma Ngang, Trảm Sát cũng rút gân lột da cùng đốt thi rầm rộ .

Cảm thụ được chứng sinh ánh mắt đều tập trung vào trên người mình, Ngao Nhuận tuy là nô không thể nghỉ, nhưng càng thêm biết được, hôm nay đã mắc phải nhiều người tức giận, không tìm người đến chịu tiếng xấu thay cho người khác, căn bản là không còn cách nào thoát thân.

Nhưng mà, Trần Y cũng không có đề cho Ngao Nhuận như nguyện, Đế Vương chỉ lĩnh bằng bạc ra, bao phủ toàn bộ Trung Hải Long Cung, đem Ngao Nhuận gặt gao tập trung, để cho hắn không có cách nào khác có tính lực đi suy tư hẩn, chỉ có thể đem hết toàn lực, chống lại giống như Tam Sơn Ngũ Nhạc uy áp mạnh mẽ.

Câu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyện cv . com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Ta gọi người giải oan không cửa

Trải qua những này qua tu luyện, Trần Y tu vị đã đạt được Ngũ Giai Kim Tiên, linh lực vận chuyển cũng đã đột phá đến bốn hai năm chuyển, so với Chúng Tiên sở lý giải ba mươi sáu vòng Đại Viên Mãn cao hơn nửa cửu chuyển. Lại Đế Vương chỉ lĩnh là vận linh khác tính, tồn tại Tiên Thiên ưu thế.

Vì vậy, hiện tại Trần Y, nhưng làm được dễ dàng cùng giai vô địch. Coi như là vượt cấp giết địch, cũng không phải là không thể. Cũng có thể nói như thế, hiện tại đụng tới Trần Nguyên Tử, Trần Y cũng có năm phần mười nắm chắc có thể chiến thắng.

Ngay cả ở đây người mạnh nhất Quan Âm, đang cảm thụ đến Trần Y sở kích thích ra cổ uy áp này lúc, cũng đều có loại không hiểu kính nể. Mặc dù có thể chống lại, nhưng cũng không phải nhẹ nhõm như vậy. Hơn nữa, cổ uy áp này, cùng người khác hoàn toàn bất đồng, là xa lạ như vậy, bá đạo như vậy.

Quan Âm phương tâm nhanh chóng nhảy lên, không khỏi chăm chú nhìn về phía Trần Y. Mà vừa nhìn, để cho nàng càng là kinh ngạc. Bản thân Y đệ, đã phát sinh biến hóa long trời lở đất, không còn là một người bình thường Tu Tiên Giả, mà là một cái ngạo thị quần hùng Vương!

Giờ này khắc này, Trần Y vĩ ngạn thân thể đứng ở trên đài cao, mặc dù mặc cả sa, tay cầm Thiên Trượng, nhưng như trước giống như Vương Giả phủ xuống, khiến cho người không có so với kính nể, không dám có nửa điểm khinh nhờn.

Có chút tu vị kém cỏi yêu quái, trực tiếp khó có thể chịu đựng cổ uy áp này, đều quỳ rạp xuống đất, nhìn liền Trần Y dũng khí cũng không có. Bò lồm ngồm thân thể, nghe Vương Giả nói sau.

Không ai đi cười nhạo những thứ này tu vị không đủ yêu quái, bởi vì ai cũng hiểu, nếu bản thân tu vị thấp hơn một tí tẹo như thế, cũng đều sẽ không chút do dự quỳ lạy. Cho dù là bây giờ không có quỳ xuống, cũng là kiêng được thống khổ dị thường, vật áo đều bị mồ hôi ướt nhẹp.

Ngao Nhuận lúc này đã hồi Đoạn Trường một dạng, không có mức độ tra rõ, liền tùy tiện hành sự, đổi, là con trai chết thảm, mà bản thân, cũng là ở trên con đường tử vong gãy dựa.

"Các ca ca cứu ta, cứu ta . . . Phốc!"

Ngao Nhuận nhìn về phía hẩn ba vị Long Vương, tìm kiếm bọn họ giải cứu, nhưng một câu còn chưa có nói xong, liền trực tiếp há mồm phún huyết, biểu tình thống khổ phi thường, khó hơn nữa nói ra nửa chữ.

Có câu nói là, đá hồ không rời thân huynh đệ, ra trận không rời cha con binh. Ở nguy nan chi tế, cũng chỉ có đem hy vọng ký thác vào nhà mình thân huynh đệ trên người. Hơn nữa, trong ngày thường, Ngao Nhuận đối với ba vị này ca ca, cũng đều là hiếu kính có thừa, tình cảm đều không giống bình thường.

Thêm nữa trước đây, từng cùng nhau thương thảo bọn họ Đại Kế, làm cho hẩn ba vị Long Vương đều rất là hưng phấn, cùng nhau cuồng ẩm ba ngày ba đêm, rất thích ý.

Hiện tại, tiểu huynh đệ gặp nạn, ba vị Long Vương tự nhiên sẽ không đứng nhìn bàng quan, càng không thể nào phui mặc kệ. Bọn họ đều vô cùng rõ ràng, kế hoạch tiết lộ, lúc này không liên thủ, cuối cùng đều có thể bị hòa thượng này tiêu diệt từng bộ phận, ai cũng trốn không thoát.

Kết quả là, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng dẫn đầu đứng ra, nhìn về phía Trần Y đạo: "Thánh Tăng, có câu nói là oan gia nên giải không nên kết, xin hãy tha ta vị đệ đệ này. Hi vọng Thánh Tăng lòng dạ từ bi, lão Long vô cùng cảm kích."

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Ngao Quảng, người cảm thấy, chỉ các người Tử huynh đệ loại này đáng cấp, cũng xứng làm Bản Thánh Tôn oan gia? Thái

thái cao các người giả trị con người . Hôm nay, này lão cá chạch hẳn phải chết . . ."

"Sư phụ!"

Tiểu Bạch Long vội vàng hét lớn một tiếng, phù phù một cái quỳ gối Trần Y trước mặt, khẩn cầu: "Sư phụ, đệ tử cầu sư phụ giơ cao đánh khẽ, tha phụ vương ta . Vô luận hẳn làm qua cái gì, nhưng thủy chung là đệ tử phụ thân, thỉnh sư phụ tha cho hẳn một mạng ."

"Người cái này nghịch tử, cảm miệng cho ta!" Ngao Nhuận trợn lên giận dữ nhìn nổi Tiểu Bạch Long, cho dù vẫn còn tiếp tục ho ra máu cũng không để ý, cắn răng nói: "Bản vương . . . Bản vương không có người cái này nghịch tử! Người . . . Người chính là cái đã chúng! Ta là . . . Ta là đứng hàng Tiên ban người, một cái . . . Một cái hòa thượng, sao lại dám động Bản vương! Bản vương . . . Phốc!"

Vẫn là ngôn ngữ còn chưa nói hết, Ngao Nhuận lần thứ hai há mồm phun huyết . Không có lý do gì khác, tất nhiên Trần Y gia tăng linh lực chuyển vận, tăng tác dụng ở Ngao Nhuận trên người uy áp, làm cho hẳn cũng lại không phát tiếp tục mở miệng .

Trần Y nhìn Tiểu Bạch Long, lạnh lùng nói: "Người cũng đều nghe rõ ? Trong mắt người, hẳn là phụ thân, nhưng trong mắt hẳn đây? Người vậy là cái gì ? Vì sư sẽ cho người ngũ cái hô hấp suy nghĩ, hẳn sinh tử, tất cả người trên tay mình ."

Tiểu Bạch Long tâm lý minh bạch, vô luận bản thân làm thế nào, cũng không thể phải nhận được phụ thân tán thành, thủy chung là một cái Danh bất thuận Ngôn bất chính khí tử . Nhưng vô luận như thế nào, hẳn cũng không thể giết cha .

Vì vậy, Tiểu Bạch Long nhìn Ngao Nhuận đạo: "Phụ Vương, hôm nay ta liền cầu sư phụ tha cho người một mạng, ngày rằm sau khi dùng ... nữa làm ác, rất tu luyện, sớm ngày đạt được Kim Thân, thành tựu đại đạo ."

Nghe Tiểu Bạch Long muốn thả Ngao Nhuận, Trần Y tuyệt không ngoài ý muốn . Thật, hẳn cũng hy vọng Tiểu Bạch Long làm như vậy, đó mới là bản tâm gây nên, mới sẽ không có tâm ma, mới có thể chân chánh bước trên Tu Tiên đại đạo .

Trần Y đưa ánh mắt về phía cắn răng chọi cứng Ngao Nhuận, nhàn nhạt mở miệng nói: "Ngao Nhuận, Bản Thánh Tôn xem ở Tiểu Bạch Long nét mặt, hôm nay liền tha cho người một mạng . Nếu ngày khác lại rơi xuống trong tay ta, định không bị lại bỏ qua người ."

Dứt lời, Trần Y liền thu hồi uy áp, làm cho chúng sinh rốt cục thở phào . Mà Ngao Quảng các loại tam huynh đệ, còn lại là vội vàng đã chạy tới, đem suốt nửa quỹ xuống đất Ngao Nhuận nâng dậy, xoay người đi ra ngoài .

Nhưng bọn họ vừa mới cất bước, Trần Y đang nói lần thứ hai truyền đến: "Ta nói rồi, cho phép các người cứ vậy rời đi sao?"

"Người còn muốn như thế nào nữa!"

Ngao Quảng cũng là đến tính tình, xoay người trừng mắt Trần Y . Nghĩ thầm, cái này con lừa ngốc định không phải là bởi vì Tiểu Bạch Long cầu xin tha thứ, mới thả Ngao Nhuận, mà là chiếu cố được huynh đệ bọn họ tiên gia thân phận, mới không dám động thủ giết chết . Cho nên, không cần chó vẫy đuôi mừng chủ .

Trần Y xem thấu Ngao Quảng bọn họ tâm tư, lạnh rên một tiếng đạo: "Xem ra, các người cảm giác mình tiểu Tiểu Thần Tiên thân phận rất trâu bò a, quyền kia Thánh Tôn phải gia tăng một cái kiếp mã ."

Đang khi nói chuyện, Trần Y lần thứ hai khí thế một thẳng, nạt nhỏ: "Nghe kỹ cho ta! Từ nay về sau, Đông Tây Nam Bắc tứ hải vực, toàn bộ nhập vào trung tâm chỉ hải, thuộc sở hữu Bản Thánh Tôn . Nếu như ai dám không theo, diệt chỉ!"

"Làm càn!"

Ngao Quảng cũng là bạo nỏ uống: "Tứ hải linh vực, là Ngọc Đế thân phong, người nhất giới Tu Tiên Giả, còn dám vi phạm Ngọc Đế thiên ý hay sao?"

"Dùng Ngọc Đế tới dọa ta ?" Trần Y cười ha ha một tiếng đạo: "Chi tiếc, Ngọc Đế không có khả năng kia . Có phải hay không cảm thấy rất ủy khuất, cảm thấy có oan khuất, muốn tìm Ngọc Đế giải oan ? Hôm nay, Lão Tử để người giải oan không cửa!"

Vừa nói, Trần Y nhìn về phía Tôn Ngô Không đạo: "Hầu tử, chạy Thiên Đình một chuyến, để cho Ngọc Đế tới đây, xem hẳn xử lý chuyện này như thế nào ."

"Yes Sir~! Ta đây Lão Tôn đi một lát sẽ trở lại ." Tôn Ngô Không rất vui lòng làm cái này tòi, suu một cái liền giả cái này Cân Đầu Vân đi trước Ngọc Đế Lăng Tiêu Bảo Điện, còn nói là sư phụ hẳn thỉnh Ngọc Đế đi xem đi, có thứ tốt ăn .

Rồi rãnh trứng đau nhức Ngọc Đế, nghe nói Trần Y có thứ tốt muốn thỉnh bản thân đi thưởng thức, nào có không đến lý lẽ ? Không chỉ là hẳn, còn gọi thượng Vương Mẫu cùng nhau, cùng Tôn Ngô Không hoà tặc chạy tới .

Nhưng đánh xuống đám mây, lộn sau khi hiểu chuyện gì xảy ra, Ngọc Đế thật trứng đau nhức, nhưng lại không tiện nói gì, chỉ có thể hướng Trần Y đầu đi một chút trách cứ nhần thần .

Vương Mẫu lại giống là phi thường bất đắc dĩ, liền lười đúc kết, tìm được Quan Âm Bồ Tát, kéo binh thường đi .

Mà Tứ Hải Long Vương, còn lại là mong đợi mong đợi nhìn Ngọc Đế, một bả nước mũi một bả nước mắt, hy vọng Ngọc Đế có thể vì bọn họ làm chủ,

sửa trị sửa trị cái này ghê tởm Xứ Hòa Thượng .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv . com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Ngọc Đế mặt mũi trị giá bao nhiêu tiền

Tập hợp, là giờ này khắc này Ngọc Đế sở có cảm giác . Vốn tưởng rằng thời gian qua đi nhiều kỷ nguyên, đi tới nhân gian sau khi có thể thường thức được không giống bình thường mỹ thực . Ai có thể nghĩ, ăn được là như thế một bữa tiệc lớn . Cái này đầu trọc chết tiệt, rất có thể chơi .

Nhưng sự tình đã đến nước này, Ngọc Đế không có khả năng phui mặc kệ . Nhưng làm sao quản ? Để cho Trần Y buông tay, đừng đánh tứ hải linh vực chủ ý ? Ước đoán có điềm huyền, hòa thượng này so với kia Tôn Hầu Tử khó đối phó nhiều. Mấu chốt nhất là, còn làm được thủ đoạn mỹ thực .

Có thể nhường cho Tứ Hải Long Vương đem kinh doanh nhiều năm địa bàn chấp tay tương nhượng, cũng thật không thể nào nói nổi . Quan trọng hơn là, Trần Y thăng nhĩ này chỉ biết là đoạt địa bàn, không biết can sự tình, bố trí vân thi vũ những công việc này, còn đến người ta Tứ Hải Long Vương để làm .

Càng nghĩ, Ngọc Đế vẫn là tuyển chọn cái điều hoà biện pháp, đối với song phương đạo: "Bản Đế đã tới đây, liền cho chư vị hết việc này đi. Song phương các lui nhường một bước, bốn vị Long Quân phân biệt nhường ra một bộ phận linh vực cho Thánh Tôn . . ."

"Nếu ta muốn muốn hết đây?" Trần Y nhàn nhạt mở miệng, còn cười đến rất là hiền lành .

Nhưng lời này nghe vào Ngọc Đế trong tai, nhưng cũng có chút không dễ nghe . Ta đường đường Ngọc Hoàng Đại Đế, đều lau phần dưới một dạng tới cho các người song phương phối hợp, người nhà còn nói lời như vậy, không nể mặt mũi ?

Bất quá, Ngọc Đế cũng không có biểu hiện ra tức giận đáng đáp, nhìn Trần Y đạo: "Thánh Tôn a, các người thầy trò còn muốn đi đâu Tây Thiên Thủ Kính, muốn nhiều như vậy địa bàn làm gì ? Cho Bản Đế một cái tính tôi, đến đây thì thôi như thế nào ?"

Nghe Ngọc Đế lời này, chúng sinh trực tiếp mộng bức, hoàn toàn không hiểu rõ cái này đến cùng là đang nháo loại nào . Đường đường Tam Giới Chi Chủ Ngọc Hoàng Đại Đế, lại muốn một cái thỉnh kinh hòa thượng cho mình mặt mũi, có làm hay không ?

Là vì Tứ Hải Long Vương, trong lòng liên tục chạy như điên vô số đầu Phi Châu Đại Thủy Ngưu . . . A không, là chạy như điên không thể đếm hết Mỹ Châu voi, được kêu là một cái chấn động, được kêu là một cái khó chịu .

Lại nhìn Trần Y, thì là tiếp tục mỉm cười, cũng không trả lời ngay Ngọc Đế nói, mà là đem lời đề dòi đi, nói ra: "Giờ đó, không phải để cho Ngộ Không đi mời các người thành công ăn cái gì sao, có thể nào đem chính sự quên đây? Đến đến, điền no bụng trước rồi hãy nói ."

Một bên Tiểu Bạch Long cũng nhanh lên lên tiếng: "Ngọc Đế nhanh xin mời ngồi, tiệc cưới lập tức bắt đầu ."

Ngọc Đế biết, Trần Y cái này chết con lừa ngốc nhất định là không hài lòng tự mình xử lý phương thức, cho nên mới để cho mọi người trước tiên ăn cái gì . Bất quá hắn cũng không nói gì, thừa cơ hội này, sẽ cùng Trần Y câu thông câu thông, đừng để cho mình của mọi người sinh trước mặt nan kham .

Tứ Hải Long Vương cũng bắt mắt Ngọc Đế xử lý, cũng liền lưu lại, nhưng vừa dùng thiện, một bên thương lượng đối sách .

Như vậy, Tiểu Bạch Long hôn lễ, mới rốt cục đạt được tổ chức, lại đã bỏ qua an bài giờ lành . Nhưng có thể có Quan Âm Bồ Tát tham gia, đã có thể quên canh giờ . Hiện tại, ngay cả Ngọc Đế cùng Vương Mẫu đều đến, còn bất kể hắn là cái gì canh giờ không canh giờ ?

Cho nên, Mễ Dao Dao cũng là ở không gì sánh được vui vẻ trong nhanh lên an bài, hạnh phúc dào dạt ở mỹ lệ hai má thượng, vừa nhìn liền biết, cô gái này hôm nay, nhất định là thể hạnh phúc nhất nữ nhân .

Đội các tân khách đều vào tọa sau khi, Tiểu Bạch Long liền dẫn Mễ Dao Dao, từ Ngọc Đế nơi đó bắt đầu, từng cái mời rượu . Các tân khách cũng đều là vui tươi hơn hờ đưa lên chúc phúc, ngay cả Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, cũng không dám nói gì nữa, rất không tình nguyện uống xong Tiểu Bạch Long mời rượu .

Rượu qua ba tuần, chính là mọi người dùng bữa thời gian, uống bụng rỗng rượu, cũng không phải là đường sinh chi đạo . Như vậy, cũng cho mọi người có cơ hội tán gẫu, nói cùng với chính mình cảm thấy hứng thú trọng tâm câu chuyện .

Ngọc Đế theo sát Trần Y mà ngồi, vừa ăn những thứ này coi như ngon miệng thức ăn, một bên vấn: "Thánh Tăng a, lẽ nào, ngươi còn một vốn một lời Đế xử lý không hài lòng sao? Ngươi cũng đã biết, Bản Đế chưa bao giờ có quyết định như vậy a, mặt mũi ngươi dù sao cũng phải cho ta chút."

Trần Y mỉm cười nói: "Vạn sự đều có cái lần đầu tiên đúng không, mà nói đến mặt mũi, mặt mũi kia có thể đáng giá mấy đồng tiền? Ta đến điểm thực tế, đó mới gọi một cái tốt."

Vừa nói, Trần Y liền đem một chén com bung lên, ngã vào Tử Kim Bát trong, đồng thời nhìn Ngọc Đế đạo: "Ngọc Đế, lúc mới ngươi cũng dùng chút com tẻ, mùi vị các loại chờ cái gì, ngươi cũng phải biết. Hiện tại, ngươi lại ném thứ bản tăng cái này một chén, ta rồi hãy nói hử."

Ngọc Đế có chút không giải thích được, nhưng cũng không có cự tuyệt, tiếp nhận Trần Y truyền đạt com tẻ, kẹp chút đưa vào trong miệng.

"Đây là..."

Vén vén một hơi, Ngọc Đế liền kinh ngạc đến ngây người, vẻ mặt bất khả tư nghị. Lập tức, lại vội vàng đem gạo com tẻ vào trong miệng, như là đói nhiều cái kỷ nguyên không có đồ ăn.

Chén này com tẻ, Ngọc Đế ném ra không giống nhau cảm thụ, một loại hân rất muốn, lại không cách nào đạt được cảm thụ.

Tintin hùng khởi, đây đối với sống hơn hai ức tuổi Ngọc Đế mà nói, là cỡ nào khát vọng sự tình. Chỉ tiếc, hân tìm khắp tam giới các nơi, đều là không có kết quả, chỉ có khả năng đem phần khó chịu giấu ở trong lòng.

Hơn nữa, hân cũng không thể gặp người khác ở phương diện kia có cái gì thành tựu, vì vậy, liền chế định một quy củ, đó chính là tiên gia người không thể động phạm tâm, không thể có ái tình, càng không thể có trên giường những chuyện kia.

Chúng Tiên gia tự nhiên bị mông tại cổ lý, mặc dù là Vương Mẫu, cũng đều cho là, Ngọc Đế là vì để cho mọi người tốt hơn tu luyện, mới có thể làm ra tình cảnh như vậy tuyệt không Nhân Tính Hóa quy định.

Nhưng mà, Trần Y phương thức suy nghĩ cũng không phải là như vậy, hân chính là biết được những thứ này làm để vương gia hỏa, đều không là thứ tốt gì. Là vì ở phương diện kia, càng là sắc được không muốn không muốn.

Một cái đế quốc Hoàng Đế, đều phải làm cái gì Tam Cung Lục Viện, mấy ngàn tàn phi. Mà trước mắt lão bất tử này, thế nhưng tam giới Chúa tể, có thể ít hử?

Nhưng sự thực đây? Lão già này cũng chỉ có Vương Mẫu một người, hơn nữa, đã nhiều năm như vậy, liền sinh bảy cô nương, hân có thể không có chút hân ý tưởng? Nhưng vì sao không có biến thành hành động đây?

Trong lúc này, nhất định là lão gia hỏa này ở phương diện kia đã lực bất tòng tâm, không cách nào nữa hải. Cho nên, mới có thể giả bộ như vậy chính kinh, mới có thể chỉ định cái kia buồn chết bao nhiêu thần tiên phá quy định.

Kỷ sở bất dục, vật thi vu nhân, nhưng Ngọc Đế lão nhi, cũng là mình sở không được, liền thi với người, để cho Chúng Tiên gia đều không thể ở phương diện kia đạt được hưởng thụ. Ai dám không tin Tà, chính là làm tức giận thiên uy, đẩy lên Trảm Tiên Thai không có thương lượng.

Cho nên, Trần Y lại có cái thu phục Ngọc Đế tốt biện pháp, để cho hân ở chuyện phòng the phương diện kia, lần thứ hai hùng khởi.

Tốt là tốt rồi ở, trong khoảng thời gian này, Trần Y tu vị tăng lên trên diện rộng, có thể nắm giữ ở Tử Kim Bát cái biến thức ăn thuộc tính công năng, có thể mình ở chúng nhiều chức năng trong chọn muốn. Đương nhiên, một loại thức ăn tối đa chỉ có thể gồm nhiều mặt ba loại thuộc tính.

Hiện tại, cho Ngọc Đế lão nhi com tẻ, tăng thêm chính là tính năng lực tăng cường thuộc tính, để cho lão gia hỏa này mới ăn một miếng, liền cảm thấy chỗ thần kỳ, hồ lap lap đã đem một chén com lớn đánh ngã, còn với còn chưa hết nhìn Trần Y.

Trần Y cười hắc hắc nói: "Một vừa hai phải, một vừa hai phải a! Cái này cũng không thể nóng lòng một thời, bằng không chắc chắn có thể dùng phản, vậy coi như mãi mãi cũng không còn cách nào bỏ cứu."

"Vì sao?" Ngọc Đế nhìn không được vấn, thực sự quá nghĩ một hồi một dạng liền hùng khởi.

Trần Y đặt khẩu rượu đạo: "Ngươi cũng ít nhiều năm vô dụng, công năng suy yếu thấy qua nghiêm trọng, chỉ có thể chậm rãi, duy trì liên tục tính bù lại. Đương nhiên, cũng chỉ có bản tăng có thể làm được điểm này. Nếu không tin..."

"Tin! Bản Đế tuyệt đối tin!" Ngọc Đế cắt đứt Trần Y nói, cũng chủ động đưa ra: "Thánh Tăng muốn tứ hải quy nhất, thật cũng là Bản Đế nhiều năm suy nghĩ, không thể để cho Tứ Hải Long Vương làm theo ý mình. Chẳng qua là, vẫn chưa tìm đến một vị thích hợp người a."

"Hôm nay, Thánh Tăng chủ động đưa ra, Bản Đế như thế nào lại có phản đối lý lẽ? Đợi tiệc cưới kết thúc, Bản Đế liền ban bố ý chỉ, đem tứ hải về Chí Thánh tăng trong tay, từ Thánh Tăng thống nhất thống trị, liền thỉnh cầu Thánh Tăng làm phiền tâm. Đến, Bản Đế kính Thánh Tăng một ly!"

Dứt lời, Ngọc Đế liền uống trước rồi nói, không mang theo nửa điểm do dự. Điều này làm cho Trần Y suýt nữa bật cười, nghĩ thầm, cái gì Ngọc Đế mặt mũi, có thể đáng giá mấy đồng tiền? Còn không liền một chén com liền giải quyết sao.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Tân kết cấu

Cái này một bữa cơm, làm cho Ngọc Đế lão nhi khẩu vị mở rộng ra, hẳn không nói, cũng chỉ là rượu ngon, liền một tia ý thức rút hết hai cân chỉ có nhiều. Càng kinh người là, lão bắt từ kia cư nhiên ăn ba chén cơm lớn, cái bụng đều có một chút nhô ra, phải thả lỏng chút đai lưng .

Cơm nước no nê sau khi, Ngọc Đế liền lập tức trước mặt mọi người ban bố ý chỉ: "Từ Bản Đế phân đất phong hầu tam giới quan lại đến nay, các bộ đều cần trọng, trác có công hiệu, còn đây là tam giới chi phúc . Nhưng lâu dài như vậy, lại giống có chút tệ nạn, không ít quan viên đã bắt đầu xuất hiện các loại bất lương thể ."

"Vì vậy, Bản Đế ở đây hạ chỉ, dùng địa giới chi hải vì làm thí điểm nơi làm thí điểm, phổ biến quản lý chế . Phong Chư Thiên Thánh Tôn vì địa giới chi hải Thánh Vương, các Hải Vực phải vô điều kiện nghe ra an bài . Nếu có ngộ nghịch giả, Thánh Vương nhưng tiền trăm hậu tấu ."

"Bệ Hạ, chuyện này..."

Ngao Nhuận trong lòng phi thường không vui, hô một cái đứng lên hô to . Nhưng còn chưa đem nói cho hết lời, lại bị một bên Ngao Quảng cho kéo về chỗ ngồi, làm cho hắn rất là không giải thích được .

Ngao Quảng nhỏ giọng nói: "Tứ đệ, chuyện cho tới bây giờ, người sao sẽ trả chưa nhìn ra, cái kia Đường Tăng, chúng ta căn bản là không trêu chọc được ? Bệ Hạ lúc mới nói, đề cho ta chia đều một bộ phận cho Đường Tăng . Nhưng bây giờ, gần một bữa cơm thời gian, Ngọc Đế liền như thế tuyên chỉ, vì sao ?"

"Đại ca, người nói cái này là vì sao ?" Ngao Nhuận có chút sờ không được phương hướng, nghi hoặc nhìn Ngao Quảng .

Ngao Quảng khẽ thở dài một cái đạo: "Đường Tăng, nhất định là cùng Ngọc Đế quan hệ không giống bình thường, hoặc có lẽ là, địa phương nào đạt được Ngọc Đế thưởng thức, muốn ủy thác trọng trách . Hay hoặc là nói, Ngọc Đế có địa phương muốn cầu cạnh hắn ."

"Nhưng vô luận là loại nguyên nhân nào, Đường Tăng định sẽ trở thành Ngọc Đế bên người người tâm phúc, ta dám huynh đệ là Hạ Giới Tiểu Tiên, sao có thể lại đối địch với hắn ? Không bằng, chúng ta lấy lòng lấy lòng Đường Tăng, sau này nói không chính xác còn có thể có chút phát triển ."

Nghe Ngao Quảng lời này, hắn ba vị Long Vương cũng hiểu được rất là hữu lý, đều không khỏi len lén xem Trần Y liếc mắt . Sau đó, Ngao Nhuận lại nói: "Đại ca, bọn ta không phải đã có chỗ dựa sao, nếu cái đầu cái này Đường Tăng, có thể hay không . . ."

"Việc này không cần lo lắng ." Ngao Quảng phát tay cắt đứt Ngao Nhuận nói, đạo: "Người nọ sung mãn số lượng cũng chính là một Ngọc Đế bên người có thể nói tới nói mấy câu người, có thể nào cùng cái này Đường Tăng so sánh với ? Người không có nghe Ngọc Đế xưng hô hắn làm Chư Thiên Thánh Tôn sao?"

Ngao Nhuận cuối cùng là quay lại, gật đầu nói: "Người này pháp thuật bí hiểm, mưu kế đa đoan, nói vậy thành tựu vô khả hạn lượng, vẫn là đại ca Thấy vậy chuẩn . Chẳng qua là, lúc mới đã đắc tội cho hắn, chúng ta bây giờ trước đi đầu quân, hắn sẽ không làm khó sao?"

Ngao Quảng liếc mắt nhìn Trần Y sau khi, nhẹ giọng nói: "Nếu thật là làm đại sự người, định không bị nguyên nhân một thời xung đột, mà cùng chúng ta loại này mặt Tiểu Tiên tính toán . Nếu vì khó chúng ta, làm sao cần phải đầu nhập vào cho hắn ?"

"Đúng đúng đúng, đại ca nói đúng ."

Nam Hải cùng Bắc Hải Long Vương, cũng đều liên tục gật đầu, tán thành Ngao Quảng phân tích . Ngao Nhuận cũng là cảm thấy Ngao Quảng nói có lý, không có ý hấn thấy .

Vì vậy, ở Ngao Quảng dưới sự hướng dẫn, Tứ huynh đệ đứng dậy, theo Trần Y bọn họ đi tới .

Trần Y ý bảo muốn làm phòng bị Tôn Ngộ Không dám người bình tĩnh chờ nóng, nên làm gì liền làm gì, không cần thiết phòng bị . Dù sao, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu, còn có Quan Âm Bồ Tát, đều tại đây, lượng bốn cái lão Long cũng không dám có gì không ổn cử chỉ .

Và lại, cho dù có, hán Trần Y cũng không để ý chút nào, phát tay liền có thể bóp chết . Hơn nữa, Trần Y có thể đem cái này Tứ huynh đệ ý đồ đến đoán ra thất thất bát bát, không cần phòng bị ?

Ngao Quảng dẫn đầu mở miệng trước, theo Ngọc Đế hành lễ nói: "Tiểu Long các loại Tứ huynh đệ, cần tuân Bệ Hạ ý chỉ, đem tứ hải quy nhất, giao cho Thánh Vương đại nhân quản lý."

Vừa nói, Ngao Quảng đưa mắt chuyển dời đến Trần Y trên người, cũng là hành lễ nói: "Tiểu Long Ngao Quảng, đại huynh đệ ba người, chúc mừng Thánh Vương đại nhân . Đồng thời, đem tứ hải lĩnh vực chuyển giao đại nhân, xin hãy đại nhân chỉ giáo nhiều hơn."

"Thỉnh đại nhân chỉ giáo nhiều hơn!"

Ngao Nhuận đám ba người, cũng là vội vàng phụ họa .

Trần Y khẽ gật đầu, vung tay lên nói: "Bọn người thế nhưng thành tín quy thuận với ta ? Từ từ từ nhưng trước tiên nói trước, ta chỉ muốn trăm phần trăm trung tâm người . Nếu có ai dám động thủ đoạn, Bản Thánh Tôn rất vui lòng để cho hắn đi Địa Ngục ngay ngo, lại vĩnh viễn không luân hồi!"

Ngao Quảng đám người vội vàng gật đầu trả lời: "Thật tình quy thuận, tuyệt không hai lòng."

Thấy lần một màn, Ngọc Đế có chút nhỏ tiểu không vui . Nói, cái này bốn cái long, là Bản Đế thù hạ tốt phạt, nhưng làm sao bây giờ nghe đứng lên, lại thành người cái này chết hòa thượng người hầu ?

Cũng không duyệt về không vui, Ngọc Đế còn thật không tiện nói gì . Xác thực xác thực mà nói, là không dám nói gì, hán cũng không dám cho mình đào hầm nhảy, đoạn bản thân thật nhiều thật nhiều năm đều không tìm được hạnh phúc đường .

Cái này bốn cái long, thật cũng chính là Hạ Giới Tiểu Tiên mà thôi, cho mình đánh trợ thủ, bày một vãn, thì cái mưa cái gì, đưa cho Trần Y, đổi lấy càng nhiều đồ tốt, cũng là kiếm bọn không lỗ .

Một bên khác, Vương Mẫu cùng Quan Âm trò chuyện rất vui mừng, mới chẳng muốn đi quản Ngọc Đế bọn họ chuyện hư hỏng . Nữ nhân, làm nữ nhân tốt nên làm việc là tốt rồi, hán, liền giao cho bọn họ những thứ này đại nam nhân.

Lại nhìn Trần Y, trông mắt liên tục chuyển động, nghĩ sau đó phải làm thế nào . Hán tuy là biết được Ngao Quảng bọn họ sẽ đầu dựa vào chính mình, nhưng là có hay không thật tình, cũng chỉ có đôi phương biết được .

Nếu Tứ Hải Long Vương cũng không phải là thành tâm quy thuận, sau này chắc chắn làm ra yêu thiêu thân đến . Cho nên, được từ vừa mới bắt đầu, thì có kiềm chế bọn hán thủ đoạn, để cho cho bọn họ không dám động bất luận cái gì ý đồ xấu .

Vì vậy, Trần Y lấy ra bốn hạt đan dược, để cho Tôn Ngộ Không phân phát cho bốn vị Long Vương, gọi bọn hán ăn vào .

Tứ Hải Long Vương mặc dù có chút không vui, nhưng cũng chỉ có thể là giấu ở trong lòng, chưa dám nói ra . Tiếp nhận Tôn Ngộ Không truyền đạt đan dược, liền một hơi nuốt vào .

Trần Y cười ha ha một tiếng đạo: "Ngao Quảng, các người sẽ không sợ Bản Thánh Tôn nhớ kỹ vừa rồi sự tình, dùng đan dược độc chết các người ?"

Ngao Quảng hành lễ nói: "Nếu Thánh Vương đại nhân muốn huynh đệ ta bốn người mệnh, cần vì phát tay sự tình, như thế nào lại dùng độc dược ? Còn nữa, coi như là độc dược, huynh đệ ta bốn người cũng chắc chắn ăn vào, chứng minh quy thuận thành ý."

"Không hổ là trà trộn rất nhiều kỷ nguyên Lão Long Vương, quả nhiên có nhiều như vậy khí phách." Trần Y mỉm cười một cái, nhìn Ngao Quảng đạo: "Cho các người ăn vào đan dược, tên là Tâm Hồn đan, lại trong tam giới tìm không được Giải Dược."

"Cho các người ăn vào, chính là dùng cái này để ý tới không các người, có ai nhị tâm, Bản Thánh Tôn liền sẽ có cảm ứng, cũng nhưng kích phát Tâm Hồn đan công hiệu, vạn độc công tâm, thống khổ 99 - 81 ngày sau khi, mới có thể chết đi."

Nghe vậy, chúng sinh đều là chấn động, đối trước mắt hòa thượng này, lại lần nữa nhận thức vài phần . Bất quá, phần lớn người rất nhanh liền biết, hành động này phi thường cần phải . Nếu đổi thành bản thân, làm có thể còn có thể càng qua một ít .

Trần Y lần thứ hai vung tay lên, nghiêm mặt nói: "Hôm nay, Bản Thánh Tôn tiện lợi nổi Ngọc Đế mặt, đem đất này giới chỉ hải một lần nữa phân chia, biến thành tân kết cấu, nhằm sau này quản lý."

"Nguyên Tứ Hải Long Vương, bổ nhiệm làm Tứ Đại Hộ Pháp, chức trách tạm thời không thay đổi, tiếp tục quá khứ sự vụ . Nhưng cũng dời tới trung tâm Hải Vực ở lại, tham dự địa giới chỉ hải quản lý, quyền sở hữu giới chỉ hải hạch tâm nhân viên quản lý, ưu tiên thu được Bản Thánh Tôn chiếu cố."

"Nhận mệnh Mễ Dao Dao vì địa giới chỉ Hải trưởng lão, ở Bản Thánh Tôn xuất hành lúc, thay Bản Thánh Tôn thay mặt quản lý, còn có nhận mệnh hộ pháp dưới chức vụ quyền lợi . Nếu có chuyện gì không quyết định chắc chắn được, nhưng đến trên biển mình châu thành Quan Âm Bồ Tát hỗ trợ."

Vừa nói, Trần Y quay đầu nhìn về phía Ngọc Đế, mỉm cười một chút nói: "Ngọc Đế, đối với lần này, cảm thấy còn thỏa đáng hay không?"

Ngọc Đế thật muốn đánh người, người nha đều hoa lạp lạp làm xong tất, lúc này mới nhớ tới hỏi ta, có phải hay không quá già điếm ? Bất quá, đối với Trần Y theo như lời cái này tân kết cấu, Ngọc Đế thật đúng là cảm thấy rất tốt cũng không còn gì dị nghị .

Rồi hãy nói, Ngọc Đế đối với cái này giới việc nhỏ, căn bản liền không làm sao có hứng nổi . Hiện tại, hẳn quan tâm nhất là, bản thân để đó không dùng nhiều năm "tiểu đệ đệ", có thể hay không mang đến cho mình kinh hi .

Cho nên, Ngọc Đế hy vọng chuyện này nhanh lên hoàn tất, sau đó tốt mang theo Vương Mẫu phản hồi Thiên Đình, hảo hảo thí nghiệm thí nghiệm .

Câu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệnv . com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Đánh bàn tay cho khổ kẹo

Thấy Ngọc Đế không có bất kỳ phản đối dấu hiệu, Trần Y cũng không muốn lại bao nhiêu lãng phí thời gian, lập tức chấp hành chủ hôn người chức trách, để cho Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao tốc độ vào động phòng, hoàn thành hôn lễ này cuối cùng nghi thức, sau đó sớm đi ra đi, đi gặp lại cái kia mô phạm tượng phụ .

Nhưng để cho Trần Y không nghĩ tới là, Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao, vẫn chưa tiến nhập cái gì động phòng, mà là đang Trần Y tuyên bố tiễn con người mới vào động sau phòng, đều hóa thân bản thể, phản phát một cái bay đến viễn phương trên không, lẫn nhau vờn quanh, xoay quanh, Long Ngâm liên tiếp .

Àm!

Trong giây lát, lưỡng con cự long từ cao không nhanh chóng mà xuống, đồng thời nhập vào trong nước biển, phát sinh tiếng tai kêu vang, kích khởi cao tới mấy chục thước bọt nước, tạo nên vĩ đại sóng biển .

Sau đó, lại thấy cái này lưỡng con cự long trong nước tiếp tục lẫn nhau quay quanh nổi, một cái chìm vào biển sâu không gặp, một cái xông ra mặt biển . . . Như thế chẳng đình tái diễn, làm cho Trần Y về mặt mộng bức .

Quá trình này duy trì liên tục trọn một canh giờ, mới rốt cục lắng xuống . Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao, cũng đều Hóa trở về hình người, dặt tay bay xuống, đứng ở Trần Y bọn họ trước mặt chừng mười thước chỗ . Lại đều là mồ hôi nhễ nhại, thờ hồng hộc .

Là vì Mễ Dao Dao, càng là đỏ bừng cả khuôn mặt, hạnh phúc không nói vu biểu .

Như vậy, Trần Y rốt cuộc minh bạch được, nguyên lai vừa rồi, hai người này là đang làm động phòng việc! Nói, đây cũng quá có điểm kiêu ngạo đi, trước mặt mọi người không nói, còn không trung trong nước, khiến cho tiếng động lớn như vậy, cũng là không có người nào .

Lại đánh một trận chính là hai giờ, thật rất bất khả tư nghị, thật không hổ là Long Tộc, là vạn tộc đứng đầu, ngay cả phương diện này năng lực, cũng là hẳn chủng tộc sở theo không kịp .

Ngọc Đế tự nhiên sẽ hiểu, vừa rồi Tiểu Bạch Long cùng Mễ Dao Dao đang làm cái gì, làm cho hẳn chút phương diện phản ứng rất lớn, rất muốn cũng thông thống khoái khoái đến lần Động Phòng Hoa Chúc .

Vì vậy, Ngọc Đế liền nói dối có việc, mang theo Vương Mẫu nên rời đi trước, thẳng đến bản thân tâm cung .

Khác khách nhân cũng lần lượt rời đi, cuối cùng chỉ còn lại có Trần Y bọn họ, cùng với Ngao Quảng Tứ huynh đệ, còn có chút chủ động giao ra bản thân địa bàn cho Trần Y Hải Yêu các loại, đều là địa giới chỉ hải nhóm đầu tiên quản lý nguyên lão .

Trần Y biết được, những người này tuyển chọn lưu lại, là muốn nghe một chút mình còn có gì phân phó, đồng thời, cũng muốn nhìn một chút mình là không là có chút tương thưởng gì cho bọn hắn . Như vậy, liền thuận bọn họ ý, ngược lại bàn tay đã đánh, nên cho kẹo thời gian .

"Hầu tử, thưởng cho chư vị một người một viên Cửu Chuyển Kim Đan ." Trần Y đơn giản rõ ràng, không muốn lời vô ích .

Tôn Ngộ Không tiếp nhận Trần Y đưa qua Cửu Chuyển Kim Đan, đưa đến Ngao Quảng đám người trong tay . Đồng thời, còn nhỏ âm thanh nói cho bọn hắn biết, tuyển chọn theo hẳn sư phụ, đó là một cái sáng suốt tuyển chọn, sau này định có thể có lớn tiền đồ .

Ngao Quảng đám người thôi phồng trong tay Cửu Chuyển Kim Đan, quả thực không thể tin được đây là thật .

Chẳng bao lâu sau, bọn hán cũng đều mơ ước, một ngày nào đó, có thể làm ra chút thành tích đến, hoặc là ở tu vị trên có tinh tiến, vào khỏi Ngọc Đế Thiên Nhân, tham gia Thiên Đình các loại trọng đại hoạt động . Ném thử Bàn Đào, phần thưởng một phần thưởng Cửu Chuyển Kim Đan .

Nhưng hôm nay, không chỉ có có thể xem xét, hay là trực tiếp được ban cho dư, có thể hưởng dụng, điều này có thể không kinh ngạc ? Bọn họ đây chính là nằm mơ đều không dám nghĩ tới sự tình, lúc này lại trở thành sự thực .

Thấy bọn người kia đang cầm người Cửu Chuyển Kim Đan biểu tình, Trần Y biết trong lòng bọn họ suy nghĩ cái gì . Vì vậy, mò xuống đầu trực đạo: "Còn đây là Bản Thánh Tôn lễ gặp mặt, chỉ cần khăng khăng một mực theo Bản Thánh Tôn, định không thể thiếu bọn người chỗ tốt ."

Àm! Âm! Phan, . . .

Ngao Quảng đám người đã là không cần suy nghĩ, đều quý xuống biểu hiện trung tâm, lại ngôn ngữ không cần tổ chức, phi thường nhất trí .

"Vĩnh cửu không hai lòng, Cửu Tử bất hối!"

Trần Y cười lên ha hả, dừng cảm phát tay nói: "Được ! Giỏi một cái Cửu Tử bất hối! Bản Thánh Tôn muốn chính là như vậy trung tâm thủ hạ . Hầu tử, Bàn Đào nhưng còn có, Nhân Sâm Quả nhưng còn có ?"

Nghe Trần Y đề cập cái này lưỡng chủng tuyệt thể trân quả, Ngao Quảng đám người lại là tiểu trái tim ồm ồm đập mạnh, có điểm thích ứng không được.

Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười, tao bao lâu cảm dưới đầu lông dài đạo: "Những thứ này chính là sự phụ hèn hế miệng khát vật, ta đây Lão Tôn sao không mang theo người ?"

Vừa nói, con khi này một tay huy động vài cái, liền làm ra hai cái bao tải to, một túi vì Hoa Quả Sơn lớn Bàn Đào, một túi thì là đến từ Ngũ Trang Quan Nhân Sâm Quả . Đương nhiên, đều là Trần Y hàng này phục chế .

Nhìn cái này to mọng tuyệt thể trân quả, nghe vô cùng mê người hương thơm, Ngao Quảng đám người nước bọt chảy tràn, liền như trời mưa to mái hiên, được kêu là một cái hi lý hoa lạp, căn bản là không dùng được .

Liền bao quát Mễ Dao Dao cùng Bạch Thiển ở bên trong, cũng là chỉ nghe nói qua bức này trân quả, chưa bao giờ có may mắn được cách nhìn, chó nói chỉ là ăn, nghe thấy thượng vừa nghe, đều không dám nghĩ tới .

Nhìn bọn người kia cái loại này mong mỏi nhân thân, Trần Y cũng không còn chê cười, dù sao, không phải ai đều là Xuyên Việt Giả, không phải ai đều có thể trở thành là người may mắn . Cho nên, lập tức phân phó Tôn Ngộ Không, đem cái này lưỡng chủng trân quả bày ra, để cho mọi người cùng chung .

Giờ này khắc này, không ai sẽ lo lắng cái gì hình tượng không vấn đề hình tượng, duy vừa nghĩ tới, chính là ăn, nhưng tinh thần ăn! Qua thôn này, nhưng là không còn có tiệm này .

Mễ Dao Dao cùng Bạch Thiển hơi chút tốt một chút, nói như thế nào, cũng là nữ hài tử mọi nhà, hình tượng dù sao cũng nên muốn chừa chút, là vì tại chính mình nam nhân yêu mến trước mặt, càng không thể nghĩ thế nào ăn, liền làm sao ăn .

Quan Âm hoàn hảo, mấy thứ này nàng cũng đều sớm hưởng thụ qua, là vì ở nhà nàng Y đệ sau khi xuất hiện, càng là không thiếu những đồ chơi này. Ngay cả Cửu Chuyển Kim Đan, cũng đều có không ít . Dùng Y đệ lời nói, chính là nhàn rồi buồn chán nhai hơn mấy khóa, giết thời gian .

"Ha ha ha . . ."

Trong lúc bất chợt, Trư Bát Giới bung cái bụng cười như điên, một tay chỉ Ngao Quảng đám người, vừa cười vừa nói: "Ai nha! Xem bọn hán cái này lồi ăn, quả thực so với ta Lão Trư còn không bằng a! Sự phụ, thấy không, ta Lão Trư nhưng so với bọn hán rụt rè nhiều ba ."

Trần Y không có mở khẩu, nhưng thật ra Tôn Ngộ Không dẫn đầu lên tiếng: "Người một cái ngốc tử! Cũng không cảm thấy ngại pha trò người khác ? Người vậy ăn bộ dạng, thật sự heo còn nhìn, người nhưng có biết ?"

"Ta nhò vào!" Trư Bát Giới không phục lắm, giải thích: "Người lần này Ôn hầu tử, nói hết chút trái lương tâm nói . Ta Lão Trư thế nhưng Thiên Bồng Đại Nguyên Soái, có thể so với bọn hán lồi ăn xấu xí ? Đừng tưởng rằng cái mông đó một ít, liền coi chính mình là thái dương ."

Trần Y suýt nữa nhìn không được bật cười, cái này Trư Bát Giới, thật là kẻ dở hơi, tùy tiện không nói, có đôi khi sờ nói ra nói, có thể đem người tươi sống cho nghiền chết .

Cái này không, Tôn Ngộ Không đã là không lời chống đỡ, tức giận đến khuôn mặt cùng cái mông giống nhau đỏ, chỉ có thể đánh, mới có thể ngăn chặn Trư Bát Giới, bảo trụ bản thân đại sư huynh uy phong .

Trư Bát Giới một mực vũ lực thượng bị Tôn Ngộ Không khi dễ, mặc dù hiện tại cùng ở một cấp bậc thượng, nhưng đánh trong lòng vẫn là rất sợ con khi này . Cho nên, bị đánh, trừ cáo trạng bên ngoài, biện pháp duy nhất chính là chịu đựng, sau đó ngoài miệng mắng hán vài câu, dùng cái này huê nhau .

Tôn Ngộ Không các loại nhớ huynh đệ nhàn rồi không chuyện gì, liền chạy đến Trần Y bên người đến, thường thức những tên kia cuồng ăn trái cây .

Cũng không biết là a gần không có dụng tốt Tôn Ngộ Không đột nhiên mở miệng hỏi: "Sự phụ, sao không thừa dịp lúc này, đi cùng sư nương động

phòng hán một lần ? Nếu không..., ra đi sau đó, cũng không biết bao lâu mới có thể gặp lại đến a ."

"Cái này ta cũng muốn, chẳng qua là . . ." Trần Y nhỏ giọng nói: "Không gặp Quan Âm tỷ ở sao, không được, không tốt ."

"Có gì không tốt ?" Tôn Ngộ Không đạo: "Ta đi đem Bồ Tát dẫn dắt rồi đi liền vâng."

Lúc này, Trư Bát Giới nắm lấy cơ hội, ném cho Tôn Ngộ Không một cái ánh mắt khi dễ đạo: "Nói người đàn nha, còn cảm giác mình hầu tinh hầu tinh . Người Kim Tinh hòa nhân đây? Bài biện ? Thật không biết nên nói như thế nào người mới tốt ."

"Ngốc tử! Nói mò cái gì tinh thần ? Ta đây Lão Tôn không rảnh cùng người Hồ Nháo, đi sang một bên!" Tôn Ngộ Không lười để ý Trư Bát Giới .

Trư Bát Giới nghiêm mặt nói: "Bật Mã Ôn, người nào cùng người Hồ Nháo ? Người sáng suốt đều có thể nhìn tính ra, Quan Âm Bồ Tát chung quy là muốn trở thành chúng ta sư nương, vẫn là đại sư nương, người cái này khi ngổ một dạng sao liền so với heo còn đàn đây? Còn cả ngày muốn tán gái, ta xem a, Mẫu Hầu một dạng đều coi thường người ."

Tôn Ngộ Không không có sẽ cùng Trư Bát Giới cãi nhau, mà là nghi hoặc nhìn Trần Y .

Trần Y cũng không nói chuyện, nhưng trong ánh mắt bao gồm ý, đã cho thấy tất cả . Điều này làm cho Tôn Ngộ Không rất ưu thương, cúi đầu, đi tới trong một cái góc một mình ngồi, thương tâm hơn nữa ngày .

Luôn miệng nói tán gái, nhưng còn bây giờ thì sao ? Nhân gia Tiểu Bạch Long có lão bà, sư phụ cũng có, vẫn là hai cái, cái này còn có nhường hay không Hầu sống a!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv . com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Đều là hầu tử cầm đầu

Lưỡng cái túi Hoa Quả Sơn lớn Bàn Đào cùng Nhân Sâm Quả, lại nói tiếp, số lượng là phi thường nhiều, so với khoá trước Bàn Đào đại hội loại cấp bậc đó tiên gia thịnh hội, còn muốn giàu có . Hơn nữa tham dự người không nhiều lắm, ăn thịt người ít hơn, tính toán đầu ra đây cũng liền mười người .

Như vậy, trừ Quan Âm bên ngoài bên ngoài, một người ăn đi... ít nhất ... Cũng có mười cái nhiều . Nhưng những này người còn cảm thấy ít một chút, nếu có thể ở nhiều một chút, vậy thì càng tốt . Dù sao, qua lần này, có thể sẽ cùng những thứ này trên quả nói vĩnh biệt .

Thấy Quan Âm chẳng qua là tượng trưng giống nhau ăn một cái, đã nuốt vào giống nhau bốn cái Bạch Thiên cảm thấy rất không có ý tứ, cũng phi thường không giải thích được, liền nhỏ giọng hỏi Quan Âm: "Tỷ tỷ, sao liền ăn như vậy điểm?"

Quan Âm ngọt ngào cười đạo: "Thứ tốt cũng không thể rượu chè ăn uống quá độ, đây chính là Y đệ nói cho ta . Vì vậy, tỷ tỷ liền chỉ giống nhau ăn hán một cái, cũng liền chân ."

"Thế nhưng . . ." Bạch Thiên xem hán người sau khi, nhỏ giọng nói: "Thế nhưng đều bị bọn họ ăn xong, sau này muốn ăn, cũng chỉ có thể là ở trong mơ a ."

Quan Âm như trước cười thật ngọt ngào, chỉ chỉ Trần Y đạo: "Có Y đệ ở, không cần lo lắng... này trên quả, Cừu Chuyển Kim Đan các loại, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu ."

"À?" Bạch Thiên a 1 tiếng, cấp bách vội vàng che môi đỏ mọng, sau đó chuyển mắt to châu, thấp giọng nói: "Tỷ tỷ, Bàn Đào không phải Vương Mẫu chương quân sao? Nhân Sâm Quả nghe nói tất nhiên tiên Trần Nguyên Tử sở hữu, Cừu Chuyển Kim Đan, chính là Thái Thượng Lão Quân vật . Tướng công có thể có, cho là yêu cầu một ít thôi, sao nói, muốn bao nhiêu, có bao nhiêu?"

Quan Âm lại mắt nhìn Trần Y, lúc này mới nói: "Cụ thể vì sao, tỷ tỷ cũng không biết sâu . Nhưng có một chút tỷ tỷ dám khẳng định, đó chính là Y đệ nghĩ muốn cái gì, liền có thể có cái gì, muốn bao nhiêu, liền có thể có bao nhiêu . Ngay cả Ngọc Đế, cũng phải nghe hán ."

Nghe lời này, Bạch Thiên cũng liền tục gật đầu . Đây chính là nàng tận mắt nhìn thấy, Ngọc Đế đối với mình Tướng công, đây chính là thuận theo rất . Cụ thể có gì ?, ngay cả Quan Âm tỷ tỷ cũng không biết, nàng càng không từ biết được .

Nhưng có một chút, bản thân Tướng công không phải nhân vật bình thường, sau này cho là trong tam giới nhân tài kiệt xuất . Hơn nữa, Tướng công đòi này tính cách phi thường tốt, đối với nàng không có nửa điểm bài xích, còn khắp nơi vì nàng nghĩ, lại còn có cái gì hấn sở cầu đây?

Nam nhân ưu tú, đều là đàn bà tranh mua đối tượng . Điểm này, Bạch Thiên phi thường minh bạch, cho nên hẳn biết, bản thân Tướng công, định sẽ trở thành rất nhiều nữ nhân truy cầu mục tiêu, không có khả năng bản thân một người độc hưởng .

Người khác không nói, liền trước mắt cái này Quan Âm tỷ tỷ, nhất định sẽ trở thành cùng mình cùng nhau hầu hạ Tướng công tỷ muội . Hơn nữa từ giữa bọn họ quan hệ đến xem, bản thân còn chỉ có thể làm cái tiểu .

Bất quá, Bạch Thiên vẫn chưa cảm thấy đau lòng, ngược lại còn rất là hạnh phúc . Các loại hơn ngàn năm, hay là đem Tướng công trông, lại vẫn như cũ bản thân Tướng công . Quan Âm tỷ tỷ đều có thể ái mộ nam nhân, mình có thể chính mình, đã trời cao chăm sóc .

Nghĩ cho tới này, Bạch Thiên lại len lén xem Trần Y vài lần, càng xem càng cảm thấy, bản thân Tướng công tốt vĩ ngạn, ngay cả Ngọc Đế, Tướng công so sánh với, cũng phải kém hơn một chút .

Mà bây giờ, Trần Y tính lực tự nhiên không phải ở hai nữ nhân này trên người, hẳn làm nhiều như vậy, mục đích chỉ có một, đó chính là thu phục một nhóm đối với mình khẳng khẳng một mục bộ hạ, vì mình kinh doanh mảnh này lãnh địa, nhằm ngày khác chi dụng .

Vì vậy, Trần Y không chỉ có xuất ra những thứ này Cao Giai tiên người mới có thể muốn dùng Trần Phẩm, còn muốn cho những người này đều biết, chỉ có cùng cùng với chính mình, mới có thể có đường bằng phẳng đại đạo .

Trần Y người nhẹ nhàng lui về phía sau, đứng ở chính điện trên đài cao, Đế Vương chi linh thả ra, tràn ngập toàn bộ Trung Hải Long Cung, làm cho mọi người đều là lập tức đình chỉ trong tay việc, nhìn về phía trên đài Trần Y .

Hiện tại, Trần Y không có gây bất luận cái gì uy áp, chỉ là thả ra Đế Vương khí thế, để cho chúng người biết được, hẳn mới là chân chính Vương Giả! Ngay cả Ngọc Đế, cũng không bằng hẳn Trần Y .

Không có đáng sợ kia uy áp, Ngao Quảng Tứ huynh đệ rốt cục cảm thụ được Trần Y chân chính khí chất, đều là càng kinh ngạc, thần phục chi tâm càng kiên định .

Trần Y vung tay lên, chấn thanh đạo: "Chư vị, lúc mới làm đã chứng kiến, Ngọc Đế mặc dù một vốn một lời Thánh Tôn không phải nói gì nghe này, nhưng là phải làm sự tình để cho Bản Thánh Tôn thoả mãn . Trong đó nguyên do, không cần đạo mình . Người chỉ cần nhớ kỹ một điểm, liền đã đủ. Đó chính là . . ."

Nói đến chỗ này, Trần Y dùng một cái, mà sau sẽ âm điệu đi lên nữa đề thăng một ít, tiếp tục mở miệng đạo: "Bọn người chỉ cần nhớ kỹ, Ngọc Đế có thể làm việc, Bản Thánh Tôn đều có thể làm . Ngọc Đế không thể làm quản lý, Bản Thánh Tôn cũng có thể làm!"

"Mới vừa cho các người Cửu Chuyển Kim Đan, Bàn Đào, Nhân Sâm Quả, chư vị đều là cảm thấy đến từ người khác chỗ đi. Sai ! đều là tới từ Bản Thánh Tôn chỗ! Lại cái gì cần có đều có, lấy không dứt ."

"Ta còn muốn nói cho các người biết, lúc mới này, ở Bản Thánh Tôn trong mắt, đó chính là bé nhỏ không đáng kể . Thứ tốt, sau này nhưng đi nhiều . Chỉ cần trung tâm theo, Bản Thánh Tôn tuyệt sẽ không bạc đãi bọn người . Nếu có ai nệ tâm, Bản Thánh Tôn chỉ có một chữ, đó chính là giết!"

Nói xong lời cuối cùng, Trần Y khí thế đi lên nữa nhắc tới, hiện ra hết Vương Giả oai . Ngay cả Quan Âm, cũng có loại muốn bái phục xung động .

Tôn Ngộ Không, không hổ là một con hầu tinh, ở lúc máu chột, liền cho thấy hẳn chỗ hơn người . Giờ này khắc này, tất cả mọi người bị Trần Y khí thế sở chấn động, không biết nên làm như thế nào . Mà Tôn Ngộ Không, còn lại là cất bước về phía trước, phanh, 1 tiếng trực tiếp quỳ xuống, nghiêm mặt quát to .

"Ta, Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động Tôn Ngộ Không, dùng đạo tâm thề, trung tâm đi theo sư phụ Trần Huyền Trang, vĩnh cửu không hai lòng . Nếu có vi phạm, thiên địa cùng giết!"

Tôn Ngộ Không chiêu thức ấy, đừng nói là người khác, ngay cả Trần Y, cũng đều không hề nghĩ rằng . Đây chính là dùng đạo tâm thề, cũng không trò đùa . Nếu thật có phản bội, vô hình mà cường đại Tiên Đạo liền sẽ tác dụng với thề giả, để đạo tâm hủy diệt, Thần Hình cụ phần .

Có này có thể thấy được, Tôn Ngộ Không đã quyết định, vĩnh viễn đi theo Trần Y, trung tâm một lòng, tuyệt không đổi ý . Cũng có thể nhìn ra, con khi này, là bực nào bất phàm, có thể nhìn ra Trần Y tiền đồ, làm ra chính xác lựa chọn .

Àm! Âm! Âm!

Lại là tam thanh quỳ xuống đất tiếng truyền đến, Trư Bát Giới, Sa Hòa Thượng, Tiểu Bạch Long, cũng là quỳ xuống đất thề .

"Ta, Phúc Lăng Sơn Vân Sơn Động Trư Ngộ Năng, dùng đạo tâm thề, trung tâm đi theo sư phụ Trần Huyền Trang . . ."

"Ta, Lưu Sa Hà Sa Ngộ Tịnh, dùng đạo tâm thề . . ."

"Ta, Xà Bàn sơn Ứng Sầu Giản Bạch Long . . ."

Huỳnh đệ bốn người, đều dùng đạo tâm thể, vĩnh viễn đi theo Trần Y . Điều này làm cho Trần Y phi thường ngoài ý muốn, nhưng càng nhiều là cao hứng, là đúng tương lai càng nhiều lòng tin .

"Được ! Tốt!"

Trần Y cao giọng nói ra: "Ngươi bốn người, từ đó liền vì Bản Thánh Tôn tứ đại Lệnh Chủ, ưu tiên hưởng thụ Bản Thánh Tôn các loại tài nguyên ."

"Tạ sư phụ! Tạ ơn Thánh Tôn!"

Bốn người cũng hô to, trước tiên Đạo Sư phụ, sau khi danh hiệu Thánh Tôn, trong ý không cần nói cũng biết .

Thấy vậy, Ngao Quảng đám người cây bản cũng không do dự nữa, lập tức quỳ xuống đất, lại giống dùng đạo tâm thể, cũng bị Trần Y mệnh vì sáu Đại Kim Cương, địa vị gần với Tôn Ngộ Không bốn người bọn họ, cũng có thể được hưởng Trần Y tài nguyên quyền ưu tiên .

Từ nay về sau, Trần Y nhìn mọi người, cất cao giọng nói: "Bản Thánh Tôn sẽ không nói gì nhiều lời vô ích, thăm nghĩ nói cho bọn ngươi, hôm nay làm quyết định, là cỡ nào chính xác! Tiếp đó, Bản Thánh Tôn còn phải tiếp tục Tây Hành, vì vậy, cho bọn ngươi an bài một vài sự vụ, cũng có thể nghe rõ ràng cho ta ."

"Phải!"

Mọi người cao giọng đáp lại, yên lặng chờ Trần Y chỉ thị .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv . com

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Đến Hắc Tùng Lâm

Có những người này đạo tâm thể, Trần Y cũng phải có sở biểu thị mới được, muốn cho những người này biết, lúc mới lựa chọn, là cỡ nào anh minh .

Trần Y vung tay lên, liền không biết từ chỗ nào lộng tới một người miệng rộng lớn chậu sứ, đường kính đầy đủ hai thước . Mà sứ trong chậu, giả vờ tất cả đều là kim quang chói mắt Cửu Chuyển Kim Đan!

Tê ~~~

Mọi người cũng không nhịn được ngược lại hít một hơi lạnh, quả thực không thể tin được đây là thật .

Cửu Chuyển Kim Đan, cái này trong tam giới chỉ có Thái Thượng Lão Quân có thể luyện chế trân quý Tiên Đan, lại có người trang bị đầy đủ tràn đầy một chậu sứ, nói đến ai tin ? Có thể, cả kia Thái Thượng Lão Quân bản thân, cũng không khả năng ủng có như thế bao nhiêu trữ hàng đi.

Bởi vậy có thể thấy được, trước mắt hòa thượng này, cũng không phải là từ Thái Thượng Lão Quân nơi đó thỉnh cầu Cửu Chuyển Kim Đan, mà là chính bản thân hần bản thân liền có thể luyện chế, vẫn là đại lượng luyện chế cái loại này .

Kích động! Mọi người lúc này đều kích động vô cùng . Bọn họ vì mình vừa rồi tuyển chọn, cảm thấy là cỡ nào kiêu ngạo . Cùng như vậy một vị thần bí cường đại chủ tử, sau này con đường tu tiên, khả năng liền bằng phẳng nhiều.

Nói không chính xác, vẫn có thể thành cũng không dám muốn Kim Tiên .

Ngay cả Quan Âm cũng kinh ngạc không gì sánh được, nàng tuy biết Hiểu Trần Y rất là đại thủ bút, nhưng thật không nghĩ tới, sẽ có như thế danh tác . Một cái liền vãi ra nhiều như vậy Cửu Chuyển Kim Đan, trừ nhà nàng Y đệ, ai còn có thể như vậy ?

Bạch Thiên liền càng không cần phải nói, trực tiếp xem ngây người, hai má thượng cái biểu tình kia, phải nhiều khoa trương thì có bao nhiêu khoa trương . Nàng đã từng bao nhiêu lần nghĩ, nếu tái kiến Tướng công lúc, hần sẽ thành vì một cái dạng gì người ?

Có lẽ là cái tiểu phụ, có lẽ là cái Ngư Dân, có lẽ là cái quan viên, hoặc giả còn là cái hòa thượng, có lẽ là cái phổ thông Tu Tiên Giả ...

Nhưng nàng bây giờ không có nghĩ tới, sẽ là một cái như vậy không giống người thường người đi lấy kinh . Xem ra, nghìn năm quang âm, có thể cải biến

sự tình thật sự là rất nhiều .

Trần Y thấy mọi người đều là thuần một sắc biểu tình kinh ngạc, thật là có chút Tiểu Tiểu cảm giác thành tựu, cười ha ha một tiếng đạo: "Xem ngây người ? Nhỏ như vậy điểm lật vặt, các ngươi liền nhìn ngây người ? Thật là không có trải qua mặt bàn a ."

Vừa nói, Trần Y liền hướng Quan Âm tuyên nhận, ý bảo các nàng trước đây .

Quan Âm hơi sững sờ, lập tức liền lôi kéo Bạch Thiên cùng đi đến Trần Y bên người, nhỏ giọng vẫn: "Y đệ, bảo chúng ta qua tới làm gì ?"

Bạch Thiên cũng là vẻ mặt nghi vấn, không biết Tướng công làm cho các nàng qua đây, đến có chuyện gì muốn làm . Chẳng lẽ nói, muốn làm cho các nàng đưa cho hán phân công Cửu Chuyển Kim Đan sao? Có thể đếm được số lượng không biết bao nhiêu, như thế nào phân ?

Trần Y không trả lời ngay Quan Âm nói, chẳng qua là hướng các nàng hai điểm đầu mỉm cười một cái, sau đó, liền vừa nhìn về phía mọi người nói: "Không cần giới thiệu, nói vậy chư vị đều biết Quan Âm Bồ Tát đi. Nàng bên cạnh thân vị kia, chính là chờ Bản Thánh Tôn hơn ngàn năm thê tử, tên là Bạch Thiên, sau này trường cư trên biển minh châu ."

Vừa nói, Trần Y đưa tay chỉ cái kia trang bị đầy đủ Cửu Chuyển Kim Đan lớn chậu sứ, lên tiếng lần nữa: "Còn đây là Bản Thánh Tôn lưu cho chư vị tu luyện Cửu Chuyển Kim Đan, nhưng giúp đỡ bọn ngươi rất nhanh đạt được cửu chuyển Chân Tiên Cảnh giới, hy vọng chư vị không được lệnh Bản Thánh Tôn thất vọng ."

Nghe lời này, mọi người đều là ánh mắt lửa nóng, trực diện nhìn một chậu một dạng Cửu Chuyển Kim Đan . Trong lòng suy nghĩ, thực sự là cùng đối với chủ tử, làm đời này nhất anh minh quyết định .

Cửu chuyển Chân Tiên, thật là nhiều người đau khổ khổ tu hành mấy vạn năm, thậm chí mấy trăm ngàn năm, cũng đều khó đạt được độ cao đó . Bọn họ những người này, nếu không có tuyệt hảo Tiên Đan trợ giúp, ước đoán cũng liền khó hơn nữa đi phía trước .

Mà có những thứ này Cửu Chuyển Kim Đan, liền có thể để cho bọn họ đột phá tu luyện bình cảnh, để cho tu vị rất nhanh dâng lên, trở thành cửu chuyển Chân Tiên . Còn có thể, trở thành Kim Tiên tồn tại!

Rầm rầm rầm...

Quỳ xuống đất âm thanh lần thứ hai truyền đến, đồng thời, mọi người cùng kêu lên hô to: "Đa tạ Thánh Tôn ban cho, bọn ta định chuyên tâm tu luyện, đoạn không cho Thánh Tôn thất vọng!"

"Được !"

Trần Y chán thanh đạo: "Đợi hán ngày trở về, hy vọng chư vị đều đã là cửu chuyển Chân Tiên . Đến lúc đó, Bản Thánh Tôn sẽ lại ban thưởng tài nguyên, trợ bọn ngươi thành tựu Kim Tiên!"

"Rống!!"

Mọi người đã không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ có thể lên tiếng rống to hơn, chấn đắc bốn phía nước biển liên tục lay động .

Kim Tiên! Bao nhiêu Tu Tiên Giả khát vọng, nhưng lại không cách nào đạt được cảnh giới . Nhưng bọn hán chủ tử, lại nói cho bọn hán biết, có thể cho bọn họ đạt thành Kim Tiên Chỉ Cảnh, cái này là bực nào phân chấn!

Trần Y phát tay, ý bảo mọi người an tĩnh lại sau khi, lại mới mở miệng: "Nhưng thứ tốt không thể lạm dụng, nếu không sẽ thích được phản, hại bọn ngươi . Vì vậy, Cửu Chuyển Kim Đan giao cho Quan Âm Bồ Tát bảo quản, nhìn kỹ bọn ngươi tu vị cho vay . Nếu ai dám vọng tưởng lấy thêm, Sát Vô Xả!"

Lời này, Trần Y cũng không phải là nói đùa . Thiên Đạo vô cùng cường đại, nếu như tùy ý bọn người kia Trùng Thứ, định sẽ gặp phải tai họa ngập đầu, đại bản doanh biến thành đại mộ địa, khả năng liền thiệt thòi lớn .

Mọi người cũng biết, chủ tử làm như thế, chắc chắn hán làm như thế đạo lý . Cho nên, cũng đều không nói gì, ngược lại chỉ cần mình chuyên tâm tu hành, liền có thể thu được tài nguyên tu luyện, liền có thể Nhất Phi Trùng Thiên!

Sau đó, Trần Y liền đem phân phối chi tiết cho biết Quan Âm cùng Bạch Thiên, làm cho các nàng nghiêm ngặt không chế, không thể cho nhiều một viên . Hơn nữa, không thể tập trung cho, phải từng nhóm tiến hành, tránh cho thiên đạo phát hiện .

Làm xong nổi một ít sau khi, Trần Y cũng hiểu được nên thời gian xuất phát . Vì vậy, liền cùng mọi người từ biệt, mang theo tứ tên học trò, tiếp tục bước trên Tây Hành thỉnh kinh đường .

Trên đường, Trư Bát Giới mong đợi mong đợi chạy tới, hướng Trần Y làm nũng nói: "Su phụ, người xem người ta đều gầy vài cân, bước đi đều không có khí lực . Có thể hay không, ban cho Lão Trư mấy viên tiểu Kim đậu, bổ sung bổ sung thể năng a ."

"Tiểu Kim đậu ?" Trần Y không giải thích được nhìn nhẩn nhẩn nhỏ nhỏ Trư Bát Giới, không hiểu nổi cái này heo mập còn nói gì ngoạn ý . Hơn nữa, nhìn bụng bự nạm, cái này đkm cũng có thể nói gầy ? Thực sự là viết cá sáu miệng .

Tôn Ngộ Không cười ha ha một tiếng đạo: "Su phụ, cái này ngọc tử nhất định là thấy người cho Ngao Quảng bọn họ nhiều như vậy Cửu Chuyển Kim

Đan, miệng có điểm thêm, muốn ăn hơn mấy khóa đánh bữa ăn ngon . Chẳng qua là, cái này heo mập không nói Cửu Chuyển Kim Đan, mà nói thành tiểu Kim đậu ."

Trần Y chụp được tron suy nghĩ, cười ha ha nói: "Cái này tên gốc, lấy cá biệt tên cũng rất có ý tứ nha liền xông ngươi điểm này, vì sư liền cho các ngươi một ít, ngược lại vì sư bao nhiêu không vâng."

Đang khi nói chuyện, Trần Y lại là vung tay lên, xuất ra vài cái túi một dạng, ném cho Tôn Ngộ Không bốn bốn người, chính hắn cũng lưu một cái . Cứ như vậy, thầy trò năm người, vừa đi vừa cần Cửu Chuyển Kim Đan, quả thực không nên quá thích ý .

Lại đi mười mấy ngày, Trần Y nhóm rút cục đến tên này vì Hắc Tùng Lâm địa giới, tiến nhập Hoàng Bào Quái lãnh địa .

Nhìn cái này liền miên không dứt đỉnh núi, nghe cái này nguyên kết nguyên vị từng mộc hương vị, Trần Y tâm tình tất nhiên rất tốt, phân phó các đồ đệ bước nhanh hơn, nhanh lên vào núi .

"Sư phụ, trong núi này thế nhưng có cường Đại Yêu Quái, cần ta các loại đi hàng ?" Tôn Ngộ Không thông minh, từ Trần Y ngôn ngữ cùng cử chỉ có thể nhìn ra, cái này trong núi rừng, lại có việc làm .

Trư Bát Giới đám ba người cũng là tinh thần phấn chấn, hy vọng thật có cường Đại Yêu Quái chiếm giữ, để cho bọn họ có thể vui sướng đánh một trận .

Mà lần này, Trần Y chưa nói cho bọn hắn biết đáp án, chẳng qua là đàm thanh đạo: "Đến trong núi rừng, thì sẽ có phần Hiếu . Nhưng ta nhưng cảnh cáo các ngươi, vạn sự không thể dính vào, bằng không, đừng trách vì sư đánh người ."

Dứt lời, Trần Y dẫn đầu cất bước, rất nhanh du sơn .

Tôn Ngộ Không mấy người cũng không nhiều lời nữa, cùng sau lưng Trần Y, đều không có vào cái này Hắc Tùng Lâm trong .

Mà lúc này, Hoàng Bào Quái đang làm nhất kiện có ý nghĩa sự tình .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Hầu tử vấn đề

Đi mấy canh giờ, mắt thấy thiên thái dương sẽ bị Tây Sơn thổ xuống, vẫn là không có tìm được cái kia tên gì bát Từ Sơn đỉnh núi, càng chưa nói sóng thẳng động .

Ba!

Trần Y đột nhiên chụp được ót, tự giễu nói: "Nài nài cái chân, ta người giống như này đàn đây? Mấy trăm trong rừng rậm nguyên thủy, như vậy tìm có thể tìm tới tót a!"

Nghe vậy, Trư Bát Giới mong đợi mong đợi chạy tới, cười hắc hắc nói: "Sư phụ, Lão Trư ta dám đánh một cái tiền đồng đồ, trong núi này, định là có thêm một cái khác Tiểu Sư Nương, đúng hay không đúng ?"

"Đối với ngươi muội!" Trần Y Bạch Trư Bát Giới liếc mắt, không muốn phản ứng cái này heo mập .

Có thể Trư Bát Giới nơi nào sẽ dễ dàng như vậy liền xua đuổi roi ? Lại cười hắc hắc nói: "Ai nha sư phụ, ngươi đây có thể sẽ không hiểu, Lão Trư vô luận là Kiếp trước và Kiếp này, đều là một thân một mình, a từng có cái gì muội muội ? Cho dù có, vậy cũng không thể gả cho ngươi a, cái này không lộn xộn sao ."

Trần Y suýt nữa một cái không có đứng vững ngã sấp xuống, trong lòng có hơn ức đầu Mỹ Châu voi ở cuộn cuộn . Cái này heo gốc tử, cái gì sức hiểu biết a đây là, mắng chửi ngươi, cũng có thể muốn trở thành phải làm đại cừu ca, cũng là không có người nào .

Nguyên bản, Trần Y muốn cho tốc độ nhanh nhất Tôn Ngộ Không đi tìm, nhưng bây giờ cải biến chú ý, đối với Trư Bát Giới đạo: "Ngốc tử, thành cửu chuyển Chân Tiên sau khi, ngươi có từng làm qua cái gì ? Hôm nay liền do ngươi đi tìm chén kia Từ Sơn sóng thẳng động . Nếu mặt trời xuống núi trước còn chưa tìm được, liền phạt ngươi ba năm không cho phép ăn đồ đặc ."

"Gi . . . Gì ngoạn ý ?" Trư Bát Giới hai cái lỗ tai lớn trực tiếp nhếch lên đến, kêu rên nói: "Ôi này! Sư phụ ngươi đây là đang náo loạn nào ? Lão Trư làm

việc còn thiếu sao? Làm sao lại quyệt nợ đây? Còn ba năm không cho phép ăn đồ đặc, giảm béo cũng không mang như vậy a!"

Trần Y cười đều một cái đạo: "Lý do Lão Tử không muốn nghe, ta chỉ xem kết quả . Mặt trời này, tựa hồ xuống phía dưới tốc độ không chậm nha "

Trư Bát Giới tức bực giậm chân: "Đều người nào ở đâu, người liền chỉ biết là khi dễ người thành thật đây? Ta Lão Trư oan uổng, quá oan uổng nha! Bỏ Tắt, ngươi đến có muốn hay không quản lý nhà ngươi cái này Y đệ a!"

Tôn Ngộ Không suu lật cái té ngã qua đây, lấy xuống lòng khi đạo: "Bát Giới, ngươi nói tiếp, tiếp tục gọi, gọi vào mặt trời lên, sẽ biết được, có một số việc, so với ta đây Lão Tôn Kim Cô Chú càng chơi vui ."

"Ai nha! Ngươi lần này Ôn hầu tử, liền chích hiểu được nhìn có chút hả hê, tuyệt không giúp ta Lão Trư, còn làm cái gì đại sư huynh a! Chết xa một chút, ta không muốn nhìn thấy ngươi!"

Có thể nói phải nói, sống cũng phải làm, bằng không, hậu quả rất nghiêm trọng . Điểm này, Trư Bát Giới ngược lại cũng biết, đầu trục chết tiết thể nhưng nói một không hai chủ . Nếu bản thân chưa hoàn thành nhiệm vụ, thật có thể sẽ bị đối ba năm .

Vừa nghĩ tới có hơn ngàn thiên không có thể ăn đồ đặc, Trư Bát Giới cả người đều run, vội vàng dẫn theo Cửu Xi Đình Ba, đáp mây bay đi, tốc độ thật đúng là không chậm, không có bồi nhọ cửu chuyển Chân Tiên cảnh giới này .

Lại nhìn Trần Y bốn người bọn họ, mỗi một người đều phi thường nhân nhả nằm ở Tùng Diệp thượng, tình hậu Trư Bát Giới trở về .

Trong lúc bất chợt, Tôn Ngộ Không không biết là a gần làm lỗi, xoát một cái đứng đây, nhảy đến Tiểu Bạch Long bên người, nhếch miệng cười vấn: "Tiểu Bạch Long, hỏi ngươi cái vấn đề, ngươi cũng không thể nói dối ."

Tiểu Bạch Long vẻ mặt mộng bức, không biết con khi này muốn hỏi gì ngoạn ý . Vốn lấy hấn đối với Tôn Ngộ Không hiểu rõ, dưới loại tình huống này vấn đề, đều không phải là cái gì tốt vấn đề . Cho nên, hay là trước làm rõ ràng rồi hãy nói .

"Đại sư huynh, ngươi muốn hỏi gì vấn đề đây? Ngươi không nói, ta làm sao biết ngươi muốn hỏi gì ? Cũng là ngươi hỏi trước đi."

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không trừng mắt Tiểu Bạch Long, tức giận nói: "Đại sư huynh hỏi ngươi nói, còn đẩy đẩy ngăn cản ngăn cản, còn thể thông gì ?"

Tiểu Bạch Long có thể không để mình bị đẩy vòng vòng, vượt qua phát giác con khi này không có gì tốt vấn đề, cho nên phải khẳng khẳng giữ nguyên tắc, đạo: "Vậy cũng vấn, ngược lại muốn biết đáp án cũng không phải ta ."

"Ngươi . . ."

Tôn Ngộ Không nhất thời cảm thấy mình tốt vô lực, giống như một quyền đá ở trên bông vải, tóc dùng không nổi . Vì vậy, liền chuyển hoá cái phương thức rồi hãy nói: "Tốt sư đệ, sư huynh cũng chính là một điểm nhỏ hơi tò mò, ngươi liền nói cho sư huynh nha, có được hay không ?"

"Vậy ngươi đến cùng là nói, muốn biết gì a ." Tiểu Bạch Long cũng là có chút say, ngươi lăm lăm đều không hỏi một chút đề, gọi trả lời như thế nào ?

Tôn Ngộ Không xấu hổ cười, ho khan vài tiếng sau khi, rốt cục vẫn phải không có ngăn cản lòng hiếu kỳ, trực tiếp hỏi đi ra: "Ngươi và Mễ Dao Dao động phòng lúc, là dạng gì cảm giác ?"

Tiểu Bạch Long hô một cái đứng lên, lớn tiếng nói: "Vấn đề này, ta cự tuyệt trả lời! Đại sư huynh, đây đưa nữa những thứ này, đừng trách sư đệ giờ mặt ."

"A di đà phật!" Trần Y tụng câu phật âm, ngăn cản cái này hai huynh đệ, sau đó nói: "Ngộ Không, loại vấn đề này, đã dính đến người khác tư ẩn, không thể hỏi lại . Huống chi, cũng không còn gì tốt vấn, chính là một cái thoải mái chữ liền có thể khái quát . Nếu như phải lấy ở nơi này thoải mái chữ thượng lại thêm điểm miêu tả, đó chính là ở một khắc cuối cùng run trung siêu thoải mái . Đúng không, Tiểu Bạch Long ."

Tiểu Bạch Long sắp khóc, đều nói là nhân gia tư ẩn, ngươi người sư phụ này sao lại đang cuối cùng còn hỏi nhân gia đây? Quá xấu, chỉ có thể dùng quá xấu để hình dung .

"Tê ~~~ "

Liền vào lúc này, Tôn Ngộ Không hàm răng hấp khí, toàn thân vẩy vẩy, đồng thời vấn: "Có phải như vậy hay không run ?"

Trần Y khẽ gật đầu: "Run rẩy là run rẩy đúng nhưng thanh âm không đúng. Chắc là nga nga a a các loại, muốn hét to nhưng lại không tốt kêu to cái loại này ."

"Sư phụ! Tìm được! Tìm được sóng thần động!"

Đang ở Tiểu Bạch Long không biết nên như thế nào mới tốt lúc, Trư Bát Giới hoàn thành nhiệm vụ trở về, cách thật xa liền cao giọng ồn ào, rất sợ người khác không biết có đầu heo trở về.

Mới vừa hai chân rơi xuống đất, Trư Bát Giới liền nga nga a a gọi vài tiếng, còn toàn thân vẩy vẩy . Điều này làm cho Tôn Ngộ Không có chút kinh ngạc, hai mắt nhìn về phía Trần Y .

Trần Y ho khan mấy tiếng nói: "Cái này . . . Ngô Không a, vì sư cũng chỉ là nói như vậy nói, tình huống cụ thể, còn được bản thân đi tự mình lĩnh hội, mới có thể biết trong thần bí."

Vừa nói, Trần Y lập tức đổi chủ đề, vẫn Trư Bát Giới: "Lão Trư, là cái tình huống gì? Nhặt trọng yếu nói."

Trư Bát Giới điên cuồng găm mấy người nhân sâm sau khi, mới trả lời Trần Y: "Chén kia Tử Sơn sống thảng động, cách nơi này chỗ hơn 100 dặm, là một không giống nhau Động Phủ, rất là xinh xắn, nhất định là cái nữ yêu quái ở lại. Còn nói không phải Tiểu Sư Nương, ta Lão Trư chết cũng không tin."

Trần Y gật gật đầu nói: "Hơn 100 dặm, vẫn còn có chút khoảng cách. Hôm nay liền tạm thời nghỉ tạm, ngày mai ở đi thôi, ngược lại cũng không ở từ cái này một cái lờng buổi tối."

Tôn Ngô Không vội vàng một tay lấy Trư Bát Giới kéo qua đi, để cho Trư Bát Giới đem sống thảng động tình huống nói tường tận xuất.

Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long cũng là đánh qua đây, cũng trăm miệng một lời đạo: "Ta chợt nghe nghe, tuyệt không nói lời nào."

Làm Trư Bát Giới cầm sống thảng động tình huống tường thuật sau khi ra ngoài, Tôn Ngô Không cũng vỗ ngực nói: "Ta cũng dám đánh đổ, bên trong nhất định là ở một vị khác Tiểu Sư Nương. Sư phụ thật có thể, khắp nơi lưu tình, còn sẽ có như thế bao nhiêu nam tử tìm không được lão bà."

Trần Y cho rằng không nghe thấy, để cho bọn người kia bản thân đoán đi, đợi được ngày mai chân tướng rõ ràng, xấu hổ lại không phải là mình. Cho nên, mỳ mỳ ngủ một giấc, mới là nhất chuyện khẩn yếu.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Ta là tới giảng đạo lý

Một đêm vô sự, ngày thứ hai vừa rạng sáng, còn đang trong giấc mộng Trần Y liền bị Trư Bát Giới cho đánh thức, còn chưa kịp chỉ điểm chỉ điểm cái này heo mập, Tôn Ngô Không nhóm mấy người này cũng đều xông tới, bắt đầu ở Trần Y trên người bận bịu.

Tôn Ngô Không phụ trách xử lý đồ trang sức, được rồi, thật chính là cảm ban đầu đã rất trợ trụ đầu ma sát ma sát, để cho đầu này càng sáng nhãn mìn, đều có thể chiếu thấy bóng người.

Mà Sa Hòa Thượng cùng Tiểu Bạch Long, còn lại là cho Trần Y chỉnh lý y phục, một trước một sau, khiến cho hết sức chăm chú, nửa điểm trừu điệp cũng không cho phép buông thả.

Trần Y về mặt mộng bức, rất là không giải thích được hỏi "Ta nói mấy người các ngươi, đây là muốn làm loại nào? Mỗi một người đều là mang đem đại lão gia, làm những thứ này không cảm thấy không được tự nhiên sao?"

Một bên không có chuyện làm Trư Bát Giới cười ha ha một tiếng đạo: "Sư phụ a, ngươi cũng đừng trang hảo hảo sao. Đêm qua ngươi đều ở trong mơ hồ gọi nhân gia Tiểu Sư Nương 728 lần, còn muốn giấu diếm đến khi nào?"

"Gì ngoạn ý?" Trần Y cái này càng mộng bức, gọi Tiểu Sư Nương 728 lần, người nào lảm lời là các ngươi Tiểu Sư Nương a, ngược lại không phải Bạch Thiển là được.

Trư Bát Giới cắn một cái Bàn Đào, vừa nhai vừa đạo: "Sư phụ, cái kia gọi oánh oánh nữ tử, chẳng lẽ không đúng chúng ta Tiểu Sư Nương? Chẳng lẽ không đúng ở tại sống thảng trong động?"

"Oánh oánh?" Trần Y tái diễn tên này, sau đó có chút không bình tĩnh.

Cái tên này gọi oánh oánh nữ hài, chính là Trần Y xuyên qua trước nữ bằng hữu, là hán mối tình đầu, là hán muốn kết hôn đến làm vợ nữ thần. Chỉ tiếc, bản thân không hiểu hay chơi xuyên qua, cùng oánh oánh vĩnh biệt.

Tối hôm qua, cũng không có mơ tới oánh oánh nha, sao liền kêu gọi nàng hơn bảy trăm lần đây? Nên cái này heo mập nói mò. Mặc dù là có nói mò, có kêu lên cái tên đó, nhưng cũng không thể có nhiều như vậy.

Cũng không các loại Trần Y mở miệng chứng thực, Trư Bát Giới bản thân nói ra trước đã: "Su phụ, nếu như ngươi không nên nói cái kia gọi oánh oánh nữ tử không phải Tiểu Sư Nương, vậy nhất định là thiếu người rất nhiều tiền, bằng không không bị như vậy khắc cốt minh tâm. Hay là ta không ngủ lúc, liền số 728 lần, sau khi ngủ, lão nhân gia ngươi ước đoán cũng không còn thiếu gọi."

Lần này, Trần Y không lời nào để nói, xem ra không phải heo mập vô căn cứ, mà là thật có như thật. Có thể, là mình ở trong xương đầu, luyến tiếc, hoặc là không bỏ xuống được oánh oánh đi.

Nhưng vô luận loại nguyên nhân nào, nên bỏ bỏ phải bỏ qua, chỉ có thể làm thành là một đoạn mỹ hảo hồi ức.

"Các đồ nhi, đừng làm rộn, ta lên núi đi. Bát Giới dẫn đường, mục tiêu chính là sóng tháng động." Trần Y không muốn Trư Bát Giới tổng đây đưa vấn đề này, liền trực tiếp cắt bước rời đi.

Phía sau, truyền đến Tôn Ngộ Không gọi hàng: "Su phụ, ngươi quên mang giày!"

Àm!

Trần Y trực tiếp ngã xuống tại chỗ, ngã cái tiêu chuẩn cầu ăn Cheung, tư thế ưu mỹ, động tác xấu xí, làm cho các đồ đệ ở sau người phình bụng cười to.

"Tất cả câm miệng cho lão tử!" Trần Y nhảy bắn lên, trợn lên giận dữ nhìn nổi đưa tay che miệng mấy tên học trò, cuối cùng, đưa mắt tập trung Trư Bát Giới: "Heo ngốc tử, hôm nay Lão Tử trước tiên không cùng ngươi dong dài, các loại lúc rảnh rồi, tái hảo hảo thu thập ngươi. Nhanh lên dẫn đường!"

Trư Bát Giới không dám cười nữa, hắn có thể cảm giác được, cái này đầu trọc chết tiệt là động chân nộ, nếu còn dám nói nửa câu để cho hắn khó chịu nói, làm sao chết cũng không biết.

Vì vậy, Trư Bát Giới liền dẫn theo Cửu Xi Đình Ba, đem ra Trần Y giày, khoe mã đạo: "Su phụ, ngài đừng nóng giận, đại nhân không chấp tiểu nhân, cũng đừng cùng chúng ta tính toán, được chứ?"

Trần Y lạnh rên một tiếng, cũng không thêm đề ý, mang giày xong sau khi, liền đi theo Trư Bát Giới, theo sóng tháng động rào bước tiến lên.

Nhưng bọn hắn chỗ nào biết được, ở tại bọn hắn thầy trò năm người gấp rút lên đường trong quá trình này, sóng tháng bên trong động, Hoàng Bào Quái đang làm nhất kiện có ý nghĩa sự tình.

Chỉ thấy hắn buồn bán nổi một đồng kim loại khí giới, còn có một chút kim loại tệ ty, cùng với một đồng lớn cây khoai tây. Cũng một bên lộng, một bên cau mày tự nói: "Cái này không nên a, đến là nơi nào làm lỗi đây? Để cho ta nhìn nhìn lại thần trên sách nói rõ ràng."

Vừa nói, Hoàng Bào Quái liền dừng lại trong tay sóng, đi ra căn mật thất này, đi tới hắn và bách hoa xấu hổ Động Phủ.

Thấy bách hoa xấu hổ đang ở chỗ con ngủ trưa, Hoàng Bào Quái cũng không còn phát sinh quá lớn tiếng vang, khinh thủ khinh cước đi tới, từ phía sau đem bách hoa xấu hổ hoàn tay ôm ở, mỉm cười nói: "Phu nhân, khổ cực ngươi."

Bách hoa xấu hổ ngọt ngào cười, ngược lại tựa ở Hoàng Bào Quái trong lòng, ôn nhu nói: "Tướng công, những thứ này đều là ta nên làm. Đúng người không phải đi phát điện sao, vì sao lại có vô ích đi theo ta? Có phải hay không lại thất bại?"

Hoàng Bào Quái xấu hổ cười nói: "Phu nhân thật là Thần Toán vậy! Không cần đi, cũng biết Vi Phu lại thất bại."

"Đã là đệ 966 lần đi." Bách hoa xấu hổ đậm thanh đạo: "Phu quân, còn phải tiếp tục buồn bán sao? điện, đến tốt cùng có gì chỗ tốt?"

Hoàng Bào Quái mắt nhìn mới vừa ngủ hài tử, sau đó lôi kéo bách hoa xấu hổ đi tới một bên, nhỏ giọng nói: "Ai nha phu nhân, ngươi sao liền không nhìn Thần Thư đây? Điện cái vật kia, nếu như có thể lấy ra, tác dụng có thể lớn! Đến lúc đó, chúng ta liền có thể coi đây là lễ vật, mang ta lên môn hài tử, cùng nhau trở về Bảo Tượng Quốc, để cho Phụ Vương tiếp nhận Vi Phu."

"Ai!"

Bách hoa xấu hổ khẽ thở dài, hai tay nhẹ nhàng khoát lên Hoàng Bào Quái trên vai, nhẹ giọng nói: "Thực sự là làm khó để phu quân, chẳng qua là, biện pháp này thật có thể phát điện sao?"

"Nhất định có thể!" Hoàng Bào Quái kiên định nói: "Phu nhân, bỏ lấy Thần Thư đến, để cho ta tái hảo hảo suy nghĩ một chút, nhất định phải cảm điện cho phát ra ngoài. Cho dù là thất bại nghìn lần, vạn lần, cũng nhất định phải thành công!"

Thấy Hoàng Bào Quái kiên định như vậy, bách hoa xấu hổ cũng không tiện nói cái gì nữa, chỉ có thể chỉ trỏ cha xấp nhỏ. Vì vậy, gạt đầu xoay người, bỏ lấy khóa ở trong rương sắt Thần Thư.

Nhìn bách hoa xấu hổ Tiêm Tiêm Thiến Ảnh, Hoàng Bào Quái than nhẹ tự nói: "Phu nhân, đều tại ta tu vị quá cạn, không còn cách nào vĩnh cửu bảo trì người thường thân thể, chỉ có thể ủy khuất ngươi, nhiều hơn nữa các loại chút thời gian. Bất quá ngươi yên tâm, ta nhất định..."

"Báo!"

Liền vào lúc này, hết lớn một tiếng từ bên ngoài truyền đến.

Hoàng Bào Quái hơi chấn động một chút, ý bảo quay đầu lại bách hoa xấu hổ không cần để ý tới, bản thân cất bước ra ngoài .

Thấy một cái Đường Lang quái quy ở cửa, Hoàng Bào Quái hơi giận nói: "Tiểu Đường Lang, không biết thiếu gia cùng tiểu thư ở nghỉ trưa sao? Sao còn cao như vậy hô ? Không muốn sống sao?"

"Tiểu không dám!" Tiểu Đường Lang cấp bách vội vàng giải thích: "Đại vương, tiểu xác thực có chuyện quan trọng bẩm báo, không dám trễ nãi nửa khắc ."

"Ồ?" Hoàng Bào Quái vòng xuống con ngõ, biết tiểu Đường Lang không dám lừa gạt mình, hỏi tiếp: "Đến tốt cùng chuyện gì ? Nhanh cho Bản Đại Vương mau mau nói tới."

"Phải!"

Tiểu Đường Lang vội vàng trả lời: "Đại vương, lúc mới tiểu đi đánh chút món ăn thôn quê, lại phát hiện có đệ ngũ hòa thượng theo nơi đây chạy tới . Xem bộ dáng kia, nhất định là đại vương trước chút thời gian theo như lời Đường Tăng thầy trò, cho nên hoá tốc chạy tới hướng đại vương hội báo, không dám đình lại chỉ chốc lát ."

"Ngươi có thể thấy rõ ràng ?" Hoàng Bào Quái hai mắt sáng ngời, rất là hưng phấn .

Tiểu Đầu Lĩnh liên tục gật đầu: "Thấy rõ, cùng sở hữu năm vị . Một người trong tế bị nộ nhục, nhất định là Đường Tăng không thể nghi ngờ ."

Hoàng Bào Quái cười ha ha một tiếng đạo: " Được ! Tốt! Cuối cùng cũng đợi được Đường Tăng! Nghe nói bọn họ dọc theo con đường này hơi có chút thù đoạn, đánh bại không ít yêu quái . Hôm nay, Bản Đại Vương ngược lại muốn nhìn một chút, Bất Mã Ôn bản lĩnh đến có tiến bộ hay không! Đến a, lấy ta mặc giáp trụ, theo Bản Đại Vương xuất động thảo hòa thượng!"

"Phải!"

Chúng tiểu yêu cũng là không gì sánh được hưng phấn, vội vàng mang tới Hoàng Bào Quái mặc giáp trụ, cùng sau lưng Hoàng Bào Quái, thí diên thí diên xuất động, hơi có chút tên côn đồ đáng dấp .

Mà lúc này, Trần Y thì tại báo cho tứ tên học trò: "Các ngươi đều nhớ kỹ cho ta, không thể xung động, đừng một lời không hợp liền kêu đánh tiếng kêu giết . Chúng ta là Phật Môn Đệ Tử, ta là tới giảng đạo lý ."

Tôn Ngộ Không dám người ngoài miệng đáp lời, tâm lý cũng là nghĩ, hòa thượng này không biết xấu hổ cảnh giới, so với hán tu vị càng cao .

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Quạt cường nghiêm phạt

Thật, Trần Y trong lòng cũng rõ ràng, Tôn Ngộ Không dám người, tất nhiên sẽ ở trong lòng khinh bỉ bản thân . Dù sao, con đường đi tới này, kêu đánh tiếng kêu giết người hung hăng nhất, chính là hán Trần Y, trên tay dính máu tối đa, cũng là hán Trần Y .

Hiện tại, hán lại muốn nói cho cái này Tứ huynh đệ, nói đây là cái gì Phật Môn Đệ Tử, muốn cùng người giảng đạo lý, không bị khinh bỉ liền kỳ quái . Ngay cả chính hán, cũng đều ở trong lòng khi dễ bản thân .

Nhưng cái này có thể trách hán hô? Hoàng Bào Quái như vậy mô phạm trọng phụ, đã rất khó tìm, không thể một cái tát liền đập chết, vậy hán Trần Y có thể liền trở thành so với Ác Ma còn Ác Ma đông đông, còn tu cái gì tiên ?

Một đường đi, Trần Y liền một đường suy nghĩ, Hoàng Bào Quái sẽ lớn lên thành hình dáng ra sao đây? Còn có cái kia bách hoa xấu hổ, có thể hay không cũng là một mỹ lệ nữ tử ? Gặp mặt, lại đều sẽ là tình hình gì . . .

Rất nhiều rất nhiều, nhưng thủy chung không có có một cái vấn đề, Trần Y có thể nghĩ ra được kết quả .

Mà Tôn Ngộ Không bọn bốn người, còn lại là không lo lắng nhạc tai đi tới, ngược lại chuyển đi này cũng không có cái gì cái có thể đánh . Tuy là sự phụ

nói không phải Tiểu Sư Nương, nhưng người nào tin đây? 728 lần hô hoán, đó cũng không phải là đơn giản chữ số có thể nói rõ .

Hiện tại, Trần Y bọn họ mặc dù là bộ hành, nhưng tốc độ há là một người như vậy có thể so với ? Gần đến vào buổi trưa, liền tới đến sông thẳng động không đủ mười dặm địa phương, một khối đầy đủ trăm mẫu rộng thùng thình trên đất bằng .

Cũng liền ở chỗ này, Trần Y nhóm phải ngưng đi tới bước tiến . Bởi vì phía trước, bị Hoàng Bào Quái suất lĩnh rất nhiều yêu quái ngăn cản lối đi, hành tẩu không được.

Thấy có mấy trăm con yêu quái đứng ở phía trước ngăn cản lối đi, Tôn Ngộ Không hứng thú liền xông trên trán, suu một cái lật cái té ngã, đứng ở phe mình trước mặt nhất, Kim Cô Bồng hướng trên đầu vai một khiêng, nhếch miệng cười nói: "Quả nhiên không phải Tiểu Sư Nương, cái này có thể sống động gần cốt ."

Trư Bát Giới lên mau, nhắc nhở: "Hầu ca, ngươi nghĩ bị Kim Cô Chủ hầu hạ sao? Cũng quen, sư phụ là như thế nào nói cho chúng ta biết . Ngươi lại xuống phía dưới, giảng đạo lý loại sự tình này, giao cho ta Lão Trư là tốt rồi ."

Tôn Ngộ Không lấy xuống lông khi, không cam lòng nói: "Lão Tôn một cái ngựa tay, suất nữa đào hầm cho mình chọn, cảm tạ Bát Giới . Vậy đem việc này giao cho ngươi, ngươi 10 tác bắt lạn miệng lưỡi, cũng thua ."

"Ai nha! Hầu ca a, không phải ta Lão Trư nói ngươi, không học thức cũng đừng mở miệng lung tung . Cái gì 10 tác bắt lạn miệng lưỡi ? Được kêu là ba tác bắt lạn miệng lưỡi được rồi ."

Trư Bát Giới cho Tôn Ngộ Không một cái ánh mắt khi dễ, về mặt chẳng đáng .

Vậy mà, Tôn Ngộ Không lần này là lại bị mà phát, cười hắc hắc nói: "Ba tác, chỉ có thể nói là người, một con heo mập, nói như thế nào cũng phải là 10 tác . . ."

"Gặp Ôn thối hầu tử! Chết cho ta đi sang một bên, không muốn nhìn thấy ngươi!" Trư Bát Giới bạo nổ uống, rất tức tối . Nếu không phải suy nghĩ đến không làm hơn Tôn Ngộ Không, ước đoán hàng này trực tiếp liền động thủ .

Tôn Ngộ Không cười ha ha một tiếng, cũng sẽ không nhiều lời, nhảy cẫng trở về, tâm tình rất là thư sướng .

Mà Trư Bát Giới, tức giận đến cái bụng lớn hơn nữa, dù sao cũng phải tìm một đối tượng vãi lên tung ra một cái, vì vậy, liền đem Cửu Xi Đinh Ba hướng trên mặt đất trùng điệp một hận, nhìn Hoàng Bào Quái quát to: "Người đó, vì sao ngăn trở chặn đường chúng ta ? Nhanh lên qua đây chịu nhận lỗi, miễn cho một trận tốt đánh!"

Nghe vậy, Trần Y cũng là say, cái này con mẹ nó là đang giảng đạo lý do ? Rõ ràng là ở khơi mào sự việc a có được hay không . Xem ra, để cho một con heo đi làm việc tình, quả nhiên không đáng tin cậy .

Hoàng Bào Quái nhưng thật ra vô cùng có tu dưỡng, không để ý tới Trư Bát Giới kêu gào, mà là đưa mắt rơi vào Trần Y trên người, đậm thanh mở miệng nói: "Vị hòa thượng kia, có thể là đến từ Đông Thổ Đại Đường, muốn đi trước Tây Thiên Thủ Kinh Đường Tăng ?"

Trần Y cười ha ha, mò xuống đầu trọc đạo: "Yêu ah! Không nghĩ tới, ta hòa thượng này vẫn thật nổi danh nha, ngay cả ngươi cái này suốt ngày bên trong động hồng lão bà Hoàng Bào Quái cũng biết . Xem ra, cũng là mỹ danh truyền xa a!"

"Ha ha ha ha . . ."

Nghe Trần Y lời này, những yêu quái đó môn đều là ngửa đầu cười to, cảm thấy hòa thượng này thật là đàn có thể, cũng không biết là như thế nào được ở đây . Rõ ràng muốn bị ăn sạch, lại nói mình là mỹ danh truyền xa, cũng là không có người nào .

Thật, Trần Y làm sao từng không biết, cái này Hoàng Bào Quái mang theo các tiểu yêu trước tới nơi đây đây là cái gì mục đích . Không phải là muốn đem chính mình chop tới, ăn sau khi trường sinh bất lão sao, còn như cười đến hàm răng đều nhanh rơi ?

Hơn nữa, liền cái này từng cái kinh sợ dạng, cũng dám muốn loại vấn đề này, thực sự là dũng khí khả gia .

Bất quá, Hoàng Bào Quái cũng không có cười, mà là hơi sừng sờ, liền chăm chú đánh giá Trần Y . Thật lâu sau khi, mới lại mở miệng hỏi: "Hòa thượng, ngươi là như thế nào biết được Bản Đại Vương ? Mau mau từ thực chiêu đến, đồ phải gấp dẫn vật ."

"Làm cần!"

Sa Hòa Thượng hô một cái nhảy ra, Nguyệt Nha Sạn chỉ vào Hoàng Bào Quái, quát to: "Vô tri tiểu nhi, lại dám như thế cùng sư phụ ta lời nói, nhanh mau tới đây chịu chết!"

Lần này, Trần Y có chút mộng . Cái này Lão Sa, không phải tính tình tốt sao, người hiện tại đột nhiên như vậy xung động, một nhảy ra ngoài, sẽ nhân gia qua đi tìm cái chết ? Xem ra, cái này Hà Yêu thuộc về buồn bực đầu hình .

Hoàng Bào Quái thấy Sa Hòa Thượng bộ dáng kia, khoát tay một cái nói: "Da to, thịt khô, định không ngon, liền cùng đây người thịt béo đầu heo, cùng nhau thưởng cho tiểu môn nhắm rượu tốt."

Trư Bát Giới tức bực gặm chân, quay đầu nhìn Trần Y đạo: "Sư phụ! Ngươi thế nhưng nghe, cái này người không ra người, thú không thú gia hóa, vãn vũ nhục ta Lão Trư, sư phụ ngươi còn phải tiếp giảng đạo lý sao?"

Trần Y không trả lời Trư Bát Giới, mà là nhìn Hoàng Bào Quái, mỉm cười một chút nói: "Hoàng Bào Quái, ta xin hỏi ngươi, ngươi là nghe ai nói, ăn ta thịt Đường Tăng, liền có thể trường sinh bất tử?"

Vấn đề này, Trần Y vẫn rất muốn biết, đến có hay không luận chứng. Lẽ nào, chỉ bằng mười đời đầu thai sao? Muốn thực sự là ăn thịt Đường Tăng liền có thể trường sinh bất tử, Đường Tăng bản thân chẳng phải là càng có thể sống?

Có thể sự thực đây? Không giống nhau bị bản thân đoạt xá, ngay cả hồn phách đều bị dung hợp sao. Cũng không biết là người nào, liền lăm lăm nói hết chút tiếng thông tục. Mà chút ngốc nghếch yêu quái, lại đều tin tưởng, thật tình không hiểu nổi, bọn họ trong đầu giả vờ là chút gì ngoạn ý.

Hoàng Bào Quái cười ha ha một tiếng đạo: "Tất cả mọi người nói như vậy, vậy dĩ nhiên không sai. Hòa thượng, ngươi liền ngoan ngoãn bị bắt, đồ phải bị tội, cũng đừng làm hư thân thể này, ăn không tươi mới."

"Ngươi cứ như vậy muốn ăn ta?" Trần Y có chút tức giận, cái này nhân loại mặt đầu sói gia hòa rất là quật cường, không để cho hắn điểm trừng phạt nho nhỏ, định không bị thật dễ nói chuyện.

Quả nhiên, Hoàng Bào Quái phi thường kiên định gật đầu nói: "Đưa tới cửa thịt Đường Tăng, Bản Đại Vương vì sao lại có buông tha lý lẽ?"

"Được rồi." Trần Y cũng là gật đầu, sau đó vung tay lên, hạ lệnh: "Các đồ nhi, có thể chơi một phen. Nhưng cái này Hoàng Bào Quái cho ta kiểm chế đánh, trọng thương dưới là được. Đi thôi, tứ Kim Cương!"

Tôn Ngộ Không đám người sớm liền không nhận được, làm Trần Y mệnh lệnh phát sinh một chớp mắt kia, mỗi một người đều nói nổi binh khí trong tay, cấp tốc sát nhập đối phương trận doanh, bắt được người đó chính là một cái giải quyết, nửa điểm cũng không nương tay.

Là vì Trư Bát Giới, một bụng tức giận, lúc này hóa thành sát ý ngút trời, Cửu Xi Đình Ba trở thành các tiểu yêu đoạt hồn câu, một hạn một cái chuẩn, lần thứ hai diễn lại heo mập giết chó.

Cầu nguyệt phiêu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Người quen cũ biến hóa

Thấy bộ hạ mình từng cái chết thảm ở Đường Tăng đồ đệ trong tay, Hoàng Bào Quái đau lòng tột cùng, ngửa đầu thét dài, lại có nỗi đã lang bi thương cảm giác, lại giống tồn tại Lang Vương phần nộ chỉ gào.

Hắn tìm người yêu mà hạ giới vì yêu, thật vất vả tụ tập cái này mấy trăm hào bộ hạ, vì mình điều động, làm cho cái này mười ba năm kiếp sau sống đều qua được coi như thích ý, mọi người cũng là có chút tình cảm.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Lại bị ghê tởm này hòa thượng các đồ đệ, trở thành cây cái củ đến cắt, có thể nào không đau lòng?

"Đáng chết hòa thượng! Bản Đại Vương diệt các ngươi!"

Hoàng Bào Quái chợt quát một tiếng, té ra bản thân 5000 cân Lang Nha Bồng, tung người mà lên, gia nhập vào trong chiến đấu.

Chi tiếc, hắn lẻ loi một mình, có thể nào ngăn cản đến người ta Tứ huynh đệ sát phạt?

Kim quang kia thời gian lập lòe, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng lại cướp đi mười mấy tiểu yêu tính mệnh. Hơn nữa, Tôn Ngộ Không hạ thủ từ trước đến nay đều tương đối ngoan, mục tiêu đều là đối với phương suy nghĩ.

Hơn một vạn cân gây gộc đập tới, có thể nghĩ, sẽ là như thế nào tình cảnh. Này bị đánh trúng tiểu yêu, không phải trực tiếp bể đầu, óc phiêu tán rơi rụng đầy đất, liền là cả đầu bị đánh bay ra ngoài, từ nay về sau rời khỏi thân thể, chỉ chờ cuồng phún huyết dịch cổ.

Lại nhìn Trư Bát Giới bọn họ, cũng đều là danh phó thật ngoan gia hỏa, ai cũng không nương tay, mỗi một cái cũng phải thu gặt chí ít một cái yêu quái tính mệnh. Hơn nữa xuất thủ đều phi thường hung ác, ngay cả nguyên thần của đối phương đều cho đánh tan, vĩnh viễn không luân hồi.

Có chút nhỏ yêu, mới vừa gia nhập vào Hoàng Bào Quái dưới trướng không bao lâu, cho là mình vận khí tốt, mới vừa gia nhập vào không lâu sau liền có

thể ăn được thịt Đường Tăng, có thể trường sinh bất tử . Có ai nghĩ được, thịt Đường Tăng không có ăn được, nhưng ngay cả mạng nhỏ đều ném .

Trong nháy mắt, cái này nguyên bản trường mẫn cỏ xanh bình địa, bị các tiểu yêu tươi mới máu nhuộm đỏ, nồng nặc mùi máu tươi, tràn đầy mảnh không gian này , khiến cho người buồn nôn .

bị Tôn Ngộ Không đâm người Trảm Sát thi thể, cũng lung tung thẳng trong vũng máu, hoặc mất đi suy nghĩ, hoặc thành một đồng chất thải công nghiệp, chút nào không thành hình .

Nhìn đầy thi thể đầy đất, thấy kia lưu thành dòng suối nhỏ huyết thủy, Hoàng Bào Quái lại lần nữa ngửa mặt lên trời hét dài, sát ý tràn ngập, giờ Lang Nha Bồng liền nhắm phía Trần Y, cần tới cái bắt giặc phải bắt vua trước, để cho bốn tên kia nhanh lên dừng tay, cũng bị bắt .

Suru!

Tôn Ngộ Không tay mất lạnh lẽ, bay xẹt tới, hướng Hoàng Bào Quái ngực chính là một cước đá tới .

Ầm!

Hoàng Bào Quái bị đoán vừa vặn, ở giữa không trung ngược lại bay trở về hơn 10m, suýt nữa sẽ chèn ngã xuống . Lại hô hấp dồn dập, đầu đầy mồ hôi, khóe miệng còn treo mớ Tàn Tiên vết máu .

"Người là nơi nào nhô ra đầu khi, lại dám dẫm thương Bản Đại Vương!"

Tuy là bị người ta đá vừa vặn, nhưng Hoàng Bào Quái mười ba năm Sơn Đại Vương làm quen, lời nói vẫn là rất xông, lửa giận trong lòng liền càng không cần phải nói . Hai mắt trừng mắt Tôn Ngộ Không, muốn đem cái này đầu khi cho ăn giống như .

Tôn Ngộ Không tao bao giờ cầm dưới đầu lông dài, nhếch miệng cười nói: "Chỉ người cái này trong núi hoang vắng đã lang, xứng sao biết nhà người Tôn gia gia danh tiếng ? Ta nhô vào!"

"Tôn . . ." Hoàng Bào Quái dùng sức rung cái đầu, có thể tinh thần đang suy nghĩ cái gì ngoạn ý . Trong lúc bất chợt, kêu to lên: "Người . . . Người là Tôn Ngộ Không ? Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không ?"

"Tiểu dã lang, người sao sẽ biết nhà người Tôn ngoại công danh hào ? Đến người phương nào, mau mau hãy xưng tên ra, đỡ phải một trận tốt đánh ." Tôn Ngộ Không cũng là sững sờ nhìn Hoàng Bào Quái, trên dưới liên tục đánh giá . Có thể nghĩ như thế nào, cũng không có người kia ẩn tượng .

Hoàng Bào Quái cười ha ha, hơn nửa ngày mới ngừng kinh doanh ở, chỉ vào Tôn Ngộ Không đạo: "Ta ngược lại thật ra người nào có bản lĩnh như thế, lại có thể bị thương Bản Đại Vương, nguyên lai là người con khi này . Ta nói, làm sao lại thoát nhìn có chút quen mặt đây."

"Người đến tốt cùng người phương nào!" Tôn Ngộ Không chuyển động mắt to châu, tuy là vẫn không có nghĩ ra cái như thế về sau, nhưng hẳn biết được, cái này yêu quái, nhất định là bản thân người quen, chắc là không trung cái kia thần tiên .

Hoàng Bào Quái lần thứ hai cười to, rất là lớn lối nói: "Chỉ người nho nhỏ này Bật Mã Ôn, xứng sao biết Bản Đại Vương là ai ? Quả thực chê cười!"

"Hừ!" Tôn Ngộ Không lạnh rên một tiếng đạo: "Nhìn người bộ dáng này, nhất định là không trung cái kia tiểu thần, bị Ngọc Đế lão nhi phạt hạ phạm chính giữa đền, ở chỗ này làm lên Sơn Đại Vương . Nói mau, người đến tốt cùng người phương nào, bằng không, đừng trách ta đây Lão Tôn gây gộc không nhận người!"

Lúc này, Trần Y người nhẹ nhàng qua đây, khẽ mỉm cười nói: "Hầu tử, thật người và hẳn nên người quen cũ . Nguyên nhân mấy trăm năm không thấy, lại mỗi người tồn tại rất nhiều biến hóa, vì vậy không thể nhận ra lẫn nhau, cái này cũng hợp tình hợp lý ."

"Sur phụ, ngài biết được cái này tiểu dã lang địa vị ?" Tôn Ngộ Không mong đợi mong đợi nhìn Trần Y, rất muốn biết đáp án .

Hoàng Bào Quái cũng là nhìn Trần Y, rất không tin, cái này Phạm Trần thành kinh hòa thượng, có thể biết mình trước khi thân phận .

Trần Y mỉm cười, nhìn Hoàng Bào Quái đạo: "Thật, giả nhất giả không cần phải ... Đánh . Nhìn chết nhiều như vậy tiểu yêu, ta cũng rất đau lòng a . Thi trách người cái này Khuê Mộc Lang, làm việc như vậy xung động, cũng nên có giáo này giáo huấn ."

"Gi ?" Tôn Ngộ Không kêu to lên, nhìn Khuê Mộc Lang lần thứ hai đánh giá, một bên xem vừa nói: "Sur phụ, người nói yêu quái này là Nhị Thập Bát Tinh Tú trong Khuê Mộc Lang ? Ta đây Lão Tôn sao không nhìn ra nửa điểm Khuê Mộc Lang cái bóng đây?"

Trần Y Bạch Tôn Ngộ Không một cái nói: "Lão Tử xem nói phải thì phải, người cái này đầu khi biết cái cây búa! Bát Giới là Thiên Bồng Nguyên Soái, Lão Sa là Quyền Liêm Đại Tướng, người nha nhìn ra ai tới ? Còn Hỏa Nhân Kim Tinh, Lão Tử xem chính là một bài biện!"

Tôn Ngộ Không cái này héo, sur phụ nói không sai, vô luận là Trư Bát Giới vẫn là Sa Hòa Thượng, hẳn trước đây một cái đều không thể nhìn ra được, vẫn là sur phụ lợi hại, không thấy tiên tri .

Mà Khuê Mộc Lang, còn lại là trực diện nhìn Trần Y, hơn nửa ngày mới mở miệng: "Hòa thượng, người đến tốt cùng người phương nào, sao biết được bản ngôi sao thân phận ?"

Trần Y khoát khoát tay, xem thường nói: "Hải! Cái này có gì không dậy nổi? Ta còn biết, ngươi đã tới nơi đây mười ba năm, còn vén đến Bảo Tượng Quốc Công Chúa bách hoa xấu hổ, làm mười ba năm phu thê, sinh một đôi oa, đúng hay không đúng?"

Giờ này khắc này, Khuê Mộc Lang đã là bị Trần Y nói cho khiếp sợ. Những việc này, chỉ có mình và bách hoa xấu hổ lường người biết được, liền ngay cả này tên thủ hạ, cũng đều là kiến thức nửa vời. Có thể hòa thượng này, sao sẽ biết được như vậy rõ ràng đây?

Chẳng lẽ, hòa thượng này cũng không phải là Đại Đường thỉnh kinh nhà sư, mà là mặt trên phát tới bắt bản thân Thiên Thần? Lẽ nào, mình cùng bách hoa xấu hổ tình duyên, liền muốn lúc đó chung kết sao?

Không! Tuyệt đối không cho phép có người phá hư mình và bách hoa xấu hổ sinh hoạt, người nào cũng không có thể! Hôm nay, coi như hao hết bình sinh tu vị, cũng phải chiến đấu hấn cái thắng thua! Cho dù là chết, cũng tuyệt không thục thủ chịu trời!

Có quyết định sau khi, Khuê Mộc Lang liền lập tức thôi động linh lực, khí thế bỗng nhiên đề thăng không ít. Lang Nha Bồng hô vang lên, nhắm thẳng vào Trần Y quát lớn đạo: "Bất luận ngươi là người phương nào, nếu biết được bản ngôi sao nhiều như vậy bí mật, hôm nay liền không thể tha cho ngươi!"

Tôn Ngộ Không sưu một cái lật cái té ngã, Kim Cô Bồng chỉ hướng Khuê Mộc Lang, đậm thanh đạo: "Mấy trăm năm không gặp, không nghĩ tới ngươi biến hóa thật lớn a, tính tình cũng là tăng trưởng. Chẳng qua là không biết, bản lĩnh có tiến bộ hay không đây?"

"Hừ!" Khuê Mộc Lang lạnh rên một tiếng, nhìn về phía Tôn Ngộ Không đạo: "Ngươi cái này Bát Mã Ôn biến hóa cũng không nhỏ, lại cấp cho người khác làm lên Tay Sai, nào còn có lúc đầu Đại Náo Thiên Cung khí thế? Thấy ngươi như vậy, thực sự là ác tâm!"

"Hạp ~~~ "

Tôn Ngộ Không nhếch miệng lộ nha, biểu thị rất tức giận. Linh lực cũng mau tốc độ thôi động, quán chú đến Kim Cô Bồng trong.

"Tôn Tử, cho gia gia chết đi!" Hét lớn một tiếng, Tôn Ngộ Không liền lập tức phát động công kích, muốn đem tên này nói lung tung gia hỏa, trực tiếp đánh thành thịt vụn.

"Trước tiên diệt ngươi cái này hồ tôn!"

Khue Mộc Lang cũng là rống to hơn trong trước tới nghênh chiến, không có sợ hãi chút nào.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Lật thuyền trong mương

Àm!

Kim Cô Bồng cùng Lang Nha Bồng trùng điệp oanh kích đến cùng nhau, phát sinh vĩ đại mà chói tai kêu vang, bị tám kinh người sóng xung kích, chấn đất Sơn Thể lay động, toái thạch lẫn xuống.

Không ít tu vị không đủ tiểu yêu, trực tiếp bị xung kích sóng cho đánh ngã, thậm chí chấn choáng, vừa nằm xuống một mảng lớn.

Cái này liền cho Trư Bát Giới đám ba người rất lớn cơ hội, chọn binh khí trong tay, như chém cái trắng một dạng, rất nhanh thu cắt này tao ương tiểu yêu.

Nhi tại không trong giao chiến Tôn Ngộ Không cùng Khuê Mộc Lang, hai người đều là vừa chạm vào gần lui, lần thứ hai cách xa nhau chừng trăm mét, nhìn đối phương. Nhưng đây cũng không phải là đánh ngang tay, từ trên nét mặt liền có thể vừa nhìn đã biết rốt cuộc.

Tôn Ngộ Không đứng ở giữa không trung, Kim Cô Bồng nghiêng trên vai, nhếch miệng cười xấu xa, thoạt nhìn cũng không có gì tổn thương. Mà Khuê Mộc Lang thì lại khác, Lang Nha Bồng bên trên vĩ đại thiết gai bị đánh rơi vài khóa không nói, chính hấn cũng là biểu tình xấu xí.

Tuy là, Khuê Mộc Lang cắn răng chọi cứng nổi, nhưng này liên tục từ cái trán lẫn xuống mồ hôi hạt đủ để chứng minh, hấn ở một chiêu này trong, đã rơi vào hạ phong, hơn nữa còn có sở thụ tổn thương, khóe miệng mơ hồ có chút hơi vết máu.

Cái này không thể nói Khuê Mộc Lang quá đồ ăn, mà là Tôn Hầu Tử quá mạnh mẽ . Tốt xấu Khuê Mộc Lang cũng là Thất Chuyển Chân Tiên Cảnh giới, Ở trên Thiên Thần chi trong, cũng là có số má cường giả .... ít nhất ..., so với kia Thác Tháp Lý Thiên Vương chỉ có hơn chứ không kém .

Nhưng hần tính tình không được, không có được Ngọc Đế lão nhi trọng dụng, đưa hần nhét vào phía tây nhất trấn thủ Thiên Giới, chẳng quan tâm . Mà cũng đang nguyên nhân như vậy, cũng mới sau đó giới mười ba ngày, Ngọc Đế cũng chưa từng biết được .

Chỉ tiếc là, hôm nay đối thủ của hần, là năm trăm năm trước tự ra tên Tôn Ngô Không, là cảnh giới đã đạt được cửu chuyển Chân Tiên Tề Thiên Đại Thánh .

Cho nên, bi kịch không thể tránh được .

Khuê Mộc Lang nuốt xuống trong miệng tiên huyết sau khi, nhìn về phía Tôn Ngô Không lạnh lùng nói: "Không thể tưởng, ngàn năm năm trăm năm, người tu vị đã đáng sợ như thế, ta Khuê Mộc Lang thừa nhận không phải đối thủ của người ."

Tôn Ngô Không cười hắc hắc nói: "Đâu có đâu có, cũng liền là vận khí tốt, cùng đối với sư phụ, được chút phúc duyên . Đến đây, sẽ cùng ta đây Lão Tôn đại chiến ba vạn hiệp ."

Hầu tử chính là hầu tử, tổng đối không mình khoe khoang . Điều này làm cho Trần Y rất là bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể khẽ lắc đầu, ngồi ở một bên Tường Vân bên trên, nhàn nhã cắn hạt dưa, chờ trận chiến đấu này kết thúc .

Trần Y rất rõ ràng, hiện tại tứ tên học trò đều là cửu chuyển Chân Tiên tu vị, phóng nhân toàn bộ Tu Tiên Giới, cũng không có bao nhiêu địch thủ . Liên hợp chiến đấu xuống, trừ phi có lãnh đội cao thủ xuất hiện, bằng không, bùng Ngọc Đế lão nhi Lăng Tiêu Bảo Điện cũng không phải là một sự tình .

Cho nên, Trần Y đã sớm dự liệu được chiến đấu kết quả, chỉ không lo lắng nhạc tai làm cái ăn dưa khán giả, thưởng thức quá trình chiến đấu .

Giờ này khắc này, Khuê Mộc Lang cũng là tính tình đi lên, coi như biết rõ không địch lại, cũng không khả năng bắt chiến mà bại . Lần thứ hai dẫn theo Lang Nha Bồng, nghênh chiến Tôn Ngô Không .

"Không tệ không tệ, vẫn tính là cá nam tử hán ." Tôn Ngô Không gật đầu mỉm cười, biểu thị đối với Khuê Mộc Lang rất thưởng thức .

"Hô tôn, chớ có nhiều lời, muốn chiến liền chiến!" Khuê Mộc Lang quát lớn nói, dẫn đầu phát động công kích, lấy công làm thủ, đoạt được tiên cơ .

Tôn Ngô Không tao bao bỏ rơi cúi đầu, nhếch miệng cười nói: "Ta đây Lão Tôn ngày hôm nay liền theo người cái này Tiểu Lang hảo hảo vui đùa một chút, không biết một giây đưa người đánh chết ."

Dứt lời, Tôn Ngô Không liền quơ Kim Cô Bồng, lần thứ hai đánh phía Khuê Mộc Lang Lang Nha Bồng . Nhưng ngay khi song phương binh khí sắp tiếp xúc lúc , khiến cho người nghĩ không ra một màn phát sinh .

Hô!

Khuê Mộc Lang trực tiếp trích ra bản thân Lang Nha Bồng, đập về phía Tôn Ngô Không suy nghĩ . Ở Tôn Ngô Không hơi sững sờ chỉ tế, cực nhanh gỡ xuống món đó hoàng bào, cũng là theo Tôn Ngô Không quăng ra .

"Ngô Không chạy mau!"

Trần Y thấy thế, liền biết không được, vội vàng hô to đứng lên, để cho Tôn Ngô Không chạy trốn .

Chỉ tiếc, lúc này đã trễ, hoàng bào hóa thành vĩ đại che trời chi bố trí, một cái liền đem Tôn Ngô Không bao vây, làm cho hần ngay cả phản ứng cũng không có, liền bị thu đi, cầm cố ở không gian đặc thù trong .

Khuê Mộc Lang thu hồi hoàng bào, ngửa đầu cười to nói: "Thực sự là một cái so với heo còn khi ngổ một dạng, đầu năm nay, bản lãnh lớn thì như thế nào ? Dựa vào là pháp bảo mạnh mẽ!"

Lần này, Trần Y cảm giác cả người cũng không tốt . Rõ ràng là chắc thắng chiến đấu, lại đột nhiên mang đến 180° đại chuyển biến, không chỉ có chưa có thể hàng phục Khuê Mộc Lang, còn ngay cả Tôn Ngô Không đều nhập vào .

Lật thuyền trong mương, đây tuyệt đối là lật thuyền trong mương!

Ban đầu, đòi trước ở trong ti vi đã sớm hiểu rõ những thứ này quái thủ trong có cái gì dạng pháp bảo . Lại nguyên nhân trong lúc nhất thời tự đại, lại quên món đó đáng sợ hoàng bào . Già Thiên Tế Nhật, còn có vĩ đại hấp lực, chỉ cần bị trùm vào, cũng phải tao ương .

Mà cái kia không gian đặc thù trong, nghỉ ngơi cái một thời nữa khác, phải hóa thành nước đặc, kết thúc nhân sinh lữ đồ .

"Đều đi vào cho ta!"

Khuê Mộc Lang hưng phấn hô to, đem hoàng bào lần thứ hai ném, mục tiêu chính là còn lại ở lại sững sờ Trần Y .

Hoàn hảo, hoàng bào tồn tại cường đại hấp lực, làm cho Trần Y một cái liền cảm thụ được . Lập tức khởi động cả sa ảnh thân công năng, nhấc chân chạy, vừa may ở hoàng bào đẩy xuống đến một chớp mắt kia, có thể Đào Thoát .

Khuê Mộc Lang đầu tiên là sững sờ, sau đó dẫn theo hoàng bào liền đánh xuống đám mây, hét lớn để cho các tiểu yêu chạy đi, đem hoàng bào chụp vào Trư Bát Giới đám người .

Tuy có vừa rồi Trần Y nhắc nhở Tôn Ngộ Không báo cho, nhưng tất cả những thứ này tới thấy qua đột nhiên, Trư Bát Giới bọn họ căn bản tự vô pháp chạy trốn, mỗi một người đều bị bỏ vào, cùng Tôn Ngộ Không cùng tại cái đó trong không gian thần bí gặp nhau .

"Ai nha ta trời ạ! Cái này đến là chuyện gì xảy ra a!" Trư Bát Giới kêu rên nói: "Hầu ca, yêu quái kia bản lĩnh không lớn, ngươi sao liền lấy hấn không dưới? Hại cho chúng ta cũng bị trảo, cái này có thể chết chắc!"

Tôn Ngộ Không thấy Trần Y không có tiến đến, trong lòng cũng trấn an rất nhiều, dương tay liền cho Trư Bát Giới một cái trừng điệp khẩu đầu: "Ngốc tử! Ngươi cảm miệng cho ta! Ta đây Lão Tôn sao cùng một con heo chết cùng một chỗ?"

Trư Bát Giới lập tức ngôn ngữ phản kích: "Gặp Ôn hầu tử, ngươi cho là mình cao đẳng a, còn không phải là súc sinh một cái? Nếu không phải bị nhốt, ta Lão Trư mới không muốn cùng ngươi đợi cùng một chỗ đây. Cái mông đỏ như vậy, khắp nơi gặp muỗi, phiền đều phiền chết."

Lúc này, Sa Hòa Thượng rốt cục mở miệng lên tiếng: "Đại sư huynh, Nhị Sư Huynh, các ngươi cũng dừng lại âm ỉ, không gian này nhỏ như vậy, không khí tất nhiên không đủ, vẫn là tỉnh lại đi. Chính các ngươi muốn chết, cũng phải cho ta cùng Tiểu Bạch Long ngấm lại a."

"Lão Sa!"

Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới đồng thời mở miệng,...song song làm cho sư huynh quyền lợi, nhấc tay đánh liền .

"Ồi!"

Tiểu Bạch Long kêu to lên: "Sai, các ngươi sai, ta là Tiểu Bạch Long, Tam Sư Huynh ở...Ồi..."

Nghe trong không gian những thanh âm này, Khuê Mộc Lang vui vẻ cười ha hả, sai người sắp chết đi tiểu yêu ngay tại chỗ vùi lấp, sau đó mang theo còn thừa lại bộ phận đẹp đường hồi phủ .

Rời đi khỏi này đất trống lúc, Khuê Mộc Lang hướng về phía vắng vẻ mặt đất kêu la: "Đường Tăng! Vô luận thân phận ngươi người phương nào, bản ngôi sao cũng sẽ không thỏa hiệp. Ngươi đồ đệ toàn bộ ở trong tay ta, nếu nghĩ bọn họ mạng sống, trong vòng ba canh giờ đến ta Động Phủ thúc thủ chịu trói. Bằng không, bọn họ toàn bộ đều sẽ bị hóa thành máu đặc một bãi!"

Nhưng mà, Khuê Mộc Lang rống! Được lớn tiếng đến đâu, Trần Y cũng nghe không được. Lúc này, hòa thượng này đã đi xa, đang đang làm nhất kiện trọng yếu phi thường sự tình .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Có chút hơi tập hợp

Trần Y một thoát đi hoàng bào bao vây sau khi, liền lập tức chạy về phía sóng thẳng động, dẫn đầu tại nơi Bách Hoa Tu trên người làm ít chuyện. Đồng thời cũng giải khai giải khai Khuê Mộc Lang chân chính tình huống, không đến mức lại làm ra điểm gì yêu cầu đến.

Một thân một mình chạy trước, cũng không phải là Trần Y không để bụng các đồ đệ, mà là hấn vô cùng rõ ràng, ở tình huống kia xuống, hấn trước không đi, ai cũng trốn không thoát, vậy triệt mất đi cơ hội.

Cho nên được lưu một người làm việc, giải cứu hấn bị nhốt nhân viên.

Lúc này, Trần Y đã theo lưu thủ tiểu yêu, tiến nhập sóng thẳng bên trong động, cũng thuận lợi âm thầm vào nhân gia lưỡng phu thê mật thất. Vừa lúc, chứng kiến một người tuổi còn trẻ nữ tử đang ở tay nâng nổi một quyển đồ mấy vì tính xách tay nói nhỏ: "Không hổ là Thần Thư, mặt trên chữ, ta một cái cũng không biết, vẫn là phu quân lợi hại chút."

Cô gái này thoạt nhìn nên trên dưới ba mươi tuổi, da thịt thật tình tốt trắng trắng mềm mềm, thủy nhuận bóng loáng, phỏng đoán cô dân tất nhiên sẽ rất tốt.

Ngũ quan cũng đẹp đến không muốn không muốn, là vì đỏ đỏ cái miệng anh đào nhỏ nhắn, trực khiến người có loại nhào tới ngoan ba một trận xung động. Còn có tiêu trí vóc người, lồi lõm có loại hình, nên lớn tuyệt đối không nhỏ, nên tiêu tuyệt đối không to, lại là một cái mỹ nữ tuyệt thế tiêu phối.

Đương nhiên, cái này cũng chỉ có thể nhìn, dù sao, Trần Y biết người này chính là Bách Hoa Tu, là Khuê Mộc Lang lão bà. Tuy đẹp, cũng là nhân gia nữ nhân, thường thức một chút là được rồi.

Thấy kia một ít yêu cũng không dám tới gần nơi này, Trần Y liền sửa sang lại quần áo, thu hồi ân thân công năng, chậm rãi theo Bách Hoa Tu đi tới.

"Phu quân trở về." Bách Hoa Tu không có ngẩng đầu, đôi môi khẽ mở, ôn nhu nói: "Thiếp Thân không thể xem hiểu cái này Thần Thư, xin hãy phu quân chỉ điểm một ... hai ..."

Vừa nói, Bách Hoa Tu liền từ từ đứng dậy, kiều mị cười, ngẩng đầu. Khi nàng nhìn thấy người trước mắt không phải là mình Tướng công, mà là một cái xa lạ Hòa Thượng Đầu Trọc lúc, biểu tình kia kinh ngạc được không nên quá khoa trương, sách cũng rớt xuống đất.

Bất quá, Bách Hoa Tu cũng không có thét chói tai, cũng không có triệu hoán tiểu yêu, mà là đôi thu lại che bản thân đôi môi, không để cho mình kêu thành tiếng.

"Quả nhiên là yêu quái lão bà, quả nhiên là Bảo Tượng Quốc Công Chúa, gặp qua chút quen mặt, không có bởi vì kinh ngạc mà thét chói tai, quả thật không tệ." Trần Y nhàn nhạt mở miệng, giẫm chặn tại chỗ đến bên cạnh cái bàn đá ngồi xuống, rót cho mình một ly trà, chậm rãi thưởng thức.

"Người ... Người là người phương nào?" Bách Hoa Tu cuối cùng cũng tỉnh táo lại, đem sách nhặt lên, cũng là đến đến bên cạnh bàn ngồi xuống.

Trần Y đặt hộp trà đạo: "Bàn tăng là Đông Thổ Đại Đường kém hướng Tây Thiên Thủ Kinh hòa thượng, vừa vặn đi ngang qua quý phủ, đến Hương phu nhân thảo chén trà uống. Đương nhiên, cũng muốn hỏi vấn phu nhân, có hay không thư các loại, muốn dẫn cho phụ hoàng người."

Nghe vậy, Bách Hoa Tu ngây người. Hòa thượng này đến thần thánh phương nào, lại biết được thân phận mình, còn có thể đoán ra bản thân nhiều năm tâm tư. Lẽ nào, là thần tiên hạ phàm, chuyên tới để đạt thành bản thân nguyện vọng?

Thấy Bách Hoa Tu nửa ngày không nói lời nào, Trần Y biết trong lòng nàng có nghi ngờ, liền xuất ra thông quan văn điệp đưa tới: "Phu nhân là Bảo Tượng Quốc Tam Công Chúa, định có thể phân rõ cái này văn điệp thật hay giả đi."

Bách Hoa Tu tiếp nhận văn điệp, chăm chú xem một bên sau khi, gật đầu nói: "Đây là thật thông quan văn điệp, trước đây ta từng gặp. Không nghĩ tới, Thánh Tăng là chân chính thánh kinh người. Bất quá, tiểu nữ tử còn có một sự tình không rõ, xin hãy Thánh Tăng giải đáp một chút."

"Người là muốn hỏi, ta vì sao biết được thân phận người, đúng không?" Trần Y mỉm cười, lại đặt hộp trà đạo: "Bàn tăng không chỉ có biết được thân phận người, còn biết được người và người phu quân Kiếp trước và Kiếp này, biết được các người một cặp khả ái nữ nhân. Nga đúng bọn họ ở nghỉ trưa đi, có thể hay không để cho bàn tăng nhìn?"

"Cái này ... " Bách Hoa Tu có chút do dự, nhưng không đến mười giây đồng hồ, liền gật gật đầu nói: "Thánh Tăng mời tới bên này, xin cứ Thánh Tăng động tác coi thường ta, cũng đánh thức hai người bọn họ, quá khó hầu hạ."

"Đây là tự nhiên." Trần Y sáng khoái đáp lại, theo Bách Hoa Tu nhẹ nhàng đi tới bên giường, cách vài mét khoảng cách, nhìn trên giường ngủ say hai cái hài đồng.

Nhưng vừa mới liếc mắt nhìn, Trần Y liền cảm giác có cái gì rất không đúng, không khỏi đưa mắt rơi vào Bách Hoa Tu trên mặt.

Bị xa lạ hòa thượng khoảng cách gần như vậy nhìn, Bách Hoa Tu cảm thấy rất mất tự nhiên, cũng rất không có ý tứ, vội vàng xoay mặt đi sang một bên, nhỏ giọng hỏi "Thánh Tăng, vì sao như thế nhìn tiểu nữ tử?"

Trần Y xấu hổ cười nói: "Gi đó, người có thể ngàn vạn lần chớ hiểu lầm, ta thế nhưng có nữ nhân và còn, không biết đối với người khác lão bà để bụng chẳng qua là ..."

"Thánh Tăng có phu nhân?" Bách Hoa Tu lần thứ hai kinh ngạc, không hiểu nhìn Trần Y, có chút mộng bức.

Trần Y xua tay cười nói: "Cái này không có gì, hòa thượng cũng là người, hòa thượng cũng muốn ăn ngủ đánh đập đầu, tự nhiên cũng có phu nhân. Chỉ cần trong lòng có Phật, tu hành phương thức tất nhiên bất luận."

Bách Hoa Tu cái hiểu cái không, chu môi đỏ mọng khẽ gật đầu: "Tiểu nữ tử giống như đã từng nghe nói qua lời như vậy, tựa hồ là nói, rượu thịt xuyên tràng qua, Phật Tổ trong lòng lưu."

Ba!

Trần Y gõ ngón tay đạo: "Đối đầu! Bất quá Phật Tổ muốn ăn muốn uống lại cũng không thể, cho nên, chính xác thuyết pháp là, rượu thịt xuyên tràng qua, Phật Tổ nước bọt lưu."

"Phốc thứ!" Bách Hoa Tu bị Trần Y chọc cười, nữ nhân vị đặc biệt nùng nước bọt, đóng đầy Trần Y khuôn mặt.

Trần Y có chút không nói gì, lau trên mặt nước bọt đạo: "Ày. . . Ta nói phu nhân a, hai đứa bé kia dung mạo rất khả ái . Có thể sao liền không có nửa điểm lang đứa bé đáng đáp đây? Mười một mười hai tuổi, cũng không còn tăng trưởng cái lông, nhưng thật ra giống nhân loại hài tử nha ."

Nghe vậy, Bách Hoa Tu lập tức khản trương, hai tay lẫn nhau khấp, nhưng ngoài miệng cũng là ngại biện: "A . . . Nào có ? Chắc là còn nhỏ, chưa từng có ta Tướng công đáng đáp ."

"Còn không thành thật ăn nói ?" Trần Y hai mắt trực câu câu nhìn Bách Hoa Tu, nghiêm mặt nói: "Bách Hoa Tu, nhân gia Hoàng Bào Quái đối với ngươi như thế nào, chính ngươi nên trong lòng hiểu rõ đi. Tốt như vậy nam nhân, ngươi người còn muốn phản bội, cùng cuộc sống khác hài tử . . ."

"Không phải, không phải như vậy!" Bách Hoa Tu vội vàng lắc đầu, càng căng thẳng hơn, hai mắt còn không ngừng nhìn về phía bên ngoài mặt thất, rất sợ phu quân lúc này trở về .

Hiện tại, Trần Y có thể trăm phần trăm khẳng định, hai đứa bé kia, tuyệt đối không phải Khuê Mộc Lang . Đường đường Nhị Thập Bát Tinh Tử Thiên Thần, không tiếc Hạ Giới vì yêu tìm đến lão bà, lại con mẹ nó còn mang xanh mượt mũi, giờ trò quỷ gì!

Thấy Trần Y biểu tình kia, Bách Hoa Tu biết, hòa thượng này đã tức giận . Xem ra, người này nhất định là cùng phu quân nhận thức, là phu quân tìm đến cùng mình nói chuyện này .

Phải làm sao mới ổn đây ?

Phù phù!

Bách Hoa Tu một cái quỳ xuống đất, một bên cho Trần Y dập đầu, một bên nghẹn ngào nói: "Thánh Tăng, ta van cầu ngươi, xin nói cho phu quân ta, hài tử là vô tội, cầu hẩn thả hài tử, ta Bách Hoa Tu không khuôn mặt sống thêm nhân thế, cầu Thánh Tăng đem hài tử đưa tới Bảo Tượng Quốc, giao cho ta phụ hoàng, van cầu Thánh Tăng ."

Đồng đồng đồng . . .

Bách Hoa Tu liên tục dập đầu, nước mắt tràn mi ra, cái trán xuất huyết cũng chưa từng bận tâm, thực sự là ta thấy mà yêu . Điều này làm cho Trần Y có chút hơi tập hợp, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào mới tốt .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Xem chuyện này nào

Mặc dù nói, Trần Y trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào mới tốt, nhưng nhân gia một nữ nhân quỳ xuống đất dập đầu khấn cầu, ngươi tổng không nên liền đứng như vậy hưởng thụ đi, vậy coi như hơi quá đáng .

Vì vậy, Trần Y vội vàng đem Bách Hoa Tu nâng dậy, để cho nàng ngồi trở lại trên cái băng, mới nói: "Ta nói, ngươi có thể hay không chớ một lời không hợp liền dập đầu ? Vừa khóc hai náo ba treo cổ, vậy cũng không thể nhằm vào ta à, ta cũng không phải chồng ngươi . Xem chuyện này nào, tập hợp!"

Bách Hoa Tu không để ý tới lau nước mắt, nghẹn ngào nói: "Thánh Tăng, tiểu nữ tử biết, hết thấy đều là tiểu nữ tử sai, cùng hai đứa bé kia không quan hệ, bọn họ là . . ."

"Bọn họ là vô tội đúng không ." Trần Y cắt đứt Bách Hoa Tu nói, thờ dài nói: "Nói cách khác được không? Và lại, ta có nói cho ngươi biết, muốn đi cho tướng công của ngươi nói sao? Vừa nhìn chính là có tật giật mình, dùng nước mắt để dối được đồng tình, cũ ."

Nghe Trần Y nói không nói cho Tướng công, Bách Hoa Tu có chút không dám tin tưởng, hỏi tới: "Thánh Tăng, ngài thật không sẽ đem việc này nói cho ta biết Tướng công ?"

Trần Y lần thứ hai thờ dài nói: "Ta tại sao phải nói cho hẩn ? Ta và hẩn cũng không phải rất thuộc . Rồi hãy nói, ngươi cũng còn không có nói cho ta kết quả này là chuyện gì xảy ra, ta nghĩ nói cũng không được nói . . . Ai nha! Đừng có dùng loại ánh mắt này xem ta, đều đã nói, sẽ không cho tướng công của ngươi nói, ngươi còn muốn người ? Người xuất gia không nói dối, ngươi chưa nghe nói qua ?"

Nếu như Tôn Ngộ Không bọn họ nghe được Trần Y nói như vậy, ước đoán lại được thăm mắng trong lòng . Lừa dối ngữ tối đa, chính là cái này đầu trục chết tiết, căn bản cũng không theo lẽ thường xuất bài .

Mà Bách Hoa Tu, đối với nhà sư có thể là phi thường tín nhiệm, nghe Trần Y nói, vội vàng xin lỗi: "Thánh Tăng thỉnh không nên tức giận, đều do tiểu nữ từ sót ruột, hi vọng Thánh Tăng thông cảm."

Trần Y gật đầu, liếc mắt nhìn bên ngoài sau khi đạo: "Bách Hoa Tu, hài tử đến là chuyện gì xảy ra, ngươi liền thành thật nói cho ta biết đi. Ước đoán tướng công của ngươi cũng mau trở lại, ngươi không muốn hấn chứng kiến một cái và vẫn còn cùng mẹ nó một dạng đơn độc ở chung đi."

Lúc này, Bách Hoa Tu mất đi phân tích năng lực, cũng không để ý hòa thượng này đến cùng Tướng công có biết hay không, tất cả đều dựa theo Trần Y theo như lời để làm, đêm này một đôi hài tử lại lịch, tuần tự nói ra đến.

"Đó là mười ba năm trước đây một cái trên chợ, ta đang nháo thành phố bày ra đài cao, ném Tú Cầu kén phò mã, liền cùng cha xấp nhỏ kết bạn. Lúc đầu liền cùng hấn hồi hương, chuẩn bị đưa hấn người nhà đều kể đó hoàng thành. Có thể đến nửa đường, lại phát sinh biến đổi lớn."

"Nhớ đến lúc ấy, chúng ta ở dọc đường nghỉ tạm, nguyên nhân tuổi trẻ không hiểu chuyện, liền ở xe kiệu chạy về thủ đô phụ thể việc, cũng liền có bầu cái này hai đứa bé..."

"Ta tích cái WOW!" Trần Y hữu cảm nhi phát, cắt đứt Bách Hoa Tu nói, đối với nàng giơ ngón tay cái lên: "Ngu! Các ngươi thật đúng là tiền vệ a, ở trên quan đạo chơi xe chân động, không thể không phục a!"

Bách Hoa Tu nghe không hiểu Trần Y theo như lời xe chân động đây là cái gì, cũng không còn đi hỏi, hấn đã tiến vào bản thân trong hồi ức, tiếp tục nói đi xuống: "Khi chúng ta mới vừa đi hết phụ thể việc không đến nửa nén hương thời gian, Thiên Không đột nhiên mây đen rậm rạp, nổi lên một trận cuồng phong, làm cho không người nào có thể trốn mất. Ngay cả ta cùng với cha xấp nhỏ xe kiệu, cũng đều bị thổi lật, hai ta rơi xuống đi ra."

"Nguyên nhân trong cuồng phong có chứa rất nhiều bùn cát, ta liền nhắm hai mắt lại, đợi gió ngừng. Mà khi gió dừng lại, ta khi mở mắt ra, cũng đã đến cái này sông thẳng trong động, bị Hoàng Bào Quái giữ lại, muốn ta làm hấn phụ nhân."

"Ngay từ đầu, ta từ chắc là sẽ không nhận lời, trong lòng nhớ cha xấp nhỏ, nhớ phụ hoàng ta Mẫu Hậu, nhớ hai ta vị tỷ tỷ cùng trong cung đồng bọn."

"Hoàng Bào Quái cũng chưa từng làm khó dễ ta, cũng mang ta đi lúc đầu gặp chuyện không may địa phương. Ta tại nơi rất nhiều trong thi thể, tìm được cha xấp nhỏ, cũng không dám nói xuất chân tướng, chỉ làm cho Hoàng Bào Quái đưa bọn họ tất cả đều chôn."

Nói đến đây, Bách Hoa Tu lắc đầu, trùng điệp thờ dài, lại nói: "Ta khi đó hận xuyên thấu qua Hoàng Bào Quái, cảm thấy là hấn hại chết cha đứa bé, là hung thủ giết người. Nhưng sau lại, một cái gấu xám quai đến đây tìm việc, để cho Hoàng Bào Quái đem ta trả lại hấn."

"Từ bọn họ nói chuyện trong, ta mới hiểu. Nguyên lai, ngày ấy hành hung không phải Hoàng Bào Quái, mà là gấu xám quai. Hoàng Bào Quái còn lại là vừa vịn đi ngang qua, đem ta cứu tới nơi đây. Cũng vừa may hấn chưa đón đầu, liền muốn cùng ta thành thân."

"Trước một tháng, ta không đáp ứng với Hoàng Bào Quái, cũng nhiều lần để cho hấn tiễn ta về Bảo Tượng Quốc. Nhưng hấn vẫn phải không bằng lòng, phải lấy đem ta lưu lại, để cho ta hồi tâm chuyển ý, làm hấn phụ nhân."

"Sau lại, ta phát hiện mình nghi ngờ mang thai, nghĩ thầm không thể để cho cha xấp nhỏ đoạn hương hỏa. Liền đáp ứng Hoàng Bào Quái, cùng hấn làm phụ thể, thuận lợi đem hài tử sinh hạ, nuôi nấng đến nay. Hoàng Bào Quái cũng đúng hai đứa bé tốt, chưa từng rống! Qua, càng không có đánh chửi. Đối với ta, hấn là như vậy ngoan ngoãn phục tùng, là một khó có được người tốt."

Nói đến phần cuối, Bách Hoa Tu lại thờ dài nói: "Nói chung, hết thấy đều là ta sai, là ta xin lỗi phụ quân, nhưng ta cũng là bất đắc dĩ, không có khả năng để cho hai đứa bé không có sinh ra, đã bị vội và chết từ trong trứng nước."

Trần Y khẽ gật đầu, đạm thanh đạo: "Ngươi việc làm, có thể lý giải. Nhưng ngươi có thể từng nghĩ qua, nếu có một ngày, Hoàng Bào Quái phát hiện, bản thân tần tần khổ khổ nuôi nhiều năm hài tử, lại là người khác loại, đem sẽ như thế nào làm?"

"Nghĩ tới." Bách Hoa Tu đáp: "Chắc chắn tức giận phi thường, có thể ngay cả ta cũng sẽ cùng nhau giết chết. Nhưng ta quản chẳng phải nhiều, đi được tới đâu hay tới đó, nghĩ trăm phương ngàn kế đem hài tử đưa đi. Còn như ta, Hoàng Bào Quái muốn xử trí như thế nào, ta không có câu oán hận nào."

"Ngươi thương hấn sao?" Trần Y không đầu không đuôi đến một câu như vậy, đem Bách Hoa Tu hỏi đến đó là sừng sốt một chút, hơn nữa ngày đều không phản ứng kịp.

Trần Y lại hỏi lần nữa: "Bách Hoa Tu, ngươi yêu Hoàng Bào Quái sao?"

Bách Hoa Tu lần này nhưng thật ra không có suy nghĩ cái gì, trực tiếp gật đầu trả lời: "Yêu! Ta yêu hấn, ta rất yêu hấn. Mười ba năm đến, hấn đối với chúng ta ngoan ngoãn phục tùng, bằng mọi cách nhân nhượng. Trừ không để cho chúng ta trở về Bảo Tượng Quốc bên ngoài, hết thấy đều y theo ta. Là khối thạch đầu, hơn mười năm thời gian, cũng sẽ ô nhiễm."

"Như thế lời thành thật." Trần Y cười cười nói: "Như vậy ngươi xem coi thế nào, ta giúp các ngươi làm người trung gian, cho các ngươi đi chỗ đó Bảo Tượng Quốc làm phụ thể, trợ giúp phụ hoàng ngươi thống trị thiên hạ, được không?"

"Thật?" Bách Hoa Tu lập tức hưng phấn, nhưng lập tức lại héo xuống phía dưới: "Việc này vạn không thể truyền tới Bảo Tượng Quốc, bằng không, Phò mã là một cái yêu quái, gọi phụ hoàng còn như thế nào Định Quốc?"

Trần Y cũng là vỗ trán một cái, giống như ngủ mơ mới tỉnh một dạng: "Ai nha! Xem ta lại quên tình tiết trọng yếu. Hoàng Bào Quái tu vị còn thấp, không

thể thời gian dài bảo trì thường nhân hình thể, đi gặp xuất nhiều loạn lớn . . ."

"Ác Tăng!"

Trong lúc bất chợt, Khuê Mộc Lang chợt quát âm thanh truyền đến, làm cho Trần Y cùng Bách Hoa Tu đều là ngẩn ra, không khỏi nhìn về phía ngoài cửa .

Lúc này, Khuê Mộc Lang đã đứng tới cửa, trong tay dẫn theo món đồ cảm cố Tôn Ngộ Không đâm người hoàng bào . Hai mắt bốc lên lửa giận, trực diện trừng mắt Trần Y, hàm răng cắn chặt, sát ý dâng lên .

Trần Y trùng điệp chụp được ót đạo: " Chửi thề một tiếng ! Chỉ lo nói chuyện phiếm, đem thời gian tiết kiệm quên, nhìn sự tình nào ."

"Ác Tăng, chết đi cho ta!"

Khuê Mộc Lang lần thứ hai quát lớn, hai chân phát lực, suu một cái theo Trần Y nhào tới .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Cái gì mới gọi mô phạm

"Đừng vội tổn thương Thánh Tăng!"

Bách Hoa Tu kinh hô 1 tiếng, không biết nơi nào đến tốc độ, lại Hoàng Bào Quái đến trước khi, vọt tới Trần Y phía trước, song chưởng gạt ra, đem Trần Y ở sau lưng . Hắn có thể còn nghi, thỉnh cái này Đường Tăng hỗ trợ, vì bọn nhỏ lót đường đây.

"Phu nhân! Mau tránh ra!"

Khuê Mộc Lang cũng là kinh hô lên, muốn ngưng lại thân hình, nhưng giữa không trung không còn cách nào mượn lực, chỉ có thể thu hồi Lang Nha Bổng, dùng thân thể đụng đem đi tới, Hi Vọng chớ tổn thương bản thân trái tim nhỏ .

Bách Hoa Tu không có rút đi nửa bước, trực tiếp nhắm lại đôi mắt đẹp, chờ Khuê Mộc Lang đụng vào .

Ầm!

Tiếng đánh là có, nhưng cũng không phải là Khuê Mộc Lang đánh lên Bách Hoa Tu, mà là đụng vào Trần Y trên nắm tay, trực tiếp đưa hắn đánh ra đi, đập âm ầm ở ngoài cửa, khoe miệng lần thứ hai treo lên tơ máu .

Bách Hoa Tu chưa cảm thấy đau đớn, cũng không cảm thấy có cái gì lực va đập, không khỏi mở hai mắt ra . Khi thấy Trần Y đã đứng ở trước chân, mà phu quân đã quăng ở ngoài cửa thụ thương lúc, làm cho Bách Hoa Tu cả người đều mòng .

Trần Y đậm nhạt nhíu, nhìn Khuê Mộc Lang đạo: "Đều đến trong nhà mình, còn như vậy đại hồng đại khiêu, không biết hài tử đang ngủ sao? Một cái đàn lang!"

"Ngươi . . ."

Khuê Mộc Lang vốn định lần thứ hai hét lớn, nhưng ngay lúc đó ý thức được, cái này Ác Tăng nói rất có lý do, không thể đem hài tử đánh thức, vậy coi như chuyện gì cũng khỏi phải nghĩ đến làm . Hơn nữa, xem cái này Ác Tăng biểu tình, hài tử tựa hồ không phải ngu đơn giản như vậy.

Vì vậy, Khuê Mộc Lang từ từ đứng lên, biến mất khoe miệng vết máu, lại cất bước đi tới, trầm giọng nói: "Ác Tăng, không thể tương, ngươi càng như thế dễ tiện, đến ta trong động phủ kèm hai bên hài tử, tính anh hùng gì hảo hán ? Có bản lĩnh thả ta hài nhi, sẽ cùng ta đại chiến 300 hiệp!"

Trần Y như trước cười nhạt một tiếng, không có lập tức tiếp lời, phản hồi bên cạnh cái bàn đá ngồi xuống, lại cho mình rót chén trà, đặt một hơi sau khi mới nói: "Tới cửa là khách, có như ngươi vậy đạo đãi khách ? Trước đem đồ nhai ta môn thả, đảm bảo cho ngươi một cái ngạc nhiên ."

Nghe lời này, Bách Hoa Tu mới hiểu, bản thân bên trên hòa thượng này làm . Nguyên lai là hắn các đồ nhai bị phu quân trảo, tới đây lấy được bản thân tín nhiệm, tốt cùng phu quân bàn điều kiện .

Có thể mình bạch lại có thể thế nào ? Còn phải tiếp tục vì hòa thượng này lời nói, bằng không, hải tử sự tình bị nói ra, có thể nên cái gì đều xong.

Nghĩ cho tới này, Bách Hoa Tu liền tiến lên một bước, đối với Khuê Mộc Lang đạo: "Phu quân, ngươi không phải đã đáp lại Thiếp Thân, không hề ăn thịt người sao? Sao liền . . ."

Khuê Mộc Lang phát tay cắt đứt Bách Hoa Tu đạo: "Phu nhân, ngươi nhưng có biết, hòa thượng này là ai ? Hẳn chính là đi Tây Thiên Thủ Kinh Đường Tăng! Chỉ cần ăn hân một miếng thịt, liền có thể trường sinh bất tử, cùng Thiên Địa Tề Thọ . Chỉ có như thế, ngươi ta phu thê mới có thể lâu dài a!"

Trần Y xen vào nói: "Khuê Mộc Lang, ngươi nghĩ cùng Bách Hoa Tu tương mạo tư thù, cái này không sai . Nhưng nghe người khác nói bừa loạn tạo, thì ngươi sai rồi . Ta thịt có thể khiến người ta trường sinh bất tử ? Quả thực chính là nói vớ vẩn!"

Vừa nói, Trần Y liếc mắt nhìn Bách Hoa Tu, ý bảo hẳn không nên hoảng loạn, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Khuê Mộc Lang, nghiêm mặt nói: "Khuê Mộc Lang, ngươi cũng nên rõ ràng, như vậy lên kút hành sự, chung quy sẽ bị Ngọc Đế phát hiện, chia rẽ các ngươi . Đến lúc đó, mặc dù trường sinh bất tử, cũng chỉ sẽ tăng thêm tương tư chi bi thương ."

"Đây là . . ." Bách Hoa Tu phi thường không giải thích được nhìn Trần Y cùng Khuê Mộc Lang, trong lòng có rất nhiều nghi vấn .

Trần Y lại đặt hộp trà đạo: "Bách Hoa Tu, thật ngươi thân phận chân thật, chính là Thiên Đình người . Ngươi phu quân, là Nhị Thập Bát Tinh Tú trong Khuê Mộc Lang . . ."

Trần Y đem Bách Hoa Tu cùng Khuê Mộc Lang chính giữa sự tình, một tia ý thức nói ra, để cho Bách Hoa Tu biết, mình có thể cùng Khuê Mộc Lang kết làm phu thê, cũng không phải là ngẫu nhiên, mà là nhân duyên định ở phía trước .

Khuê Mộc Lang còn lại là nghe được mục trường khấu gối, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, hỏi "Hòa thượng, ngươi đến tột cùng người phương nào, sao biết được được như vậy cận kề ?"

Mà Bách Hoa Tu, thì là hoàn toàn mộng . Hắn đi hạ giới, ký ức toàn bộ bị giam cầm, căn bản là không có cách nhớ tới nửa điểm qua lại, chỉ biết là, mình là Bảo Tượng Quốc Công Chúa .

Trần Y chậm rãi đứng dậy, đi tới Bách Hoa Tu bên người, mỉm cười nói: "Để Bản Thánh Tôn tiễn vợ chồng các ngươi một món lễ vật đi ."

Đứt lòi, Trần Y rất nhanh xuất thủ, một đạo cường đại linh lực rưới vào Bách Hoa Tu trong đầu, tìm được đạo kia cảm cố, dùng thế tột khô lập hủ, đem cảm cố giải trừ, khôi phục Bách Hoa Tu ký ức .

Trong giây lát, từng bức họa ở Bách Hoa Tu trong đầu rất nhanh xẹt qua, qua lại các loại, tất cả đều liền hiện ra .

Một lúc lâu, Bách Hoa Tu mới đưa suy nghĩ một lần, theo Trần Y sâu khom người bái thật sâu: "Đa tạ Thánh Tăng ."

Đi hết lễ sau khi, Bách Hoa Tu cất bước đi tới Khuê Mộc Lang bên người, hàm tình mạch mạch nhìn Khuê Mộc Lang, khẽ hé đôi môi đỏ mộng: "Phu quân, làm khó ngươi ."

Khuê Mộc Lang cũng là muôn vạn cảm khái: "Phu nhân, ngươi nhớ tới, ngươi rốt cục nhớ tới! Ta . . . Ta . . ."

Phía sau nói, Khuê Mộc Lang không có thể rồi hãy nói xuất, đã chảy ra nam nhi lệ, nghẹn ngào được không thể lại ngữ .

Bách Hoa Tu móc ra khăn tay, ôn nhu cho Khuê Mộc Lang lau chùi nước mắt, bản thân cũng là biến thành một cái lệ người . Bất quá, đây là hạnh phúc nước mắt, là vui vẻ Cam Tuyền .

Tam sinh Tam Thế luân hồi, cuối cùng cũng để cho phu quân tìm được, kết thành phu thê . May mắn được Đường Thánh Tăng trợ giúp, để cho nàng biết được bản thân thân phận đôi, biết phu quân vì mình, làm ra lớn như vậy hi sinh .

Trần Y cứ như vậy ở một bên nhìn, không có đôi câu vài lời . Hẳn rõ ràng, cái này đặc thù thời gian ngừng, thuộc về đây đối với số khổ uyên ương, hẳn liền phụ trách vậy xem tốt.

Hồi lâu, Khuê Mộc Lang cùng Bách Hoa Tu mới đình chỉ rơi lệ, hai tay nắm chặt, bốn mắt nhìn nhau, toàn bộ đều không nói cái gì trong .

"Khái khái!" Trần Y ho khan hai tiếng, hấp dẫn hai người này chú ý sau khi, mới nói: "Cái kia ách . . . Ta không phải có ý định muốn đánh khuấy các ngươi, mà là sợ ta mấy cái đồ nhi hóa thành máu đặc . Cho nên, hay là trước thả bọn họ đi, các ngươi muốn hôn muốn ôm gì, trước tiên chậm hân vừa chậm ."

Bách Hoa Tu cũng là vội vàng vì Trần Y lời nói: "Đúng vậy phu quân, trước đem Thánh Tăng đồ đệ thả đi. Nếu không có Thánh Tăng hỗ trợ, Thiếp Thân không biết phải trải qua bao nhiêu lần luân hồi, mới có thể giống lúc này giống nhau, muốn nối thân phận mình ."

Khuê Mộc Lang không phải là không có lương tâm người, biết đây hết thấy, đều là cái này Đường Tăng công lao . Cho nên, thả Tôn Ngộ Không mấy người bọn hắn, ngược lại cũng có thể đem cừ hận giảm bớt chút .

Nói làm liền làm, Khuê Mộc Lang đem Tôn Ngộ Không bọn bốn người phóng xuất, tiếp tục cùng Bách Hoa Tu người nông ta nông .

Tôn Ngộ Không bọn họ cũng nghe đến Trần Y cùng Khuê Mộc Lang phụ thể lời mới vừa nói, cho nên, sau khi ra ngoài cũng không có bao nhiêu phản ứng, tìm một chỗ ngồi xuống, thăm sự phụ một chút muốn xử lý như thế nào .

Mà Bách Hoa Tu, hiện tại đã quyết định chú ý, quyết định không giấu diếm nữa Khuê Mộc Lang, đem hài tử sự tình nói ra . Còn như kết quả thì như thế nào, đều xem Khuê Mộc Lang tuyển chọn .

"Phu quân, Thiếp Thân trước tiên hướng người thỉnh tội ." Bách Hoa Tu chân thành nói: "Chuyện này, giấu diếm người mười ba năm, hôm nay, Thiếp Thân liền tất cả đều cho biết phu quân, thỉnh phu quân . . ."

Khuê Mộc Lang xua tay cắt đứt Bách Hoa Tu nói, cười một cái đạo: "Phu nhân không cần nói, Vì Phu toàn bộ đều biết được ."

Vừa nói, Khuê Mộc Lang quay đầu nhìn về hài tử nằm địa phương nhìn lại, đem Bách Hoa Tu kéo vào trong ngực, ôn nhu nói: "Phu nhân xin nhớ, bọn họ là ta Khuê Mộc Lang hài nhi, ta Khuê Mộc Lang mãi mãi cũng là bọn hắn tốt cha ."

Nghe lời này, không chỉ có là Bách Hoa Tu sửng sò, ngay cả Trần Y cái này xuyên qua mà đến giả hòa thượng, cũng đều là không gì sánh được kinh ngạc đến ngây người, trong lòng tương đương chấn động .

Thử hỏi, dưới tình huống như vậy, lại có mấy nam nhân có thể làm được Khuê Mộc Lang điểm này ? Chân ái, cũng đã là như thế .

Cái gì mới gọi mô phạm ? Xá lang người nào!

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Trong lòng nảy mầm

cảm tạ bạn đọc long Miêu ca ca khen thưởng 388 sách tiền, cảm tạ bạn đọc mạnh mạnh meo meo bảo khen thưởng 1099 sách tiền, bụi thưởng cảm tạ! Đồng thời, sa mạc cũng nhờ vào đó đến một lớp cầu chống đỡ, xin các bạn đọc nhiều hơn nhô lên, hiện hành cảm ơn á!

.....

Giờ này khắc này, tình cảnh này, tất cả mọi người đắm chìm trong mỗi người trong suy nghĩ . Chỉ có một người ngoại lệ, đó chính là thần kinh không ổn định, cộng thêm tình thương vì số âm Trư Bát Giới .

Hắn chứng kiến Khuê Mộc Lang cùng Bách Hoa Tu chăm chú bộ dạng ôi, cũng không có bao nhiêu cảm khái . Duy nhất để cho hắn nhớ kỹ, chính là Khuê Mộc Lang vì cái gọi là yêu, bỏ qua tất cả, làm ra rất Đại Hy Sinh .

Kết quả là, cái này heo mập dùng đầu vai đỉnh đỉnh đang trầm tư trong Tôn Ngộ Không, nhếch miệng cười nói: "Hầu ca, chứng kiến đi, đây chính là tán gái trả giá thật lớn, người còn muốn hay không tán gái ?"

Tôn Ngộ Không suy nghĩ bị cắt đứt, không chút khách khí chính là một cái khẩu đầu phát đến, đánh vào Trư Bát Giới não đỉnh trên da, tiếng vang vẫn còn lớn . Nhưng Tôn Ngộ Không thanh âm, so với cái này càng vang dội .

"Ngốc tử! Người một đầu heo mập hiểu cái quá mức ? Cái này gọi là yêu chân đế! Là thời gian nấu đến hạnh phúc, minh bạch ?"

Trư Bát Giới vuốt não đỉnh da, ha ha cười nói: "Còn thời gian nấu đến hạnh phúc ? A Phi! Ta Lão Trư nhìn người con khi này nấu bao nhiêu thời gian, sao sẽ không nấu một cái nữa ? Thăm sự phụ một chút, đều hai cái sự nương . Ngay cả Tiểu Bạch Long, cũng cưới vợ, người ni ? Nữ nhân ở nơi nào ? Ta nói với người a, cũng đừng nói nhận thức chúng ta, người không chê mất mặt, chúng ta còn ngại nhiều người đầu ."

"Tên ngốc!" Tôn Ngộ Không hỏn hển, muốn động thủ giáo huấn, nhưng lại sợ đánh thức hai đứa bé kia . Vì vậy, liền nhảy về phía trước đến Trần Y trước mặt, dè dặt âm điệu đạo: "Sự phụ, ta cường liệt yêu cầu, người cũng vẽ một quyền quyền cho heo mập kia đội ."

"Ồi này!" Trư Bát Giới quái thanh quái khí đạo: "Nói không lại liền lảm mồm ? Đây chính là làm đại sư huynh phong phạm sao? Hầu tử a, ta xem người chính là thoải vị, để cho ta Lão Trư để làm đại sư huynh. Làm ngày nào đó người tán gái thành công, ta Lão Trư phụng trả lại cho người, như thế nào ?"

"Người . . ." Tôn Ngộ Không lần thứ hai có giết lợn xung động, cũng chỉ thiếu kém thật động thủ .

Để cho Tôn Ngộ Không kinh ngạc, là Trư Bát Giới cho tới nay tâm nguyện, hiện tại được như nguyện, khỏi nói có bao nhiêu đắc ý, quật khởi thật dài

mồm heo, lại thổi bay huyết sáo . Biểu tình kia, xác thực muốn ăn đòn.

Đúng vào lúc này, hai đứa bé kia tỉnh lại, đưa thật dài vuron người, xem ra ngủ được còn rất tốt .

Hai người này, nếu chỉ từ lớn lên đến xem, căn bản là không phân rõ ai là ai . Đáng đáp đó là giống nhau như đúc, vừa nhìn liền biết là tương tự độ hầu như trăm phần trăm song bào thai, còn là một đôi Long Phượng thai .

Làm lưỡng hài tử xem đến nhà đột nhiên nhiều hơn đến như vậy bao nhiêu người xa lạ lúc, đầu tiên là sững sờ, sau đó liền lộ ra vui vẻ mỉm cười, vén chăn lên liền nhảy xuống giường, liên y phục cũng không mặc, hướng Khuê Mộc Lang lưỡng phu thê chạy tới .

Như vậy, làm cho Trần Y về mặt mộng bức, có thể tinh thần xoa hai mắt, tự lẩm bẩm: "Không phải nói tốt Long Phượng thai sao, tại sao là hai cái mạng đem ? Cái này cùng tình tiết vở kịch có chênh lệch chút ít cách a ."

Sa Hòa Thượng lại gần, nhỏ giọng nói: "Sư phụ, lão nhân gia sao liền hiểu, đây là một nam một nữ ? Ta nhìn lưỡng hài tử đáng đáp, định không phải Khuê Mộc Lang sở sanh . Lê nào, đây là sư phụ ngài loại ?"

Ba!

Trần Y phải chính là một cái trùng điệp khăn voan, gằm nhẹ nói: "Tốt người một cái Sa Hòa Thượng, thường ngày buồn bực bức một cái, không thể tưởng, đúng là đầy bụng ý nghĩ xấu! Lão Tử ngay cả cái này Bách Hoa Tu đều chưa từng thấy qua, nơi nào đến loại ? Cút cho lão tử đi sang một bên!"

"Hắc hắc, sư phụ tức giận đáng đáp, cũng có điểm đặc sắc a ." Sa Hòa Thượng lại tìm đường chết bỏ sung một câu, vội vàng lác mình chạy đi, cũng không muốn lại bị Trần Y gõ .

Mà hai đứa bé kia, cũng đã đi tới Khuê Mộc Lang phu thê trước mặt . Một người trong, đưa tay chỉ chỉ Trần Y bọn họ, hỏi "Cha, những thứ này thế nhưng người và mẫu thân thỉnh đi theo chúng ta chơi hòa thượng ? bốn cái đáng đáp thật kỳ quái nga, so với cha còn xấu đây."

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không bọn bốn người cảm giác ngực đau xót, có năm cũng trúng đạn cảm giác . Nhưng nhân gia là hài tử, đồng ngôn vô kỵ, người chẳng lẽ còn phải tức giận gì ?

"Không được nói vậy!" Bách Hoa Tu ngăn lại hài tử nói lung tung, nhưng tình thương của mẹ đẻ cho nàng không có cách nào khác tức giận, thanh âm rất là nhu hòa nói: "Nhìn cái này còn thể thống gì ? Còn không mau đi đem xiêm y mặc vào, xấu hổ cùng không xấu hổ ?"

lưỡng hài tử le lưỡi, cũng là rất nghe lời chạy tới bên giường, rất nhanh mặc vào xiêm y, liền chạy đến Trần Y bọn họ trước mặt, từng cái nhìn từ trên xuống dưới .

Cuối cùng, lưỡng hài tử đều đem ánh mắt dừng lại ở Trư Bát Giới trên người, một người trong mở miệng nói: "Xin hỏi, người là một con heo sao?"

"Ồi này!" Trư Bát Giới kêu rên lên: "Chuyện này... Cái này ánh mắt gì a! Các người có thể từng gặp, giống ta Lão Trư như vậy khả ái heo sao?"

Vừa rồi câu hỏi hài tử đạo: "Người khuôn heo dạng, xác thực rất là khả ái . Nhưng chính người đều nói mình là Lão Trư, sao lại không thừa nhận là heo đây? Ta cảm thấy. . ."

"Tintin! Chớ có hồ ngôn loạn ngữ!" Bách Hoa Tu lần thứ hai lên tiếng, hơn nữa, lần này nói xong rất là nghiêm túc, mẫu thân uy nghiêm lập tức đạt được thể hiện, làm cho được kêu là Tintin hài đồng, tức khắc cảm miệng không nói, không dám nhiều lời nữa .

Sau đó, Bách Hoa Tu vội vàng theo Trần Y bọn họ nói áy náy: "Thánh Tăng, chư vị trưởng lão, tiểu hài tử không hiểu chuyện, lời nói có nhiều chống đối, xin hãy Thánh Tăng Hòa trưởng lão môn xin đừng trách ."

Trần Y cười nhạt một cái nói: "Không sao không sao, ai cũng là từ thời kỳ con nít qua đây, Khuê phu nhân không cần để ở trong lòng ."

Vừa nói, Trần Y tiến lên mấy bước, nhìn Khuê Mộc Lang đạo: "Khuê Mộc Lang, người coi như là không hòa thuận, chuyện hôm nay khiến nó đi qua đi . Nếu thật đánh nhau, bản tăng sẽ không để cho người có thêm hoàn thủ cơ hội ."

Khuê Mộc Lang tuy biết hòa thượng này không bình thường, ngay cả mình không còn cách nào xua tan cảm cố đều có thể đơn giản mở ra, tu vị tất nhiên trên mình . Nhưng hẳn chính mình hoàng bào pháp bảo, vượt cấp giết địch cũng là dễ dàng .

Vì vậy, Khuê Mộc Lang cũng là cười nhạt một cái nói: "Thánh Tăng tu vị, ta Khuê Mộc Lang tự nhiên không bằng, nhưng động thủ, pháp bảo mới là then chốt vật, không biết Thánh Tăng nhận giống hay không ?"

Vừa nói, Khuê Mộc Lang còn vừa dùng ánh mắt quét mắt Tôn Ngộ Không nhóm mấy người này, ý tứ không cần nói cũng biết .

Trần Y như thế nào lại không rõ Khuê Mộc Lang ý tứ ? Bản thân thầy trò năm cái, về mặt cảnh giới mà nói, bất kỳ một cái nào đều cao hơn Khuê Mộc Lang bên trên không ít, nhưng mới rồi đánh một trận, nhưng là bị tróc nã bốn vị, thật là thua rồi tinh rồi mù, mất mặt a!

Nhưng Trần Y cũng biết, là mình đại ý mới sẽ như thế . Hiện tại, nếu trở lại đánh một trận, định sẽ không để cho Khuê Mộc Lang có nửa điểm bản ngược cơ hội .

Vì vậy, Trần Y bỗng nhiên dẫn động tiên gia khí hải, bằng bạc Đế Vương chỉ linh tuân ra, trong nháy mắt đem mặt thất này hoàn toàn bao phủ, khí thế cường đại tập trung Khuê Mộc Lang, để cho hắn không còn cách nào nhúc nhích nữa phần .

"Hiện tại, ngươi cảm giác mình pháp bảo còn có thể phát huy tác dụng sao?" Trần Y lạnh giọng mở miệng, cười đến rất là quỷ dị .

Khuê Mộc Lang phát hiện, mình ở cái này cường đại đến khó có thể phụ gia uy áp xuống, đúng là không thể động đây, càng chưa nói thì triển hoàng bào . Liên giống như một hải nhi đối mặt một người trưởng thành, trong tay ngươi có thêm sắc bén đao thương, cũng cây không có nửa điểm thủ thắng khả năng . Đối phương chỉ cần động động ngón tay, bản thân phải tan tành mây khói .

Hô!

Trần Y vung tay lên, đem uy áp rút về, đạm thanh đạo: "Niệm tình ngươi si tình một mảnh, Bản Thánh Tôn liền không tính toán với ngươi qua lại, cũng sẽ tiễn ngươi một cái to lớn lễ vật, để cho ngươi có thể cùng Bách Hoa Tu, đạt được Bảo Tượng Quốc mọi người thừa nhận . . ."

"Thật không ?" Khuê Mộc Lang hai mắt sáng ngời, rất là chờ mong Trần Y khẳng định trả lời .

Đây là hắn nhiều năm qua tâm nguyện, lại nguyên nhân bản thân tu vi không đủ, khó có thể thời gian dài bảo trì người thường hình thể, mới có thể vẫn không có đi Bảo Tượng Quốc, làm đường đường chính chính phụ mã gia .

Trần Y lần thứ hai phát tay, một viên Cửu Chuyển Kim Đan xuất hiện ở lòng bàn tay, cười cười nói: "Có thứ này, ngươi cảm thấy là thật hay là giả đây?"

"Đây là . . ." Khuê Mộc Lang ánh mắt sáng hơn, trực tiếp kinh hô lên: "Cửu Chuyển Kim Đan! Đây là Cửu Chuyển Kim Đan!"

Trần Y gật đầu: " Không sai, đây cũng là Cửu Chuyển Kim Đan, hơn nữa so với Thái Thượng Lão Quân chất lượng tốt, có thể giữ gìn ngươi tốc hành cửu chuyển Chân Tiên Chi Cảnh, tâm động không ?"

Khuê Mộc Lang có thể tinh thần nuột nước bọt, hai mắt trực diện nhìn Trần Y trong tay Cửu Chuyển Kim Đan, trong lòng không gì sánh được nảy mầm, là cỡ nào khát vọng chính mình .

Nhưng hắn cũng minh bạch, thiên hạ không có miễn phí yến hội, hòa thượng này định có yêu cầu gì . Trước tiên cần phải vấn rõ ràng, chớ bị bán, còn muốn giúp đỡ nhân gia số bạc .

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Trước tiên định một tiểu mục tiêu

Nhìn Khuê Mộc Lang muốn nói lại thôi đáng đáp, Trần Y biết, người này nhất định là muốn hỏi mình điều kiện . Vì vậy, để cho Tôn Ngộ Không rút một ly trà đến, thành phẩm một hơi đạo: "Khuê Mộc Lang, có phải hay không muốn hỏi, Bản Thánh Tôn cho ngươi Cửu Chuyển Kim Đan điều kiện ?"

Khuê Mộc Lang không hề nghĩ ngợi, trực tiếp gật đầu: "Vô công bất thụ lộc, tặng cho định có điều kiện . Vừa đã biết ta suy nghĩ trong lòng, vậy thì mời ra điều kiện đi, chỉ cần ta Khuê Mộc Lang có, tuyệt không từ chối, bao quát món bảo bối này hoàng bào ."

"Ngươi hãy tỉnh lại đi ." Trần Y khoát tay nói: "Ngươi thổi rửa áo choàng, cũng có thể gọi vì bảo bối ? Bản Thánh Tôn có thể không lạ gì . Bất quá điều kiện tự nhiên là có, đó chính là, thực hiện ngươi lúc mới cho Bách Hoa Tu nói tới, làm làm người tốt phụ, làm cha sự tình ."

"Liền đơn giản như vậy ?" Khuê Mộc Lang cho là mình nghe lầm, có chút không dám tin tưởng .

"Liền đơn giản như vậy!" Trần Y chăm chú trả lời, không mang theo nửa điểm lừa dối, cũng trực tiếp ngón tay búng một cái, đem Cửu Chuyển Kim Đan đạn đến Khuê Mộc Lang trước mặt, không chút do dự nào .

Khuê Mộc Lang đưa tay tiếp được Cửu Chuyển Kim Đan, liền lập tức cảm thụ được viên thuốc này bất phàm . Trong lúc này hàm năng lượng, tuyệt đối có thể sánh được hắn bế quan khổ tu mấy chục năm .

"Ăn vào nó, ngươi sẽ càng kinh hi ." Trần Y nhàn nhạt đọc nhẩm rõ từng chữ, lại nhàn nhã thường thức trà .

Khuê Mộc Lang biết, đối phương định không biết dùng Giả Đan để hãm hại bản thân, nếu muốn muốn bản thân chết, cũng bất quá là động động ngón tay sự tình, không cần thiết tiêu hao bạc này tâm tư . Vì vậy, liền lập tức đem Cửu Chuyển Kim Đan đưa vào trong miệng, nuốt vào trong bụng .

Bách Hoa Tu khôi phục ký ức, tự nhiên cũng đứng cái này Cửu Chuyển Kim Đan có chút nhận thức, cũng lại hưng phấn vừa khẩn trương, Hi Vọng phu quân có thể tu vị tiến mạnh, đạt thành nhiều năm tâm nguyện . Nhưng là lo lắng, được lực thật mạnh, phu quân khó có thể chịu đựng .

Tiểu Bạch Long nhìn ra Bách Hoa Tu tâm tư, khẽ mỉm cười nói: "Khuê phu nhân không cần lo lắng, sự phụ cho Cửu Chuyển Kim Đan, mặc dù năng lượng sự dư thừa, nhưng cũng không biết tạo thành bất cứ thương tổn gì . Ta và ba vị sư huynh, cũng đều là như vậy qua đây ."

"Cám ơn trưởng lão ." Bách Hoa Tu theo Tiểu Bạch Long thi lễ một cái, lại lập tức nhìn về phía Khuê Mộc Lang, trong mắt đều là quan tâm .

Mà Khuê Mộc Lang bản thân, cũng là cùng Bách Hoa Tu suy nghĩ chênh lệch không bao nhiêu, cho là luyện hóa cái này Cửu Chuyển Kim Đan sẽ phi thường hao tâm tổn sức . Nào biết, đan dược hạ đồ, liền tự hành dung hợp luyện hóa, rất nhanh liền trở thành hấn Khuê Mộc Lang linh lực, phá tan bình cảnh, trực thăng đến Bát Chuyển Chân Tiên .

Giờ này khắc này, Khuê Mộc Lang được cảm giác, bản thân chiến lực đột nhiên tăng vọt gấp mấy lần, có thể đem trước bản thân đánh bại dễ dàng, thậm chí có thể nói, trực tiếp nghiền ép .

"Đa tạ Thánh Tăng ." Khuê Mộc Lang là cá tính tình người trong, ân oán rõ ràng, đạt được lớn như vậy ân huệ, tự nhiên là phát ra từ phở phở cảm kích, theo Trần Y sâu khom người bái thật sâu .

Trần Y cũng không còn né tránh, thân nhiên tiếp thu Khuê Mộc Lang cái này cúi đầu, sau đó mới mở miệng nói: "Khuê Mộc Lang, ngươi thành thật trả lời, lúc này, ngươi có thể bảo trì bao lâu thời gian người thường hình thể ?"

Khuê Mộc Lang lập tức trả lời: "Không hao tổn linh lực dưới tình huống, có thể bảo trì năm ngày bán thời gian ."

"Năm ngày nửa . . ." Trần Y nâng cằm lên, trông mắt rất nhanh chuyển động, không bao lâu liền còn nói thêm: "Cũng đủ, nhưng phải nghe Bản Thánh Tôn an bài ."

"Tất cả nghe theo Thánh Tăng phân phó ." Bách Hoa Tu vội vàng tiếp lời, ước gì lập tức trở về đến Bảo Tượng Quốc, trở lại nhà mẹ đẻ thân bên người thân, xem bọn hấn những năm gần đây, qua được có thể cũng khỏe .

Trần Y không cùng Bách Hoa Tu nói cái gì, mà là tiếp tục nhìn Khuê Mộc Lang, đạo: "Khuê Mộc Lang, ý ngươi đây?"

Khuê Mộc Lang nói ra nộ: "Hấn nói, chính là ta ý tứ, xin hãy Thánh Tăng phân phó ."

"Được !"

Trần Y gõ ngón tay đạo: "Chúng ta đây liền định một tiểu mục tiêu, trước hết để cho hoàng thất tông thân tán thành các ngươi . Hôm nay vợ chồng các ngươi chuẩn bị chút về nhà mẹ đẻ lễ vật, sáng sớm ngày mai, liền xuất phát đi trước Bảo Tượng Quốc ."

"Ồ! Nga! Rốt cục có thể đi xem ngoại công lạc!"

Tintin huoi tay múa chân, cao hứng không được. Mà hấn song bào thai huynh đệ, cùng hấn chó không có khác biệt, cũng hô to kinh hoàng, hưng phấn không nói vu vơ .

Khuê Mộc Lang cùng Bách Hoa Tu, còn lại là nhìn nhau một cái, liền lập tức ngầm hiểu, đi nhanh đến một gian khác mật thất, chọn vào cung lễ vật .

Sự tình có một kết thúc sau khi, Trần Y rốt cục có chút tâm tư chọc cười hài tử . Theo hai cái nhảy về phía trước hài tử ngoác, để cho bọn họ đi tới hỏi "Các ngươi đều tên gọi là gì vậy ?"

"Ta gọi Tintin ."

"Ta gọi đương đương ."

Hai đứa bé chớp mắt to, thành thật trả lời, thoát nhìn thật thật là đáng yêu, có loại muốn đi bóp một cái khuôn mặt nhỏ nhắn kia trướng nhi xung động .

Bất quá, Tiểu tình quái, Tintin lại mở miệng nói: "Hòa thượng thúc thúc, cái kia bốn cái, sao liền đáng đáp như vậy xấu xí a, so với cha ta còn muốn xấu ."

Tôn Ngộ Không đám người lại lần nữa nằm cũng trướng đạn, trực tiếp xoay người đi ra mật thất, đi cùng những yêu quái đó môn nói chuyện phiếm uống rượu, đỡ phải sẽ bị cái này tiểu phá hài thương tổn .

Trần Y cười khúc khích, đạo: "Bởi vì a, bọn họ đều giống như các ngươi cha giống nhau, vì tu luyện lợi hại pháp thuật, quá nóng ruột xuất chút sai lầm, trở nên xấu chút . Đúng hai người các ngươi như thế nào phân chia đây? Ta xem đều giống nhau a ."

đương đương lần này đoạt cái trước tiên, vội vàng trả lời: "Ta lông mi phía dưới có một viên mụn ruồi đen nhỏ, Tintin không có, vừa nhìn cũng biết là người nào . Hòa thượng thúc thúc, ngươi nói, cha ta thực sự là tu luyện lợi hại pháp thuật, mới biến dạng sao?"

Không đợi Trần Y trả lời, Tintin nhân tiện nói: "Đây đương nhiên là thật, mẫu thân cùng cha, không cùng là như vậy nói sao?"

"Đúng đúng đúng, chính là như vậy mới biến dạng." Trần Y cũng là theo cây gậy trúc bò, đồng thời cũng rất may mắn, bản thân nói sạo, lại cùng Khuê Mộc Lang phụ phụ không có sai biệt, cũng là quá khéo.

đương đương chu cái miệng nhỏ nhắn nói: "Vậy ta còn không được tu luyện lợi hại pháp thuật, mới không cần giống cha và hấn mấy vị hòa thượng thúc thúc vậy xấu."

"Ta cũng không cần tu luyện, nếu không... Tìm không được lão bà." Tintin cũng là liên tục gật đầu.

Trần Y có chút nhớ cười, nhưng vẫn là nhìn xuống không có bật cười, nhìn hai đứa bé chân thành nói: "Lợi hại pháp thuật tự nhiên muốn tu luyện, nếu không... Làm sao bảo hộ các người cha và mẫu thân? Chỉ cần chỗ nóng vội, cũng sẽ không biến dạng. Xem ta, bao nhiêu soái?"

"Ồ!"

Hai đứa bé khẽ gật đầu, là hiểu không phải hiểu. Bất quá Trần Y cũng không còn đi lưu ý, đây là nhân gia hài tử, nên như thế nào dẫn đạo, vậy phải xem nhân gia phụ mẫu. Hiện tại, vẫn là lại cời xuống Khuê Mộc Lang cái này nhân loại quan trọng hơn chút.

Vì vậy, Trần Y liền hỏi hai đứa bé: "Các người cha, trong ngày thường đều làm được gì đây?"

"Phát điện."

Tintin cùng làm khi lại một lần nữa trăm miệng một lời, trả lời rất là nhất trí.

"Phát điện?"

Trần Y vẻ mặt mộng bức, còn cho là mình xuyên qua sai chỗ. Cái này Tây Du thế giới, cũng có phát điện vừa nói? Hãy nhìn cái này hai đứa bé biểu tình, không giống như là nói láo nha!

Tintin gật đầu nói: "Hòa thượng thúc thúc, chúng ta không có lừa người, mẫu thân không cho phép chúng ta nói láo. Cha ta trong ngày thường, chính là ở phát điện, nhưng vẫn chưa có thể thành công, lãng phí thật nhiều khoai tây. Chắc là nhìn không hiểu Thần Thư đi, bằng không sao liên tục thất bại?"

"Khoai tây phát điện?" Trần Y tự lẩm bẩm: "Cái này không phải là mình ở xuyên qua trước, thường thường nghiên cứu sự tình sao? Còn nghĩ tâm đắc linh hội viết ở trên sổ tay, mang theo người. Khuê Mộc Lang, cũng là phương diện này say mê công việc?"

Cũng ngay vào lúc này, đương đương mất sắc, nhìn thấy Bách Hoa Tu đặt ở trên rương sắt Thần Thư, vội vàng nói: "Hòa thượng thúc thúc mau nhìn, đó chính là cha ta đạt được phát điện Thần Thư."

Trần Y cất bước đi tới, nhìn cái này cái gọi là phát điện Thần Thư trong ghi chép là chút gì ngoạn ý. Mà khi hấn chứng kiến Thần Thư lúc, cả người đều kinh ngạc đến ngây người. Cái này con mẹ nó không phải là mình cuốn sổ sao?

Làm chứng thật có hay không vì mình cuốn sổ, Trần Y rất nhanh mở ra, đập vào mi mắt, chính là quen thuộc nội dung, quen thuộc tự thể.

"Ta... Chửi thề một tiếng!"

Trần Y lúc này đã không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ có hai chữ này, có thể biểu đạt hấn lúc này tâm tình.

Bạn đang đọc truyện *Tây Du Tăng Hoạt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.